POLYBII HISTORIAE

VOL. IV · LIBRI XX-XXXIX · FRAGMENTA

EDITIONEM A LVDOVICO DINDORFIO CVRATAM
RETRACTAVIT

THEODORVS BVETTNER-WOBST

EDITIO STEREOTYPA EDITIONIS
PRIORIS (MCMIV)

STVTGARDIAE IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCV

Die Deutsche Bibliothek - CIP-Einheitsaufnahme

Polybius:

[Historiae]

Polybii Historiae / ed. a Ludovico Dindorfio cur. retractavit Theodorus Buettner-Wobst. - Ed. stereotypa. - Stutgardiae : Teubner.

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

NE: Buettner-Wobst, Theodor [Hrsg.]

Ed. stereotypa Vol. 4. Libri XX-XXXIX [u. a.]. – Ed. stereotypa ed. 1. (1904).

- 1995

ISBN 3-519-01718-0

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner, Stuttgart 1985

Printed in Germany

Druck und Bindung: Druckhaus Beltz, Hemsbach/Bergstraße

PRAEFATIO.

CAPUT I.

DE EXCERPTIS ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΩΝ.

- 1. Excerptorum Constantini VII. Porphyrogenneti (912—959) iussu confectorum¹) pars, quae est περὶ πρέσβεων, duo in capita est divisa, quorum uno eae legationes continentur, quas ad alios populos proficisci Romani iusserunt (περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων πρὸς ἐθνιπούς), altero eae, quas ceterae gentes ad Romanos miserunt (περὶ πρέσβεων ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους). Omnes vero hae eclogae uno codice servatae antiquissimo Scorialensi anno 1671 combusto ad haec tempora non venissent, nisi Darmarii eiusque sociorum diligentia aut ex ipso libro archetypo aut ex codicibus de illo ab iisdem descriptis multi libri essent transscripti. Quae cum ita sint, nunc exstant tales codices, quibus aut omnia excerpta aut pars eorum inest, hi:
 - Α. Περί πρέσβεων 'Ρωμαίων πρός έθνικούς
 - 1. cod. Vaticanus Palatinus 413.
 - 2. cod. Monacensis 267.
 - 3. cod. Bruxellensis 11301/16.
 - 4. codices Scorialenses R III 14 et R III 21.
 - 5. cod. Vaticanus 1418.2)

¹⁾ Cf. Cassii Dionis editionem a Boissevainio curatam vol. I, XXI—XXXV et Excerpta de leg. ed. C. de Boor. Berol. 1908, vol. I, VII ss.

²⁾ De codicibus Bruxellensi 8761 et Parisino 2463 v. de Boorii editionem exc. de leg. vol. I, XIV et p. VIII ann. 1 nostrae praefationis.

- Β. Περί πρέσβεων έθνων πρός 'Ρωμαίους
 - 1. cod. Ambrosianus N 135 sup.
 - 2. codices Vaticani Palatini 410/12.1)
 - 3. cod. Monacensis 185.
 - 4. cod. Bruxellensis 11317/21.
 - 5. codices Scorialenses R III 21 et R III 13.
 - 6. codices Vaticanus 1418 et Neapolitanus III B 15.
- 2. His ex libris Fulvius Ursinus, cum selecta ex libris Polybii de legationibus Antverpiae anno 1582 ederet, usus est et codice Vaticano 1418, quo continentur eclogae Polybianae περί πρέσβεων έθνων usque ad 21, 46, 5 ής διὰ τοὺς πολεμίους προτερον (sic) έξε atque excerpta Polybiana περί πρέσβεων Ρωμαίων, et codice Neapolitano III B 15, qui incipit 21, 46, 5s. πρότερον Ekrywondan yloug de nal quupvaloug et servavit partem posteriorem excerptorum Polybianorum περί πρέσβεων έθ-Duos vero hos codices meum in usum comparatos ab Graeveno, qui cod. Vaticanum contulit inde a libro vicesimo usque ad 21, 46, 5, et a Spirone, qui eiusdem libri manuscripti contulit excerpta Polybiana περί πρέσβεων 'Pωμαίων, et a Martinio, qui totum cod. Neapolitanum excussit. Ursinus non dubitavit sua ipsius manu ita corrigere, ut saepissime difficile sit dictu, utrum singulae scripturae librorum ipso a scriba fuerint exaratae an auctoritati Ursini sint ascribendae. Praeterea de Boorius litteris mense Iulio a. 1902 ad me datis luculentissime exposuit Antonium Augustinum, archiepiscopum Tarraconensem, per quem Ursinus eos codices acceperat (v. de Boorium Sitz.-Ber. cet. p. 150ss.), in his libris nonnulla sua manu in margine mutasse 2), quae Ursini auctoritati im-

editionem exc. de leg. vol. I, XI s.

2) Scribit Augustinus (Augustini opp. VII 257 epist. 46);

"Mando con questa tutti li fragmenti con certe mie postille in murgine" (v. de Boorii editionem exc. de leg. vol. I, XIV).

¹⁾ Hos libros (v. Henr. Stevensonum, codices manuscr. Palatini graeci bibl. Vatic. Romae 1885, 267) post Krascheninnikovium (*Vizant. Vrem.* 1898, 439 ss.) contulit de Boorius (*Sitz.-Ber. d. Kön. Preuss. Akad. d. Wiss.* 1902, 146); v. de Booriu editionem exc. de leg. vol. I, XI s.

merito nunc tribui solent quaeque tum demum Augustino poterunt reddi, si eius manus ab Ursini accurate discernetur.

3. Quibus codicibus Isaacus Casaubonus usus sit, cum Polybii excerpta Parisiis anno 1609 ederet et latinam adderet versionem, in praefationis pagina paenultima ipse profitetur verbis his: "Multa emendauimus nec pauca suppleuimus è codice ms. Περί Πρεσβειών viri eruditissimi Andreae Schotti: qui etiam fragmenta quaedam è Theodosii Parvi Excerptis descripta ad nos misit: quae tamen vulgata prius fuerant, verum aliis locis (i. e. in quinque prioribus libris), quaedam etiam in II. parte (i. e. in excerptis antiquis). Eorumpse Excerptorum (i. e. Theodosii Parvi) tomum primum inuenimus in splendidissima librorum supellectile . . . Iacobi Augusti Thuani. Certè in prima fronte eius libri erant haec verba, etsi diuersae manus, Ο έρανίσας τὸ παρὸν, Θεοδόσιος έστιν δ μικρός, de quo plura in Commentariis." Quibus e verbis Schweighaeuser (vol. II, XIX) rectissime intellexisse videtur Casaubonum codices Schottanos (ita duo volumina [v. p. VII ann. 1] Schottii Casaubonus sine dubio nominasset, si ipse vidisset) in manibus non habuisse, sed ab Andrea Schottio nihil accepisse, nisi lectiones discrepantes ab eclogis Polybianis Ursini cura editis et integra nonnulla Polybii excerpta, quae non erant in medium prolata in editione principe. Cum vero Schottius insuper adiecisset eclogarum compilatorem in suo codice (ita videtur Schottius scripsisse nimia brevitate, cum tomum priorem codicum vellet intellegi) nominari Theodosium Parvum, Schweighaeuser recte addit Casaubonum ea Schottii verba perperam ita esse interpretatum, quasi lectiones quidem a Schottio missae essent haustae e codice simillimo ei, quo usus erat Ursinus, eclogas vero illas, quas Schottius miserat integras, ex altera excerptorum collectione essent ductae, quorum auctor esset Theodosius Parvus. Quae utrum sint a Schweighaeusero recte disputata necne, eo facilius nunc potest diiudicari, quoniam Schottani codices ab Omontio (Revue de l'instruction publique 1885, 12 ss.) in bibliotheca Bruxellensi detecti ac nuper accuratissime descripti sunt ab Iusticio (Le codex Schottanus des extraits de legationibus. Gand 1896). Nam primum quidem in his duobus codicibus Bruxellensibus 11301/16 et 11317/21 praeter excerpta neol πρέσβεων ex libro vicesimo et sequentibus hausta multae insunt eclogae ex quinque prioribus libris petitae (v. Iusticium l. c. p. 33) et ex excerptis. quae antiqua dicuntur, derivatae (v. Iusticium 1. c. p. 33s. et 45 s.). Deinde tomus prior illorum librorum, cui tamen περί πρέσβεων sunt inscripta, non περί πρεσβειών, ut Schottium secutus (cf. p. VII ann. 1) Casaubonus falso affert, habet in summo margine fol. 2r recentiore manu addita: δ έρανίσας τὸ παρὸν Θεοδόσιος έστιν δ μικρός (v. Iusticium l. c. p. 31), ita ut Schottius ad Casaubonum quodam iure scribere potuerit se Theodosii Parvi excerpta ad eum mittere. Si vero Casaubono licuisset ipsis duobus Schottii codicibus uti, vir ille doctissimus, qua erat cura et diligentia, et dixisset se e duobus quidem codicibus Schottanis - non e codice - multa emendasse neque contentus fuisset 35, 3, 9 lacunae signum addere et latina in versione adicere verba 'verum omnes reliquos populos', sed dubitari non potest, quin e cod. Bruxellensi 11317/21 lacunam editionis Ursinianae expleturus fuerit additis verbis 'alla καὶ τοὺς ἄλλους ἄπαντας. Quae cum ita sint, dubitatio esse non potest, quin Casaubonus ipso altero volumine codicum Schottanorum, quod nunc dicitur codex Bruxellensis 11317/21, ad Polybium emendandum neque usus sit neque a Schottio acceperit lectiones varias ex illo libro manu scripto haustas. Quamobrem vir ille doctus neque 22, 6,6 Ursini errorem mutantis Κλαύδιον in Σεμπρώνιον e codice illo Bruxellensi 11317/21 potuit corrigere neque restituere ex eodem fonte nomen Tittorum 35, 2, 3 et Gillimae 36, 3, 8 Ursini in editione depravatum. sicut Casaubonus eo loco, de quo fecimus verba, orationis defectum tollere non potuit, ita aliis multis¹) locis, qui-

¹⁾ Ernestus Schulzius (de excerptis Constant. quaest. crit. Diss. inaug. Bonn. 1866) affert pag. 27: 21, 10, 10 (desunt

bus Ursini editio laborabat lacunis, verba, quae deerant, idem Schottii ope non potuit addere, quod, cum ea excerpta, e quibus hi loci petiti sunt, in codicibus Schottii servata non essent, in eius schedis nihil potuit his de locis depravatis afferri¹). Contra per se patet Casaubonum e lectionibus a Schottio e codice Bruxellensi 11301/16 excerptis atque ad ipsum missis et magnam illam lacunam, quae ab Ursino 28, 6, 6 erat relicta, explevisse additis verbis οὐκ ῷοντο usque ad Ῥωμαίοις et τὰς πεξικὰς καὶ τὰς ναυτικὰς scripsisse 33, 13, 9 (v. ad h. l.).

Cum igitur veri simillimum sit a Casaubono ad edenda Polybii excerpta non esse adhibitos ipsos Schottii codices, sed varias quasdam lectiones a viro illo docto Ursini editionem cum tomo priore codicum suorum, qui nunc dicitur cod. Bruxellensis 11301/16, conferente ad illum missas, difficile est dictu, quid Casauboni verba de excerptis Theodosii Parvi in Thuani bibliotheca inventis addita significent. Schweighaeusero quidem (vol. II, XXIII ann. d) Casaubonus videtur ita de hoc codice loqui, ut intellegatur nihil in eo fuisse, quod ad Polybium pertineret. "Nam" inquit vir ille doctissimus "non nisi ex occasione

παρέντας τοὺς ἐνεστῶτας καιροὺς), 21, 34, 3 (deest Γναίον), 22, 12, 2 (desunt καὶ ἀπαρρησίαστον καταλείπεσθαι τὴν πολιτείαν, ἐπισφαλή; lacunam indicat Ca), 24, 9, 11 (deest εἰ δὲ μή). Addenda sunt: 21, 4, 6 (deest διόπερ), 21, 20, 4 (desunt καὶ πεζικὰς).

¹⁾ Quod Schottius in epistola a. 1693 ad Iustum Lipsium data (cf. syllog. epistol. a vir. ill. script. coll. Petrus Burmannus, Leidae 1724, tom. I 98, ep. 93) sic script: "Graeca, quae multa in Hispania non otiosus collegeram . . . cum amicis, eruditis hominibus, libenter communicavi . . . in his Heliodori Alθιοπικό περί πρεσβειών (v. pag. VI) volumina duo, ex quibus Fulvius Polybii ἀποσπασμάτια ediderat: aliaque . . ", his ex verbis cum Ern. Schulzio l. c. p. 28 non potest intellegi Schottium volumina illa duo misisse ad Casaubonum. Nam, ut alia omittam, si Schottius anno 1593 vel antea codices suos, quibus excerpta Polybii inerant, ad Casaubonum misisset, quo iure Casaubonus ipse novem annis post ad Schottium potuit scribere (epist. 812 editionis Casauboni epistularum Almeloveeni Roterod. 1709): "De fragmentis Polybii, etsi iam a Francisco Pithoeo illa acceperam, immortales tamen tibi et habeo et ago gratias"?

inscriptionis, quae Theodosii nomen praeferebat, codicis illius mentionem fecisse videtur. Et sane, si Polybiana de Legationibus excerpta in illo codice fuissent, cupide eum Casaubonus, qui nullum alium mstum librum horum Excerptorum vidit, perlustraturus fuerat, et plura de eodem dicturus. Iam plura quidem in Commentariis, qui nunquam prodierunt, promittit: sed, plurane de illo Thuaneo codice. an de Theodosio isto parvo fuerit dicturus, in ambiguo relinquit." Accedit, quod neque Schweighaeuser in catalogo bibliothecae Thuaneae, qui Parisiis anno 1679 prodiit, neque Ern. Schulzius (l. c. p. 50 ann. 1) in catalogo bibl. Thuaneae, quem edidit Ios. Quesnell Lauenburgi ad Albim 1704, Thuani codicem invenire potuit, qui ad Polybium pertineret. Unus autem Thuani codex a Boissevainio (l. c. p. XXV ann. 2) repertus, quo quaedam particula vel minima excerptorum de legatis Romanorum non tamen e Polybio haustorum continetur¹), Casauboni liber Thuaneus ideo esse non potest, quod verba o toavloas to παρον Θεοδόσιος έστιν δ μικρός, quae in prima fronte codicis diversa manu fuisse addita Casaubonus diserte testatur, prorsus deesse Michael Krascheninnikovius Dorpatensis, qui eum codicem (est Parisinus 2463) domi haberet, mecum liberalissime communicavit. Sed quod inter omnes codices superstites, quibus excerpta neol noéσβεων insunt, unus liber Bruxellensis 11301/16 in fronte libri i. e. in summo margine fol. 2r habet alia manu exarata 'δ έρανίσας τὸ παρὸν Θεοδόσιος έστιν δ μικρός' eadem ratione, qua in Thuani codice fuisse Casaubonus exponit, num verisimile esse videtur ipsum illum codicem Bruxellensem, olim Schottanum, e quo Schottium multa in usum Casauboni descripsisse supra docuimus, in bibliothecam Thuani translatum ibique a Casaubono fuisse

¹⁾ Excerpta de legatis Romanorum tantum 4½, foliis (110°—114°) eo in codice contineri (inde a procemio, Petro Patricio, Georgio Monacho, Ioanne Antiocheno usque ad Dionys. Hal. 15, 7 p. 216, 32 Kiessling τελευτῶντες) Krascheninnikovius ad me scripsit. Cf. de Boorii editionem exc. de leg. vol. I, XIV.

adhibitum? Quid? Casaubonus, vir ille doctissimus, si fontem earum lectionum, quas a Schottio acceperat, repperisset, num dubitasset et Schottanis schedis rejectis ipsum Thuaneum librum excutere et in praefatione explicare se e codice Thuani multa emendasse nec pauca supplevisse? Praeterea idem si codicem istum in manibus habuisset, dubitari non potest, quin statim intellecturus fuerit excerpta Theodosii Parvi eadem esse atque ea, quae collectione Constantini περί πρέσβεων servantur. Quoniam autem Casaubonus, ut supra est expositum, perperam putavit Theodosii Parvi excerpta Polybiana esse diversa ab eclogis Constantinianis e Polybio petitis, inde intellegitur Thuani in codice Polybii excerpta non infuisse. Quae cum ita sint, ne ulla quidem manet dubitatio. quin Thuaneus codex Casauboni nunc deperditus ad Polybium non pertinuerit.

Ne vero in quaestione hac difficillima res inter se turbentur, Ernesti Schulzii error videtur esse corrigendus, quem usque ad haec tempora esse propagatum admirari satis non potui. Quod enim Casaubonus ad Andream Schottium epistulam dedit (v. p. VII ann. 1) se viro illi docto gratias agere de fragmentis Polybii missis, etsi iam a Francisco Pithoeo illa acceperit, ea verba non, ut Schulzio (l. c. p. 26) videtur, ad excerpta περί πρέσβεων referri possunt. Primum enim supra demonstravimus Schottium praeter excerpta περὶ πρέσβεων quasdam alias eclogas ad Casaubonum misisse e quinque libris prioribus Polybii et ex antiquis excerptis petitas, quae tamen ab illo iam prius essent vulgatae; deinde ipse Casaubonus exponit in praefationis pagina paenultima se in edendis excerptis antiquis adhibuisse Francisci Pithoei quendam codicem praestantissimum. Quae si perpendimus ac nobiscum reputamus Casaubonum eo loco, quo quibus subsidiis usus excerpta περί πρέσβεων ediderit enarrat, de Pithoei fragmentis prorsus silere, apparet eum in ea epistula, quam supra attulimus, Schottio gratias egisse, quod eclogas nonnullas ex antiquis excerptis derivatas sibi misisset, quas tamen e

codice Pithoei iamdudum fecisset publici iuris, Pithoei vero codicem περί πρέσβεων nunquam exstitisse.

Postquam igitur nunc demonstravimus Casaubonum ad Polybii excerpta πεολ ποέσβεων edenda praeter Ursini editionem nihil potuisse adhibere, nisi schedas Schottanas e codice Bruxellensi 11301/16 haustas, manet tamen una difficultas haec. Etsi enim 25, 4, 8 ss. in Ursini codice Neapolitano III B 15 verba τῷ Περσεῖ — ἐδεδώρητο τῶν νεωστί erant omissa, quia scribae oculi, postquam paginae 99. ultima vocabula νυμφαγωγίαν την νεωστί exaravit, cum codicis paginam insequentem litteris impleturus esset, a vocabulo veworl paragraphi octavae ad vocabulum veworl paragraphi decimae aberraverant, Ursinus tamen lacunam h. l. hiare non sensit, sed ipsa codicis verba repetere non dubitavit. At Casaubonus et totam illam lacunam iisdem verbis explet, quibus suppletur in ceteris codicibus recentioribus, quamquam in libris Schottii illud Polybii excerptum non exstat, et pro αὐτῶν τὴν Λαοδίκην editionis Ursinianae cum iisdem codicibus rectissime revocat αὐτῷ τὴν Λαοδίκην. Quem codicem, e quo Casaubonus hanc lacunam videtur explesse, fuisse recentiorem neque comparari posse cum codice Ambrosiano inde elucet, quod corruptum illud φρακτήτων librorum recentium a Casaubono quoque repetitur, cum in Ambrosiano sit traditum ἀφρακτήτων, quod in αφρακτιτών mecum esse corrigendum patet. Altero quoque loco (31, 32, 3) Casaubonus haec verba, quae in editione Ursini erant omissa 'καl καθόλου παρακαλέσουτας διασαφεῖν', e codice quodam altero videtur addidisse, quoniam in Schottii libris manu scriptis ea ecloga, ex qua sumpta sunt ea verba, non erat exarata. Quali autem e codice recentiore Casaubonus ea verba, quae in editione Ursini deerant, adiecerit, dici nunc non potest, quamvis id pro certo firmoque affirmaverim ipsum ullum codicem a Casaubono non fuisse adhibitum (nam si vir ille doctus codice excerptorum περί πρέσβεων έθνων uti potuisset, cum de eo diserte fecisset verba, tum ex eo multas illas lacunas atque multa alia menda, quibus Ursini editio erat

depravata 1) [v. p. VI ann. 1], sustulisset), sed a viro quodam docto, Casauboni amico, e codice verba, quae Ursinus omiserat, fuisse descripta ad illumque missa.

4. Postquam Schweighaeuser, vir ille de Polybio restituendo et explicando summe meritus (post Casaubonum usque ad eius tempora a nullo²) viro docto, qui Polybii emendandi esset studiosus, ullum codicem neol πρέσβεων esse adhibitum constat) codicem Monacensem 185, quem consuevit dicere Bavaricum CCIV (vol. II, XXIV), excussit, cuius libri testimonia haud raro pluris quam par erat, aestimabat, Fridericus Hultschius et illum librum manu scriptum et codicem Monacensem 267 accuratissime comparavit omnesque lectiones utriusque codicis in apparatu critico annotavit. Nos vero, cum a bibliopola honestissimo esset concessum, ut huic quarto nostrae editionis volumini adderetur instrumentum criticum, enixe operam dedimus neque impensae parcentes neque labori, ut omnes περί πρέσβεων codices, qui nunc supersunt, ad hanc editionem adhiberemus. Quocirca de Boorium, quem inter philologos notum erat illos libros manu scriptos comparasse omnes, non dubitavimus adire, ut ea, quae ipse diligentissime collegerat, ad Polybii excerpta emendanda nobis traderet inspicienda et adhibenda. Quibus precibus cum vir ille doctissimus libenter esset obsecutus, quodam fortunae beneficio summo contigit, ut non modo ea quae e libris Ursinianis Graevenus, Spiro, Martinius, e libris Bruxellensibus Iusticius, e codice Ambrosiano Bassius cura-

¹⁾ ὀρομένου 21, 4, 10 Ursinus invenit in codice suo depravatum, Casaubonus coniecit φαμένου, in omnibus vero ceteris codicibus recte est traditum οἰομένου; ὅτι διακόψαι 28, 13, 14 est omnium codicum scripturs, quam Ursinus in ὅτι διακόψας depravavit. Casaubonus coniecit ἄτε διακόψας, quod non excogitasset, si librorum manuscriptorum lectio ei fuisset nota. Cum 30, 31, 10 in editione Ursini errore quodam legeretur τάλλον, id Casaubonus mutavit in τάλλαχοῦ, etsi codices omnes praebent τάλλα a Schweighaeusero rectissime revocatum.

²⁾ De apparatu Gronoviano conferenda sunt ea quae exposuit Schweighaeuser vol. I, XXIIIss.

verant meum in usum describenda, sed etiam quaecunque plerosque per annos ex omnibus codicibus περὶ πρέσβεων, qui servati sunt, in unum contulerat de Boorius, mihi essent praesto ad Polybii verba genuina revocanda. Quamquam autem idem de Boorius planissime docuit¹) e codice Ambrosiano ceteros περὶ πρέσβεων ἐθνῶν libros descriptos esse videri, tamen nos discrepantias codicis Monacensis 185 et ab Schweighaeusero et ab Hultschio collati atque codicum Ursinianorum ideo putavimus in annotatione critica esse addendas, quod ita tantum posset intellegi, qua ratione verba Polybii inde ab Ursino usque ad haec tempora essent aut depravata aut emendata.

Codices autem quinque illos, quibus excerpta περί πρέσβεων 'Ρωμαίων continentur, non omnes esse iudicandos pares, sed codices Vaticanum Palatinum, Monacensem, Bruxellensem ex eodem libro archetypo esse ductos de Boorius (Sitz.-Ber. d. Kön. preuss. Akad. d. Wiss. 1899, 932 et 1902, 163) et ego (Beitr. z. Polyb.: progr. gymn. Cruciani Dresdensis 1901, 20 ss.) inter nos consentimus. Quamobrem nos lectionibus codicis Vaticani Palatini, quae nihili sunt, omissis acquiescimus in afferendis scripturis cod. Bruxellensis 11301/16 a Casaubono ope Schottii, ut supra docuimus, adhibiti et nostrum in usum ab Iusticio accuratissime collati atque libri Monacensis 267 Hultschio et de Boorio comparati, quorum utrumque multo minoris esse pendendum, quam codicem Scorialensem R III 14 a de Boorio excussum (in cod. Scorialensi R III 13 excerpta non insunt Polybii), librum tam bonum, ut primo loco sit afferendus, et Vaticanum 1418 Ursini a nobis adhibitum, inter nos et de Boorium totus est consensus.

¹⁾ Postquam nos in diariis Byzantinis a. 1901, 66 ss. exposuimus, qua ratione codices περὶ πρέσβεων ἐθνῶν ad excerpta Polybii emendanda essent adhibendi, de Boorius codice Ambrosiano iterum inspecto et cum ceteris libris eiusdem generis manu scriptis collato rectissime perspexit codicem Ambrosianum fontem esse ceterorum librorum, ita ut ea, quae nos l. c. disputavimus, sint paullulum mutanda atque corrigenda.

CAPUT II, DE EXCERPTIS HEPI APETHE KAI KAKIAE

Constantiniana περί ἀρετῆς καί κακίας excerpta divisa erant in duas partes, quarum una continebantur antiquissimorum scriptorum eclogae, quorum nonnulli res ab origine mundi repetebant, altera, quae periit, excerpta ex auctoribus rerum Augustarum descripta. Illorum autem excerptorum unum1) codicem Peirescianum (nunc Turonensem C 980) quoniam tum equidem (Der cod. Pei-Ber. d. Kön. Sächs. Gesellsch. d. Wissensch. 1893, 261-352) uberrime descripsi, tum post me Boissevainius l. c. vol. I, VIss. multa haud spernenda de eo libro attulit, legentes malo has ad disputationes delegare, quam repetere res iam expositas. Unum tamen liceat addere me, quod folia illius codicis sunt numeris bis significata et a Peirescio vel Valesio et a Dubozio, qui bibliothecae Turonensi iis temporibus praeerat, quibus ego codicem contuli, recentiorem rationem sequi maluisse, ne libellus, quem de codice Peiresciano composui, et editio inter se dissentirent, conspectu tamen utriusque rationis addito hoc:

Ratio nova	Ratio vetus	Ratio nova	Ratio vetus
fol.	fol.	fol.	fol.
1	_	127—129	131—133
2	3	130	130
365	466	131	129
65b	67	132	134
66-126	68-128	133—154	135 -156

¹⁾ Codicem Barberinianum II 58, in quo paucissima insunt excerpta περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας (v. Hultschium praef. vol. I², VIIs.), descriptum esse e libro Peiresciano docuit Boissevainius l. c. p. X ann. 5. Quem codicem nos pro nihilo putantes eo pluris aestimamus auctoritatem Suidae, quem ex hoc excerptorum titulo, non ex ipsis Polybii libris, plurima in lexicon suum contulisse primus perspexit Valesius (praef. p. 4 s.), quamvis constet Suidae codicem tam similem fuisse libro Peiresciano, ut iisdem maculis haud raro sit aspersus.

Ratio nova	Ratio vetus	Ratio nova	Ratio vetus
fol.	fol.	fol.	fol.
155	159	210	212 (numeru
156-160	160—164		ipse evanuit
161	157	211-234	213-236
162	158	235	236bis (mant
163—209	165-211		recenti
		236—333	237—334

Peirescius, cum codicem in insula Cypro anno 1627 magno emptum vellet a viro quodam docto quam celerrime edi, Salmasium adiit ad eumque curavit librum anno 1631 mittendum; qui etsi anno post codicem remisit editione non parata (cf. Boissevainium l. c. p. VIIIs.). tamen eum per hoc temporis spatium non intactum in scrinio habuisse videtur repositum, sed tam accurate pervestigasse, ut, cum Valesius librum multis eclogis consulto praeteritis anno 1634 in publicum protulisset, ad oram sui exempli editionis Valesianae Pol. 38, 17, 1 posset addere vocabulum aori ab editore principe temere omissum (v. Sch VIII 1, 173)1). Sed post Valesii editionem ducentos et triginta fere per annos viris doctis Polybii emendandi studiosis in eius auctoritate fuit acquiescendum, dum Dübner apud Grosium, quem per decem fere annos codicem Peirescianum domi habuisse ipse l. c. p. 265 demonstravi, codicem excussit (v. Dindorfium hist. graec. min. vol. I, LVII) ex eoque libro nonnulla descripta ad Dindorfium misit: quamvis enim Dindorfius in praefatione voluminis secundi editionis Polybianae (p. IVs.) ne verbum quidem afferat se a Dübnero 3) quaedam accepisse

1) Schweighaeuser ipse affert (VII 409 et VIII 1, 143) se Salmasii ad excerpta Valesiana annotationes a Ruhnkenio accepisse.

²⁾ Quam negligenter Dübner editionem Didotianam curaverit, Hultschius praef. vol. I², XXIIIss. tam dilucide exponit, ut verbum non amplius addam; sed eiusdem neglegentiae est viri illius verba, quae supra attuli, in codice reperta mittere ad Dindorfium, in sua ipsius editione non respicere.

ex codice Peiresciano derivata, tamen, quod et Pol. 20, 5, 12 verba ταύτην αὐτῷ χάριν ἀποδιδοὺς τῆς τοῦ πατρὸς Νέωνος εὐεονεσίας εξ ων οὐδὲ κατά μικοὸν συνέβη την ολκίαν έπανορθωθήναι την περί του Βραγύλλην et Pol. 28, 18.1 verba xal usyalenibolog a Valesio in textu Graeco errore omissa (in eius interpretatione latina Pol. 28, 18, 1 recte leguntur et maximas res animo agitans) silentio ita addit, ut exarata sunt in codice, dubitari non potest, quin haec additamenta (aliis multis locis Dindorfius e codice non videtur emendasse verba corrupta)1) e codice a Dübnero petita ad Dindorfium sint missa. Tum Fridericum Hultschium schedis Wollenbergii, quibus discrepantiae libri Peiresciani ab editione Didotiana erant enotatae, ad Polybii verba restituenda adhibuisse apparet ex eius praefatione (vol. I2, VII). Denique ipse totum codicem Turonensem cum editione Hultschiana Turonibus anno 1893 comparavi meque haud paucis locis, ut fieri solet, spero melius vidisse Wollenbergio, quae in codice essent tradita. Sed hac de re ex apparatu critico unusquisque iudicet: unum liceat in praefatione afferre locum, quo verba Polybii e codice perspicue restituuntur. Polybius (27, 18) exponit Attalum enixe dedisse operam, ut Eumeni fratri non modo imagines et statuae, sed etiam decreta honoris eius causa in tabulis incisa restituerentur. "Ott "Artaloc - ita apud Valesium p. 130 et Dindorsium leguntur Polybii verba — ... ἐπεβάλετο διαπέμπεσθαι πρός τινας τῶν ἐν ᾿Αγαΐα, σπουδάζων ἀποκατασταθήναι τάδελφῷ αύτοῦ μη μόνον τὰς ἀναθηματικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς έγγράπτους τιμάς. Wollenbergius cum hunc ad locum nihil annotasset. Hultschius ratus αὐτοῦ editionis Didotianae. quacum codicem vir ille doctus comparaverat, in ipso traditum esse codice. Valesii αύτοῦ respuit et αὐτοῦ revocavit. Benseler vero (de hiatu cet. Fribergae 1841, 291), cui hiatus ille intolerabilis τάδελφῷ αὐτοῦ rectissime

¹⁾ Idem e codice Peiresciano nonnullas videtur hausisse emendationes, quae pertinent ad Pol. 30, 26, 4 ss., quem locum e Diodoro esse petitum constat.

fuit offensioni, non dubitavit αὐτοῦ delere epitomatoris additamentum ineptum, quamvis pateret vix posse intellegi, cur eclogarius ad τάδελφῷ, vocabulum per se planum, addidisset αὐτοῦ. At si Valesius et Wollenbergius librum Peirescianum paullo accuratius inspexissent, invenissent non αὐτοῦ, sed δι αὐτοῦ in codice esse exarata, quae verba (αὐτοῦ mutato in αὐτοῦ) et ad Attalum aptissime respicere et hiatum Polybio inculcatum tollere non est, quod exponam.

CAPUT III.

DE EXCERPTIS ΠΕΡΙ ΓΝΩΜΩΝ.

Qua ratione viri docti, qui a Constantino Porphyrogenneto erant iussi scriptorum excerpere γνώμας, suffecerint operi, dici nunc non potest, quoniam unius codicis, quo eclogae περί γνωμών servatae sunt, condicio est tam misera, ut perspici non possit, quot scriptores et quo ordine hoc in libro sint excerpti, sed suspicari tantummodo liceat eosdem fere auctores atque in ceteris titulis esse exscriptos.1) Hunc autem codicem Vaticanum 73 rescriptum, cui inerant excerpta περί γνωμῶν, super quae altera manu orationes Aristidis et Platonis Gorgias erant exarati, detexit ac primus edidit anno 1827 Angelus Maius, quem summa oculorum contentione esse enisum, ut codicis lectiones perspiceret, totus est consensus inter eos viros doctos, qui post eum operam dederunt, ut libri scripturas detegerent. Cum autem post Maium Theodorus Heysius Polybii excerpta gnomica anno 1846 curaret ex eodem palimpsesto edenda, tanto difficilior erat labor, quod editor princeps antiquam scripturam revocandi studiosus adiumentis chemicis tam

¹⁾ In ipso codice superesse eclogas Agathiae, 'Appiani, Arriani, Dexippi, Cassii Dionis, Diodori, Eunapii, Iamblichi, Menandri, Polybii, Procopii, Theophylacti, Xenophontis exponit Boissevainius l.c. p. XVII; quis autem putat omissos fuisse Herodotum, Thucydidem, Iosephum, Dionysium, alios scriptores, quos de legationibus vel de virtutibus et vitiis excerptos esse constat?

saepe et tam large adhibuerat, ut liber ipse plerisque locis acceperit colorem fere nigrum, qua de causa a praefectis bibliothecae Vaticanae etiam hodie haud insulse dici solet carbo. Quae cum ita sint, Boissevainio gratias et habemus et agimus magnas, quod vir ille doctus editionem excerptorum περί γνωμῶν parans Polybii excerpta huius quarti voluminis editionis nostrae tam accurate anno 1902 contulit et ad nos ea quae invenerat misit, ut e codice nonnulla haud raro eliceret, quae aciem oculorum et Maii et Hevsii fugerant. Sed quod idem vir doctus in describendo hoc libro (l. c. p. XVIss.) rectissime exponit (p. XX) in legendo illo codice palimpsesto non minus videndo, quam divinando lectiones esse indagandas, per se intellegitur omnibus quidem locis certe definiri non posse, quae sint exarata in codice itaque, quotiescunque dissensio fuit inter Maium, Heysium, Boissevainium, non singulas scripturas sed binas ternasve in apparatu critico nobis esse afferendas ex iisque eligendas, quae stilo Polybiano sint aptissimae.

CAPUT IV. DE RATIONE EDITIONIS NOSTRAE.

Sicut in praefatione primi voluminis nostrae editionis p. 72—80 secuti Letronnium (Recueil d. inscr. grecqu. et latin. de l'Egypte I 244 ss.) et Ierusalemum (Wiener Studien 1879, 32 ss.) et Kaelkerum (quaest. de eloc. Polyb. Diss. inaug. Lips. 1880, 298 ss.) uberrime exposuimus inscriptionum testimonia cum scripturis optimorum Polybii codicum plerumque mire consentientia 1) tanti esse pen-

¹⁾ Nunc praecipue comparandae sunt epistulae Eumenis II. et Attali II. ad Attin datae (v. Domaszewskium Archäol. epigr. Mitteil. a. Oesterreich VIII [1884], 95 ss. et Wilamowitzium Lect. epigraph. [ind. schol. Gotting. sem. hib. 1885/6] 16 ss.). Praeterea non est praetereundum Ricardum Amelungium (de Polybii enunt. final. Diss. inaug. Hal. 1901) nuper docuisse, quanta similitudo intercederet inter Polybium et titulos papyrosque in enuntiatis finalibus adhibendis.

denda, ut ex illis caute¹) adhibitis Polybii verba depravata saepe possint corrigi, ita in edendo hoc volumine eo magis rati sumus comparandos esse lapides ac papyros et Livii conversionem latinam, quam codicis vetustissimi instar habendam esse patet, neque acquiescendum esse in afferendis nostrorum codicum testimoniis, quo planius est ne ullum quidem librum manu scriptum excerptorum Constantinianorum esse tanta fide atque praestantia, quanta codicem Vaticanum 124 (A) florere inter omnes constat.

Ita, ut initium faciamus a nominibus propriis Rhodiorum, partim cum Nisseno, Hermanno Ullrichio, Geldero et e Livio et ex titulis Rhodiis revocandum est: 'Αγέπολις pro 'Αγέπολις (v. ad 28, 16, 6), 'Αγησίας pro 'Ηγησίας (v. ad 28, 16, 5), 'Αγησίλοχος pro 'Αγησίλοχος (v. ad 27, 3, 3), Εύδαμος pro Εύδημος (v. ad 21, 10, 5), Θεαίδητος pro Θεαίτητος (v. ad 29, 11, 2, quo e loco intellegitur codices bonos consentire cum inscriptionibus), Θευφάνης pro Θεοφάνης (v. ad 33, 16, 1, quo loco codex Ambrosianus cum inscriptionum testimoniis concordat), Κλινόμβροτος pro Κλεόμβροτος (v. ad 29, 10, 4), Πασιπράτης pro Παγπράτης (v. ad 28, 16, 6), Πράξων pro Πρατίων (v. ad 28, 23, 1).

Qua ratione Romanorum nomina propria, ut ad ea transeamus, apud Polybium Graece sint formata, Dittenberger lapidum testimoniis in unum collatis in sexto Hermae volumine (p. 129 ss. et p. 280 ss.) tam diligenter exponit, ut addenda sint paucissima, quamvis non prae-

¹⁾ Quanta perversitate inscriptionum testimonia ad Polybium recensendum adhiberi possint, ex iis cerni potest, quae in tomo quarto (1892) exponuntur Helladis, quam ephemeridem esse quasi asylum infantium G. Meyer Neugriech. Stud. I 33 ann. haud immerito dicit; ibi enim p. 21 ss. Iaspar docere studet, qua ratione Polybius hiatum vitarit, non ex ipsis eius libris, sed ex inscriptionibus Pergamenis esse discendum! Videtur scilicet Polybius, antequam componeret historias, inscriptiones diligenter collegisse ex iisque grammaticorum more leges sibi constituisse, e quibus hiatum modo admitteret, modo evitaret!

tereundum esse videatur iam Schweighaeuserum (V 384 et VII 668) quaedam hac de re optime disputasse. Quodsi dubitari non potest, quin pro Latinorum vocali brevi u Graece poni soleat o, et Soluluoc, ut in codicibus 16. 24, 1. 18, 23, 3. 22, 8, 9 recte est traditum, corrigendum est 1, 24, 9. 8, 1, 6. 31, 1, 61) pro Σουλπίκιος, et Ποστόμιος 1, 17, 6. 2, 11, 1 et 7. 2, 12, 2 et 4. 3, 106, 6 cum Dittenbergero (l. c. p. 285) est scribendum, sicut in codicibus excerptorum Constantinianorum constanter 2) est exaratum. et Pólovios (ita esse scribendum, non Polovios idem docuit l. c. p. 302; itaque restituas velim 21, 32b Pólovios pro Φολούιος) cum eodem viro docto (l. c.) Polybio est reddendum 2, 11, 18); 12, 1, quoniam eadem fere forma in libris manu scriptis invenitur 1, 36, 10 (polovior), 18, 10,8 (φ oλούιον), 22, 10, 14 (φ oλουίον)⁴). Utrum vero Airlyvios an Airlyios apud Polybium sit scribendum, etsi lapidum ope non potest discerni (v. Dittenbergerum l. c. p. 152) tamen, quod cum in codice Ambrosiano optimo Austriog est exaratum 27, 8, 6 et 35, 3, 7, tum in libro palimpsesto eadem forma 36, 14, 2 occurrit, duobus ceteris locis (27, 8, 13 et 30, 3, 7) restituere non dubitamus Atnluvios pro Ainluios. Denique quoniam Málios sollemnis est Polybii forma (v. Dittenbergerum l. c. p. 154), uno loco (21, 45), quo e Suida Mállios solet edi, utique videtur esse corrigendum Málioc.

Praeterea, ut ad Graecorum nomina propria redeamus, iisdem e lapidibus discimus 'Αβαιόπριτον, non 'Αμαιόπριτον

¹⁾ Hoc loco omnes codices rectam formam servarunt praeter Ursini librum, de cuius testimonio tamen certe iudicari non potest.

²⁾ Praeter unum locum (35, 3, 7), quo plurimis in codicibus errore est exaratum ποστίμιος, recta forma est servata: 25, 6, 6. 27, 3, 1. 33, 1, 5; 13, 4. 39, 1, 1.

³⁾ Hoc loco codex Cpolitanus habet φολούσεος, de scripturis ceterorum librorum manu scriptorum dubitatio est.

⁴⁾ Suidae Οἴορίος 21, 32° non cum Schweighaeusero esse mutandum in Φούλρίος, quam formam Polybio esse inauditam constat, sed emendandum esse Φόλονιος in propatulo est.

Thebanorum praetorem esse nominatum (v. ad 20, 4, 2), Attali uxori nomen inditum esse Apollonidi, non Apolloniadi (v. ad 22, 20, 1), Teleclem, Achaeorum legatum, fuisse Aegiratam, non Aegeatam (v. ad 33, 1, 3 et 3, 2), Pytheam Thebanum genitum esse a Cleomnasto eiusque fratrem fuisse Acastidam stadiodromum (v. ad 38, 14, 1).

Denique quam multa e titulis depromi possint ad Polybii verba genuina restituenda vel contra coniecturas tuenda, Otto Glaser (De ratione, quae intercedit inter sermonem Polybii et eum qui in titulis saeculi III, II, I apparet. Diss. inaug. Gissae 1894) nuper tam bene exposuit, ut nos ad eius sententiam accedere multis locis non dubitemus. Itaque neque τῶν φυναδικῶν 22, 10, 6 in τῶν συνάδων esse mutandum, neque habendum pro neutro, sed idem fere esse atque τῶν φυγάδων Glasero (l. c. 51) auctore nunc constat; similiter περσιτικής έξανω νης 28, 16, 8 cum Ursino esse corrigendum in περί σιτικής ξξανωνῆς multa lapidum testimonia (v. Glaserum l. c.) affirmant; neque potest negari tuendam esse cum Glasero l. c. 46 ann, 1 πραγματοποιίας scripturam 36, 9, 11 traditam contra Naberum Mnemos. 1857, 363 conicientem πραγματοκοπίας. Verum etsi titulorum auctoritas videtur plurimi esse ducenda, tamen cavendum est, ne ex iis Polybio formae obtrudantur, quae ne ullo quidem loco firmentur testimoniis codicum; nam sicut in titulis, ut unum afferam exemplum, inde a secundo a. Ch. n. saeculo γρασθαι praeter γρησθαι occurrit1), Polybius tamen ista forma uti non consuevit, cum Philo mechanicus, quem ante Polybium floruisse constat, adhibere non dubitet et χρῆσθαι et χρᾶσθαι (v. Fr. Polandium Berl. philol. Wochenschr. 1894, 1008), ita μείξω, τείσω, alia eidem non concesserim, quod neque certa²) vestigia earum formarum

1) Cf. Glaserum l. c., p. 21 ann., Ed. Schweizerum Gramm.

d. pergam. Inschr. Berolin. 1898 § 65 e.
 2) Glasero suspicanti (p. 68) 1, 37, 1 ΠΡΟΣΔΕΙΞΑΝΤΕΣ codicum ex ΠΡΟΣΜΕΙΞΑΝΤΕΣ esse corruptum et 11, 12, 1 ΠΡΟΣ ΜΕΙΖΩΝ depravatum esse ex ΠΡΟΣΜΕΙΞΩΝ, astipulari

adhibitarum in codicibus Polybii possunt inveniri et ex ipsis titulis apparet inde a medio saeculo secundo a Ch. n. usum inter $\varepsilon\iota$ et ι plerumque coepissse fluctuare. Quocirca malumus cum auctoritate codicum concedere Polybio, ut recentiores adhibeat formas $\mu \ell \xi \omega$, $\tau \ell \sigma \omega$ cet. 1), quam e titulis ei inculcare formas istas vetustiores in libris manu scriptis inauditas.

Contra φιλόνικος, φιλονικία cet., non φιλόνεικος, φιλονεικία cet. Polybio esse tribuenda e consensu titulorum post Martinum Schanzium Glaser l. c. p. 69 ss. tam dilucide exponit (v. ad 21, 20, 1), ut, quae contra dicam, non habeam; tum quod ante duodecim annos ipse docui (Berl. philol. Wochenschr. 1892, 750) e libris Dionysii Halicarnassensis expellendam esse formam σημαία contra codicum auctoritatem et titulorum vulgo receptam, nunc Polybio quoque solam formam per ει scriptam eo libentius cum C. Wunderero (Blätt. f. bayr. Gymn.-Wes. 1889, 344) et Glasero l. c. 75 ss. concesserim, quo planius docuit Hultschius praef. II², IVs. in codice archetypo Polybii fuisse exaratum ΣΗΜΕΙΑ.

Quamvis igitur neque inscriptionum neque papyrorum testimonia pro nihilo esse habenda exposuerimus ad expellenda e Polybio menda scribarum, tamen nobis persuasum est ad eundem scriptorem emendandum multo plura ex ipso usu Polybii accurate pervestigato posse elici. Quapropter nos in Fleckeiseni annalibus 1884, 111 ss. uberius fusiusque docuimus Polybium praeter unam hiatus evitandi legem non modo certas scribendi regulas rarissime sequi, sed etiam quadam dicendi varietate florere, quam

non possum; neque enim quicquam obstat, ne arbitremur et illud προσδείξαντες mutatum esse ex προσδίξαντες depravato pro προσμίζαντες et hoc προσμίζων corruptum in προσμίζων in duas voces perperam esse discissum πρὸς μίζων et mutatum in πρὸς μείζων.

¹⁾ Cum Hultschio (praef. II², VI) retineo πυρία, femininam adiectivi πύριος formam, ad quam έξουσία vel aliud quid videtur silentio esse addendum (v. ad 21, 43, 25).

servare, non delere cauti editoris esse videretur. 1) Quanta vero diligentia Polybius evitarit hiatum, etsi post Benselerum (de hiatu cet. Fribergae 1841, 204 ss.) Hultschius (*Philol.* 1859, 288 ss.) accuratissime exponit, tamen nobis liceat hoc loco repetere, quas ipsi de hiatu post **xal* modo vitato modo admisso constituimus in Fleckeiseni annalibus 1889, 671 ss. leges has:

§ 1. Das Zusammentreffen von nai und vokalisch antautenden Eigennamen ist in beschränkter Weise gestattet. § 2. naí darf in Verbindung treten mit den Zahlwörtern είκοσι, είκοστός, vereinzelt mit έξ und dem Adverbium έξης. § 3. nal erscheint nie vor diphthongisch anlautenden Appellativen. Ausnahme: Gestattet ist die Verbindung von καί und αὐτός bzw. Zusammensetzungen mit αὐτο-. § 4. Gestattet ist der Hiatus zwischen nal und ono, ev, en, enl, ἀπό, ετερος und ihren Zusammensetzungen, καί und ώς, έως, ωσαύτως, έτι, ανθρωπος²), den Komposita mit a privativum und in der Redensart όσον γε και ήμας είδεναι. § 5. Zur Vermeidung des Hiatus verschmilzt nas durch Krasis mit eav (av), exervog, exer, exerden, exeroe, exerca, dem Singular des Personalpronomens der ersten Person. έντεῦθεν, ένταῦθα, der Modalpartikel αν und ἀγαθός. § 6. Jedes sonstige Zusammentreffen von nal mit folgendem Vokal ist verpönt. § 7. Bei deutlich bezeichneter An-

culam zaí recte annotat C. Wunderer Philol. 1894, 51.

¹⁾ Valde miramur, quod Guilelmus Schmidtius in Fleckeiseni annalium suppl. XX (1894), 402 ann. 1, 417, 455, 498 s., 507 plerosque Polybii locos in suspicionem vocavit, quia formae quaedam ibi adhibentur, quae non saepe, sed semel bised occurrunt; neque enim, quod multis locis quaedam forma adhibeatur, eandem ubique esse restituendam tam fuse nos l. c. exponimus, ut ea Schmidtio fuerint aut probanda aut argumentis allatis reicienda. Sunt conferenda praeterea, quae de ratione Polybii emendandi nobiscum facientes iudicent Fr. Krebsius Die Präpositionsadverb. i. d. spät. hist. Gräcität II Monach. 1885, 8 ss. et Carolus Krumbacher Studien z. d. Leg. d. heil. Theodos. Sitzungsber. d. philos.-philol. u. histor. Classe d. K. bayer. Akad. d. Wiss. 1892, 265 s.

2) Ante vocem &v&quavog a Polybio adhiberi posse parti-

lehnung an andere Schriftsteller, bei feststehenden Formeln und wörtlichen Angaben aus Urkunden weicht Polybios absichtlich von diesen Gesetzen ab.

Praeterea qua ratione Polybius post formas articuli in vocales vel diphthongos cadentes hiatum modo admiserit modo evitarit, apparet ex his, quae in Philologi volumine 1903, 541 ss. fusius exposuimus:

§ 1. Nach h, al, of ist jeder Hiatus mit Ausnahme von of aὐτοl verpönt. § 2. Nach δ ist Hiatus gestattet nur in δ ἀδελφός, δ ἄνθρωπος, δ αὐτός und dem formelhaften Ausdruck 'Anollomávns & largós; & verschmilgt mit έτερος zu ατερος. § 3. Nach τοῦ erscheint niemals Hiatus; durch Krasis verschmilzt τοῦ in folgenden mit à-, αὐ-, ξ- anlautenden Worten zu: τάδελφοῦ, τάνδρός, τάνθρώπου, τ'Ασκληπιού; ταὐτομάτου, ταὐτού; θατέρου. § 4. Nach τῶ ist Hiatus nur in รู้ เป็นยุ erlaubt: durch Apharesis wird derselbe in vo 'nelvov aufgehoben, durch Krasis verbindet sich τῷ in folgenden mit α-, αὐ-, ε- anlautenden Worten zu: τάδελφῷ; ταὐτομάτῳ; θατέρφ. § 5. Nach τῆ findet sich Hiatus nur in τῆ αὐτῆ; durch Aphäresis wird derselbe in τῆ 'κείνου und τῆ 'κείνων beseitigt. § 6. Nach τό wird Hialus zugelassen: a. in rò Edvos, rò Elaiov, b. in folgenden mit Jota oder 6- und 6- anlautenden Wendungen: 70 **Γερόν, τὸ Γκανὸν ποιεῖν, τὸ Γμείρειν, τὸ ἔσον; τὸ ὅλον, τὸ** δμοιον, τὸ δμόφυλον; τὸ ύγρόν, τὸ ὕδωρ, c. in der mit δπό gebildeten Zusammensetzung: τὸ δποκείμενον, d. vor Eigennamen. Durch Krasis verschmilzt zó in folgenden mit α-, αὐ-, έ-, έ-, ό- anlautenden Wendungen gu: τἀκόλουθον, τάληθές, τάργύριον; ταὐτό bez. ταὐτόν, ταὐτόματον; τοθγκλημα, τούλαττον, τουλάγιστον, τούμπαλιν, είς τούμπροσθεν, τούναντίου, τούργου; θάτερου; τούνομα, είς τούπισθευ, είς τούπίσω, τουργανον. § 7. Nach τά erscheint Hiatus: a. bei der Verbindung mit folgenden mit 1- oder 6- anlautenden Worten: τὰ ιερά; τὰ ὅλα, τὰ ὅμηρα, τὰ ὅπλα, τὰ ὅρκια, b. in den mit δπό gebildeten Zusammensetzungen: τὰ δπάρχοντα, τὰ ὑπογεγραμμένα, τὰ ὑποζύγια, τὰ ὑπομνήματα. Durch Krasis verbindet sich τά mit folgenden mit ά-, αὐ-, έ-, έanlautenden Worten zu: τὰγγεῖα, τὰπόλουθα, τἄλλα, τὰλλότρια, τὰναγκαῖα, τὰνθρώπινα, τὰπό; ταὐτά; τὰκεῖ, τὰκείνης, τὰκείνων, τὰναντία, τὰπί, τὰπίγυα, τἄπιλα, τὰπίχειρα, τὰπιχώρια 1); ἐπὶ θάτερα. § 8. Zitiert Polybios aus anderen Autoren oder führt er Urkunden wörtlich an, so weicht er bewußt von diesen Gesetzen ab.

Ceterum quod in eo libello, quem de codice Peiresciano composuimus, p. 350 s. demonstravimus toto in eo libro manu scripto bis quidem accidisse, ut post alterum excerptum parvum errore poneretur ecloga quaedam parva, quae ante id erat exaranda, nunquam tamen esse factum, ut excerpta ordine librorum neglecto confuse ac permixte collocarentur, quodque in eclogis de legationibus eadem diligentia servatus esse videtur fragmentorum ordo, nos in ordinandis Polybii eclogis secuti ea quae post Nissenum Metzungius alii viri docti enarraverunt, primum quidem sedulo operam dedimus, ne fragmentorum series in codice servata ullo modo turbaretur. Deinde quibus ratiocinationibus adducti fragmentorum constituerimus talem ordinem, qualis est in nostra editione, de libro XXI. in Philologi volumine a. 1900, 560 ss., de libris XXII. et XXIV. in programmate gymnasii Cruciani Dresdensis a. 1901 exposuimus, de ceteris vero libris ea conferantur, quaeso, quae in annotatione critica quamvis brevissime tamen satis dilucide, nisi fallor, videntur esse adiecta.

Restat, ut addamus, qua ratione editionem nostram curaverimus. Ea verba, quae e contextu videntur esse eicienda, a ceteris quadratis uncis [] secernuntur, ea quae coniectura addita sunt, lunatis uncis () includuntur³). Ceterum, ne ulla maneat dubitatio, quae verba sint Polybii, quae epitomatoris, nos sicut in prioribus volumini-

¹⁾ τάπιχάφια Dindorfii emendatione (v. ad 34, 2, 10) Polybio recte est redditum.

²⁾ Si in indicibus qua forma lunatis uncis includitur, intellegi volumus eam a Polybio modo adhiberi, modo omitti; velut quod in pag. *50 legitur (δ) Bá ϱ x α s, inde apparet Barcae nomini a Polybio articulum modo addi, modo non addi.

bus, ea quae eclogarii auctoritati tribuenda esse videntur, aliis typis curamus describenda. Denique $\nu\bar{\nu}$ έφελνυστικόν, quod dicunt grammatici, secundum auctoritatem codicum optimorum multis locis retinemus etiam ante consonantes, quod constat Polybium quidem regulam illam grammaticorum nostrorum tritissimam non sequi, etsi in exitu enuntiati adhibet illud $\nu\bar{\nu}$, si insequentis principium fuit vocalis vel diphthongus (v. 1, 5, 5; 11, 1; 14, 5 et 9; 16, 11; 19, 3; 21, 9 et 11; 22, 7; 26, 7 (corr. Di) et 12; 30, 2; 34, 5; 35, 5; 37, 3 et 9; 52, 3; 58, 1; 61, 4; 62, 4; 65, 9; 67, 5; 70, 3; 82, 5; 87, 1. 2, 7, 3; 16, 9; 17, 8; 31, 3; 35, 8; 39, 8; 47, 11; 56, 15; 60, 1; 65, 10 cet.). Codicum compendiis utimur his:

M Vaticanus 73 palimpsestus saeculi X/XI. a Maio inde a VI. libro (v. infra sub Ma), ab Heysio inde ab initio (v. infra sub Hcy) editus, meum in usum comparatus a Boissevainio (v. infra sub Bo). Cf. praef. cap. III.

P Peirescianus, nunc Turonensis 980, membranaceus saeculi XI. a Valesio (v. infra sub Va) inde a VI. libro editus, in usum Hultschii a Wollenbergio cum editione Didotiana collatus; ipse eum anno 1893 comparavi. Cf. praef. cap. II.

T Parisinus suppl. Gr. 607, cuius media pars, qua excerpta περὶ στρατηγημάτων continentur, X. saeculo videtur esse exarata. Wescher eum contulit (v. ad 21, 27, 1).

Y codices, quibus excerpta Constantiniana continentur περὶ πρέσβεων ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους (cf. praef. cap. I), vel omnes vel complures. 2)

Itaque 24, 7, 6 s. ἐξεκέντησε. ὧν recte correxit Valesius in ἐξεκέντησεν. ὧν.

²⁾ Quotiescunque igitur sola nota apposita est Y, patet omnibus in codicibus hanc scripturam esse exaratam; sed cum praeterea sit addita lectio unius codicis, constat scripturam priore loco allatam omnibus in codicibus exstare excepto eo, cuius lectio tum diserte est addita. Itaque si in annotatione inveneris altrov Y, altiav O, est in propatulo altrov in XU* esse scriptum, altiav in O.

Ex iis singuli sunt afferendi:

- X Ambrosianus N 135 sup. chartaceus, manu Darmarii exaratus et 24/VIII 1574 finitus, meum in usum a Domenico Bassio collatus. Ex eo derivati sunt ceteri codices:
- U* Vaticani 1418 chartacei, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo scripti p. 35—158 (20, 3, 1—21, 46, 5) et cod. Neapolitani III B 15 chartacei, eadem manu XVI. saeculo scripti p. 1—308 (21, 46, 5—36, 6, 6). Eos adhibuit Fulvius Ursinus; meum in usum Graevenus contulit Vaticanum, Martinius Neapolitanum.
 - O Monacensis 185 chartaceus, manu Darmarii XVI. saeculo scriptus, a Schweighaeusero, Hultschio, de Boorio collatus.
- Z codices, quibus excerpta Constantiniana continentur περί πρέσβεων 'Ρωμαίων πρὸς ἐθνικούς (cf. praef. cap. I) vel omnes vel complures (v. p. XXV ann. 2).

Ex iis singuli sunt afferendi:

- V Scorialensis R III 14 chartaceus, Darmarii manu exaratus et 27/VI 1574 finitus, meum in usum comparatus a de Boorio.
- W Bruxellensis 11301/16 chartaceus, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo exaratus (v. Charles Iustice, Le codex Schottanus cet. Gand 1896, 9 s.). Est alter codex Schottii, de quo exposuimus in praef. cap. I, 3. Meum in usum hunc contulit Carolus Iustice.
- N Monacensis 267 chartaceus, Darmarii manu XVI. saeculo scriptus. Hunc primus contulit Hultschius, deinde de Boorius, cuius schedae nostris erant in manibus.
- U Vaticani 1418 chartacei, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo scripti p. 315—407 (21, 11, 1—38, 13, 9). Hunc adhibuit Fulvius Ursinus, meum in usum contulit Fridericus Spiro.

Quotiescunque litterae codicis supra est additum s, velut U*, testimonium non est vertum, sed ex silentio, ut dicunt, derivatum.

Si litterae codicis supra adiectum est m, velut U^m, in margine codicis scripturam inveniri significatur. Cum codicis nota vel aliud quoddam compendium uncis lunatis est inclusa, velut altiou W (N), scriptura huius libri vel editionis est quidem eadem atque codicis antea citati, sed aut de rebus orthographicis aut de loco, quo sit exaratum vocabulum, consensus non est.

- | nota post scripturam addita significat versum exeuntem, ante scripturam adiecta versum ineuntem.
- * significat in contextu locum corruptum, in annotatione singulas litteras erasas.
- *** significat in contextu lacunam significat spatium unius litterae in lacuna. 1)

Praeterea in annotatione critica, in qua praeter cetera praecipue id agimus, ut non solum eos nominatim afferamus, qui quandam coniecturam primi proposuerunt, sed etiam eorum editorum addamus nomina, qui quandam emendationem primi in contextum receperunt, adhibemus compendia³) haec:

¹⁾ In scripturis codicis M allatis puncta significant litteras singulas, quae obscuratae dispici non possunt; si vero in lectionibus eiusdem codicis allatis puncta infra litteras singulas sunt posita, volumus intellegi eas certe discerni nunc non posse.

²⁾ Compendia secundum temporum rationem ita ordinata sunt, ut ex singulis annotationibus criticis luculenter appareat, quae inde ab Ursino usque ad haec tempora viri docti proposuerint digna memoratu editoresque in contextum receperint. Quod igitur, ut exemplum afferam, ad 31,1,3 adicimus *παρωξυκέναι Υ, παρωξυγκέναι vulgo post Rei 713 Sch, sed cf. ἀπεκτακότες 11,18,10, ἐβεβραδύκει Luc. symp. 20, ἀποτετράχυκεν Dion. Hal. de comp. verbb. p. 155, 11', intellegi volumus παρωξυκέναι codicum repeti in editionibus Ursini, Casauboni, Gronovii, Ernesti, παρωξυγκέναι immerito mutatum a Reiski, irrepsisse in editiones Schweighaeuserianam, Didotianam, Bekkerianam, Dindorfianam, Hultschianam, denique a nobis com-

- Ur Ex libris Polybii Megalopolitani selecta de legationibus Ex bibliotheca Fulvi Ursini Antverpiae 1582. (Numeri Romani additi excerptorum numeros, numeri Arabici adiecti paginas significant. Ur not. adiectis numeris Arabicis significat Ursini notas in Polybium.)
 Cf. praef. cap. I 2.
- Ca Polybii . . . historiarum libri qui supersunt. Isaacus Casaubonus emendavit. Parisiis 1609. (Numeri Arabici additi paginas significant.) Cf. praef. cap. I 3.
- Va Polybii .. excerpta ex collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae Henricus Valesius ... edidit cet. Parisiis 1634. (Numeri Arabici additi significant paginas; Va ann. adiectis numeris Arabicis spectat ad Valesii annotationes in collectanea Constantini Porphyrogenetae cet. editioni affixas.) Cf. praef. cap. II.
- Gro Polybii . . historiarum libri. Iacobus Gronovius recensuit. Amstelodami 1670.
- Grom Gronovii annotationes margini editionis ascriptae, quas a Davide Ruhnkenio ex bibliotheca publica universitatis Lugdunensis Batavae Schweighaeuser (v. vol. I, XXIII ss.) accepit et ad suam adhibuit editionem.
- Ernestus Polybii. Historiarum quae supersunt cet. Praefationem et glossarium Polybianum adiunxit Io. Augustus Ernesti. Lipsiae 1763/4.
 - Rei Ioannis Iacobi Reiske animadversionum ad Graecos auctores vol. IV., quo Polybii reliquiae pertractantur. Lipsiae 1763. (Numeri Arabici additi significant paginas.)

parantibus formas simillimas, quas citamus, restitutam esse codicum scripturam παρωξυπέναι. Praeterea addendum esse videtur voculam vulgo a nobis in annotatione critica haud raro afferri, quae quomodo sit accipienda, ex ceteris verbis appositis intellegi potest. Velut quod infra adicimus p. 136, 18 'μαπεδονίας (Υ) ante Rei 678 Sch, μαπεδόνας Ur vulgo', patet μαπεδόνας inde ab Ursino in editionibus Casauboni, Gronovii, Ernesti inveniri, Schweighaeuserum vero astipulatum Reiskii emendationi, quam codicum consensu comprobari nunc in propatulo est, Μαπεδονίας revocasse.

- Sch Polybii Megalopolitani historiarum quidquid superest. Recensuit.. Iohannes Schweighaeuser. Lipsiae 1789—1795.
- Ma Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codicibus edita ab Angelo Maio. Tomus II. Romae 1827.
 - Ge Polybii historiarum excerpta Vaticana in titulo de sententiis recensuit Iacobus Geel. Lugd. Batav. 1829.
- Lu Polybii et Appiani historiarum excerpta Vaticana . . recognita ab Iohanne Friderico Lucht. Altonae 1830.
- Didotiana Πολυβίου καὶ Άππιανοῦ τὰ σωζόμενα. Polybii et Appiani quae supersunt cet. Paris. editore Ambrosio Firmin Didot 1839.¹)
- Ben De hiatu in oratoribus Atticis et historicis Graecis
 .. disputavit G. E. Benseler. Fribergae 1841.
- Be Polybius ex recognitione Immanuelis Bekkeri. Berolini 1844. 1)
- Hey Polybii historiarum excerpta gnomica in palimpsesto Vaticano LXXIII Aug. Maii curis resignata retractavit Theodorus Heyse. Berolini 1846.²)
 - Na Polybiana scripsit S. A. Naber Mnemos. VI (1857). (Numeri Arabici additi paginas significant.)
 - Ni Kritische Untersuchungen über die Quellen der vierten und fünften Dekade des Livius von Heinrich Nissen. Berolini 1863. (Numeri Arabici additi significant paginas.)

¹⁾ Non videtur esse praetereundum aliquot locis Bekkeri nomen in annotatione critica afferri, etsi in editione Didotiana quinque annis ante Bekkeri in lucem emissa eaedem emendationes iam sint receptae. Quocirca Bekkeri nomine deleto Didotiana nominanda est locis his: p. 127, 22 Ττος Palmerius Sch, corr. Didotiana, p. 130, 14 την σφραγίδα Rei 677 (accent. corr. Didotiana), p. 130, 15 προχειρισμένη Ο Didotiana, p. 130, 19. 131, 2 τίτον Υ* Didotiana, p. 133, 1 τίτος Υ* Didotiana, p. 139, 16 ἀνασπαστῶν P, corr. Didotiana, p. 151, 20 συνεπισχῦσαι Ο* Didotiana, p. 154, 2 σιλοτιμώτερον Υ, corr. Sch lex. 651 Didotiana, p. 164, 9 συντρίψαι Υ* (?) Didotiana.

²⁾ Nonnulla Heysius retractavit in Zimmermanni annalibus (Zeitschr. f. d. Alt.-Wiss. 1847, 327).

- Di Polybii historia. Edidit Ludovicus Dindorfius. Lipsiae 1866. Volumen III. prodiit 1867, IV. 1868. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, praefationes voluminum singulorum significantur.)
- Me De Polybii librorum XXX—XXXIII fragmentis ordine collocandis. Diss. inaug., quam scripsit Augustus Metzung. Marburg. Catt. 1871.
- Hu Polybii historiae. Edidit Fridericus Hultschius. Berolini. Volumen I². prodiit 1888, II². 1892, III. 1870, IV. 1872. (Si adiectum est qu. I vel qu. II., intelleguntur quaestiones Polybianae Programm des Gymnasiums zu Zwickau 1859 vel Quaestiones Polybianae Programm des Gymnasiums der Kreuzschule zu Dresden 1869.)
- Stei De Polybii olympiadum ratione et oeconomia. Diss. inaug. Viadrin., quam scripsit Hermannus Steigemann. Suidniciae 1885. (Numeri Arabici additi paginas significant.)
- Hu E.Z. Die erzählenden Zeitformen bei Polybios von Friedrich Hultsch (Abh. d. Kön. Sächs. Gesellsch. d. Wissensch. XIII (1891), 1—210, XIII (1892) 347—467, XIV (1893), 1—100).
- Bo ea quae ex codice Vaticano M descripsit et mecum anno 1902 communicavit Ursulus Philippus Boissevainius.
- BW editoris coniecturae. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, IV cap. I, 2, paginae vel capita praefationum vel primi vel secundi vel quarti tomi intelleguntur.).
- BW Beitr.: Beiträge zu Polybios von Theodor Büttner-Wobst. Jahresber. der Kreuzschule zu Dresden 1901. (Numeri Arabici additi paginas significant.)

Ceterum usi sumus Athenaei editione Kaibeliana, Diodori Dindorfiana, Suidae Bernhardyana.

Indices composuimus novos adhibitis tamen iis, quae Schweighaeuser et Hultschius summa cum diligentia in unum contulerunt; praeterea conspectum Polybii historiarum, in quo Olympiadum anni ad Varronianam et nostram aeram referuntur, addidimus.

Denique Franciscus Polandius, vir amicissimus, ut in prioribus edendis voluminibus me adiuvit in perlegendis plagulis, quae erant typis modo expressae, ac multa errata typographica, quae me fugerant, curavit tollenda, ita hoc quoque in tomo multa menda, quae operarum culpa irrepserant, pro sua eculorum acie insigni indagavit et expulit.

Scribebam Dresdae mense Ianuario a. MCMIV.

ARGUMENTA.

FRAGMENTA LIBRI XX.

OLYMP. 147, 1.

I. RES GRAECIAE.

Cap. I. Apocleti Aetolorum. Cum illis consultat Antiochus. Cap. II. Boeotorum ad Antiochi legationem responsum.

Cap. III. Antiochus Chalcide hibernat. Postulata Epirotarum et Eleorum. Responsum regis.

Cap. IV. Boeotorum pristina gloria minuta. Abacocritus prae-

tor. Boeoti cum Achacis adversus Actolos. Cap. V. Boeoti Actolis se adiungunt, Macedonibus se tradunt. Neo Bocotus demeretur Antigonum. Brachyllas, Neonis f., Spartae praefectus.

Cap. VI. Perditus status reipublicae Bocotorum. Conviviorum sodalitates. Megarenses a Bocotis transcunt ad Achaeos. Boeoti frustra invadunt Megarenses.

Cap. VII. Boeoti Antiochum Thebis recipiunt. Cap. VIII. Euboea nupta Antiocho. Victus ad Thermopylas Antiochus Asiam repetit, amisso toto fere exercitu.

Cap. IX. Heraclea capta a Romanis. Pacem petunt Aetoli a M'. Acilio Glabrione cos. In fidem Romanorum se dedunt. Cap. X. Leges Actolis dictae. Catenis terrentur corum legati.

Indutiae dantur Aetolis. Leges pacis reiciunt.

Cap. XI. Nicandri Aetoli res. Corax. Aperantea. Cap. XII 1-7. Philopoemen a Lacedaemoniis corona donatur.

Eius contio in curia Lacedaemoniorum.

II. FRAGMENTUM INCERTAE SEDIS.

Cap. XII 8. Multum interest inter ea quae oculatus testis narrat et ea quae auditione accipiuntur.

FRAGMENTA LIBRI XXI.

A. OLYMP. 147, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Legatio Lacedaemoniorum ad Romanos et responsum senatus.

Cap. II. Supplicatio Romae. Aetolorum legati. Cap. III. Studium Philippi in Romanos. Demetrius obses patri remittitur. Armenas Nabidis f.

II. RES GRAECIAE.

Cap. III. Diophanes dux auxiliorum Achaicorum. Cap. IV. L. et P. Scipio in Graeciam adveniunt. Athenienses pro Aetolis intercedunt. Aetolorum legatio ad Scipiones irrita.

Cap. V. Deliberant Aetoli cnm legatis Atheniensium. Indutias a Scipionibus impetrant. M'. Acilius de provincia decedit.

III. RES ASIAE.

Cap. VI. Romanum praesidium Phocaeae. Phocaeensium factiones. Eorum legatio ad Seleucum Antiochi f. Phocaeam Seleucus petit. Galli sacerdotes.

Cap. VII. Trullae igniferae Pausistrati classis Rhodiae prae-

fecti. Ex eventu, non ex ratione iudicant homines.

Cap. VIII. Scipiones litteras dant ad L. Aemilium et Eumenem de indutiis cum Aetolis factis. Eadem ab Aetolis nuntiantur Antiocho et Seleuco.

Cap. IX. Diophanis Megalopolitani virtus bellica.

Cap. X. Antiochus de pace agit. L. Aemilius cum sociis consultat. Eumenis oratio. Reicitur pax.

Cap. XI. Prusiam sollicitat Antiochus. Scipionum litterae ad Prusiam. C. Livius legatus.

Cap. XII. Piratae Romanorum classem videntes fugiunt. Cap. XIII. Romani Hellespontum traiciunt. Antiochi mandata ad Scipiones. Stativa agunt Romani ad Hellespontum. P. Scipio Saliorum collegio ascriptus.

Cap. XIV. Oratio legati Antiochi. Consulis responsum.

Cap. XV. Mandata ad P. Scipionem. Huius responsum. Durat bellum.

Cap. XVI. Sardibus Romani potiuntur. Zeuxis et Antipater, Antiochi legati, pacem petunt.

Cap. XVII. Pacis leges. Legati Romam mittuntur.

B. OLYMP. 147, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. XVIII. Omnes fere Asiae populi senatum adeunt. Eumenis oratio ad patres. Ei senatus animum addit.

Cap. XIX. XX. XXI. Eumenis oratio.

Cap. XXII. XXIII. Probata senatui haec oratio. Smyrnensium

et Rhodiorum legati. Rhodiorum oratio.

Cap. XXIV. Pax cum Antiocho confirmatur. Decem legati in Asiam decernuntur. Rhodii de Solis petunt. Scipiones et L. Aemilius redeunt.

II. RES GRAECIAE.

Cap. XXV. Amynander apud Scipiones deprecatur. Amphilochiam, Aperantiam, Dolopiam subigunt. Damoteles Romam legatus. M. Fulvius adversus Aetolos mittitur.

Cap. XXVI. Cum Epirotis Fulvius consultat. Ambraciam oppugnat. Aetolorum legati ab Epirotis intercepti. Alexandri Îsii avaritia a fortuna adiuta. Damoteles iterum Romam

Cap. XXVII. XXVIII. Ambracia a Fulvio obsessa.

Cap. XXIX. Legati Atheniensium et Rhodiorum in castra Romanorum veniunt. Amynander Ambraciam intrat. Cum Aetolis de pace agitur. Ambracia se tradit.

Cap. XXX. Pax Actolis data. Ambracia Pyrrhi olim regia.

Fulvi s ad Argos Amplilochium castra ponit.

Cap. XXXI. Legati Romam mittuntur. Philippus studet pacem

impedire. Leo Atheniensis pro Aetolis verba facit.

Cap. XXXII. Pax cum Aetolis firmatur.

Cap. XXXII. M. Fulvius cos. Samen capit.

Cap. XXXII. H nestas cum utilitate raro conspirat. Philopoemen utriusq e rei studiosus.

III. RES ASIAE.

Cap. XXXIII. Belli Gallograeci initium. Cn. Manlius et Attalus.

Cap. XXXIV. Moagetes, Cibyrae tyrannus, Manlio se tradit. Cap. XXXV. Colobatus amnis. Isindenses legati a Manlio adversus Termessi incolas auxilium petunt.

Cap. XXXVI. Manlius capit Cyrmasa et Lysinoen. Sagalassi

regionem infestat.

Cap. XXXVII. Eposognatus Romanorum amicus. Tolistobogii. Galli matris Idaeae. Eposognati legati Manlium ad Gordium conveniunt. Olympus.

Cap. XXXVIII. Chiomarae, uxoris Ortiagontis, magnitudo.

Cap. XXXIX. Tectosages Romanis insidias parant.

Cap. XL. Ariarathes.

C. OLYMP. 147, 4.

RES ASIAE.

Cap. XLI. Legatis civitatum Asiaticarum Manlius respondet. Gallorum et Ariarathis legati. Manlii responsa. Pecuniam et frumentum Manlius ab Antiocho accipit.

Cap. XLII. Praefectus praesidii Pergae urbem Manlio tradit. Roma legati adveniunt. Manlius Lucium fratrem adversus Oroandenses mittit. Cum decem legatis confert.

Cap. XLIII. XLIV. Foedus cum Antiocho.

Cap. XLV. Manlius Ariarathem in amicitiam recipit. Cap. XLVI. Decem legati res Asiae constituunt.

Cap. LXVII. Manlius in reditu a Thracibus vexatur.

FRAGMENTA LIBRI XXII.

 Cap. I. Quae ex Pol. libro XXII. excerpenda et titulo Constantiniano περί πρέσβεων έθνων πρός 'Ρωμαίους sint inserenda.
 Cap. II. Quae ex Pol. libro XXII. excerpenda et titulo Constantiniano περί πρέσβεων 'Popualor πρός έθνικούς sint inserenda.

A. OLYMP. 147, 4.

RES GRAECIAE.

Cap. III. Lacedaemonii Romae Philopoemenem accusant. M. Aemilius Lepidus cos. Ptolemaeus V. Epiphanes societatem cum Achaeis renovat. Eius dexteritas.

Cap. IV. Boeotorum turbae. Romani Zeuxippum restituere volunt, quem Bocoti non recipiunt. Achaei frustra intercedunt. Initium belli commode sopitum.

Cap. V. Rhodiorum controversia cum Lyciis.

B. OLYMP. 148, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. VI. Eumenes Thraciae urbes repetit. Maronitarum exsules et alii Philippum Romae accusant. Q. Caecilius Romanorum legatus. Aeniorum dissidia.

TT RES GRAECIAE.

Cap. VII. Aristaenus praetor Achaeorum. Concilium Achaeorum Megalopoli. Eumenes insigne donum Achaeis offert. Seleuci legati. Nicodemus legationem renuntiat. Eumenis

Cap. VIII. Apollonidas ad dona regis spernenda hortatur. Aeginetae libertatem ab Eumene repetunt. Eumenis largitio

respuitur.

Cap. IX. Lycortae oratio de Ptolemaei foedere. Aristaenus Philopoemenis et Lycortae absurditatem nudat. Seleuci legati.

Cap. X. Q. Caecilius objurgat Achaeos. Ei Aristaenus et Diophanes assentiuntur. Caecilio respondent Philopoemen et Lycortas. Caecilio concilium negatur. Aristaenus Achaeis suspectus

C. OLYMP. 148, 2.

I RESITALIAE.

Cap. XI. Q. Caecilius legationem renuntiat. Philippi causa. Apollonidas Achaeorum legatus. Areus et Alcibiades Spartani.

Cap. XII. Achaei et Spartani causam suam agunt. App. Claudius legatus in Macedoniam et Graeciam. Achaei cum Caecilio disceptant.

IL RES MACEDONIAE.

Сар. ХШ. Caedes Maroneae a Philippo editur.

Cap. XIV. Eadem. Philippus Cassandrum veneno tollit. Romanis infensus Demetrium filium Romam mittit.

III. RES GRAECIAE.

Cap. XV. Lites Gortyniorum cum Cnosiis.

D. OLYMP 148, 3.

RES AEGYPTI.

Cap. XVI. Ptolemaei V. crudelitas. Cap. XVII. Ptolemaeus V. Lycopolin obsidet. Saevit in supplices. Aristonicus. Polycrates.

E. OLYMP. 148, 4.

I. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

Cap. XVIII. Causae belli Romanorum cum Perseo perperam indicatae. Plerique scriptores nesciunt, quid inter praelusionem intersit et causam, et rursus inter praelusionem belli et principium. Horum differentia exemplo belli Persici confirmata. Cap. XIX. Philopoemenem de mutata erga Archonem praetorem sententia improbat Polybius. Sollertia a malitia longe discrepat.

IL RES ASIAE.

Cap. XX. Apollonis Eumenis mater. Pietas Eumenis et Attali in eam.
Cap. XXI. Ortiagon Galatarum regulus.

III. RES AEGYPTI.

Cap XXII. Aristonicus eunuchus strenuus.

FRAGMENTA LIBRI XXIII.

A. OLYMP. 149, 1.

L RES ITALIAE.

Cap. I. Plurimae legationes ex Graecia, Macedonia, Asia missae Romam. Athenaeus Eumenis frater. Demetrius et Philippi accusatores.

Cap. II. Demetrius patris causam agit. Senatus responsum.
Cap. III. Eumenis legati. Demetrio invident Philippus et Perseus.

Cap. IV. Lacedaemoniorum legati. Senatus III viros eligit. Xenarchus Achaeorum legatus. Q. Marcius in Macedoniam et Peloponnesum legatus.

Cap. V. Dinocrates Messenius Romam legatus. Amicus T. Quinctii. Eiusdem ingenium. Philopoemen irritum reddit Quinctii et Dinocratis consilium.

II. RES GRAECIAE.

Cap. VI. Legati ab exsulibus Lacedaemoniorum missi a piratis necantur.

III. RES MACEDONIAE.

Cap. VII. Macedones Demetrio favent. Eidem Philippus et Perseus invident.

Cap. VIII. Q. Marcius legatus in Macedoniam. Romanis invitus paret Philippus. Eius expeditio in Thraciam.

B. OLYMP. 149, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. IX. Legationes Romam missae. Legati Eumenis, Pharnacis, Philippi, Achaeorum, Lacedaemoniorum. Rhodiorum legati de calamitate Sinopensium. Q. Marcius Macedoniae et Peloponnesi res exponit.

II. RES MACEDONIAE.

Cap. X. Philippi consilia exitiosa. Cives urbium maritimarum in Emathiam traducit. Aliud saevum consilium. Mutuae insidiae filiorum Philippi. Lustratio exercitus Macedonum. Cap. XI. Fragmentum orationis Philippi ad filios discordes.

III. RES GRAECIAE.

Cap. XII. Ultima Philopoemenis expeditio. Eius mors. Cap. XIII. Laudes Hannibalis.

Cap. XIV. Laudes Scipionis maioris. Cap. XV. Fruges hostium corrumpere non laudabile est.

Cap. XVI. Messenii Achaeis se tradunt. Philopoemenis per-

cussores puniuntur.
Cap. XVII. Messene per Lycortam in foedus Achaeorum recepta. Romani Achaeis inconstanter respondent. Achaeorum concilium Sicyone. De Sparta in reipublicae societatem re cipienda deliberant. Duo exsulum genera. Diophanes a Lycorta dissentit.

Cap. XVIII. Sparta in foedus Achaeorum recipitur. Legationes Romam missae ab Achaeis, Lacedaemoniis, Lacedaemoniorum

examilibna.

FRAGMENTA LIBRI XXIV.

A. OLYMP. 149, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Legati Romam veniunt Lacedaemoniorum, Lacedaemoniorum exsulum, Achaeorum, Eumenis, Ariarathis, Pharnacis.

II. RES'GRAECIAE.

Cap. II. Res exsulum Lacedaemoniorum. Achaeorum indulgentia in Messenios.

Cap. III. In Creta magnarum rerum initia commoventur.

III. RES MACEDONIAE.

Cap. IV. Haemus mons.

B. OLYMP. 149, 4.

I. RES ITALIAE.

Cap. V. Indutiae cum Pharnace factae. Attalus Romae magnifice exceptus.

II. RES GRAECIAE.

- Cap. VI. Ptolemaeus V. decem naves Achaeis offert. Lycortas, Polybius, Aratus legati ad Ptolemaeum mittendi nominantur, sed cum Ptolemaeus moriatur, haec legatio patriae fines non excedit.
- Cap. VII. Chaeron Spartanus plebem demeretur. Pecuniam publicam dissipat. Apollonidam occidit. In vincula conicitur.
- Cap. VIII. Hyperbatus Achaeorum praetor. Deliberatio de exsulibus Lacedaemoniis. Achaei legatos Romam mittunt.
- Cap. IX. Callicrates Romam legatus Achaeorum libertatem prodit. Eius oratio ad senatum.
- Cap. X. Exsulum Lacedaemoniorum petitio. Callicrati senatus morem gerit. Callicrates auctor malorum Achaeis. Practor Achaeorum creatur.
- Cap. XI. Comparatio Aristaeni et Philopoemenis. Utriusque ingenium et natura. Aristaeni institutum in republica. Philopoemenis institutum.
- Cap. XII. Institutum suum Aristaenus in contione defendit adversante Philopoemene.
- Cap. XIII. Philopoemenis responsum. Huius consilium praeclarum, Aristaeni honestum. Aristaenus Romanis benevolentior quam Philopoemen.

III. RES ASIAE.

Cap. XIV. Pharnaces Galatiam et Cappadociam invadit. Ei occurrit Eumenes. Attalus Roma redit. Cassignatus et Gaezatorix. Ariarathes Cappadociae rex.

Cap. XV. Romanorum legati pacem componere student. Pharnaces renititur. Eumenes Rhodiis succurrit.

FRAGMENTA LIBRI XXV.

A. OLYMP. 150, 1.

I. RES HISPANIAE.

Cap. I. Tiberius Sempronius Gracchus Celtiberorum trecenta urbes delet.

II. RES ASIAE.

Cap. II. Pharnaces ab Eumene et Ariarathe pacem petit. Formula foederis. Reguli foedere comprehensi.

B. OLYMP. 150, 2.

RES MACEDONIAE.

Cap. III. Initia regni Persei. Populi favorem is sibi conciliat. Eius laus. Philippi varium ingenium.

C. OLYMP. 150, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. IV. Ti. Gracchus C. Claudius cos. Lyciorum legati Romam missi Rhodios accusant crudelitatis. Responsum senatus Romani. Persei sponsa deducta a Rhodiis.

II. RES RHODIORUM.

Cap. V. Romanorum legati ad Rhodios. Nova legatio Rhodiorum Romam missa.

D. OLYMP. 150, 4.

RES ITALIAE.

Cap. VI. Dardaniorum et Thessalorum legati Romam missi de Bastarnis et de Perseo queruntur. A. Postumius legatus.

FRAGMENTA LIBRI XXVI.

OLYMP. 151.

RES ANTIOCHI IV. EPIPHANIS.

Cap. I. I. Antiochus Epimanes potius quam Epiphanes.

FRAGMENTA LIBRI XXVII.

A. OLYMP. 152, 1.

I. BELLUM PERSICUM.

Cap. I. Ismenias Boeotus. Q. Marcius legatus in Boeotiam. Factiones Thebis. Neon et Hippias. Cap. II. Legati Romanorum Chalcide. Thebani Romanis se tradunt. Servius Cornelius Lentulus. Boeotorum respublica

divulsa. Archon Achaeorum praetor. Cap. III. Ti. Claudius, A. Postumius, M. Iunius. Hagesilochus Rhodiorum prytanis. Rhodii Romanis classem offerunt.

Cap. IV. Rhodios ad partes suas Perseus invitat, sed Romanis fidem servant.

Cap. V. Coronaei, Thisbaei, Haliartii Perseo favent. Cap. VI. Solon et Hippias Persei legati. Senatus edictum.

Cap. VII. C. Lucretius praetor per aliptam Rhodiis litteras mittit. Dinon et Polyaratus Perseo favent. Eumenes Rhodiis suspectus. Aliptes ridetur. Dinon Rhodios frustra sollicitat. Naves Romanis mittunt. Diophanes.

Cap. VIII. Perseus ex sententia concilii legatos ad Licinium consulem mittit. Romani in rebus adversis pervicaces. Per-

seus nihil proficit.

Cap. IX. Romanis a Perseo equestri proelio victis Graeci plaudunt. Clitomachi Thebani et Aristonici Aegyptii certamen athleticum. Adversario faventes spectatores Clitomachus alloquitur. Aristonicus devictus.

Cap. X. Quae his certaminibus fieri solet vulgi conversio, eadem

tunc erga Perseum.

Cap. XI. Cestrosphendone. Cap. XII. Cotys Thrax Persei socius.

II. RES AEGYPTI.

Cap. XIII. Ptolemaeus, Cypri praefectus, Ptolemaeo VI. Philometori fidus manet.

B. OLYMP. 152, 2

I. BELLUM PERSICUM.

Cap. XIV. Perseus a Rhodiis captivos redimit. Diophanis socii

navales. Dinon et Polyaratus.

Cap. XV. Charops maior Epirota. Charops minor Romae educatus Antinoum et Cephalum calumniatur. Cephalus vir probus. Nicander et alii Aetoli Romam abducti. Cephalus sibi consulit.

Cap. XVI. A. Hostilio consuli in Epiro insidiae parantur. Aous

amnis. Nestor Cropius.

II. RES ASIAE.

Cap. XVII. Pharnaces rex injustissimus.

Cap. XVIII. Attali amor in Eumenem fratrem.

Cap. XIX. Antiochus legatos de Ptolemaei iniuriis Romam mittit.
Cap. XX. Maxima vis opportunitatis. Multi honestatis cupidi, pauci ad eam adipiscendam incumbunt.

FRAGMENTA LIBRI XXVIII.

OLYMP. 152, 3.

I RES ITALIAE.

Cap. I. Bellum de Coelesyria. Antiochi et Ptolemaei iura. Utriusque mandata ad senatum. Responsum senatus.

Cap. II. Rhodiorum legati frumentum ex Sicilia petunt. Excusant factionum dissidia.

II. BELLUM PERSICUM.

Cap. III. A. Hostilius proconsul. C. Popilius, Cn. Octavius legati ad Thebanos et Achaeos.

Cap. IV. V. Popilius legatus ad Aetolos et Acarnanes.

Cap. VI. Archon praetor Achaeorum; Polybius magister equitum.
Cap. VII. Archon Romanorum amicus. Attalus cum Achaeis de honoribus Eumenis agit. Polybii oratio. Eumeni restituuntur honores.

Cap. VIII. Perseus Genthium ad societatem invitat. Eius re-

sponsum. Perseus denuo mittit legatos.

Cap. IX. Tertia legatio Persei ad Genthium. Persei occaecatio Graecis fuit saluti.

Cap. X. Persei obiurgationes Hippiae reprehenduntur.

Cap. XI. Heracleum, Macedoniae oppidum, a Romanis captum.

III. RES GRAECIAE.

Cap. XII. Achaei Romanis auxilia adversus Perseum offerunt.
Polybius legatus ad Q. Marcium consulem. Achaeorum legati ad Attalum. Ptolemaei Physconis anacleteria.

Cap. XIII. Polybius legatus ad Q. Marcium consulem. Achacorum auxilia a Marcio repudiata. Appius Cento auxilia ab

Achaeis petit, quae ei negantur Polybio auctore.

Cap. XIV. Cydoniatarum perfidia in Apolloniatas.

Cap. XV. Cydoniatae adversus Gortynios ab Eumene auxilium petunt.

Cap. XVI. Rhodiorum legatio ad Romanos. Polybii ratio di-

gerendi historiam synchronisticam.

Cap. XVII. Q. Marcius ad Heracleum. Rhodiis benigne respondet. Res Coelesyriae iis commendat. Legati Rhodum redeunt.

IV. BELLUM ANTIOCHI IV. CUM PTOLEMAEO PHILOMETORE.

Cap. XVIII. Antiochi natura.

Cap. XIX. Ad Antiochum mittuntur legationes Graecorum, quae

in Aegypto aderant, et Ptolemaei regis.

Cap. XX. Graecorum legati pro Ptolemaeo deprecantur. Eulaeus belli auctor. Antiochi iura in Coelesyriam. Alexandriam

Cap. XXI. Ptolemaeo victo Eulaeus tutor suadet, ut cum the-

sauris in Samothracen fugiat.

Cap. XXII. Antiochi legati Romam missi.
Cap. XXIII. Rhodiorum legati ad Antiochum. Ptolemaeus minor restituitur.

FRAGMENTA LIBRI XXIX.

OLYMP. 152, 4.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Fragmentum ex L. Aemilii Paulli oratione ad populum Romanum.

Cap. II. C. Popilius in Aegyptum legatus.

II. BELLUM PERSICUM.

Cap. III. Persei foedus cum Genthio.

Cap. IV. Eiusdem legatio ad Rhodios, ad Eumenem, ad Antiochum.

Cap. V. Persei et Eumenis deliberationes arcanae. In historia rem gravem silentio premere summae socordiae est.

Cap. VI. Multa Eumenis et Persei per legatos colloquia. Qua de causa Eumenes in Romanorum suspicionem venerit.

Cap. VII. Cum adverso Marte laborantem Perseum, Romanos autem summis incommodis conflictatos videret Eumenes, speravit se pacis conciliatorem fore. Hanc vero spem Perseo coemendam offert per Cydam Cretensem.

Cap. VIII. Reges se mutuo fallere student. Callidissimus alter, alter avarissimus. Contentionis inter illos genus. Eumenes sua calliditate non potest Persei tenacitatem expugnare et ab incepto desistit. Omnis improbitatis origo avaritia.

Cap. IX. Per avaritism suis commodis male consulunt homines. Quod quidem Eumeni contigit. Hoc etiam Perseo accommo-

dandum esse demonstrat Polybius.

Cap. X. Rhodii pacem conciliaturi legatos et Romam atque ad consulem et ad Perseum et ad Cretenses mittunt.

Cap. XI. Rhodum legati Persei et Genthii adveniunt.

Cap. XII. Quaedam de rerum tractatione in hac historia uni-versali. Polybii institutum plerisque scriptoribus contrarium.

Cap. XIII. Genthii ebriositas et crudelitas.
Cap. XIV. Plutarchus Nasicam secutus a Polybio dissentit.
Scutum Ligustinum.

Cap. XV. Plutarchus Nasicam secutus a Polybio de Perseo Romanos aggrediente dissentit.

Cap. XVI. Defectus lunae. Cap. XVII. Phalangem Macedonicam stupet Aemilius. Multa consilia, si verba spectas, probabilia operis periculum non sustinent. Persei ignavia.

Cap. XVIII. Persei fuga.

Cap. XIX. Astuta Rhodiorum legatio a senatu Romano explosa.

Cap. XX. Aemilii Paulli contio coram Perseo capto.
Cap. XXI. Demetrii Phalerei verba, quibus praesentem regni Macedonici ruinam vaticinatus esse videtur.

III RES PERGAMI.

Cap. XXII. Galli Asiatici in Eumenis regnum incursionem faciunt.

IV. BELLUM ANTIOCHI IV. CUM PTOLEMAEIS FRATRIBUS.

Cap. XXIII. Duo fratres Ptolemaei simul regnant in Aegypto. Auxilia ab Achaeis petunt. Horum deliberatio. Callicrates dissuadet.

Cap. XXIV. Lycortas et Polybius suadent. Achaei dissentiunt de auxilio mittendo.

Cap. XXV. T. Numisius legatus ad Ptolemaeos et Antiochum. Achaei legatos ad conciliandos reges mittunt. Ptolemaei Lycortam et Polybium belli duces petunt.

Cap. XXVI. Antiochus bellum Ptolemaeo infert. Cap. XXVII. Popilius Antiochum circulo circumscribit. Antiochus Aegypto excedit. Eius copias Popilius Cypro eicit. Aegyptus Ptolemaeis a Romanis servata.

FRAGMENTA LIBRI XXX.

A. OLYMP. 153, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Attalus ab Eumene Romam missus vana spe inflatur. Cap. II. Stratius ab Eumene submissus Attalum admonet.

Cap. III. Attali oratio apud senatum eiusque responsum. Aenus et Maronea. Romanorum legatio ad Gallograecos.

Cap. IV. Legatio Rhodiorum, quibus Romani irascuntur. Antonius tribunus pl. Cygneus cantus. Astymedis oratio ad

senatum non probanda.

Cap. V. Nova Rhodiorum legatio. Potestas nauarchi Rhodii. Rhodiorum prudentia in contrahendis societatibus. Romanorum societatem operose ambiunt. Caunii ab iis desciscunt. Romani Cares et Lycios liberant.

II. RES GRAECIAE.

Cap. VI. Dinonis et Polyarati inconstantia. Varia hominum studia bello Persico.

Cap. VII. Qui propter studium Persei apertum ipsi se necaverunt, laudandi, vituperandi, qui hac de re non convicti timore manum sibi intulerunt Hippocrates et Diomedon Coi, Dinon et Polvaratus Rhodii.

Cap. VIII. Dinon et Polyaratus convicti Perseo favisse. Dinonis

socordia.

Cap. IX. Polyaratus Romanis traditus Romanque deportatus. Cap. X. Aemilius suas statuas columnis a Perseo structis imponit. Idem nonnullas Graeciae urbes adit. Olympici Iovis statuam admiratur.

Cap. XI. Caedes et tumultus apud Aetolos. Cap. XII. Charops Epirota homo nequissimus.

Cap. XIII. Graecorum legationes ad Romanos in Macedonia. Eorundem legationes Romam. Causa Achaeorum, quos Callicrates calumniatur.

Cap. XIV. Aemilius ludos in Graecia edit.

Cap. XV. Aemilius septuaginta oppida Epiri evertit.

III. RES AEGYPTL

Cap. XVI. Ptolemaeorum legatio Romam. Menalcidas Laco.

B. OLYMP. 153, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. XVII. Cotyis legatio. Cap. XVIII. Prusiae turpis adulatio.

Cap. XIX. Eumenes Romam venire prohibetur. Reges Italia prohibentur. Eumenem Romani deprimunt. Legatis gratulantibus senatus datur.

Cap. XX. Atheniensium legatis petentibus Delus et Lemnus et Haliartiorum ager datur.

Cap. XXI. Rhodiorum legatio. Theaedetus Romae obit. Caunii exaules.

Cap. XXII. Genthius in triumpho ductus. Ludi Circenses. Certamen tibicinum. Saltatores. Pugiles.

II. RES GRAECIAE.

Cap. XXIII. Cretensium bellum intestinum. Rhodii denuo petunt societatem Romanorum, sed frustra. Cap. XXIV. Peraeae incolarum deliratio.

III. RES ASIAE.

Cap. XXV. Antiochus IV. pompam magnificam ducit. Cap. XXVI. Idem ludos celebrat.

Cap. XXVII. Idem Ti. Gracchum legatum excipit.

C. OLYMP. 153, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. XXVIII. Gallograecis libertas conceditur.

II. RES GRAECIAE.

Cap. XXIX. Callicrates eiusque socii omnibus invisi.

D. OLYMP. 153, 4.

RES ITALIAE.

Cap. XXX. Rhodiorum et Achaeorum legatio. Prusiae legatio adversus Eumenem. Romani Gallograecis favent.

Cap. XXXI. Rhodii deprecantur; cum iis societas iungitur. Cap. XXXII. Achaei pro exsulibus Romam evocatis deprecan-

tur. Iniquum senatus responsum. Exsules non remittuntur. Charopis et Callicratis insolentia.

FRAGMENTA LIBRI XXXI.

A. OLYMP. 154, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Ti. Gracchus Cammanos subigit. Attalus et Athenaeus Romae respondent Prusiae calumniis. C. Sulpicius, M. Sergius legati in Graeciam et Asiam.

Cap. II. Demetrius obses Romae a senatu petit, ut in regnum Syriae restituatur. Eius postulatum senatus negat. Cn.

Octavius, Sp. Lucretius, L. Aurelius legati in Asiam et in Macedoniam et ad Ariarathem.

Cap. III. Ariarathes V. patri succedit. Amicitiam cum Romanis renovat.

II. RES GRAECIAE.

Cap. IV. Rhodiorum legatio Romam. Cap. V. Calynda urbs Rhodiis se tradit.

III. RES ASIAE.

Cap. VI. C. Sulpicius Gallus cum Eumene acerbe agit. Quo gravius Romani Eumenem tractant, eo magis Graeci regem amplectuntur.

Cap. VII. Ariarathes amicitia cum Romanis renovata ossa

matris et sororis a Lysia repetit.

Cap. VIII. M. Iunius legatus ad dirimendas discordias inter Trocmos et Ariarathem. Cn. Octavius, Sp. Lucretius legati ad tollendas controversias inter Gallos et Ariarathem.

Cap. IX. Antiochus IV. contra Dianae templum in Elymaide situm proficiscitur. Tabis, in oppido Persidis, obit.

OLYMP. 154, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. X. Aegypti regnum divisum inter duos fratres. Canuleius et Quintus legati. Astuta senatus consilia. T. Torquatus et Cn. Merula legati.

Cap. XI. Cn. Octavii caedes. Demetrius cum Polybio deliberat.

sed eius consilium non sequitur.

Cap. XII. Diodorus Demetrii educator. Menyllus, legatus Ptolemaei maioris. Demetrium adiuvat. Cap. XIII. Fugam parat Demetrius. Polybius aeger. Demetrius

bibax. Polybii monits. Cap. XIV. Demetrius simulat se venatum exire. Ostiae navem conscendit.

Cap. XV. Fuga sero comperta. Legatos in Asiam senatus decernit. Demetrius in Lycia.

II. RES ASIAE.

Cap. XVI. Artaxias Ariarathi obsecutus a facinore abstinet.

III. RES AFRICAE.

Cap. XVII. Ptolemaeus VII. Cyprum petit. T. Torqua Cn. tus, Merula legati.

Cap. XVIII. Ptolemaeus VI. Cypro cedere non vult. Ptolemaeus VII. ad Apin in Libya. Cyrenaei ab eo desciscunt. Catabathmus magnus. Tetrapyrgia. Ptolemaeus VII. a Cyrenaeis victus.

Cap. XIX. Legati Romani re infecta redeunt. Comanus et

Ptolemaeus fratres legati.

C. OLYMP. 154, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. XX. Ptolemaeorum legati Romae. Senatus decretum. P. Apustius, C. Lentulus legati.

II. RES AFRICAE.

Cap. XXI. Lis de Emporiis prope Syrtin inter Masinissam et Poenos. Romanorum iudicium iniquum. Aphther. Poeni Emporia amittunt.

D. OLYMP. 154, 4.

I. RES ITALIAE.

Cap. XXII. Aemilii Paulli abstinentia.
Cap. XXIII. Scipionis minoris matura gloria. Eius notitia cum
Polybio. Eiusdem ad Polybium oratio.
Cap. XXIV. Huius responsum. Inter eos amicitia.
Cap. XXV. Virtutes iuvenis Scipionis. Luxuria iuvenum Ro-

manorum post bellum Persicum. Scipionis modestia et continentia, liberalitas et abstinentia.

Cap. XXVI. Aemiliae mors. Matronarum pompae. Scipionis

mater. Hunc matronae laudant.

Cap. XXVII. Eius liberalitas in amitas. Lex Romana de dote. Ti. Gracchus et Scipio Nasica, generi Scipionis maioris, eius liberalitatem mirantur.

Cap. XXVIII. L. Aemilii obitus. Scipionis liberalitas in fratrem Fabium, Sumptus muneris gladiatorii. Liberalitas in sorores. Eiusdem continentia.

Cap. XXIX. Fortitudinis exercitatio est venatio. Polybius ve-

nationis socius Scipioni.

Cap. XXX. Hunc de Scipione narrationis excursum Polybius explicat.

II. RES GRAECIAE.

Cap. XXXI. Rhodii ab Eumene dona accipiunt, quod est vituperandum.

III. RES ASIAE.

Cap. XXXII. Reges Asiae legationes Romam mittunt. Prusias

et Eumenes. Ariarathes. Cap. XXXIII. Demetrius a Romanis rex appellatur. Ei favet Ti. Gracchus. Isocrates criticus.

FRAGMENTA LIBRI XXXII.

A. OLYMP. 155, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Ariarathis legatio. Attalus Romam venit.

Cap. II. Demetrii legati interfectorem Cn. Octavii et Isocratem senatui tradunt eique coronam auream offerunt.

Cap. III. Leptines. Isocrates. Senatus responsum. Achaeorum legati exsulum libertatem petunt.

II. RES GRAECIAE.

Cap. IV. Lycisci morte Aetolia ex turbis eruitur. Cap. V. Lyciscus Aetolus. Mnasippus Coronaeus. Acarnan. Charopis Epirotae nequitia. Myrto et Nicanor Charopis socii. Philotis Charopis mater et socia.

Cap. VI. Phoenice urbs Epiri. Charops Romam abit. Idem senatus consultum effingit.

B. OLYMP. 155, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. VII. Delii in Achaiam migrant. Res repetunt ab Atheniensibus. His de rebus legati Atheniensium et Achaeorum Romac.

II. RES PERGAMI.

Cap. VIII. Eumenis elogium.

C. OLYMP. 155, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. IX. Issensium et Daorsorum legati Romae.

Cap. X. Ariarathes Romae. Sex. Iulius L. Aurelius cos. Demetrii et Orophernis legati Romae.

II. RES ASIAE.

Cap. XI. Orophemes avaritia regnum amisit et periit. Rebus Cappadociae ante Graecas narratis reversus ad eas Polybius exponit Oropi vastationem ab Atheniensibus factam. In rebus adversis homines adversus amicos acerbi, sicut Orophernes contra Theotimum. Orophernis lascivia.

Cap. XII. Attalus Ariarathem restituit.

D. OLYMP. 155, 4.

I. RES ITALIAE.

Cap. XIII. Faunius a Dalmatis male acceptus. Iis bellum indictum. Cap. XIV. Legati e Phoenice, Epiri urbe, Romae.

II. PRUSIAE BELLUM CUM ATTALO.

Cap. XV. Attalus a Prusia victus. Prusias in templa furit. Elaca. Thyatira. Hieracome. Apollo Cynneus Temni. Cap. XVI. Athenacus frater Attali Romam legatus. Romanorum legati in Asiam.

FRAGMENTA LIBRI XXXIII.

A. OLYMP. 156, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Athenaeus Attali frater auditur. Legati in Asiam missi. Achaeorum legati de dimissione evocatorum.

Cap. II. Carneades, Diogenes, Critolaus Atheniensium legati. Cap. III. Achaeorum nova legatio de dimissione evocatorum.

II. RES RHODIORUM.

Cap. IV. Aristocrates Rhodiorum praetor.

III. RES CYPRI.

Cap. V. Archias Cypri praefectus insulam Demetrio prodere studet, sed deprehensus suspendio finit vitam. Vani vana agitant.

IV. RES ARIARATHIS.

Cap. VI. Prienenses pecuniam ab Oropherne depositam Ariarathi tradere nolunt. Eos Ariarathes cum Attalo vexat.

B. OLYMP. 156, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. VII. Romani bellum inter Attalum et Prusiam dirimere student. Cap. VIII. Massiliensium legati Romae queruntur de Liguribus.

Cap. IX. Ligures violant legatos Romanos. Flaminius vulneratur. Q. Opimius cos. contra illos missus.

Cap. X. Oxybii et Decietae bello victi se tradunt Opimio.

Cap. XI. Ptolemaeus minor Romae fratrem accusat. In Cyprum restituitur.

II. RES PERGAMI.

Cap. XII. Attalus coniunctus cum Ariarathe et Mithridate contra Prusiam. Romanorum legati Prusiae amicitiam renuntiant.

Cap. XIII. Athenaeus, Attali frater, classi praefectus. Novi Romanorum legati. Pax Attali cum Prusia.

C. OLYMP. 156, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. XIV. Achaei dimissionem evocatorum frustra petunt.
Cap. XV. Heraclides cum Laodice et Alexandro Romae. Rhodiorum legatio de bello Cretico.

II. BELLUM RHODIORUM CUM CRETENSIBUS.

Cap. XVI. Cretenses et Rhodii ab Achaeis auxilia petunt. Variae in concilio Achaeorum sententiae. Antiphatas. Telemnastus. Callicrates.

Cap. XVII. Mala Rhodiorum consilia.

D. OLYMP. 156, 4. RES ITALIAE.

Cap. XVIII. Attalus Eumenis filius, Demetrius, Heraclides cum Laodice et Alexandro Romae.

II. RES SYRIAE.

Cap. XIX. Demetrius ebriosus.

E. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

Cap. XX. XXI. Fragmenta minora.

FRAGMENTA LIBRI XXXIV.

A. FRAGMENTA GRAECA.

I. GENERALIA NONNULLA. DE ARGUMENTO HUIUS LIBRI.

Cap. I. Geographica Polybius peculiari libro Historiarum suarum complexus est. Argumentum huius libri.

II. DE ULIXIS NAVIGATIONE, PROPE SICILIAM PRAESERTIM.

Cap. II. Homerus ficta cum veris conectit. Aeolus, Danaus, Atreus. Res veras Homerus poètice exprimit. Thymni pisces.

Cap. III. Venatio xiphiae piscis. Scylla et Charybdis.
Cap IV. Tres partes poësis. Homerus philosophorum more scribit. Fretum Siculum veteres cavent.

III. CONTRA PRIORES SCRIPTORES GEOGRAPHICOS DISPUTAT POLYBIUS.

Cap. V. Contra Pytheam. Thule insula. Pulmo marinus. Pytheas fide non dignus.

Cap. VI. Contra Dicaearchum de distantia a Pelopenneso ad fretum Herculis.

Cap. VII. Contra Erathosthenem de longitudine Hispaniae, de Gallis in Hispania, de longitudine Europae ac de eius promunturiis.

IV. DE LUSITANIA.

Cap. VIII. Thynnus glande vescitur. Lusitaniae felix caelum.

V. DE HISPANIA.

Cap. IX. Turdetani et Turduli Hispaniae populi. Celtae. Columnae. Fons natura singularis Gadibus. Metalla argentea. Glebae amnibus devectae. Ana flumen. Segesama et Intercatia. Luxuria regis Hispani.

VI. DE GALLIA.

Cap. X. Pisces sub terra. Rhodani ostia. Corbilo emporium. Alces in Alpibus. Aurum apud Tauriscos Noricos. Alpium magnitudo et altitudo. Earum transitus et lacus.

VII. DE ITALIA.

Cap. XI. Vinum arbustivum. Iter ab Apulia ad fretum. Etruriae longitudo. Crater. Opici et Ausones. Lacinium. Crateres.

VIII. DE THRACIA, MACEDONIA, GRAECIA.

Cap. XII. Mensurae variae distantiarum.

IX. DE ASIA.

Cap. XIII. Artemidorus fide dignus.

X. DE ALEXANDRIA, AEGYPTI URBE.

Cap. XIV. Tria genera incolarum Alexandriae.

B. FRAGMENTA LATINA.

Cap. XV. Varia fragmenta.

FRAGMENTA LIBRI XXXV.

A. OLYMP. 157, 1.

BELLUM CELTIBERICUM.

Cap. I. Igneum bellum contra Celtiberos.

Cap. II. M. Claudius in Hispania. Legatio Bellorum et Tittorum. Oratio sociorum. Aravacarum legatio et eorum oratio.

Cap. III. M. Claudio diffidit senatus. A. Postumius L. Licinius Lucullus cos.

Cap. IV. Romana iuventus bellum timet. Scipio ad bellum se offert.

Cap. V. Scipionis certamen singulare cum Hispano.

B. OLYMP. 157, 2.

ACHAEORUM EXSULES LIBERANTUR.

Cap. VI. Catonis dictum de Achaeis. Eorum exsules liberati.

FRAGMENTA LIBRI XXXVI.

A. OLYMP. 157, 3.

I. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

Cap. I. Quomodo contiones et colloquia virorum rei publicae gerendae peritorum tractentur.

Cap. II. Ad inferendum Poenis bellum Romani praetendunt

causam speciosam.

Cap. III. Belli Funici tertii primordia. Uticenses Romanis se tradunt. Poenorum legati Romam res senatui tradentes.

Cap. IV. Quid sit Romanis se tradere. Senatus Poenorum legatis respondet. Illi Carthaginem redeunt.

Cap. V. Magonis Bruttii oratio. Poeni obsides mittunt. Q. Fabius Maximus praetor Siciliae.

Cap. VI. Romani ad Uticam. Magnae opes Poenorum. Cap. VII. Stupor ac furor Poenorum responsum Romanorum audientium.

Cap. VIII. Hamilcar Poenorum dux. Scipionis virtus. Catonis de eo dictum.

II. RES GRAECIAE.

Cap. IX. Sententiae hominum diversae de Romanis bellum Punicum suscipientibus et de Pseudophilippo.

Cap. X. Perguntur.
Cap. XI. Polybius a M. Manilio ex Achaia Lilybaeum arcessitur

Cap. XII. Quomodo Polybius de se ipso soleat exponere. Cap. XIII. Callicratis statuae abiectae, Lycortae restitutae. Homines rerum novarum studiosi auctores mutationum.

III. RES BITHYNIAE.

Cap. XIV. Romanorum legati ad pacem inter Prusiam et Nicomedem componendam.

Cap. XV. Prusiae mores et ingenium. Subjectorum animi ab eo alieni.

B. OLYMP. 157, 4.

I. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

Cap. XVI. Masinissae obitus et elogium. Eius filii. Eius merita de agricultura. Scipio Cirtae res constituit. Masinissae simplex victus.

II. BELLUM MACEDONICUM.

Cap. XVII. Quarum rerum causae non perspiciuntur, perperam ad deos referentur. Hominum paucitas in Graecia his temporibus, cuius rei causa perspici et remedium inveniri potest. Prodigiosum vero Macedonum fatum irae deorum videtur esse imputandum.

FRAGMENTA LIBRI XXXVII.

OLYMP. 158, 1.

Cap. I. Museum locus ad Olympum Macedoniae.

FRAGMENTA LIBRI XXXVIII.

OLYMP. 158, 2.

I. EX PROCEMIO.

Cap. I. De Graeciae infortunio. Graecorum calamitas his temporibus maior etiam videtur Poenorum rebus adversis.

Cap. II. III. Antiquiores Graeciae calamitates praesentibus non conferendae.

Cap. IV. Acerbitatis accusationem his de rebus repellit Poly-

bius. Omni rei veritatem scriptor anteferre debet. Cap. V. Rerum narratio consulto variata. Natura nulla in re constans et perpetua. Omnes sensus variatione gaudent, multo magis et animus.

Cap. VI. Veteres scriptores in narrandis rebus vario dicendi genere solent uti. Huius rei exemplum. Polybii in historiis institutum.

II. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

Cap. VII. Hasdrubal Poenorum dux. Gulussa Numidarum rex. Huius cum illo colloquium.

Cap. VIII. Gulussa et Scipio. Huius mandata ad Hasdrubalem.

III. BELLUM ACHAICUM.

Cap. IX. Aurelius legatus ex Achaia redit. Sex. Iulius Caesar legatus ad Achaeos. Cum iis senatus leniter agit.

Cap. X. Sex. Iulius Caesar cum Achaeis agit. Diaeus et Critolaus gentis pestes. Achseorum responsum.

Cap. XI. Sextus Tegeam pergit. Decipitur a Critolao, qui Achaeos ad odium Romanorum concitat.

Cap. XII. XIII. Q. Caecilius praeses Macedoniae legatos ad Achaeos mittit. Legati Romani e contione eiecti. Critolaus ad bellum Romanorum Achaeos incitat.

Cap. XIV. Pytheas Thebanus altera belli fax. Bellum Achaicum. Cap. XV. Critolaus obit. Diaeus praetor servos liberat, pecuniam ac milites Achaeis imperat.

Cap. XVI. Achaei occaecati. Elei et Messenii. Patrensium clades et desperatio. Graeciae summa perturbatio. Thebani

ex urbe profugi.

Cap. XVII. Metellus condiciones pacis offert. Diaeus pacem

respuit. Huius socii.

Cap. XVIII. Necant Sosicratem. Andronidas pretio se'redimit. Discus sacvit in Philinum. Periissent Achaei, ni cito periissent.

IV. EXCIDIUM CARTHAGINIS.

Cap. XIX. Scipio portam Carthaginis subfodit.

Cap. XIX. Polybii consilium Scipioni datum eiusque responsum.

Cap. XX. Hasdrubal ad genus Scipioni accidit. Eius verba ad praesentes de illo. Transfugae aliquot muro conscenso in Hasdrubalem maledictis invehuntur. Sua quoque ei insultat uxor.

Cap. XXI. Magni viri est prae oculis in felicitate habere fortunae volubilitatem.

Cap. XXII. Carthaginis ruinam deflet Scipio.

FRAGMENTA LIBRI XXXIX.

A. OLYMP. 158, 3.

I. RES GRAECAE.

Cap. I. A. Postumius Graecarum litterarum ridicule studiosus. Catonis de eo iudicium. Reliqua Postumii vanitas.

Cap. II. Artium contemptus in evertenda Corintho. Cap. III. Philopoemenis statuae in Graeciae urbibus conservatae. Eidem decretos honores deleri non patiuntur Mummius et decem legati Romani. Philopoemenis gloriam apud eos Polybius defendit, cui hac de re statuam marmoream Achaei ponunt.

Cap. IV. Diaei bona sub hasta veneunt. Polybii abstinentia. Cap. V. Polybii in Achaeos merita. Per mandata decem legatorum singulas urbes idem adit et controversias diiudicat.

Cap. VI. Mummii integritas et indulgentia.

II. RES AEGYPTI.

Cap. VII. Ptolemaei VI. Philometoris mors et elogium.

B. OLYMP. 158, 4.

EX EPILOGO.

Cap. VIII. Mandatis confectis Polybius Romam redit. A diis precatur, ut eadem rerum condicio sibi maneat. Universi argumenti summarium.

FRAGMENTA LIBRI XL

cui indices inerant, non supersunt.

FRAGMENTA EX INCERTIS LIBRIS.

ADDENDA.

- P. 2 ann. crit. 19 l. χρόνοισ P Va in erratis, καιροίς Va in textu, del. Be
- P. 70 ann. crit. 16 l. moayérov Y Ur cet.
- P. 134 ann. crit. 13 l. αὐτῶν αὐτῶν Y, corr. Ur.
- P. 188 lin. 7 l. Σέρουίον.
- P. 212 lin. 5 l. Όπτάουιον.
- P. 293 ann. crit. 15 add.: τάκόλουθα coni. BW Philol. 1903, 554 ann. 81.
- P. 449 ann. crit. 14 l. ovd' legit Bo.
- P. 505 ann. crit. 1. l. Philol. 1890, 526 ann. 2 cet.
- P. 518 lin. 15 l. τὸ ἢ.
- P. *3 col. I lin. 5 l. Celtiberorum.
- P. *88 col. II lin. 39 l. diis.
- P. *98 col. I lin. ultima l. diis.
- P. *158 col. II lin. 36 l. Μηθυμναΐοι.

FRAGMENTA LIBRI XX.

OLYMP. 147, 1.

I. RES GRAECIAE.

Ηu Βε 1025] Καὶ αὖθις Πολύβιος Τριάκοντα τῶν ἀποκλή- [1 899 των προεχειρίσαντο τοὺς συνεδρεύσοντας μετὰ τοῦ βασιλέως. Καὶ αὖθις Ὁ δὲ συνῆγε τοὺς ἀποκλήτους 5 καὶ διαβούλιον ἀνεδίδου περὶ τῶν ἐνεστώτων. —

"Ότι Φιλίππου πρεςβεύςαντος πρὸς Βοιωτοὺς οἱ 2 Βοιωτοὶ ἀπεκρίθηςαν τοῖς πρεσβευταῖς διότι παραγενομένου τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτούς, τότε βουλεύσυνται περὶ τῶν παρακαλουμένων. —

10 "Οτι 'Αντιόχου διατρίβοντος ἐν τῆ Χαλκίδι καὶ τοῦ 3 χειμῶνος καταρχομένου παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν πρεσβευταὶ παρὰ μὲν τοῦ τῶν 'Ηπειρωτῶν ἔθνους οἱ [900 περὶ Χάροπα, παρὰ δὲ τῆς τῶν 'Ηλείων πόλεως οἱ περὶ 1026] Καλλίστρατον. οἱ μὲν οὖν 'Ηπειρῶται παρεκάλουν 2 15 αὐτὸν μὴ προεμβιβάζειν σφᾶς εἰς τὸν πρὸς 'Ρωμαίους

²⁻⁵ Suid. v. ἀπόχλητοι; v. Liv. 35, 45, 9; 46, 2, Ni 63, 175 3 συνεδρεύοντας Suid., corr. Ca 1019 6-9 X 19", 0 118"s., U* 35, Ur XI; v. Liv. 35, 50, 5, Ni 175 6 Φιλίπτου excerptor posuit pro Aντιόχου, v. Rei 639 8 αὐτούς Be 10-2, 13 X 19"s., 0 119"s., U* 35-37, Ur XII; v. Liv. 36, 5, 1-8, Ni 12 s., 178 10 χαλιτίοι Y, corr. Ur 11 χειμώνος ex χειμώντος Ο 13 ήλείων U^* Ur, ήλείων V^* Ernestus 15 προεβιβάζειν V, προεμβιβάζειν Ur, corr. Sch auctore Ernesto lex. Pol. 95

πόλεμον, θεωρούντα διότι πρόκεινται πάσης της Έλλά-3 δος πρός την Ίταλίαν άλλ' εί μεν αύτος δύναται προκαθίσας της Ήπείρου παρασκευάζειν σωίσι την άσωάλειαν, έφασαν αὐτὸν δέξασθαι καὶ ταῖς πόλεσι καὶ 4 τοῖς λιμέσιν εἰ δὲ μὴ κρίνει τοῦτο πράττειν κατὰ τὸ 5 παρόν, συγγνώμην έχειν ήξίουν αὐτοῖς δεδιόσι τὸν 5 από 'Ρωμαίων πόλεμον. οἱ δ' 'Ηλεῖοι παρεκάλουν πέμπειν τη πόλει βοήθειαν έψηφισμένων γάρ των Αχαιών τὸν πόλεμον εὐλαβεῖσθαι τὴν τούτων ἔφοδον. 6 δ δε βασιλεύς τοις μεν Ήπειρώταις απεπρίθη διότι 10 πέμψει πρεσβευτάς τούς διαλεχθησομένους αθτοίς ύπερ 7 των ποινή συμφερόντων, τοίς δ' 'Ηλείοις έξαπέστειλε γιλίους πεζούς, ήγεμόνα συστήσας Εύφάνη τον Κοῆτα. -"Οτι Βοιωτοί έχ πολλών ήδη χρόνων καγεκτούντες ήσαν καὶ μεγάλην είγον διαφοράν πρὸς την γεγενημένην 15 2 εὐεξίαν καὶ δόξαν αὐτῶν τῆς πολιτείας. οὖτοι γὰρ μεγάλην περιποιησάμενοι καὶ δόξαν καὶ δύναμιν ἐν τοῖς Λευκτρικοίς καιροίς, ούκ οίδ' ὅπως κατὰ τὸ συνεγές έν τοῖς έξῆς χρόνοις ἀφήρουν ἀμφοτέρων αἰεὶ τῶν 3 προειρημένων, έχοντες στρατηγόν 'Αβαιόχριτον. ἀπό 20

δὲ τούτων τῶν καιρῶν οὐ μόνον ἀφήρουν, ἀλλ' ἀπλῶς είς τάναντία τραπέντες και την πρό τοῦ δόξαν έφ' δσον οίοι τ' ήσαν ήμαύρωσαν. Άγαιῶν νὰρ αὐτοὺς πρὸς 4 Αλτωλούς έχπολεμωσάντων, μετασχόντες τούτοις τῆς 5 αὐτῆς αἰρέσεως καὶ ποιησάμενοι συμμαγίαν, μετὰ ταῦτα κατά τὸ συνεγές ἐπολέμουν πρὸς Αλτωλούς. ἐμβαλόν- 5 των δὲ μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Βοιωτίαν τῶν Αἰτωλῶν έκστρατεύσαντες πανδημεί, καὶ τῶν Αχαιῶν ἡθροισμένων 1027] και μελλόντων παραβοηθείν οὐκ ἐκδεξάμενοι τὴν 10 τούτων παρουσίαν συνέβαλον τοῖς Αλτωλοίς, ἡττηθέν- 6 τες δε κατά του κίνδυνον ούτως άνέπεσον ταις ψυγαίς ώστ' απ' έχείνης της χρείας απλώς οὐδενος έτι των καλών άμφισβητείν ετόλμησαν οὐδ' εκοινώνησαν οὕτε πράξεως ούτ' άγωνος ούδενος έτι τοις Έλλησι μετά [90] 15 ποινοῦ δόγματος, ἀλλ' δρμήσαντες πρὸς εὐωχίαν παὶ 7 μέθας οὐ μόνον τοῖς σώμασιν έξελύθησαν, άλλὰ καί ταῖς ψυχαῖς.

Τὰ δὲ κεφάλαια τῆς κατὰ μέρος ἀγνοίας ἐχειρίσθη 5 παρ' αὐτοίς τὸν τρόπον τοῦτον. μετὰ γὰρ τὴν προ- 2 τειρημένην ἦτταν εὐθέως ἐγκαταλιπόντες τοὺς 'Αχαιοὺς προσένειμαν Αἰτωλοίς τὸ ἔθνος. ἀνελομένων δὲ καὶ 3 τούτων πόλεμον μετά τινα χρόνον πρὸς Δημήτριον τὸν Φιλίππου πατέρα, πάλιν ἐγκαταλιπόντες τούτους, καὶ παραγενομένου Δημητρίου μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν 25 Βοιωτίαν οὐδενὸς πεῖραν λαβόντες τῶν δεινῶν, ὑπέτα-ξαν σφᾶς αὐτοὺς όλοσχερῶς Μακεδόσι. βραχέος (δ') 4 αἰθύγματος ἐγκαταλειπομένου τῆς προγονικῆς δόξης,

⁸ ἡθοοισμένων P BW, ἡθοοισμένων vulgo, v. BW I 77
15 εύωχίας Be cum Athenaeo 18 ἀγνοίας P Hu, ἀνοίας Va vulgo 20 ἀχεοὺσ P, corr. Va 26 μαπεδῶσι P, corr. Va δ' add. Ben 278 BW, δὲ Va vulgo

ήσαν τινες οι δυσηρεστούντο τη παρούση καταστάσει 5 καὶ τῷ πάντα πείθεσθαι Μακεδόσι. διὸ καὶ μεγάλην άντιπολιτείαν είναι συνέβαινε τούτοις πρός τούς περί τὸν 'Ασκώνδαν καὶ Νέωνα, τοὺς Βραγύλλου προγόνους: 6 οὖτοι γὰρ ἦσαν οἱ μάλιστα τότε μακεδονίζοντες. οὐ 5 μὴν ἀλλὰ τέλος κατίσχυσαν οί περὶ τὸν 'Ασκώνδαν 7 γενομένης τινός περιπετείας τοιαύτης. Άντίνονος μετά τον Δημητρίου δάνατον έπιτροπεύσας Φιλίππου, πλέων έπί τινας πράξεις πρός τὰς ἐσχατιὰς τῆς Βοιωτίας ποὸς Λάρυμναν, παραδόξου γενομένης αμπώτεως εκάθισαν 10 8 είς τὸ ξηρὸν αί νῆες αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον προσπεπτωχυίας φήμης ὅτι μέλλει κατατοέγειν την γώραν Άντίνονος, Νέων, ίππαργών τότε καὶ πάντας τούς Βοιωτών ίππεις μεθ' αύτου περιαγόμενος χάριν τοῦ παραφυλάττειν τὴν χώραν, ἐπεγένετο 15 τοίς περί τον 'Αντίνονον απορουμένοις και δυσγρηστου-9 μένοις διὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ δυνάμενος μεγάλα βλάψαι τοὺς Μακεδόνας ἔδοξε φείσασθαι παρά τὴν προσδοκίαν 10 αὐτῶν. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις Βοιωτοῖς ἤρεσκε τοῦτο πράξας, τοῖς δὲ Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός. 20 11 δ δ' Αντίγονος, ἐπελθούσης μετ' ολίγον τῆς πλήμης καί κουφισθεισών των νεών, τῷ μὲν Νέωνι μεγάλην είγε γάριν έπι τα μη συνεπιτεθείσθαι σφίσι κατά την περιπέτειαν, αὐτὸς δὲ τὸν προκείμενον ἐτέλει πλοῦν

¹ οἷ δυσηφεστοῦντεσ P, οἱ δυσαφεστοῦντες Va vulgo, corr. BW coll. 3, 112, 2. 4, 34, 6; 79, 5 8 πλεον (ο in ras.) P, corr. Va 9 τὰ έσχατα P, corr. BW 9. 10 comma post Βοιωτίας delet et ponit post Λάφυμναν Sch; de Larymna boeotica v. Pomtowium Fleckeis. annal. 1897, 795 10 λαβφύναν P, corr. Sch auctore Va ann. 19 11 εἰσ P Hu, πρὸς Va vulgo 12 ante φήμης add. τῆς Va invito P, del. BW; v. 1, 39, 11. 21, 25, 8 13 ἑππάρχων P, corr. Va 14 μετ' αὐτοῦ P, corr. Be

εἰς τὴν ᾿Ασίαν. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα, νικήσας Κλεο- [12 902 μένη τὸν Σπαρτιάτην καὶ κύριος γενόμενος τῆς Λακεδαίμονος, ἐπιστάτην ἀπέλειπε τῆς πόλεως Βραχύλλην, ταύτην αὐτῷ χάριν ἀποδιδοὺς τῆς τοῦ πατρὸς Νέωνος εὐεργεσίας ἐξ ὧν οὐδὲ κατὰ μικρὸν συνέβη τὴν οἰκίαν ἐπανορθωθῆναι τὴν περὶ τὸν Βραχύλλην. οὐ μόνον δὲ 13 ταύτην αὐτῶν ἔσχε τὴν πρόνοιαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ συνεχές, ὁτὲ μὲν αὐτός, ὁτὲ δὲ Φιλίππος, χορηγοῦντες καὶ συνεπισχύοντες αἰεί, ταχέως κατηγωνίσαντο τοὺς 10 ἐν ταῖς Θήβαις αὐτοῖς ἀντιπολιτευομένους καὶ πάντας ἡνάγκασαν μακεδονίζειν πλὴν τελέως ὀλίγων τινῶν.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν οἰκιαν τὴν Νέωνος τοιαύτην 14 ἔλαβε τὴν ἀρχὴν καὶ τῆς πρὸς Μακεδόνας συστάσεως καὶ τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπιδόσεως· τὰ δὲ κοινὰ τῶν 6 15 Βοιωτῶν εἰς τοσαύτην παραγεγόνει καχεξίαν ὥστε σχεδὸν εἴκοσι καὶ πέντ' ἐτῶν τὸ δίκαιον μὴ διεξῆχθαι παρ' αὐτοῖς μήτε περὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμβολαίων μήτε περὶ τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων, ἀλλ' οἱ μὲν φρουρὰς 2 παραγγέλλοντες τῶν ἀρχόντων, οἱ δὲ στρατείας κοινάς, 20 ἐξέκοπτον ἀεὶ τὴν δικαιοδοσίαν· ἔνιοι δὲ τῶν στρατηγῶν καὶ μισθοδοσίας ἐποίουν ἐκ τῶν κοινῶν τοῖς ἀπόροις τῶν ἀνθρώπων. ἐξ ὧν ἐδιδάχθη τὰ πλήθη 3 τούτοις προσέχειν καὶ τούτοις περιποιεῖν τὰς ἀρχάς, 1029] δι' ὧν ἔμελλε τῶν μὲν ἀδικημάτων καὶ τῶν 25 ὀφειλημάτων οὐχ ὑφέξειν δίκας, προσλήψεσθαι (δὲ)

³ ἀπέλειπε P Hu E.Z. XXV 8 BW, ἀπέλιπε Va vulgo 4 ταύτην — 6 βραχύλλην P Di, om. Va vulgo 8 ὅτε — ὅτε P, corr. Sch 9 αἰεί P Hu, ἀεὶ Va vulgo κατηγονίσαντο|P, corr. Va 10 αὐτοὺσ P, corr. Va 15 παραγεγόνει P Hu, παρεγεγόνει Va vulgo 16 $\bar{\epsilon}$ P, πέντε vulgo post Be, corr. BW, v. Hu Philol. 1859, 309 20 αἰεὶ Hu invito P 25 δὲ add. Va

των κοινών αλεί τι διὰ τὴν των ἀρχόντων χάριν. 4 πλεϊστα δε συνεβάλετο προς την τοιαύτην * * * 'Οφέλτας. αλεί τι προσεπινοών δ κατά τὸ παρὸν έδόκει τοὺς πολλούς ώφελειν, μετά δε ταῦτα πάντας ἀπολειν ἔμελλεν 5 δμολογουμένως. τούτοις δ' ηκολούθησε και έτερος 5 ζήλος ούκ εὐτυγής. οἱ μέν γὰρ ἄτεκνοι τὰς οὐσίας ού τοις κατά γένος έπιγενομένοις τελευτώντες απέλειπου, όπερ ην έθος παρ' αὐτοῖς πρότερου, ἀλλ' εἰς εὐωγίας καὶ μέθας διετίθεντο καὶ κοινάς τοῖς φίλοις 6 έποίουν πολλοί δε και των εχόντων γενεάς απεμέριζον 10 τοις συσσιτίοις τὸ πλειον μέρος τῆς οὐσίας, ώστε πολλούς είναι Βοιφτών οίς ύπηρχε δείπνα του μηνός 7 πλείω των είς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερων. διὸ καί Μεγαρείς, μισήσαντες μέν την τοιαύτην κατάστασιν, μνησθέντες δε της προγεγενημένης αὐτοῖς μετὰ [908 των 'Αναιων συμπολιτείας, αύτις απένευσαν ποὸς τοὺς 8 Άγαιούς και την έκείνων αίρεσιν. Μεγαρείς γάρ έξ άρχῆς μὲν ἐπολιτεύοντο μετὰ τῶν ᾿Αχαιῶν ἀπὸ τῶν κατ' 'Αντίγονον τὸν Γονατᾶν γρόνων' ὅτε δὲ Κλεομένης είς τὸν Ἰσθμὸν προεκάθισεν, διακλεισθέντες 20 προσέθεντο τοίς Βοιωτοίς μετά τῆς τῶν 'Αγαιῶν 9 γνώμης. βραγὸ δὲ πρὸ τῶν νῦν λεγομένων καιρῶν

^{1. 3} αἰεί P Hu, ἀεί Va vulgo 2 τοιαύτην Ιδφέλτασ P, lac. indicat et καχεξίαν add. Va, κατάστασιν vel καταφθοράν Rei 754, διαφθοράν Sch, κακοπραγμοσύνην Hu 7 έπιγινομένοις coni. Hu E.Z. XXIII 12 11 συσσιτίοις Athen. l. c., τοῖσ οῦσι. τοῖσ P πλέον Athen. l. c. 12 δεῖπνα Va, διπλᾶ P, δείηνα Athen. cod. A, δειλινὰ Athen. cod. C 13. 14 διὰ καὶ P, διόπερ Athen. l. c. 14ss. μισήσαντες αὐτᾶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς 'Αχαιούς: desin. Athen. 16 αὖτισ P Hu, αὖθις Va vulgo 17 γὰρ Sch pro δὲ 20 προεκάθισεν Hu, προεκάθισεν Va ann. 20 vulgo, προσεκάθισεν P

δυσαρεστήσαντες τῆ πολιτεία τῶν Βοιωτῶν αὖτις ἀπένευσαν πρὸς τοὺς ᾿Αχαιούς. οἱ δὲ Βοιωτοὶ διορ- 10 γισθέντες ἐπὶ τῷ καταφρονεῖσθαι δοκεῖν ἐξῆλθον ἐπὶ τοὺς Μεγαρεῖς πανδημεὶ σὺν τοῖς ὅπλοις. οὐδένα δὲ 11 5 ποιουμένων λόγον τῶν Μεγαρέων τῆς παρουσίας αὐτῶν, 1080] οὕτω θυμωθέντες πολιορκεῖν ἐπεβάλοντο καὶ προσβολὰς ποιεῖσθαι τῆ πόλει. πανικοῦ δ᾽ ἐμπεσόντος 12 αὐτοῖς καὶ φήμης ὅτι πάρεστιν Φιλοποίμην τοὺς Ἦχαιοὺς ἔχων, ἀπολιπόντες πρὸς τῷ τείχει τὰς κλίμα-10 κας ἔφυγον προτροπάδην εἰς τὴν οἰκείαν.

Τοιαύτην δ' ἔχοντες οἱ Βοιωτοὶ τὴν διάθεσιν τῆς 7 πολιτείας, εὐτυχῶς πως διώλισθον καὶ τοὺς κατὰ Φίλιππον καὶ τοὺς κατ' Αντίοχον καιρούς. ἔν γε μὴν 2 τοῖς ἔξῆς οὐ διέφυγον, ἀλλ' ὥσπερ ἐπίτηδες ἀντα-15 πόδοσιν ἡ τύχη ποιουμένη βαρέως ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπεμβαίνειν ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς ἐν τοῖς έξῆς ποιησόμεθα μνήμην.—

"Ότι οἱ πολλοὶ πρόφασιν μὲν εἶχον τῆς πρὸς 'Ρω- 3 μαίους ἀλλοτριότητος τὴν ἐπαναίρεσιν τὴν Βραχύλλου καὶ τὴν στρατείαν, ἢν ἐποιήσατο Τίτος ἐπὶ Κορώνειαν το διὰ τοὺς ἐπιγινομένους φόνους ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν 'Ρωμαίων, τῆ δ' ἀληθεία καχεκτοῦντες (ἦσαν) ταῖς 4 ψυχαῖς διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας. καὶ γὰρ τοῦ 5 βασιλέως συνεγγίζοντος ἐξήεσαν ἐπὶ τὴν ἀπάντησιν οἱ τῶν Βοιωτῶν ἄρξαντες συμμίζαντες δὲ καὶ φιλ- 25 ανθρώπως ὁμιλήσαντες ἦγον αὐτὸν εἰς τὰς Θήβας. —

¹ αότισ P Hu, αόθις Va vulgo 2 τοὺσ P BW, om. Va vulgo 5 ποι | ούμενοι P, corr. Salmasius Sch VII 409 8 πάρεστιν P BW, πάρεστι Va vulgo 9 άπολειπόντες P, corr. Va 12 διόλισθον P, corr. Va 17—25 P 306°, Va 110; v. Liv. 36, 6, Ni 178 21 ἦσαν add. Hu comment. Fleckeis. Lips. 1890, 91 coll. 20, 4, 1 BW 24 ἄρχοντες coni. Va 25 post Θήβας subscribit P: τέλος τοῦ πλύρον τῆς πολυβί τστορίας:

- 8 'Αντίοχος δὲ ὁ μέτας ἐπικαλούμενος, ὃν 'Ρωμαῖοι καθεῖλον, ὡς ἱςτορεῖ Πολύβιος ἐν τῆ εἰκοςτῆ, παρελθών εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους, [904 πεντήποντα μὲν ἔτη γεγονὼς καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν ἔργων ἀνειληφώς, τήν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν, 5 ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς 'Ρωμαίους πόλεμον.
- 2 έρασθείς οὖν παρθένου Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν έφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτήν, οἰνοπότης
- 3 ὢν καὶ μέθαις χαίρων. ἦν δ' αὕτη Κλεοπτολέμου μὲν θυγάτης, ένὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας ὑπες- 10
- 4 βάλλουσα. και τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῆ Χαλκίδι αὐτόθι διέτριψε τὸν χειμῶνα, τῶν ἐνεστώτων οὐδ' 1081] ἡντινοῦν ποιούμενος πρόνοιαν. ἔθετο δὲ και τῆ
 - 5 παιδὶ ὄνομα Εὔβοιαν. ἡττηθείς οὖν τῷ πολέμψ ἔφυγεν εἰς ερεσον μετὰ τῆς νεογάμου.
 - Nec praeter quingentos, qui circa regem fuerunt, ex toto exercitu quisquam effugit, etiam ex decem milibus militum, quos Polybio auctore traiecisse secum regem in Graeciam scripsimus, exiguus numerus.
 - 9 "Οτι οἱ περὶ τὸν Φαινέαν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατη- 20 γὸν μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν Ἡράκλειαν ὑποχείριον τοῖς Ῥωμαίοις, ὁρῶντες τὸν περιεστῶτα καιρὸν τὴν Αἰτωλίαν καὶ λαμβάνοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, ἔκριναν διακέμπεσθαι πρὸς τὸν Μάνιον 2 ὑπὲρ ἀνοχῶν καὶ διαλύσεως. ταῦτα δὲ διαλαβόντες 25
 - έξαπέστειλαν 'Αρχέδαμον καὶ Πανταλέοντα καὶ Χάλε-3 πον· οἱ συμμίζαντες τῷ στρατηγῷ τῷν 'Ρωμαίων προ-

^{1—15} Athen. 10 p. 439°··· Ni 329 16—19 Liv. 36, 19, 11, Ni 181 20—14, 9 X 20°—26°, 0 119°—123°, U* 37—49, Ur XIII; v. Liv. 36, 27 ss., Ni 30, 33, 184 26 Χάλεπον pro χάλησον Bergkius Philol. 1884, 241 coll. 21, 25, 11 BW 27 ol Y, corr. Ur

έθεντο μέν και πλείους ποιεϊσθαι λόγους, μεσολαβηθέντες δε κατά την εντευξιν εκωλύθησαν. δ γάρ 4 Μάνιος κατά μέν τὸ παρὸν οὐκ ἔφασκεν εὐκαιρεῖν. περισπώμενος ύπὸ τῆς τῶν ἐκ τῆς Ἡρακλείας λαφύρων ε ολχονομίας. δεγημέρους δε ποιησάμενος άνογας έχπέμ- 5 ψειν έφη μετ' αὐτῶν Λεύχιον, πρὸς ὂν ἐχέλευε λέγειν ύπερ ων αν δέοιντο. γενομένων δε των ανοχών, και 6 τοῦ Λευκίου συνελθόντος είς την Υπάταν, έγένοντο λόνοι και πλείους ύπερ των ένεστώτων. οι μεν ούν 7 10 Αλτωλοί συνίσταντο την δικαιολογίαν ανέκαθεν προφερόμενοι τὰ προγεγονότα σφίσι φιλάνθρωπα πρὸς τούς 'Ρωμαίους' δ δε Λεύκιος επιτεμών αὐτῶν τὴν 8 δρμήν ούχ έση τοῖς παροῦσι χαιροῖς άρμόζειν τοῦτο τὸ γένος τῆς δικαιολογίας. λελυμένων γὰρ τῶν ἐξ 16 άργης φιλανθρώπων δι' έκείνους, και της ένεστώσης [905] έχθρας δι' Αιτωλούς γεγενημένης, ούδεν έτι συμβάλλεσθαι τὰ τότε φιλάνθρωπα πρὸς τοὺς νῦν καιρούς. διόπερ άφεμένους τοῦ δικαιολογεῖσθαι συνεβούλευε 9 τρέπεσθαι πρός του άξιωματικου λόγου και δείσθαι τοῦ ν στρατηγού συγγνώμης τυχείν έπλ τοίς ήμαρτημένοις. 1082] οἱ δ' Αἰτωλοὶ καὶ πλείω λόγον ποιησάμενοι περὶ 10 των υποπιπτόντων έκριναν έπιτρέπειν τὰ όλα Μανίω, δόντες αύτούς είς την 'Ρωμαίων πίστιν, ούκ είδότες 11 τίνα δύναμιν έζει τοῦτο, τῷ δὲ τῆς πίστεως ὀνόματι

¹ ποείσθαι Υ U*m, γενέσθαι U* 6 μετ' αὐτῶν] μετὰ τὸν Ο ἐπέλενε Υ Βε, ἐπέλασε U*, ἐπέλενε Ur vulgo 7 ἄν del. Di 8 ὅπαταγ Υ, corr. Ur, v. 20, 10, 13 10 προσφερόμενοι U* Ur, προφερόμενοι Υ ante Henr. Stephanum Sch 17 φίλῶνα Υ ante Ur, φιλανία U* 20 ἐπὶ Rei 640 (v. 23, 16, 5) Di, ἐν Υ Ur vulgo, del. Sch 23 αὐτοὺς Υ (lenem spiritum huius pronominis constanter fere Υ exhibent pro aspero), corr. Be 24 τίνα Υ ante Rei 640 Sch, τὴν U*, ἢν Ur

πλανηθέντες, ώς αν δια τοῦτο τελειοτέρου σφίσιν 12 έλέους ὑπάρξοντος. παρα (δὲ) Ῥωμαίοις ἰσοδυναμεί τό τ' εἰς τὴν πίστιν αὐτὸν ἐγχειρίσαι καὶ τὸ τὴν ἐπιτροπὴν δοῦναι περὶ αὐτοῦ τῷ κρατοῦντι.

- 10 Πλην ταῦτα κρίναντες ἐξέπεμψαν ᾶμα τῷ Λευκίφ τοὺς περὶ Φαινέαν διασαφήσοντας τὰ δεδογμένα τῷ 2 Μανίφ κατὰ σπουδήν· οῖ καὶ συμμίξαντες τῷ στρατηγῷ καὶ πάλιν διμοίως δικαιολογηθέντες ὑπὲρ αὐτῶν, ἐπὶ καταστροφῆς εἶπαν διότι κέκριται τοῖς Λίτωλοῖς σφᾶς 3 αὐτοὺς ἐγχειρίζειν εἰς τὴν 'Ρωμαίων πίστιν. ὁ δὲ 10 Μάνιος μεταλαβών '' Οὐκοῦν οὕτως ἔχει ταῦτα,'' φησίν, 4 ''ὧ ἄνδρες Λίτωλοί;'' τῶν δὲ κατανευσάντων, '' Τοιγαροῦν πρῶτον μὲν δεήσει μηδένα διαβαίνειν ὑμῶν εἰς τὴν 'Λσίαν, μήτε κατ' ἰδίαν μήτε μετὰ κοινοῦ 5 δόγματος, δεύτερον Δικαίαργον ἔκδοτον δοῦναι καὶ 16
- Μενέστρατον τὸν Ἡπειρώτην," δς ἐτύγχανε τότε παραβεβοηθηκώς εἰς Ναύπακτον, "σὺν δὲ τούτοις Ἀμύνανδρον τὸν βασιλέα καλ τῶν Ἀθαμάνων τοὺς ᾶμα 6 τούτφ συναποχωρήσαντας πρὸς αὐτούς." ὁ δὲ Φαινέας

¹ ἀν Ur pro οὐ 18. τοῦτο λειοτέρου σφίσι (σφίσιν Ο) ἡλοιοῦ (ἡλειοῦ U*) ὁπάρξοντος (ΟU*: ὑπάρξαντος) Υ, τοῦτο λειοτέρου (vel cum hiatu ἡπιωτέρου) σφίσι Λευκίου (vel Μανίου) ὑπάρξοντος (cum hiatu) Ur, τοῦτο ἐτοιμοτέρου (vel προχειροτέρου) (cum hiatu) σφίσι (sic) ἐλέου (vel τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας) ὑπάρξοντος (cum hiatu) Rei 640 8., τοῦτο λειοτέρου σφίσιν ἐλέου ὑπάρξοντος (cum hiatu) Sch vulgo, τοῦτ' οἰκειοτέρους σφίσι τῆς λύσεως ὑπάρξοντος Hu, τοῦτο τελειοτέρου (ita M. Hauptius Hermes 1868, 221) σφίσιν ἐλέους (v. 1, 88, 2) ὑπάρξοντος BW 2 δὲ add. Ur 3 τ' Ben 279 BW pro τε αὐτὸν U** Ur, αὐτὸν Υ 4 αὐτοῦ Υ, corr. Ernestus 8 αὐτῶν Υ, corr. Be 11 ἔχειν Υ, corr. Ur 18 ante πρ. add. ἔφη Sch 14 μετὰ Ca 803 (v. 20, 4, 6), κατὰ Υ, om. Ur 16 Μενέσταν (Μενεστὰν Rei 641) coni. Ur coll. 21, 31, 13 et Liv. 36, 28, 3; sed v. Rei l. c. τὸν Ur pro τὴν 17 Ναύπακτον Ur pro ἀνάπακτον 18 ἀθαμάνων Υ* Ur, ἀθαμανῶν Ο

μεσολαβήσας "'Αλλ' ούτε δίχαιον," ἔφησεν, "ούθ' Έλληνικόν έστιν, ὧ στρατηγέ, τὸ παρακαλούμενου." δ δε Μάνιος ούχ ούτως δργισθείς ώς βουλόμενος 7 είς εννοιαν αὐτοὺς άγαγείν τῆς περιστώσεως καὶ s καταπλήξασθαι τοις δλοις, "Έτι γὰο ὑμεῖς έλληνοκοπείτε" φησί "και περί τοῦ πρέποντος και καθ-1038] ήποντος ποιείσθε λόγον, δεδωκότες έαυτούς είς την πίστιν: ους ένω δήσας είς την αλυσιν απάξω πάντας, αν τοῦτ' έμοι δόξη." ταῦτα λέγων φέρειν [8 906 10 αλυσιν έχέλευσε και σκύλακα σιδηρούν έκάστω περιθείναι περί τὸν τράγηλον. οί μέν οὖν περί τὸν 9 Φαινέαν έκθαμβοι γεγονότες έστασαν άφωνοι πάντες. οίονει παραλελυμένοι και τοῖς σώμασι και ταῖς ψυχαῖς διά τὸ παράδοξον τῶν ἀπαντωμένων ὁ δὲ Λεύκιος 10 15 καί τινες έτεροι των συμπαρόντων γιλιάργων έδέοντο τοῦ Μανίου μηδεν βουλεύσασθαι δυσχερες ύπεο τῶν παρόντων ανδρών, έπει τυγγάνουσιν όντες πρεσβευταί. τοῦ δὲ συγχωρήσαντος ἤρξατο λέγειν ὁ Φαινέας. ἔφη 11 γάρ αύτον καὶ τοὺς ἀποκλήτους ποιήσειν τὰ προσ-30 ταττόμενα, προσδείσθαι δε καί των πολίων, εί μέλλει κυρωθηναι τὰ παραγγελλόμενα. τοῦ δὲ Μανίου φήσαν- 12 τος αὐτὸν ὀρθῶς λέγειν, ήξίου πάλιν ἀνογὰς αύτοῖς δοθήναι δεγημέρους. συνγωρηθέντος δε και τούτου. τότε μέν έπι τούτοις έγωρίσθησαν παραγενόμενοι δ' 13

⁴ ἔννοιαν Υ ante Ur, ἄνοιαν U* αὐτοῦ Υ, αὐτὸν Ur, corr. BW 6 πρέποντος Υ Sch, δέοντος U* Ur vulgo 7 ποιείσθε Ur pro ποιείσθαι 8 ἄλυσιν U, άλυσιν Υ* Ur 9 τοῦτο Υ, corr. Ben 279 BW 10 ἐκέλευσε Υ Ur not. 16, ἐκέλευε Ur vulgo ante Hu σκύλακας Ο· 12 ἔστασαν Sch pro ἴστασαν 14 ἀπατωμένων Ο λεύπιος Ur pro λάριος 16 βουλεύσασθαι Υ Sch, βουλεύεσθαι Ur vulgo 19 αὐτὸν Υ, corr Be 22 αὐτοῖς Υ, corr. Be 23 δεχεμέρους Υ, corr. Ur

είς την Υπάταν διεσάφουν τοις αποκλήτοις τα νενονότα καὶ τοὺς ρηθέντας λόγους. ὧν ἀκούσαντες τότε πρωτον έννοιαν έλαβον Αλτωλοί τῆς αύτῶν ἀγνοίας καί 14 της έπιφερομένης αὐτοίς ἀνάγκης. διὸ γράφειν ἔδοξεν είς τὰς πόλεις καὶ συγκαλεῖν τοὺς Αἰτωλοὺς γάριν τοῦ 5 15 βουλεύσασθαι περί των προσταττομένων. διαδοθείσης δε της φήμης ύπερ των απηντημένων τοις περί τον Φαινέαν, ούτως ἀπεθηριώθη τὸ πλήθος ὥστ' οὐδ' 16 άπαντᾶν οὐδεὶς ἐπεβάλετο πρὸς τὸ διαβούλιον. τοῦ δ' άδυνάτου χωλύσαντος βουλεύσασθαι περί των έπι- 10 ταττομένων, αμα δε και τοῦ Νικάνδρου κατά τὸν καιρὸν τοῦτον καταπλεύσαντος έκ τῆς 'Ασίας εἰς τὰ Φάλαρα τοῦ κόλπου τοῦ Μηλιέως, όθεν και τὴν δρμὴν ἐποιήσατο. καί διασαφούντος (την) του βασιλέως είς αυτόν προθυμίαν και τὰς είς τὸ μέλλον ἐπαγγελίας, ἔτι μᾶλλον 15 ώλιγώρησαν, τοῦ μηδεν γενέσθαι πέρας ὑπερ τῆς 1084 17] ελρήνης. βθεν αμα τῶ διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς άνογαζη ήμέρας κατάμονος αὖθις ὁ πόλεμος έγεγόνει τοίς Αιτωλοίς.

11 Περί δε τῆς συμβάσης τῷ Νικάνδρῷ περιπετείας 20 2 οὐκ ἄξιον παρασιωπῆσαι. παρεγενήθη μεν γὰρ ἐκ τῆς Ἐφέσου δωδεκαταΐος εἰς τὰ Φάλαρα πάλιν, ἀφ' ἦς 3 ἄρμηθ' ἡμέρας καταλαβὼν δε τοὺς 'Ρωμαίους ἔτι περί

¹ \dot{v} \dot{v}

την 'Ηράκλειαν, τους (δε) Μακεδόνας άφεστωτας [907 μέν ἀπό τῆς Λαμίας, οὐ μακράν δὲ στρατοπεδεύοντας της πόλεως, τὰ μέν χρήματ' είς την Λαμίαν διεκόμισε 4 παραδόξως, αὐτὸς δὲ τῆς νυκτὸς ἐπεβάλετο κατὰ τὸν 5 μεταξύ τόπου των στρατοπέδων διαπεσείν είς την 'Υπάταν, έμπεσων δ' είς τούς προχοίτους των Μαχε- 5 δόνων ανήγετο πρός του Φίλιππου έτι τῆς συνουσίας άκμαζούσης, προσδο(κῶν) πείσεσθαί τι δεινὸν πεσὼν ύπο του Φιλίππου τον θυμον ή παραδοθήσεσθαι τοις 10 Ρωμαίοις. τοῦ δὲ πράγματος ἀγγελθέντος τῷ βασιλεί, 6 ταγέως εκέλευσε τούς επί τούτων όντας θεραπεῦσαι του Νίκαυδρου και την λοιπην επιμέλειαν αὐτοῦ ποιήσασθαι φιλάνθρωπον. μετὰ δέ τινα γρόνον αὐτὸς 7 έξαναστάς συνέμιξε τῷ Νικάνδρφ καὶ πολλά κατα-15 μεμψάμενος την χοινήν των Αλτωλών άγνοιαν, έξ άργης μέν, δτι 'Ρωμαίους έπαγάγοιεν τοῖς "Ελλησι, μετὰ δέ ταῦτα πάλιν Άντίογον, δμως ἔτι καὶ νῦν παρεκάλει λήθην ποιησαμένους των προγεγονότων αντέχεσθαι της πρός αύτον εύνοιας και μή θελήσαι συνεπεμβαίνειν 20 τοίς κατ' άλλήλων καιροίς. ταῦτα μὲν οὖν παρήνει 8 τοίς προεστώσι των Αλτωλών αναγγέλλειν αυτόν δέ τὸν Νίκανδρον παρακαλέσας μνημονεύειν τῆς εἰς αὐτὸν γεγενημένης εὐεργεσίας έξέπεμπε μετὰ προπομπῆς ίκανης, παραγγείλας τοις έπλ τούτω τεταγμένοις άσφα-25 λώς είς την Υπάταν αὐτὸν ἀποκαταστήσαι. δ δὲ 9

¹ δὲ add. Rei l. c. 1. 2 μὲν ἀφεστῶτας Y vulgo, (ἄφτι) μὲν ἀφ. Rei l. c., (ἤδη) μὲν ἀφ. Hu, corr. Sch 3 χρήματα Y, corr. Ben 279 BW Λάμιαν Di, v. ad 9, 29, 2 4 ἐπεβάλετο Y Gro, ἐπεβάλλετο U* Ur 6 προπρίτους Y, corr. Gro 8 προσδο(κῶν) Sch, πρὸς τὸ Y Ur vulgo, προσράμενος ἤτοι Hu 18 τῆς] τοῖς superscripto $\mathring{η}$ ς Ο 19 αὐτὸν BW pro αὐτὸν 24 τούτω Y ante Rei 642 Sch, τούτων Ur vulgo

1085] Νίκανδρος, τελέως ἀνελπίστου καὶ παραδόξου φανείσης αὐτῷ τῆς ἀπαντήσεως, τότε μὲν ἀνεκομίσθη πρὸς τοὺς οἰκείους, κατὰ δὲ τὸν έξῆς χρόνον ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως εὕνους ὢν διετέλει τῆ Μακε-10 δόνων οἰκία. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τοὺς Περσικοὺς 5 καιροὺς ἐνδεδεμένος τῆ προειρημένη χάριτι καὶ δυσχερῶς ἀντιπράττων ταῖς τοῦ Περσέως ἐπιβολαῖς, εἰς ὑποψίας καὶ διαβολὰς ἐμπεσῶν καὶ τέλος ἀνακληθείς εἰς 'Ρώμην ἐκεῖ μετήλλαξε τὸν βίον. —

1086 11 (c.13)] Κόραξ, ὄρος μεταξὺ Καλλιπόλεως καὶ 10 Ναυπάκτου. Πολύβιος εἰκοςτῷ. —

12 (c.18)] Απεράντεια, πόλις Θεσσαλίας. Πολύβιος [908 εἰκοττῷ. —

1085 12] * * έξ αύτῶν τὸν ἐροῦντα περὶ τούτων [920 (21,15) πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ὥσπερ (τοίς) ἐπὶ τῶν πλεί- 15 στων ἐργολαβοῦσι πολλοὶ προσφέρουσι τὰς τοιαύτας χάριτας καὶ ταύτην ἀρχὴν ποιοῦνται φιλίας καὶ συστάσεως, οὕτως ἐπὶ Φιλοποίμενος ὁ προσοίσων ταύτην τὴν χάριν έκὼν οὐχ εύρίσκετο τὸ παράπαν,

¹ ἀνελπίστου Rei l. c. auctore Ca 805 Sch, ἀνελθὰν Y 3 τὸν] τὸ Ο 4 συστάσεως Y Sch, ἐνστάσεως U* Ur 8 ὑποψίας Y Sch, ὑποψίαν U* Ur ἐμπεσὰν Ur, ἔμπεσε X, ἐν πά Ο, ἐμπέσαι U*, ἐνέπεσε de Boorius, qui ἐνπέσε legit in X 10 s. Steph. Byz.; v. Liv. 36, 30, 4, Ni 185 12 s. Steph. Byz.; v. Liv. 36, 33, 7, Sch VII 416 ἀπεραντία coni. Sch, v. 21, 25, 3 et 5 Θετταλίας est Polybianum 14—16, 3 M 61, 1—23 Hey; v. ad 16, 10, 3 (ubi legendum est: M 60, 32 H.) et cf. Plut. Philop. 15, Ni 284 14 αὐτῶν M* secundum Ma et Hey vulgo, αντῶν Bo, corr. Hu 15 τοῖς add. Hu 16 ἐργολάβους M secundum Ma, ἐργολαβοῦτι legerat Hey, ἐργολαβοῦν. Βο, ἐργολάβους Μα, ἐργολάβοι Lu, ἐργολάβως coni. Ge, ἑργολαβοῦντες Hey, ἐργολαβοῦτι Di 10 πολλοι legit Bo 19 ἐλὼν M secundum Hey, ἐλὼν legit Bo, om. Ma, ἐκὼν Hey

έως [αν] έξαπορήσαντες ψήφω προεχειρίσαντο Τιμό- 2 λαον. δε υπάρχων και ξένος πατρικός και συνήθης έπι πολύ τῶ Φιλοποίμενι, δὶς εἰς τὴν Μεγάλην πόλιν έχδημήσας αὐτοῦ τούτου χάριν οὐκ ἐτόλμησε φθέγξαε σθαι περί τούτων οὐδέν, μέχρις ότε μυωπίσας έαυτον καὶ τρίτον έλθων έθάρρησε μνησθηναι της δωρεᾶς. τοῦ δὲ Φιλοποίμενος παραδόξως αὐτὸν ἐπὶ τούτοις 3 άποδεξαμένου καὶ φιλανδρώπως, ὁ μὲν Τιμόλαος περιγαρής ήν, ύπολαβών καθίγθαι της ἐπιβολης, ὁ δὲ 4 10 Φιλοποίμην ήξειν έφη μετ' όλίγας ήμέρας είς την Λακεδαίμονα θέλειν γάρ εύχαριστήσαι πάσι τοῖς άργουσι περί τούτων. έλθων δὲ μετά ταῦτα καί κλη- 5 θείς είς τὸ συνέδριον πάλαι μεν έφη γινώσκειν την των Λακεδαιμονίων πρός αύτον εύνοιαν, μάλιστα δ' 15 έχ τοῦ νῦν προτεινομένου στεφάνου καὶ τῆς τοιαύτης τιμής. την μεν οδν προαίρεσιν αύτων έφησεν αποδέχε- 6 σθαι, τῷ δὲ χειρισμῷ δυσωπεῖσθαι. δεῖν γὰρ οὐ τοῖς σίλοις δίδοσθαι τὰς τοιαύτας τιμάς καὶ τοὺς στεφάνους, 1086] έξ ών δ περιθέμενος οὐδέποτε μή τὸν ἰὸν ἐκνίψηται, 20 πολύ δε μαλλον τοῖς έγθροῖς, ῖν' οἱ μεν φίλοι τηροῦν- 7 τες την παροησίαν πιστεύωνται παρά τοῖς 'Αχαιοῖς,

¹ αν del. Di προεχείρησαν M, corr. Ge 48. φθέγξασθαι περὶ τούτων οὐθὲν M secundum Hey et Bo, nisi
quod hic οὐθὲν legit, φιλοποιμέν[ει] οὐθὲν legerat
Ma 5 μέχρι ποτὲ coni. Hu 7 παραδόξωσ αὐτὸν ἐπὶ
τούτοισ M secundum Hey et Bo, παρὰ δόξαν [λόγους]
τούτους Ma 9 καθῆχθαι M secundum Hey, καθῖχθαι
legerunt Ma et Bo . 10. 11 τὴν λακεδαίμονος M
secundum Hey et Bo, τῆς Λακεδαίμονος Ma, corr. In
14 πρὸσ M secundum Hey et Bo, εἰς Ma αὐτὸν M²
corr. Be 17 δ' ἐγχειρισμῷ Ma 20 ἵνα Μ², corr.
Ben 278 BW

έπὰν προθώνται τῆ πόλει βοηθείν, οἱ δ' έχθροὶ καταπιόντες τὸ δέλεαρ ἢ συνηγορείν αὐτοίς ἀναγκά- [921 ζωνται ἢ σιωπώντες μηδὲν δύνωνται βλάπτειν.

II. FRAGMENTUM INCERTAE SEDIS.

"Οτι ούχ δμοιόν έστιν έξ άχοῆς περί πραγμάτων ε διαλαμβάνειν και γενόμενον αὐτόπτην, άλλὰ και μεγάλα διαφέρει, πολὺ δέ τι συμβάλλεσθαι πέφυκεν έκάστοις ή κατὰ τὴν ἐνάργειαν πίστις.

¹ δὲ M°, corr. Ben 278 BW 2 καταλιπόντεσ Μ, καταπίνοντες Μα, corr. Be άναγκάζονται Μ, corr. Ge post άναγκάζονται nonnulls deesse docet histus 3 'δύνωνται sit in cod. [ut legerunt Ma et Hey] an δύνανται, non satis certum' Bo 5—8 M 61, 23—26 Hey; dubium est, utrum id fragmentum huic an insequenti libro sit inserendum 5 πραγμάτων | M secundum Hey et Bo, ut correxerant Ge et Lu, πράγματα Μα 6 γενόμενον legerunt Μα et Bo, γινόμενον Μα αντόπτην Lu, e cod. confirmavit Bo, κατ' όπης legit Ma, 'in cod. non satis liquet' Hey μέγα Di, v. 29, 1, 3 7 διαφέρειν | M, corr. Μα δετι Μ secundum Hey, δέτι legit Bo, δ' ἔτι Μα, δέ τι Ge 8 ένέργειαν Μ, corr. Be

FRAGMENTA LIBRI XXI.

A. OLYMP. 147, 2.

I. RES ITALIAE.

"Ότι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον συνέβη [1 (20,12) 908 καὶ τὴν ἐκ τῆς 'Ρώμης πρεσβείαν, ἢν ἀπέστειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, παραγενέσθαι διεψευσμένην τῶν ἐλ-1037] πίδων. ἐπρέσβευον μὲν γὰρ περὶ τῶν ὁμήρων 2 καὶ τῶν κωμῶν ἡ δὲ σύγκλητος περὶ μὲν τῶν κωμῶν 3 ἔφησεν ἐντολὰς δώσειν τοῖς παρ' αὐτῶν ἀποστελλομένοις πρέσβεσιν, περὶ δὲ τῶν ὁμήρων ἔτι βουλεύσασθαι θέλειν. περὶ δὲ τῶν φυγάδων τῶν ἀρχαίων 4 10 θαυμάζειν ἔφησαν, πῶς οὐ κατάγουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκείαν, ἡλευθερωμένης τῆς Σπάρτης. —

"Ότι τοῖς 'Ρωμαίοις τῆς κατὰ τὴν ναυμαχίαν νίκης 2(3) ἄρτι προσηγγελμένης, πρῶτον μὲν τῷ δήμῷ παρήγγειλαν (1) ἐλινύας ἄγειν ἡμέρας ἐννέα — τοῦτο δ' ἔστιν σχολάζειν 2

^{2—11} X 26^u s., O 123^r s., U* 49 s., Ur XIV; v. Ni 330, BW Philol. 1900, 560 ss. 3 'Ρώμης Ur pro δωμαίων 7 δώσειν Y ante Ur, δώσειν U* αὐτῶν Y Sch, αὐτῆς Ur, αὐτῶν Be 8 πρέυβεσειν Y Ur Hu, πρέσβεσει vulgo post Sch 9 ἀρχαίων Sch pro ἀχαιῶν 12—18, 11 X 27^r s., O 123ⁿ, U* 50 s., Ur XVI; v. BW l. c. 562 ss. 12 τοῖς Y Sch, om. Ur vulgo 14 F Y ἔστεν X BW, ἔστε Y vulgo

πανδημεί καί θύειν τοις θεοίς γαριστήρια των εὐτυγημά-3 των - μετά δὲ ταῦτα τοὺς παρά τῶν Αἰτωλῶν πρέσβεις καὶ τοὺς παρὰ τοῦ Μανίου προσήνου τη συγκλήτω. 4 γενομένων δε πλειόνων παρ' άμφοιν λόγων, έδοξε [909 τῶ συνεδρίω δύο προτείνειν γνώμας τοῖς Αἰτωλοῖς, ἢ 5 διδόναι την έπιτροπην περί πάντων των καθ' αύτούς η γίλια τάλαντα παραχοήμα δούναι καλ τὸν αὐτὸν 5 έχθρον και φίλον νομίζειν 'Ρωμαίοις. των δ' Αιτωλών άξιούντων διασαφήσαι όητως έπλ τίσι δεί διδόναι την έπιτροπήν, οὐ προεδέχεται την διαστολην ή σύγκλητος. 10 6 διὸ καὶ τούτοις τέτονε κατάμονος δ πόλεμος. -"Ότι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ή σύγκλητος [908] (20), 15) εγρημάτισε τοῖς παρὰ Φιλίππου πρεσβευταῖς ήχον γαρ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις ἀπολογιζόμενοι τὴν εὕνοιαν καλ προθυμίαν, ην παρέσχηται Έρωμαίοις δ βασιλεύς 15 3 εν τῷ πρὸς 'Αντίοχον πολέμφ. ὧν διακούσασα τὸν μέν υίον Δημήτριον απέλυσε της όμηρείας παραχρημα. δμοίως δε και των φόρων επηγγείλατο παραλύσειν, διαφυλάξαντος αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐν τοῖς ἐνεστῶσι 4 καιροίς. παραπλησίως δέ καὶ τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων 20 διιήρους ἀφῆκε πλην 'Αρμένα τοῦ Νάβιδος υίοῦ: τοῦτον

δὲ μετὰ ταῦτα συνέβη νόσω μεταλλάξαι τὸν βίον.

³ μανίου O 5 δύω O 7 δοῦναι del. Na 122 coll. 21, 4, 13 Di 9 ξητοῖς Y, corr. Ur 10 προσδέχεται - 11 γέγονε] προσεδέξατο - έγεγόνει coni. Hu E.Z. XXXI 21 11 διὸ καὶ - 19, 11 τήν τε τῶν om. O 12-22 X 27 n s., U^* 51s., de O v. ad p. 18, 11, Ur XV; v. BW1. c. 562 ss. 15 παρέσχηται (παρέσχεται U^*) ξωμαίοις Y, παρέσχε τοῖς ξωμαίοις Ur vulgo ante BW, v. 21, 22, 3; 46, 6. 30, 3, 1 17 $\bar{v}r$ = vιὸν X (X^m : lεως τὸ μὲν οὖν) ante Rei 643 Sch, οὖν Y Ur vulgo 18 (παρ)ομοίως coni. BW coll. 6, 3, 11 παραλύσιν Y, παράλνοιν U^* Ur, corr. cod. Pal. Vat. 411 ante Sch 21 vάβιδος Ur pro μάνιδος

II. RES GRAECIAE.

"Ότι καὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα, πρεσβείας [36(9) 912 10421 παραγενομένης εἰς Άγαΐαν παρ' Εὐμένους τοῦ βασιλέως ύπερ συμμαγίας, άθροισθέντες είς έχκλησίαν 2 5 οἱ πολλοὶ τῶν ᾿Αγαιῶν τήν τε συμμαγίαν ἐπεκύρωσαν καὶ νεανίσκους έξαπέστειλαν, πεζούς μέν γιλίους ίππεζο δ' έκατόν, ών ήνειτο Διοφάνης δ Μεναλοπολίτης. — "Οτι πολιορχουμένων των 'Αμφισσέων ύπὸ [4 909] (2) Μανίου τοῦ 'Ρωμαίων στρατηγοῦ, κατὰ τὸν 10 καιρου τούτου ο των Άθηναίων δήμος, πυνθανόμενος τήν τε των Άμφισσέων ταλαιπωρίαν και την του Ποπλίου παρουσίαν, έξαπέστειλε πρεσβευτάς τους περί τον Έχεδημον, εντειλάμενος αμα μεν ασπάσασθαι τους 2 πεοί του Λεύκιου καί Πόπλιου, αμα δε καταπειράζειν 15 της πρός Αλτωλούς διαλύσεως. ὧν παραγενομένων 3 άσμένως άποδεξάμενος δ Πόπλιος έφιλανθρώπει τούς άνδρας, θεωρών ότι παρέξονται χρείαν αὐτώ πρός τὰς προκειμένας επιβολάς. δ γάρ προειρημένος άνηρ 4 έβούλετο θέσθαι μέν καλώς τὰ κατὰ τοὺς Αἰτωλούς. 20 εί δὲ μὴ συνυπακούοιεν, πάντως διειλήφει παραλιπών ταῦτα διαβαίνειν εἰς τὴν ᾿Ασίαν, σαφῶς γινώσκων δ διότι τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς

^{2—7} X 28°, U* 52 s., de O v. ad p. 18, 11, Ur XX; v. BW l. c. 562 ss. 3 παρ' εόμενοὺς X, παρ' εόμενοὺς U* Ur, corr. Ca 810 4 ἀθορισθέντες Y*, corr. BW, v. BW l 77 7 δὲ ϙ̄ Y, δὲ ἐκατόν vulgo post Be, corr. BW 8—22, 20 X 28°—32°, O 123°—126° (sed v. ad p. 18, 11), U* 53—60, Ur XVII; v. Liv. 37, 4, 6—7, 7, Nɨ 25, 190, 330 11 ἀμφισσέων] pergit O, v. ad p. 18, 11 16 ἀσμένος X ὁποδεξάμενος O 19 τὰ Ur pro και 20 διειλήφει Y ante Ca 807, διειλείφει U* Ur

ούκ έν τῷ γειρώσασθαι τὸ τῷν Αἰτωλῶν ἔθνος, ἀλλ' έν τω νικήσαντας τον 'Αντίοχον κρατήσαι της 'Ασίας. 6 διόπερ αμα τω μνησθηναι τούς 'Αθηναίους ύπερ της διαλύσεως, έτοίμως προσδεξάμενος τους λόγους έχέλευσε 7 παραπλησίως πειράζειν αὐτοὺς καὶ τῶν Αἰτωλῶν. οἱ 5 δὲ περὶ τὸν Ἐχέδημον, προδιαπεμψάμενοι καὶ μετὰ ταύτα πορευθέντες είς την Υπάταν αὐτοί. διελένοντο 8 περί της διαλύσεως τοις άργουσι των Αίτωλων. έτοιμως δε κάκείνων συνυπακουόντων κατεστάθησαν οί συμμί-9 ξοντες τοις 'Ρωμαίοις' οι καὶ παραγενόμενοι πρός τούς 10 περί τὸν Πόπλιον, καταλαβόντες αὐτοὺς στρατοπεδεύοντας εν εξήκοντα σταδίοις από της Άμφίσσης, πολλούς διετίθεντο λόγους, αναμιμνήσκουτες των γεγονότων 10 σφίσι φιλανθρώπων προς 'Ρωμαίους. Ετι δε πραότερον καὶ φιλανθρωπότερον δμιλήσαντος τοῦ Ποπλίου [910 καὶ προφερομένου τάς τε κατὰ τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν 1089] Λιβύην πράξεις καὶ διασαφοῦντος τίνα τρόπον κέχρηται τοῖς κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους αὐτῷ πιστεύσασιν και τέλος οιομένου δείν έγχειρίζειν σφάς αύτῶ 11 καὶ πιστεύειν, τὰς μὲν ἀργὰς ἄπαντες οἱ παρόντες 20 εὐέλπιδες ἐγενήθησαν, ὡς αὐτίκα μάλα τελεσιουργη-

θησομένης τῆς διαλύσεως ἐπεὶ δέ, πυθομένων τῶν 12 Αἰτωλῶν ἐπὶ τίσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην, ὁ Λεύ-κιος διεσάφησεν διότι δυεῖν προκειμένων αὐτοῖς αῖρεσις ὑπάρχει — δεῖν γὰρ ἢ τὴν ἐπιτροπὴν διδόναι περὶ πάν- 13 των τῶν καθ' αὐτοὺς ἢ χίλια τάλαντα παραχρῆμα καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν αἰρεῖσθαι καὶ φίλον 'Ρωμαίοις — ἐδυσχρήστησαν μὲν οἱ παρόντες τῶν Αἰτωλῶν ὡς ἔνι 14 μάλιστα διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι τὴν ἀπόφασιν ἀκόλουθον τῆ προγενομένη λαλιᾶ, πλὴν ἐπανοίσειν ἔφασαν ὑπὲρ 10 τῶν ἐπιταττομένων τοῖς Αἰτωλοῖς.

Οὖτοι μὲν οὖν ἐπανήεσαν βουλευσόμενοι περὶ τῶν 5 προειρημένων οί (δὲ) περὶ τὸν Ἐχέδημον συμμίξαντες 2 τοῖς ἀποκλήτοις ἐβουλεύοντο περὶ τῶν προειρημένων. ἦν δὲ τῶν ἐπιταττομένων τὸ μὲν ἀδύνατον διὰ τὸ 3 15 πλῆθος τῶν χρημάτων, τὸ δὲ φοβερὸν διὰ τὸ πρότερον αὐτοὺς ἀπατηθῆναι, καθ' ὅν καιρὸν ἐπινεύσαντες ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς παρὰ μικρὸν εἰς τὴν ἄλυσιν ἐνέπεσον. διόπερ ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι 4 περὶ ταῦτα πάλιν ἐξέπεμπον τοὺς αὐτοὺς δεησομένους 20 ἢ τῶν χρημάτων ἀφελεῖν, ἵνα δύνωνται τελεῖν, ἢ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτὸς ποιῆσαι τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας. οῖ καὶ συμμίξαντες τοῖς περὶ τὸν 5 Πόπλιον διεσάφουν τὰ δεδογμένα. τοῦ δὲ Λευκίου 6 φήσαντος ἐπὶ τούτοις ἔχειν παρὰ τῆς συγκλήτου τὴν 25 ἐξουσίαν, ἐφ' οἶς ἀρτίως εἶπεν, οὖτοι μὲν αὖθις ἐπαν-

¹ ποιδομένων X, πυδομένων Y ante Ca 807, πειδομένων Ur 3 διεσάφησεν XU^* vulgo BW, διεσάφησε Y Hu δυεῖν superscripto οῖν X, δυοῖν Y Ur, corr. BW, v. BW I 788. αίρεσιν O 4 δεῖν X ante Gro, δεῖ Y Ur vulgo 12 δὲ add. Ur έχέδαμον Y, corr. Ur 13 ἀποκλήροις Y, corr. Ur 17 διάλυσιν Y, corr. Ur

7 ηλθον, οί δὲ περὶ τὸν Ἐχέδημον ἐπακολουθήσαντες είς την Τπάταν συνεβούλευσαν τοῖς Αιτωλοῖς, ἐπεὶ τὰ τῆς διαλύσεως έμποδίζοιτο κατὰ τὸ παρόν, ἀνογὰς 1040] αλτησαμένους καλ των ένεστώτων κακών υπέρθεσιν ποιησαμένους πρεσβεύειν πρός την σύγκλητον, καν 5 8 μεν επιτυγγάνωσι περί των άξιουμένων εί δε μή, [911 9 τοις καιροίς έφεδρεύειν. γείρω μεν γάρ άδύνατον γενέσθαι των υποχειμένων τὰ περί σφας, βελτίω γε 10 μην ούχ ἀδύνατον διὰ πολλὰς αίτίας. φανέντων δὲ καλώς λέγειν των περί του Ἐχέδημου, ἔδοξε πρεσβεύειν 10 11 τοις Αιτωλοίς ύπερ των άνογων, άφικόμενοι δε πρός τὸν Λεύκιον ἐδέοντο συγχωρηθηναι σφίσι κατά τὸ παρον έξαμήνους ανοχάς, ΐνα πρεσβεύσωσι προς την 12 σύγκλητον. δ δὲ Πόπλιος, πάλαι πρὸς τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν πράξεις παρωρμημένος, ταχέως έπεισε τὸν ἀδελ- 15 13 φὸν ὑπακοῦσαι τοῖς ἀξιουμένοις. γραφεισῶν δὲ τῶν δμολογιών, δ μέν Μάνιος, λύσας την πολιορχίαν καλ παραδούς απαν τὸ στράτευμα καὶ τὰς γορηγίας τοῖς περί του Λεύκιου, εύθέως απηλλάττετο μετά των τιλιάργων είς την 'Ρώμην. 20

III. RES ASIAE.

6 Οι δε Φωκαιείς, τὰ μεν ὑπὸ τῶν ἀπολειφθέντων (4) 'Ρωμαίων ἐν ταις ναυσιν ἐπισταθμευόμενοι, τὰ δε τὰς ἐπιταγὰς δυσχερῶς φέροντες, ἐστασίαζον. —

¹ ἐχέδημον U* Ur, ἐχέδιμον Y 2 ἐπεὶ τὰ] ἔπειτα O
9 ἀδυνάτους Y, corr. Ur 10 ἐχέδιμον U* 11 ποὸς Ur pro
περὶ 13 ἑξαμήνους U* Ur, ἐξαμίνους Y 19 ἀπηλλάττετο Y
Ur not. 20 Ca 809, ἀπηλάττετο X, ἐπηλλάττετο O, ἀπημάττετο
Ur 22—24 Suid. v. ἐπισταθμευόμενοι; Pol. fragmentum
agnovit Va 214, huc rettulit Sch coll. Liv. 37, 9, 1. Cf. Ni 190
22 Φωπεῖς Suid., corr. Sch 23 ἐν] σὺν coni. Sch

"Ότι κατά τούς αὐτούς χρόνους οἱ τῶν Φωκαιέων 2 άργοντες, δεδιότες τάς τε των πολλων δρμάς διά την σιτοδείαν και την των 'Αντιογιστών ωιλοτιμίαν, έξέπεμψαν πρεσβευτάς πρός Σέλευχον, όντα πρός τοις ε δροις της χώρας αὐτῶν, ἀξιοῦντες μὴ πελάζειν της 3 πόλεως. ότι πρόχειται σωίσι την ήσυγίαν άγειν καί καραδοκείν την των όλων κρίσιν, μετά δὲ ταῦτα πειθαργείν τοις είρημένοις. ήσαν δε των πρεσβευτών 4 ίδιοι μέν τοῦ Σελεύκου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως 1041] 'Αρίσταργος καὶ Κάσσανδρος καὶ 'Ρόδων, ἐναντίοι δε και προς 'Ρωμαίους απονενευκότες Ήγίας και Γελίας. ὧν συμμιξάντων δ Σέλευκος εὐθέως τοὺς μεν 5 περί τὸν 'Αρίσταργον ἀνὰ γεῖρας είγε, τοὺς δὲ περί τον Ήνιαν παρεώρα. πυθόμενος δε την δρμήν των 6 15 πολλών και την σπάνιν τοῦ σίτου, παρείς τον χρηματισμόν καλ την έντευξιν των παραγεγονότων προήγε πρὸς τὴν πόλιν. ---

Έξελθόντες μέν Γάλλοι δύο μετὰ τύπων και προ- 7 στηθιδίων ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι [912 30 περί τῆς πόλεως. —

^{1—17} Χ 32° s., 0 126° s., U* 60 s., Ur XVIII; v. Liv. l. c., Ni 190 4 πρός τοις Υ Ur not. 20 Sch, περί τοις Ur vulgo 7 δλων Ca 809 pro άλλων 9 τοῦ] τῆς Ο 10 κάσανδρος Υ, corr. Di καὶ 'Ρόδων Ur, ἡρόδων Υ, ἡ ρόσων Ο, καὶ 'Ηρόδωρος voluit Rei 646 11 δγίας superscripto η super v Χ καὶ Γελίας Ur, καὶ γαγελίας ΧΟ, καὶ γγελίας U*, καὶ Γελίας τοι. Β W (librorum scriptura orta est ex dittographia γαλλίας et γελίας perperam coniuncts) 13 είχεν Ο Ημ 15 σπάνιν Υ* Ur, σπάνην U* superscripto τν 16 προῆγε Βε, προῆγεν U* Ur, προσῆγε Υ 18—20 Suid. v. προστηθιδίων; Pol. fragmentum agnovit Va ann. 36, huc rettulit Sch V 41 coll. Liv. 37, 9, 9. Cf. Ni 190 18 μὲν Γάλλοι Τουρίυs, Γάλλοι Va l. c., μεγάλοι Suid. 20 Post hoc excerptum inserit fragm. 142 Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1868, 892 coll. Liv. 37, 11, 7

7 Πυρφόρος, ψ ἐχρήςατο Παυσίστρατος ὁ τῶν 'Ροδίων (6) ναύαρχος. ἢν δὲ κημός ἐξ ἐκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρρας ἀγκύλαι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἄς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ 3 προτείνοντες τοῖς κέρασιν εἰς θάλατταν. ἐπὶ δὲ τὸ 5 τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἀλύσει σιδηρῷ προσήρτητο 4 πλήρης πυρός, ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παραβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκτινάττεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺν ἀφεστάναι τόπον διὰ τὴν ἔγκλισιν. —

5 "Ότι Παμφιλίδας δ τῶν 'Ροδίων ναύαρχος ἐδύκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ Παυσιστράτου διὰ τὸ βαθύτερος τῆ φύσει καὶ στα-6 σιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ 1042] γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ 15 λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς δια-7 λήψεις. ἄρτι γὰρ δι' αὐτὸ τοῦτο προκεχειρισμένοι τὸν Παυσίστρατον, διὰ τὸ πρᾶξιν ἔχειν τινὰ καὶ τόλμαν,

^{1—10} Suid. v. πυρφόρος; Pol. fragmentum agnovit Va 209, huc rettulit Sch coll. Liv. 37, 11, 13. Cf. Ni 190 1 πασίστρατος Suidae codices AE, corr. Va ann. 20 et 36 3 πρώσας Suid., corr. Hu, v. Hu praef. I³ 39 άγκυλαι Suidae codices ABVE, ἄγκυραι Suid. vulgo, corr. Bernhardyus Hu 5 κέρασιν Sch pro κύμασιν 7 κατὰ] παρὰ Sch παρεμβολὰς Suid. vulgo, παραβολὰς Suidae codices BV, Sch lex. Pol. 450 8 έκτινάττεσθαι BW, έκταράττεσθαι Suid., έπαράττεσθαι Sch, έμπαράπτεσθαι Hu 11—16 διαλήψεις P 306", Va 110 Suid. v. Παμφιλίσας: 11 Π. 'Ροδίων ναύαρχος δς έδόκει—16 διαλήψεις, idem v. σύαρμοστότερος: 11 ὁ δὲ ἐδόκει—14 ὑπάρχειν, idem v. σύαληψες: 15 οἰ γὰρ πολλοί—25, 2περιπέτειαν; v. Liv. 37, 12, 788., Ni 190. Pamphilidae nomen ab excerptore errore esse positum pro Eudami docet Gelder Gesch. d. alt. Rhod. Hag. 1900, 136 ann. 8 12 τοὺσ πάντασ | P, πάντας τοὺς Va ex Suid. τοῦ οm Suid. v. εὐαρμ. 13 πασιστράτον P Suid., corr. Va ann. 20 18 Πεισίστρατον Suid., corr. Sch

παραχοήμα μετέπιπτον είς τάναντία ταϊς γνώμαις διά την περιπέτειαν. —

"Ότι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς τὴν Σάμον προσ- 8 έπεσε γράμματα τοἰς περὶ τὸν Λεύκιον καὶ τὸν Εὐμένη (6) 5 παρά τε τοῦ Λευκίου τοῦ τὴν ὕπατον ἀρχὴν ἔχοντος καὶ παρὰ Ποπλίου Σκιπίωνος, δηλοῦντα τὰς πρὸς τοὺς 2 Αἰτωλοὺς γεγενημένας συνθήκας ὑπὲρ τῶν ἀνοχῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον πορείαν τῶν πεζικῶν στρατοπέδων. ὁμοίως δὲ καὶ τοἰς περὶ τὸν ᾿Αντίοχον 3 10 καὶ Σέλευκον ταῦτα διεσαφείτο παρὰ τῶν Αἰτωλῶν.

"Ότι Διοφάνης δ Μεγαλοπολίτης μεγάλην [9 1 (3) 913 Εξιν είχεν ἐν τοίς πολεμικοίς διὰ τὸ πολυχρονίου (7) γεγονότος τοῦ πρὸς Νάβιν πολέμου τοῖς Μεγαλοπολίταις ἀστυγείτονος πάντα συνεχῶς τὸν χρόνον ὑπὸ τὸν Φιλο-15 ποίμενα τεταγμένος τριβὴν ἐσχηκέναι τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων ἀληθινήν. χωρίς τε τούτων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν [2 (4) καὶ κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν ἦν ὁ προειρημένος 1048] ἀνὴρ δυνατὸς καὶ καταπληκτικός. τὸ δὲ κυ- [3 (5) ριώτατον, πρὸς πόλεμον ὑπῆρχεν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ τοῖς 20 ὅπλοις ἐχρῆτο διαφερόντως. —

"Ότι Άντίοχος δ βαςιλεύς εἰς τὸν Πέργαμον ἐμ-10 βαλών, πυθόμενος δὲ τὴν παρουςίαν Εὐμένους τοῦ $^{(8)}$

² Post hoc excerptum inserit fragm. 154 Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 48 coll. Liv. 37, 14, 6s. 3—10 X 33°, 0 126°, U* 61 s., Ur XIX; v. Liv. 37, 18, 10 4 εὐμενῆ Υ, corr. Ca 809 5 τοῦ X BW, om. Y Ur vulgo λευκίαν Ο 8 πεζῶν Di 11—20 P 306°, Va 110, Suid.: Διοφάνης. οὖτος Μεγαλοπολίτης ἦν. δς μεγάλην cet.; v. BW Philol. 1900, 572 17 προειρημένος om. Suid. 18 και om. P κυριάτερον Suid. 21—27, 19 X 33°—35°, 0 127°—128°, U* 62—66, Ur XXI; v. Liv. 37, 18, 6 ss., Ni 13 s., 191. Ante hoc excerptum inserit Maur. Mueller progr. Stendal. 1866, 20 fragm. 228 coll. Liv. 37, 18, 8 21 τὸν Υ Sch, τὴν Ur 22 εὐμενος Υ, εὐμένος Ο, εὑμένῶς superscripto og U*, εὐμενοῦς Ur, corr. Ca 810

βαςιλέως καὶ θεωρών οὐ μόνον τὰς ναυτικάς, άλλὰ καὶ τάς πεζικάς δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν παραγινομένας, έβουλεύετο λόνους ποιήσασθαι περί διαλύσεως όμου πρός 2 τε 'Ρωμαίους και τον Εύμένη και τους 'Ροδίους. έξάρας οδυ απαυτι τω στρατεύματι παρην πρός την Έλαίαν κ καὶ λαβών λόφον τινὰ καταντικού τῆς πόλεως τὸ μέν πεζικου έπὶ τούτου κατέστησε, τοὺς δ' ἱππεῖς παρ' αὐτὴν τὴν πόλιν παρενέβαλε, πλείους ὄντας έξακισ-3 χιλίων. αὐτὸς δὲ μεταξὺ τούτων γενόμενος διεπέμπετο πρός τούς περί τον Λεύκιον είς την πόλιν ύπερ δια- 10 4 λύσεων. δ δε στρατηγός δ των Ρωμαίων συναγαγών τούς τε 'Ροδίους και τον Ευμένην ήξίου λέγειν περί 5 τῶν ἐνεστώτων τὸ φαινόμενον. οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Εύδαμον καὶ Παμφιλίδαν οὐκ άλλότριοι τῆς διαλύσεως ήσαν δ δε βασιλεύς ούτ' εύσγήμονα την διάλυσιν ούτε 15 6 δυνατήν έφησε κατά τὸ παρὸν είναι. "εὐσχήμονα γάρ" ἔφη "πῶς οἶόν τε γίνεσθαι τὴν ἔκβασιν, ἐὰν 7 τειγήρεις όντες ποιώμεθα τὰς διαλύσεις;" και μὴν οὐδὲ δυνατήν έφησε κατά τὸ παρόν. "πῶς γὰρ ἐνδέχεται, μή προσδεξαμένους υπατον, άνευ της έκείνου γνώμης 20 8 βεβαιώσαι τὰς δμολογηθείσας συνθήκας; χωρίς τε τούτων, έὰν δλως γένηταί τι σημεῖον δμολογίας πρὸς 'Αντίοχον, ούτε τὰς ναυτικάς δυνάμεις δυνατόν [914

² πεζάς Di 4 εύμενη Y, corr. Ca l. c. 5 ἄπαν - |τῶ X, ᾶπαν τῷ Y, corr. Ur 6 πατάντιπου Y, corr. Sch lex. 333 7 τούτου] τούτους O 10 διαλύσεων Y Hu, διαλύσεως Ur 12 εύμενη Y, εύμένη Ca l. c., corr. Hu 14 εὐθημον Y, εὕθιμον X, corr. Ni 137 ann. BW, v. H. Ullrichium de Pol. fontib. Rhodiis. Diss. inaug. Lips. 1898, 76 παμφιλίδα O 17 ἔκβασιν Y Sch, σύμβασιν Ur 20 (τὸν) ὅπατον Herwerden Mnemos. 1874, 78, (τὸν ἀνθ)ύπατον BW coll. § 11 21 τε] δὲ O 22 πρὸς Y BW, πρὸς τὸν U^* Ur vulgo

1044] ἐπανελθείν δήπουθεν είς τὴν ιδίαν οὕτε τὰς πεζικάς, έὰν μὴ πρότερον δ τε δῆμος ή τε σύγκλητος έπικυρώση τὰ δοχθέντα. λείπεται δη καραδοκοῦντας 9 την έχείνων απόφασιν παραγειμάζειν ένθάδε και πράτ-5 τειν μεν μηδέν, έκδαπανᾶν δε τὰς τῶν ίδίων συμμάγων γορηνίας καὶ παρασκευάς. ἔπειτ', ἂν μὴ σφίσι 10 παρή τή συγκλήτω διαλύεσθαι, καινοποιείν πάλιν άπ' άργης του πόλεμου, παρέντας τους ένεστωτας καιρούς, έν οίς δυνάμεθα θεών βουλομένων πέρας ἐπιθείναι 10 τοίς όλοις." ὁ μὲν οὖν Εὐμένης ταῦτ' εἶπεν. ὁ δὲ 11 Λεύκιος αποδεξάμενος την συμβουλίαν, απεκρίθη τοῖς περί τὸν Αντίοχον ὅτι πρὸ τοῦ τὸν ἀνθύπατον ἐλθείν οὐχ ένδέγεται γενέσθαι τὰς διαλύσεις. ὧν ἀκούσαντες οἱ 13 περί του 'Αντίογον παραυτίκα μεν εδήουν την των 15 Έλαϊτών χώραν: έξης δὲ τούτοις ζέλευκος μὲν ἐπὶ 13 τούτων ἔμεινε τῶν τόπων, ἀντίοχος δὲ κατὰ τὸ ςυνεχὲς ἐπιπορευόμενος ἐνέβαλεν εἰς τὸ Θήβης καλούμενον πεδίον, καὶ παραβεβληκὼς εἰς χώραν εὐδαίμονα καὶ τέ- 14 μους αν άγαθων ἐπλήρου τὴν ςτρατιὰν παντοδαπῆς λείας. — "Οτι 'Αντίοχος δ βασιλεύς παραγενόμενος είς τὰς 11 Σάρδεις ἀπὸ τῆς προρρηθείσης στρατείας διεπέμπετο (9)

³ δη Be pro δὲ 6 ἐπεὶ τὰν Υ, ἐπεὶ τὴν Ο, ἐπειδ' ἄν U*, ἐπεὶ δ' ἄν Ur, corr. Sch σφίσι (i. e. τοις περὶ τὸν 'Αντίοχον) Υ Sch, om. Ur vulgo 7 παρῆν Ο 8 παρέντας—παιρούς Υ Sch, om. U* Ur vulgo 10 εὐμένης Υ ante Ca 811, εὐμενης U* Ur ταῦτα Υ, corr. Ben 279 BW
12 ὅτι πρὸ—14 τὸν ἀντίοχον bis in Ο 12 ὅπατον Rei 647, sed v. Niesium Gesch. d. gr. u. maked. Staaten cet. Gothae 1899, Il 721 ann. 1 14 ἐδήονν U* Ur, ἐδήονν Υ 15 ταύταις Υ, corr. Ca l. c. 19 στρατιὰν Ο Sch, στρατείὰν Χ, στρατείαν U* Ur vulgo 20—30, 3 V 75°—77°, W 51°—53°, N 80°—83°, U 315—319, Ur XXII; V in marg:: λο κα΄. Cf. Liv. 37, 25, 48ε, Ni 14, 26, 191 21 σάρδας V προρφηθείσης Z ante Ca 811, προροηπείσης U, προσφηθείσης Ur στρατιᾶς Z, corr. Rei 647 Sch

συνεχῶς πρὸς Προυσίαν, παρακαλῶν αὐτὸν εἰς τὴν 2 σφετέραν συμμαγίαν. ὁ δὲ Προυσίας κατὰ μὲν τούς άνώτερον γρόνους οὐκ άλλότριος ἦν τοῦ κοινωνεῖν τοῖς περί τον 'Αντίογον' πάνυ γάρ έδεδίει τοὺς 'Ρωμαίους, μή ποιώνται την είς 'Ασίαν διάβασιν έπὶ καταλύσει 5 3 πάντων των δυναστων. παραγενομένης δ' ἐπιστολῆς αὐτῷ παρά τε Λευκίου καὶ Ποπλίου τῶν ἀδελφῶν, χομισάμενος ταύτην και δια(να)γνούς έπι ποσόν έστη 4 τῆ διανοία καὶ προείδετο τὸ μέλλον ἐνδεγομένως, ᾶτε των περί τὸν Πόπλιον ἐναργέσι κεχρημένων καὶ πολ- 10 1045] λοῖς μαρτυρίοις πρὸς πίστιν διὰ τῶν ἐγγράπτων. 5 οὐ γὰρ μόνον ὑπὲρ τῆς ἰδίας προαιρέσεως ἔφερον ἀπολογισμούς, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς κοινῆς ἀπάντων 6 'Ρωμαίων, δι' ων παρεδείκνυον ούχ οίον άφηρημένοι τινὸς τῶν έξ ἀρχῆς βασιλέων τὰς δυναστείας, ἀλλὰ 15 τινάς μέν καὶ προσκατεσκευακότες αὐτοὶ δυνάστας, ένίους δ' ηύξηκότες καὶ πολλαπλασίους αὐτῶν τὰς [915 7 άργας πεποιηκότες. ὧν κατά μεν την Ίβηρίαν Άνδοβάλην καὶ Κολίγαμτα προεφέροντο, κ τὰ δὲ τὴν Λιβύην Μασαννάσαν, έν δὲ τοῖς κατὰ τὴν Ἰλλυοίδα τόποις 20 8 Πλευράτον: ούς απαντας έφασαν έξ έλαφρών καὶ τών

τυγόντων δυναστών πεποιηκέναι βασιλείς δμολογουμένως, δμοίως κατά την Ελλάδα Φίλιππον καὶ Νάβιν, 9 ών Φίλιππον μέν καταπολεμήσαντες καλ συγκλείσαντες είς ομηρα και φόρους, βραγείαν αὐτοῦ νῦν λαβόντες 5 απόδειξιν εύνοίας αποκαθεστακέναι μέν αὐτῶ τὸν υίὸν καὶ τοὺς ᾶμα τούτω συνομηρεύοντας νεανίσκους, ἀπολελυκέναι δε των φόρων, πολλάς δε των πόλεων αποδεδωκέναι των άλουσων κατά πόλεμον. Νάβιν δέ 10 δυνηθέντες άρδην έπανελέσθαι, τοῦτο μέν οὐ ποιῆσαι, 10 φείσασθαι δ' αὐτοῦ, καίπερ ὄντος τυράννου, λαβόντες πίστεις τὰς είδισμένας. είς ἃ βλέποντα παρεκάλουν 11 τὸν Προυσίαν διὰ τῆς ἐπιστολῆς μὴ δεδιέναι περί τῆς άργης, θαρρούντα δ' αίρεισθαι τὰ 'Ρωμαίων' ἔσεσθαι γὰρ ἀμεταμέλητον αὐτῷ τὴν τοιαύτην προαίρεσιν. ὧν 12 15 δ Προυσίας διακούσας έπ' άλλης έγένετο γνώμης. ώς δὲ καὶ παρεγενήθησαν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις οἱ περὶ τὸν Γάιον Λίβιον, τελέως ἀπέστη τῶν κατὰ τὸν 'Αντίογον έλπίδων, συμμίξας τοῖς προειρημένοις ἀνδράσιν. Αντίογος δε ταύτης αποπεσών τῆς έλπίδος παρῆν εἰς 13 20 Έφεσον καὶ συλλογιζόμενος ὅτι μόνως ἂν οὕτω δύναιτο κωλύσαι την των πεζικών στρατοπέδων διά-1046] βασιν καὶ καθόλου τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς 'Ασίας

¹ τοιχόντων Z, τειχόντων N, corr. Ur 4 βραχείαν Z Ur vulgo, βραχίαν N, corr. Sch 5 καθεστακέναι WN 7 άποθεθωκέναι Z Ur not. 23 Ca 812, ἀποθεθοκέναι Ur 8 ἀλουσῶν Z Ur, ἀλουσῶν Ur not. 23 Ca 812 νάρδιν WN 13 θαροῦντα V δὲ Z, corr. Ben 279 BW τὰ Z Di, τῶν Ur, unde τὰ τῶν Ca 812 14 ἀμεταμέλητον V ex ἀμεταμεμέλητον 15ss. Hoc loco ab excerptore nonnulla esse omissa suspicatur Ni 14 coll. Liv. 37, 25, 13s. 16 καὶ Z ante Sch et Di, om. Ur vulgo 17 λίβνον WN 18 ἀνδρῶσιν Z Ur, ἀνδρῶσιν V, corr. Ca 812 20 μόνος Z, corr. Ur οῦτω Z, unde οῦτως Hu, οῦτω WU Ur vulgo 21 καλύσειν Z, καλύειν Di, corr. Hertleinius progr. Wertheim. 1866, 11 Hu

ἀποτρίβεσθαι * * * βεβαίως πρατοίη τῆς θαλάττης, προέθετο ναυμαχεῖν καὶ πρίνειν τὰ πράγματα διὰ τῶν κατὰ θάλατταν πινδύνων. —

- 12 Πολύβιος οἱ δὲ πειραταὶ θεασάμενοι τὸν [1182 ἐπίπλουν τῶν Ῥωμαϊκῶν πλοίων, ἐκ μεταβολῆς s ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. —
- 13 "Ότι ὁ '4ντίοχος μετὰ τὴν κατὰ τὴν ναυμαχίαν [915 $^{(10)}$ γενομένην ἦτταν ἐν ταῖς Σάρδεσιν παριεὶς τοὺς και-
 - 2 φοὺς καὶ καταμέλλων ἐν τοῖς ὅλοις, ἄμα τῷ πυθέσθαι τῶν πολεμίων τὴν διάβασιν συντριβεὶς τῆ διανοία καὶ 10 δυσελπιστήσας ἔκοινεν διαπέμπεσθαι πρὸς τοὺς περὶ
 - 3 τον Λεύκιον και Πόπλιον ύπερ διαλύσεων. προχειρισάμενος οὖν Ἡρακλείδην τον Βυζάντιον ἐξέπεμψε,
 - ζειφισαμένος σου Πρακλεισήν του Βυζαντιού εξεπεμψές, δοὺς ἐντολὰς ὅτι παραχωρεῖ τῆς τε τῶν Λαμψακηνῶν καὶ Σμυρναίων, ἔτι δὲ τῆς ᾿Αλεξανδρέων πόλεως, [916
 - παι Σμυφναιών, ετι σε της Αλεξανοφεών πολεώς, [610 4 έξ ὧν ὁ πόλεμος έλαβε τὰς ἀρχάς ὁμοίως δὲ κἄν τινας ἐτέρας ὑφαιρεϊσθαι βούλωνται τῶν κατὰ τὴν
 - Αλολίδα καλ την 'Ιωνίαν, δσαι τάκείνων ῆρηνται κατά
 - 5 του ένεστῶτα πόλεμου. προς δε τούτοις ὅτι τὴν ἡμίσειαν δώσει τῆς γεγενημένης σφίσι δαπάνης εἰς τὴν 20
 - 6 πρός αὐτὸν διαφοράν. ταύτας μὲν οὖν ὁ πεμπόμενος εἶχε τὰς ἐντολὰς πρὸς τὴν κατὰ κοινὸν ἔντευξιν, ἰδία δὲ πρὸς τὸν Πόπλιον ἔτέρας, ὑπὲρ ὧν τὰ κατὰ μέρος

^{1 ***]} εἰ add. Ur, πάντη πάντως εἰ BW, v. 24, 15, 9;
4—6 Suid. v. καταβολή; fragmentum hue rettulit Ni 64, 191
coll. Liv. 37, 27, 5 5 καταβολής Suid., corr. Sch V 91
7—35, 2 X 35^r—40^r, 0 128^r—131ⁿ, U* 66—75, Ur XXIII; v.
Liv. 37, 34—36, Ni 194 8 σάφδεσιν X BW, σάφδεσι Y* Ur
vulgo 9 ἐν del. Sch ὅλοις Ο™, λόγοις Ο 11 δυσελπιστήσας X ante Di, δυσελπίσας ΟU* Ur vulgo ἔκρινεν X BW,
ἔκρινε Y* Ur vulgo 14 λαψακινῶν Ο 17 ἀφαιρεῖσθαι
Herwerdenus Mnemos. 1874, 78 18 ὅσα Ο

έν τοις έξης δηλώσομεν. ἀφικόμενος δ' είς τον Έλλήσ- 7 ποντον δ προειρημένος πρεσβευτής και καταλαβών τούς 'Ρωμαίους μένοντας έπὶ τῆς στρατοπεδείας, οὖ πρώτον κατεσκήνωσαν άπὸ τῆς διαβάσεως, τὰς μέν 8 ε άργας ήσθη, νομίζων αύτω συνεργόν είναι πρός την έντευξιν τὸ μένειν έπλ τῶν ὑποκειμένων καλ ποὸς μηδεν ώρμηκεναι των εξής τούς ύπεναντίους, πυθό- 9 μενος δε τον Ποπλιον έτι μένειν έν τω πέραν έδυσχρήστησε διά τὸ τὴν πλείστην φοπὴν κεῖσθαι τῶν 10 πραγμάτων εν τη 'κείνου προαιρέσει. αίτιον δ' ην 10 1047] καὶ τοῦ μένειν τὸ στρατόπεδον έπὶ τῆς πρώτης παρεμβολής και του κεγωρίσθαι τον Πόπλιον από των δυνάμεων τὸ σάλιον είναι τὸν προειρημένον ἄνδρα. τοῦτο δ' ἔστιν, καθάπερ ἡμῖν ἐν τοῖς περὶ τῆς πολι- 11 16 τείας εξρηται, των τριών εν σύστημα, δι' ών συμβαίνει τας έπιφανεστάτας θυσίας έν τη 'Ρώμη συντελείσθαι τοῖς θεοῖς: * * * τριαχουθήμερου μή μεταβαίνειν κατά 12 τὸν καιρὸν τῆς θυσίας, ἐν ἡ (ποτ') ἀν χώρα καταληφθώσιν [οἱ σάλιοι οὖτοι]. δ καὶ τότε συνέβη γενέ- 13 20 σθαι Ποπλίω της γάρ δυνάμεως μελλούσης περαιουσθαι κατέλαβεν αὐτὸν οὖτος ὁ χρόνος, ώστε μή

¹ δὲ Y, corr. Ben 279 BW 3 δωμαίων superscripto ovg X μένοντας Sch, ἐνόντας Y, ἔτι ὅντας (immo ἔτ' ὅντας) coni. Ur not. 24. οδ Ur, οδ Y 4 κατασκήνωσαν Ο ἀπὸ Rei 648 Be pro ἐπὶ 5 αδτῷ Y, corr. Be 10 ἐκείνου Y, corr. Hu Philol. 1859, 314 BW 13 σάμον Y, corr. Ur et 19 idem σάλιοι pro σάμιοι 14 ἔστιν X BW, ἔστι Y° Ur vulgo τοίς] τῆς superscripto οίς X 17 ***] lac. indicat Ca 814, οδς χρὴ add. Rei 648, τούτους δὲ τοὺς σαλίους χρὴ BW 18 ποτ' add. BW cum F. Kaelkero quaest. de eloc. Polyb. Diss. inaug. Lips. 1880, 249 19 οἱ σάλιοι οὐτοι inducit BW σάμιοι superscripto οι X, σάμιοι superscripto λ U°, σάμιοι Y

- 14 δύνασθαι μεταβαλεῖν τὴν χώραν. διὸ συνέβη τόν τε Σκιπίωνα χωρισθῆναι τῶν στρατοπέδων καὶ μεῖναι κατὰ τὴν Εὐρώπην, τὰς δὲ δυνάμεις περαιωθείσας μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων καὶ μὴ δύνασθαι πράττειν τῶν έξῆς μηθέν, προσαναδεχομένας τὸν προειρημένον ε ἄνδρα.
- 'Ο δ' 'Ηρακλείδης, μετά τινας ημέρας παραγενομένου (11) τοῦ Ποπλίου, κληθείς πρός τὸ συνέδριον είς εντευξιν 2 διελέγετο περί ὧν είχε τὰς ἐντολάς, φάσκων τῆς τε των Λαμψακηνών καὶ Σμυρναίων, έτι δὲ τῆς των [917 'Αλεξανδρέων πόλεως έκχωρεῖν τὸν 'Αντίοχον, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν κατὰ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν Ἰωνίαν, ὅσαι 3 τυγχάνουσιν ήρημέναι τὰ 'Ρωμαίων' πρὸς δὲ τούτοις την ημίσειαν αναδέχεσθαι της γεγενημένης αὐτοῖς 4 δαπάνης είς τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον, πολλὰ δὲ καὶ 15 ετερα πρός ταύτην την υπόθεσιν διελέγθη, παρακαλών τούς 'Ρωμαίους μήτε την τύχην λίαν έξελέγγειν ανθρώπους υπάρχοντας, μήτε το μέγεθος της αυτών έξουσίας άδριστον ποιείν, άλλὰ περιγράφειν, μάλιστα μέν τοίς 5 της Ευρώπης δροις και γάρ ταύτην μεγάλην υπάργειν 20 καλ παράδοξον διὰ τὸ μηδένα καθίχθαι τῶν προ-6 γεγονότων αὐτῆς εἰ δὲ πάντως καὶ τῆς 'Ασίας βούλονταί τινα προσεπιδράττεσθαι, διορίσαι ταῦτα πρὸς πᾶν 1048 7] γὰρ τὸ δυνατὸν προσελεύσεσθαι τὸν βασιλέα. δηθέν-

των δε τούτων, έδοξε τῶ συνεδρίω τὸν στρατηγὸν ἀπο- 25

¹ μεταβαλεῖν Y anto Ca 814, μεταλαβεῖν Ur 4 ἐπλ Ur, ὑπὸ Y 5 μηθὲν Y Hu, μηθὲν Ur vulgo 7 δὲ Y, corr. BW 8 κληθεὶς Ur pro βληθεὶς 12 ὅσοι -13 εἰρημένοι Y, corr. Ur 14 ἡμισύαν Y, ἡμνσείαν Ο, ἡμισείαν U^* Ur, corr. Sch, v. p. 33, 1 αὐτῆς Ο ·18 αὐτῶν Y, corr. cod. Pal. Vat. 411 20 ὅρονς Y, corr. Ur 21 καθίχθαι Y, corr. Ernestus 25 τούτων Ur pro τούτοις

πριθήναι διότι τῆς μὲν δαπάνης οὐ τὴν ἡμίσειαν, ἀλλὰ πᾶσαν δίκαιόν ἐστιν 'Αντίοχον ἀποδοῦναι' φῦναι γὰρ τὸν πόλεμον ἐξ ἀρχῆς οὐ δι' αὐτούς, ἀλλὰ δι' ἐκεῖνον' τῶν δὲ πόλεων μὴ τὰς κατὰ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν 8 5' Ιωνίαν μόνον ἐλευθεροῦν, ἀλλὰ πάσης τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου δυναστείας ἐκχωρεῖν. ὁ μὲν οὖν πρεσβευ- 9 τὴς ταῦτ' ἀκούσας παρὰ τοῦ συνεδρίου, διὰ τὸ πολὺ τῶν ἀξιουμένων τὰς ἐπιταγὰς ὑπεραίρειν οὐδένα λόγον ποιησάμενος, τῆς μὲν κοινῆς ἐντεύξεως ἀπέστη, τὸν 10 δὲ Πόπλιον ἐθεράπευσε φιλοτίμως.

Ααβών δὶ καιρὸν ἀρμόζοντα διελέγετο περὶ ὧν 15 εἶχε τὰς ἐντολάς. αὖται δ' ἦσαν διότι πρῶτον μὲν (12) χωρὶς λύτρων ὁ βασιλεὺς αὐτῷ τὸν υἱὸν ἀποδώσει συνέβαινε γὰρ ἐν ἀρχαῖς τοῦ πολέμου τὸν υἱὸν τὸν 3 15 τοῦ Σκιπίωνος γεγονέναι τοῖς περὶ 'Αντίοχον ὑποχείριον' δεύτερον δὲ διότι καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτοιμός 4 ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅσον ἂν ἀποδείξῃ διδόναι πλῆθος χρημάτων καὶ μετὰ ταῦτα κοινὴν ποιεῖν τὴν ἐκ τῆς βασιλείας χορηγίαν, ἐὰν συνεργήση ταῖς ὑπὸ τοῦ βασινολέως προτεινομέναις διαλύσεσιν. ὁ δὲ Πόπλιος τὴν ὁ μὲν κατὰ τὸν υἱὸν ἐπαγγελίαν ἔφη δέχεσθαι καὶ μεγάλην χάριν ἔξειν ἐπὶ τούτοις, ἐὰν βεβαιώση τὴν ὑπόσχεσιν περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀγνοεῖν αὐτὸν ἔφη καὶ 6 παραπαίειν δλοσχερῶς τοῦ σφετέρου συμφέροντος οὐ [918]

¹ ἡμισείαν Y, corr. Sch, v. p. 32, 14 3 αὐτούς Y, corr. Be 4 πόλεων Ur pro πολεμίων 5 έπλ τάδε Ur pro ἔπειτα δὲ 7 ταῦτα Y, corr. Ben 280 BW 14 ss. Polybium h. l. narrasse Scipionis f. a Chalcide Oreum petentem (Liv. 37, 34, 5) esse captum eaque ab eclogario esse omissa, docet Ni 14, 194 s. 17 ὅσον pro δν Ca 815 ἄν om. Ο 21 τοῦ νἰοῦ Y, corr. Ur, v. Hu Philol. 1859, 318 s. et Krebsium D. Präpos. b. Polyb. Wurzeburgi 1882, 132 22 ἔξιν X, corr. X^m addito ἴσως 24 παραπέειν Y, παραδὲ ειν Ο, corr. Ur

μόνον κατά την πρός αύτον έντευξιν, άλλά (καί) κατά 7 την πρός τὸ συνέδριον. εί μεν γάρ έτι Αυσιμαγείας και της εις την Χερρόνησον εισόδου κύριος υπάργων 8 ταῦτα προύτεινε, ταγέως ἂν αὐτὸν ἐπιτυγεῖν. δμοίως, εί και τούτων έκγωρήσας παραγεγόνει πρός τον Έλλήσ- 5 πουτου μετά τῆς δυνάμεως και δῆλος ὢν ὅτι κωλύσει 1049] την διάβασιν ημών έπρέσβευε περί των αὐτων τούτων, ην αν ούτως αὐτὸν ἐφικέσθαι τῶν ἀξιουμένων. υ δτε δ' ἐάσας ἐπιβῆναι τῆς 'Ασίας τὰς ἡμετέρας δυνάμεις καί προσδεξάμενος οὐ μόνον τὸν χαλινόν, ἀλλὰ 10 καλ του αναβάτην παραγίνεται πρεσβεύων περλ διαλύσεων ίσων, είκότως αὐτὸν ἀποτυγγάνειν καὶ διεψεῦσθαι 10 τῶν ἐλπίδων. διόπερ αὐτῶ παρήνει βέλτιον βουλεύεσθαι περί των ένεστώτων και βλέπειν τούς καιρούς 11 άληθινῶς. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ τὸν υίὸν ἐπαγγελίας 15 ύπισγνείτο δώσειν αὐτῷ συμβουλίαν ἀξίαν τῆς προτεινομένης γάριτος παρεκάλει γάρ αὐτὸν είς πᾶν συγκαταβαίνειν, μάχεσθαι δε κατά μηδένα τρόπον 'Ρωμαίοις. 12 δ μέν (οὖν) Ήρακλείδης ταῦτ' ἀκούσας ἐπανῆλθε καὶ 13 συμμίζας διεσάφει τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ μέρος: 'Αντίοχος 20 (δε) νομίσας οὐδεν αν βαρύτερον αύτῶ γενέσθαι πρόσταγμα των νου έπιταττομένων, εί λειωθείη μαγόμενος,

¹ αὐτὸν BW pro αὐτὸν 1. 2 κατὰ τὴν Y Ur vulgo, om. O, τὴν κατὰ U*, (καl) κατὰ τὴν Rei 648 Sch, καl τὴν Hu 2 λυσιμαχίας Y, corr. Be 5 ἐκχωρῆσαι Ο παρεγεγόνει Di, v. Hu Ε.Ζ. ΧΧΧΙΙ 16 6 ὧν Ο 8 ἢν ἄν — ἐφικέσθαι Ur pro ἐἀν — ἀφίκεσθαι 12 ἴσων Ur pro ἴσως αὐτὸν BW, ἄν Y vulgo, οὖν Rei 648, αὐτῶν Hu διαψεύσασθαι Y, διαψεύσεσθαι Ur, διαψεύσεσθαι coni. Sch, corr. Hu 18 ἐφιμαίοις pro ἐφιμαίους Ur 19 οὖν add. Sch ταῦτ Ο ante Ben 280 Hu, ταῦτα Y Ur vulgo ἐπανῆλθε X Ur vulgo, ἐπανῆλθεν Y* Hu 21 δὲ add. Rei 648 Sch βερύτερον U* αὐτῷ Y, corr. Be 22 λειφθείη X ante Rei 648 Sch, ληφθείη Y

της μεν περί τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπέστη, τὰ δὲ πρὸς ἀγῶνα πάντα καὶ πανταχόθεν ἡτοίμαζεν. —

"Ότι μετά την νίκην οι Ρωμαΐοι την αύτων πρός 16 'Αντίοχον παρειληφότες και τὰς Σάρδεις και τὰς ἀκρο- (13) 5 πόλεις άρτι * * * ήπε Μουσαίος ἐπικηρυκευόμενος παρ' 'Αντιόχου. των δε περί τον Πόπλιον φιλανθρώπως 2 προσδεξαμένων αὐτόν, ἔφη βούλεσθαι τὸν 'Αντίογον έξαποσταλήναι πρεσβευτάς τούς διαλεχθησομένους ύπερ τῶν ὅλων. διόπερ ἀσφάλειαν ήξίου δοθήναι τοῖς 3 10 παραγινομένοις. των δὲ συγχωρησάντων οὖτος μὲν έπανηλθεν, μετά δέ τινας ήμέρας ήπον πρέσβεις παρά 4 τοῦ βασιλέως 'Αντιόχου Ζεῦξις ὁ πρότερον ὑπάρχων Αυδίας σατράπης καὶ Αντίπατρος άδελφιδούς. οὖτοι 5 δὲ πρώτον μὲν ἔσπευδον ἐντυχεῖν Εὐμένει τῷ βασιλεῖ, 15 διευλαβούμενοι μή διὰ την προγεγενημένην παρα- [919] 1050] τριβήν φιλοτιμότερος ή πρός τὸ βλάπτειν αὐτούς. εύρόντες δὲ παρὰ τὴν προσδοκίαν μέτριον αὐτὸν 6 καὶ πρᾶον, εὐθέως έγινοντο περί την κοινην εντευξιν. κληθέντες δ' είς τὸ συνέδριον πολλά μεν καί ετερα 7 20 διελέχθησαν, παρακαλούντες πράως χρήσασθαι καὶ μεγαλοψύχως τοίς εὐτυχήμασι, φάσκοντες οὐχ οὕτως 8 Αντιόχω τούτο συμφέρειν ως αὐτοῖς 'Ρωμαίοις, ἐπείπερ ή τύχη παρέδωκεν αὐτοῖς τὴν τῆς οἰκουμένης ἀρχὴν

^{3-37, 17} X 40^r-42^a, 0 131^a-133^r, U* 75-80, Ur XXIV; v. Liv. 37, 45, 388., Ni 148., 16, 197 3 την prius Y Rei 648 Sch, om. Ur vulgo αὐτῶν Y, corr. Be 5 ***] lac. indicat Sch; v. Ni 148. P. Scipionem ab Elasea Sardes venisse, Polybium h. l. exposuisse coni. Th. Mommsen Röm. Forsch. H 519 ann. 1 7 βουλεύεσθαι Y, corr. Ur 8 ἐξαποστέλλειν coni. Rei 648; sed v. 4, 87, 2 14 εὐμενεῖ Y, corr. Ca 816 15 διευλαβούμενος Y, corr. Ur 16 ην Ο 18 πρᾶον et 20 πράως Y, corr. Ur 22 ἐπείπες Rei 648 Sch pro εἰπες

9 καὶ δυναστείαν· τὸ δὲ συνέχον ἡρώτων τί δεῖ ποιήσαιτας τυχεῖν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς φιλίας τῆς πρὸς 10 'Ρωμαίους. οἱ δ' ἐν τῷ συνεδρίφ πρότερον ῆδη συνηδρευκότες καὶ βεβουλευμένοι περὶ τούτων, τότ' ἐκέλευον διασαφεῖν τὰ δεδογμένα τὸν Πόπλιον.

17 Ο δε προειρημένος ανήρ ούτε νικήσαντας έφη (14) Ρωμαίους οὐδέποτε γενέσθαι βαρυτέρους, * * * διὸ καλ νῦν αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ἀπόκρισιν δοθήσεσθαι παρὰ 'Ρωμαίων, ην και πρότερον έλαβον, ότε προ της μάγης 3 παρεγενήθησαν έπὶ τὸν Ελλήσποντον. δεῖν γὰρ αὐτοὺς 10 έκ τε της Ευρώπης έκχωρείν και (της 'Ασίας) της έπι 4 τάδε τοῦ Ταύρου πάσης, πρὸς δὲ τούτοις Εὐβοϊκὰ τάλαντ' ἐπιδοῦναι μύρια καὶ πεντακισγίλια 'Ρωμαίοις 5 άντι της είς τον πόλεμον δαπάνης. τούτων δε πεντακόσια μέν παραχοήμα, δισχίλια δὲ καὶ πεντακόσια 15 πάλιν, έπειδαν ο δημος κυρώση τας διαλύσεις, τα δέ λοιπά τελείν εν ετεσι δώδεκα, διδόντα καθ' εκαστον 6 έτος γίλια τάλαντα, ἀποδοῦναι δὲ καὶ Εὐμένει τετρακόσια τάλαντα (τὰ) προσοφειλόμενα καὶ τὸν έλλείποντα 7 σίτον κατά τὰς πρὸς τὸν πατέρα συνθήκας. σὺν δὲ 20 τούτοις 'Αννίβαν έκδοῦναι τὸν Καρχηδόνιον καὶ Θόαντα

¹ ἡρώτων Rei 648 Sch pro πρῶτον 3 δὲ Y, corr. Ben 280 BW 4 τότε Y, corr. Ben 280 BW 7 ***] lac. indicat Ur not. 27 coll. Liv. 37, 45, 12; οὔτε ἡττημένους (cum hiatu) ταπεινοτέρους add. Ur l. c., οὔτε ἡττημένους (cum hiatu) ταπεινοτέρους add. Ur l. c., οὔτε ἡττηθέντας (cum hiatu) ταπειν. Cobetus Mnemos. 1861, 198, οὔτ ἐλαττωθέντας ἀθυμοτέρους Ηυ, οὔθ ἡττηθέντας (v. 2, 39, 8. 3, 62, 48ε, 117, 1) μετριωτέρους (v. 27, 8, 8; Ni 16) BW 10 δεῖν Y Ur not. 27 ante Rei 648 Sch, δεῖ Ur vulgo 11 τῆς Ἰσίας add. Ur 13 τάλαντα Y, corr. Ben 280 BW, v. Hu Philol. 1859, 303 14 $\overline{\varphi}$ Y 15 καὶ $\overline{\varphi}$ Y 17 $\overline{\iota}\overline{\rho}$ Y δίδοντα Y, corr. Ur 18 εύμενεῖ Y, corr. Gro \overline{v} Y 19 τὰ add. Sch 20—37, 4 Paragraphum 8. ante 7. esse ponendam coni. Th. Mommsenus l. c. II 520; sed σὐν τούτοις est Latinorum praeterea, v. Krebsium D. Pränos. cet. 36ε. 21 θάνντε Ο

τὸν Αἰτωλὸν καὶ Μυασίλογον 'Ακαρνᾶνα καὶ Φίλωνα καὶ Εὐβουλίδαν τοὺς Χαλκιδέας. πίστιν δὲ τούτων 8 1051] δμήρους είχοσι δοῦναι παραγρημα τὸν Αντίογον τούς παραγραφέντας. ταῦτα μέν οὖν ὁ Πόπλιος ἀπε- 9 ι φήναθ' ύπλο παντός τοῦ συνεδρίου, συνκαταθεμένων δὲ τῶν περὶ τὸν 'Αντίπατρον καὶ Ζεῦξιν, ἔδοξε πᾶσιν έξαποστείλαι πρεσβευτάς είς την 'Ρώμην τούς παρακαλέσουτας την σύγκλητον και τον δημον έπικυρώσαι τάς συνθήκας, καὶ τότε μὲν ἐπὶ τούτοις ἐγωρίσθησαν, [10 920] 10 ταῖς δ' έξῆς ἡμέραις οἱ Ῥωμαῖοι διεῖλον τὰς δυνάμεις * * * μετὰ δέ τινας ἡμέρας παραγενομένων (τῶν) δμήρων 11 είς την Έφεσον, εύθέως έγίνοντο περί το πλείν είς την 'Ρώμην ο τ' Ευμένης οι τε παρ' 'Αντιόχου πρεσβευταί, παραπλησίως δὲ καὶ παρά 'Ροδίων καὶ παρά 12 15 Σμυρναίων καὶ σχεδὸν τῶν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου πάντων των κατοικούντων έθνων και πολιτευμάτων έπρέσβευον είς την 'Ρώμην.

B. OLYMP. 147, 3.

I. RES ITALIAE.

20 "Ότι ήδη τῆς θεφείας ἐνισταμένης μετα τὴν [18 922 νίκην τῶν 'Ρωμαίων τὴν πρὸς 'Αντίοχον παρῆν (22,1)

¹ μνασίλουχον Y, corr. Ur φίλονα Y, corr. Ur 2 εὐβουλίδην Y, εὐβουλείδην Ur, corr. BW coll. 21, 43, 11 et Liv. 37, 45, 17 χαλκιδέας Y ante Ur, καλχηδόνας O, χαλκιδέας V, απο 0^{-1} χαρκιδέας superscripto 1^{-1} 0^{-1}

ο τε βασιλεύς Εὐμένης οι τε παρ' Αντιόχου πρέσβεις οί τε παρά τῶν 'Ροδίων, ὁμοίως δὲ καὶ παρά τῶν 2 άλλων σγεδον γαρ απαντες οί κατά την Άσιαν εὐθέως μετά τὸ γενέσθαι τὴν μάχην ἔπεμπον πρεσβευτάς εἰς την Ρώμην, διά τὸ πᾶσιν τότε και πάσας τὰς ὑπλο 5 3 τοῦ μέλλοντος έλπίδας έν τη συγκλήτω κεῖσθαι. ἄπαντας μέν οὖν τοὺς παραγενομένους ἐπεδέχετο φιλανθρώπως ή σύγκλητος, μεγαλομερέστατα δε καί κατά την απάντησιν και τὰς τῶν ξενίων παροχάς Εὐμένη 4 τὸν βασιλέα, μετὰ δὲ τοῦτον τοὺς 'Ροδίους. ἐπειδὴ δ' 10 δ της εντεύξεως καιρός ήλθεν, είσεκαλέσαντο πρώτον τὸν βασιλέα καὶ λέγειν ήξίουν μετὰ παροησίας ὧν 5 βούλεται τυχείν παρά τῆς συγκλήτου. τοῦ δ' Εὐμένους φήςαντος διότι εί και παρ' έτέρων τυχείν τινος έβού-1052] λετο φιλανθρώπου, 'Ρωμαίοις αν έχρήσατο συμ- 15 βούλοις πρός τὸ μήτ' ἐπιθυμεῖν μηδενὸς παρὰ τὸ δέον 6 μήτ' άξιοῦν μηδ' εν πέρα τοῦ καθήκοντος. δπότε δ' αὐτῶν πάρεστι δεόμενος 'Ρωμαίων, ἄριστον εἶναι νομίζει τὸ διδόναι τὴν ἐπιτροπὴν ἐκείνοις καὶ περὶ αύτοῦ καὶ 7 περὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν δὲ πρεσβυτέρων τινὸς ἀναστάν- 20 τος και κελεύοντος μή κατορρωδείν, άλλα λέγειν τὸ φαινόμενον, διότι πρόκειται τη συγκλήτω παν αὐτω γαρίζεσθαι τὸ δυνατόν, έμεινεν έπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης. 8 χρόνου δ' ἐγγινομένου ὁ μὲν βατιλεύτ ἐξεχώρητεν, ἡ 9 δὲ ἐντὸς ἐβουλεύετο τί δεῖ ποιεῖν. ἔδοξεν οὖν τὸν 25

¹ εὐμένης Y ante Ur, εύμενής U* 5 πᾶσιν X BW, πᾶσι Y Ur vulgo '7 ἀπεθέχετο Rei 649 Di 9 εὐμενῆ Y et 13 εύμενοῦς Y, corr. Ur 10 δ' Y Ur vulgo, δὲ Ο' Hu 17 μῆ δὲ ἔν X, μηδεὲν Y Ur, μηδὲν Ur not. 28 Ca 818 vulgo, μηθὲν coni. Hu, corr. BW coli. 1, 20, 13 παρὰ Ο 18 πάρεστι Ur pro παρέσται 19 αὐτοῦ Y, corr. Be

Εύμένη παρακαλείν αὐτὸν ὑποδεικνύναι θαρροῦντα περί ὧν πάρεστιν και γάρ είδέναι τὰ διαφέροντα τοῖς ίδίοις πράνμασιν έκείνον ακριβέστερον τὰ κατὰ τὴν 'Ασίαν. δοξάντων δὲ τούτων είσεκλήθη, καὶ τῶν πρε- 10 ε σβυτέρων τινός ἀποδείξαντος τὰ δεδογμένα λένειν ηναγκάσθη περί των προκειμένων έφασκεν οὖν 19 άλλο μέν οὐδεν αν είπειν περί των καθ' αὐτόν. άλλὰ μεῖναι * * * τελέως διδούς ἐκείνοις τὴν ἐξουσίαν. ένα δὲ τόπον ἀγωνιᾶν τὸν κατὰ τοὺς 'Ροδίους' διὸ [2 928 10 καὶ προήγθαι νῦν εἰς τὸ λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων. έκείνους γάρ παρείναι μέν ούδεν ήττον ύπερ της 3 σφετέρας πατρίδος συμφερόντως σπουδάζοντας ήπερ αύτους ύπερ της ίδιας άργης φιλοτιμείσθαι κατά το παρόν τοὺς δὲ λόγους αὐτῶν τὴν ἐναντίαν ἔμφασιν 4 15 έχειν τη προθέσει τη κατά την άλήθειαν. τοῦτο δ' είναι δάδιον καταμαθείν. έρείν μέν γάρ αὐτούς, έπει- 5 δαν είσπορευθωσιν, διότι πάρεισιν ούτε παρ' ύμων αλτούμενοι τὸ παράπαν οὐδὲν οὕθ' ἡμᾶς βλάπτειν θέλοντες κατ' οὐδένα τρόπον, πρεσβεύονται δὲ περί 20 τῆς ἐλευθερίας τῶν τὴν ᾿Ασίαν κατοικούντων Ἑλλήνων. "τοῦτο δ' οὐχ οὕτως αὐτοῖς εἶναι κεχαρισμένον φήσου- 6 1058] σιν ώς ύμιν καθήκον καὶ τοῖς γεγονόσιν ἔργοις απόλουθον. ή μέν οὖν διὰ τῶν λόγων φαντασία τοι- 7

¹ εύμενη Υ, corr. Ur θαρροῦντας (Υ), corr. Ur 3 ante τὰ add. καὶ Ur vulgo, om. Υ BW 7 ὰν Υ Sch, om. U* Ur vulgo 8 * * * | lac. indicat et add. (cum hiatu) ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης Ur, ἀλὶ ἐμμεῖναι τῆ γνώμη (vel τῆ προαιρέσει) Hu, βεβαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως BW coll. 3, 89, 2; 103, 6 9 ἀγονιᾶν U^* 11 ante τῆς add. τοῦ Ca 819 vulgo ante Hu 12 συμφέροντας Y, συμφέροντος Ur, corr. BW, ante συμφέροντος add. καὶ τοῦ κατ ἰδίαν Hu 13 αὐτοὺς Y, αὐτὸν Ur, αὐτὸς Be, corr. BW auctore Rei 649 17 εἰσπορευθῶσιν X BW, εἰσπορευθῶσιν Y^* Ur vulgo

αύτη τις αὐτῶν ἔσται· τὰ δὲ κατὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν 8 εναντίαν έγοντα τούτοις εύρεθήσεται διάθεσιν. γαρ πόλεων έλευθερωθεισών, ώς αὐτοὶ παρακαλούσιν, την μέν τούτων συμβήσεται δύναμιν αὐξηθηναι πολλαπλασίως, την δ' ημετέραν τρόπου τινά καταλυθήναι. 5 9 τὸ γὰρ τῆς ἐλευθερίας ὅνομα καὶ τῆς αὐτονομίας ἡμίν μεν άρδην αποσπάσει πάντας οὐ μόνον τοὺς νῦν έλευθερωθησομένους, άλλά και τούς πρότερον ήμιν ύποταττομένους, ἐπειδὰν ὑμεῖς ἐπὶ ταύτης ὅντες φανεροὶ γένησθε τῆς προαιρέσεως, ιυύτοις δὲ προσθήσει πάν- 10 10 τας. τὰ γὰρ πράγματα φύσιν ἔχει τοιαύτην δόξαντες γάρ ήλευθερῶσθαι διὰ τούτους ὀνόματι μέν ἔσονται σύμμαγοι τούτων, τη δ' Αληθεία παν ποιήσουσι τὸ κελευόμενον έτοιμως, τη μεγίστη γάριτι γεγονότες 11 ύπόχρεοι. διόπερ, & ανδρες, άξιουμεν ύμας τουτον 16 τὸν τόπον ὑπιδέσθαι, μὴ λάθητε τοὺς μὲν παρὰ τὸ δέον αύξοντες, τοὺς δ' έλαττοῦντες τῶν φίλων ἀλόνως, 12 αμα δὲ τούτοις τοὺς μὲν πολεμίους γεγονότας εὐεργετοῦντες, τοὺς δ' άληθινοὺς φίλους παρορώντες καί 20 κατολιγωρούντες τούτων. έγω δὲ περί μέν τῶν 20 (22,8 άλλων, ότου δέοι, παντός (αν) παραχωρήσαιμι τοῖς πέλας αφιλονίκως, περί δὲ τῆς ὑμετέρας φιλίας καὶ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας ἀπλῶς οὐδέποτ' ἂν οὐδενὶ τῶν

³ εὐλευθεροθησῶν X, ἐλευθεροθησῶν O 5 δὲ Y, corr. Ben 280 BW 9 ἐπειδὰν (Y) Ūr, ἐπεὶ δ' X 10 γενέσθαι Y, corr. Ur προσθέσει Y, corr. Ur 12 ἐλευθερῶσθαι Y, corr. Sch 16 τὸν] τὸ U* ὁπειδέσθαι Y, corr. Ca 819 17 δὲ Y, corr. Ben 280 s. BW 19 δ' Y Ur vulgo, δὲ O* Hu 21 ἄν add. Be 22 ἀφιλονείπως Y, corr. Di; v. Platon. opera ed. M. Schanz VI 1, VIIss. et O. Glaserum de ratione quae intercedit inter sermon. Polyb. et eum, qui in titulis saec. III. II. I. apparet. Diss. inaug. Giss. 1894, 69 ss. ὑμετέρως Y Be, ἡμετέρως U* Ur vulgo

ουτων έχχωρήσαιμι κατά δύναμιν. δοκώ δέ και του [2 924] πατέρα τὸν ἡμέτερον, εἴπερ ἔζη, τὴν αὐτὴν ἂν προέσθαι φωνήν έμοι. και γάρ έκεῖνος, πρώτος μετασγών τῆς 3 ύμετέρας φιλίας και συμμαγίας, σγεδον πάντων των 5 [κατά] την Άσίαν και την Έλλάδα νεμομένων, εύγενέστατα διεφύλαξε ταύτην έως της τελευταίας ημέρας, οὐ μόνον κατά τὴν προαίρεσιν, άλλά καὶ κατά τὰς 1054] πράξεις. πάντων γὰρ ὑμῖν ἐκοινώνησε τῶν κατὰ 4 την Έλλάδα πολέμων και πλείστας μέν είς τούτους 10 καὶ πεζικάς καὶ ναυτικάς δυνάμεις παρέσχετο τῶν άλλων συμμάχων, πλείστην δὲ συνεβάλετο γορηγίαν καὶ μεγίστους ὑπέμεινε κινδύνους τέλος δ' είπεῖν, κατ- δ έστρεψε τὸν βίον ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις κατὰ τὸν Φιλιππικόν πόλεμον, παρακαλών Βοιωτούς είς την 15 ύμετέραν φιλίαν καὶ συμμαχίαν. ἐγὼ δὲ διαδεξάμενος 6 την άργην την μεν προαίρεσιν την τοῦ πατρός διεφύλαξα — ταύτην γὰρ οὐη οἶόν τ' ἡν ὑπερθέσθαι — τοῖς δὲ πράγμασιν ὑπερεθέμην. οί γὰρ καιροί τὴν ἐκ 7 πυρός βάσανον έμοι μαλλον η 'κείνω προσηγον. 20 Αντιόχου γάρ σπουδάζοντος ήμεν θυγατέρα δοῦναι 8 καὶ συνοικειωθήναι τοῖς δλοις, διδόντος (δέ) παραχρημα μέν τὰς πρότερον ἀπηλλοτριωμένας ἀφ' ἡμῶν πόλεις, μετά δὲ ταῦτα πᾶν ὑπισγνουμένου ποιήσειν,

² ἔξει X, ἔζει Y, corr. Ur 5 κατὰ del. Ηυ μενόντων Y Ur vulgo, πολεμούντων vel ἐνσμενούντων vel ἀντιβαινόντων Rei 649 s., βασιλενόντων Na 246 s., κατοικούντων Ηυ, corr. BW coll. Liv. 37, 53, 7 incolentium et Pol. 2, 16, 3; 17, 1. 3, 17, 3; 37, 9; 91, 4. 4, 32, 10 cet. 7 καὶ οπ. Ο 10 καὶ πεξικὰς Y Sch, οπ. U*, πεξικὰς Ur, καὶ πεξὰς Di 11 συνεβάλετο Y Be, συνεβάλλετο U* Ur, ν. Ηυ Ε. Z. XXI 18 12 δ' Y Sch, δὲ U* Ur vulgo (ὡς) εἰπεῖν Rei 650, sed ν. Sch 17 τ' ην Ur, τὴν Y, τέ Ο 19 ἐκείνω Y, ἐκείνων U*, ν. ad p. 31, 10 21 δίδοντος Y, corr. Ur δὲ add. Rei 650 Sch

9 εί μετάσχοιμεν τοῦ πρὸς ὑμᾶς πολέμου, τοσοῦτον ἀπέσχομεν τοῦ προσδέξασθαί τι τούτων, ὡς πλείσταις μέν καλ πεζικαῖς καλ ναυτικαῖς δυνάμεσιν τῶν ἄλλων συμμάγων ήνωνίσμεθα μεθ' ύμων πρός 'Αντίογον. πλείστας δε χορηγίας συμβεβλήμεθα πρός τας ύμετέ- ι ρας χρείας έν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς, εἰς πάντας .δε τούς κινδύνους δεδώκαμεν αύτούς απροφασίστως 10 μετά γε των ύμετέρων ήγεμόνων, τὸ δὲ τελευταῖον ύπεμείναμεν συνκλεισθέντες είς αὐτὸν τὸν Πέργαμον πολιοοκείσθαι και κινδυνεύειν αμα περί του βίου και 10 της άργης διά την πρός τον ύμετερον δημον εύνοιαν. 21 ωσθ' ύμας, ανδρες 'Ρωμαίοι, πολλούς μέν γεγονότας (22,4) αὐτόπτας, πάντας δὲ γινώσκοντας διότι λέγομεν άληδη, δίκαιον έστι την άρμοζουσαν πρόνοιαν ποιήσασθαι 2 περί ήμῶν. καὶ γὰρ ἂν πάντων γένοιτο δεινότατον, 15 εί Μασαννάσαν μεν τον ου μόνον υπάρξαντα πολέ- [925 1055] μιον ύμιν, άλλὰ καὶ τὸ τελευταίον καταφυγόντα πρός ύμας μετά τινων Ιππέων, τούτον, ότι καθ' ένα πόλεμον τον προς Καργηδονίους έτηρησε την πίστιν, βασιλέα των πλείστων μερών της Λιβύης πεποιήκατε, 20 3 Πλευράτον δέ, πράξαντα μεν άπλως οὐδέν, διαφυλάξαντα δὲ μόνον τὴν πίστιν, μέγιστον τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα

¹ μετάσχοιμεν Ur, μετάσχοι μὲν Υ 3 δυνάμεσιν Χ BW, δυνάμεσι Υ Ur vulgo 4 ήγωνισάμεθα Υ, corr. Na 351 Di 5 πλεῖστα Ο, πλεῖστας U*, πλεῖστα δὲ χορήγια coni. Hu, sed v. 1, 72, 3 7 αὐτοὺς Υ, corr. Ūr 12 ante ἄνδρες add. ἀ Ur, om. Υ BW 16 μησσανάσθεν Χ, μησσανάσσην Υ, corr. BW, v. BW I 74 17 post ἀλλὰ αμοποπιαλία deesse coni. Sch coll. Liv. 37, 58, 21; sed v. Ni 268. 18 τινων Gro auctore Ca 821 pro τῶν, v. Liv. l. c., σ΄ων (= διακοσίων) Na 228 19 ἐστέρησε Υ, corr. Ur 21 πλευράτον Υ Ur, πλεύρατον vulgo post Sch, corr. Hu πράξαντος Υ, corr. Ur

δυναστών αναδεδείχατε, ήμας δε τούς δια προγόνων 4 τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα τῶν ἔργων ὑμῖν συγκατειργασμένους παρ' οὐδὲν ποιήσεσθε. τί οὖν έστιν δ παρα- 5 καλώ, και τίνος φημί δείν ήμας τυγγάνειν παρ' ύμών: 5 έρω μετά παρρησίας, έπείπερ ήμας έξεκαλέσασθε πρός 6 τὸ λέγειν ύμιν τὸ φαινόμενον. εί μεν αὐτοί κρίνετέ 7 τινας τόπους διακατέγειν της 'Ασίας των όντων μέν έπι τάδε τοῦ Ταύρου, ταττομένων δὲ πρότερον ὑπ΄ 'Αντίοχον, τοῦτο καὶ μάλιστα βουλοίμεθ' αν ίδειν 10 γενόμενον καλ γάρ άσφαλέστατα βασιλεύσειν ύμιν 8 γειτνιώντες ύπολαμβάνομεν καὶ μάλιστα μετέγοντες της ύμετέρας έξουσίας. εί δε τούτο μη κρίνετε ποιείν, 9 άλλ' έκχωρείν της 'Ασίας όλοσγερώς, οὐδενί φαμεν δικαιότερον είναι παραγωρείν ύμας των έκ του πο-15 λέμου γεγονότων ἄθλων ήπες ήμιν. νη Δί', άλλὰ 10 κάλλιόν έστι τούς δουλεύοντας έλευθεροῦν. είγε μή μετ' Αντιόχου πολεμείν ύμιν έτόλμησαν. έπει δε τουθ' 11 ύπέμειναν, πολλώ κάλλιον τὸ τοῖς άληθινοῖς φίλοις τας άρμοζούσας γάριτας αποδιδόναι μαλλον ή τούς 20 πολεμίους γεγονότας εὐεργετεῖν."

Ο μεν ούν Εύμενης Ικανώς είπων απηλιάγη, το 22 δε συνέδριον αὐτόν τε τον βασιλέα και τὰ φηθέντα (22,5) φιλοφρόνως ἀπεδέχετο και πᾶν το δυνατον προθύμως είχεν αὐτῷ χαρίζεσθαι. μετὰ δε τοῦτον ἐβούλοντο 2

¹ ἡμᾶς Y Ur not. 31 Ca 821, ἡμεῖς U^* Ur 2 χάλιστα Y Ur not. 31 Ca l. c., χάλιστα O (non U^*) Ur 3 ποιήσεσθαι Y, ποιήσετε Ur, corr. Sch 3 pro \tilde{x} Ca 821 5 δρ \tilde{w} O έξεκαλέσασθαι Y, corr. Ur 68. κρίνετε τίνας Y, corr. Ca l. c. 7 τὴν ἀσίαν Y, τῆς ἀσίας Ur not. 81 Ca 821 9 ἀντιόχον O 10 γινόμενον Hu 12 κρίνεται XO 15 ఢθλων U^* ἡπὲς O Δί' άλλ \tilde{w} Be pro δία 16 κάλλιον Y Ur vulgo, χάλλιστον U^* Ur not. 32, καλόν Di 21 εὐμένης Y ante Ur, εύμενής U^* εἰπῶν Y ante Ur, εῦτον U^*

μέν είσάνειν 'Ροδίους. ἀφυστεροῦντος δέ τινος τῶν 3 πρεσβευτών είσεκαλέσαντο τούς Σμυρναίους. ούτοι δέ 1056] πολλούς μεν ἀπολογισμούς ελσήνενκαν πεοί τῆς αύτων εύνοιας και προθυμίας, ην παρέσγηνται Ρωμαίοις 4 κατά τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον ούσης δὲ τῆς πεοὶ αὐτῶν 5 δόξης δμολογουμένης, διότι γεγόνασι πάντων έχτενέστατοι των έπλ της Ασίας αὐτονομουμένων, οὐκ άναγκαῖον ήγούμεθ' είναι τοὺς κατά μέρος ἐκτίθε- [926] 5 σθαι λόνους. ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσῆλθον οἱ Ῥόδιοι καὶ βραγέα προενεγκάμενοι περί τῶν κατ' ίδιαν σφίσι πεπραγ- 10 μένων είς 'Ρωμαίους, ταγέως είς τον περί τῆς πατρί-6 δος έπανηλθον λόγον. Εν ώ μέγιστον αύτοις έφασαν γεγονέναι σύμπτωμα κατά την πρεσβείαν, πρός δν ολκειότατα διάκεινται βασιλέα και κοινή και κατ' ιδίαν, πρὸς τοῦτον αὐτοῖς ἀντιπεπτωκέναι τὴν φύσιν τῶν 13 7 πραγμάτων. τῆ μὲν γὰρ αύτῶν πατρίδι δοκεῖν τοῦτο κάλλιστον είναι καὶ μάλιστα πρέπον 'Ρωμαίοις, τὸ τοὺς έπὶ τῆς 'Ασίας "Ελληνας έλευθερωθηναι (καί) τυχείν της αὐτονομίας της απασιν ἀνθρώποις προσφιλεστάτης, Εὐμένει δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἥκιστα τοῦτο συμφέρειν. 20 8 φύσει γάρ πασαν μοναργίαν τὸ μὲν ἴσον ἐγθαίρειν, ζητείν δὲ πάντας, εὶ δὲ μή γ' ὡς πλείστους, ὑπηκόους 9 είναι σφίσι καὶ πειθαρχείν. ἀλλὰ καίπερ τοιούτων όντων των πραγμάτων, όμως ἔφασαν πεπεῖσθαι διότι καθίξονται της προθέσεως, οὐ τῷ πλείον Εὐμένους 25

⁴ αὐτῶν Y, corr. Be 8 ἡγούμεθ' Y Hu, ἡγούμεθα U*
Ur vulgo 9 τούτοις Sch pro τοῖς 10 προσενεγκάμενοι
Y, corr. Gro 12 αὐτοῖς Y, corr. Be 16 αὐτῶν Y, corr.
Be ởοκεῖ Ο 18 καὶ add. Ca 822 20 εὐμενεῖ Y, corr.
Ur 23 καίπερ] καὶ περὶ Ο 25 οὐ τῷ Ur, οὐτω U*, οὕτῷ (Y) εύμενοῦς Y, corr. Ur

δύνασθαι παρά Ρωμαίοις, άλλὰ τῷ δικαιότερα φαίνεσθαι λένοντες και συμφορώτερα πάσιν δμολονουμένως. εί μέν γάρ μη δυνατόν ην άλλως Εύμένει γάριν άπο- 10 δούναι 'Ρωμαίους, εί μη παραδοίεν αὐτῶ τὰς αὐτονοε μουμένας πόλεις, απορείν είχος ην περί των ένεστώτων. η γαρ φίλον άληθινον έδει παριδείν, η τοῦ καλοῦ καί 11 καθήκοντος αύτοις όλιγωρησαι και το τέλος των ιδίων πράξεων άμαυρωσαι και καταβαλείν. "εί δ' άμφοτέρων 12 τούτων Ικανώς έξεστιν προνοηθήναι, τίς αν έτι περί 1057] τούτου διαπορήσειεν; καὶ μὴν ὥσπερ ἐν δείπνω 13 πολυτελεί, πάντ' ένεστιν ίκανὰ πᾶσιν καὶ πλείω τῶν ίκανῶν. καὶ γὰρ Λυκαονίαν καὶ Φρυγίαν τὴν ἐφ' 14 Έλλησπόντου και την Πισιδικήν, πρός δὲ ταύταις Χερρόνησον και τὰ προσοροῦντα ταύτη τῆς Εὐρώπης 15 έξεστιν ύμιν οίς αν βούλησθε * * * προστεθέντα πρός 15 την Εύμενους βασιλείαν δεκαπλασίαν αύτην δύναται ποιείν της νύν ύπαργούσης πάντων δε τούτων η των πλείστων αὐτῆ προσμερισθέντων, οὐδεμιᾶς αν γένοιτο τῶν ἄλλων δυναστειῶν καταδεεστέρα. ἔξεστιν οὖν. [23 927 20 & άνδρες 'Ρωμαΐοι, και τούς φίλους μεγαλομερώς σωματοποιήσαι καὶ τὸ τῆς ίδίας ὑποθέσεως λαμπρὸν

2 (μή) καταβαλείν, οὐ νάρ ἐστιν ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις 3 άνθρώποις ταὐτὸν τέλος τῶν ἔργων, άλλ' ἔτερον, οί μέν γάρ άλλοι πάντες δρμώσιν πρός τὰς πράξεις όρεγόμενοι τοῦ καταστρέψασθαι καὶ προσλαβείν πόλεις. 4 χορηγίαν, ναῦς ὑμᾶς δὲ πάντων τούτων ἀπροσδεήτους 5 (οί θεοί) πεποιήκασι, πάντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην 5 τεθεικότες [μέν] ύπὸ τὴν ὑμετέραν έξουσίαν. τίνος οδυ έτι προσδείσθε, και τίνος αν έτι δέοι πρόνοιαν 6 ύμας ποιείσθαι την ίσχυροτάτην; δήλον ώς ἐπαίνου και δόξης παρ' άνθρώποις, α και κτήσασθαι μέν 10 έστι (δυσχερές), δυσχερέστερον δε πτησαμένους δια-7 φυλάξαι, γνοίητε δ' αν τὸ λεγόμενον ούτως, έπολεμήσατε πρός Φίλιππον καὶ πᾶν ὑπεμείνατε γάριν της των Ελλήνων έλευθερίας τούτο ναρ προέθεσθε. καὶ τοῦθ' ὑμιν ἄθλον ἐξ ἐκείνου τοῦ πολέμου περι- 15 8 γέγονεν, ετερον δ' άπλως οὐδέν. άλλ' δμως εὐδοκείτε τούτφ μαλλον ή τοις παρά Καργηδονίων φόροις καλ 9 μάλα δικαίως. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον ἐστι κοινόν τι πάντων άνθρώπων κτημα, τὸ δὲ καλὸν καὶ πρὸς ἔπαι-

¹ μὴ add. Ur ἐστιν Y Ur not 33 Sch, δὲ Ur, δὴ Ca 828 vulgo 2 τ' αὐτῶν Y, ταὐτὸ Ur, corr. Sch 3 ὁρμῶσιν X BW, ὁρμῶσι Y vulgo 5 χορηγίαν Y BW, χορηγίας Ur, χορήγια coni. Hu 5.6 ἀπροσδείτους πεποιήπασι Y, ἀπροσδ. (δὲ εὸι) πεποιήπασι Sch, ἀπροσδ. πεποιήπασι Ur not. 34 7 μὲν del. Ur not. 34 Ca 823 8 οὖν ἔτι] οὖν ἔστι Ο προσδείσθε superscripto αι X, προσδείσθαι Y, corr. Ur 9 ὀχυροτάτην Y Ur vulgo, ἀχυροτάτην U*, ὀχυρωτάτην vulgo post ed. Didotianam, corr. BW 11 ἀνοχερές add. Rei 651 Sch δὲ πτησαμένους Rei 651 Sch το πτησαμένους δὲ post διαφυλ. add. χαλεπάτατον Uν 12 γνοίητε Y ante Ur, ἀγνοίητε U* ἐπολεμήσατε Ur pro ἐτολμήσατε 14 προέθεσθαι Y, corr. Ur 15 ἀθλον U* 16. 17 εὐδοπεῖτε (ηὐδοπεῖτε Rei 652 Dt) τούτῷ Ur pro ἡδοπεῖτε τοῦτο 17 φόροις Rei 652 Sch pro φοβεροῖς

1058] νον καὶ τιμὴν ἀνῆκον θεῶν καὶ τῶν ἔγγιστα τούτοις πεφυκότων ἀνδρῶν ἐστιν. τοιγαροῦν σεμνότα- 10 τον τῶν ὑμετέρων ἔργων ἡ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσις. τούτφ νῦν ἐὰν μὲν προσθῆτε τἀκόλουθον, τελειωθήσεται 5 τὰ τῆς ὑμετέρας δόξης. ἐὰν δὲ παρίδητε, καὶ (τὰ) πρὶν ἐλαττωθήσεται φανερῶς. ἡμείς μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, 11 καὶ τῆς προαιρέσεως γεγονότες αἰρετισταὶ καὶ τῶν μεγίστων ἀγώνων καὶ κινδύνων ἀληθινῶς ὑμὶν μετεσηπότες, καὶ νῦν οὐκ ἐγκαταλείπομεν (τὴν) τῶν φίλων 10 τάξιν, ἀλλ' ᾶ γε νομίζομεν ὑμὶν καὶ πρέπειν καὶ συμ- 12 φέρειν, οὐκ ἀκνήσαμεν ὑπομνῆσαι μετὰ παρρησίας, οὐδενὸς στοχασάμενοι τῶν ἄλλων οὐδὲ περὶ πλείονος οὐδὲν ποιησάμενοι τοῦ καθήκοντος αὐτοίς."

Οἱ μὲν οὖν Ῥδοιοι ταῦτ' εἰπόντες πᾶσιν ἐδόκουν 13 15 μετρίως καὶ καλῶς διειλέχθαι περὶ τῶν προκειμένων. ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσήγαγον τοὺς παρ' 'Αντιόχου [24 928 πρεσβευτὰς 'Αντίπατρον καὶ Ζεῦξιν. ὧν μετ' (22,7) 2 ἀξιώσεως καὶ παρακλήσεως ποιησαμένων τοὺς λόγους, εὐδόκησαν ταῖς γεγενημέναις ὁμολογίαις πρὸς τοὺς τορι τὸν Σκιπίωνα κατὰ τὴν 'Ασίαν, καὶ μετά τινας 3 ἡμέρας τοῦ δήμου συνεπικυρώσαντος ἔτεμον δρκια

³ ὑμετέρων Ca 823 pro ὑστέρων (idem coniecerat sed deleverat Ur in marg. cod. U*)

δέρνων Ur, ἔργον Υ, ἔγρον Ο ἡ Ur pro ἢ ἐλευθερώσης Υ, corr. Ur 4 τοῦτο Υ, corr. Ur προσωθήτε Υ, προδωθήτε 8. acc. super ở superscripto σ U*, corr. Ur 5 ởὲ Υ ante Ur, καὶ U* τὰ add. Ben 281 Hu, τὸ Ur, ἡ Rei 652 vulgo post Sch, ν. BW Fleckeis. annal. 1889, 683 et 692 8 ἀληθινῶς Υ Ur BW coll. 4, 32, 7 et 10; 51, 2; 84, 7, ἀληθινῶν U* (Ur not. 34) Rei 652 Sch vulgo ὑμῖν Ur pro ὑμᾶς 9 τὴν add. Ca 823 10 ἀλλ΄ ᾶγε Ur pro ἀλλά γε 12 στοχασάμενοι Υ Sch, στοχαζόμενοι U* Ur vulgo 13 αὐτοῖς Υ, corr. Be 14 ταῦτα Υ, corr. Ben 281 BW

4 περί τούτων πρός τούς περί τον 'Αντίπατρον. μετά δὲ ταῦτα καὶ τοὺς ἄλλους εἰσῆγον, ὅσοι παρῆσαν ἀπὸ της Άσίας πρεσβεύοντες ων έπι βραγύ μεν διήκουσαν. 5 απασιν δε την αύτην εδωκαν απόκρισιν. αύτη δ' ην δτι δέκα πρεσβεύοντας έξαποστελοῦσι τοὺς ὑπὲρ ἀπάν- 5 των των άμωισβητουμένων ταϊς πόλεσι διαννωσομένους. 6 δόντες δὲ ταύτας τὰς ἀποκρίσεις μετὰ ταῦτα κατέστησαν δέκα πρεσβευτάς, οίς περί μεν των κατά μέρος 7 έδωκαν την έπιτροπήν, περί δὲ τῶν δλων αὐτοί διέλαβον ότι δεί τῶν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου κατοικούντων, 10 δσοι μεν ύπ' Αντίογον ετάττοντο, τούτους Εύμενει 1059] δοθήναι πλην Αυκίαν καὶ Καρίας τὰ μέχρι τοῦ Μαι-8 άνδρου ποταμού, ταῦτα δὲ Ῥοδίων ὑπάρχειν, τῶν (δὲ) πόλεων των Ελληνίδων δσαι μεν Αττάλω φόρον ύπετέλουν, ταύτας του αὐτου Εὐμένει τελείν, ὅσαι δ' 15 9 Άντιόχω, μόνον ταύταις ἀφεῖσθαι τὸν φόρον. δόντες δὲ τοὺς τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς ὅλης διοικήσεως, έξέπεμπον τοὺς δέκα πρὸς Γνάιον τὸν ὕπατον εἰς τὴν 10 'Ασίαν, ήδη δε τούτων διωκημένων, προσηλθον αὐθις οί Ρόδιοι πρός την σύγκλητον, άξιοῦντες περί Σόλων 20 των Κιλικίων διά γάρ την συγγένειαν έφασαν καθή-11 κειν αύτοις προνοείσθαι τῆς πόλεως ταύτης. είναι

⁴ απασιν X BW, απασι Y° vulgo 4—49, 22] Contra Ni 1998. verba tradita tuetur Th. Mommsenus Röm. Forsch. II 523 4 αῦτη pro αὐτὴ Ur 8 ῖ 0 9 ὅλων et ἄλλων per dittogr. X 11 εὐμενεῖ Y, corr. Ur 12 λυκίας pro λυθίας Ur not. 35 Ca 824, λυκίαν BW coll. 21, 46, 8. 22, 5, 7 μεάνθρου Y, corr. Ur 13 ταύτην Y, corr. Ur δὲ add. Rei 652 Sch 15 ὑπετέλουν Y ante Ur not. 35, ἐπετέλουν U* Ur vulgo ante Sch εὐμενῆς (Y), corr. Ur δὲ Y, corr. Ben 281 BW 16 ante μόνον ponit comma Rei 652 Sch ταύταις Ur pro ταύτας 21 τῆς συγγενείας (Y), corr. Ur not. 35 Ca 824 22 αὐτοῖς Y, corr. Be

γάρ 'Αργείων ἀποίκους Σολείς, καθάπερ καί 'Ροδίους' έξ ων άδελωικην ούσαν απεδείκνυον την συννένειαν ποὸς ἀλλήλους. ὧν ενεκα δίκαιον έφασαν είναι τυγείν 12 αὐτοὺς τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Ῥωμαίων διὰ τῆς Ῥοδίων 5 γάριτος. ή δὲ σύγκλητος διακούσασα περί τούτων 13 είσεκαλέσατο τοὺς παρ' 'Αντιόχου πρεσβευτάς, καὶ τὸ μέν πρώτον ἐπέταττε πάσης Κιλικίας ἐκχωρεῖν τὸν 'Αντίογον' οὐ προσδεγομένων δὲ τῶν περὶ τὸν 'Αντίπατρον διὰ τὸ παρὰ τὰς συνθήκας εἶναι, πάλιν ὑπὲρ 10 αὐτῶν Σόλων ἐποιοῦντο τὸν λόνον. Φιλοτίμως δὲ 14 πρός τοῦτο διερειδομένων τῶν πρεσβευτῶν, τούτους [929] μεν απέλυσαν, τους δε 'Ροδίους είσκαλεσάμενοι διεσάφουν τὰ συναντώμενα παρά τῶν περί τὸν Άντίπατρον καὶ προσεπέλεγον ὅτι πᾶν ὑπομενοῦσιν, εἰ πάντως 15 τοῦτο κέκριται Ροδίοις. τῶν δὲ πρεσβευτῶν εὐδο- 15 κουμένων τη φιλοτιμία της συγκλήτου καὶ φασκόντων οὐδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων žueivev.

"Ηδη δὲ ποὸς ἀναζυγὴν τῶν δέκα καὶ τῶν ἄλλων 16 20 πρεσβευτῶν ὅντων, κατέπλευσαν τῆς Ἰταλίας εἰς Βρεντέσιον οι τε περὶ τὸν Σκιπίωνα καὶ Λεύκιον οι τῆ 1060] ναυμαχία νικήσαντες τὸν ἀντίοχον οι καὶ μετά 17 τινας ἡμέρας εἰσελθόντες εἰς τὴν Ῥώμην ἡγον θριάμβους.

⁶ πας' Y ante Ur, περί U* 7 κιλικίας Ur pro ήλικίας 10 post αὐτῶν add. τῶν Ur vulgo, om. Y BW σολῶν Y, corr. Ur 13 τὰ σφίσιν ἀπαντώμενα coni. Ηυ ἀντίπατρον Y ante Ur, ἀντίοχον U* 17 ἔτι πέρα X* ante Ur, ἔτιπερ ᾶ Υ ἐπὶ pro ὑπὸ Ur 20 βρεντήσιον Y, corr. Di 21 καὶ (οἱ περί) Λεύκιον coni. Sch, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889. 681 s.

II. RES GRAECIAE.

"Οτι 'Αμύνανδρος ὁ τῶν 'Αθαμάνων βασιλεύς, 25 (22, 8)δοκών ήδη την άργην άνειληφέναι βεβαίως, εἰς Ῥώμην έξέπεμπε πρεσβευτάς και πρός τούς Σκιπίωνας είς την 'Ασίαν - έτι γάρ ήσαν περί τούς κατά την Έφε- 5 2 σον τόπους — τὰ μὲν ἀπολογούμενος τῷ δοκεῖν δι' Αίτωλου πεποιήσθαι την κάθοδου, τὰ δὲ κατηνορούν τοῦ Φιλίππου, τὸ δὲ πολύ παρακαλῶν προσδέξασθαι 3 πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν συμμαχίαν. οἱ δ' Αἰτωλοὶ νομίσαντες έχειν εύφυῆ καιρὸν πρὸς τὸ τὴν 'Αμφιλοχίαν 10 καί την Απεραντίαν άνακτήσασθαι, προέθεντο στρα-4 τεύειν είς τοὺς προειρημένους τόπους. άθροίσαντος δὲ Νιχάνδρου τοῦ στρατηγοῦ πάνδημον στρατιάν, δ ένέβαλον είς την 'Αμφιλογίαν. των δε πλείστων αὐτοις έθελοντήν προσχωρησάντων μετήλθον είς τήν 15 Απεραντίαν. και τούτων δὲ προσθεμένων έκουσίως 6 έστράτευσαν είς την Δολοπίαν. οὐτοι δὲ βραχύν μέν τινα γρόνον ὑπέδειξαν ὡς ἀντιποιησόμενοι, τηρήσαντες την πρός Φίλιππον πίστιν λαβόντες δε πρό δφθαλμῶν τὰ περί τοὺς Άθαμᾶνας καὶ τὴν τοῦ Φιλίππου * * * . 20

^{2—52, 2} X 55°—57°, 0 141°—142°, U* 105—109, Ur XXVI; v. Liv. 38, 3, Ni 202 2 άθαμάνων X^* Ur, άθαμανῶν Y 3 ἤδη]εἶναι O 6 άπολογουμένως Y, cott. Ur 11. 16 Άπεφάντειαν coni. BW coll. 20, 11, 12 12 άθορισαντος Y antered Ur, άθορισαντες Y, άθορισαντος Y 8W I 77 13 στρατιών Y 0° Ur, στρατίαν Y 15 προσχωρησάντων Y μετηλθεῖν X, μετελθεῖν Y, cott. Ur 16 καὶ τούτων — 17 δολοπίαν bis in X 168. καὶ τούτων — έκουσίως repet. post δολ. et del. Y 18 άντιποιησήμενοι Y Ca 825, ἄν τὶ ποιησήμενοι Y Ur 20 άθαμανούς Y, άθαμάνας Y, τοττ. Sch τὴν τοῦ Φιλιππον ** **] τὴν τοῦ φιλίππον συνήθειαν Y, τ. τ. φιλ. φυγήν Yr, τ. τ. φιλ. σύντονον άνα-

ταγέως μετενόησαν και προσέθεντο πρός τούς Αίτωλούς. γενομένης δὲ τῆς τῶν πραγμάτων εὐροίας τοι- 7 αύτης, απήγαγε την στρατιάν δ Νίχανδρος είς την οίκείαν, δοκών ήσφαλίσθαι (τά) κατά την Αιτωλίαν τοῖς 5 προειρημένοις έθνεσι και τόποις τοῦ μηδένα δύνασθαι κακοποιείν την χώραν αὐτῶν. ἄρτι δὲ τούτων συμ- 8 βεβηχότων και των Αιτωλών έπι τοις γεγονόσι 1980 φρονηματιζομένων, προσέπεσε φήμη περί τῆς κατὰ τὴν 'Ασίαν μάχης, εν ή γνόντες ήττημένον όλοσχερώς τὸν 1061] Αυτίοχου αὐθις ἀνετράπησαν ταϊς ψυχαϊς. ὡς δὲ 9 παραγενηθείς έκ τῆς 'Ρώμης ὁ Δαμοτέλης τόν τε πόλεμον ανήγγειλε διότι μένει κατάμονος, καλ την τοῦ Μάρχου καὶ τῶν δυνάμεων διάβασιν ἐπ' αὐτούς, τότε δή παντελώς είς άμηγανίαν ἐνέπιπτον καὶ διηπόρουν 15 πως δεί γρήσασθαι τοίς ἐπιφερομένοις πράγμασιν. έδοξεν οὖν αὐτοῖς πρός τε Ροδίους πέμπειν καὶ πρὸς 10 'Αθηναίους, άξιούντας καὶ παρακαλούντας πρεσβεύσαι περί αὐτῶν εἰς τὴν Ρώμην καὶ παραιτησαμένους τὴν δργήν τῶν 'Ρωμαίων ποιήσασθαί τινα λύσιν τῶν περι-20 εστώτων κακών την Αίτωλίαν. όμοίως δε καί παρ' 11 αύτων έξέπεμψαν πάλιν ποεσβευτάς είς την 'Ρώμην, 'Αλέξανδρον τὸν Ισιον έπικαλούμενον καὶ Φαινέαν, σὺν

ζυγήν Campius Pol. Gesch. übers. Stutg. 1863, 1267 ann. 1, fugam . . ex Athamania Philippi et caedem praesidii eius accepere Liv. 38, 3, 5

² εόροίας Y Ur, εόνοίας X^m addito $l \sigma \omega g$ O 3 στρατίαν Y, corr. Ur 4 τὰ add. Ur 8 φρονηματιζομένων Y ante Ca 826, φρονιμ. X U^* Ur 11 τῆς Y Sch, om. Ur vulgo Δαμοτέλης Ca 826, δαμοτέλης Y Ur 14 άμηχανίαν Ur pro συμμαχίαν 17 άθηναίους Ur pro άθαμανοὺς 20 τῆ αἰτωλία Y, corr. Di 21 αὐτῶν Y, corr. Be 22 φαινέα Y, φανέαν Ur ex scriptura depravata Liv. 38, 8, 1, corr. Ca 826

δὲ τούτοις Χάλεπον, ἔτι δ' Άλυπον τὸν Άμβοακιώτην καὶ Αύκωπον. —

"Ότι παραγενομένων πρός τὸν στρατηγὸν τῶν 26 (22,9) 'Ρωμαίων εξ ('Ηπείρου) πρεσβευτών, εκοινολογείτο 2 τούτοις περί τῆς ἐπί τοὺς Αιτωλοὺς στρατείας. τῶν 5 δε ποεσβευτών στρατεύειν έπι την 'Αμβρακίαν συμ-Βουλευόντων - συνέβαινε γάο τότε πολιτεύεσθαι τούς 3 'Αμβρακιώτας μετά των Αλτωλών - καλ φερόντων άπολογισμούς διότι καὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι τοῖς στρατοπέδοις, έαν είς τοῦτο βούλωνται συγκαταβαίνειν Al- 10 τωλοί, καλλίστους είναι τόπους συμβαίνει περί την 4 προειρημένην πόλιν, κὢν ἀποδειλιῶσιν, εὐφυῶς αὐτὴν κεϊσθαι πρός πολιορκίαν καὶ γὰρ ἀφθόνους ἔχειν τὴν χώραν τὰς χορηγίας πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς, καὶ τὸν Αρατθον ποταμὸν δέοντα παρά τὴν πόλιν 15 συνεργήσειν πρός τε τας τοῦ στρατοπέδου χρείας, ατε θέρους όντος και πρός την των ξογων άσφάλειαν. 5 δοξάντων δε των πρεσβευτών καλώς συμβουλεύειν, αναζεύξας ὁ στρατηγὸς ήγε δια τῆς Ήπείρου τὸν στρα-

¹ χαλεπόν έστι (s. acc. U*) δ' άλυπον Υ, χάροπα, έτι (cum hiatu) δ' άλυπον Ur, Κάλλιππον vel Δάμιππον Rei 663, Χάριππον Hu, Χάλησον Di in ind. hist. Pol. 60, corr. BW, v. ad p. 8, 26 et Gillischewskium de Aetolorum praetoribus cet. Diss. inaug. Erlang. 1896, 32 s. άμαρακώτην Υ, corr. Ur 2 λυκῶπον Υ, corr. Ur, v. Gillischewskium l. c. 3—55, 3 X $57^{\rm r}$ — $59^{\rm u}$, 0 $142^{\rm u}$ — $144^{\rm u}$, U* 109—114, Ur XXVII; v. Liv. 38, 3, 9ss., Ni 202 4 έξ (Ηπείρου) Ur pro ξξ 5 τούτοις Υ ante Ur, τους (s. acc.) U* 10 αἰτωλοῖς Υ, corr. Ur 13 ἀρθόνους — 14 χώραν τὰς χορηγίας BW coll. 9, 41, 10, ἀρθονον — χώραν εἰς χρείαν Υ, ἄφθονον — χορηγίαν vel ἄφθονον — χώραν εὐταιρίαν Rei 653 Di, ἄφθονον — χώραν εὐχέρειων Sch, ἄφθονον — χώραν χορηγίαν C. Wunderer coni. Polyb. Diss. inaug. Erlang. 1885, 9 15 ἄρατον Υ, ἀρθοντα Ur coll. Liv. 38, 3, 11; 4, 3, corr. Di

1062] του έπι την Αμβρακίαν. άφικόμενος δέ, καί τῶν Αἰτωλῶν οὐ τολμώντων ἀπαντᾶν, περιήει κατοπτεύων την πόλιν καὶ ἐνήργει τὰ τῆς πολιορκίας φιλοτίμως, καὶ οἱ (μὲν ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν) εἰς τὴν Ῥώμην 7 ε αποσταλέντες πρέσβεις, παρατηρηθέντες ύπὸ Σιβύρτου τοῦ Πετραίου περὶ τὴν Κεφαλληνίαν, κατήγθησαν εἰς Χάραδρον, τοῖς δ' Ήπειρώταις ἔδοξεν τὰς μὲν ἀρχὰς 8 είς Βούγετον αποθέσθαι καί φυλάττειν έπιμελώς τούς άνδρας μετά δέ τινας ήμέρας ἀπήτουν αὐτοὺς λύτρα 10 διὰ τὸ πόλεμον ὑπάργειν σφίσιν πρὸς τοὺς Αλτωλούς. συνέβαινε δε τον μεν Αλέξανδρον πλουσιώτατον είναι 9 πάντων των Έλλήνων, τούς δὲ λοιπούς (οὐ) καθυστερείν τοίς βίοις, πολύ δὲ λείπεσθαι τοῦ προειρημένου ταίς οὐσίαις. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐκέλευον ἕκαστον 10 15 ἀποδοῦναι πέντε τάλαντα. τοῦτο δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις οὐδ' ὅλως ἀπήρεσιεν, ἀλλ' ἐβούλοντο, περὶ πλείστου ποιούμενοι την σφων αὐτων σωτηρίαν δ δ' Άλέξαν- 11 δρος ούκ ἂν ἔφη συγχωρῆσαι, πολύ γὰρ εἶναι τάργύριον [φαίνεται], καὶ τὰς νύκτας διαγρυπνῶν διωλοφύ-

² τολμόντων ἀπατᾶν (Υ), non U* περίει Υ, corr. Ur 4 μέν add. Ηu, μέν ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν ΒW 5 σιβήρτου Υ, corr. Rei 653 s. Be 6 πετράτου Υ, corr. Gro ad 5, 17, 6, πειρατοῦ coni. Niesius Gesch. d. gr. u. mak. Staat. II 764 ann. 3 κεφαληνίαν Υ, corr. Ca 827 7 χάραδρον Υ Sch, χάρανδρον U* Ur vulgo, Χαράδραν 4, 63, 4, ν. BW Fleckeis. annal. 1884, 112 ss. δὲ Υ, corr. Ben 281 BW ἔδοξεν Χ U* BW, ἔδοξε Υ* vulgo 8 βουχετὸν Υ, corr. Ur not. 38 Di, βουλετὸν Ur vulgo ante Sch, qui βουχετὸν scripsit 10 σφίσιν ΧU* BW, σφίσι Υ* vulgo 12 οὐ add. Ca 827 BW, τῶν μὲν ἄλλων οὐδενὸς Rei 654; de negatione v. O. Birkium de partic. μὴ et οὐ usu Polyb. cet. Diss. inaug. Lips. 1897, 47 s. 15 Ē Υ 16 οὐδ' — 17 ποιούμενοι bis in ΧΟ 16 ἐβούλοντ' (ἐπὶ τούτοις ἀπολυθῆναι) coni. Ηu 17 δ' Υ Ηu, δὲ U* Ur vulgo 19 φαίνεται Υ, φαίνεσθαι Ur, ἀπεφαίνετο Rei 654, ἐφαίνετο Hu, del. Be διολοφύρετο Υ, corr. Ca 827

ρετο πρός αυτόν, εί δεήσει πέντε τάλαντα καταβάλλειν. 12 οί δ' Ήπειρώται προορώμενοι τὸ μέλλον καὶ διανωνιώντες μη γνόντες οι Ρωμαΐοι διότι πρεσβεύοντας πρός αὐτούς κατεσχήκασι, κάπειτα γράψαντες παρακαλώσι και κελεύωσιν απολύειν τοὺς ἄνδρας, συγκατα- τ 13 βάντες τρία τάλαντα πάλιν ἀπήτουν ξχαστον. ἀσμένως δε των άλλων προσδεξαμένων, ούτοι μεν διεγγυηθέντες έπανηλθον, δ δ' Αλέξανδρος ούκ αν έφη δουναι πλειον 14 ταλάντου και γάρ τούτ' είναι πολύ. και τέλος άπογνούς αύτον έμεινεν έν τη φυλακή, πρεσβύτερος άν- 10 1068] θρωπος, πλειόνων η διακοσίων ταλάντων έχων ούσίαν και μοι δοκεί καν έκλιπείν τον βίον έφ' ώ μή 15 δοῦναι τὰ τρία τάλαντα. τοσαύτη τις ἐνίοις πρὸς τὸ 16 πλείον δομή παρίσταται καὶ προθυμία. τότε δ' ἐκείνφ καλ ταυτόματον συνήργησεν πρός την φιλαργυρίαν, 15 ώστε παρά πασιν έπαίνου καί συγκαταθέσεως τυχείν 17 την άλογιστίαν αύτοῦ διὰ την περιπέτειαν μετά γάρ δλίγας ημέρας γραμμάτων παραγενηθέντων έκ της [932 'Ρώμης περί της ἀφέσεως, αὐτὸς μόνος ἀπελύθη χωρίς 18 λύτρων. οἱ δ' ΑΙτωλοί, γυόντες τὴν αὐτοῦ περιπέ- ν τειαν, Δαμοτέλη προεγειρίσαντο πάλιν εις την 'Ρώμην 19 πρεσβευτήν. δς έκπλεύσας μέχρι τῆς Λευκάδος καὶ

¹ αὐτὸν Y, corr. Ur $\bar{\epsilon}$ Y δεήσεις Y, δεήσειε U* Ur, corr. Sch 3 πρεσβεύοντας Y anto Ur, πρεσβεύονται U*
4 μετεσχήμασι Y, corr. Ca 827 4. 5 παραπαλοῦσι καὶ κελεύουσι Y, corr. Ur 8 δ δ'] οὐδ' Ο $\bar{\epsilon}$ ν om. Sch 9 anto τοῦτ add. et del. τοὺς X ἀπογνοὺς Ur pro ἀπὸ γάους 10 αὐτὸν Y, αὐτὸν Ur, αὐτὸς U^* 11 πλεῖον Rei 654 Sch; sed v. 1, 7, 11. 4, 75, 7 $\bar{\sigma}$ Y 12 καί μοι Sch, έμοὶ Y, έμοὶ δὲ Hu, v. 4, 34, 2 15 καὶ om. Ο συνήργησεν X BW, συνήργησε Y* Ca 828 vulgo, συνέμγησε Ur 17 ἀλογιστίαν Y Sch, ἀναλογίαν U^* Ur, άλογίαν Ur not. 38 Ca 828 vulgo anto Sch 21 δαμοτελή Y, corr. Ca 828 22 μέχρι τῆς Aευκάδος BW, μέχρι σελευκίδον Y, μέχρις (μέχρι Be) λευκάδος Ur vulgo

γνούς προάγοντα διὰ τῆς Ἡπείρου μετὰ τῶν δυνάμεων Μάρκον ἐπὶ τὴν Ἀμβρακίαν, ἀπογνούς τὴν πρεσβείαν αὐδις ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αιτωλίαν.—

Αἰτωλοὶ ὑπὸ τοῦ τῶν 'Ρωμαίων ὑπάτου Μάρκου 27 5 πολιορκούμενοι τῆ προσβολῆ τῶν μηχανημάτων καὶ (93,10) τῶν κριῶν γενναίως ἀντιπαρετάξαντο. οὖτος γὰρ ἀσφα-2 λισάμενος τὰ κατὰ τὰς στρατοπεδείας συνίστατο μεγαλομερῶς τὴν πολιορκίαν καὶ τρία μὲν ἔργα κατὰ τὸ Πύρρειον προσῆγεν διὰ τῶν ἐπιπέδων [τόπων], διεστῶτα μὲν ἀπ' ἀλλήλων, παράλληλα δέ, τέταρτον δὲ κατὰ τὸ 'Ασκληπιείον, πέμπτον δὲ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν. γινομένης δὲ τῆς προσαγωγῆς ἐνεργοῦ κατὰ πάντας 3 ἄμα τοὺς τόπους, ἐκπληκτικὴν συνέβαινε γίνεσθαι τοὶς ἔνδον τὴν τοῦ μέλλοντος προσδοκίαν. τῶν δὲ κριῶν 4 τυπτόντων ἐνεργῶς τὰ τείχη, καὶ τῶν δορυδρεπάνων ἀποσυρόντων τὰς ἐπάλξεις, ἐπειρῶντο μὲν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἀντιμηχανᾶσθαι πρὸς ταῦτα, τοὶς μὲν κριοῖς διὰ

^{4—56, 10} Hero de repell. obsid. p. 324 extr. ed. Thevenet (de Heronis cod. Heidelbergensi v. Hertleinium Fleckeis. annal. 1877, 38 ann.); v. Liv. 38, 5, Ni 32, 202 6 άντεπαφετάξαντο Hero, corr. Ca 1032 6 ούτος — 56, 9 έγχειρούντες: T 100^{u} — 101^{r} (v. Wescherum [= Wsch] Poliorcétique d. Grecs Paris. 1867, 328 ss.: AMBPAKIAC ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΠΟΛΥΒΙΟΥ Β' ΚΑ δ δὲ Μάφιος ἀσφαλισάμενος cet.). Eadem ex apographo minae (cod. Paris. suppl. gr. 485) edidit C. Mueller (= Mue) in Flavii Josephi editione a Dindorfio curata Paris. 1847, vol. Π, append. p. 16 7 στφατοπεδίας Τ, στφατοπαιδείας Hero, corr. Ca l. c. συνίστατο — 8 καὶ οπ. Hero 9 πύφφαιον Τ Hero, corr. Sch coll. Liv. 38, 5, 2 προσήγεν Hero BW, προσήγεν vulgo, προσπιεμ Τ, προσεποίει Μιε, αdmovit Liv. τόπων οπ. Τ BW, ν. 2, 65, 10; 69, 6. 3, 50, 2; 68, 3 cet. 11 τὸ κατὰ τὸ Hero άσκληπιείον Hero, ένεφγοῦς Μιε 12 ἐνεφγοῦ Τ, ένεφγοῦς Hero, ένεφγοῦς Μιε 13 εκπληκτικη (8. spir. et acc.) Τ γίγνεσθαι Hero 15 ἐναφγᾶς Hero

1064] περαιῶν ἐνιέντες σηπώματα μολιβόᾶ καὶ λίθους 5 καὶ στύπη δρύινα τοῖς δὲ δρεπάνοις σιδηρᾶς περιτιθέντες ἀγκύρας καὶ κατασπῶντες ταῦτ' ἔσω τοῦ τείχους, ὥστ' ἐπὶ τὴν ἔπαλξιν συντριβέντος 6 τοῦ δόρατος ἐγκρατεῖς γίνεσθαι τῶν δρεπάνων. τὸ 5 δὲ πλείον ἐπεξιόντες ἐμάχοντο γενναίως, ποτὲ μὲν ἐπιτιθέμενοι νύκτωρ τοῖς ἐπικοιτοῦσιν ἐπὶ τῶν ἔργων, ποτὲ δὲ τοῖς ἐφημερεύουσι μεθ' ἡμέραν προφανῶς ἐγχειροῦντες, καὶ τριβὴν ἐνεποίουν τῆ πολιορκίς. —

Τοῦ τὰρ Νικάνδρου ἐκτὸς ἀναστρεφομένου καὶ πέμψαντος πεντακοσίους ἱππεῖς εἰς τὴν πόλιν, οῖ καὶ παραβιασάμενοι τὸν μεταξὺ χάρακα τῶν πολεμίων εἰσέφρη8 σαν εἰς τὴν πόλιν, *** παραγγείλας, καθ' ἢν ἐτάξαντο
ἡμέραν, αὐτοὺς μὲν ἐξελθόντας *** ποιήσασθαι, συν- 15
9 επιλαβέσθαι δὲ αὐτὸν τούτοις τοῦ κινδύνου. *** αὐτῶν
μὲν εὐψύχως τῆς πόλεως ἐξορμησάντων καὶ γεν- [938
ναίως ἀγωνισαμένων, τοῦ δὲ Νικάνδρου καθυστερήσαντος, εἴτε καταπλαγέντος τὸν κίνδυνον εἴτε καὶ
ἀναγκαῖα νομίσαντος τὰ ἐν οἶς διέτριβε πράγμασιν, 20
ἡττήθησαν τῆς ἐπιβολῆς. —

¹ σηκωματωνολυβδα Τ, σηκώματα μόλιβδα Hero, σηκ. μολύβδινα Ca l. c. vulgo, σηκ. μολυβδὰ Wsch, corr. Hu
2 και στύπη δούινα om. Τ 3 κατασχωντες (s. acc.) Τ, κατασχώντες Hero, άνασπῶντες Ca l. c., corr. Sch ταῦτα Τ Hero, corr. Ben 281 BW έσω Τ Hero v. 3, 39, 2, είσω Di
4 τοῦ om. cod. Heidelb. ἄστε Τ Hero, corr. Ben 281 BW 6 ἐμάχοντο γενναίως Τ Μυε, εὐψύχως ἐμάχοντο Hero 7 ἐπιτιθεμένους Hero 8 εριων (s. spir. et acc.) Τ 9 ἐγχειφοῦντες om. Hero ἐποίουν cod. Heidelb. 11—21 Hero l. c. p. 321 extr.; Pol. fragmentum agnovit Sch, v. Liv. 38, 5, 6, Ni l. c.
13 εἰσέφορισα εἰσέδυσα ἐαυτόν: Suid. 16 * * * | καὶ add. Thev. αὐτῶν Sch pro αὐτοῖς 20 νομίσαντος Sch pro νομίσαντες πράγμασιν Di pro πραγμάτων

Οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι συνεχῶς ἐνεργοῦντες τοῖς κριοῖς 28 ἀεί τι παρέλυον τῶν τειχῶν' οὐ μὴν εῖς γε τὴν πόλιν (22,11) ἐδύναντο βιάσασθαι διὰ τῶν πτωμάτων, τῷ καὶ τὴν 1065] ἀντοικοδομίαν ὑπὸ τῶν ἔνδον ἐνεργὸν εἶναι καὶ 5 μάχεσθαι γενναίως ἐπὶ τοῦ πίπτοντος μέρους τοὺς Αἰτωλούς. διόπερ ἀπορούμενοι κατήντησαν ἐπὶ τὸ με- 3 ταλλεύειν καὶ χρῆσθαι τοῖς ὀρύγμασιν ὑπὸ γῆς. ἀσφα- 4 λισάμενοι δὲ τὸ μέσον ἔργον τῶν τριῶν τῶν προϋπαρχόντων καὶ σκεπάσαντες ἐπιμελῶς [τὴν σύριγγα] 10 τοῖς γέρροις, προεβάλοντο στοὰν παράλληλον τῷ τείχει σχεδὸν ἐπὶ δύο πλέθρα. καὶ λαβόντες ἀρχὴν ἐκ ταύ- 5 της ὥρυττον ἀδιαπαύστως καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν ἐκ διαδοχῆς. ἐφ' ίκανὰς μὲν οὖν ἡμέρας ἐλάνθανον 6 τοὺς ἔνδον φέροντες ἔξω τὸν γοῦν διὰ τῆς σύριγγος.

^{1-60. 6} T 101^r-102^r Wsch 329 s. Eadem edidit (v. ad p. 55, 6) διά τὸ τους ενδον αντοικοδομείν και μάχεσθαι γενναίως έπὶ τοῦ πίπτοντος μέφους τοὺς Λίτωλούς. όθεν καὶ άπελπίσαντες τοῦ διὰ τῆς βίας έλεῖν τὴν πόλιν πρὸς τὸ ὑπορύττειν (ὑπορύπτειν Thev.) ωθμησαν. άλλα και ταύτης της μηχανής άπεκρούσθησαν, στρατηγικώτερον των ένδον άντιπαραταξαμένων (τὰ ἔνδον παραταξάμενοι Thev., corr. Sch), ώς προϊών ο λόγος δηλώσει, και αίσθομένων το τούτων ευρημα (το πονήφευμα Thev., corr. Sch). ἀσφαλισάμενοι γὰφ (add. Sch) τὸ μέσον ἔφγον cet. Tum Hero cum T ita consentit, ut scripturarum discrepantia adici possit 2 els T Hero, és Mue; v. Krebsium D. Prapos. cet. 106 ann. 1 4 ένεργον Mue, εργον (s. spir. et acc.) Τ 5 αλτωλούς Hero, αιτωδου (s. spir. et acc.) T 6 κατήντησαν Μυς, κατημσαν Τ 7 και χρήσθαι Mue, κεχρησθαι (s. acc.) Τ 8 δε om. Hero 9 ante και add. Hero οἱ ξωμαΐοι τὴν σύριγγα om. Hero, del. Mue; v. BW l. c. 428 ann. 2 10 προσεβάλοντο Τ, προεβάλλοντο Hero, corr. Mue, v. Hu E. Z. XXl 14 παραλληλων (8. acc.) Τ 12 διαπανστως (8. acc.) Τ 13 uèv om. Hero

7 ώς δὲ μέγας ὁ σωρὸς ἐγένετο τῆς ἐκφερομένης γῆς και σύνοπτος τοις έκ της πόλεως, οι προεστώτες των πολιορχουμένων ώρυττον τάφρον έσωθεν ένεργώς παράλληλον τῷ τείχει καὶ τῆ στοᾶ τῆ πρὸ τῷν πύργων. 8 έπειδή δὲ βάθος ἔσχεν Ικανόν, έξης έθηκαν παρά τὸν 3 ένα τοίγον της τάφρου τὸν έγγὺς τῷ τείγει γαλκώματα συνεγή, λεπτότατα ταίς κατασκευαίς, καλ παρά ταῦτα διὰ τῆς τάφρου παριόντες ἠχροῶντο τοῦ ψόφου τῶν 9 δρυττόντων έξωθεν. έπει δ' έσημειώσαντο τον τόπον, καθ' δυ έδήλου τινά των χαλκωμάτων διά τῆς συμπα- 10 θείας, ώρυττον έσωθεν έπικαρσίαν πρός την υπάρχουσαν άλλην κατά γῆς τάφρον ὑπὸ τὸ τεῖτος, στογαζό-10 μενοι τοῦ συμπεσεῖν ἐναντίοι τοῖς πολεμίοις. ταγύ δὲ τούτου γενομένου, διὰ τὸ τοὺς Ῥωμαίους μὴ μόνον άφιγθαι πρός τὸ τείγος ὑπὸ γῆς, άλλὰ καὶ διεστυ- [984 1066] λωκέναι τόπον Ικανόν τοῦ τείχους έφ' έκάτερον 11 τὸ μέρος τοῦ μετάλλου, συνέπεσον άλλήλοις. καὶ τὸ μέν πρώτον εμάχοντο ταϊς σαρίσαις ύπο γην. επεί δ' οὐδὲν ἠδύναντο μέγα ποιεῖν διὰ τὸ προβάλλεσθαι θυ-12 ρεούς και γέρρα πρὸ αύτῶν ἀμφότεροι, τὸ τηνικάδ' 20 ύπέθετό τις τοις πολιορχουμένοις πίθον προθεμένους

άρμοστου κατά το πλάτος τῷ μετάλλω τρυπήσαι του πυθιμένα καλ διώσαντας αὐλίσκον σιδηροῦν ἴσον τῶ τεύγει πλήσαι του πίθου δλου πτίλων λεπτών καλ πυρός παντελώς μικρον έμβαλείν ύπ' αὐτο το τοῦ πί-5 θου περιστόμιου κάπειτα σιδηρούν πώμα τρημάτων 13 πλήρες τῷ στόματι περιθέντας ἀσφαλῶς εἰσάγειν διὰ τοῦ μετάλλου, νεύοντι τῶ στόματι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους δπότε δ' εννίσαιεν τοις πολεμίοις, περισάξαντας 14 τὰ γείλη τοῦ πίθου πανταγόθεν τρήματα δύο καταλι-10 πείν έξ έκατέρου τοῦ μέρους, δι' ών διωθοῦντες τὰς σαρίσας οὐκ ἐάσουσι προσιέναι τῷ πίθω τοὺς ὑπεναντίους μετά δε ταῦτα λαβόντας άσκόν, ώπερ οί γαλκείς 15 γρώνται, και προσαρμόσαντας πρός τον αὐλον τον σιδηρούν φυσάν ένεργως τὸ πρὸς τῷ στόματι πῦρ ἐν 15 τοίς πτίλοις έγκείμενου, κατά τοσούτου έπαγομένους άει τὸν αὐλὸν έχτος, καθ' δσον ἂν έχκάηται τὰ πτίλα. 1067] γενομένων δε πάντων καθάπερ προείρηται, τό τε 16 πλήθος του καπνού συνέβαινε πολύ γίνεσθαι καί τή δριμύτητι διαφέρον διὰ τὴν φύσιν τῶν πτίλων, φέρε-

² διώσαντας Hertleinius Beitr. ε. Krit. d. Polyän. Progr. Wertheim. 1854, 19 Di, λιωσαντες (s. acc.) Τ, λειώσαντας Heronis cod. Heidelb., πλειώσαντας Hero 3 δλον πτίλων λεπτῶν BW l. c. 429 ann. 2, τῷ πτίλω (πηλωι s. acc. Τ) λεπτῶ Τ (Hero), τῷ del. Di 4 πῦς vel πυρσόν coni. Hu παντελῶς om. Hero τὸ om. Hero 5 τωμα (s. acc.) Τ 7 μετάλλον Τ, δεύγματος Hero νεύοντι Hero, νεῦον Τ, νεύοντα Μυε 8 ποτε (s. acc.) Τ δὲ Τ Hero, corr. Ben 282 BW έγγισαιεν Hero, εί τις ἄν ἐν Τ 10. 11 τασαρίσας (s. acc.) Τ, τὰς σαρίσσας Hero, corr. Di 11 ἐασωσι (s. acc.) Τ 12 ἀσκόν Gro coll. Polyaen. 6, 17, χαλπον (s. acc.) Τ (Hero) ὡπες οἱ BW, οἰς οἱ Hero, ὡ οἱ Τ Wsch, οἱω οἱ (cum hiatu) Μωε, οἷω deleto οἱ Hu, qui tamen putat aliud vitium gravius his verbis inesse 14 τὸ --πῦς -- 15 ἐγκείμενον Sch, τωl --πυρι-έγκειμένωι Τ (Hero) 16 ἀν οπ. Hero πτίλα Hero, πλάγια Τ 17 καθάπες Hero, καθ' ἃ Τ προείπον Hero 18 γενέσθαι Τ 19 διαφέςειν Τ πτιλῶν Τ

17 σθαί τε πᾶν εἰς τὸ τῶν πολεμίων μέταλλον. ὧστε καὶ λίαν κακοπαθεῖν καὶ δυσχοηστεῖσθαι τοὺς Ῥωμαίους, οὕτε κωλύειν οὕθ' ὑπομένειν δυναμένους ἐν τοῖς ὀρύγ18 μασι τὸν καπνόν. τοιαύτην δὲ λαμβανούσης τριβὴν τῆς πολιορκίας ὁ στρατηγὸς τῶν Αἰτωλῶν πρεσβεύειν ἔγνω 5 πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων. —

29 "Οτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον οἱ παρὰ τῶν Ἀθη(22, 12) ναίων καὶ τῶν 'Ροδίων πρέσβεις ἦκον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν 'Ρωμαίων, συνεπιληψόμενοι τῶν διαλύσεων.

- 2 ὅ τε βασιλεὺς τῶν ἀθαμάνων ἀμύνανδρος παρεγένετο 10 σπουδάζων ἐξελέσθαι τοὺς ἀμβρακιώτας ἐκ τῶν περιεστώτων κακῶν, δοθείσης αὐτῷ τῆς ἀσφαλείας ὑπὸ τοῦ
- 3 Μάρχου διὰ τὸν καιρόν· πάνυ γὰρ οἰκείως εἶχε πρὸς τοὺς 'Αμβρακιώτας διὰ τὸ καὶ πλείω χρόνον ἐν τῆ [935
- 4 πόλει ταύτη διατετριφέναι κατὰ φυγήν. ἦκον δὲ καὶ 15 παρὰ τῶν ἀκαρνάνων μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἄγοντές τινες τοὺς περὶ Δαμοτέλην· ὁ γὰρ Μάρκος πυθόμενος τὴν περιπέτειαν αὐτῶν ἔγραψε τοῖς Θυρρειεῦσιν ἀνακομί-
- 5 ζειν τοὺς ἄνδρας ὡς αὐτόν. πάντων δὲ τούτων ἡθροι-
- 6 σμένων ἐνηργεῖτο φιλοτίμως τὰ πρὸς τὰς διαλύσεις. ὁ 20 μὲν οὖν Ἀμύνανδρος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόθεσιν είζετο

¹ μέταλλον Τ, ὄρυγμα Hero 2 καὶ δυσχρηστ. om. Hero 3 οὐθ² Hero, οὕτε Τ° vulgo 4 καπνόν: des. Hero 7—68, 9 Χ 59°—67°, 0 144°—149°, U* 114—131, Ur ΧΧΥΙΙΙ; v. Liv. 38, 9 ss., Ni 20 s., 31, 202 s. 7 οῖ Ο 10 ἀθανανῶν Υ, ἀθαμανῶν Χ, corr. Ur 12 τοῦ Ur pro τῶν 15 διατετρίφθαι Υ, corr. Di 16 ἀκαρνανῶν ΧΟ 17 δαμοτελῆ Υ, δαμοτέλη Ca 828, corr. BW 18 ψουριεῦσιν Υ Ur, θουριεῦσιν Ur not. 39 Sch, Θυριεῦσιν Ca 828 vulgo ante Sch, corr. BW, v. Oberhummerum Akarnanien, Ambrakia cet. Monach. 1887, 36 19 αὐτὸν Υ, corr. Be ἡθροισμένων Υ°, corr. BW, v. BW I 77 20 ἐνεργεῖτο Υ Ur, ἐνεργεῖ τὸ Ο, corr. Ca 828 τὰ Υ ante Gro, τὰς Ur 21 αὐτοῦ Υ, corr. Be

τῶν Ἀμβρακιωτῶν, παρακαλῶν σώζειν σφᾶς αὐτούς *** είναι δε τούτον οὐ μακράν, έὰν μη βουλεύσωνται βέλτιον περί αύτῶν. πλεονάκις δὲ προσπελάζοντος αὐτοῦ 7 τῷ τείχει καὶ διαλεγομένου περὶ τούτων, ἔδοξε τοῖς 5 Άμβρακιώταις είσκαλέσασθαι του Άμύνανδρον είς την πόλιν. τοῦ δὲ στρατηγοῦ συγχωρήσαντος τῷ βασιλεῖ 8 την είσοδον, ούτος μεν είσελθων διελέγετο τοῖς 'Αμ-1068] βρακιώταις περί των ένεστώτων, οί δὲ παρά των 9 Άθηναίων καὶ τῶν 'Ροδίων πρέσβεις λαμβάνοντες εἰς 10 τὰς γείρας τὸν στρατηνὸν τῶν Ῥωμαίων καὶ ποικίλως δμιλούντες, πραύνειν έπειρώντο την δργην αύτού. τοίς 10 δὲ περὶ τὸν Δαμοτέλη καὶ Φαινέαν ὑπέθετό τις ἔγεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γάιον Οὐαλέριον οὖτος δ' 11 ήν Μάρχου μέν υίδς τοῦ πρώτου συνθεμένου πρός 15 Αλτωλούς την συμμαγίαν, Μάρκου δε τοῦ τότε στρατηγούντος άδελφὸς έκ μητρός. άλλως δὲ πρᾶξιν ἔχων νεανικήν ήν μάλιστα παρά τῷ στρατηγῷ πιστευόμενος. ος παρακληθείς ύπο των περί του Δαμοτέλη καί νο- 12 μίσας ίδιον είναι τὸ πράγμα καὶ καθήκειν αύτῶ τὸ 20 προστατήσαι των Αιτωλών, πάσαν είσεφέρετο σπουδήν καὶ φιλοτιμίαν, έξελέσθαι σπουδάζων τὸ ἔθνος ἐκ τῶν

¹ ἀμβρακιωτῶν O ante Ur, ἀμβρακιώτων Υ σώζειν Υ, corr. Hu ***] lac. indicat et μηδὲ τὸν ἔσχατον (vel περί τῶν ὅἰων) κίνδυνον ὑπομένειν add. Hu, καὶ μἡ ποεῖσθαι περί τῶν ὅἰων τὸν κίνδυνον add. BW 2 τοῦτον Υ Hu, τοῦτο Ur vulgo μἡ Υ Hu, om. Ur vulgo βουλεύσονται Υ, corr. O Ur 3 αὐτῶν Υ, corr. Be 7 οῦτως Υ, οῦτω U*, corr. Ur post μὲν add. οὖν U* Ur, om. Υ Sch διαλέγετο O 9 ξοδίων Υ ante Ur, ξωδίων U* 11 ὁμιλοῦν O 12. 18 δαμοτελή Υ, corr. Ca 829 12 δέχεσθαι coni. Hu 15 τὴν om. X, add. X^m 16 ἀδελφοί O 17 ἦν Rei 655 Sch, ὁ et οἱ per dittogr. X, οἱ Υ, ἢ Ur, ὡς Hu post πιστ. add. ἦν Ca 829, v. ad 17 18 τὸν] τοῦ O 19 τὰ πράγματα Υ (O ex τῷ πράγματι), corr. Ur αὐτῷ Υ, corr. Be 20 προστατῆσαν Q 21 σπουδάζω O

13 περιεστώτων κακών. ένεργως δε πανταχόθεν προσαγο-14 μένης τῆς φιλοτιμίας, ἔλαβε τὸ πρᾶνμα συντέλειαν, οί μέν γὰρ Άμβρακιῶται πεισθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως έπέτρεψαν τὰ καθ' αύτοὺς τῶ στρατηγῶ τῶν 'Ρωμαίων και παρέδωκαν την πόλιν έφ' φ τούς Αίτωλούς ύπο- 5 15 σπόνδους ἀπελθείν τοῦτο γὰρ ὑφείλοντο πρῶτον, τη-30 ρούντες την πρός τούς συμμάγους πίστιν. δ δέ (22,13) Μάοκος συγκατέθετο τοις Αlτωλοίς έπι τούτφ ποιή-2 σασθαι τὰς διαλύσεις, ώστε διακόσια μέν Εὐβοϊκὰ τάλαντα παραγρημα λαβείν, τριακόσια δ' έν έτεσιν έξ. [936] 3 πεντήκοντα καθ' ξκαστον έτος άποκατασταθήναι δέ (καὶ τοὺς αίγμαλώτους) καὶ τοὺς αὐτομόλους 'Ρωμαίοις απαντας τούς παρ' αὐτοῖς ὄντας ἐν ξξ μησὶ γωρὶς 4 λύτρων πόλιν δε μηδεμίαν έγειν έν τη συμπολιτεία μηδέ μετά ταῦτα προσλαβέσθαι τούτων, δσαι μετά την 15 Λευκίου Κορνηλίου διάβασιν έάλωσαν ύπο 'Ρωμαίων 1069 5] η φιλίαν ἐποιήσαντο πρὸς Ῥωμαίους. Κεφαλληνίους δὲ πάντας ἐκσπόνδους εἶναι τούτων τῶν συνθηχῶν.

6 Ταῦτα μὲν οὖν ὑπετυπώθη τότε κεφαλαιωδῶς περὶ 20 τῶν διαλύσεων ἔδει δὲ τούτοις πρῶτον μὲν εὐδοκῆσαι τοὺς Αἰτωλούς, μετὰ δὲ ταῦτα γίνεσθαι τὴν ἀναφορὰν

³ ἀμβρακιόταις (Ο ex ἀμβρακίαν ταις) Y, corr. Ur 4 ἐπέτρεψαν Ur pro ἐπέστρεψαν καθ' αὐτοὺς Ο 11 πεντήκοντα] \overline{v} Υ ἀποκαταστήναι Ο, unde ἀποκαταστήσαι coni. Hu comment. Fleckeis. Lips. 1890, 91 12 καὶ τοὺς αἰχμαλότους add. Ur e Liv. 38, 9, 9 ξωμαίους Ο 15 ante μετὰ add. τινὰς Ur vulgo, om. Y Sch ταύτης Y (ex ταύτην Ο), corr. Ur 16 λευκίου κορνηλίου (κορνιλίου Ο) Y, τίτου κοϊντίου Ur (e Liv. 38, 9, 10) vulgo ante Ni 203 ann. ** ἐάλωσαν Y^* Ur, ἐάλωσαν U^* 17 φιλίαν Ur vulgo, φιλοτιμίαν Y, voluntate in amicitiam venissent Liv. 38, 9, 10, φιλίαν ἐθελοντὴν coni. Hu, φιλίαν αὐτομάτως BW κεφαλληνίους Ur e Liv. 1. c. pro κεφάλαιον

έπι 'Ρωμαίους. οι μέν ουν Άθηναιοι και 'Ρόδιοι παρέ- 7 μενον αύτοῦ, καραδοκοῦντες την των Αιτωλών ἀπόφασιν οί δὲ περί τὸν Δαμοτέλην ἐπανελθόντες διεσάφουν τοῖς Αίτωλοίς περί τῶν συγκεγωρημένων. τοῖς 8 ε μέν ούν όλοις εύδόκουν και γάρ ήν αύτοις απαντα παρά την προσδοκίαν περί δε των πόλεων των πρότερον συμπολιτευομένων αὐτοῖς διαπορήσαντες ἐπὶ ποσον τέλος συγκατέθευτο τοῖς προτεινομένοις. ὁ δὲ 9 Μάρχος παραλαβών την Άμβρακίαν τούς μέν Αιτωλούς 10 άφηκεν ύποσπόνδους, τὰ δ' ἀγάλματα καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ τὰς γραφὰς ἀπήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως, όντα καὶ πλείω διὰ τὸ γεγονέναι βασίλειον Πύρρου την 'Αμβρακίαν. έδύθη δ' αὐτῷ καὶ στέφανος ἀπὸ τα- 10 λάντων έχατὸν καὶ πεντήχοντα, ταῦτα δὲ διοικησά- 11 15 μενος έποιείτο την πορείαν είς την μεσόγειον της Αλτωλίας, θαυμάζων έπὶ τῶ μηδὲν αὐτῶ παρὰ τῶν Αλτωλών απαντάσθαι. παραγενόμενος δε πρός Άργος 12 τὸ καλούμενον Άμφιλοχικὸν κατεστρατοπέδευσεν, ὅπερ απέχει της 'Αμβρακίας έκατου δυδοήκουτα σταδίους. 20 έπει δε συμμιξάντων αὐτῶ τῶν περί τὸν Δαμοτέλην 13 καὶ διασαφούντων ὅτι δέδοκται τοῖς Αλτωλοῖς βεβαιοῦν τάς δι' έαυτων γεγενημένας δμολογίας, διεγωρίσθησαν,

¹ έπὶ Ur pro ὑπὸ 3. 20 δαμοτελῆν (Y), δαμοτελῆ Ur, Δαμοτέλη Ca 830, corr. Hu 12 πύρρον Y ante Ur, πύρρον U^* 14 έκατὸν καὶ πεντήκοντα BW (v. 11, 34, 12 et Fleckeis. annal. 1889, 678), πεντήκοντα κὰὶ $\overline{\varrho}$ Y Ur not. 40 vulgo, πεντήκοντα καὶ $\overline{\varrho}$ Ur 15 μεσόγαιον coni. Hu, sed v. Glaserum de ratione cet 808. 16 μηδέν Y Ur Ben 282 Be, μηδένα Ca 830 vulgo 19 $\overline{\varrho}$ $\overline{\chi}$ στάδια Y, σταδίους BW, qua forma Pol. utitur exeunte enuntiato, si alterius membri principium fuit vocalis vel diphthongus; v. 3, 39, 5; 88, 9; 103, 8. 5, 19, 2 218. βεβαιοῦν τὰς Ur not. 40 Ca 830, βεβαιοῦντας τὰς Ur, βεβαιοῦντας Y

ΑΙτωλοί μεν είς την οικείαν, Μάρχος δ' είς την 'Αμ-14 βρακίαν. κάκεισε παραγενόμενος οδτος μεν έγίνετο περί τὸ περαιούν την δύναμιν είς την Κεφαλληνίαν, [987 15 οί δ' Αλτωλοί προγειρισάμενοι Φαινέαν και Νίκανδρον πρεσβευτάς έξέπεμψαν είς την 'Ρώμην περί της 5 1070 16] εἰρήνης ἀπλῶς γὰρ οὐδὲν ἦν κύριον τῶν προειοημένων, εί μη και τω δήμω δόξαι τω των 'Ρωμαίων. Οδτοι μεν οδυ παραλαβόντες τούς τε 'Ροδίους 31 (22,14) και τους Άθηναίους επλεον έπι το προκείμενον: 2 παραπλησίως δὲ καὶ Μάρκος έξαπέστειλε Γάιον τὸν 10 Οὐαλέριον καί τινας έτέρους τῶν φίλων πράξοντας 3 τὰ περὶ τῆς εἰρήνης. ἀφικομένων δ' εἰς τὴν 'Ρώμην, πάλιν έπαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλοὸς διὰ 4 Φιλίππου τοῦ βασιλέως έκεῖνος γάρ δοκῶν ἀδίκως ύπὸ τῶν Αἰτωλῶν ἀφηρῆσθαι τὴν Άθαμανίαν καὶ τὴν 15 Δολοπίαν διεπέμψατο πρός τούς φίλους, άξιῶν αὐτούς συνοργισθηναι καὶ μὴ προσδέξασθαι τὰς διαλύσεις. 5 διὸ καὶ τῶν μὲν Αἰτωλῶν εἰσπορευθέντων παρήκουεν ή σύγκλητος, των δὲ 'Ροδίων καὶ των Άθηναίων ἀξι-6 ούντων ένετράπη καὶ προσέσχε τὸν νοῦν. καὶ γὰρ 20 έδόκει (μετά) Δάμων' δ Κιγησίου (Λέ)ων άλλα τε καλώς είπειν καὶ παραδείγματι πρός τὸ παρόν οίκείφ

¹ δὲ Y, corr. Ben 282 BW 2 οῦτως Y, οῦτω U*, corr. Ur 3 περαιοῦν Y ante Ur, περεοῦν U* πεφαλληνίαν U* Ur, πεφαληνίαν Y 8 Οὐτοι ex Οὐτος O, quasi altera incipiat ecloga, non Y 11 πράξοντας Y ante Ur, πράξαντας U* 13 ἐπενοποιήθη Y, corr. Ur 15 τῶν om. O exitu versus ἀφαιρεῖσθαι Y, corr. Va 350 Di την post καί om. O 16 διεπέμψαντο Y, corr. Ur 20 ἐνετράπη Y ante Rei 656 Sch, ἀνετράπη U* Ur vulgo προανέσχε O 21 (μετὰ) Δάμων δ Κιχησίον (Λέ)ων BW, δάμις δ κιχησίων Y, δάμις δ ἰκεσίον Ur, ν. 29, 10, 4 et Th. Bergkium Philol. 1884, 286 ann. 55 τἄλλα coni. Sch 22 παραδείγματι Y ante Ur, παράδειγμα τί U*

γρήσασθαι κατά τον λόγον. ἔφη γαρ ὀργίζεσθαι μέν 7 είκότως τοῖς Αἰτωλοῖς πολλά γὰο εὖ πεπονθότας τοὺς ΑΙτωλούς ύπο 'Ρωμαίων οὐ γάριν ἀποδεδωκέναι τούτων, άλλ' είς μέναν ένηνογέναι κίνδυνον την 'Ρωμαίων 5 ήγεμονίαν έκκαύσαντας τὸν πρὸς 'Αντίοχον πόλεμον' έν τούτω δὲ διαμαρτάνειν την σύγκλητον, έν ώ την 8 δργήν φέρειν έπι τούς πολλούς. είναι γάρ τὸ συμ- 9 βαίνον έν ταϊς πολιτείαις περί τὰ πλήθη παραπλήσιον τῷ γινομένω περὶ τὴν δάλατταν. καὶ γὰρ ἐκείνην 10 10 κατά μὲν τὴν αύτῆς φύσιν ἀεί ποτ' εἶναι γαληνὴν καὶ καθεστηκυῖαν καὶ συλλήβδην τοιαύτην ώστε μηδέποτ' αν ενοχλησαι μηδείνα των προσπελαζόντων αὐτη καὶ γρωμένων έπειδαν δ' έμπεσόντες είς αὐτὴν ἄνεμοι 11 1071] βίαιοι ταράξωσι καὶ παρὰ φύσιν ἀναγκάσωσι κινεῖ-15 σθαι, τότε μηθέν έτι δεινότερον είναι μηδέ φοβερώτερον θαλάττης δ καὶ νῦν τοῖς κατὰ τὴν Αἰτωλίαν συμπεσείν. "ξως μέν γάρ ήσαν ακέραιοι, πάντων των Έλ- 12 λήνων ύπηργον ύμιν εὐνούστατοι καὶ βεβαιύτατοι [938] συνεργοί πρὸς τὰς πράξεις έπεὶ δ' ἀπὸ μὲν τῆς Ασίας 13 20 πνεύσαντες Θύας καὶ Δικαίαργος, ἀπὸ δὲ τῆς Εὐρώπης Μενεστάς καὶ Δαμόκριτος συνετάραξαν τοὺς ὅγλους καὶ παρὰ φύσιν ἠνάγκασαν πᾶν καὶ λέγειν καὶ πράττειν, τότε δή κακῶς φρονοῦντες έβουλήθησαν μεν ύμιν, 14

⁴ εἰς μέγαν Υ Sch, εἰ μέσαν U*, εἰς μέσον Ur vulgo ἐνηνοχέναι Υ vulgo, ἀνηνοχέναι Ur not. 41, ἀγηοχέναι Di 5 ἀκούσοντας Ο 7 φέρειν Υ Ben 283 Di, φέρει Ur πολλοὺς pro αἰτωλοὺς Be 9 θάλασσαν Υ, corr. Di 10 αὐτῆς Υ, corr. Be ἀεὶ Ο unde αἰεὶ Hu, ἀεὶ Υ vulgo γαλινήν Υ, corr. Ca 831 14 ἀναγκάσωσι] ἀναγκαίαν καὶ Ο 15 μηθὲν Υ Hu, μηθὲν U* Ur vulgo φοβερότερον Υ, corr. Ur 18 ὑμῖν Ur pro ἡμῖν 20 πλεύσαντες Υ, corr. Ur δοίειν Χ, θείειν Ο, θοίην U*, corr. Ur δικαίαρχον Υ, corr. Ur 21 μενέστας Υ, corr. Rei 656 Sch

15 έγενοντο δ' αύτοις αίτιοι κακών. (ἀνθ' ὧν ὑμᾶς) δεί πρὸς ἐκείνους ἔχειν ἀπαραιτήτως, ἐλεείν δὲ τοὺς πολλούς καὶ διαλύεσθαι πρὸς αὐτούς, εἰδότας ὅτι γενόμενοι πάλιν ἀκέραιοι, καὶ πρὸς τοις ἄλλοις ἔτι νῦν ὑφ' ὑμῶν σωθέντες, εὐνούστατοι πάλιν ἔσονται πάν- 5 των Ἑλλήνων." ὁ μὲν οὖν Ἀθηναίος ταῦτ' εἰπὼν ἔπεισε τὴν σύγκλητον διαλύεσθαι πρὸς τοὺς Αἰτωλούς.

32 Δόξαντος δὲ τῷ συνεδρίῳ, καὶ τοῦ δήμου συν(11,15) επιψηφίσαντος, ἐκυρώθη τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις. τὰ
2 δὲ κατὰ μέρος ἡν τῶν συνθηκῶν ταῦτα. ''ὁ δῆμος ὁ 10
τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δυναστείαν τοῦ δή3 μου τῶν 'Ρωμαίων ***. (πολεμίους) μὴ διιέτω διὰ
τῆς χώρας καὶ τῶν πόλεων ἐπὶ 'Ρωμαίους ἢ τοὺς συμμάχους καὶ φίλους αὐτῶν, μηδὲ χορηγείτω μηδὲν δη4 μοσία βουλῆ. *** καὶ ἐὰν πολεμῶσιν πρός τινας 'Ρω15 μαῖοι, πολεμείτω πρὸς αὐτοὺς ὁ δῆμος ὁ τῶν Αἰτωλῶν.
5 τοὺς δὲ (αὐτομόλους, τοὺς) δραπέτας, τοὺς αἰχμαλώ1072] τους πάντας τοὺς 'Ρωμαίων καὶ τῶν συμμάχων
6 ἀποδότωσαν Αἰτωλοί, χωρίς τῶν ὅσοι κατὰ πόλεμον
άλόντες εἰς τὴν ἰδίαν ἀπῆλθον καὶ πάλιν ἑάλωσαν, καὶ 20

¹ αὐτοῖς Y, corr. Be lac. indicat et add. δεῖ δὲ ὑμᾶς Ur, ὧν Rei l. c., ἀνθ' ὧν ὑμᾶς BW 1. 2 δεῖ πρὸς BW, καὶ πρὸς Y Be, πρὸς μὲν Ur vulgo 2 ἀπαραιτήτων C 3 ἔτι O 6 ταῦτα Y, corr. Ben 283 BW 11 ante τοῦ add. καὶ Y, del. Ur 12 * * *] lac. indicat et add. ἀδιως τηρείτω Ur, διαφυλαττέτω χωρὶς δόλον Hu, διατηρείτω χωρὶς δόλον καὶ ἀπάτης BW, v. Liv. 38, 11, 2 πολεμίονς add. Rei 656 Sch, v. 21, 45, 2 et Liv. l. c, διαγέτω Y, corr. Di, v. 21, 45, 2 13 ἢ O 14 καὶ τοὺς O 15 * * *] lac. indicat et add. έχθρὸν καὶ φίλον τὸν αὐτὸν ἔχέτω τοῖς ὁωμαίος Ur, ἐχθροὺς τοὺς αὐτοὺς ἔχέτω 'Ρωμαίοις Di, ἐχθροὺς τοὺς αὐτοὺς ἔχέτω 'Ρωμαίοις Di, ἐχθροὺς τοὺς αὐτοὺς ἔχέτω 'Ρωμαίων Hu, v. Liv. l. c. πολεμῶσιν X BW, πολεμῶσι Y* Ur vulgo 17 αὐτομόλονς τοὺς add. Gro e Liv. 38, 11, 4 post δραπέτας add. καὶ Ur, del. Gro 19 χωρὶς τῶν Y* ante Ur, χωριστῶν U*

γωρίς των δσοι πολέμιοι 'Ρωμαίων έγένοντο, καθ' δν καιρον Αιτωλοί μετά Ρωμαίων συνεπολέμουν, (έν) ήμέραις έχατὸν ἀφ' ἦς ἂν τὰ δρχια τελεσθή, τῷ ἄρχοντι τῶ ἐν Κερχύρα. ἐὰν δὲ μὴ εύρεθῶσίν τινες ἐν τῶ 7 ε χρόνφ τούτφ, όταν έμφανείς γένωνται, τότε αποδότωσαν γωρίς δόλου καὶ τούτοις μετά (τά) δρκια μή έστω έπάνοδος είς την Αιτωλίαν. δότωσαν δε Αιτωλοί 8 άργυρίου μή χείρονος Άττικοῦ παραχρημα μέν τάλαντα Εὐβοϊκά διακόσια τῷ στρατηγῷ τῷ ἐν τῆ Ἑλλάδι, 10 άντὶ τρίτου μέρους τοῦ άργυρίου χρυσίου, ἐὰν βού- [989 λωνται, διδόντες, των δέκα μνων άργυρίου χρυσίου μνᾶν διδόντες, ἀφ' ής (δ') ἂν ήμέρας τὰ ὅρχια τμηθή 9 έν έτεσι τοις πρώτοις έξ κατά έτος εκαστον τάλαντα πεντήκοντα καὶ τὰ γρήματα καθιστάτωσαν ἐν Ῥώμη. 15 δότωσαν Αλτωλολ δμήρους τῷ στρατηγῷ τετταράκοντα, 10 μή νεωτέρους έτων δώδεκα μηδέ πρεσβυτέρους τετταράκοντα, είς έτη έξ, οθς αν Ρωμαίοι προκρίνωσιν, γωρίς στρατηγού και Ιππάρχου και δημοσίου γραμματέως καὶ τῶν ώμηρευκότων ἐν Ῥώμη, καὶ τὰ ὅμηρα 20 καθιστάτωσαν είς 'Ρώμην' έὰν δέ τις ἀποθάνη τῶν 11 όμήρων, άλλον αντικαθιστάτωσαν. περί δὲ Κεφαλλη- 12 νίας μή έστω έν ταϊς συνθήκαις. δσαι χώραι καὶ πό- 13

¹ χωρίς τῶν Υ° ante Ur, χωρίστων U^* 2 μετὰ Y Ur not. 42 Ca 832, μὲν Ur ἐν add. Ur ἡμέρας O 3 $\overline{\rho}$ Y 4 τῶν ἐν O εὐρεθῶσιν X (BW), εὐρεθῶσι Y^* Ur (vulgo) 6 τὰ add. Ur 9 $\overline{\sigma}$ Y 10 χρυσίου O 11 διδόντες X^* Ur, δίδοντες Y χρυσίου Y ante Ur, καὶ χρ. U^* 12 δ' add. Sch 13 ἔτος Y Sch, τὸ ἔτος U^* Ur vulgo 13. 14 τάλαντα $\overline{\nu}$ Y, τάλαντον O 14 εἰς 'Ρώμην Na 257 Dε 15 ὁμήροις O $\overline{\mu}$ Y 16 $\overline{\iota}\overline{\rho}$ Y $\overline{\mu}$ Y 17 προκρίνωσιν X BW, προκρίνωσι Y^* vulgo 19 ὀμηρευότων X, ὀμηρευκότων Y Ur, ὀμηρευόντων O, corr. Ca 833 21 κεφαληνίας X ante Ur, κεφαληνίας Y 22 $\overline{\sigma}$ σας χώρας - 68, 1 ἄνδρας Y, corr. Perizonius animady. hist. I 19 ed. Harles Sch

λεις καὶ ἄνδρες, οἶς οὖτοι ἐχρῶντο, ἐπὶ Λευκίου Κοϊντίου καὶ Γναῖου Δομετίου στρατηγῶν ἢ ὕστερον ἑάλωσαν ἢ εἰς φιλίαν ἦλθον 'Ρωμαίοις, τούτων τῶν πόλεων καὶ 14 τῶν ἐν ταύταις μηδένα προσλαβέτωσαν Αἰτωλοί. ἡ δὲ πόλις καὶ ἡ χώρα ἡ τῶν Οἰνιαδῶν 'Ακαρνάνων ἔστω.'' το 1078 15] τμηθέντων δὲ τῶν δρχίων ἐπὶ τούτοις συνετετέλεστο τὰ τῆς εἰρήνης. καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ καθόλου τοὺς Έλληνας τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιγραφήν. —

1078 32^b (40)] Ο δὲ Φολούιος πραξικοπήσας νυκτὸς [945 (22, 23) κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε. —

32° (41)] Ότι τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον σπανίως [921 (21,16) εἴωθε συντρέχειν, καὶ σπάνιοι τῶν ἀνδρῶν εἰσιν οἱ δυνάμενοι ταῦτα συνάγειν καὶ συναρμόζειν πρὸς 16 2 ἄλληλα. κατὰ μὲν γὰρ τὸ πολὺ πάντες ἴσμεν διότι τό τε καλὸν φεύγει τὴν τοῦ παραυτίκα λυσιτελοῦς φύσιν 1079 3] καὶ τὸ λυσιτελὲς τὴν τοῦ καλοῦ. πλὴν ὁ Φιλοποίμην προέθετο ταῦτα καὶ καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς καλὸν μὲν γὰρ τὸ κατάγειν τοὺς αἰχμαλώτους φυγάδας 10 εἰς τὴν Σπάρτην, συμφέρον δὲ τὸ ταπεινῶσαι τὴν τῶν

¹ λευκίου Υ Ni 203 ann. ** Di, τίτου Ur vulgo κοίντου Υ, corr. Ur 2 δομετίου Υ Sch, δομιτίου Ur vulgo 5 σινιάδων Υ, οἰνιάδων Ur, corr. Be ἀκαφαν Υ, ἀκαφαν Ο, corr. Ur 8 ἐπιγραφήν Υ Βε, ἐπιστροφήν Ur vulgo, καταστροφήν Rei 656, v. Hu Ε. Z. ΧΧΙΥ 6 ann. 1 10—12 Suid. v. πραξικοπήσας; Pol. fragmentum agnovit Ca 1024; v. Liv. 38, 29, 10, Stei 32 s., Niesium l. c. II 769 s. 10 Οὕρβιος Suid. Φούλβιος Sch, corr. BW coll. 1, 36, 10. 18, 10, 8. 22, 10, 14; v. Dittenbergerum Hermes 1872, 285 13—69, 6 M 61, 26—62, 6 Hey; v. Liv. 38, 30. Plut. Philop. 16: στρατηγών δ Φιλοποίμην τὰς μὲν φυγὰς κατήγαγεν εἰς τὴν πόλιν, ὀγδοήκοντα δὲ Σπαφτιάτας ἀπέπτεινεν, ὡς Πολύβιός φησιν. Cf. Stei 33 20 καταγαγεῖν coni. Hu, v. Hu Ε.Z. XV 5 et Pol. 24, 10, 15

III. RES ASIAE.

1078] "Ότι καθ' ὅν καιρὸν ἐν τῆ Ῥώμη τὰ περὶ [33 989 τὰς συνθήκας τὰς πρὸς ἀντίοχον καὶ καθόλου (22,16)
10 περὶ τῆς ἀσίας αὶ πρεσβείαι διεπράττοντο, κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα τὸ τῶν Αἰτωλῶν ἔθνος ἐπολεμεῖτο, κατὰ τοῦτον συνέβη τὸν περὶ τὴν ἀσίαν πρὸς τοὺς Γαλάτας πόλεμον ἐπιτελεσθῆναι, περὶ οὖ νῦν ἐνιστάμεθα τὴν διήγησιν. —

- 2 'Ο δὲ κατευδοκήσας τῷ νεανίσκφ κατὰ τὴν ἀπάντησιν, τοῦτον ἀπέλυσε παραχρῆμ' εἰς τὸ Πέργαμον. 34 "Οτι Μοαγέτης ἡν τύραννος Κιβύρας, ἀμὸς γε(12,17) γονὼς καὶ δόλιος, καὶ οὐκ ἄξιός ἐστιν ἐκ παραδρομῆς, ἀλλὰ μετ' ἐπιστάσεως τυχείν τῆς ἁρμοζούσης μνή- 5 μης.
 - 3 Πλην ευνεγγίζοντος Γναΐου ὑπάτου 'Ρωμαίων τη Κιβύρα, καὶ τοῦ 'Ελουίου πεμφθέντος εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ τίνος ἐστὶ γνώμης, πρεσβευτὰς ἐξέπεμψε, παρακαλῶν τὰ φθεῖραι τὴν χώραν, ὅτι φίλος ὑπάρχει 'Ρωμαίων 10 4 καὶ πᾶν ποιήσει τὸ παραγγελλόμενον. καὶ ταῦτα [940 λέγων ᾶμα προύτεινε στέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα τα-5 λάντων. ὧν ἀκούσας αὐτὸς μὲν ἀφέξεσθαι τῆς χώρας ἔφη, πρὸς δὲ τὸν στρατηγὸν ἐκέλευσε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ὅλων 'ἔπεσθαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῆς στρατείας κατὰ 15 6 πόδας. γενομένου δὲ τούτου, καὶ πέμψαντος τοῦ Μοαγέτου μετὰ τῶν πρεσβευτῶν καὶ τὸν ἀδελφόν, ἀπαντήσας κατὰ πορείαν ὁ Γνάιος ἀνατατικῶς καὶ πικρῶς 974 7) ἡμίλησε τοἱς πρεσβευταῖς, φάσχων οἱ μόνον ἀ1-

τησας κατα πορείαν ο Ιναίος ανατατικώς και πικρώς
1074 7] ώμίλησε τοις πρεσβευταίς, φάσκων οὐ μόνον άλλοτριώτατον γεγονέναι 'Ρωμαίων τὸν Μοαγέτην πάν- 20

^{1—2} Suid. v. κατευδοκήσας; Pol. fragmentum agnovit Va 216, huc inserit Stei 33 coll. Liv. 38, 12, 7 2 παραχεθμα ές Suid., corr. BW 3—6 P 306°, Va 113; v. Liv. 38, 14, 3, Ni 15, 204. Ότι Μοαγέτης (μοαγέτης Χ° Uτ, μοαγέστης U, μοαγέστις O) ὁ τῆς Κιβύρας τύραννος ὁμὸς (ἐμὸς U*) ἦν καθ δόλιος. πλὴν συνεγγίζοντος cet. (v. vs. 7) Υ 5 ἐπὶ τάσεως P, corr. Va 7—72, 5 Χ 67°—69°, 0 149°—151°, U* 131—134, Ur XXX; v. Liv. 38, 14, 48s., Ni 204 7 συνεγγίζοντος Υ ante Ur, συνεγγίζοντο U* γναίου om. U* Ur, add. Υ Sch 7 ὁπάτου — 8 κιβύρα post 9 γνάμης Υ, transponit Ur 8 ἐλουΐου Ο 10 ὁπάρχει Υ Ur not. 43 Sch, ὁπάρχοι Ur vulgo 11 ποιήσει Ur not. 43 Sch, ποιήσρις Ur vulgo 11 ποιήσει Ur not. 43 Sch, ποιήσρις Ur vulgo 11 ποιήσει Ur not. 43 Sch, ποιήσρις Ur vulgo 13 post ἀπούσας add. Helvii nomen Rei 657 16 μοαγέτο υ Υ Ur, μογέτου U* 17 τοῦ ἀθελφοῦ Ο 18 ἀνατατικῶς Υ Ca 834, Ινα τατικῶς U*, ἐντατικῶς Ur

των των κατά την Ασίαν δυναστών, άλλά και κατά την δώμην δλην* είς καθαίρεσιν τῆς ἀργῆς καὶ ἐπιστροφῆς είναι και κολάσεως. οι δε πρεσβευται καταπλανέντες 8 την έπιφασιν της δργης των μεν άλλων έντολων απέε στησαν, ηξίουν δ' αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν. συγχωρή- 9 σαντος δὲ τότε μὲν ἐπανηλθον εἰς τὴν Κιβύραν, εἰς 10 δε την επαύριον εξήλθεν μετά των φίλων ο τύραννος κατά τε την έσθητα και την άλλην προστασίαν λιτός καί ταπεινός, εν τε τοίς άπολογισμοίς κατολοφυρόμενος 10 την άδυναμίαν την αύτοῦ και την άσθένειαν ών έπηργε πόλεων, καὶ (πρὸς τούτοις) ήξίου προσδέξασθαι τὰ πεντεκαίδεκα τάλαντα τον Γνάιον έκράτει δε της 11 Κιβύρας και Συλείου και της εν Λίμνη πόλεως. δ δε 12 Γνάιος καταπλαγείς την απόνοιαν άλλο μεν ούδεν είπε 15 πρός αὐτόν, έὰν δὲ μὴ διδῷ πεντακόσια τάλαντα μετὰ μεγάλης γάριτος, οὐ τὴν χώραν ἔφη φθερείν, άλλὰ τὴν πόλιν αὐτὴν πολιορκήσειν καὶ διαρπάσειν. ὅθεν δ Μοα- 13

γέτης κατορρωδήσας τὸ μέλλον έδεῖτο μηδὲν ποιῆσαι τοιοῦτον, καὶ προσετίθει κατὰ βραχὺ τῶν χρημάτων, καὶ τέλος ἔπεισε τὸν Γυάιον έκατὸν τάλαντα καὶ μυρίους μεδίμνους λαβόντα πυρῶν προσδέξασθαι πρὸς τὴν φιλίαν αὐτόν. —

35 "Οτι κατὰ τὸν καιρὸν ἡνίκα Γνάιος διήει τὸν (12,18) Κολοβάτον προσαγορευόμενον ποταμόν, ἡλθον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐκ τῆς Ἰσίνδης προσαγορευομένης πό-2 λεως, δεόμενοι σφίσι βοηθῆσαι τοὺς γὰρ Τερμησσεῖς, ἐπισπασαμένους Φιλόμηλον, τήν τε χώραν ἔφασαν [941 1075] αὐτῶν ἀνάστατον πεποιηκέναι καὶ τὴν πόλιν διηρπακέναι, νῦν τε πολιορκεῖν τὴν ἄκραν, συμπεφευγότων εἰς αὐτὴν πάντων τῶν πολιτῶν ὁμοῦ γυναιξὶ καὶ τέκ-3 νοις. ὧν διακούσας ὁ Γνάιος ἐκείνοις μὲν ὑπέσχετο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος, αὐτὸς δὲ νομίσας έρ-15 μαῖον εἶναι τὸ προσπεπτωκὸς ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τῆς Παμφυλίας.

4 'Ο δε Γνάιος συνεγγίσας τῆ Τερμησσῷ, πρὸς μεν τούτους συνέθετο φιλίαν, λαβὼν πεντήκοντα τάλαντα, 5 παραπλησίως δε καὶ πρὸς 'Ασπενδίους. ἀποδεξάμενος 20 δε καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἄλλων πόλεων πρεσβευτὰς κατὰ τὴν Παμφυλίαν καὶ τὴν προειρημένην δόξαν ἐνεργασάμενος έκάστοις κατὰ τὰς ἐντεύξεις, ἅμα δε καὶ τοὺς

^{3 \$\}overline{\text{Q}}\$ Y 6-73, 2 X 69°s., 0 151°s., U* 134-136, Ur XXXI; v. Liv. 38, 15, 3 ss., Ni 204 8 Isiv\delta\eta\sum Ur not. 45 \$B\$ W, v. Steph. Byz. p. 84, 19, Strab. XIII C. 631, Ramsay Mitth. d. deutsch. Instit. 1884, 340, \$\line{\text{lovda}}\$ (Y), \$\line{\text{lovda}}\$ Ur vulgo, \$\sum \line{\text{lovda}}\$ Hu 9 \$\mu\sets\sum \text{lovda}\$ Y, corr. \$Ur\$ 10 \$\sigm\vert\eta\sum \text{lovda}\$ Coni. Ur not. 45 11 \$\alpha\text{lovda}\$ Y, corr. \$Be\$ 15 \$\vert\eta\sum \text{lovda}\$ \(\text{lovda}\$\$ Y, corr. \$Hu\$ coll. 3, 104, 6 16 \$\alpha\cop\sigm\vert\eta\sum \text{lovda}\$ \(\text{V}\eta\sum \text{sed}\$ add. ead. man. \$\gam \text{lovda}\$ \(\text{lovda}\$\$ \text{lovda}\$ \(\text{lovda}\$\$ \(\text{lovda}\$\$ \text{lovda}\$ \(\text{lovda}\$\$ \\\ \text{lovda}\$\$ \\\ \t

'Ισινδείς έξελόμενος έκ τῆς πολιοφκίας, αὐθις ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τοὺς Γαλάτας. —

"Ότι Κύρμασα πόλιν λαβών ὁ Γνάιος καὶ λείαν 36 ἄφθονον ἀνέζευξεν. προαγόντων δ' αὐτῶν παρὰ τὴν (23,19) 2 5 λίμνην, παρεγένοντο πρέσβεις ἐκ Λυσινόης διδόντες αὐτοὺς εἰς τὴν πίστιν. οὐς προσδεξάμενος ἐνέβαλεν 3 εἰς τὴν τῶν Σαγαλασσέων γῆν καὶ πολὺ πλῆθος ἐξελασάμενος λείας ἀπεκαραδόκει τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης. παραγενομένων δὲ πρεσβευτῶν 4 10 ὡς αὐτόν, ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας καὶ λαβών πεντήκοντα ταλάντων στέφανον καὶ δισμυρίους κριθῶν μεσίμνους καὶ δισμυρίους πυρῶν, προσεδέξατο τούτους εἰς τὴν φιλίαν. —

[°]Οτι Γνάιος ὁ στρατηγός τῶν 'Ρωμαίων πρέσβεις 37
15 έξαπέστειλε πρός τὸν 'Εποσόγνατον τὸν Γαλάτην, (22,20)
ὅπως πρεσβεύση πρὸς τοὺς τῶν Γαλατῶν βασιλεῖς. καὶ 2
[ὁ] 'Εποσόγνατος ἔπεμψε πρὸς Γνάιον πρέσβεις καὶ παρεκάλει [τὸν Γνάιον] τὸν τῶν 'Ρωμαίων στρατηγὸν

¹ isindets Ur not. 45 BW, londets Y, isindets Ur vulgo, Sindets Hu éxeloúmenos Y, corr. Ca 836 3–13 X 70° s., 0 151° , 1° 136s., Ur XXXII; v. Liv. 38, 15, 7ss., Ni 204. Initium fragmenti esse mutilatum docet Ni 15 3 xóqmasa coni. Ur not. 45 coll. Liv. 1. c. et Ptolem. 5, 5, 5 4 xqo-ayóntwn dè (d' corr. Ben 284 BW) aútān Y Sch., xqo-ayóntwo dè aútoù Ur vulgo ante Sch 5 límnyn Y ante Ur, limn U* duyinóns X, dinnóns O, dunnóns U*, corr. Ur coll. Liv. 1. c. 6 aútoùs Y, corr. Gro 7 sayalaséwn Y, corr. Ca 836 auctore Ur not. 46 éxelámeno O 10 $\overline{\nu}$ Y 12 dismuçiwn x. X, dusmuçiwn x. OU*, corr. Ur xqossédéato Y Ur not. 46 Ca 836, xqossédéanto Ur 14-74, 5 V 77° s., W 53° , N 83° , U 319-320, Ur XXXIII; v. Liv. 38, 18, 1-3, Ni 204 15 yalátny ex yalátny V 16 xqesfectei VW, feósei N xqes add. N^m 17 d del. Ben 284 Di, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 684s. 18 vdy yvátov bis in U, inducit BW

μή προεξαναστήναι μηδ' ἐπιβαλεῖν χείρας τοῖς Τολι1078 3] στοβογίοις Γαλάταις, καὶ διότι πρεσβεύσει πρὸς
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν Ἐποσόγνατος καὶ ποιήσεται λόγους
ὑπὲρ τῆς φιλίας, καὶ πεπεϊσθαι πρὸς πᾶν αὐτοὺς παραστήσεσθαι τὸ καλῶς ἔχον. —

4 Γνάιος ὁ ὕπατος 'Ρωμαίων διερχόμενος έγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμόν, τελέως κοίλον ὅντα καὶ [942 5 δύσβατον. καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν στρατοπεδευσαμένου παραγίνονται Γάλλοι παρ' "Αττιδος καὶ Βαττάκου τῶν ἐκ Πεσσινοῦντος ἱερέων τῆς Μητρὸς τῶν 10 6 θεῶν, ἔχοντες προστηθίδια καὶ τύπους, φάσκοντες προσαγγέλλειν τὴν θεὸν νίκην καὶ κράτος. οὐς ὁ Γνάιος φιλανθρώπως ὑπεδέξατο. —

8 "Οντος δὲ τοῦ Γναῖου πρὸς τὸ πολισμάτιον τὸ καλούμενον Γορδίειον, ἡκον παρ' Ἐποσογνάτου πρέσβεις 15 ἀποδηλοῦντες ὅτι πορευθεὶς διαλεχθείη τοῖς τῶν Γα-9 λατῶν βασιλεῦσιν, οἱ δ' ἀπλῶς εἰς οὐδὲν συγκαταβαίνοιεν φιλάνθρωπον, ἀλλ' ἡθροικότες ὁμοῦ ¦τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν ᾶπασαν εἰς τὸ καλούμενον ὄρος "Ολυμπον ἔτοιμοι πρὸς μάχην εἰσίν. — 20

¹ μη om. N τοις om. N στολιστολογίοις Z, corr. Ur not. 46; v. Dittenbergerum syll. n. 276 ann. 27 4 πεσεισθαι Z, πείσεσθαι Ur, corr. Na 247 Di 5 έχων Z, corr. Ur. Sequuntur in Z continenter δντος δὲ (l. 14) 6—13 Suid. v. Γάλλος; 6—8 Suid. v. Σαγγάφιος: Ότι Γάιος (sic) — ἐστρατοπεδεύσατο. Pol. fragmentum agnovit Va 209 coll. Liv. 38, 18, 7ss., huc rettulit Sch; cf. Ni 204 8 ἐστρατοπεδεύσατο Suid. v. Σαγγ., στρατοπεδευσάμενος Suid. v. Γάλλος, corr. Sch 9 παρὰ Suid., corr. Ben 284 BW 11 προστηθίδια Va 209 et ann. 36 pro πρὸς τῆ ἰδία coll. 21, 6, 7 12 προαγγέλλειν Di 14—20 (v. ad 1. 5 et 6) V 77°, W 53°, N 83° s., U 320 s., Ur XXXIII; v. Liv. 38, 18, 10 ss., Ni 204 15 γορδιείον Z Sch., γορδείον Ur, corr. Di 16 παρευθὸς Z, παρ' εὐθὸς VN, παρευσθείς Ur, corr. Ca 837 17 δὲ WN 18 ἡθροικότες Z°, corr. BW, v. BW I 77

Χιομάραν δε συνέβη την 'Ορτιάγοντος αλημά-38 λωτον νενέσθαι μετά των άλλων νυναικών, ότε 'Ρωμαίοι καὶ Γνάιος ένίκησαν μάγη τοὺς έν Άσία Γαλάτας. ό δὲ λαβὼν αὐτὴν ταξίαρχος έχρήσατο τῆ τύχη στρα- 2 5 τιωτικώς και κατήσχυνεν. ήν δ' άρα και πρός ήδου ην 3 καὶ ἀργύριον άμαθής καὶ ἀκρατής ἄνθρωπος, ἡττήθη δ' δμως ύπὸ τῆς φιλαργυρίας, καὶ γρυσίου συγνοῦ διομολογηθέντος ύπεο της γυναικός ήγεν αυτήν άπολυτρώσων, ποταμού τινος έν μέσω διείργοντος. ώς 4 10 δε διαβάντες οι Γαλάται το χουσίον έδωκαν αὐτῷ καὶ παρελάμβανον την Χιομάραν, η μέν ἀπὸ νεύματος 10771 προσέταξεν ένλ παϊσαι τὸν 'Ρωμαϊον ἀσπαζόμενον αύτην και φιλοφρονούμενον, έκείνου δε πεισθέντος και 5 την κεφαλην αποκόψαντος, αραμένη και περιστείλασα 16 τοις πόλποις ἀπήλαυνεν. ώς δ' ήλθε πρός τὸν ἄνδρα 6 και την κεφαλήν αὐτῷ προύβαλεν, ἐκείνου θαυμάσαν- [943 τος καὶ εἰπόντος "Σ γύναι, καλὸν ἡ πίστις" "ναί", εἶπεν "άλλὰ κάλλιον ενα μόνον ζην έμολ συγγεγενημένον". ταύτη μέν ὁ Πολύβιός φηςι διὰ λόγων έν Σάρδεσι γενό- 7 20 μενος θαυμάσαι τό τε φρόνημα καλ την σύνεσιν. --

"Ότι τῶν 'Ρωμαίων μετὰ τὴν τῶν Γαλατῶν νίκην 39 αὐτῶν πραχθεῖςαν στρατοπεδευόντων περί τὴν "Αγ- (32, 32) κυραν πόλιν, καὶ τοῦ Γναΐου τοῦ στρατηγοῦ προάγειν εἰς τοῦμπροσθεν μέλλοντος, παραγίνονται πρέσβεις 2 το παρὰ τῶν Τεκτοσάγων, ἀξιοῦντες τὸν Γνάιον τὰς μὲν δυνάμεις ἐᾶσαι κατὰ χώραν, αὐτὸν δὲ κατὰ τὴν ἐπιοῦ-

¹⁻²⁰ Plut. mulierum virt. 22 (II, 158 Wytt., II 237 Bernard.); v. Ni 205 1 post Όρτ. add. γυναίκα (cum hiatu) Sch 6 ' άμαθης και del. Cobetus' Bernard. 21-77, 17 X 70^u-72^u, 0 151^u-153^r, U*137-141, Ur XXXIV; v. Liv. 38, 25, 1 ss., Ni 15, 205 22 αὐτῶν πραχθεῖσαν del. Ur ἄγγυραν Ο 25 τῶν X^m, αὐτῶν X 26 post αὐτὸν repetunt XO ἀξιοῦντες τὸν γνάιον in X punctis subsignata

σαν ημέραν προελθείν είς τὸν μεταξύ τόπον των στρατοπέδων ήξειν δε και τούς παρ' αύτων βασιλείς κοινο-3 λονησομένους ύπλο των διαλύσεων, του δλ Γναίου συγκαταθεμένου καί παραγενηθέντος κατά τὸ συνταχθέν μετά πενταχοσίων ίππέων, τότε μέν ούκ ήλθον 6 4 οἱ βασιλεῖς ἀνακεγωρηκότος δ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν παρεμβολήν, αύδις ήχον οι πρέσβεις ύπερ μεν των βασιλέων σχήψεις τινάς λένοντες, άξιοῦντες δὲ πάλιν έλθειν αὐτόν, ἐπειδή τοὺς πρώτους ἄνδρας ἐκπέμψουσιν 5 ποινολογησομένους ύπερ των δλων. δ δε Γνάιος κατα- 10 νεύσας ήξειν αύτος μεν έμεινεν έπὶ τῆς ίδίας στρατοπεδείας, "Ατταλον δε και των γιλιάρχων τινάς έξαπ-6 έστειλεν μετά τριακοσίων Ιππέων. οί δε των Γαλατών (πρέσβεις) ήλθον μέν κατά τὸ συνταχθέν καὶ λόγους έποιήσαντο περί των πραγμάτων, τέλος δ' έπιθείναι 15 τοις προειρημένοις ή κυρώσαι τι των δοξάντων ούκ 7 έφασαν είναι δυνατόν τούς δε βασιλείς τῆ κατὰ πόδας ήξειν διωρίζοντο, συνθησομένους και πέρας έπιθήσοντας, εί και Γνάιος δ στρατηγός έλθοι πρός αὐ-1078 8] τούς. τῶν δὲ περὶ τὸν "Ατταλον ἐπαγγειλαμένων 20 ήξειν του Γυάιου, τότε μέν έπλ τούτοις διελύθησαν. 9 έποιούντο δὲ (τὰς) ύπερθέσεις ταύτας οἱ Γαλάται καὶ διεστρατήγουν τούς 'Ρωμαίους βουλόμενοι των τε σωμάτων τινά των άναγκαίων και των χρημάτων ύπερ-

² αὐτῶν Y, corr. Be κοινολογισομένους Y, corr. Ur in U* (nec tamen in editione) ante Ca 837 3 τοῦ] τοὺς O 5 $\overline{\varphi}$ Y 6 $\overline{\sigma}$ Y Hu, $\overline{\sigma}$ ὲ U* Ur vulgo 9 ἐπειδὴ Hu, ἔτι δὴ U*, ἔτι δὲ Y, ὅτι Ur vulgo ἐππέμψουσιν X BW, ἐππέμψουσι Y* vulgo 10 ποινολογησαμένους O 12 ἐξαπέστειλεν X Ur BW, ἐξαπέστειλε Y* Be 14 πρέσβεις add. Di 18 ἐπιδησοντας O quoque secundum de Boorium 22 τὰς add. Di 24 ὑπεκθέσδαι Rei 659

θέσθαι πέραν Άλυος ποταμού, μάλιστα δε τον στρατηνον των Ρωμαίων, εί δυνηθείεν, λαβείν υπογείριον εί δὲ μή γε, πάντως ἀποκτεῖναι, ταῦτα δὲ προθέ- [10 944] μενοι κατά την έπιοῦσαν έκαραδόκουν την παρουσίαν ε των 'Ρωμαίων, έτοίμους έγοντες ίππεις είς γιλίους. δ 11 δὲ Γνάιος διακούσας τῶν περί τὸν Ατταλον καὶ πεισθείς ήξειν τούς βασιλείς, έξηλθεν, καθάπερ είώθει, μετά πεντακοσίων ίππέων. συνέβη δὲ ταῖς πρότερον 12 πμέραις τους έπὶ τὰς ξυλείας καὶ χορτολογίας έκπο-10 ρευομένους έκ τοῦ τῶν Ῥωμαίων γάρακος ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη πεποιήσθαι την έξοδον, έφεδρεία γρωμένους τοῖς ἐπὶ τὸν σύλλονον πορευομένοις ἱππεῦσιν. οὖ καὶ 13 τότε γενομένου καὶ πολλῶν ἐξεληλυθότων, συνέταξαν οί γιλίαργοι (καί) τους είθισμένους έφεδρεύειν τοῖς 15 προνομεύουσιν ίππεῖς ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη ποιήσασθαι την έξοδον. ὧν έκπορευθέντων, αὐτομάτως τὸ δέον 14 έγενήθη πρός την έπιφερομένην χρείαν. -

1079] 'Εν η ... τῆς | πράξεως τῆς περὶ τὸν [40 (42) 'Αριαράθην εἰς τὴν παροιμίαν' ἔχοντες γὰρ π .. | διετε 30 οι τοῖς πολεμίοις ἐνένοντο.

¹ άλνος U* Ur, Άλνος Ernestus, τοῦ άλνος Y, τοῦ Άλνος Sch vulgo τὸν] ὂν τὸν O, αὐτὸν τὸν coni. Sch coll. Liv. 38, 25, 7 3 δὲ posterius Y Sch, om. Ur vulgo προθέμενοι Y ante Ca 838, προσθέμενοι U* Ur 5 ξχοντας O 6 τῶν Y ante Rei 659 Sch, τὰ U* Ur 7 ξξῆλθεν Y* Hu, ἐξῆλθε U* Ur vulgo 8 $\overline{\varphi}$ Y 9 ξνλείας Y Sch, ξνλίας U* Ur vulgo χορολογίας XO 11 ξφοδον Y, corr. Rei 659 Be ante ἐφεθρεία add. ἐπὶ τοὺς Y, del. Gro $\overline{}$ 12 οὐ O 13 συνετάραξαν Y, corr. Ur 14 καὶ add. Sch 15 ante ταῦτα add. τὰ O 18 $\overline{}$ 0 M 62, 4 $\overline{}$ 6 Hey, v. ad p. 69, 6. Cf. Appian. Syr. 42. Hanc sententiam ex cap. 41, 4 esse decerptam nunc mulio suspicatur Hu 18 εν....... τησ legit Bo, έμ ἔτι τῆς Hey, ἐμπεσούσης ἔτι τῆς Hey 19 ἄξοντες legit Ma $\overline{}$ π. Bo, ἐπι ... Hey, ἐπιδεῶς Hey 19 ε διετε οι legit Bo, δια οι Hey

C. OLYMP. 147, 4.

RES ASIAE.

41 (43)] "Ότι κατά τούς καιρούς τούτους κατά την [945] (22, 24) Άσίαν Γναΐου τοῦ τῶν 'Ρωμαίων στρατηγοῦ παραγειμάζοντος εν Έφεσω, κατά τον τελευταίον ενι- 5 αυτον της υποκειμένης όλυμπιάδος, παρεγένοντο πρεσβείαι παρά τε τῶν Ελληνίδων πόλεων τῶν ἐπὶ τῆς Άσίας και παρ' έτέρων πλειόνων, συμφορούσαι στε- [946] φάνους τῶ Γναΐω διὰ τὸ νενικηκέναι τοὺς Γαλάτας. 2 απαντες νὰρ οἱ τὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου κατοικοῦντες 10 ούν ούτως εγάρησαν Άντιόγου λειφθέντος έπὶ τῷ δοκείν απολελύσθαι τινές μέν φόρων, οί δε φρουράς, καθόλου δὲ πάντες βασιλικῶν προσταγμάτων, ὡς ἐπὶ 1080] τω τὸν ἀπὸ τῶν βαρβάρων αὐτοῖς φόβον ἀφηρῆσθαι καὶ δοκεῖν ἀπηλλάγθαι τῆς τούτων ὕβρεως καὶ 15 3 παρανομίας. ήλθε δε και παρ' Αντιόχου Μουσαΐος και παρά των Γαλατων πρεσβευταί, βουλόμενοι μαθείν έπλ 4 τίσιν αὐτοὺς δεί ποιείσθαι τὴν φιλίαν. ὁμοίως δὲ καὶ παρ' Άριαράθου τοῦ τῶν Καππαδοκῶν βασιλέως καὶ γάρ οὖτος, μετασγών 'Αντιόγω των αὐτων έλπίδων καί 20 κοινωνήσας της πρός Ρωμαίους μάγης, έδεδίει καί διη-

^{3-85, 19} X 72"-79", 0 153"-157", U* 141-156, Ur XXXV; v. Liv. 38, 38-39, 2, Ni 206 ss., 331s., Th. Mommsen Röm. Forsch. II 511ss. 5 ένεφέαν (σ vocis έφέ^σ pro compendio terminationis—αν accepto) Ο 6 πρεσβείαι Υ Sch., πρέσβεις U* Ur vulgo 8 συγχωρούσαι Υ, συγχορηγούσαι Rei 660, συμφέρουσαι Na 247, corr. Ur 11 λειφθέντος Υ ante Ca 838, ληφθέντος Ο Ur 15 άπελλάχθαι ΧΟ 17. 18 έπι τίσιν X* U* ante Ca 839, έπι τισιν Ur, έπιθεσιν Ο 18s. Orationem mutilatam esse coni. Hu; v. ad p. 77, 18 19 παρὰ Υ, corr. Ben 284 BW άριαράθον corr. ex ἀριάθον U*

πορείτο περί των καθ' αύτόν. διό και πλεονάκις πέμ- 5 πων πρεσβευτάς έβούλετο μαθείν τί δούς ή τί πράξας δύναιτ' αν παραιτήσασθαι την σφετέραν αγνοιαν. δ 6 δὲ στρατηγὸς τὰς μὲν παρὰ τῶν πόλεων πρεσβείας ι πάσας επαινέσας και φιλανθρώπως αποδεξάμενος έξαπέστειλε, τοις δε Γαλάταις απεχρίθη διότι προσδεξά- 7 μενος Ευμένη τον βασιλέα, τότε ποιήσεται τας προς αὐτοὺς συνθήμας. τοις δὲ περί Αριαράθην είπεν έξακόσια τάλαντα δόντας την είρηνην έχειν. πρός δε τον 8 10 Αντιόχου πρεσβευτήν συνετάξατο μετά της δυνάμεως ήξειν έπι τούς της Παμφυλίας δρους, τά τε δισχίλια τάλαντα και πεντακόσια κομιούμενος και τον σίτον δν έδει δούναι τοίς στρατιώταις αύτου πρό των συνθηχών κατά τὰς πρὸς Λεύκιον δμολογίας. μετὰ δὲ ταῦτα κα- 9 15 θαρμον ποιησάμενος της δυνάμεως, και της ώρας παραδιδούσης, παραλαβών "Ατταλον ανέζευξεν καί παραγενόμενος είς Απάμειαν δηδοαίος έπέμεινε τρείς ήμέρας, κατά δε την τετάρτην άναζεύξας προήγε, χρώμενος ένεργοῖς ταῖς πορείαις. ἀφικόμενος δὲ τριταῖος εἰς τὸν συν- 10 20 ταχθέντα τόπον τοις περί Αντίοχον, αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε. συμμιξάντων δε των περί τον Μουσαίον καί 11 παρακαλούντων αὐτὸν ἐπιμεῖναι, διότι καθυστεροῦσιν αί δ' αμαξαι καὶ τὰ κτήνη τὰ παρακομίζοντα τὸν [947 1081] σίτον καὶ τὰ γρήματα, πεισθείς τούτοις ἐπέμεινε

¹ αὐτὸν ex αὐτὸν X Ur, αὐτὸν Y, v. ad p. 9, 23
2 ἐβούλετο Y ante Ur, ἐβουλεύετο U* 3 παραστήσασθαι Y Ur, παραρήσασθαι O, corr. Ca 839 4 πόλεων Ur pro πολεμίων 7 εύμενή Y, corr. Ur 8 περι ἀράθου (Y) (superscripto ἀρ in O), παρὰ ἀριαράθου Ur vulgo, corr. B W 10 ἀντίοχον O 12 φ Y πομιουμένους Y, corr. Ur 13 αὐτοὺς Y, corr. Ernestus II 604 18 ἐν ἔργοις Y, ἐνέργοις Ur, corr. Gro 19 εἰς Y Sch, εἰδε U* Ur vulgo 20 αὐτοῦ Y Sch, (καὶ) αὐτοῦ Ur vulgo 24 ἐμέμεινε O

12 τρεῖς ἡμέρας. τῆς δὲ χορηγίας ἐλθούσης τὸν μὲν σῖτον ἐμέτρησε ταῖς δυνάμεσι, τὰ δὲ χρήματα παραδούς τινι τῶν χιλιάρχων συνέταξεν παρακομίζειν εἰς Ἀπάμειαν.

42 (44)1 Αὐτὸς δὲ πυνθανόμενος τὸν ἐπὶ τῆς Πέργης (22, 25) καθεσταμένον υπ' Αντιόχου φρούραρχον ούτε την 5 φρουράν έξάγειν ούτ' αὐτὸν έκχωρεῖν έκ τῆς πόλεως, 2 ώρμησε μετά τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὴν Πέργην. ἐγγίζοντος δ' αὐτοῦ τῆ πόλει, παρῆν ἀπαντῶν ὁ τεταγμένος ἐπὶ τῆς φρουρᾶς, ἀξιῶν καὶ δεόμενος μὴ προκαταγινώσκειν 3 αύτοῦ: ποιείν γὰρ εν τι τῶν καθηκόντων: παραλαβών 10 νὰο ἐν πίστει παο' 'Αντιόχου τὴν πόλιν τηρεῖν ἔφη ταύτην, έως αν διασαφηθή πάλιν παρά τοῦ πιστεύσαντος τί δει ποιείν. μέχρι δε τοῦ νῦν ἀπλῶς οὐδεν 4 αὐτῶ παρ' οὐδενὸς ἀποδεδηλῶσθαι, διόπερ ἡξίου τριάκονθ' ήμέρας χάριν τοῦ διαπεμψάμενος έρέσθαι τὸν 15 5 βασιλέα τί δεῖ πράττειν. δ δὲ Γνάιος, θεωρῶν τὸν 'Αντίογον εν πᾶσι τοῖς ἄλλοις εὐσυνθετοῦντα, συνεχώρησε πέμπειν καὶ πυνθάνεσθαι τοῦ βασιλέως καὶ μετά τινας ήμέρας πυθόμενος παρέδωκε την πόλιν.

Κατὰ 'δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον οἱ δέκα πρεσβευταὶ ω καὶ [δ] βασιλεὺς Εὐμένης εἰς "Εφεσον κατέπλευσαν, ἤδη τῆς θερείας ἐναρχομένης καὶ δύ ἡμέρας ἐκ τοῦ πλοῦ προσαναλαβόντες αὐτοὺς ἀνέβαινον εἰς τὴν 'Απά-

² ἐμέτρισε Y, corr. Ur 3 συνέταξεν X BW, συνέταξε Y* vulgo 4 πυθανόμενος O 5 καθεσταμένον X ante Ca 839, καθεστάμενον Y, καθιστάμενον U* Ur φρούαρχον X, corr. X* addito lσως 7 ὅρμισε O 8 ἀπαντῶν BW coll. Liv. 38, 37, 10, ἀπ' αὐτῶν Y, ἀπ' αὐτῆς Ur vulgo 10 αὐτῶν Y, corr. BW ποιεῖ O ἔν O 13 μέχρι Ur, μέτοχοι Y, μέτοχος superscripto οι U* 14 τριάκονθ' Ur not. 49, 'fortasse' Sch, λθ' Y, λθ O vulgo ante Be 18 πυνθάνεσθαι Y ante Ur, συνθάνεσθαι U* 20 $\bar{\imath}$ Y 21 δ del. BW Fleckeis. annal. 1889, 684s. κατέπλευσεν O 22 δύο Y, corr. Ben 284 BW 23 αὐτοὺς Y, corr. Be

μειαν. δ δὲ Γνάιος, προσπεσούσης αὐτῷ τῆς τούτων 7 παρουσίας, Λεύκιον μὲν τὸν ἀδελφὸν μετὰ τετρακισχιλίων ἐξαπέστειλε πρὸς τοὺς Ὀροανδεῖς, πειθανάγκης
ἔχοντας διάθεσιν χάριν τοῦ κομίσασθαι τὰ προσοφειλόμενα τῶν ἡμολογηθέντων χρημάτων, αὐτὸς δὲ μετὰ 8
τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας ἡπείγετο, σπεύδων συνάψαι
τοίς περὶ τὸν Εὐμένη. παραγενόμενος δ΄ εἰς τὴν ᾿Απά- 9
μειαν καὶ καταλαβών τόν τε βασιλέα καὶ τοὺς δέκα,
82] συνήδρευεν περὶ τῶν πραγμάτων. ἔδοξεν οὖν 10
αὐτοῖς κυρῶσαι πρῶτον τὰ πρὸς ᾿Αντίοχον ὅρκια καὶ
τὰς συνθήκας, ὑπὲρ ὧν οὐδὲν ἂν δέοι πλείω διατίθεσθαι λόγον, ἀλλ᾽ ἔξ αὐτῶν τῶν ἐγγράπτων ποιείσθαι
τὰς διαλήψεις.

⁷Ην δὲ τοιαύτη τις ἡ τῶν κατὰ μέρος [43 (45) 948 διάταξις· φιλίαν ὑπάρχειν ἀντιόχφ καὶ (22,26) 'Ρωμαίοις εἰς ἄπαντα τὸν χρόνον ποιοῦντι τὰ κατὰ τὰς συνθήκας. μὴ διιέναι βασιλέα ἀντίοχον καὶ τοὺς 2 ὑποταττομένους διὰ τῆς αὐτῶν χώρας ἐπὶ 'Ρωμαίους καὶ τοὺς συμμάχους πολεμίους μηδὲ χορηγεῖν αὐτοῖς μηδέν· ὁμοίως δὲ καὶ 'Ρωμαίους καὶ τοὺς συμμάχους 3 ἐπ' ἀντίοχον καὶ τοὺς ὑπ' ἐκεῖνον ταττομένους. μὴ πολεμῆσαι δὲ ἀντίοχον τοῖς ἐπὶ ταῖς νήσοις 4 μηδὲ τοῖς κατὰ τὴν Εὐρώπην. ἐκχωρείτω δὲ 5

6 πόλεων και χώρας * * *. μη εξαγέτω μηδεν πλην των δαλων ων φέρουσιν οι στρατιωται ει δέ τι τυγγάνουσιν απενηνεγμένοι, καθιστάτωσαν πάλιν είς 7 τὰς αὐτὰς πόλεις. μηδ' ὑποδεγέσθωσαν τοὺς ἐκ τῆς Ευμένους του βασιλέως μήτε στρατιώτας μήτ' άλλον 5 8 μηδένα. εί δέ τινες έξ ων απολαμβάνουσιν οί Ρωμαΐοι πόλεων μετά δυνάμεώς είσιν Αντιόγου, τούτους είς 9 'Απάμειαν αποκαταστησάτωσαν. τοῖς δὲ 'Ρωμαίοις καὶ τοίς συμμάγοις εί τινες είεν (ἐκ τῆς Αντιόχου βασιλείας), είναι την έξουσίαν και μένειν, εί βούλονται, 10 10 και αποτρέγειν. τούς δε δούλους 'Ρωμαίων και των συμμάνων αποδότω Άντιονος και οι ύπ' αὐτὸν ταττόμενοι. καὶ τοὺς άλόντας καὶ τοὺς αὐτομολήσαντας, καὶ 11 εί τινα αλγμάλωτόν ποθεν ελλήφασιν. ἀποδότω δὲ Άν-1088] τίοχος, ἐὰν ή δυνατὸν αὐτῷ, καὶ Άννίβαν Άμίλκου 15 Καργηδόνιον και Μυασίλογον Άκαρνᾶνα (και Θόαντα) Αλτωλόν, (καλ) Εὐβουλίδαν καλ Φίλωνα Χαλκιδεῖς, καλ 12 των Αλτωλών οσοι κοινάς ελλήφασιν άρχάς, καλ τούς έλέφαντας τοὺς ἐν Ἀπαμεία πάντας, καὶ μηκέτι ἄλλους 13 ἐγέτω, ἀποδότω δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς μακρὰς καὶ τὰ 20

^{1 * * *]} lac. indicat Ur et conf. Liv. 38, 38, 4; v. Th. Mommsenum $R\ddot{o}m$. Forsch. II 527 88. έξαγέτω Y (0 ex έξαγαγέτω) Hu, έξαγαγέτω U* Ur vulgo $\mu \dot{\eta}$ δὲ 0 4 τοὺς Y BW, τοῦ U*, τοῦν Ur vulgo 5 εὐμενοῦς Y, corr. Ur 8 ἀποκαταστησώτωσαν Y ante Sch VII 477, ἀποκαταστισάτωσαν U* Ur δὲ Rei 661 pro τε 9 εί Y Ur not. 51, οῖ 0 ἐκ τῆς ἀντιόχον βασιλείας add. Ur coll. Liv. l. c. § 7 10 εί Ur pro $\ddot{\eta}$ 15 ἀμιλίον Y, corr. Ur 16 $\mu \nu \alpha \sigma$ ιλόχον Y, $\mu \nu \alpha \sigma$ ιλόχον O, corr Ur καὶ δύαντα add. Ur coll. 21, 17, 7 et \dot{U} tiv. l. c. § 18 17 καὶ add. \dot{U} \dot{U} coll. 21, 17, 7 et \dot{U} \dot{U}

έκ τούτων ἄρμενα και τὰ σκεύη, και μηκέτι έγέτω πλην δέχα καταφράκτων μηδέ (λέμβον πλείοσι) τριάχοντα χωπῶν έχέτω έλαυνόμενον, μηδε μονήρη πολέμου ενεκεν, (οδ) αὐτὸς κατάρχει. μηδὲ πλείτωσαν έπὶ τάδε 14 5 του Καλυκάδνου (καὶ Σαρπηδονίου) ακρωτηρίου, εί μή φόρους ή πρέσβεις ή δμήρους άγοιεν. μη έξέστω δε 15 'Αντιόχω μηδέ ξενολογείν έκ τῆς ὑπὸ 'Ρωμαίους ταττομένης μηδ' ύποδέγεσθαι τούς φεύνοντας. όσαι δε οίκίαι 16 'Ροδίων ἢ τῶν συμμάχων ἦσαν ἐν τῆ ὑπὸ βασιλέα [949 10 Αντίογον ταττομένη ταύτας είναι Ροδίων, ως και πρὸ τοῦ (τὸν πόλεμον) έξενεγκεῖν. καὶ εἴ τι γρῆμα δφείλετ' 17 αὐτοῖς, ὁμοίως ἔστω πράξιμον καὶ εἴ τι ἀπελήφθη ἀπ' αὐτῶν, ἀναζητηθὲν ἀποδοθήτω. ἀτελῆ δὲ ὁμοίως (ὡς) καλ πρό τοῦ πολέμου τὰ πρός τοὺς 'Ροδίους ὑπαργέτω. 15 εἰ δέ τινας τῶν πόλεων, ἃς ἀποδοῦναι δεῖ Αντίογον, 18 έτέροις δέδωκεν Άντίοχος, έξαγέτω καὶ έκ τούτων τὰς φρουράς και τούς άνδρας. έαν δέ τινες ύστερον άπο-

¹ ἐχέτω Y ante Ur, ἐςχέτω U° 2 ῖ Y λέμβον πλείοσι add. Mommsenus l. c. p. 533 2.3 τριάκοντα κωπῶν idem pro τριακοντόκωπον 3 μηδὲ μονήρη Tillmanns l. c. 59, μὴ δ' αὐτὸ Y, μὴ δὲ O, μὴ δ' ἄφρακτον coni. BW 4 οῦ add. Ur κατάρχει Y Sch, κατάρχη Ur vulgo 5 καλυκάθμον Y, corr. Ur not. 51 Ca 842 καὶ Σαρπηδόνος add. Rei 663, καὶ Σαρπηδονίον Sch coll. Liv. l. c. § 9 et App. Syr. 39; v. E. Meyerum Rhein. Mus. 1881, 125 s. ἀκροτηρίον Ο εἰ Y ante Ur, ἢ U° 8 ὑποδεχέσθω Y, corr. Rei 663 BW οἰκίαι Ur pro οἰκείαι 11 τὸν πόλεμον add. Ur ἐξήνεγκαν Y Ur, ἐξενέγκαι vel ἐξενεγκεῖν Kei 663, ἐξενεγκεῖν Sch, ἐξενέγκαι Hu; v. 3, 27, 5; 28, 2. 4, 36, 1 et 6. 11, 24°, 3. 15, 18, 1. 7 et Iacobyum Philol. Anzeig. 1874, 25 ὀφείλετ Y Ur, ὀφείλετο Sch, ἀφείλετο Didotiana, ἀφείλετ Di, debentur Liv. l. c. § 11 12 ἔσται Y, corr. Na 355 e Liv. l. c. BW ἀπελήφθη X ante Ur, ἀπελείφθη Y Rei 663 Di, ablatum est Liv. l. c. ἀπ' Ur, ἐπ' Y, ὑπ' Sch VII 481 Di 13 ἀναζητηθῆναι O, corr. Om ἀς add. Rei 663 Sch

19 τρέχειν βούλωιται, μή προσδεχέσθω. ἀργυρίου δὲ δότω 'Αντίοχος '4ττικοῦ 'Ρωμαίοις ἀρίστου τάλαντα μύρια 1084] δισχίλια έν έτεσι δώδεκα, διδούς καθ' έκαστον έτος γίλια: μὴ έλαττον δ' έλκέτω τὸ τάλαντον λιτρών 'Ρωμαϊκών δυδοήκουτα' καὶ μοδίους σίτου πευτηκουτα- 5 20 κισμυρίους καλ τετρακισμυρίους. (δότω δε Εύμενει τώ βασιλεί τάλαντα) τριακόσια πεντήκοντα έν έτεσι τοίς πρώτοις πέντε, (έβδομήκοντα) κατά τὸ ἔτος, τῷ ἐπιβαλλομένω * καιρῶ, (ὧ) καὶ τοῖς Ῥωμαίοις ἀποδίδωσι, 21 καὶ τοῦ σίτου, καθὰς ἐτίμησεν ὁ βασιλεὺς ἀντίοχος, 10 τάλαντα έχατὸν εἴχοσιν έπτὰ καὶ δραγμάς γιλίας διακοσίας δκτώ: α συνεχώρησεν Εθμένης λαβείν, γάζαν 22 εὐαρεστουμένην έαυτα. δμήρους δὲ (εἴκοσι) διδότω 'Αντίοχος, δι' έτων τριών άλλους άνταποστέλλων, μή νεωτέρους έτων οκτωκαίδεκα μηδέ πρεσβυτέρους τεττα- 15 23 ράχοντα πέντε. έὰν δέ τι διαφωνήση τῶν ἀποδιδομένων

¹ βούλονται Y, corr. Ur προσδέχεσθαι Y, corr. Sch 3 ξτεσιν $\overline{\iota \beta}$ Y 4 ad τάλαντον add. X^m : δρα πόσον έστιν τό τάλαντον 5 $\overline{\pi}$ Y μοδίονς BW, μεδίμνονς Hu, μεδίμνων Mommsenus l. c., τοῦ Y 5. 6 πεντηχονταχισμυρίονς χαὶ τετραχισμυρίονς BW, $\overline{\varphi}$ χαὶ $\overline{\mu}$ Y, φ χαὶ μ Sch, $\overline{\vartheta}$. Εὐμένει Hu, M. Εὐμένει Mommsenus l. c. 6. 7 δότω δὲ εὐμένει τῷ βασιλεί τάλαντα add. Ur not. 52 e Liv. l. c. §14 7 $\overline{\tau v \vartheta}$ Y, $\tau v'$ corr. Sch e Livio, διαχόσια πεντήχοντα Di, τριαχόσια πεντήποντ' coni. BW, videtur enim librarius pro apostropho posuisse ϑ 8 $\overline{\epsilon}$ Y έρδομήχοντα add. Sch e Livio 8 $\tau \widetilde{\varphi}$ — 9 ἀποδίδωσι inducit Hu 8. 9 $\tau \widetilde{\epsilon}$ ξπιβαλλομένω χαιρ $\widetilde{\varphi}$ Y, post χαιρ $\widetilde{\varphi}$ punctum ponit Ur, del. Ca 843, χαταβάλλων εv $\widetilde{\varphi}$ χαιρ $\widetilde{\varphi}$ Wilamowitzius apud Mommsenum l. c. 536 ann. 25 9 $\widetilde{\varphi}$ add. Sch $\widetilde{\varphi}$ φωμαίοις ἀποδότω $\widetilde{\delta} v$ $\widetilde{\psi}$ $\widetilde{\psi}$ του Wilamowitzius l. c., sed v. Sch VII 484 τι $\widetilde{\varphi}$ $\widetilde{\psi}$ Y $\widetilde{\zeta}$ Y $\widetilde{\zeta}$ 843, $\widetilde{\varphi}$ $\widetilde{\zeta}$ \widetilde{U}^* Ur 11s. χιλίας $\overline{\varphi}$ δνατώ Y, χιλίας σος 'Wilamowitzius l. c. 13 $\widetilde{\varepsilon}$ $\widetilde{\chi}$ $\widetilde{\psi}$ $\widetilde{\psi}$ Y collamowitzius l. c. 9 15 $\widetilde{\psi}$ Y 15 s. $\overline{\mu}\overline{\varepsilon}$ Y

χρημάτων, τῷ ἐχομένῳ ἔτει ἀποδότωσαν. ἄν δέ τινες 24 τῶν πόλεων ἢ τῶν ἐθνῶν, πρὸς ὰ γέγραπται μὴ πολεμεῖν ἀντίοχον, πρότεροι ἐκφέρωσι πόλεμον, ἐξέστω πολεμεῖν ἀντιόχῳ. τῶν δὲ ἐθνῶν καὶ πόλεων τούτων 25 μὴ ἐχέτω τὴν κυρίαν αὐτὸς μηδ΄ εἰς φιλίαν προσαγέσθω. περὶ δὲ τῶν ἀδικημάτων τῶν πρὸς ἀλλήλους γινομένων 26 εἰς κρίσιν προκαλείσθωσαν. ἐὰν δέ τι θέλωσι πρὸς 27 τὰς συνθήκας ἀμφότεροι κοινῷ δόγματι προστεθῆναι ἢ ἀφαιρεθῆναι ἀπ' αὐτῶν, ἐξέστω.

10 Τμηθέντων δὲ τῶν ὁρκίων ἐπὶ τούτοις, εὐθέως [44 (46) ὁ στρατηγὸς Κόιντον Μινύκιον Θέρμον καὶ Λεύκιον τὸν ἀδελφόν, ἄρτι κεκομικότα τὰ χρήματα παρὰ [950 1085] τῶν 'Οροανδέων, εἰς Συρίαν ἐξαπέστειλε, συντάξας 2 κομίζεσθαι τοὺς |ὅρκους παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ δια15 βεβαιώσασθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν συνθηκῶν. πρὸς 8 δὲ Κόιντον Φάβιον τὸν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγὸν ἐξέπεμψε γραμματοφόρους, κελεύων πάλιν πλεῖν αὐτὸν εἰς Πάταρα καὶ παραλαβόντα τὰς ὑπαρχούσας αὐτόθι ναῦς διαπρῆσαι. —

Μάλιος ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα [45 (47) 951 πραξάμενος παρ' 'Αριαράθου φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο 'Ρωμαίων. —

⁵ κυρείαν esse Polybianum contendunt Fraenkelius Perg. Inschr. I 151 et O. Glaser l. c. 73, sed v. Hu² praef. II, 6 αὐτοὶ Ο 7 προσκαλείσθωσαν (Y), corr. Ur not. 52 9 ἀπ΄ Y Ernestus, ἐπ΄ Ur vulgo 11 μένιον Y, μινούκιον Ur e Liv. 38, 39, 1, corr. BW coll. 3, 87, 9 δερμόν Y, corr. Ur 12 κεκομικότας Y, corr. Ur not. 53 e Liv. l. c. BW, v. ad p. 81, 2 13 τὸν ὀρόαν Y, corr. Ur 16 τὸν] τοῦ Ο 17 πάλιν inducit Di 19 διαπρῖσαι Cobetus Mnemos. 1881, 209, sed v. Liv. l. c. et Rei 665 20—22 Suid. v. πραξάμενος; Pol. fragmentum agnovit coll. Liv. 38, 39, 6 et huc rettulit Sch V 41s. 20 Μάλλιος Suid., corr. BW coll. 1, 26, 11; 39, 15. 2, 31, 8. 3, 40, 11 21 παρὰ Suid., corr. BW

46 (48)] "Ότι κατὰ τὴν Απάμειαν οῖ τε δέκα καὶ Γνάιος [950 (22, 27) δ στρατηγός τῶν Ῥωμαίων, διακούσαντες πάντων τῶν ἀπηντηκότων, τοῖς μὲν περὶ χώρας ἢ χρημάτων ἢ τινος έτέρου διαφερομένοις πόλεις ἀπέδωκαν ὑμολονουμένας άμφοτέροις, έν αίς διακριθήσονται περί των άμφισβη- 6 τουμένων την δε περί των όλων εποιήσαντο διάληψιν 2 τοιαύτην. δσαι μέν τῶν αὐτονόμων πόλεων πρότερον ύπετέλουν Άντιόχω φόρον, τότε δε διεφύλαξαν την πρός 'Ρωμαίους πίστιν, ταύτας μέν ἀπέλυσαν τῶν φόρων' όσαι δ' Αττάλω σύνταξιν έτέλουν, ταύταις ἐπέταξαν 10 3 του αὐτου Εὐμένει διδόναι φόρου. εὶ δέ τινες ἀποστασαι της 'Ρωμαίων φιλίας 'Αντιόχω συνεπολέμουν, ταύτας έκέλευσαν Εύμένει διδόναι τοὺς Άντιόγω δια-4 τεταγμένους φόρους. (Κολοφωνίους) δε τους το Νότιον ολκούντας και Κυμαίους και Μυλασείς άφορολογήτους 15 5 άφηκαν, Κλαζομενίοις δε και δωρεάν προσέθηκαν την Δρυμούσσαν καλουμένην νήσον, Μιλησίοις δε την Ιεράν χώραν αποκατέστησαν, ής διά τούς πολέμους πρότερον 6 έξεγώρησαν. Χίους δε και Σμυρναίους, ετι δ' Έρυ-1086] δραίους, έν τε τοῖς ἄλλοις προῆγον καὶ χώραν 20 προσένειμαν, ής εκαστοι κατά το παρον έπεθύμουν καί

^{1-88, 5} X 79^u-81^u, 0 157^u-158^u, U* 156-158 (U* 158 desin. § 5: προτερον έξε) et U* 1-3 (U* 1 incipit § 5 πρότερον έξεχώρησων, ν. BW IV cap. I 2), Ur XXXVI; ν. Liv. 38, 39, 7-17, Ni 209 5 άμφοτέρους Ο 9 τὸν φόρον Υ, corr. Ur 10 ταύταις Υ ante Rei 665 Sch, ταύτας U* Ur ἐπάταξαν Υ, ὑπέταξαν Ur, corr. Ur not. 53 Ca 844 14 (κολοφωνίους) δὲ τοὺς Ur ex Liv. 1. c. § 8, τοὺς δὲ Υ 15 κουμαίους Υ, corr. Ur μυλασσεῖς Χ Ur, μαλασσεῖς U*, κολασσεῖς Υ, corr. Sch 16 δηρεὰν Ο 17 δρόμουσσαν Υ, corr. Ur not. 54 Ca 844 μιλήσιοι Υ, corr. Ur 18 ἀπεπατέστησαν Υ, corr. Ur not. 54 Ca 844 πολέμους Sch pro πολεμίους 19 post ἐξεχώρησαν excidisse ea quae Liv. 1. c. § 10 tradit, coni. Sch (ν. Rei 665); sed ν. Mommsenum 1. c. p. 538 δὲ om. Ο

σφίσι καθήκειν ύπελάμβανον, έντρεπόμενοι την εύνοιαν καὶ σπουδήν, ην παρέσγηντο κατὰ τὸν πόλεμον αὐτοῖς. άπέδωκαν δὲ καὶ Φωκαιεῦσι τὸ πάτριον πολίτευμα καὶ 7 την χώραν, ην και πρότερον είχον. μετά δε ταῦτα 8 ς Ροδίοις έγρημάτισαν, διδόντες Λυκίαν και Καρίας τὰ μέγρι Μαιάνδρου ποταμοῦ πλην Τελμεσσοῦ. περί δὲ 9 τοῦ βασιλέως Εὐμένους καὶ τῶν ἀδελφῶν ἔν τε ταῖς πρός Αυτίοχου συνθήκαις την ένδεχομένην πρόνοιαν [951 έποιήσαντο καὶ τότε τῆς μὲν Εὐρώπης αὐτῶ προσέ-10 θηκαν Χερρόνησον καὶ Λυσιμάγειαν καὶ τὰ προσοροῦντα τούτοις ἐρύματα καὶ χώραν, ης Αντίοχος ἐπηρχεν της 10 δ' 'Ασίας Φουγίαν την έφ' 'Ελλησπόντου, Φουγίαν την μεγάλην, Μυσούς, οθς (Προυσίας) πρότερον αὐτοῦ παρεσπάσατο, Λυκαονίαν, Μιλυάδα, Λυδίαν, Τράλλεις, 15 Έφεσον, Τελμεσσόν. ταύτας μεν οδν έδωκαν Εύμένει 11 τας δωρεάς περί δε της Παμφυλίας, Εύμένους μεν είναι φάσκοντος αὐτὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου, τῶν (δὲ) παρ' Αντιόγου πρεσβευτών ἐπέκεινα, διαπορήσαντες

² παρέσχειντο superscripto οιν Χ, παρέσχοιντο Υ, παρέσχοις τὸ Ο, παρέχοιντο Ur vulgo, παρείχοντο vel παρέσχοντο Rei 665, corr. Be, v. 21, 3, 2 3 φωκαιεῦσι Υ Ur not. 54 Ca 844, φωκεῦσι Ur 5 Λυκίας Rei 1. c. Sch καρίαν Υ (bis in Χ), corr. Rei 665 Sch 6 μεάνδρου Υ, corr. Ur τελμεσσοῦ Υ B W, Τελμισσοῦ Ca 845 vulgo, v. Liv. l. c. § 13 ct Dittenbergerum syll. s. 641, 7 ct 37 7 εὐμενοῦς Ο 8 συνθήκας Χ, corr. X^m addito ἴσως 10 λυσιμαχίαν Υ Ur, corr. Ur not. 54 Be προσοροῦντα] προφοῦν Ο 11 τούτοις Υ ante Ur, τούτους U* ἐπῆρχεν Υ Be, ἐπῆρχε Ur 12 ἐλλήσποντον Υ, corr. Sch 13 s. (Προυσίας) πρότερον αὐτοῦ παρεσπάσατο Ε. Schulzius Rhein. Mus. 1868, 78 coll. Drakenborchii annotatione ad Liv. 38, 39, 15 BW, Προυσίας ὁ βασιλεὺς προεσφετερίσατο coni. Hu, πρότερον αὐτὸς παρεσκενάσατο Υ Ur vulgo 14 μιλυάδα ex μιλιάδα U* λοιδίαν et λύδίαν per dittogr. Χ, λουδίαν Ο 15 τελμισσόν Υ, corr. BW, v. ad p. 87, 6 εύμενεῖ Υ, εὐμενῆ Ο, corr. Ur 16 παμφυλίας ex παμφυλίαν Χ 17 δὲ add. Ur

τῶν ἀναγχ ἀναζεύξαντ	περί τούτων είς τ καιοτάτων καί πλε τες προήγον έφ' πάροδον έτι τὰ π	ίστων αὐτοίς διφ Έλλήσποντον, βο	πημένων, ουλόμενοι
	'0)τι τῶν ' <i>Ρ</i> ωμαίων	ward rde fráncisco	_
	ο) ((των Ρωμαιων δν πολλά δεινά		
	στρατι ω		
	ἂν φήσειε κα		
	ιαρές φυλα δι .		
å1	ν περὶ τὰς <i>ἰδί</i> ας		. βαιν
	εστιν	ν ησαμι	ενούς
v		ναιφομ ν ς πι	ράξεις
	_	·	
τε U* Ur 62, 6—19 H 10 δειν legi coni. Hu, πο 8 post 'Ρωμ legit Hey, ο πὴν ᾶμα βυστερεῖς τρ	Y Sch, om. U* Ur v 3 προήγον Y ante ley; v. Liv. 38, 40 s. it Hey, πολλοῦ δεῖν ολλὰ δεῖνα legit Bo ιαίων nihil perspexiou. αν φησεῖε Bo ε δυσχερὲς κὴ γὰρ μόνον (λέγειν)	Ur, προήγεν U*	6—14 Μ / 7 πο- παθόντων t Hey αν φήσειε 10 φνία- legit Hey, εερείας γὰρ
μόνον ἔφασα τοῦτο συμβα ησαμένους . Zeitschr. f	ν coni. Hey 11-13 είνον αξς πολλαπλ εαν τῶν φ Alt. Wiss. 1847, 328	περί τοὺς ίδιωτικοὺς α ασί ους ἔστιν εὑρεῖι legit 13 κα	άνθοώπους ν τοὺς Η Ευ, ν. ὶ τὰς ποά-
obscurati, u in versu ext exeunte per	cy 14 Ii sex versuat Heysius nihil enu tremo fere secundo, rspexerit c. Quae loco hoc excerptun	cleare potuerit, nis Boissevainius in eo cum ita sint, sign	i <i>εύλογίαις</i> dem versu ificari non

FRAGMENTA LIBRI XXII.

Quae ex Polybii libro XXII. excerpenda et titulo Constantiniano περὶ πρέσβεων έθνῶν πρὸς 'Ρωμαίους sint inserenda.

Ότι κατὰ τὴν όγδόην καὶ μ΄ όλυμπιάδα πρὸς ταῖς ρ΄ [1 955 πρεσβειῶν παρουσίαι ἐγένοντο πρὸς 'Ρωμαίους παρὰ (23,4) 5 Φιλίππου καὶ παρὰ τῶν προσορούντων τῆ Μακεδονία. τὰ δόξαντα τῆ συγκλήτω περὶ των πρέσβεων.

Ότι κατὰ τὴν Ελλάδα Φιλίππου διαφορὰ πρὸς Θετταλοὺς 2 καὶ Περραιβοὺς περὶ τῶν πόλεων ὧν κατεῖχε Φίλιππος ἐκ τῶν Αντιοχικῶν καιρῶν τῆς Θετταλίας καὶ Περραιβίας. ἡ γενομένη 3 10 δικαιολογία περὶ τούτων ἐπὶ Κοΐντου Καικιλίου περὶ τὰ Τέμπη. τὰ κριθέντα διὰ (τῶν περὶ) τὸν Καικίλιον.

Κρίσις άλλη περί των έπι Θράκης πόλεων Φιλίππω πρὸς 4 τους παρ' Ευμένους πρεσβευτάς και τους έκ Μαρωνείας φυγάδας,

³⁻⁹⁰, 16 X $81^{u}-82^{u}$, 0 $158^{u}-159^{u}$, U^{*} 3-5. Ea ex O primus edidit Sch; v. Sch VII 498, Ni 4 3-6] v. cap. 6 4 πρεσβευτών vel πρέσβεων coni. Ur in U* παρουσίαις O. παρουσίας U* 5 παρά ante τῶν om. Sch. add. Y Hu 7-90, 2] Ea in fragmentis Polybianis non servata aut ab eclogario omissa sunt aut in codice archetypo perierunt; v. Sch IV 253, Ni 223, Ern. Schulzium de excerpt. Constant. cet. Diss. inaug. Bonn. 1866, 16 ann. 1 et cf. Liv. 39, 24-29, Diod. 29, 16 7 Φιλίππο διαφορά έγένετο coni. Sch διαφορά Y ante Sch, διαφορά Ο 8 περραιβίους Υ, περρεβαίους Ο, corr. Ur in U* 9 καιρών οm. U* περραιβίας Υ ante Sch, ante Sch 10 πίντου Ο 11 των περl add: de περοεβαίας Ο τον καικίλιον Y, τοῦ καικιλίου Sch vulgo 12-90, 2] v. 22, 11, 2 12 κρίσις Υ BW, καὶ διαφορά (διαφ. compendio scriptum) O vulgo 13 παρ' Εύμένους Sch pro ex ev U* πορευομένους

καλ τὰ φηθέντα περλ τούτων έν Θετταλονίκη καλ τὰ δόξαντα τοις περλ τὸν Καικίλιον.

- 5 Ἡ γενομένη σφαγὴ διὰ Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἐν Μαρωνεία. παρουσία πρεσβευτῶν ἐκ Ἡρώμης καὶ τὰ προσταχθέντα διὰ τούτων. αἰτίαι δι' ᾶς ἐγένετο Ἡρωμαίοις πρὸς Περσέα 5 πόλεμος.
- 1088 6] Κατὰ τὴν Πελοπόννησον πρεσβευτῶν παρουσία παρά τε Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ Εὐμένους καὶ παρὰ 7 Σελεύκου. καὶ τὰ δόξαντα τοῖς Άχαιοῖς ὑπέρ τε τῆς πρὸς Πτολεμαίον συμμαχίας καὶ τῶν δωρεῶν τῶν προτεινομένων 10 8 αὐτοῖς ὑπὸ τῶν προειρημένων βασιλέων. παρουσία Κοίντου Καικιλίου καὶ μέμψις ὑπὲρ τῶν (κατὰ) Λακεδαίμονα διφπημένων.
 - θ 'Ως 'Αρεὺς καὶ 'Αλκιβιάδης ὅντες τῶν ἀρχαίων φυγάδων ἐκ Λακεδαίμονος ἐπρέσβευσαν εἰς τὴν 'Ρώμην καὶ κατηγορίαν 15 ἐποιήσαντο Φιλοποίμενος καὶ τῶν 'Αχαιῶν.

Quae ex Polybii libro XXII. excerpenda et titulo Constantiniano περί πρέσβεων 'Ρωμαίων πρὸς έθνικούς sint inserenda.

2] Ότι κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ μ΄ ὀλυμπιάδα ποὸς ταῖς ο΄ (28,5) παρουσία ἐγένετο πρεσβευτῶν 'Ρωμαίων εἰς Κλείτορα καὶ το σύνοδος τῶν Άχαιῶν. καὶ οἱ ξηθέντες ὑπὸ ἀμφοτέρων λόγοι περὶ τῶν κατὰ Λακεδαίμονα πραγμάτων καὶ τὰ δόξαντα τοῖς Άχαιοῖς. ταῦτα κεφαλαιωδῶς.

¹ θετταλονίκη Y ante Sch, θετταλινίκη superscripto α super prius ι O 3-6] v. cap. 13. 14. Hoc argumentum post § 9 huius capitis esse ponendum docuit Sch 3 ss. O^m U****περλ ποεσβευτῶν 4 πραχθέντα U* 5 αΙτίαι Y Ur in U*, αΙτίας U* 7-18] v. cap. 7-10 10 πτολεμαΐον Y ante Sch, πτολεμαΐον Ο 12 μέμψις Y ante Sch, μίψις Ο post μέμψις add. et del. καλ X κατὰ add. Sch 14-16] v. cap. 11. 12 16 φιλιποίμενος U* 19-23 V 77°s., W 53°s., N 83°s., U 321, Ur XLIII. Ea in fragmentis Polybianis non servata aut ab eclogario omissa sunt aut in codice archetypo perierunt; v. Liv. 39, 35, 5-37, Ni 224, 332 20 κλείτονα N 22 λακεδαιμονίαν N δόξατα W

FRAGMENTA LIBRI XXII.

A. OLYMP. 147, 4.

RES GRAECIAE.

Οτι μετὰ τὴν ἐν τῷ Κομπασίῳ τῶν ἀνθοώπων [3 951 ἐπαναίρεσιν δυσαρεστήσαντές τινες τῶν ἐν τῷ Λα-(25,1) κεδαίμονι τοῖς γεγονόσι καὶ νομίσαντες ὑπὸ τοῦ Φιδ λοποίμενος ἄμα τὴν δύναμιν καὶ τὴν προστασίαν καταλελύσθαι τὴν Λακεδαιμονίων, ἐλθόντες εἰς 'Ρώμην κατηγορίαν ἐποιήσαντο τῶν διφκημένων καὶ τοῦ Φιλοποίμενος. καὶ τέλος ἐξεπορίσαντο γράμματα πρὸς 2 τοὺς 'Αχαιοὺς παρὰ Μάρκου Λεπέδου τοῦ μετὰ ταῦτα
10 γενηθέντος ἀρχιερέως, τότε δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν εἰληφότος' ὑς ἔγραφε τοῖς 'Αχαιοῖς, φάσκων οὐκ ὀρθῶς 3 αὐτοὺς κεχειρικέναι τὰ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους.
ὧν πρεσβευόντων, εὐθέως ὁ Φιλοποίμην πρεσβευτὰς 4

^{2—92, 23} X 83°—84", 0 159°—160°, U* 5—8, Ur XXXVII; v. Stei 35 ss., BW Beitr. 3 ss. 3 λακεδαιμονία X, corr. X° 4 φιλιποίμενος Y, corr. Ur 5 καλ την] καλ Ο 6 την Ur, της Y Λακεδαιμονίων pro ξωμαίων C. Wunderer coni. Polyb. Diss. inaug. Erl. 1885, 35 ss. BW 7 διωκημένων ex διωκειμένων Ο 8 έξεκορήσαντο Y, corr. Ca 845 9 λεπίδου X° Y Ur, έλλεπίδου X, έλλεπίδου O, corr. BW; v. Dittenbergerum Hermes 1872, 135 et Di Fleckeis. annal. 1869, 126 12 κετειρηκέναι Y, corr. Ca 845

1089] καταστήσας τοὺς περί Νικόδημον τὸν Ἡλειον ἐξέπεμψεν εἰς τὴν Ῥώμην.

Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἦκε καὶ παρὰ Πτο- [952 λεμαίου πρεσβευτής Δημήτριος Άθηναῖος, άνανεωσόμενος την προϋπάργουσαν συμμαγίαν τῶ βασιλεί πρὸς τ 6 τὸ ἔθνος τῶν Άγαιῶν. (ὧν) προθύμως ἀναδεξαμένων την ανανέωσιν, κατεστάθησαν πρεσβευταί πρός Πτολεμαΐον Λυκόρτας δ παρ' ήμων πατήρ και Θεοδωρίδας καὶ 'Ρωσιτέλης Σικυώνιοι γάριν τοῦ δοῦναι τοὺς ὅρκους ύπερ των Άγαιων καὶ λαβείν παρά του βασιλέως. 10 7 έγενήθη δέ τι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον πάρεργον μὲν ίσως, άξιον δε μνήμης, μετά γάρ τὸ συντελεσθήναι την ανανέωσιν της συμμαχίας, ύπερ των Άχαιων ύπε-8 δέξατο τὸν πρεσβευτήν ὁ Φιλοποίμην νενομένης δὲ παρά την συνουσίαν μνήμης τοῦ βασιλέως, ἐπιβαλών 15 δ πρεσβευτής πολλούς τινας διετίθετο λόγους έγκωμιάζων τον Πτολεμαΐον καί τινας αποδείξεις προεφέρετο τῆς τε περί τὰς κυνηγίας εὐγερείας καὶ τόλμης, έξης τε (της) περί τούς ιππους και τὰ οπλα 9 δυνάμεως και της έν τούτοις ασκήσεως. τελευταίω δ' 20 έγρησατο μαρτυρίω πρός πίστιν των είρημένων έφη γάρ αὐτὸν κυνηγετοῦντα ταῦρον βαλεῖν ἀφ' ἵππου μεσαγκύλω. -

¹ post περὶ add. τὸν U* Ur vulgo, om. Y Hu τηλεῖον Y, corr. Ernestus auctore Ca 846 3 ηπε Y Be, ηπεν Ur vulgo 6 ὧν add. Ur 8 ὁ παρ' Y Sch, ὅπερ Ur Ernestus, ὅσπερ Ca l. c. Gro ὁ παρ' ημῶν πατηρ] ὁ πατηρ ημῶν Rei 666, sed v. Sch VII 492 et G. Bernhardyum paralip. synt. gr. Hal. 1862, 10 9 Σ ωσιτέλης Rei l. c. Di σικώνιοι Y, σικώνιος O, corr. Ur 13 ὁπὲρ Y, ὁπὸ Rei 666, sed v. BW Beitr. 5 18 εὐχείριαν (sic) Y, εὐχέρειαν O, εὐχειρίας Ur, corr. Hu 19 τῆς add. Ca 846 22 ἀφ' Hu auctore Sch, ἐφ' Y Ur vulgo 23 Y add.: ζήτει ἐν τῷ περὶ κυνηγίας

Οτι κατά την Βοιωτίαν μετά το συντελεσθηναι [4 (23, 2)τὰς ποὸς Αντίονον Ρωμαίοις συνθήκας ἀποκοπεισῶν των έλπίδων πασι τοις καινοτομείν έπιβαλλομένοις. άλλην άργην και διάθεσιν έλάμβανον αι πολιτείαι. διό 2 5 καὶ τῆς δικαιοδοσίας έλκομένης παρ' αὐτοῖς σχεδὸν ἐξ είχοσι και πέντ' έτων, τότε λόνοι διεδίδοντο κατά τάς πόλεις, φασκόντων τινών διότι δει γίνεσθαι διέξοδον καλ συντέλειαν των πρός άλλήλους. πολλής δὲ περί 3 τούτων ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης διὰ τὸ πλείους 10 είναι τούς καγέκτας τῶν εὐπόρων, ἐγίνετό τι συν-1090] έργημα τοῖς τὰ βέλτισθ' αίρουμένοις ἐκ ταὐτομάτου τοιούτον. δ γάρ Τίτος εν τη 'Ρώμη πάλαι μεν εσπού- 4 δαζε περί τοῦ καταπορευθήναι τὸν Ζεύξιππον εἰς τὴν Βοιωτίαν, ατε κεγοημένος αὐτῶ συνεργῶ πρὸς πολλὰ 15 κατά τοὺς 'Αντιογικοὺς καὶ Φιλιππικοὺς καιρούς, κατά 5 δὲ τοὺς τότε χρόνους έξειργαστο γράψαι τὴν [958 σύγκλητον τοῖς Βοιωτοῖς διότι δεῖ κατάγειν Ζεύξιππον καί τοὺς ᾶμ' αὐτῷ φυγόντας είς τὴν οἰκείαν. ὧν 6 προσπεσόντων, δείσαντες οί Βοιωτοί μη κατελθόντων 20 τῶν προειρημένων ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τῆς Μακεδόνων εύνοίας, βουλόμενοι κατακηρυγθήναι τὰς κρίσεις τὰς κατά των περί του Ζεύξιππου, ας ήσαν πρότερου

^{1—95, 15} X 84"—87", 0 160"—162", U* 8—13, Ur XXXVIII; v. Stei 39, BW Beitr. 5 6 $\bar{\imath}$ Y, πέντε Ur vulgo, corr. Ben 285 BW, v. Hu Philol. 1859, 308 s. 10 καχέκτας Y ante Ur, καλέκτας U* έγίνετο Y Hu (v. Hu E. Z. XXIII 5), έγένετο Ur vulgo 11 βέλτιστα Y, corr. Ben 285 BW, v. Hu Philol. 1859, 307 12 τίτος Y Ur, τοιοῦτος X, τίτος X^m ante Sch 13 περί το Na 358 Di, sed v. Hewletium Americ. Journ. of Philol. 1891, 444 14 κεχρημένος Y ante Ur, κεχρημένους U* 18 άμφ' αὐτῷ Y, ἀμφ' αὐτῷν O, corr. Gro not. 447 υlκίαν Y ante Ca 847, οἰκίαν Ur 21 κατακηρυχθήναι Y Ur Sch, κατακυρωθήναι Ca 847 vulgo 22 τῷν Y ante Ur, τὸν U*

7 αὐτοῖς ἐπιγεγραμμένοι, *** καὶ τούτω τῷ τρόπω τῷν δικών μίαν μέν αὐτών κατεδίκασαν ίεροσυλίας, διότι λεπίσαιεν την τοῦ Διὸς τράπεζαν ἀργυρᾶν ούσαν, μίαν 8 δε θανάτου διὰ τὸν Βραγύλλου φόνον. ταῦτα δε διοικήσαντες οὐκέτι προσείγον τοῖς γραφομένοις, άλλ' ἔπεμ- 5 που πρεσβευτάς είς την 'Ρώμην τούς περί Καλλίκριτου, φάσχοντες οὐ δύνασθαι τὰ κατὰ τοὺς νόμους ώχονο-9 μημένα παρ' αύτοις άκυρα ποιείν. ἐν δὲ τοις καιροίς τούτοις πρεσβεύσαντος αὐτοῦ τοῦ Ζευξίππου πρὸς τὴν σύγκλητον, οί 'Ρωμαΐοι την των Βοιωτών προαίρεσιν 10 έγραψαν πρός τε τούς Αλτωλούς καλ πρός Άγαιούς, 10 κελεύοντες κατάγειν Ζεύξιππον είς την οίκείαν. οί δ' Άχαιολ τοῦ μὲν (διά) στρατοπέδων ποιεῖσθαι τὴν έφοδον ἀπέσγον, πρεσβευτάς δὲ προεγειρίσαντο πέμπειν τούς παρακαλέσοντας τούς Βοιωτούς τοῖς λεγομένοις 16 ύπο των Ρωμαίων πειθαργείν και την δικαιοδοσίαν, καθάπερ καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς, οὕτω καὶ τὴν πρὸς αὐ-11 τοὺς ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν, συνέβαινε γὰρ καὶ τὰ πρὸς τούτους συναλλάγματα παρέλκεσθαι πολύν ήδη γρόνον. 1091 12] δυ διακούσαντες οί Βοιωτοί, στρατηγούντος Ίπ- 20

¹ αὐτοῖς Y Sch, αὐτοὶ Ur vulgo ἐπιγεγραμμένοι Hu auctore Sch pro ἔτι ὑπογεγρ. ***] lac. indicat Ca 847 et suppl. conventum instaurarunt. atque ita restitutis iudiciis, cognitio celebrata est accusationum Zeuxippi 1.2 τῶν δικῶν Ur pro κωδίκων 8 ἀργυρῶν Y° Sch, ἀργυρῶν Ο Ur vulgo 7 οὐ Y ante Ca l. c., δὲ οὐ Ur 8 αὐτοῖς Y, corr. Be 10 (κατὰ) vel (περὶ) τῶν Rei 668 12 κατάγειν] κατὰ γῆν Ο οἰκείαν corr. ex οἰκίαν U* 13 δὲ Y, corr. Ben 285 BW τοῦ Ur pro τῶν διὰ add. Ur 14 ἔφοδον Y Sch, κάθοδον Ur vulgo προεχειρήσαντο Ο, προεχειρίσαντο ex προεχειρίσαντο U* 15 παρακαλέσοντας Y ante Ur, παρακαλέσαντας U* 17 οὖτω Y Ur vulgo, οὖτω Ο unde οὖτως Hu πρὸς Y ante Ur, πρὸ U* 18 τέλος ex τέλους Ο 19 τούτους Y ante Ur, τουὖ U*

πίου παρ' αὐτοῖς, παραχρῆμα μὲν ὑπέσχοντο ποιήσειν τὰ παρακαλούμενα, μετ' ὀλίγον δὲ πάντων ἀλιγώρησαν. διόπερ ὁ Φιλοποίμην, Ἱππίου μὲν ἀποτεθειμένου τὴν 13 ἀρχήν, ᾿Αλκέτου δὲ παρειληφότος, ἀπέδωκε τοῖς αἰτου- 5 μένοις τὰ ῥύσια κατὰ τῶν Βοιωτῶν. ἐξ ὧν ἐγίνετο 14 καταρχὴ διαφορᾶς τοῖς ἔθνεσιν οὐκ εὐκαταφρόνητος. παραυτίκα γὰρ ἔλαχε *** τῶν Μυρρίχου θρεμμάτων 15 καὶ τοῦ Σίμωνος καὶ περὶ ταῦτα γενομένης συμπλοκῆς, οὐκέτι πολιτικῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ πολεμικῆς ἔχθρας 10 ἐγένετο καταρχὴ καὶ προοίμιον. εὶ μὲν οὖν (ἡ) σύγ- 16 κλητος προσέθηκε τἀκόλουθον περὶ τῆς καθόδου [954 τῶν περὶ τὸν Ζεύξιππον, ταχέως ὰν ἐξεκαύθη πόλεμος νῦν δ' ἐκείνη τε παρεσιώπησεν, οῖ τε Μεγαρεῖς ἐπέ- 17 σχον τὰ ῥύσια, διαπρεσβευσαμένων *** τοῖς συναλλάγ- 15 μασιν. —

"Ότι ἐγένετο Λυκίοις διαφορὰ πρὸς 'Ροδίους διὰ [5 τοιαύτας αἰτίας. καθ' οὓς καιροὺς οἱ δέκα διώκουν 2 τὰ περὶ τὴν ᾿Ασίαν, τότε παρεγενήθησαν πρέσβεις, παρὰ μὲν 'Ροδίων Θεαίδητος καὶ Φιλόφρων, ἀξιοῦντες αὐτοῖς 20 δοθῆναι τὰ κατὰ Λυκίαν καὶ Καρίαν χάριν τῆς εὐνοίας

² δλιγώρησαν Υ, corr. Ca 847 3 άποτιθεμένου Υ, corr. Rei 668 Be 6 κατ' άρχη Ο, κατ' άρχην U*, corr. U*m addito γρ. 7 έλαχε Υ Sch. έλαβε Ur vulgo, έπελάβοντο Rei 668, έλάβετο coni. Sch ***] lac. indicat Sch Μυρίχου Di 8 σίμωνος U** Ur, σίμονος Υ 10 εἰ Ur pro ἡ η add. Ur 12 πόλεως Χ, corr. Xm 13 δ' Υ Ηυ, δὲ U* Ur vulgo 14 τὰ δύσια U** Ur, ταρύσια Χ, τάξδύσια Ο ***] lac. h. l. indicat Sch, post δύσια Ca 848, διαπρεσβευσάμενοι (πρὸς άμφοτέρους, καὶ τῶν Βοιωτῶν τὸ ἰκανὸν πεποιημένων) Sch 16—97, 7 Χ 87°—88", Ο 162°—163°, U* 13—16, Ur ΧΧΧΙΧ; ν. Stei 39, BW Beitr. 5 19 θεαίτητος Υ, corr. Ullrichius de Pol. fontibus Rhodiis cet. 78 coll. 29, 11, 2 BW αὐτοῖς Υ, corr. Be 20 λυκίαν U** Ur, λύκιαν Υκαρύαν Ο

καὶ προθυμίας, ἢν παρέσγηνται σφίσι κατὰ τὸν Άντι-3 ογικόν πόλεμον παρά δὲ τῶν Ἰλιέων ήκον Ἰππαργος καί Σάτυρος, άξιοῦντες διὰ τὴν πρὸς αύτοὺς οίκειότητα συγγνώμην δοθήναι Αυκίοις των ημαρτημένων. 4 ων οί δέκα διακούσαντες έπειράθησαν έκατέρων στοχά- 5 σασθαι κατά τὸ δυνατόν. διὰ μέν γὰρ τοὺς Ἰλιεῖς ούθεν έβουλεύσαντο περί αὐτῶν ἀνήκεστον, τοίς δε 'Ροδίοις γαριζόμενοι προσένειμαν έν δωρεά τούς Αυ-5 κίους. Εκ ταύτης της διαλήψεως εγενήθη στάσις καί διαφορά τοῖς Αυκίοις πρὸς αὐτοὺς τοὺς Ροδίους οὐκ 10 6 εὐκαταφρόνητος. οἱ μὲν γὰρ Ἰλιεῖς ἐπιπορευόμενοι τὰς πόλεις αὐτῶν ἀπήγγελλον ὅτι παρήτηνται τὴν ὀργὴν 1092 των 'Ρωμαίων και παραίτιοι γεγόνασιν αὐτοῖς τῆς 7 έλευθερίας οί δε περί του Θεαίδητου εποιήσαυτο την άγγελίαν έν τη πατρίδι, φάσκοντες Λυκίαν καὶ Καρίας 15 (τὰ) μέγρι τοῦ Μαιάνδρου δεδόσθαι 'Ροδίοις ὑπὸ 'Ρω-8 μαίων έν δωρεά. λοιπύν οί μέν Λύκιοι πρεσβεύοντες ήπου είς την 'Ρόδου ύπλο συμμαχίας, οί δλ 'Ρύδιοι προγειρισάμενοί τινας των πολιτων έξαπέστελλον τούς διατάξοντας ταϊς κατά Λυκίαν καὶ Καρίαν πόλεσιν ώς 20 9 εκαστα δεί γενέσθαι. μεγάλης δ' ούσης τῆς παραλλαγής περί τὰς έκατέρων ὑπολήψεις, ἕως μέν τινος

¹ παρέσχηνται σφίσι Y Ur vulgo ante Sch, παρέσχηνταί σφισι vulgo post Sch ante BW, v. 24, 9, 10 2 lliέων Y ante Ur, lliώων U* 3 αὐτοὺς Y, corr. Be 4 λυκίσις Y ante Ca 848, λυκαίσις Ur 7 ἀνήκεστον U** Ur, ἀνίκεστον Y, ἀνείκεστον Ο 10 λυδίσις X, corr. X^m 10. 11 οὐκ ἀν ματαφρόνητος Ο 11 iliείς Ο 14 δεαίτητον Y, corr. Ulrichius l. c. 78 BW, v. ad p. 95, 19 15 λυκίας Y, corr. Ur not. 55 Be καρύας Ο 16 τὰ add. Rei 668-Sch μεάνδρον Y, corr. Ur 20 καρύαν Ο 21 μεγάλος δοὺξ, σπουδής τής παραλλαγής Ο (v. de Boorium Sitz-Ber. d. prcuβ. Akad. d. Wiss. su Berlin IX [1902], 155)

οὐ πᾶσιν ἔκθηλος ἦν ἡ διαφορὰ τῶν προειρημένων ώς δ' εἰσελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν οἱ Λύκιοι διελέ- 10 γοντο περὶ συμμαχίας, καὶ μετὰ τούτους Ποθίων ὁ πρύτανις τῶν 'Ροδίων ἀναστὰς ἐφώτισε τὴν ἑκατέρων 5 αἴρεσιν καὶ προσεπετίμησε τοῖς Λυκίοις *** πᾶν γὰρ ὑπομένειν ἔφασαν μᾶλλον ἢ ποιήσειν 'Ροδίοις τὸ προσταττόμενον.

B. OLYMP. 148, 1.

I. RES ITALIAE.

10 "Οτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἡκον εἰς τὴν [6 (9) 'Ρώμην παρά τε τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρεσβευταὶ διασαφοῦντες τὸν ἐξιδιασμὸν τοῦ Φιλίππου τῶν
ἐπὶ Θράκης πόλεων, καὶ παρὰ Μαρωνειτῶν οἱ φυ- [2 956
γάδες κατηγοροῦντες καὶ τὴν αἰτίαν ἀναφέροντες τῆς
15 αὐτῶν ἐκπτώσεως ἐπὶ τὸν Φίλιππον, ἄμα δὲ τούτοις 3
1096] 'Αθαμᾶνες, Περραιβοί, Θετταλοί, φάσκοντες κομίζεσθαι δεῖν αὐτοὺς τὰς πόλεις, ὰς παρείλετο Φίλιππος

² Αύκιοι Gro not 447 auctore Ca 848 pro δόδιοι 3 περί νανμαχίας. ήτοι συμμαχίας Ο 4 πρότανης Χ έφήτησε Υ, έφοίτησεν Ο, έξήτησε Ur vulgo, έξήτασε Rei 669, corr. Sch coll. 30, 8, 1; v. 28, 13, 10 et fragm. 236 5 ***] lac. indicat Ca 849, add. Rei 669 et Sch: έξέφαινον οὐτοι τὴν ἐαντῶν γνώμην 6 ὑπομένειν Υ Ur vulgo, ὑπομένειν (8. acc.) Ο, ὑπομένειν vulgo post Be 10—98, 11 X 88°—89°, 0 163°—164°, U° 16—18, Ur XL; v. Liv. 39, 24, 6 ss., Stei 39, BW Beitr. 6; 22, 1, 1. Ante hoc excerptum est in O titulus περί πρέσβεων έθνῶν πρὸς ὁμμαίους: — ἐκ τῆς πολυβίου ἰστορίας 12 ἐξοδιασμὸν Υ, corr. Be 13 μαρωνίατῶν Υ, μαρώνιατῶν Ο, μαρωνίτῶν Ur, corr. Di, v. Steph. Byz. p. 434, 14 14 ἀνέφερον Ο 15 αὐτῶν Υ, corr. Be 16 ἀθαμανὲς Υ, ἀθαμανεῖς Ο, corr. Ur περραιγοί Υ, corr. Ur φάσχονες Ο 17 αὐτοὺς Υ, corr. Be πόλλεις Ο

- 4 αὐτὼν κατὰ τὸν 'Αντιοχικὸν πόλεμον. ἦκον δὲ καὶ παρὰ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις πρὸς ἄπαντας τοὺς κατη5 γορήσαντας ἀπολογησόμενοι. γενομένων δὲ πλειόνων λόγων πᾶσι τοῖς προειρημένοις πρὸς τοὺς παρὰ τοῦ Φιλίππου πρεσβευτάς, ἔδοξε τῆ συγκλήτω παραυτίκα 5 καταστῆσαι πρεσβείαν τὴν ἐπισκεψομένην τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον καὶ παρέξουσαν ἀσφάλειαν τοῖς βουλομένοις κατὰ πρόσωπον λέγειν τὸ φαινόμενον καὶ κατηγορεῖν 6 τοῦ βασιλέως. καὶ κατεστάθησαν οἱ περὶ τὸν Κόιντον Καικίλιον καὶ Μάρκον Βαίβιον καὶ Τεβέριον Κλαύ- 10 διον. —
- Συνέβαινε τοὺς Αἰνίους πάλαι μὲν σταδιάζειν, προσφάτως δ' ἀπονεύειν τοὺς μὲν πρὸς Εὐμένη, τοὺς δὲ πρὸς Μαπεδονίαν.

II. RES GRAECIAE.

15

7 (10)] "Οτι κατὰ τὴν Πελοπόννησον ὡς μέν, ἔτι Φιλο(23, 1) ποίμενος στρατηγοῦντος, εἰς τε τὴν Ῥώμην έξαπέστειλε πρεσβευτὰς τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος ὑπὲρ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως πρός τε τὸν βασιλέα Πτολεμαίον τοὺς

³ ἀπολογησάμενοι Y, corr. Ur 4 τοῦ om. 0 7 παράξουσαν Ο 9 οἱ περὶ Y ante Ur, ὑπὲρ U* 9 κόινντον
X, corr. X™ 10 τιβέριον Y*, corr. BW, v. Di Fleckeis.
annal. 1869, 125 et Dittenbergerum Hermes 1872, 134
κλαύδιον Y Di, σεμπρώνιον Ur e Liv. 39, 24, 14 vulgo
12—14 Suid. v. ἀπονεύειν; Pol. fragmentum agnovit Ur 263,
huc rettulit Sch 12 post Alνίους add. καὶ τοὺς Μαρωνίτας
Sch 13 δὲ Suid., corr. Ben 285 BW εὐμενη Suid., corr.
Ur. Post hoc excerptum fragmentum 157 secundum Maur.
Muellerum (progr. gymn. Stendal. 1866, 21 s.) Liv. 39, 28, 2
conferentem esset inserendum, si re vera esset Polybianum;
v. BW Beitr. 11 16—106, 12 X 89^u—97^r, 0 164^r—168^u,
U* 18—33, Ur XLI; v. Diod. 29, 17, Stei 39, BW Beitr. 6
16 ὡς μὲν Y Sch, del. Ur vulgo

άνανεωσομένους την προϋπάργουσαν αὐτῷ συμμαγίαν, έδηλώσαμεν, φηςίν ὁ Πολύβιος, κατά δὲ τὸν ένεστῶτα 2 γρόνον, 'Αρισταίνου στρατηγούντος, οί τε παρά Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως (πρέσβεις ήπου), ἐν Μεγάλη πόλει 5 τῆς συνόδου τῶν Αγαιῶν ὑπαργούσης εξαπεστάλκει δὲ 3 (καὶ πρὸς τούτοις) ὁ βασιλεὺς Εὐμένης πρεσβευτάς, έπαννελλόμενος έκατὸν καὶ εἴκοσι τάλαντα δώσειν τοῖς 1097] 'Αγαιοῖς, ἐφ' ὧ, δανειζομένων τούτων, ἐκ τῶν τόκων μισθοδοτείσθαι την βουλην των Άγαιων έπὶ ταίς 10 ποιναίς συνόδοις. ήπον δὲ καὶ παρά Σελεύκου τοῦ 4 βασιλέως πρεσβευταί, τήν τε φιλίαν ανανεωσόμενοι καὶ δεκαναΐαν μακρών πλοίων ἐπαγγελλόμενοι δώσειν τοις Αγαιοίς. Εγούσης δε της συνόδου πραγματικώς, δ πρώτοι παρήλθον οί περί Νικόδημον τὸν 'Ηλείον [957 16 καὶ τούς τε φηθέντας έν τῆ συγκλήτω λόγους ὑφ' αὑτῶν ὑπὲρ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων πόλεως διῆλθον τοις Αγαιοίς και τας αποκρίσεις ανέγνωσαν, έξ ων ήν 6 λαμβάνειν εκδογήν δτι δυσαρεστοῦνται μεν καὶ τῆ τῶν τειγών συντελέσει* καὶ τῆ καταλύσει *** τών ἐν τῷ

² έλέσαμεν Ο φησιν ὁ πολύβιος Y, del. Ur 3 άριστένον Y, corr. Ur 4 πρέσβεις ήπον add. Ur not. 56 Hu, πρέσβεις ήλθον add. Ur vulgo μεγαλοπόλει Y, corr. Be 6 καὶ πρός τούτοις add. BW (v. Fleckeis. annal. 1889, 684 s.), καὶ add. Ur vulgo 7 $\overline{\varrho}$ Y έπατὸν καὶ εἴκοσι] εἴκοσιν Diod. l. c. 8 δανιζομένων Ο τόκων Y ante Ca 850, νόμων U^* , τόμων Ur 9 μισθοδοτεῖσθαι Y ante Ur, μισθοδωτεῖσθαι U^* έπὶ Y ante Ur, έπὶ δὲ U^* 13 τὴν σύνοδον Y, corr. Ur πραγματικὴν Y, corr. Ur 14 περὶ νικόνομον Y, περδυϊκόνομον O, corr. Ur ήληον X, ήλιον O, ίλιον U^* , έλεῖον Ur, corr. Ur ποτ. 56 Ca 850 15 τοὺς τηρηθέντας Y, corr. Ur αὐτῶν Y, corr. Gro 17- ἡν Y, corr. Ur 19 συντελέσει Y, καθαιρέσει Ur coll. Diod. 29, 17 vulgo ***] lac. indicat Ca 850, (τῆς πολιτείας, τῶν μὲν μετὰ βίας ἐξαχθέντων), τῶν (θ') έν τῷ πτλ. BW

Κομπασίφ διαφθαρέντων, οὐ μὴν ἄκυρόν τι ποιείν. 7 οὐθενὸς δ' οὕτ' ἀντειπόντος οὕτε συνηγορήσαντος, οὕτω πως παρεπέμφθη.

Μετὰ δὲ τούτους εἰσῆλθον οί παρ' Εὐμένους πρέσβεις καὶ τήν τε συμμαγίαν τὴν πατρικὴν ἀνενεώσαντο ε και την ύπερ των χρημάτων επαγγελίαν διεσάφησαν 9 τοῖς πολλοῖς. καὶ πλείω δὲ πρὸς ταύτας (τὰς) ὑποθέσεις διαλεχθέντες καὶ μεγάλην εύνοιαν καὶ φιλανθρωπίαν τοῦ βασιλέως έμφήναντες πρός τὸ έθνος, 8 (11)] κατέπαυσαν τὸν λόγον. μεθ' οῦς Απολλωνίδας δ 10 Σικυώνιος άναστάς κατά μεν το πλήθος των διδομένων γρημάτων άξιαν έφη την δωρεάν των Αγαιών. 2 κατά δὲ τὴν προαίρεσιν τοῦ διδόντος καὶ τὴν γρείαν. είς ην δίδοται, πασών αλοχίστην και παρανομωτάτην. 3 τῶν γὰρ νόμων κωλυόντων μηθένα μήτε (τῶν) ίδιω- 16 τῶν μήτε τῶν ἀρχόντων παρὰ βασιλέως δῶρα λαμβάνειν κατά μηδ' δποίαν πρόφασιν, πάντας αμα δωροδοκείσθαι προφανώς, προσδεξαμένους τὰ χρήματα, πάντων είναι παρανομώτατον, πρός δὲ τούτοις αίσχιστον 4 δμολογουμένως. το γαρ όψωνιάζεσθαι την βουλην ύπ' 20 1098 Ευμένους καθ' εκαστον έτος και βουλεύεσθαι περί των κοινων καταπεπωκότας οίονει δέλεαρ, πρόδηλον 5 έχειν την αίσχύνην και την βλάβην. νῦν μεν γάρ Εὐ-

¹ τι Ur pro τε ποιούσιν Rei 670, ποιεῖν (ἐθέλουσιν) coni. BW 2 ούθενὸς Y Sch, ούθ' ἑνὸς Ur, ούδενὸς Ca 850 vulgo et Di 3 οὕτω 0, unde οὕτως Hu 4 ἐπῆλθον Y, ἐσῆλθον Ur, corr. Ca 850 εὐμενοῦς O 7 πλείους Y, corr. Gro τὰς add. Be secutus vestigia Rei 670 10 ἀπολλώνιος Y, corr. Sch coll. 22, 11, G, 12, 1. 28, G, 2 14 δίδονται Y, corr. Rei 670 Sch 15 μηθένα Y, Om addito γρ′, μηδένα Om Ernestus <math>Di τῶν add. BW iδιώτην coni. Hu 21 ante καθ' add. καὶ Om 22 καταπεπτωκότας Y, corr. Ur 23 ἔτει Om

μένη διδόναι χρήματα, μετὰ δὲ ταῦτα Προυσίαν δώσειν, καὶ πάλιν Σέλευκον. τῶν δὲ πραγμάτων ἐναν- 6 τίαν φύσιν ἐχόντων τοις βασιλεῦσι καὶ ταῖς δημοκρατίαις, καὶ τῶν πλείστων καὶ μεγίστων διαβουλίων αἰεὶ 6 γινομένων (περὶ τῶν) πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμὶν διαφερόντων, φανερῶς ἀνάγκη δυεῖν θάτερον ἢ τὸ τῶν 7 βασιλέων λυσιτελὲς ἐπίπροσθεν γίνεσθαι τοῦ (κατ') ἰδίαν συμφέροντος ἢ τούτου μὴ συμβαίνοντος ἀχαρί- [958 στους φαίνεσθαι πᾶσιν, ἀντιπράττοντας τοῖς αὐτῶν 10 μισθοδόταις. διὸ μὴ μόνον ἀπείπασθαι παρεκάλει τοὺς 8 'Αχαιούς, ἀλλὰ καὶ μισεῖν τὸν Εὐμένη διὰ τὴν ἐπίνοιαν τῆς δόσεως.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἀναστὰς Κάσσανδρος Αἰγινήτης 9 ἀνέμνησε τοὺς 'Αχαιοὺς τῆς Αἰγινητῶν ἀκληρίας, ἦ 16 περιέπεσον διὰ τὸ μετὰ τῶν 'Αχαιῶν συμπολιτεύεσθαι, ὅτε Πόπλιος Σολπίκιος ἐπιπλεύσας τῷ στόλῷ πάντας ἐξηνδραποδίσατο τοὺς ταλαιπώρους Αἰγινήτας ὑπὲρ 10 ὧν διεσαφήσαμεν, τίνα τρόπον Αἰτωλοί, κύριοι γενόμενοι τῆς πόλεως κατὰ τὰς πρὸς 'Ρωμαίους συνθήκας, 20 'Αττάλῷ παραδοῖεν, τριάκοντα τάλαντα παρ' αὐτοῦ λα-

¹ δώσειν Y ante Ur, σώσειν U* 3 τοῖς Ο Be, τοῖς τε Y Ur vulgo βασιλεῦσι Y Be, βασιλεῦσιν Ur vulgo ταῖς δημοκράταις Y, corr. Ur 4 διαβουλιῶν Y, corr. Ca 851 άεl Di 5 περί τῶν add. Ur 6 δυοῖν Y, corr. BW Fleckeis. annal. 1884, 115 7.8 (κατ') ἰδίαν BW, ἰδία Y 9 αὐτῶν Y, corr. Be 10 ἀπειπάσθαι Y Ur, ἀπειπᾶσθαι Ο, corr. Ca 851 13 πάσανδρος Y, πᾶσανδρος Ο, κάσανδρος Ur, corr. Di 14 αἰγινητῶν Y ante Ur, αἰγηνιτῶν U* ἡ Ur pro ἡ 16 ὅτι Y, ὅτι τε Ur, corr. Rei 670 Sch πόπλιος Ur, τὸ πλήθος Y σολπίκιος Y Di, σουλπίκιος Ur vulgo 17 ταλαιπάρους U* Ur, τὰλαιπόρους Y 18 διεσαφήσαμεν] libri noni vel decimi loco deperdito (v. 9, 42, 5), v. C. Muellerum, Aegineticorum liber, Berol. 1817, 192 19 post συνθήκας distinguit Rei 670 Sch commate post πόλεως deleto auctore Ca 851 20 λ Υ

- 11 βόντες. ταῦτ οὖν τιθεὶς τοῖς ᾿Αχαιοῖς πρὸ ὀφθαλμῶν ἤξίου τὸν Εὐμένη μὴ διάφορα προτείνοντα θηρεύειν τὴν τῶν ᾿Αχαιῶν εὕνοιαν, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἀποδιδόντα τυγχάνειν πάντων τῶν φιλανθρώπων ἀναντιρρήτως.
- 12 τοὺς δ' 'Αχαιοὺς παρεκάλει μὴ δέχεσθαι τοιαύτας δω- 5 ρεάς, δι' ὧν φανήσονται καὶ τὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας ἀφαιρούμενοι τῆς Αἰγινητῶν σωτηρίας.
- 13 Τοιούτων δὲ γενομένων λόγων, ἐπὶ τοσοῦτον παρέστη τὸ πλῆθος ὥστε μὴ τολμῆσαι μηθένα συνειπεῖν
 τῷ βασιλεῖ, πάντας δὲ μετὰ πραυγῆς ἐκβαλεῖν τὴν προ- 10
 1099] τεινομένην δωρεάν, καίτοι δοκούσης αὐτῆς ἔχειν
 τι δυσαντοφθάλμητον διὰ τὸ πλῆθος τῶν προτεινομένων χρημάτων.
- 9 (12)] 'Επὶ δὲ τοῖς προειρημένοις εἰσήχθη τὸ περὶ (23,9) Πτολεμαίου διαβούλιου ἐν ῷ προκληθέντων τῶν 15 ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν ὑπὸ τῶν 'Αχαιῶν πρὸς Πτολεμαίου, προελθὼν Αυκόρτας μετὰ τῶν πρεσβευτῶν ἀπελογίσατο πρῶτου μὲν τίνα τρόπον καὶ δοῖεν καὶ 3 λάβοιεν τοὺς ὅρκους ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, εἶτα (δι)ότι κομίζοιεν δωρεὰν κοινῆ τοῖς 'Αχαιοῖς ἔξακισχίλια μὲν 20 ὅπλα χαλκᾶ πελταστικά, διακόσια δὲ τάλαντα νομί-4 σματος ἐπισήμου χαλκοῦ πρὸς δὲ τούτοις ἐπήνεσε του βασιλέα καὶ βραχέα περὶ τῆς εὐνοίας αὐτοῦ καὶ προθυμίας τῆς εἰς τὸ ἔθνος εἰπὼν κατέστρεψε τὸν λόγον.

5 ἐφ' οἶς ἀναστὰς ὁ τῶν Αγαιῶν στρατηγὸς Αρίσταινος [959

⁵ δὲ Y, corr. Ben 285 BW 6 τὰς O^* Ur, τοὺς Y 9 μηδένα Ernestus Di 14 εἰσῆχθαι (Y), corr. Ur περὶ Hu, παρὰ Y, παρὰ τοῦ U* Ur, περὶ τοῦ Sch 18 ἀπελογίσατο O ante Ca 852, ἀπελογίσατο Y Ur 19 post δραους add. Y παρὰ τῶν ἀχαιῶν, del. Ur, post δοΙεν transponit Sch διότι Hu comment. Fleckeis. 91 BW, δτι Y 21 χαὶνᾶ Y° Sch, χαλκὰ U* Ur vulgo 22 ἐπισίμου Y, corr. Ur ἐπαίνεσε O 23 βραχέα Ur, χαβρέα Y

ήρετο τόν τε παρά τοῦ Πτολεμαίου πρεσβευτήν καὶ τούς έξαπεσταλμένους ύπο των Άγαιων έπι την άνανέωσιν, ποίαν ήχε συμμαγίαν άνανεωσάμενος. οὐδενὸς 6 δ' άποκρινομένου, πάντων δὲ διαλαλούντων πρὸς άλs λήλους, πληρες ην τὸ βουλευτήριον ἀπορίας. ην δε'7 τὸ ποιοῦν τὴν ἀλογίαν τοιοῦτον. οὐσῶν καὶ πλειόνων συμμαζιών τοις 'Αχαιοίς πρός την Πτολεμαίου βασιλείαν, καὶ τούτων έγουσων μεγάλας διαφοράς κατά τὰς τῶν καιρῶν περιστάσεις, οὕθ' δ παρὰ τοῦ Πτολε- 8 10 μαίου πρεσβευτής οὐδεμίαν ἐποιήσατο διαστολήν, ὅτ' άνενεοῦτο, καθολικώς δὲ περί τοῦ πράγματος ἐλάλησεν, ούθ' οί πεμφθέντες πρέσβεις, άλλ' ώς μιᾶς ύπαργούσης 9 αύτοι τε τούς δρχους έδοσαν και παρά τοῦ βασιλέως έλαβον. όθεν προφερομένου τοῦ στρατηγοῦ πάσας τὰς 10 15 συμμαγίας και κατά μέρος έν έκάστη διαστελλομένου, μεγάλης ούσης διαφοράς, έζήτει το πληθος είδεναι 1100] ποίαν άνανεοίτο συμμαγίαν. οὐ δυναμένου δὲ 11 λόγον ὑποσχείν ούτε τοῦ Φιλοποίμενος, ος ἐποιήσατο στρατηνών την άνανέωσιν, ούτε των περί τον Λυκόρταν 20 τῶν πρεσβευσάντων εἰς τὴν 'Αλεξάνδρειαν, οὖτοι μὲν 12 έσγεδιακότες έφαίνοντο τοῖς κοινοῖς πράγμασιν, ὁ δ'

¹ εἴοετο Y Ur, εἴοετον U*, corr. Sch 2 έξαπεσταλμένους Y ante Ur, έξαπελοταλμένους U* 3 ποίαν Y* Sch, ποΐαν Ur vulgo ἀνανεωσόμενος Y, corr. Rei 670 Be 4 ἀποκρινομένου Y Hu, ἀποκριναμένου U* Ur vulgo 6 ἀλογίαν Y ante Ca 852, ἐναλογίαν U* Ur 6 τοιοῦτον. οὐσῶν Di, τοιούτων οὐσῶν Y Ur, ὅτι οὐσῶν Ca 852 vulgo 8 κατὰ Ur pro καὶ 10 ὁ δὲ μίαν O 10. 11 ὅταν ἐνεοῦτο U*, ὅτ αδ (ὀτᾶν X) ἐνεοῦτο (ἐνοῦτο O) (Y) (v. de Boorium l. c. p. 159), ὅταν ἀνενεοῦτο Ur, corr. Gro^m Be 13 ἔδωσαν Y, ἔδωκαν Ur, corr. Sch 17 ἀνανέοιτε Y, ἀνανέοιτο Ur, corr. Ca 852 18 οὐ τὲ X, οὐ δὲ Y, corr. Ur δς pro ὡς Ur 21 ἐνεσχεσιακότες coni. Be

'Αρίσταινος μεγάλην έφείλκετο φαντασίαν ώς μόνος εἰδως τί λέγει, καὶ τέλος οὐκ είασε κυρωθήναι τὸ δια-βούλιον, ἀλλ' εἰς ὑπέρθεσιν ἤγαγε (διὰ) τὴν προειρη13 μένην ἀλογίαν. τῶν δὲ παρὰ τοῦ Σελεύκου πρέσβεων εἰσελθόντων, ἔδοξε τοῖς 'Αχαιοῖς τὴν μὲν φιλίαν ἀνα- ε νεώσασθαι (πρὸς) τὸν Σέλευκον, τὴν δὲ τῶν πλοίων
14 δωρεὰν κατὰ τὸ παρὸν ἀπείπασθαι. καὶ τότε μὲν περὶ τούτων βουλευσάμενοι διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἕκαστοι πόλεις.

10 (13)] Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς πανηγύρεως ἀκμαζού- 10 (28,10) σης, ἡλθε Κόιντος Καικίλιος ἐκ Μακεδονίας, ἀνακάμπτων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ἡς ἐπρέσβευσε πρὸς 2 Φίλιππον. καὶ συναγαγόντος ᾿Αρισταίνου τοῦ στρατηγοῦ τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν τῶν ᾿Αργείων πόλιν, εἰσελθὼν ὁ Κόιντος ἐμέμφετο, φάσκων αὐτοὺς βαρύτερον καὶ 15 πικρότερον τοῦ δέοντος κεχρῆσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ παρεκάλει διὰ πλειόνων διορθώσασθαι τὴν [960 3 προγεγενημένην ἄγνοιαν. ὁ μὲν οὖν ᾿Αρίσταινος εἶχε τὴν ἡσυχίαν, δῆλος ὢν έξ αὐτοῦ τοῦ σιωπᾶν ὅτι δυσαρεστείται τοῖς ἀκονομημένοις καὶ συνευδοκεῖ τοἰς ὑπὸ 20 4 Καικιλίου λεγομένοις ὁ δὲ Διοφάνης ὁ Μεγαλοπολίτης, ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, ἀναστὰς

¹ έφείλητο Y (έφείλετο x super ε superscripto X, v. de Boorium l. c. p. 159) ante Ca 852, έφείλετο U^* Ur 3 ήγαγε Y ante Ca 852, ήγαγεν U^* Ur διὰ add. Rei 670 Sch 4 άλογίαν Y ante Ca 852, άναλογίαν U^* Ur 6 πρὸς add. Ur 8 διελύθησαν Di, sed v. Rei 670s. έχαστος O 11 μαπεδονίας Gro not. 447 pro λαπεδαιμονίας 13 συναγαγώντος O 15 έμέμφετο φάσκων αὐτοὺς βαφύτερον Rei 671 Sch (v. 22, 1, 8), έμέμνητο φάσκον (φάσκοντος $U^*)$ αὐτοῦ (αὐτοὺς X) βαφύτερον Y, έμέμνητο, φάσκοντος αὐτοῦ βαφύτερον Ur vulgo, om. O 17 διὰ πλειόνων bis in X 19 δυσσαρεστεῖται O 20 ἀκονουμένοις Y, corr. Gro 22 πολιτικότερος O

ούν οίον απελογήθη τι περί των 'Αγαιων, αλλά καί προσυπέδειξε τῷ Καικιλίω διὰ τὴν πρὸς τὸν Φιλοποίμενα παρατριβήν έτερον έγκλημα κατά των 'Αχαιων. έφη γάρ οὐ μόνον τὰ κατὰ Λακεδαίμονα κεχειρίσθαι 5 s κακώς, άλλὰ καὶ τὰ κατὰ Μεσσήνην· ἦσαν δὲ περὶ τῶν 6 1101] συναδικών τοις Μεσσηνίοις άντιροήσεις τινές ποὸς άλλήλους περί τὸ τοῦ Τίτου διάγραμμα και την τοῦ Φιλοποίμενος διόρθωσιν. δθεν δ Καικίλιος, δοκών έχειν 7 καλ των Άγαιων αὐτων τινας δμογνώμονας, μαλλον 10 ήγανάκτει τῷ μή κατακολουθεῖν έτοίμως τοῖς ὑπ' αὐτοῦ παρακαλουμένοις τοὺς συνεληλυθότας. τοῦ δὲ Φι- 8 λοποίμενος καὶ Αυκόρτα, σὺν (δὲ) τούτοις "Αρχωνος, πολλούς και ποικίλους διαθεμένων λόγους ύπερ τοῦ καλώς μεν διωκήσθαι τὰ κατὰ την Σπάρτην καί συμ-15 φερόντως αὐτοῖς μάλιστα τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀδύνατον δ' είναι τὸ κινησαί τι τῶν ὑποκειμένων ἄνευ τοῦ παραβήναι καί τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια και τὰ πρός τούς θεούς όσια, μένειν έδοξε τοῖς παροῦσιν έπί 9 των υποκειμένων και ταύτην δουναι τω πρεσβευτή 20 την ἀπόκρισιν. δ δὲ Καικίλιος δρῶν την τούτων προ- 10 αίρεσιν, ήξίου τοὺς πολλοὺς αὑτῷ συναγαγεῖν εἰς ἐχκλησίαν. οἱ δὲ τῶν 'Αγαιῶν ἄργοντες ἐκέλευον αὐτὸν 11 δείξαι τὰς ἐντολάς, ἃς είχε παρὰ τῆς συγκλήτου περί τούτων. τοῦ δὲ παρασιωπώντος, οὐκ ἔφασαν αὐτῷ 25 συνάξειν την έκκλησίαν τούς γάρ νόμους οὐκ έᾶν, 12

⁵ μεσήνην Υ, corr. Ur 6 φυγάδων Na 360, sed v. Rei l. c. et Glaserum l. c. 49 ss. μεσσινίσις Ο 7 περί το (το X^m) του τίτου Υ, περίέλοι τουτί το Ο 11 τους δὲ φ. Ο 12 δὲ add. Ur 14 διφπεῖσθαι Υ, corr. Ca 853 17 ἀνθεφπους—18 προς τους οm. Ο 21 αὐτῷ Βε, αὐτῷν Υ, αὐτὸν Ur in marg., αὐτοὺς Ca 853, αὐτῷ Śch 23 παρὰ του Ο, τῆς συγκλή add. O^m 24 τοῦ] τὰ Ο παρασιω|ωπῶντος Ο

έὰν μὴ φέρη τις ἔγγραπτα παρὰ τῆς συγκλήτου, περὶ

13 ὧν οἴεται δεῖν συνάγειν. ὁ δὲ Καικίλιος ἐπὶ τοσοῦτον
ἀργίσθη διὰ τὸ μηθὲν αὐτῷ συγχωρεῖσθαι τῶν ἀξιουμένων, ὥστ' οὐδὲ τὴν ἀπόκρισιν ἡβουλήθη δέξασθαι

14 παρὰ τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἀναπόκριτος ἀπῆλθεν. οἱ δ

δ' ᾿Αχαιοὶ τὴν αἰτίαν ἀνέφερον καὶ τῆς πρότερον παρουσίας ἅμα τῆς Μάρκου τοῦ Φολουίου καὶ τῆς τότε
τῶν περὶ τὸν Καικίλιον ἐπὶ τὸν ᾿Αρίσταινον καὶ τὸν [961

Διοφάνην, ὡς τούτους ἀντισπασαμένους διὰ τὴν ἀντι
15 πολιτείαν τὴν πρὸς τὸν Φιλοποίμενα καί τις ἡν ὑπο- 10
ψία τῶν πολλῶν πρὸς τοὺς προειρημένους ἄνδρας. καὶ
τὰ μὲν κατὰ Πελοπόννησον ἐν τούτοις ἡν.

C. OLYMP. 148, 2.

I., RES ITALIAE.

11 (15)] Οτι τῶν περί τὸν Καικίλιον ἀνακεχωρηκότων 15 (23,11) ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ διασεσαφηκότων τῆ συγ-κλήτω περί τε τῶν κατὰ Μακεδονίαν καὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον, εἰσῆγον εἰς τὴν σύγκλητον τοὺς περί 2 τούτων (παρα)γεγονότας πρεσβευτάς. εἰσελθόντων δὲ πρῶτον τῶν παρὰ τοῦ Φιλίππου καὶ παρ' Εὐμένους, 20

έτι δὲ τῶν έξ Αίνου καὶ Μαρωνείας φυγάδων, καὶ ποιησαμένων τους λόνους ακολούθως τοις έν Θετταλονίκη όηθεϊσιν έπὶ τῶν περὶ τὸν Καικίλιον, ἔδοξε τῆ 3 συγκλήτω πέμπειν πάλιν άλλους πρεσβευτάς πρός τον 5 Φίλιππον τούς ἐπισκεψομένους πρώτον μὲν εὶ παρακεγώρηκε των έν (Θετταλία καί) Περραιβία πόλεων 1108] κατά την των περί τον Καικίλιον απόκρισιν, είτα 4 τούς ἐπιτάξοντας αὐτῷ τὰς φρουρὰς ἐξάγειν ἐξ Αἴνου καὶ Μαρωνείας, καὶ συλλήβδην ἀποβαίνειν ἀπὸ τῶν 10 παραθαλαττίων τῆς Θράκης ἐρυμάτων καὶ τόπων καὶ πόλεων. μετά δὲ τούτους είσηγον τοὺς ἀπὸ Πελο- [5 962 ποννήσου παραγεγονότας. οι τε γάρ Αχαιοί πρεσβευ- 6 τας απεστάλκεισαν τούς περί Απολλωνίδαν του Σικυώνιον δικαιολογησομένους πρός τὸν Καικίλιον ὑπὲο τοῦ 15 μή λαβείν αὐτὸν ἀπόκρισιν καὶ καθόλου διδάξοντας ύπερ των κατά Λακεδαίμονα πραγμάτων, έκ τε της 7 Σπάρτης 'Αρεύς καὶ 'Αλκιβιάδης ἐπρέσβευσαν' οὖτοι δ' ήσαν των άρχαίων φυγάδων των ύπὸ τοῦ Φιλοποίμενος και των 'Αγαιών νεωστί κατηγμένων είς την 20 οlκείαν. δ καὶ μάλιστα τοὺς 'Αχαιοὺς εἰς ὀργὴν ἡγε 8 τῶ δοχείν, μεγάλης ούσης χαὶ προσφάτου τῆς εἰς τοὺς φυγάδας εὐεργεσίας, έξ αὐτῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἀγαριστεί-

¹ μαφωνίας Y, corr. Ernestus 5 παφακεχώφηκε Y Ur not. 57 Sch, παφακεχώφηκεν Ur vulgo 6 Θετταλία καὶ add. Tillmanns 1. c. 60 coll. Liv. 39, 33, 3 7 τῶν Y ante Ur, οm. U^* τὸν Y ante Ur, τῶν U^* ἀπόκρισιν U^* $U^$

σθαι παρ' αὐτοῖς ώστε καὶ καταπρεσβεύειν καὶ κατηγορίαν ποιεΙσθαι πρός τούς κρατούντας των ανελπίστως αὐτοὺς σωσάντων καὶ καταγαγόντων εἰς τὴν πατρίδα. 12 (16)] ποιησαμένων δὲ καὶ τούτων πρὸς άλλήλους ἐκ (28, 12) συγκαταθέσεως την δικαιολογίαν, καλ διδασκόν- 5 των την σύγκλητον των μέν περί τον Άπολλωνίδαν του Σικυώνιου ώς άδύνατον είη το παράπαν ἄμεινον γειοισθήναι τὰ κατὰ τὴν Σπάρτην ἢ νῦν κεγείρισται 2 διά των 'Αγαιών και διά Φιλοποίμενος, των δέ περί τον Αρέα ταναντία πειρωμένων λέγειν και φασκόντων 10 πρώτον μέν καταλελύσθαι την της πόλεως δύναμιν έξηνμένου τοῦ πλήθους μετὰ βίας, εἶτ' ἐν αὐτοῖς ἐπισφαλή και άπαρρησίαστον καταλείπεσθαι την πολιτείαν, 3 ἐπισφαλή μὲν ὀλίγοις οὖσιν καὶ τούτοις τῶν τειχῶν περιηρημένων, απαρρησίαστον δε διά τὸ μη μόνον 15 τοίς ποινοίς δόγμασιν των Αγαιών πειθαργείν, άλλά καλ κατ' ιδίαν ύπηρετείν τοίς άει καθισταμένοις άρ-1104 4] γουσιν, διαχούσασα καὶ τούτων ή σύγκλητος έχρινε τοίς αὐτοίς πρεσβευταίς δοῦναι και περί τούτων έντολάς, και κατέστησεν πρεσβευτάς έπι την (Μακεδονίαν 20 καὶ τὴν) Έλλάδα τοὺς περὶ Αππιον Κλαύδιον.

¹ παρ' αὐτῶν Rei 673, sed v. Sch et Krebsium D. Präpos cet. 53 s. 3 δοσάντων Ο 5 συγκαθέσεως Rei l. c., sed v. Sch 7 ἀδύνατον Di, αὐ δυνατὸν Y, οὐκ ἀν δυνατὸν Ur vulgo 8 ἢ X, ἢ U° (Ur), ἢ O, corr. Ca 855 9 δὲ Sch pro τε 11 καταλελύσθαι Y Be, καταλελύσθαι Ur vulgo 12 εἶτ' ἐν] εἶτ' οὖν Sch 13 καὶ ἀπαρρ. — 14 ἐπισφαλῆ Y, om. U* Ur (unde lac. post ἐν αὐτοῖς indicaverat Ca 856), ex O add. Sch 14 οὖσιν X BW, οὖσι Y* vulgo 16 δόγμασιν X BW, δόγμασι Y* vulgo ἀλλὰ omissum add. U* 17 ἀεὶ Y vulgo, ἀεὶ O, unde αἰεὶ Hu ἄρχουσιν Y Hu, ἄρχουσι U* Ur vulgo 18 διακούθ X, corr. X™ addito ἴσως καὶ] δὲ Rei 674, sed v. Sch 19 τούτων — 21 τοὺς περὶ οπ. Ο 20 κατέστησεν X BW, κατέστησε Y* vulgo 20. 21 Μακεδονίαν καὶ τὴν add. BW coll. Liv. 39, 38, 3

'Απελογήθησαν δε και πρός τον Καικίλιον ύπερ 5 τῶν ἀρχόντων οἱ παρὰ τῶν ᾿Αχαιῶν πρέσβεις ἐν τῆ συγκλήτω, φάσκοντες οὐθὲν ἀδικεῖν αὐτοὺς οὐδ' ἀξίους έγκλήματος ὑπάρχειν ἐπὶ τῷ μὴ συνάγειν τὴν ἐκκληs σίαν· νόμον γὰρ εἶναι παρὰ τοῖς 'Αγαιοῖς μὴ συγ- 6 καλείν τούς πολλούς, έαν μή περί συμμαγίας ή [968 πολέμου δέη γίνεσθαι διαβούλιον ή παρά (τῆς) συγκλήτου τις ένέγκη γράμματα. διὸ καὶ δικαίως τότε 7 βουλεύσασθαι μέν τοὺς ἄργοντας συγκαλεῖν τοὺς Αγαι-10 οὺς εἰς ἐχχλησίαν, χωλύεσθαι δ' ὑπὸ τῶν νόμων διὰ τὸ μήτε γράμματα φέρειν αὐτὸν παρὰ (τῆς) συγκλήτου μήτε τὰς ἐντολὰς ἐγγράπτους ἐθέλειν δοῦναι τοῖς ἄργουσιν. ὧν δηθέντων ἀναστὰς Καικίλιος τῶν τε περί 8 τον Φιλοποίμενα και Λυκόρταν κατηγόρησεν και καθ-15 όλου τῶν ᾿Αχαιῶν καὶ τῆς οἰκονομίας, ἦ περὶ τῆς τῶν Λακεδαιμονίων ἐκέχρηντο πόλεως. ἡ δὲ σύγκλη- 9 τος διαχούσασα των λεγομένων έδωχε τοῖς 'Αγαιοῖς άπόκρισιν δτι περί μέν των κατά Λακεδαίμονα πέμψει τούς έπισκεψομένους τοίς δὲ πρεσβευταίς τοίς αίεί 10 20 παρ' έαυτων έκπεμπομένοις παρήνει προσέχειν τὸν νοῦν καί καταδογήν ποιείσθαι την άρμόζουσαν, καθάπερ καί 'Ρωμαζοι ποιούνται των παραγινομένων πρός αὐτούς πρεσβευτῶν.

³ οὐθὲν Υ Ur vulgo, οὐθένα Ο, οὐθὲν Ernestus Di
4 ἐγκλήμα Ο, ut videtur 7 τῆς add. Be 10 τωνόμων
Ο 11 γραμματοφέρειν Ο τῆς add. Rei 674 Be
13 τῶν] τὸν Ο 14 κατηγόρησεν Υ Ηu, κατηγόρησε
U* Ur vulgo 15 ἢ Ur pro ἢ 18 πέμψη Ο
19 αἰεὶ Ηu, ἀεὶ Υ, ἀεὶ Ur vulgo 20 παρήνει] παρῆν
ἐς Ο 21 καταλογὴν Υ, corr. Sch auctore Rei 674, qui
ἀποδοχὴν νel καταξυγὴν vel καταδοχὴν coniecerat
22 αὐτοὺς Βε

II. RES MACEDONIAE.

"Οτι Φίλιππος ὁ βασιλεύς, διαπεμψαμένων πρὸς 13 (17)] (28, 13)αὐτὸν έχ τῆς 'Ρώμης τῶν Ιδίων πρεσβευτῶν καὶ δηλούντων ὅτι δεήσει κατ' ἀνάγκην ἀποβαίνειν ἀπὸ 1105 2] τῶν ἐπὶ Θράκης πόλεων, πυθόμενος ταῦτα καὶ βα- 5 ρέως φέρων έπι τῷ δοχεῖν πανταχόθεν αὐτοῦ περιτέμνεσθαι την άργην, έναπηρείσατο την όργην είς τούς 3 ταλαιπώρους Μαρωνείτας. μεταπεμψάμενος γάρ 'Ονόμαστον τον έπι Θράκης τεταγμένον έκοινολογήθη τούτω 4 περί τῆς πράξεως. δ δ' 'Ονόμαστος άναχωρήσας έξ- 10 απέστειλε Κάσσανδρον είς Μαρώνειαν, συνήθη τοίς πολλοίς υπάργοντα διὰ τὸ ποιείσθαι τὸν πλείονα γρό-5 νον έχει την διατριβήν, ατε του Φιλίππου πάλαι τούς αὐλικοὺς έγκαθεικότος εἰς τὰς πόλεις ταύτας καὶ συνήθεις πεποιημότος τοὺς έγχωρίους ταῖς τούτων παρε- 16 6 πιδημίαις. μετά δέ τινας ήμέρας έτοιμασθέντων των Θρακών, καὶ τούτων ἐπεισελθόντων διὰ τοῦ Κασσάνδρου νυκτός, έγένετο μεγάλη σφαγή και πολλοί τῶν 7 Μαρωνειτών ἀπέθανον. κολασάμενος δὲ τῷ τοιούτῳ τρόπω τους άντιπράττοντας δ Φίλιππος και πληρώσας 20 τον ίδιον θυμόν, έκαραδόκει την των πρεσβευτών [964

^{2—113, 5} V 78^r—81^r, W 53ⁿ—55ⁿ, N 84^r—86ⁿ, U 321—327, Ur XLIV; v. Liv. 39, 34—35, 4, Ni 224, BW Beitr. 7
7 έναπηφείσατο Z ante Ur, έναπεφίσατο U 8 μαφωνίτας Z, corr. Di, v. Steph. Byz. v. Μαφώνεια ἀνομαστὸν Z ubique cum accentu in ultima, corr. Ca 857 9 τοῦτο Z, corr. Ur 10 εἰσαπέστειλε Z, corr. Na 257 BW 11 πάσανθου Z, corr. Di μαφώνιαν Z, corr. Ur 12 τῶν πλειόνων Ζφόνων Z, τῶν πλείων χφόνων W, τὸν πλείον χφόνου U, corr. Ur 13 φιλίπου W 14 ἐγκαθηπότας Z, ἐγκαθικότος Ur, corr. Rei 674 Be 15 εἰςπεποιηπότος V 17 πασάνθου Z, corr Di 19 μαφωνιτῶν Z, corr. Di, v. 8

παρουσίαν [πεπεισμένος μηδένα τολμήσειν χατηγορήσειν αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον]. μετὰ δέ τινα γρόνον 8 παραγενομένων των περί τον Αππιον και ταγέως πυθομένων τὰ γεγονότα κατὰ τὴν Μαρώνειαν καὶ πικρῶς 5 τῶ Φιλίππω μεμψιμοιοούντων ἐπὶ τούτοις, ἐβούλετο μέν ἀπολογείσθαι, φάσκων μή κεκοινωνηκέναι τῆς πα- 9 ρανομίας, άλλ' αὐτοὺς ἐν αὑτοῖς στασιάζοντας Μαρωνείτας, [καί] τοὺς μὲν ἀποκλίνοντας (πρὸς) Εὐμένη κατά την εύνοιαν, τούς δὲ πρὸς έαυτόν, εἰς ταύτην 10 έμπεπτωκέναι την άτυγίαν. καλείν δ' έκέλευε κατά 10 πρόσωπον, εί τις αὐτοῦ κατηγορεί. τοῦτο δ' ἐποίει 11 πεπεισμένος μηδένα τολμήσειν διά τὸν φόβον, τῷ δοκείν την μέν έκ Φιλίππου τιμωρίαν έκ γειρός έσεσθαι τοις άντιπράξασιν, την δε 'Ρωμαίων έπιχουρίαν μαχράν 1106] ἀφεστάναι. τῶν δὲ περὶ τὸν Αππιον οὐ φασκόν- 12 των προσδείσθαι δικαιολογίας, σαφώς γάρ είδέναι τά γεγουότα καὶ τὸν αἴτιον τούτων, εἰς ἀπορίαν ἐνέπιπτεν δ Φίλιππος. και την μέν πρώτην ἔντευξιν ἄχρι τού- 13 του προβάντες έλυσαν κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν [14 (18) 20 ήμέραν οί περὶ τὸν "Αππιον πέμπειν ἐπέταττον τῶ Φιλίππω τὸν 'Ονόμαστον καὶ τὸν Κάσσανδρον έξ αὐτῆς εἰς τὴν Ῥώμην [ῖνα πύθηται περὶ τῶν γεγονότων]. δ δε βασιλεύς, διατραπείς ώς ενι μάλιστα καί 2

¹ πεπεισμένος — 2 φόβον ex § 11 illata del. Na 122 Di 1 μηθένα ex δένα N 4 άαρωνίαν Z, άρμενίαν N, corr. Ur 5 μεψιμοιρούντων VW 7 άλλ' αὐτοὺς Be pro άλλὰ τοὺς αὐτοῖς Z, corr. Be μαρωνίτας Z, corr. Di 8 καλ del. BW πρὸς add. Ur εὐμενῆ Z, εύμένη N ante Ur 10 έππεπτωπέναι Z, corr. Hertleinius progr. Wertheim. 1865, 21 Di 14 ἀντιπράξασιν Z Hu, ἀντιπράξασι U vulgo 15 ού φασκόντων bis in U 21 πάσανδρον Z, παδρον N, σον add. N^m , corr. Di 22 ℓνα — γεγονότων ex p. 112, 3 illata del. BW post πύθηται add. η σύγκλητος (cum hiatu) Ur, post γεγονότων Hu

άπορήσας έπλ πολύν γρόνου, του μέν Κάσσανδρου έφη πέμψειν, τὸν αὐθέντην γεγονότα τῆς πράξεως, ὡς ἐκείνοί φασιν, ϊνα πύθηται παρά τούτου τὰς άληθείας ή 3 σύγκλητος. τὸν δ' 'Ονόμαστον έξηρείτο καὶ παρ' αὐτὰ καί μετά ταῦτα τοῖς πρεσβευταῖς έντυνγάνων, ἀφορμῆ 5 μέν γρώμενος τῷ μὴ οίον ἐν τῆ Μαρωνεία παραγεγονέναι τὸν 'Ονόμαστον κατὰ τὸν τῆς σφαγῆς καιρόν, 4 άλλα μηδ' έπι των σύνεγγυς τόπων γεγονέναι, τη δ' άληθεία δεδιώς μή παραγενηθείς είς την 'Ρώμην, καί πολλών ἔργων αὐτῷ κεκοινωνηκώς τοιούτων, οὐ μόνον 10 τὰ κατὰ τοὺς Μαρωνείτας, άλλὰ καὶ τάλλα πάντα δια-5 σαφήση τοῖς 'Ρωμαίοις. καὶ τέλος τὸν μὲν 'Ονόμαστον έξείλετο, τὸν δὲ Κάσσανδρον μετὰ τὸ τοὺς πρεσβευτάς άπελθειν άποστείλας και παραπέμψας έως Ήπείρου [965 6 φαρμάκω διέφθειρεν. οἱ δὲ περὶ τὸν "Αππιον, κατε- 15 γνωκότες του Φιλίππου και περί της είς τους Μαρωνείτας παρανομίας καὶ περὶ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἀλλοτριότητος, τοιαύτας έχοντες διαλήψεις έχωρίσθησαν.

7 Ο δὲ βασιλεὺς γενόμενος καθ' ἐαυτὸν καὶ συμμεταθοὺς τῶν φίλων 'Απελλῆ καὶ Φιλοκλεῖ περὶ τῶν 20 ἐνεστώτων, ἔγνω σαφῶς ἐπὶ πολὺ προβεβηκυῖαν αὑτοῦ τὴν πρὸς 'Ρωμαίους διαφοράν, καὶ ταύτην οὐκέτι λαν-1107] θάνουσαν, ἀλλὰ καταφανῆ τοῖς πλείστοις οὖσαν.

¹ πάσανδρον Z, corr. Di 3 περί Z, corr. Rei 674 Sch τὰς ἀληθείας] Scripturam traditam tuentur Sch in lexico v. πυνθάνεσθαι et C. Wunderer l. c. 17 coll. 10, 40, 5 et 38, 1, 3 5 ἀφορμὴ Z, corr. Ur 6 μαρωνία Z, corr. Ernestus 8 δ' Z Hu, δὲ U vulgo 11 τὰ om. WN 11. 16 μαρωνίτας Z, corr. Di 11 διασαφήσει Z vulgo, διασαφησ' N, corr. Sch 13 κάσάνδρον Z, corr. Di 19 Ότι φίλιππος ό μακεδών γενόμενος — 113, 18 X 100°—101°, 0 170°—171°, U* 39—41; duo illa excerpta codicum Y et Z recte coniunxit Ur XLIV 20 ἀπελλεί ΥΖ vulgo, ἀπελεί Ο, corr. Be 21 τὸ πολὸ Υ αὐτοῦ ΥΖ, corr. Be 22 και—23 οὐσαν οπ. Υ

καθόλου μεν ούν πρόθυμος ήν είς το κατά πάντα τρό- 8 πον αμύνασθαι καὶ μετελθεῖν αὐτούς πρὸς ἔνια δὲ τῶν ἐπινοουμένων ἀπόγειρος ὢν ἐπεβάλετο πῶς ἂν ἔτι γένοιτό τις άναστροφή και λάβοι γρόνον πρός τὰς είς ε τὸν πόλεμον παρασκευάς. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ τὸν νεώ- 9 τατον υίον Δημήτοιον πέμπειν είς την Ρώμην, τὰ μέν άπολογησόμενον ύπερ των έγκαλουμένων, τὰ δε καί παραιτησόμενου, εί καί τις άγνοιά (ποτ') έγεγόνει περί αὐτόν. πάνυ γὰρ ἐπέπειστο διὰ τούτου πᾶν τὸ προ- 10 10 τεθέν ανύεσθαι παρά τῆς συγκλήτου διά την ύπεροχήν την γεγενημένην τοῦ νεανίσχου χατά την δμηρείαν. ταῦτα δὲ διανοηθείς αμα μεν ενίνετο περί την έκπομ- 11 πην τούτου και των αμα τούτω συνεξαποσταλησομένων φίλων, αμα δε τοις Βυζαντίοις υπέσγετο βοηθήσειν, 12 15 οὐχ οὕτως ἐκείνων στοχαζόμενος ὡς ἐπὶ τῆ ἀκείνων προφάσει βουλόμενος καταπλήξασθαι τοὺς τῶν Θρακῶν δυνάστας των ύπερ την Προποντίδα κατοικούντων γά οιν της προχειμένης ἐπιβολης.

III. RES GRAECIAE.

ο "Οτι κατὰ τὴν Κρήτην, κοσμοῦντος ἐν Γορ τύνη Κύδα τοῦ ἀντάλκους, κατὰ πάντα τρόπον

¹ πένθυμος U 2 μετὰ ελθεῖν O 3 ἐπεβάλλετο N 3. 4 ἀν ἐπιγένοιτο YZ, corr Sch 4 ἀναστροφη Ο τὰς bis in O 5 παρασκευάς: des. Z^* 8 ἐγεγόνει Y, γέγονε Ben 286, (ποτ') ἐγεγόνει BW 9 αὐτῶν Y, corr. Rei 674 Sch 10 ἀνύσεοθαι Na 344 Di 13 καὶ U^* τούτων Y ante Ur, τούτων U^* 15 ἐκείνω (Y), corr. Ur τῆ ἐκείνων Y, corr. Hu Philol. 1859, 314 BW 16 Φράκων O 17 ὑπὲρ Rei 675 Sch pro ὑπὸ 20—115, 3 V 81^* — 82^* , W 55^* — 56^* , N 86^* — 88^* , U 327—329, Ur XLV; v. Ni 224, BW Beitr. 7 20 γορτύνη (Z), γορτύνι Ur, Γόρτυνι Di 21 κύδα τοῦ Gro, κυδάτον Z ἀντετάλκους Z, ἀντιτάλκους Ur, corr. Na 247 Di

έλατιούμενοι Γορτύνιοι τοὺς Κνωσίους, αποτεμόμενοι της γώρας αὐτῶν τὸ μὲν καλούμενον Αυκάστιον προσέ-2 νειμαν 'Ραυκίοις, τὸ (δὲ) Διατόνιον Λυττίοις. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον παραγενομένων πρεσβευτῶν έκ τῆς 108] 'Ρώμης είς την Κρήτην των πεοί τον "Αππιον 5 γάριν τοῦ διαλῦσαι τὰς ἐνεστώσας αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους διαφοράς, καὶ ποιησαμένων λόγους ὑπὲρ τού- [966] των (έν) τη Κνωσίων και Γορτυνίων, πεισθέντες οί Κοηταιείς έπέτρεψαν τὰ καθ' αύτοὺς τοῖς περί τὸν 3 "Αππιον. οἱ δὲ [πεισθέντες] Κνωσίοις μὲν ἀποκατ- 10 έστησαν την χώραν, Κυδωνιάταις δε προσέταξαν τούς μεν δμήρους απολαβείν, ους εγκατέλειπον δόντες τοίς περί Χαρμίωνα πρότερον, την δε Φαλάσαρναν άφειναι 4 μηδεν έξ αὐτῆς νοσφισαμένους, περί δε τῶν κατὰ κοινοδίκιον συνεχώρησαν αὐτοῖς βουλομένοις μὲν [αὐ- 15 5 τοῖς] έξεῖναι μετέχειν, μή βουλομένοις δὲ καὶ τοῦτ' ο έξειναι, πάσης ἀπεγομένοις τῆς ἄλλης Κρήτης αὐτοῖς

¹ έλαττοῦντες Rei 675 nrwsious Z Ur Di, Krwssious Ca 859 vulgo, v. BW I 73 3 barniois (Z), corr. Ur de add. Ur διὰ τόνιον V luxriois Z, corr. BW, v. F. Kaelkerum l. c. 234 et Dittenbergerum syll. 2 n. 288, 3 et n. 463, 37. 43 4 πρεσβευτών Z Di, των πρεσβευτών Ur vulgo 7 ποιησαμένων ex ποιησαμένους N 8 (έν) τη Κνωσίων και Γορτυνίων BW, v. 4, 25, 1; 34, 9. 11, 5, 8, $\tau \hat{\eta}$ κνωσέων καλ γορτύνη Z, $\tau \hat{\omega} \nu$ κνωσσίων καλ γορτυνίων Ur, ** * $\tau \hat{\omega} \nu$ Κνωσσίων καλ Γορτυνίων Ca 859, εν τη Κνωσσέων και Γόρτυνι Gro not. 447, (πρός τὸ κοινον) των Κνωσσίων και Γορτυνίων Rei 675, έν Κνωσώ και Γόρτυνι Di, τη Κνωσσίων και Γορτυνίων (πόλει) Η μ 10 πεισθέντες del. Be auctore Sch ννωσίοις Z Ur Di, Κνωσσίοις Ca 859 vulgo, v. ad vs. 1 άπεκατέστησαν Z, corr.

 Ur
 12 ἐγκατέλειπον (Z) Ur vulgo, ἐγκατέλιπον Ν Di Hu,

 v. BW Beitr. 23s.
 13 χαρμίωνα Z Hu, χασμίωνα Ur

 vulgo
 φαλασάρναν Z, corr. Sch coll. Steph. Byz.

 15 noivodinator Z, corr. Boeckhius C. I. G. II 416 Be χώρησαν Z, ἀπεχώρισαν V, corr. Ur αὐτοῖς post μὲν del. Be, avris coni. Hu

τε καὶ τοῖς ἐκ Φαλασάρνης φυγάσιν. *** ἀπέκτειναν τοὺς περὶ Μενοίτιον, ἐπιφανεστάτους ὄντας τῶν πολιτῶν.

D. OLYMP. 148, 3.

RES AEGYPTI.

1092] . βασιλέα καὶ θεων αιμα τοῦτον λέγοντες [16 (6)
καταχ $(ρω)$ μενοι τευξεσθαι $ $ τινος έλέους καὶ συγ $ $ [921]
γνώμης ἐπὶ τῷ σασθαι
τον βασιλεα
10 ων γε μὴν καὶ βασιλικώτερος
ονων ων άθετηθηναι γὰρ υφ ετερων πρειττον ήν ή
πρότερου αὐτὸυ ἀθετεῖυ τὰς πίστεις καὶ μὴυ ἀδικεί-
σθαι μᾶλλον η
και ανουσ φασιν συμ-
15 πάσχειν τοισ αδικοισ π
1093] ἔγγιστα τῆς θείας φυσεωσ εἶναι
νουσ τυγχάνειν τιμῶν η υπ
1 φαλαισάρνης Z, corr. Ur ***] οὶ (cum hiatu) add. Ur 2 μενήτιον Z, corr. Ur 6—116, 15 M 62, 20—63, 8 Hey; v. BW Beitr. 988. et cf. ad p. 88, 14 6 δεῶν αἰμα legit Hey 7 καταχ(φώ)μενοι Hey τεύξεοθαί legit Hey 8 ἐπὶ τη legit Hey 9 τὸν βασιλέα. πότερος (vel πρότερος)

θεὸς γὰρ οὐδεὶς | πρότερος κακῶς ποιεῖ τοὺς ανουσ... τα του προσ δ δαυμάζουσι μεν πάντες Φίλιππον 2 διά την οφ . . . ς μεγαλοψυχίαν δτι κακώς οὐ μόνον ἀκούων, ἀλλὰ καὶ πάσχων ὑπ' 'Αθηναίων, νικήσας αὐ- 5 τούς την περί Χαιρώνειαν μάγην τοσούτον απέσγε τοῦ χρήσασθαι τῷ καιρῷ πρὸς τὴν κατὰ τῶν έχθοων βλάβην ώστε τοὺς μέν τεθνεωτας των 'Αθηναίων κηδεύσας έθαψε, τούς δ' αλημαλώτους χωρίς 3 λύτρων προσαμφιέσας έξαπέστειλε τοῖς ἀναγκαίοις. μι- 10 μουνται δ' ήχιστα την τοιαύτην προαίρεσιν, άμιλλωνται δὲ τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς τιμωρίαις πρὸς τούτους, 4 οίς πολεμοῦσι τούτων αὐτῶν ἕνεκα. *** πλὴν ὅνε Πτολεμαΐος δήσας τοὺς ἀνθρώπους γυμνοὺς ταῖς ἁμάξαις είλκε και μετά ταῦτα τιμωρησάμενος ἀπέκτεινεν. — 15 "Ότι Πτολεμαῖος ὁ βαςιλεὺς Αἰγύπτου ὅτε [966] (23, 16) την Λύκων πόλιν ἐπολιόρκησε, καταπλαγέντες τὸ γεγονὸς οἱ δυνάσται τῶν Αἰγυπτίων ἔδωκαν σφᾶς 2 αὐτοὺς εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πίστιν. οἷς κακῶς ἐχρή-

cατο καὶ εἰς κινδύνους πολλοὺς ἐνέπεςεν. παραπλήσιου 3 δέ τι συνέβη καὶ κατά τοὺς καιρούς, ἡνίκα Πολυκράτης τούς ἀποστάτας έγειρώσατο. οί γὰρ περί τὸν 'Αθίνιν 4 καὶ Παυσίραν καὶ Χέσουφον καὶ τὸν Ἰρόβαστον, οίπερ s ήσαν έτι διασωζόμενοι των δυναστών, είξαντες τοίς πράγμασι παρήσαν είς την Σάιν, σφας αὐτούς είς την τοῦ βασιλέως έγγειρίζοντες (πίστιν). δ δε Πτολεμαΐος 5 άθετήσας τὰς πίστεις καὶ δήσας τοὺς ἀνθρώπους γυμνούς ταις άμάξαις είλκε και μετά ταῦτα τιμωρησά-10 μενος απέκτεινεν, καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν Ναύκρατιν 6 1094] μετά τῆς στρατιᾶς, καὶ παραστήσαντος αὐτῷ τοὺς έξενολογημένους ἄνδρας έχ τῆς Ελλάδος Αριστονίχου, προσδεξάμενος τούτους απέπλευσεν είς 'Αλεξάνδρειαν, τῶν μὲν τοῦ πολέμου πράξεων οὐδεμιᾶς κεκοινωνηκώς 7 15 διὰ τὴν Πολυκράτους ἀδικοδοξίαν, καίπερ ἔγων ἔτη πέντε χαὶ εἴχοσιν.

E. OLYMP. 148, 4.

I. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

"Ότι φηςὶν ὁ Πολύβιος ἐν τῷ εἰκοςτῷ δευ- [18 (8) 944 20 τέρῳ: περὶ δὲ τὴν τῶν ἐν Μακεδονία βασιλέων οἰκίαν ἤδη τις ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν ἐφύετο κακῶν ἀνηκέστων ἀρχή. καίτοι γ' οὐκ ἀγνοῶ διότι τινὲς 2

⁴ πανσίραν (s. acc.) P, acc. add. Va τρόβαστον P, Irobastus Va 5 διασωζόμενοι P, corr. Hu 6 είστὸν σαϊν P, corr. Sch 7 πίστιν add. Va 8 ἐνδήσας Rei 755, sed v. W. S. Teuffelium ad Aristoph. nub. 592 10 νανπρατίαν P, corr. Va 11 τρατιᾶσ P, corr. Va 12 Ἀριστονίπου] v. Dittenbergerum syll. In. 268 ann. 21 13 ante προσδ. del. και Va είσ P Hu, είς τὴν Va vulgo 14 πεκοινωνικὼσ P 16 ἐ P 19—119, 20 M 63, 9—64, 12 Hey; v. Liv. 39, 23, 5, BW Beitr. 988. 22 γε M, corr. BW

τῶν συγγραφόντων περί τοῦ (συστάντος) 'Ρωμαίοις πολέμου πρός Περσέα, βουλόμενοι τὰς αλτίας ἡμίν έπιδεικνύναι τῆς διαφορᾶς, πρώτον μεν ἀποφαίνουσι την 'Αβρουπόλιος έκπτωσιν έκ της ίδιας δυναστείας, ώς καταδραμόντος αὐτοῦ τὰ περί τὸ Πάγγαιον μέταλλα 6 3 μετὰ τὸν τοῦ Φιλίππου θάνατον. Περσεύς δὲ παραβοηθήσας και τρεψάμενος δλοσχερῶς έξέβαλε τὸν προ-4 ειρημένον έχ τῆς Ιδίας ἀρχῆς εξῆς δὲ ταύτη τὴν εἰς Δολοπίαν είσβολήν και την είς Δελφούς παρουσίαν 5 Περσέως, έτι δε την κατ' Ευμένους τοῦ βασιλέως έπι- 10 βουλήν γενομένην έν Δελφοῖς και την τῶν έκ Βοιωτίας πρεσβευτών επαναίρεσιν, έξ ών ενιοί φασι φύναι 6 Περσεί τὸν πρὸς 'Ρωμαίους πόλεμον. ἐγὰ δέ φημι κυριώτατον μέν είναι και τοίς συγγράφουσι και τοίς φιλομαθούσι τὸ γινώσκειν τὰς αἰτίας, ἐξ ὧν ἕκαστα 15 γενναται καλ φύεται των πραγμάτων συγκέχυται δέ ταῦτα παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν συγγραφέων διὰ τὸ μή πρατεισθαι τίνι διαφέρει πρόφασις αλτίας καλ πάλιν 7 προφάσεως άργη πολέμου. και νῦν δὲ τῶν πραγμά- [945] 1095] των αὐτῶν προσυπομιμνησκόντων ἠνάγκασμαι πά- 20 8 λιν άνανεώσασθαι τὸν αὐτὸν λόγον. τῶν γὰο ἄρτι φηθέντων πραγμάτων τὰ μὲν πρῶτα προφάσεις εἰσί, τὰ δὲ τελευταῖα (τὰ) περὶ τὴν (κατὰ) τοῦ βασιλέως

Εύμένους ἐπιβουλὴν καὶ τὰ περὶ (τὴν) τῶν πρεσβευτῶν ἀναίρεσιν καὶ τούτοις ἔτερα παραπλήσια τῶν κατὰ τούς αὐτούς καιρούς γεγονότων ἀργαὶ πρόδηλοι τοῦ συστάντος 'Ρωμαίοις καὶ Περσεί πολέμου καὶ τοῦ κατα-5 λυθηναι την Μακεδόνων άργην αlτία δε τούτων άπλως 9 έστιν οὐδεμία. δηλον δὲ τοῦτ' ἔσται διὰ τῶν έξης όηθησομένων. καθάπερ γάρ είπομεν Φίλιππον τον 10 'Αμύντου διανοηθηναι καὶ προθέσθαι συντελείν τὸν πρός τούς Πέρσας πόλεμον, 'Αλέξανδρον δὲ τοῖς ὑπ' 10 έκείνου κεκριμένοις (έπιγενέσθαι) χειριστήν των πράξεων, ούτω και νῦν Φίλιππον μέν τὸν Δημητρίου φαμέν διανοηθήναι πρότερον πολεμεῖν 'Ρωμαίοις τὸν τελευταΐον πόλεμον καὶ τὰς παρασκευὰς έτοίμας πάσας πρός ταύτην έγειν την επιβολήν, εκείνου δ' έκγωρή-15 σαντος Περσέα γενέσθαι χειριστήν τῶν πράξεων εί 11 δὲ τοῦτ' ἀληθές, κάκεῖνο σαφές οὐ γὰρ οἶόν τε τὰς αίτίας υστερον γενέσθαι της τελευτης του πρίναντος και προθεμένου πολεμείν. δ συμβαίνει τοῖς ὑπὸ τῶν άλλων συγγραφέων είρημένοις πάντα γάρ έστι τὰ λε-20 γόμενα παρ' αὐτοῖς ὕστερα τῆς Φιλίππου τελευτῆς. — "Οτι Φιλοποίμην πρὸς "Αρχωνα τὸν στρα- [19 (14) 11021 (25, 10°) [961 τηγον λόγοις τισί διεφέρετο, ό μεν ούν Φιλοποίμην εὐδοχήσας έχ τοῦ χαιροῦ τοῖς λεγομένοις χαὶ

¹ την add. Ge 5 άπλοῦς M, corr. Ma, ex cod. dubitanter comprobavit Bo 9 s. ταῖς — πεπριμέναις Cobetus l. c. 10 (ἐπιγενέσθαι) χειριστὴν Campius Pol. Gesch. übersetzt cet. Stutg. 1863, 1289 ann. 2 BW, χρῆσθαι Μ, ἐγχειρῆσαι Cobetus l. c., χρῆσσθαι πρὸς τὸν χειρισμὸν νει χρησάμενον άψασθαι (vel ἐφικέσθαι) Hu 13 ἐτοίμους Μ, corr. Kaelker l. c. 239 BW 14 σχεῖν Cobetus l. c. 16 καὶ ἐπεῖνο Μ, corr. Hu Philol. 1859, 312 BW, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 686 16. 17 τὰς αἰτίας Ge pro ταύτας 21—120, 12 M 64, 13—28 Hey, v. BW Beitr. 988.

μεταγνούς ἐπήνει τὸν Ἄρχωνα φιλοφρόνως, ὡς ἐν2 τρεχῶς καὶ πανούργως τῷ καιρῷ κεχρημένον. ἔμοιγε
μήν, φηςὶν ὁ Πολύβιος, οὕτε τότε παρόντι τὸ ἑηθὲν
εὐηρέστησεν, ὥστ' ἐπαινοῦντά τινα κακῶς ἄμα ποιεῖν,
8 οὕτε μετὰ ταῦτα τῆς ἡλικίας προβαινούσης: πολὺ γὰρ 5
δή τι μοι δοκεῖ κεχωρίσθαι κατὰ τὴν αῖρεσιν ὁ πραγματικὸς ἀνὴρ τοῦ κακοπράγμονος καὶ παραπλησίαν ἔχειν
διαφορὰν τῷ κακεντρεχεῖ πρὸς τὸν ἐντρεχῆ' ἃ μὲν γάρ
ἐστι κ(άλλ)ιστα τῶν ὅντων ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἃ δὲ τοὐ4 ναντίον ἀλλὰ διὰ τὴν νῦν ἐπιπολάζουσαν ἀκρισίαν 10
βραχείας ἔχοντα κοινότητας τὰ προειρημένα τῆς αὐτῆς
ἐπισημασίας καὶ ζήλου τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.

II. RES ASIAE.

20] "Οτι 'Απολλωνίς, ή 'Αττάλου τοῦ πατρὸς [967 1108] (38,18) Εὐμένους τοῦ βαςιλέως γαμετή, Κυζικηνή ἢν, 15 γυνή διὰ πλείους αἰτίας άξία μνήμης καὶ παρασημασίας. 2 καὶ γὰρ ὅτι δημότις ὑπάρχουσα βαςίλιςςα ἐγεγόνει καὶ ταύτην διεφύλαξε τὴν ὑπεροχὴν μέχρι τῆς τελευταίας, οὐχ ἐταιρικὴν προσφερομένη πιθανότητα, σωφρονικὴν δὲ καὶ πολιτικὴν σεμνότητα καὶ καλοκαγα-20 θίαν, δικαία τυγχάνειν τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἐστίν,

⁴ ἄμα λέγειν Madvigius advers. crit. I 483 9 χ...ιστα M, corr. Ma 14—121, 16 P 306 s., Va 113, Suid. v. 'Απολλωνιάς; v. BW Beitr. 8 s. 14 ἀπολλωνιάσ P, corr. Di, v. Pauly-Wissows Realencycl. II 163 n. 4 ἡ om. Suid. 15 Κυζικηνή ἡν—16 παρασημασίας om. Suid. 17 καὶ γὰρ ὅτι] ῆτις Suid. ὅτι del. Hu οὐσα Suid. βασίλεισσα P 18 τελευταίασ ὅτι P, τελευταίας ἡμέρας Suid., τελευταίας Va, v. Krebsium Die Präpositionsadv. i. d. spät. hist. Gräc. Monach. 1885, II 11 21 ante δικαία add. καὶ P, del. Sch 21 δικαία—121. 1 καὶ καθότι om. Suid.

11091 καὶ καθότι τέτταρας υίοὺς γεννήσασα πρὸς πάντας 3 τούτους άνυπέρβλητον διεφύλαξε την εύνοιαν καὶ φιλοστοργίαν μέγρι της του βίου καταστροφής, καίτοι γρόνον οὐκ δλίγον ὑπερβιώσασα τἀνδρός. πλὴν οῖγε περί 4 ε τον "Ατταλον έν τη παρεπιδημία καλήν περιεποιήσαντο Φήμην, ἀποδιδόντες τη μητρί την καθήκουσαν γάριτα καὶ τιμήν. ἄγοντες γὰρ ἐξ ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν μέσην 5 αύτῶν τὴν μητέρα περιήεσαν τὰ δ' ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν μετά τῆς θεραπείας. ἐφ' οἶς οἱ θεώμενοι μεγάλως 6 10 τούς νεανίσκους ἀπεδέχοντο καὶ κατηξίουν καὶ μνη- 7 μονεύοντες των περί τον Κλέοβιν καί Βίτωνα συνέκρινον τὰς αίρέσεις αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς προθυμίας της έκείνων λαμπρον τω της υπεροχής των βασιλέων άξιώματι συναναπληροῦντες. ταῦτα δ' ἐτελέςθη ἐν 8 15 Κυζίκω μετά την διάλυσιν την πρός Προυσίαν τον βασιλέα. —

"Οτι 'Ορτιάγων ὁ Γαλάτης, τῶν ἐν τῆ [21 942 'Αςία βαςιλεύων, ἐπεβάλετο τὴν ἀπάντων τῶν (22, 21) Γαλατῶν δυναστείαν εἰς αὐτὸν μεταστῆσαι, καὶ πολλὰ 2 20 πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προσεφέρετο καὶ φύσει καὶ τριβῆ. καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν καὶ μεγαλόψυχος 3

4 και κατὰ τὰς ἐντεύξεις εὕχαρις και συνετός, τὸ δὲ συνέχον παρὰ Γαλάταις, ἀνδρώδης ἦν και δυναμικὸς πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας.

III. RES AEGYPTI.

⁵⁻¹⁴ P 307, Va 114, Suid. v. 'Αριστόνιχος; v. BW Beitr. 8s. 8 είχεν ἢ Suid., ἔσχε P 10 διατριβὴν ἐποιεῖτο (cum hiatu) Suid. 11 δὲ om. Suid. 14 πεφύπει P Hu E.Z. XXXII 16 BW, ἐπεφύπει Suid. Va vulgo παλὸς Suid.

FRAGMENTA LIBRI XXIII.

A. OLYMP. 149, 1.

I. RES ITALIAE.

Ότι κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ τετταρακοστὴν όλυμ- 1 πιάδα πρὸς ταῖς ἑκατὸν εἰς τὴν Ῥώμην ἡθροισθησαν (24,1) πρεσβειῶν πλῆθος ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὅσον οὐ τα- [968 5 χέως πρότερον. τοῦ γὰρ Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς 2 τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, καὶ τῶν Ῥωμαίων γνωσθέντων ὅτι προσδέχονται τὰς κατὰ Φιλίππου κατηγορίας καὶ πρόνοιαν ποιοῦνται τῆς ἀσφαλείας (τῶν) πρὸς αὐτὸν ἀμφισβητούντων, ἅπαντες οἱ παρακείμενοι τῆ Μακεδονία παρ- 3 ῆσαν, οἱ μὲν κατ' ἰδίαν, οἱ δὲ κατὰ πόλιν, οἱ δὲ κατὰ τὰς ἐδνικὰς συστάσεις, ἐγκαλοῦντες τῷ Φιλίππφ. σὺν 4 δὲ τούτοις οἱ παρ' Εὐμένους ἦκον ἅμ' Ἀθηναίφ τῷ τοῦ βασιλέως ἀδελφῷ, κατηγορήσοντες αὐτοῦ περί τε 5 τῶν ἐπὶ Θράκης πόλεων καὶ περὶ τῆς ἀποσταλείσης

^{2—130, 17} \times 101°—108°, 0 171°—176°, U* 41—55, Ur XLVI; v. Liv. 39, 46, 6—48, Ni 226, 333, Ni Rhein. Mus. 1871, 264 88., Stei 40 2 τὴν ἐνάτην καὶ τετταρακοστὴν Be, τὴν ἐννάτην καὶ τεσσαρακοστὴν O, τὴν $\overline{\partial}$ καὶ $\overline{\mu}$ Y Ur 3 ταῖς $\overline{\rho}$ Y Ur $\overline{\partial}$ θροίσ $\overline{\partial}$ ησαν Y°, corr. BW I 77 6 διαδοσίαν Y, corr. Ur 9 τῶν add. Ur ἀμφιβηστούντων O 14 κατηγορήσαντες O

5 Προυσία βοηθείας. Τηκε δε και Δημήτριος ο τοῦ Φιλίππου πρός πάντας τούτους ἀπολονησόμενος, έγων 'Απελλην και Φιλοκλη μεθ' αύτου, τούς τότε δοκουντας 6 είναι πρώτους φίλους τοῦ βασιλέως. παρήσαν δε καλ παρά Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφ' έκάστου γένους των 5 1111 7] έν τη πόλει. πρώτον μεν οὖν ή σύγκλητος είσεκαλέσατο τὸν 'Αθήναιον καὶ δεξαμένη τὸν στέφανον, ον εκόμιζεν από μυρίων και πεντακισχιλίων χρυσών, έπήνεσε τε μεγαλομερώς του Εύμενη και τους άδελφούς διὰ τῆς ἀποκρίσεως καὶ παρεκάλεσε μένειν ἐπὶ 10 8 της αυτης αιρέσεως. Επί δε τούτω τον Δημήτριον είσανανόντες οἱ στρατηνοὶ παρεκαλέσαντο τοὺς κατηνοροῦντας τοῦ Φιλίππου πάντας καὶ παρῆγον κατὰ μίαν 9 πρεσβείαν, οὐσῶν δὲ τῶν πρεσβειῶν πολλῶν, καὶ τῆς είσόδου τούτων γενομένης έπὶ τρεῖς ἡμέρας, εἰς ἀπο- 15 ρίαν ένέπιπτεν ή σύγκλητος περί τοῦ πῶς δεῖ γειρι-10 σθήναι τὰ κατὰ μέρος. παρά τε γὰρ Θετταλῶν καὶ κατά κοινὸν ήκου καὶ κατ' ίδιαν ἀφ' έκάστης πόλεως πρεσβευταί, παρά τε Περραιβών, δμοίως δὲ καὶ παρ' 'Αθαμάνων και παρ' 'Ηπειρωτῶν και παρ' 'Ιλλυριῶν' 20 11 (ών) οι μέν περι χώρας, οι δέ περι σωμάτων, οι δέ περί θρεμμάτων ήχον άμφισβητούντες, ένιοι δέ περί 12 συμβολαίων και των είς αύτους άδικημάτων, τινές μέν ού φάσκοντες δύνασθαι τυχείν τοῦ δικαίου κατά τὸ

¹ παρουσία Ο 2 τούτοις Y, corr. Ur ἀπολογησάμενος Ο 3 ἀπελλή Y vulgo, ἀπελή Ο, corr. Di φιλοκλή U^{**} Ur, φιλοκλεί Y μεθαυτοῦ X, μεθ' αὐτοῦ Y, μεθ' ἐαυτοῦ U^* Ur, corr. Di 5 λακεδαιμόνων Ο 7 ἀθηναίον Y, corr. Be 10 καὶ del. O ante επὶ (sic) 12 παρεισεκαλέσαντο Gro, προσεκαλέσαντο V 257; sed παρεκαλέσαντο est 'advocaverunt' 16 post περὶ add. G Y, del. Ur 20 ἀθαμανῶν Y, corr. Ca 860 21 ὧν add. Be μὲν U^* Ur, μὴ Y 23 αὐτοὺς Y, corr. Be 24 οὖν φάσκοντες Y, οὖν φάσκοντες (μ) Ur, corr. Sch

σύμβολον διὰ τὸ τὸν Φίλιππον ἐκκόπτειν τὴν δικαιο- [969 δοσίαν, τινὲς δ' ἐγκαλοῦντες τοῖς κρίμασιν ὡς παραβεραβευμένοι, διαφθείραντος τοῦ Φιλίππου τοὺς δικαστάς. καθόλου δὲ ποικίλη τις ἦν ἀκρισία καὶ δυσχώ- 13 5 ρητος ἐκ τῶν κατηγορουμένων.

"Όθεν ή σύγκλητος, οὔτ' αὐτὴ δυναμένη διευ- [2 κρινείν οὕτε τὸν Δημήτριον κρίνουσα δεῖν ἐκάστοις (24,3) τούτων λόγον ὑπέχειν, ᾶτε καὶ φιλανθρώπως πρὸς 2 αὐτὸν διακειμένη καὶ θεωροῦσα νέον ὄντα κομιδῆ καὶ 10 πολὺ τῆς τοιαύτης συστροφῆς καὶ ποικιλίας ἀπολειπόμενον, μάλιστα δὲ βουλομένη μὴ τῶν Δημητρίου λό- 3 γων ἀκούειν, ἀλλὰ τῆς Φιλίππου γνώμης ἀληθινὴν λαβεῖν πεῖραν, αὐτὸν Δημήτριον παρέλυσε τῆς δικαιο- 4 1112] λογίας, ῆρετο (δὲ) τὸν νεανίσκον καὶ τοὺς σὺν εἀντῷ φίλους εἴ τινα περὶ τούτων ὑπομνηματισμὸν ἔχουσι παρὰ τοῦ βασιλέως. τοῦ δὲ Δημητρίου φή- 5 σαντος ἔχειν καὶ προτείναντός τι βυβλίδιον οὐ μέγα, λέγειν αὐτὸν ἐκέλευσεν ῆνπερ τὰ ὑπομνήματα περιεῖχε πρὸς ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων ἀπόφασιν κεφα- 20 λαιώδη. ὁ δὲ τὸ μὲν πεποιηκέναι τὸ προσταχθὲν ὑπὸ 6

¹ έκκόπτειν τῆ δικαιοδοσία (Υ), ἐγκόπτειν τῆ δικαιοδοσία Ca 860, corr. Sch coll. 20, 6, 2 2 παραβεβραβενμένοι (Υ) Ur vulgo ante Sch, παραβεβραβενμένοις O vulgo post Sch 4 άκρασία Y Ur, άκακία O, corr. Ca 861; v. 5, 48, 5 δυσχείριστος vel δυσθεώρητος vel δυσθεώρητος om. O 6 οὐ ταύτη O διακρινεῖν O 7 άρίνουσα Y, corr. Ur ante ἐκάστοις add. ἐφ' Ca 861, del. Sch 8 τοῦνων] τοῦν τὸν O 9 διακειμένοις O 10 συστροφίας Y, vafritiam intellegit Ca l. c., coitionem multorum in unum Sch, εὐστροφίας vel δυστροπίας Rei 676, corr. BW coll. 4, 34, 6 άπολιπόμενον O 13 post αὐτὸν add. μὲν Rei 676 vulgo, del. BW; v. Hu praef. I^2 , 65 ss. 14 εἴρετο Y, corr. Sch δὲ add. Ur 17 πρὸς τείναντος O, sed ς vocis πρὸς deletum βιβλίδιον Y, corr. Hu ($\~ov$) οὐ Rei 676 18 $\~ηνπερ$ Ca 861, $\~απερ$ Y 20 τὸ δὲ πρ. O

'Ρ. μαίων ἔφασκεν, ἢ τὴν αίτίαν τοῦ μὴ πεπραχθαι 7 τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀνετίθει. προσέχειτο δὲ πρὸς ταῖς πλείσταις ἀποφάσεσι "καίτοι οὐκ ἴσως γοησαμένων ἡμῖν τῶν πρεσβευτῶν τῶν περὶ Καικίλιον ἐν τούτοις" καὶ πάλιν "καίτοι γε οὐ δικαίως ἡμῶν ταῦτα πασγόντων". 5 ε τοιαύτης δ' ούσης τῆς Φιλίππου γνώμης έν πάσαις ταίς ἀποφάσεσι, διακούσασα των παραγεγονότων ή σύγ-9 κλητος μίαν ἐποιήσατο περὶ πάντων διάληψιν. ἀποδεξαμένη γάο τον Δημήτριον μεγαλομερώς καί φιλανθρώπως διὰ τοῦ στρατηγοῦ, πολλοὺς καὶ παρακλητι- 10 κούς πρός αὐτὸν διαθεμένη λόγους, ἀπόκρισιν ἔδωκε διότι περί πάντων και των είρημένων ύπ' αὐτοῦ και των ανεγνωσμένων Δημητρίω πιστεύει διότι τα μέν γέγονε, τὰ δ' ἔσται, καθάπερ δίκαιδη έστι γίνεσθαι. 10 ίνα δὲ καὶ Φίλιππος εἰδῆ διότι τὴν γάριν ταύτην ή 15 σύγκλητος Δημητρίω δίδωσιν, έξαποστελείν έφη πρεσβευτάς ἐποψομένους εί γίνεται πάντα κατά την της συγκλήτου βούλησιν, αμα δε διασαφήσοντας τω βασιλεί διότι τῆς συμπεριφορᾶς τυγγάνει ταύτης διὰ Δη- [970] 11 μήτριον. καὶ ταῦτα μὲν τοιαύτης ἔτυχε διεξαγωγῆς. 31 Μετά δὲ τούτους εἰσῆλθον οἱ παρ' Εὐμένους (24.3) πρέσβεις (καί) περί τε της βοηθείας της αποσταλείσης ύπὸ τοῦ Φιλίππου τῶ Προυσία κατηγόρησαν καὶ

¹ πεπράχθαι O^* Sch, πεπράχθαι Y Ur vulgo 2 άνετίθη O 3 άποφάσεσιν Y^* Ur vulgo, άποφάσεσι X BW παίτοι γ ' Ben 287, παίπερ Hu. Hiatus non offendit, quod Philippi excusationes ex eius libello ad verbum afferuntur 5 γε οὐ] v. ad vs. 3 πασχόντων Ur pro παρασχόντων 8 λ ίαν O περί πάντων om. O, add. O^m 14 δὲ Y, corr. BW 16 δίδωσι X 17 τὴν om. O 18 διασαφήσαντας oν super aν superscripto X, διεσαφήσοντας O 21 εἰσῆλθον del. Hu 22 καὶ add. BW 23 κατηγορήσαι Y Ur vulgo, κατηγορήσοντες Na 353, corr. Hu

περί τῶν ἐπὶ Θράκης τόπων, φάσκοντες οὐδ' ἔτι καὶ νῦν αὐτὸν ἐξαγηοχέναι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων.

1118] τοῦ δὲ Φιλοκλέους ὑπὲρ τούτων βουληθέντος ἀπο- 2 λογεῖσθαι διὰ τὸ καὶ πρὸς τὸν Προυσίαν (πε)πρεσβευ- 5 κέναι καὶ τότε περὶ τούτων ἐξαπεστάλθαι πρὸς τὴν σύγκλητον ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, βραχύν τινα χρόνον ἡ 3 σύγκλητος ἐπιδεξαμένη τοὺς λόγους ἔδωκεν ἀπόκρισιν διότι, τῶν ἐπὶ Θράκης τόπων ἐὰν μὴ καταλάβωσιν οἱ πρεσβευταὶ πάντα διφκημένα κατὰ τὴν τῆς συγκλήτου 10 γνώμην καὶ πάσας τὰς πόλεις εἰς τὴν Εὐμένους πίστιν ἐγκεχειρισμένας, οὐκέτι δυνήσεται φέρειν οὐδὲ καρτερεῖν παρακουομένη περὶ τούτων.

Καὶ τῆς μὲν Φιλιπου καὶ 'Ρωμαίων παρατριβῆς 4 ἐπὶ πολὺ προβαινούσης ἐπίστασις ἐγενήθη κατὰ τὸ 15 παρὸν διὰ τὴν τοῦ Δημητρίου παρουσίαν πρὸς μέντοι 5 γε τὴν καθόλου τῆς οἰκίας ἀτυχίαν οὐ μικρὰ συνέβη τὴν εἰς τὴν 'Ρώμην τοῦ νεανίσκου πρεσβείαν συμβαλέσθαι. ἥ τε γὰρ σύγκλητος ἀπερεισαμένη τὴν χάριν ἐπὶ 6 τὸν Δημήτριον ἐμετεώρισε μὲν τὸ μειράκιον, ἐλύπησε 20 δὲ καὶ τὸν Περσέα καὶ τὸν Φίλιππον ἰσχυρῶς τῷ δοκεῖν μὴ δι' αὐτούς, ἀλλὰ διὰ Δημήτριον τυγχάνειν τῆς παρὰ 'Ρωμαίων φιλανθρωπίας. ὅ τε Τίτος ἐκκαλεσά- 7 μενος τὸ μειράκιον καὶ προβιβάσας εἰς λόγους ἀπορ-

¹ φάσκοντες U** Ur, φάσκον Y ούδέ τι (Y), corr. Ca 862 2 έξαγηοχέναι O ante Ca 862, έξαγειοχέναι Y Ur 4 πρεσβευκέναι Y, corr. Ur 10 εύμενοῦς Y, corr. Ur 11 έγκεχρισμένας O δυνήσηται Y, δυνήσεται η superscripto super ε O, corr. Ur 12 παραπρουομένης Y, παραπρουμένη Ur, παραπρουομένη Ur not. 62 Ca 862, corr. Sch 16 οἰκίας X^* ante Ur, οἰκείας OU^* ἀτυχίας Y, corr. Ur 17 συμβάλεσθαι Y, συμβάλλεσθαι U^* Ur, corr. Hu (V. Hu E.Z XIX 1) 21 τὴν -22 φιλανθρωπίαν O 22 \tilde{o} τε Ernestus pro \tilde{o} τε Tττος Palmerius Sch, corr. Be, τις (Y) Ur, καὶ τὶς Ca 862

οήτους, οὐκ δλίγα συνεβάλετο ποὸς τὴν αὐτὴν ὑπό
8 θεσιν. τόν τε γὰρ νεανίσκον ἐψυχαγώγησεν, ὡς αὐτίκα μάλα συγκατασκευασόντων αὐτῷ 'Ρωμαίων τὴν βασιλείαν, τούς τε περί τὸν Φίλιππον ἡρέθισε, γράψας ἐξ αὐτῆς τὸν Δημήτριον ἀποστέλλειν πάλιν εἰς τὴν 'Ρώμην μετὰ τῶν φίλων ὡς πλείστων καὶ χρησιφωτάτων. ταύταις γὰρ ταῖς ἀφορμαῖς χρησάμενος ὁ Περσεὺς μετ' όλίγον ἔπεισε τὸν πατέρα συγκαταθέσθαι τῷ Δημητρίου θανάτῳ.

10 Περί μὲν οὖν τούτων ὡς ἐχειρίσθη τὰ κατὰ [971 4] μέρος ἐν τοῖς έξῆς δηλώσομεν. ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσ-(²⁴, ⁴) εκλήθησαν οἱ παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων πρέσβεις.
1114 2] τούτων δ' ἦσαν διαφοραὶ τέτταρες. οἱ μὲν γὰρ περὶ Λῦσιν ἥκοντες (ὑπὲρ) τῶν ἀρχαίων φυγάδων ἐπρέσβευον, φάσκοντες δεῖν ἔχειν αὐτοὺς πάσας τὰς κτή-15 3 σεις, ἀφ' ὧν έξ ἀρχῆς ἔφυγον· οἱ δὲ περὶ τὸν 'Αρέα καὶ τὸν 'Αλκιβιάδην, ἐφ' ὧ ταλαντιαίαν λαβόντες κτῆσιν ἐκ τῶν ἰδίων τὰ λοιπὰ διαδοῦναι τοῖς ἀξίοις τῆς 4 πολιτείας. Σήριππος δ' ἐπρέσβευε περὶ τοῦ μένειν τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν, ἢν ἔχοντές ποτε συνεπο- 90 5 λιτεύοντο μετὰ τῶν 'Αχαιῶν. ἀπὸ δὲ τῶν τεθανατωμένων καὶ τῶν ἐκπεπτωκότων κατὰ τὰ τῶν 'Αχαιῶν

¹ συνεβάλετο Y Hu (v. Hu E.Z. XXI 18), συνεβάλετο U* Ur vulgo 3 συγκατασκευασάντων Y, corr. Ca 862 4 γράψας Y ante Ca 862, γράψαι U* Ur 6 πλεῖστον καὶ χρησιμώτατον Y, πλεῖστον (ὡφελιμον) καὶ χρ. Ur, corr. Gro^m Sch 12 λακεδαιμόνων O^m addito γρ΄ 13 $\overline{\delta}$ Y 14 λύσιν Y, λύσεως Ur, Λυσίαν Rei 676, Λύσιν Sch, Λύσιν Be, Κλῆτιν coni. BW coll. 23, 18, 5 , ῆκοντες σντες coni. Sch ὑπὲρ add. Rei 676 BW 16 ἀφ΄ Y Ur Sch, ἐφ΄ Ca 863 vulgo; v. 25, 3, 2 ἀρέα Y Sch, ἀρὲ superscripto r O, ἄρεα Ur vulgo 17 ὡ pro ὧν Ur 19 σήριπος Y, corr. Ur δ΄ Y Hu, δὲ U^* Ur vulgo 20 ἔχοντος O 21 τεθανατομένων O 22 κατὰ τὰ O O τὰ κατὰ

δόγματα παρήσαν οἱ περὶ Χαίρωνα, κάθοδον αύτοῖς άξιούντες συνγωρηθήναι καὶ την πολιτείαν άποκατασταθήναι τοιαύτην, * * * ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς ᾿Αχαιοὺς 6 ολκείους ταῖς Ιδίαις ὑποθέσεσι λόγους. οὐ δυναμένη 7 5 (δὲ) διευχρινεῖν ή σύγκλητος τὰς κατὰ μέρος διαφοράς, προεχειρίσατο τρεῖς ἄνδρας τοὺς καὶ πρότερον ἤδη πεπρεσβευκότας περί τούτων είς την Πελοπόννησον. ούτοι δ' ήσαν Τίτος, Κόιντος Καικίλιος, (Αππιος Κλαύδιος). ἐφ' οίς γενομένων λόγων πλειόνων, ὑπὲο 8 10 μεν τοῦ καταπορεύεσθαι τοὺς πεφευγότας καὶ τεθανατωμένους καὶ περὶ τοῦ μένειν τὴν πόλιν μετὰ τῶν 'Αγαιών ενένετο πασι σύμφωνον, περί δε των κτήσεων, 9 πότερον δεί τὸ τάλαντον εἰς έκάστους τοὺς φυγάδας έκ τῶν ἰδίων ἐκλέξασθαι * * *, περὶ τούτων διημφισβή-15 τουν πρός άλλήλους. ΐνα δὲ μὴ πάλιν ἐξ ἀπεραίου 10 περί πάντων άντιλέγοιεν, έγγραπτον ύπερ των δμολογουμένων * * * , έω' ο πάντες ἐπέβαλοντο τὰς Ιδίας

¹ χαίρωνα Y Sch auctore Rei 677, χάρωνα Ur vulgo; v. 24, 7, 1 et 688. αὐτοῖς Y, corr. Be 3 ***] lac. indicat Sch ἐπορεύοντο Y, corr. Ca 863 ante πρὸς add. δὲ Ur, del. Hu 4 ante οἰκείονς add. (cum hiatu) ἔκαστοι Sch, post οἰκ. addendum esse coni. Hu λόγοις $0 ext{5}$ δὲ add. Ca 863 6 προεχειρίσατο Y ante Ca 863, προεχειρήσατο XU* Ur 88. τίτος κόιντος. καικίλιος (καὶ κίλιος X) Y, τίτος καικίλιος 0, τίτος, κοίντιος, καικίλιος Ur, post καικίλιος add. ἄππιος Grom, ἄππιος Κλαύδιος BW; v. C. Wachsmuthium Leipz. Stud. 1887, 286 10 κατὰ περεχνότας Y, καταπεφενγότας (ν lineola signavit Ur) U* Ur, καταπεφενγότας Ca l. c., corr. Be 11 τοῦ] τούτων $0 ext{13}$ εἰς ἐκάστους Sch 14 ***] lac. indicat et add. ἢ τὸ πᾶν ἔχειν vel ἢ τὰ δλα ἀνακτᾶσθαι (cum hiatu) Rei 677, μᾶλλον ἢ πάσας ἔχειν add. BW 16 ἀντιλέγοι ἐνέγγραπτον $0 ext{17}$ ***] lac. indicat in U* et add. (cum hiatu) γίνεσθαι κείεκενον Ur, γίνεσθαι προσέταττον BW 0 Y Sch, 0 U* (Ur vulgo) ἐπεβάλλοντο U* Ur vulgo, ἐπεβάλοντο Y° Be, ἐπέβαλον Di; v. Hu E.Z. XXI 8

1115 11] σφραγίδας. οἱ δὲ περὶ τὸν Τίτον βουλόμενοι καὶ τοὺς 'Αχαιοὺς εἰς τὴν ὁμολογίαν ἐμπλέξαι, προσεκαλέ-

12 σαντο τοὺς περί Ξέναρχον. οὖτοι γὰρ ἐπρέσβευον τότε παρὰ τῶν 'Αχαιῶν, ᾶμα μὲν ἀνανεούμενοι τὴν συμμαχίαν, ᾶμα δὲ τῆ τῶν Λακεδαιμονίων διαφορᾶ προσ- 5

13 εδρεύοντες. καὶ παρὰ τὴν προσδοκίαν ἐρωτώμενοι περὶ τῶν γραφομένων, εἰ συνευδοκοῦσιν, οὐκ οἰδ' ὅπως [972]

14 εἰς ἀπορίαν ἐνέπεσον. δυσηρεστοῦντο μὲν γὰρ τῆ καθόδρ τῶν φυγάδων καὶ τῶν τεθανατωμένων διὰ τὸ γίνεσθαι παρὰ τὰ τῶν ᾿Αχαιῶν δόγματα καὶ παρὰ τὴν 10 στήλην, εὐδοκοῦντο δὲ τοῖς ὅλοις τῷ γράφεσθαι διότι (δεῖ) τὴν πόλιν τῶν Λακεδαιμονίων πολιτεύειν μετὰ 15 τῶν ᾿Αγαιῶν. καὶ πέρας τὰ μὲν ἀπορούμενοι, τὰ δὲ

5 των Αχαιων. και περας τα μεν απορουμενοι, τα σε καταπληττόμενοι τοὺς ἄνδρας, ἐπεβάλοντο τὴν σφρα-

16 γίδα. ἡ δὲ σύγκλητος προχειρισαμένη Κόιντον Μάρ- 15 κιον πρεσβευτὴν ἐξαπέστελλεν ἐπί τε τὰ κατὰ Μακεδονίαν καὶ τὰ κατὰ Πελοπόννησον. —

5] "Οτι Δεινοκράτης ὁ Μεσσήνιος παραγενόμενος (24,5) εἰς τὴν Ῥώμην πρεσβευτὴς καὶ καταλαβῶν τὸν Τίτον πρεσβευτὴν καθεσταμένον ὑπὸ τῆς συγκλήτου πρός 20

² ἐππλέξαι Υ, ἐππλῆξαι U* Ur vulgo, corr. Rei 677 Hu 4 ἀνανενόμενοι Ο 8 ἐνέπεσε Ο καὶ add. ante δυσης. Υ, del. Ca 863 δυσηςεστοῦντο ex δυσας. Ο 98. τὸ Cυγίνεσθαι (sic) Χ 10 τὰ Υ ante Ur, om. U* 11 δὲ Υ ante Ur, ou U* ἄλλοις U* Ur, ὅλοις Υ U* Ur in marg. 12 δεί add. Ur 14 ἐπεβάλλοντο U* Ur vulgo, ἐπεβάλοντο Υ Βε, ἐπέβαλον Di, ν. p. 129, 17 τῆ σφεαγίδι Υ, τὴν σφεαγίδα Rei 677 (accent. corr. Be), τὰς σφεαγίδας (sic) coni. Sch 15 προσχειριδομένη U*, προχειριδομένη Ur vulgo, προχειρισμένη Κ, προχειρισμένη Ο Be 16 ἐξαπέστειλεν Ο U* υν vulgo, ἐξαπέστειλεν Χ BW; ν. Hu E.Z. XIV 3. 7 17 τὰ om. Ο 18—131, 8 X 108°s., 0 176°, U* 55 s., Ur XLVII; cf. Liv. 39, 51, Ni 8 19. 131, 2 τίτον Υ* Be, τἶτον ΟU* Ur vulgo 20 καθεστάμενον Υ, corr. Ca 864

τε Προυσίαν καὶ τὸν Σέλευκον, περιχαρης ἐγενήθη, νομίζων τὸν Τίτον διά τε τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν — 2 ἐγεγόνει γὰρ αὐτῷ συνήθης κατὰ τὸν Λακωνικὸν πόλεμον — καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν Φιλοποίμενα διαφοράν, παραγενόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα, χειριεῖν τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην πάντα κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. διὸ καὶ 3 παρεὶς τἄλλα προσεκαρτέρει τῷ Τίτῷ καὶ πάσας εἰς τοῦτον ἀπηρείσατο τὰς ἐλπίδας. —

"Ότι Δεινοκράτης ὁ Μεσσήνιος ἦν οὐ μόνον κατὰ 4 10 τὴν τριβήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν αὐλικὸς καὶ στρατιωτικὸς ἄνθρωπος. τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον 5 1116] ἐπέφαινε μὲν τέλειον, ἦν δὲ ψευδεπίγραφος καὶ ὑωπικός. ἔν τε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς κατὰ μὲν τὴν 6 εὐχέρειαν καὶ τὴν τόλμαν πολὸ διέφερε τῶν ἄλλων 15 καὶ λαμπρὸς ἦν ἐν τοῖς κατ' ἰδίαν κινδύνοις. ὁμοίως 7 δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διάθεσιν ἐν μὲν ταῖς όμιλίαις εὕχαρις καὶ πρόχειρος ἦν, παρά τε τὰς συνουσίας εὐτράπελος καὶ πολιτικός, ἄμα δὲ τούτοις φιλέραστος, περὶ δὲ κοινῶν ἢ πολιτικῶν πραγμάτων ἀτενίσαι καὶ 8 20 προϊδέσθαι τὸ μέλλον ἀσφαλῶς, ἔτι δὲ παρασκευάσασθαι καὶ διαλεχθῆναι πρὸς πλῆθος, εἰς τέλος ἀδύνατος. καὶ τότε κεκινηκὸς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν τῆ 9

⁶ αὐτοῦ Υ, αὐτοῦ Ηυ 8 post ἐλπίδας pergunt Υ: καὶ ὁ δεινοκράτης παρῆν cet. (v. p. 182, 15) 9—132, 17 βούλησιν: P 307 s., Va 114, Suid. v. Δεινοκράτης. Hoc fragmentum inserendum esse Ursini eclogae de legationibus XLVII. docuit Va ann. 21 9 ὁ om. Suid. ἦν om. Suid. Di κατὰ κατὰ P 11 τὸν—13 ἐφαπικός: Suid. v. ἐφαπικός 11 πρακτικὸν Suid. v. ἐφαπικός 12 ἐπέφαινε P cod. A Suidae v. Δειν. Rei 757 Be, ὑπέφαινε ceteri Suid. codices v. Δειν. et omnes v. ἐφαπ. Va vulgo; v. 25, 3, 5 μὲν om. Suid. v. ἐφαπ. 19 περὶ κοινῶν δὲ Suid. 20 ἔμφρόνως Suid. 21 ἐς Suid. 22 καί ποτε P Suid., corr. Sch κεκινικῶς P

πατρίδι, τελείως οὐδὲν ὅετο ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν [978 ὰγωγὴν ἦγε τοῦ βίου, προορώμενος οὐδὲν τῶν μελλόντων, ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας καὶ 10 τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς. βραχείαν δέ τινα τῆς περιστάσεως ἔμφασιν ὁ Τίτος αὐτὸν ἡνάγ- 5 11 κασε λαβείν. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρὰ πότον ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχούμενον, παρ' αὐτὰ μὲν ἐσιώπησε, τῆ δ' αὕριον ἐντυγχάνοντος αὐτοῦ καί τι περὶ τῆς πατρίδος 12 ἀξιοῦντος "Έγὼ μέν, ὡ Δεινοκράτη, πᾶν" ἔφη "ποιήσω τὸ δυνατόν ἐπὶ δὲ σοῦ θαυμάζω πῶς δύνη παρὰ πό- τον ὀρχεῖσθαι, τηλικούτων πραγμάτων ἀρχὴν κεκινη-13 κὼς ἐν τοῖς "Ελλησιν." ἐδόκει δὲ τότε βραχύ τι συσταλῆναι καὶ μαθεῖν ὡς ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας αἰρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε.

14 Πλην τότε παρην είς την Έλλάδα μετὰ τοῦ Τίτου 15 πεπεισμένος έξ ἐφόδου τὰ κατὰ την Μεσσήνην χειρι15 σθησεσθαι κατὰ την αὐτοῦ βούλησιν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φιλοποίμενα, σαφῶς ἐπεγνωκότες ὅτι περὶ τῶν Ἑλλη-

¹ ante ετο add. δεινὸν Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 38, post ἄετο add. δεινὸν Be; sed v. Hu ad h. l. et cf. 28, 5, 4 2 προορφμενος — μελιόντων om. P 3 ἐρῶν — κωθωνιζόμενος: Suid. v. κωθωνίσαι 4 βραχείάν τε Suid. 5 τίτος P Va Be, τίτος Suid. Sch ἡνάγκασε P 6 ἰδὰν — 12 Έλλησιν cf. Plut. Flamin. c. 17 8 τῆς P Suid. Rei 757 Hu, om Va vulgo 9 Δεινόκρατες coni. Hu, sed v. A. Eberhardum observ. Pol. part. Diss. inaug. Berol. 1862, 25 et Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr. Berol. 1900, § 53, 11 10 πό|τον P, corr. Va e Suida 12 ἔλλη|σιν P Be, Έλλησι Suid. Va vulgo δοκει (s. acc.) P, δοκεί Suid. Va vulgo, corr. Na 231 BW 13 ὑ|πόθεσι P, corr. Va e Suida 14 αἰρίσεως P 15 τό|γε παρῆν P, τόγε παρείναι Suid., corr. Va 15 s. καὶ ὁ δεινοτομένος cet.—133, 13: X 108 14 αἰρίσεως P 16 τό|γε παρῆν μετὰ τὸῦ τίτον εἰς τὴν ἐλλάσα πεπεισμένος cet.—133, 13: X 108 109 176 s., U* 56 s.; v. ad p. 181, 8 16 χειρισθήσεσθαι P Va Sch, χειρωθήσεσθαι Suid., έγχειρισθήσεσθαι Y Ur vulgo 17 αὐτοῦ P* Be, αὐτοῦ Y vulgo βούλησιν: des. P. Suid.

νικῶν ὁ Τίτος οὐδεμίαν ἐντολὴν ἔχει παρὰ τῆς συγκλήτου, τὴν ἡσυχίαν εἶχον, καραδοκοῦντες αὐτοῦ τὴν

1117] παρουσίαν. ἐπεὶ δὲ καταπλεύσας εἰς Ναύπακτον 16
ἔγραψε τῷ στρατηγῷ καὶ τοῖς δαμιουργοῖς τῶν ᾿Αχαιῶν,

6 κελεύων συνάγειν τοὺς ᾿Αχαιοὺς εἰς ἐκκλησίαν, ἀντ- 17
έγραψαν αὐτῷ διότι ποιήσουσιν, ἄν γράψη περὶ τίνων
βούλεται διαλεχθῆναι τοῖς ᾿Αχαιοῖς τοὺς γὰρ νόμους
ταῦτα τοῖς ἄρχουσιν ἐπιτάττειν. τοῦ δὲ μὴ τολμῶντος 18
γράφειν, αὶ μὲν τοῦ Δεινοκράτους ἐλπίδες καὶ τῶν

10 ἀρχαίων λεγομένων φυγάδων, τότε δὲ προσφάτως ἐκ
τῆς Λακεδαίμονος ἐκπεπτωκότων, καὶ συλλήβδην ἡ τοῦ
Τίτου παρουσία καὶ προσδοκία τοῦτον τὸν τρόπον
διέπεσεν.

II. RES GRAECIAE.

15 "Ότι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἐξαπεστάλησαν [6 980 ὑπὸ τῶν ἐκ Λακεδαίμονος φυγάδων πρέσβεις εἰς (24,11) τὴν Ῥώμην, ἐν οἶς ἡν ᾿Αρκεσίλαος καὶ ᾿Αγησίπολις, δς ἔτι παῖς ὢν ἐγενήθη βασιλεὺς ἐν τῷ Σπάρτη. τούτους 2 μὲν οὖν λησταί τινες περιπεσόντες ἐν τῷ πελάγει 20 διέφθειραν, οἱ δὲ μετὰ τούτων κατασταθέντες διεκο- 3 μίσθησαν εἰς τὴν Ῥώμην.

¹ τίτος Υ' Βε, τίτος Ur vulgo ἔχει Υ ante Ur, παφέχειν U* 3 νάπακτον Χ 4 ἔγραφε Υ, corr. Sch δημιουργοῖς Υ, corr. Ni 137 ann. coll. Liv. 32, 22, 2. 38, 30, 4 BW; ν. Glaserum l. c. 29 ann. 6 ἄν γράψη Ur pro ἀναγράψαι 8 τολμόντος ΧΟ 9 καὶ αὶ coni. Sch, sed ν. BW Fleckeis annal. 1889, 679 10 ante ἐκ addendum esse αδθις coni. Sch 15—21 X 109°, 0 176° s., U* 58, Ur XLIX. Hoc fragmentum transposuit post caput 9. (Ur LI.) Sch, ordinem eclogarum in codicibus servatum restituit Hu, rebus Graeciae hoc excerptum tribuit Stei 42 17 ἀρκεσίλατος Χ, corr. X° 18 ἔτι Ur pro ἐστι 20 διεκομίσθησαν Y Ur vulgo ante Sch, Hu, διεκόμησαν U*, ἐκομίσθησαν vulgo post Sch

III. RES MACEDONIAE.

"Οτι τοῦ Δημητρίου παραγενηθέντος ἐκ τῆς [974] (24,7) 'Ρώμης είς την Μακεδονίαν και κομίζοντος τάς άποκοίσεις, έν αίς οί Ρωμαίοι πάσαν την έξ αύτων 1118] γάριν καὶ πίστιν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπηρείδουτο s καὶ διὰ τοῦτον ἔφασαν πάντα πεποιηκέναι καὶ ποιή-2 σειν, οί μεν Μακεδόνες απεδέγοντο τον Δημήτριον, μεγάλων ύπολαμβάνοντες ἀπολελύσθαι φόβων καὶ κιν-3 δύνων - προσεδόκων γὰρ ὅσον οὕπω τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων πόλεμον έπ' αὐτοὺς ήξειν διὰ τὰς τοῦ Φιλίππου 10 4 παρατριβάς — δ δε Φίλιππος και Περσεύς ούχ ήδέως έώρων τὸ γινόμενον, οὐδ' ἤρεσεν αὐτοῖς τὸ δοκεῖν τοὺς 'Ρωμαίους 'αὐτῶν μεν μηθένα λόγον ποιεῖσθαι, τῷ δὲ 5 Δημητρίω πασαν ανατιθέναι την έξ αύτων χάριν. οὐ μὴν (ἀλλ') δ μεν Φίλιππος έπεκρύπτετο τὴν ἐπὶ τού- 15 τοις δυσαρέστησιν, δ δε Περσεύς, ου μόνον εν τη προς Ρωμαίους εύνοία παρά πολύ τάδελφοῦ λειπόμενος, άλλὰ καὶ περὶ τάλλα πάντα καθυστερών καὶ τῆ φύσει 6 καὶ τη κατασκευή, δυσχερώς ἔφερε τὸ δὲ συνέχον, έδεδίει περί τῆς ἀρχῆς, μὴ πρεσβύτερος ὢν έξωσθῆ κ

^{2—135, 2} X 109^u—110^u, 0 177^zs., U* 58 -60, Ur L; v. Liv. 39, 53, 1—9, Ni 229 s., 333 4 αὐτῶν Y, corr. Be 9 προσεδόπων Y Sch, προσεδοπουν (s. acc.) superscripto ω super ov et deleto U*, προσέδοπουν Ur vulgo 12 οὐπ O, corr. Ō̄ ηρεσεν] v. Hū E.Z. XXIX 11 τὸ Y Hewlettius Americ. Journ. of Philol. 1891, 274 ann. 2 BW, τῷ Ur vulgo 13 αὐτῶν αὐτῶν Y, αὐτῶν Ur, corr. BW μηθένα Y Ur vulgo ante Ernestum, μηδένα vulgo post Ernestum, Di, codicum scripturam restituit Be 15 ἀλλ add. Sch ἀπεκρύπτετο O Hu 18 τάλλὰ (immo τἄλλα) Ca 866, πολλὰ Y Ur

διὰ τὰς προειρημένας αίτίας. διὸ τούς τε φίλους 7 ἔφθειρε τοὺς τοῦ Δημητρίου ***. —

"Οτι των περί τον Κόιντον τον Μάρκιον πρε- [8 978 σβευσάντων εls Μακεδονίαν, ἀπέβη μεν ἀπὸ τῶν (34,6) ε έπι Θράκης Έλληνίδων πόλεων όλοσχερώς δ Φίλιππος καί τὰς φρουράς έξήγαγεν, ἀπέβη δὲ βαρυνόμενος κάι στένων. διωρθώσατο δὲ καὶ τάλλα πάντα, περὶ ὧν 2 οί 'Ρωμαΐοι (προσ)επέταττον, βουλόμενος έκείνοις [974] μέν μηδεμίαν ξμφασιν ποιείν άλλοτριότητος, λαμβά-10 νειν δ' άναστροφήν πρός τὰς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευάς. τηρών δὲ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἐξῆγε 3 στρατιάν έπλ τούς βαρβάρους. διελθών δε διά μέσης 4 της Θράκης ενέβαλεν είς 'Οδρύσας (καί) Βέσσους καί Δενθηλήτους. παραγενόμενος δ' έπὶ τὴν προσαγορευο- 5 15 μένην Φιλίππου πόλιν, φυγόντων των ένοικούντων είς τὰς ἀχρωρείας, ἐξ ἐφόδου κατέσγε τὴν πόλιν. μετὰ 6 δὲ ταῦτα πᾶν τὸ πεδίον ἐπιδραμών καὶ τοὺς μὲν ἐκ-1119] πορθήσας, παρ' ών δὲ πίστεις λαβών, ἐπανῆλθε, Φρουράν καταλιπών έν τη Φιλίππου πόλει. ταύτην 7 20 δε συνέβη μετά τινα χρόνον έκπεσειν ύπο των Όδρυσῶν, ἀθετησάντων τὰς πρὸς τὸν βασιλέα πίστεις.

^{2 * * *]} lac. indicat Ca 866 3-21 V 82°-83°, W 56°-56°, N 88°-89°, U 329. 340. 341, Ur XLVIII; v. Liv. 39, 53, 10 88., Ni 229 8., 333 4 τῶν Z ante Ur, τῆς U 7 διοφθώσατο WN 8 ἐπέταττον Z, corr. BW coll. 1, 63, 3 10 δὲ Z, corr. Ben 286 BW πρὸς bis in V 12 δὲ οπ. N 13 ὁδρνσας (8. acc.) Z, ὁδρύσα Ur, ὁδρύσας U° Ur not. 64 Ca 865 και add. BW βέσους Z, corr. Ur και alterum del. L. Goetzeler de Pol. elocutione, Wirceburgi 1887, 33 ann. 1 14 δανθηλήτους Z, δανθελήτους N, corr. Ur coll. Liv. § 12 δὲ Z, corr. Ben 286 8. BW παραγενομένην W 16 ἐξεφόδου V ex ἐξέδου 19 φρουρὰν Z ante Ur, φουρὰν W, φρουρὰ U

B. OLYMP. 149, 2.

RES ITALIAE.

91 "Οτι κατά τὸ δεύτερον έτος ή σύγκλητος, [979 παραγενομένων πρέσβεων παρ' Εὐμένους καὶ Φαρνάκου (καὶ Φιλίππου) καὶ παρὰ τοῦ τῶν ᾿Αγαιῶν 5 έθνους, έτι δὲ παρά τῶν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ἐκπεπτωκότων καὶ παρὰ τῶν κατεγόντων τὴν πόλιν, έγρη-2 μάτισε τούτοις. ήχον δὲ καὶ 'Ρόδιοι πρεσβεύοντες 3 ύπερ της Σινωπέων άτυγίας. τούτοις μεν ούν καί τοῖς παρ' Εὐμένους καὶ Φαρνάκου πρεσβεύουσιν ή 10 σύνκλητος ἀπεκρίθη διότι πέμψει πρεσβευτάς τούς έπισχεψομένους περί τε Σινωπέων και περί των τοις 4 βασιλεῦσιν ἀμφισβητουμένων. τοῦ δὲ Κοΐντου Μαρκίου ποοσφάτως έκ της Ελλάδος παραγεγονότος καί περί τε τῶν ἐν Μακεδονία καὶ περὶ τῶν ἐν Πελοπον- 15 νήσω διασεσαφηχότος, οὐχέτι πολλῶν προσεδεήθη λόγων 5 ή σύγκλητος, άλλ' είσκαλεσαμένη καὶ τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου και Μακεδονίας πρεσβεύοντας διήκουσε μέν των λόγων, τάς γε μην άποκρίσεις έδωκε καὶ την διάληψιν έποιήσατο των πραγμάτων ού πρός τούς των 20 πρεσβευτών λόγους, άλλὰ πρὸς τὴν ἀποπρεσβείαν ἀρ-6 μοσαμένη τοῦ Μαραίου. δς ύπερ μεν τοῦ Φιλίππου

^{3-138, 12} X 110"-113", 0 177"-179", U* 60-65, Ur LI; v. Liv. 40, 2, 6-3, 1, Stei 41 4 παρὰ Υ, corr. Ben 287 BW φαρνανής Χ, φαρνάνις Ο, φαρνάνης U*, corr. Ur 5 και Φιλίππου add. Tillmanns l. c. 61 BW 10 φαρνάου Υ, coir. Ur 15 πελοποννήσω Y ante Ur, πελοπονήσω U* 16 διασεσαφηκότες Y ante Ur, διασεσαφηκότες U* 17 πελοποννήσου Y ante Ur, πελοπονήσου U* 18 μακεδονίας (Y) ante Rei 678 Sch, μακεδόνας Ur vulgo πρεσβεύονται Ο 19 ξδωκεν U* 21 άπο πρεσβείαν Χ άρμωσαμένη Ο

τοῦ βασιλέως ἀπηγγέλκει διότι πεποίηκε μὲν τὰ προσταττόμενα, πεποίηκε δὲ τὰ πάντα βαρυνόμενος, καὶ (καθ)ότι λαβών καιρόν πᾶν τι ποιήσει κατά 'Ρωμαίων. διὸ καὶ τοῖς μὲν παρὰ τοῦ Φιλίππου πρεσβευταῖς 7 ε τοιαύτην έδωκε την απόκρισιν, δι' ής έπὶ μὲν τοῖς γεγονόσιν έπήνει τὸν Φίλιππον, είς δὲ τὸ λοιπὸν ὥετο 1120] δείν προσέχειν αὐτὸν ίνα μηδεν ύπεναντίον φαίνηται πράττων 'Ρωμαίοις. περί δὲ τῶν κατὰ Πελοπόν- 8 νησον δ Μάρχιος τοιαύτην ἐπεποίητο τὴν ἀπαγνελίαν 10 διότι, των Άχαιων ού βουλομένων άναφέρειν ούδεν έπλ την σύγκλητον, άλλα φρονηματιζομένων και πάντα δι' έαυτῶν πράττειν ἐπιβαλλομένων, ἐὰν παρακούσωσι [9 980 μόνον αὐτῶν κατὰ τὸ παρὸν καὶ βραχεῖαν ἔμφασιν ποιήσωσιν δυσαρεστήσεως, ταγέως ή Λακεδαίμων τη 15 Μεσσήνη συμφορνήσει. τούτου δε γενομένου μετά 10 μεγάλης χάριτος ήξειν τοὺς 'Αχαιοὺς ἔφη καταπεφευγότας έπὶ 'Ρωμαίους. διότι τοῖς μὲν έκ τῆς Λακε- 11 δαίμονος ἀπεκρίθησαν τοις περί Σήριππον, βουλόμενοι μετέωρον έασαι την πόλιν, διότι πάντα πεποιήκασιν 20 αὐτοῖς τὰ δυνατά, κατὰ δὲ τὸ παρὸν οὐ νομίζουσιν είναι τοῦτο τὸ πράγμα πρὸς αὐτούς. τῶν δ' Άγαιῶν 12 παρακαλούντων, εί μεν δυνατόν έστιν, βοήθειαν αὐτοῖς πέμψαι κατά την συμμαγίαν έπλ τούς Μεσσηνίους, ελ

³ τι Υ, corr. BW Fleckeis. annal. 1889, 684 coll. 4, 25, 28. πᾶν τι] παντί Ο 4 διό Ur vulgo, διότι Υ Kaelker l. c. 2468. καὶ Υ Sch, om. Ur vulgo 5 ἔδοκε Χ 6 ἐπήνει Χ* ante Ur, ἐπήθει ΟU* τὸ] τὸν Ο 8 πελοπόννησον Υ ante Ur, πελοπόνησον U* 9 μάφπος Υ, corr. Ur ἐπαγγελίαν Υ, corr. Rei 678 Sch 14 ποιήσωσιν Χ BW, ποιήσωσι Υ* vulgo λακεδαιμόνων Υ, corr. Ur 16 καταφεύγοντας coni. Sch 17 ξωμαίος Ο διότι Υ Kaelker l. c. 2468. (v. ad 4) BW, διὸ Ur vulgo 18 ἀπεκρίθη ἐαυτοῖς περί Ο 21 πρᾶγμα Ur pro πρόσταγμα αὐτούς Υ, corr. Be δὲ Υ. corr. Ben 287 BW 23 μεσσηανίους Ο Ροιγε. Ηιστ. ΙΥ.

δὲ μή, προνοηθήναι (γ') ῖνα μηθεὶς τῶν ἐξ Ἰταλίας μήθ' ὅπλα μήτε σίτον εἰς τὴν Μεσσήνην εἰσαγάγη, 13 τούτων μὲν οὐδενὶ προσεῖχον, ἀπεκρίθησαν δὲ διότι οὐδ' ἄν ὁ Λακεδαιμονίων ἢ Κορινθίων ἢ (τῶν) 'Αργείων ἀφίστηται δῆμος, οὐ δεήσει τοὺς 'Αχαιοὺς θαυ- 5 14 μάζειν ἐὰν μὴ πρὸς αὐτοὺς ἡγῶνται. ταύτην δὲ τὴν ἀπόκρισιν ἐκθέμενοι, κηρύγματος ἔχουσαν διάθεσιν τοὶς βουλομένοις ἕνεκεν 'Ρωμαίων ἀφίστασθαι τῆς τῶν 'Αχαιῶν πολιτείας, λοιπὸν τοὺς πρεσβευτὰς παρακατεῖχον, καραδοκοῦντες τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, πῶς προ- 10 15 χωρήσει τοἰς 'Αχαιοῖς. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν τούτοις ἦν.

II. RES MACEDONIAE.

10] "Οτι τῷ βασιλεῖ Φιλίππῷ καὶ τῆ σμμπάση Μα(34,8) κεδονίᾳ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν δεινή τις ἀρχὴ 15
1121] κακῶν ἐνέπεσε καὶ πολλῆς ἐπιστάσεως καὶ [975
2 μνήμης ἀξία, καθάπερ γὰρ ἂν εί δίκην ἡ τύχη βουλομένη λαβεῖν (ἐν) καιρῷ παρ' αὐτοῦ πάντων τῶν
ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων ὧν εἰργάσατο κατὰ

¹ γ' add. BW coll. 3, 58, 2. 9, 1, 3; 4, 8. 18, 31, 7. 21, 22, 8. 28, 9, 6 μηθείς Y Ur vulgo ante Ernestum, μηδείς vulgo post Ernestum, Di, traditam scripturam restituit Sch 2 σίτον] αίτοῦ Ο εἰσαγαγεῖν Υ, εἰσαγάγειν U*, corr. Ur 3 οὐδὲν προσέχειν Υ, corr. Ur 4 τῶν add. BW Fleckeis. annal. 1890, 839 6 μὴ bis in X αὐτοὺς Υ, αὐτοὺς Be Hu 'post ἡγῶνται aut adde aut subaudi τοῦτ' εἰναι': Rei 678 8. 9 τῶν ἀρχαίων Ο 14—141, 8 P 307α—308α, Vα 117; v. Liv. 40, 3, 38s., Ni 234s., 333 14 'Ότι Vα, τι P 15 κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν] v. BW Beitr. 24 18 ἐν add. Vα, ἐνὶ Rei 757 18 πάντων—139, 2 ἡτυχηχότων: Suid. v. ποινή 19. 139, 1 κατὰ τ. βίον, τότε om. Suid.

τον βίον, τότε παρέστησέ τινας έρινῦς και ποινάς και προστροπαίους των δι' έχεινον ήτυνηχότων οι συνόν- 3 τες αὐτῷ καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοιαύτας ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τιμωρίας, εως οὖ τὸ ζῆν ἐξέλιπεν, ὡς καὶ ε πάντας άνθρώπους δμολογήσαι διότι κατά την παροιμίαν έστι Δίκης δωθαλμός, ής μηδέποτε δεί καταφρονείν ανθρώπους ύπαρχοντας. πρώτον μέν γαρ 4 αὐτῷ ταύτην παρεστήσαντο τὴν ἔννοιαν ὅτι δεῖ μέλλοντα πολεμείν πρὸς 'Ρωμαίους έκ τῶν ἐπιφανεστάτων 10 καὶ παραθαλαττίων πόλεων τοὺς μὲν πολιτικοὺς ἄνδρας μετά τέχνων καὶ γυναικών άναστάτους ποιήσαντα μεταγαγείν είς την νῦν μέν 'Ημαθίαν, τὸ δὲ παλαιὸν Παιονίαν προσαγορευομένην, πληρώσαι (δέ) καὶ Θρακών 5 καὶ βαρβάρων τὰς πόλεις, ὡς βεβαιοτέρας αὐτῷ τῆς 15 έχ τούτων πίστεως ύπαρξούσης κατά τάς περιστάσεις. ού συντελουμένου, και των ανθρώπων ανασπάστων 6 γινομένων, τηλικούτο συνέβη γενέσθαι πένθος καὶ τηλικούτον θόρυβον ώστε δοριάλωτον δοκείν απασαν

¹ παρέστησέ P Va Hu, παρέστησαν αύτῷ Suid., παρέστησεν αὐτῷ Sch vulgo ante Hu έρινῦς P et Suid. cod. A man. pr., ἐριννῦς Va cum ceteris Suidae libris vulgo ante Be l. 2 και προστροπαίους—2 ἡτυχηκότων: Suid. v. προστροπαίος 2. 3 οῖ συνόντες τῷ φιλίππφ τοιαύτας ἔλαβον—7 ὑπάρχοντας: M 64, 24—28 Hey 3 μεθημέρα P, corr. Va 4 ἐξέλειπεν MP, corr. Va; v. Hu E.Z. XXV 19 4 ὡς—7 ὑπάρχοντας: Suid. v. Δίκης ὀφθαλμός 5 παροιμίαν] v. Kuesterum ad Suid. v. Δίκης ὀφθαλμός et C. Wundererum Polybios-Forschungen Lips. 1898, I 15s. 6 ἔστι τις δίκης—7 ὑπάρχοντας: Suid. v. ἔστι τις δίκης 6 ἐστι Ρ, ἐστὶ Μ Va, ἔστι Suid. v. Δίκης ὀφθαλμός Di, ἔστι τις Suid. v. ὅτι τις δίκης Sch δεῖ om. Suid. utroque loco 8 παρέστησαν coni. Be ευνοιαν (s. spir. et acc.) P, corr. Va μέλλον τὰ P, corr. Va 9 ἐπιφανεστάτῶν P, corr. Va 12 μὲν ante εἰς P, del. Be 13 δὲ add. Va θρακῶν P, corr. Va 16 ἀνασπαστῶν P, corr. Be

7 γίνεσθαι. έξ ὧν κατάραι καὶ θεοκλυτήσεις έγίνοντο κατὰ τοῦ βασιλέως, οὐκέτι λάθρα μόνον, ἀλλὰ καὶ 8 φανερῶς. μετὰ δὲ ταῦτα βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολιπεῖν (πρὸς) τὴν βασιλείαν, ἔγραψε τοῖς ἐπὶ τῶν πόλεων διατεταγ- 5 μένοις ἀναζητήσασι τοὺς υίοὺς καὶ τὰς θυγατέρας 1122] τῶν ὑπ' αὐτοῦ Μακεδόνων ἀνηρημένων, εἰς φυλα- 9 κὴν ἀποθέσθαι, μάλιστα μὲν φέρων ἐπὶ τοὺς περὶ "Αδμητον καὶ Πύρριχον καὶ Σάμον καὶ τοὺς μετὰ τού- 10 των ἀπολομένους ἄμα δὲ τούτοις συμπεριέλαβε καὶ 10 τοὺς ἄλλους ἄπαντας, ὅσοι κατὰ βασιλικὸν πρόσταγμα τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, ἐπιφθεγξάμενος. ὡς φασι, τὸν στίχον τοῦτον.

νήπιος δς πατέρα κτείνας υίους καταλείπει.

11 ὄντων δὲ τῶν πλείστων ἐπιφανῶν διὰ τὰς τῶν πατέ- 15 ρων προαγωγάς, ἐπιφανῆ καὶ τὴν τούτων ἀτυχίαν [976 12 συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ πᾶσιν ἐλεεινήν. τρίτον δ' ἡ τύχη δρᾶμα κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐπεισήγαγεν 13 τὸ κατὰ τοὺς υίούς, ἐν ὧ τῶν μὲν νεανίσκων ἀλλήλοις ἐπιβουλευόντων, τῆς δ' ἀναφορᾶς περὶ τούτων ἐπ' 20 αὐτὸν γινομένης, καὶ δέον διαλαμβάνειν ποτέρου δεὶ γίνεσθαι τῶν υἱῶν φονέα καὶ πότερον αὐτῶν δεδιέναι

¹ γίνεσθαι (τὴν παραλίαν) coni. Be $\dot{\epsilon}$ ξ αν -1. 2 έγίνοντο κατ' αὐτοῦ: Suid. v. Θεοκλυτήσαντες 3 ὁ δὲ βουληθεὶς -5 τῆ βασιλεία: Suid. v. ὑποκαθέσθαι 4 ἀπολείπειν Suid. 4. δ (πρὸς) τὴν βασιλείαν BW coll. 1, 81, 8, τῆι βασιλέως P, τῆ βασιλεία (cum hiatu) Suid. Va vulgo 6 ἀναζητήσαι invito P vulgo ante Hu, ἀναζητήσαντας coniecerat Rei 757 9 πυρρίχον P, corr. Di 10 ᾶμα -14 καταλείπει] v. p. 141, 988. 13 στίχον] Stasini; cf. v. Scala D. Stud. d. Pol. I 74 ann. 5 14 καταλίπει P, corr. Va 16 παραγωγὰς P, corr. Wesselingius ad Diod. II 304 Sch 18 ἐπεισήγαγε vulgo ante BW invito P 21 πότερ $\bar{\delta}$ P, corr. Rei 758 Sch

μάλλον κατά τὸν έξῆς βίον, μὴ γηράσκων αὐτὸς πάθη τὸ παραπλήσιον, ἐστροβεῖτο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν περὶ τούτων διανοούμενος. ἐν τοιαύταις δ' οὕσης 14 ἀτυχίαις καὶ ταραχαῖς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς, τίς οὐκ ἂν 5 εἰκότως ὑπολάβοι θεῶν τινων αὐτῷ μῆνιν εἰς τὸ γῆρας κατασκῆψαι διὰ τὰς ἐν τῷ προγεγονότι βίφ παρανομίας; τοῦτο δ' ἔτι μᾶλλον ἔσται δῆλον ἐκ τῶν 15 έξῆς ρηθησομένων.

"Ότι Φίλιππος ὁ Μακεδόνων βαςιλεὺς πολλοὺς τῶν 10 Μακεδόνων ἀνελὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐπανεῖλεν, ῶς φασι, τὸν στίχον τοῦτον εἰπών

Νήπιος δς πατέρα κτείνας υίους καταλείπει.

* * * καὶ διὰ ταῦτα τῆς ψυχῆς οἰονεὶ λυττώσης 16 αὐτοῦ, καὶ τὸ κατὰ τοὺς υἰοὺς νεῖκος ἄμα τοῖς 15 προειρημένοις ἐξεκαύθη, τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν ἐν ένὶ καιρῷ τὰς τούτων συμφοράς. —

1128] 'Εναγίζουσιν οὖν τῷ Ξανθῷ Μακεδόνες καὶ 17 καθαρμὸν ποιοῦσι σὺν ἵπποις ώπλισμένοις. —

² ἐστροβλεῖτο Gro et Ernestus operarum errore 6 παραγεγονότι P, corr. Rei 758 Sch 8 post ὁηθησ. add. P: ζήτει ἐν τὰ περὶ παραδόξων 9—17 M 64, 28—65, 2 Hey; Suid. v. Φίλιππος: Φίλιππος ὁ Μακεδών πολλοὺς τοῦ ζῆν ἐστέρησε καὶ τοὺς νίέας ὕστερον συμπεριέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον 'Νήπιος, ὁς πατέρα κτείνας νίοὺς καταλείπει'. Suid. v. νήπιος: Φίλιππος ὁ Μακεδών, πολλοὺς ἀνελών, ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον 'Νήπιος ὁς πατέρα κτείνας νίοὺς καταλείπει.' Cf. § 4—10 10 αὐτὸν M, corr. Ma 13 ***] Apparet ab excerptore multa omissa esse 14 τὸ κατὰ τοὺς νίοὺς νεῖκος = τὸ τῶν νίῶν νεῖκος, v. Krebsium D. Präpos. cet. 145 b 16 ἐπὶ Ge, ῶσπερ ἐπὶ M; v. 11, 5, 8. 29, 19, 2 17 διαφοράς coni. BW 18. 19 Suid. v. ἐναγίζων. Pol. fragmentum agnovit Va 210 coll. in ann. 36 Liv. 40, 6, 1—3 18 τῷ Ξανθικῷ μηνὶ coni. Va ann. 36 Μακεδόνι Suid., corr. Va 210

"Οτι "δεί μη μόνον άναγινώσκειν τὰς τραγωδίας 111 (24, 84) καὶ τοὺς μύθους καὶ τὰς Ιστορίας, άλλὰ καὶ 2 γινώσκειν καὶ συνεφιστάνειν ἐπὶ τοῦτο τὸ μέρος. ἐν οίς απασιν έστιν δραν, δσοι μέν των άδελφων είς την πρός άλλήλους δργήν και φιλονικίαν έμπεσόντες έπι 5 πολύ προύβησαν, απαντας τούς τοιούτους οὐ μόνον σφᾶς ἀπολωλεκότας, ἀλλὰ καὶ βίον καὶ τέκνα καὶ πόλεις 3 άρδην κατεστραφότας, δσοι δε μετρίως εξήλωσαν τὸ στέργειν αύτούς καὶ φέρειν τὰς ἀλλήλων ἀγνοίας, τούτους απαντας σωτήρας γεγονότας ών άρτίως είπον 10 καὶ μετὰ τῆς καλλίστης φήμης καὶ δόξης βεβιωκότας. 4 καὶ μὴν ἐπὶ τοὺς ἐν τῆ Λακεδαίμονι βασιλεῖς πολλάκις ύμᾶς ἐπέστησα, λέγων ὅτι τοσοῦτον χρόνον διετήρησαν σφων τη πατρίδι την των Ελλήνων ήγεμονίαν δσον πειθαρχούντες ώσπερ γονεύσι κοίς έφόροις ήνείχοντο 16 5 συμβασιλεύοντες άλλήλοις. ὅτε δὲ (δια)φωνήσαντες εἰς μοναργίαν τὰ πράγματα μετέστησαν, τότε πάντων αμα 6 τῶν κακῶν πεῖραν ἐποίησαν λαβεῖν τὴν Σπάρτην· τὸ δε τελευταίον ώσανει κατ' ενδειξιν ύμιν λέγων και τιθείς έναρνῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν διετέλουν τούτους τοὺς 20

^{1—143, 8} M 65, 2—24 Hey; v. Liv. 40, 8, 10—14, Ni 234
3s. έν φ (cum hiatu) Ge, v. ad 39, 3, 11 4 εύφεῖν Μ, corr. Ge ἀσ δσοι Μ, δσοι Ge, ὁπόσοι coni. Ηυ 5 φιλονεικίαν Μ, corr. Di; v. ad 21, 20, 1 8 κατεστροφότας Ge, κατεσκαφότας Α. Eberhardus observ. Pol. part. Diss. inaug. Berol. 1862, 31, κατεφθαφκότας coni. BW, evertissent Liv. l. c. 9 στέγειν coni. Be
11 post βεβιωκότας eclogam non desiisse, sed sequentia cum antecedentibus arte esse conectenda, docuit Hu coll. Liv. l. c. Hoc e codice comprobavit Bo 13s. διατηρησασῶν Μ, διετήρησαν σῶν Μα, διετήρησαν Ge, διατηρήσαιεν Hu, corr. BW
16 δὲ φρονή σαντες legerat Μα, δὲ φονεύ σαντες Μ secundun Hey, δὲ (κατα) φροντόσαντες coni. Spengelius apud Hu quaest. II 18, δ' άφροντιστήσαντες Hu, corr. BW 18. 19 τὸ δὲ Ge pro τό τε, quod e cod. comprobavit Bo

περί τον Εύμένη και τον "Ατταλον, ὅτι παραλαβόντες 7 οὖτοι μικρὰν ἀρχὴν καὶ τὴν τυχοῦσαν ηὐξήκασι [977 ταὐτην, ὅστε μηδεμιᾶς εἶναι καταδεεστέραν, δι' οὐθὲν ἔτερον ἢ διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ὁμόνοιαν και συμφωνίαν καὶ τὸ δύνασθαι καταξίωσιν ἀλλήλοις διαφυλάττειν. ὅν ὑμεῖς ἀκούοντες οὐχ οἶον εἰς νοῦν ἐλαμβάνετε, τὸ 8 δ' ἐναντίον ἠκονᾶτ', ἐμοὶ δοκεῖ, τοὺς κατ' ἀλλήλων δυμούς."

III. RES GRAECIAE.

1124] Πολύβιος. Ὁ δ' έξαναστὰς προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ [12 τῆς ἀρρωστίας, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος ' (34,8°) εἶχε γὰρ έβδομηκοστὸν ἔτος. Πολύβιος διαβιασάμενος 2 δὲ τὴν ἀσθένειαν τῆ συνηθεία τῆ πρὸ τοῦ παρῆν ἐξ "Αργους εἰς Μεγάλην πόλιν αὐθημερόν. —

Ότι Φιλοποίμην ὁ τῶν ἀχαιῶν ετρατηγὸς ευλ- 3 ληφθεὶς ὑπὸ Μεςεηνίων ἀνηρέθη φαρμάκψ, ἀνὴρ γενόμενος οὐδενὸς τῶν πρὸ τοῦ κατ' ἀρετὴν δεύτερος, τῆς τύχης μέντοι γ' ήττων, καίτοι δόξας ἐν παντὶ τῷ πρὸ

¹ εὐμενῆ M secundum Bo, tacite videtur correxisse Ma
3 οὐθὲν Μ, οὐθὲν Hey Di 4 αὐτοὺσ Μ, corr. Be
5 κα|τ' ἀξίαν ἐν Μ, εὐταξίαν (cum hiatu) ἐν Ge, corr. Ben 287
Hu 7 ἡκονᾶτε Μ, corr. Ben l. c. BW δοκεῖν Di, sed
v. 27, 9, 2 10 'Ο δὲ-12 ἔτος: Suid. v. βαφυνύμενος
12 διαβιασ. — 14 αὐθημεφόν: Suid. v. διαβιασάμενος.
Pol. fragmenta inter se coniunxit Va ann. 21 s. coll. Plut.
Philop. 18; v. Ni 226 s. et Ni Rhein. Mus. 1871, 266 ss.,
Stei 40 s. 10 δὲ Suid., corr. BW 14 Μεγαλόπολιν Suid.,
corr. Be 15—144, 8 M 65, 24—66, 1 Hey; v. Diod. 29, 18,
Liv. 39, 52 s., Th. Mommsenum Röm. Forsch. II 486 ss., BW
Beitr. 10 15—18 P 308°, Va 121: "Οτι Φιλοποίμην ὁ τῶν
Άχαιῶν στρατηγὸς ἀνὴρ ἡν τῶν κατ' ἀφετὴν (κατ' ἀφετὴν που
ανανιμετική) ποὸ τοῦ οὐδενὸς δεύτερος τῆς τύχης μέντοι γ'
ῆττων μετ cet. v. § 7 17 ποὸ τοῦ P, ποὸ
αὐτοῦ M Be Di

- 4 τοῦ βίφ συνεργὸν ἐσχηκέναι ταύτην ἀλλά μοι δοκεῖ κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν εὐτυχῆσαι μὲν ἄνθρωπον 5 ὅντα δυνατόν, διευτυχῆσαί γε μὴν ἀδύνατον διὸ καὶ μακαριστέον τῶν προγεγονότων οὐχ ὡς διευτυχηκότας τινάς τίς γὰρ ἀνάγκη ψευδεῖ λόγφ χρωμένοις ματαίως 5 προσκυνεῖν τὴν τύχην; ἀλλὰ τοὺς ὡς πλεῖστον χρόνον ἐν τῷ ζῆν ἵλεων ἔχοντας ταύτην, κἄν ποτε μετανοῆ, μετρίαις περιπεσόντας συμφοραῖς. —
- 7 Μετ | Λυκόρταν, ὂς ἡν οὐδὲν ἥττων τούτου. —
- 8 Οτι Φιλοποίμην τετταράκοντ' έτη συνεχῶς φιλοδοξήσας έν δημοκρατικῷ καὶ πολυειδεῖ πολιτεύματι,
 9 πάντη πάντως διέφυγε τὸν τῶν πολλῶν φθόνον, τὸ
 πλεῖον οὐ πρὸς χάριν, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας πολι[97]
 τευόμενος: δ σπανίως ἂν εῦροι τις γεγονός. —
- 13] "Οτι θαυμαστόν έστι και μέγιστον σημεῖον γε(24,9) γονέναι τῆ φύσει τὸν ἄνδρα τοῦτον ἡγεμονικὸν
 καὶ πολύ τι διαφέροντα τῶν ἄλλων πρὸς τὸν πραγμα-

⁵ γρωμένους Spengelius apud Hu qu. II 18 7 έλεω Μ. corr. Ben 288 Di 8 μετρίωσ M, corr. Be περιπέσονται M secundum Bo, videtur tacite correxisse Ma 9. 10 μετ Δυκόρτας Va, μετὰ (v. 5, 15, 4. 8, 10, 10 BW Fleckeis. annal. 1889, 674s.) δε (immo δ') είλοντο Λυκόρταν Kaelker l. c. 283 II - I5 P 308", Va 121; v. Diod. 29, 18, Liv. 39, 50, 9 ss. 11 τετταχά|κοντα P, corr. BW συνήθωσ P, corr. Va 15 σπανίως αν εύροι (s. spir.) τισ P Hu (idem coniecerat Be), σπανίως αν εύροι τις αν Va vulgo, σπανίως εύροι τις αν Di 16—145, 7 Suid. v. Αννίβας; Pol. fragmentum agnovit et huc rettulit Sch VII 548. Nep. Hannib. 13, 1: 'quibus consulibus (Hannibal) interierit, non convenit. Namque Atticus M. Claudio Marcello Q. Fabio Labeone cos. mortuum in annali suo scriptum reliquit, at Polybius L. Aemilio Paulo Cn. Baebio Pamphilo'; cf. Liv. 39, 50, 10 ss., Ni 226 ss., Th. Mommsenum l. c. 486 16 post σημεΐον add. τοῦ Hu; sed v. Hewlettium l. c. 283 17 τον ἄνδοα τοῦτον] Hannibalem

τικον τρόπον· έπτακαίδεκα γὰρ ἔτη μείνας ἐν τοῖς 2 ὑπαίθροις πλεῖστά τ' ἔθνη καὶ βάρβαρα διεξελθὼν καὶ πλείστοις ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις καὶ ἐτερογλώττοις χρησάμενος συνεργοῖς πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παρα-5 δόξους ἐπιβολάς, ὑπ' οὐθενὸς οὕτ' ἐπεβουλεύθη τὸ παράπαν οὕτ' ἐγκατελείφθη τῶν ἄπαξ αὐτῷ κοινωνησάντων καὶ δόντων ἑαυτοὺς εἰς χεῖρας. —

"Ότι Πόπλιος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ [14 πολιτεύματι τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν (24,9) τοις ὅχλοις εὔνοιαν παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν ώστ', 2 ἐν μὲν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλομένου κατὰ τὰ 'Ρωμαίων ἔθη καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν οὐθὲν εἶπε προελθών, οὐκ ἔφη δὲ πρέπον 3 εἶναι τῷ δήμῳ τῶν 'Ρωμαίων οὐθενὸς ἀκούειν 15 κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι' δν αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἔξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ παραχρῆμα 4

^{1—7} P 308", Va 121: "Οτι Άννίβας ἐπτακαίδεκα ἔτη μείνας ἐν τοῖς ὑπαίδοοις καὶ πλείστοις ἀλλοφύλοις καὶ ἐτερογλώττοις ἀνδράσι χρησάμενος πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παραδόξους ἐλπίδας ὑπ' οὐθενὸς οὕτ' ἐπεβουλεύθη τὸ παράπαν οὕτ' ἐγκατελείφθη (Va, οὐτἐγγεκατελειερθη P) ὁπό πον συστρατενομένων 1 ιξ' Suid. 2 τε Suid. corr. BW 3 καὶ ἐτερογλώττοισ P, om. Suid. vulgo ante BW (v. 11, 19, 3 et Diod. 29, 19) 5 ἐπιβολὰς Suid., ἐλπίδασ P, v. Krebsium Zur Rect. d. Kasus i. d. spät. hist. Gräc. Monach. 1888, II 8 ann. 1 οὐδενὸς Suid. 5. 6 οὐτεπεβουλεύθη (εν in ras.) τὸ παράπαν οὐτ' P (Hu), ἑκουσίως Suid. 8—146, 2 P 308", Va 121, Suid. v. Ποπλιος; v. Diod. 29, 21, Th. Mommsenum l. c. 421 ss. 8 Ότι πόπλιοσ P, οὖτος Suid. 11 μὲν om. Suid. ἐπιβαλλομένου P Suid., corr. Be, v. Hu E.Z. ΧΧΙΙ 8 a 12 πολλὰ Suid. Sch, πολλὰ μὲν P Va vulgo 13 οὐθὲν P Suid., οὐδὲν Va vulgo ante Sch VII 549 14 τῷ 'Ρωμαίων δήμφ Suid. οὐδενὸς Ernestus Di

διελύθησαν πάντες έκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον. —

"Οτι Πόπλιος έν τῷ συνεδρίω χρείας ποτέ χρη-(24, 9ª) μάτων ούσης είς τινα κατεπείγουσαν ολκονομίαν, τοῦ δὲ ταμίου διά τινα νόμον οὐ φάσκοντος ἀνοίξειν 5 τὸ ταμιεῖον κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, αὐτὸς ἔφη λαβὼν ο τάς κλείς ἀνοίξειν· αὐτὸς γάρ αίτιος γεγονέναι καὶ 7 τοῦ κλείεσθαι τὸ ταμιεῖον, πάλιν δέ ποτε λόνον ἀπαιτοῦντός τινος εν τῶ συνεδρίω τῶν χρημάτων ὧν ελαβε 1126] παρ' 'Αντιόγου πρὸ τῶν συνθηκῶν (εἰς) τὴν τοῦ 10 στρατοπέδου μισθοδοσίαν, έγειν μεν έφη τον λονισμόν, 8 οὐ δείν δ' αὐτὸν ὑποσγείν οὐδενὶ λόγον τοῦ δ' ἐπικειμένου καὶ κελεύοντος φέρειν ήξίωσε τὸν ἀδελφὸν ένεγκείν κομισθέντος δέ τοῦ βυβλίου, προτείνας αὐτὸ καὶ κατασπαράξας πάντων δρώντων τὸν μὲν ἀπαι- 15 9 τοῦντα τὸν λόγον ἐχ τούτων ζητεῖν ἐκέλευσε, τοὺς δ' άλλους ήρετο πως των μέν τρισχιλίων ταλάντων τὸν λόγον ἐπιζητοῦσι πῶς ἐδαπανήθη καὶ διὰ τίνων, τῶν δὲ μυρίων καθόλου καὶ πεντακισχιλίων ὧν παρ' Άντιόχου λαμβάνουσιν, οὐκέτι ζητοῦσι πῶς είσπορεύεται [979 10 και διὰ τίνων, οὐδὲ πῶς τῆς 'Ασίας και τῆς Λιβύης, 11 ἔτι δὲ τῆς Ἰβηρίας κεκυριεύκασιν. ώστε μὴ μόνον

^{3-147,5} M 66,2-20 Hey; v. Diod. 29,21, Th. Mommsenum l. c. 421ss. 6. 8 ταμεῖον M, corr. Na 350 Di 7. 8 τοῦ κλεῖοθαι legerat Ma, καὶ τοῦ κλεῖεσθαι M secundum Hey (v. Diod. l. c.), τοῦ κεκλεῖσθαι Be, τοῦ κλεῖεσθαι Hu omisso καὶ 10 εἰς add. Ma e Diod. l. c. 11 λογισμόν Hu e Diod. l. c., λόγον M, del. Na 122 12 λόγον del. Na 122 14 βιβλίον M, corr. Hu 15 κατασπαφάξασ M ante Orellium ind. lect. acad. Turic. 1834, 6, κατα πράξας legerat Ma 17 εἴοετο M, corr. Lu τρισχιλίαν] τριακοσίων G. F. Unger Philol. III. Suppl. I 125, sed v. Mommsenum l. c. 422 s. 19. 20 πας αντι λαμβάνουσιν M, corr. Ma 22 κεκυρίευκεν M secundum Hey, κεκυριευκα ι legit Bo, corr. Ma e Diod. l c.

καταπλαγηναι πάντας, άλλα καὶ τὸν ζητήσαντα τὸν λόγον ἀποσιωπησαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἡμῖν εἰρήσθω τῆς τε τῶν μετηλλα- 12 χότων ἀνδρῶν εὐκλείας ἕνεκεν καὶ τῆς τῶν ἐπιγινο- 5 μένων παρορμήσεως πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων. —

"Ότι οὐ καλὸν τὸ φθείρειν τοὺς καρποὺς τῶν [15 984 ὑπεναντίων φηςὶ γὰρ ὁ Πολύβιος οὐδέποτε δ' (25,3*) ἐγὰ συντίθεμαι τὴν γνώμην τοῖς ἐπὶ τοσοῦτον διατιθεμένοις τὴν ὀργὴν εἰς τοὺς ὁμοφύλους ὥστε μὴ μόνον 10 τοὺς ἐπετείους καρποὺς παραιρεῖσθαι τῶν πολεμίων, ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ κατασκευάσματα διαφθείρειν, μηδὲ μεταμελείας καταλείποντας τόπον. ἀλλά μοι [2 985 δοκοῦσι μεγαλείως ἀγνοεῖν οἱ ταῦτα πράττοντες καθ' 3 ὅσον γὰρ ὑπολαμβάνουσι καταπλήττεσθαι τοὺς πολεμίους 15 λυμαινόμενοι τὴν χώραν καὶ παραιρούμενοι πάσας, οὐ μόνον τὰς κατὰ τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων, κατὰ τοσοῦτον 1127] ἀποθηριοῦντες τοὺς ἀνθρώπους ἀμετάθετον ποιοῦσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ὀργὴν τῶν ἅπαξ ἐξαμαρτόντων. —

20 "Οτι δ Αυκόρτας δ τῶν 'Αχαιῶν στρατηγὸς [16 980 τοὺς Μεσσηνίους παταπληξάμενος τῷ πολέμφ (24, 12)

¹ καταπλαγήναι πάντας] minusculis litteris supra scribitur νεωτέροις in M secundum Hey, νεωτέρους legit Bo τὸν αἰτήσαντα coni. Hu 4 έπιγενομένων legerat Ma, έπιγινομένων M secundum Hey, ν Hu E.Z. XXIII 12 5 παραι|νέσεως leg. Ma, παρορ|μήσεως Hey, παρ|ρο|μη. εωσ Bo 6-19 M 66, 20-31 Hey; ν. Pol. 24, 2, 3; 9, 12 s., Pausan. 4, 29, 5, Plut. Philop. 21 7 δὲ M, corr. BW 8 συντίθεμαι Ma, συντ. M secundum Hey, συντιθ. μ . M legit Bo 11 κατεσκενασμένα vulgo post Ma, κατασκενάσματα legit Bo M 12 καταλιπόντασ M, corr. Na 349 M v. 1, 88, 2 13 M μεγάλως Cobetus Mnemos. 1876, 361 15 παραιτούμενοι M, corr. M 60 179M 19 M 113M 113M 114M 10 179M 1180M 12 M 113M 111M 114M 10 179M 1180M 12 M 113M 113M 114M 119 M 113M 114M 119 M 119M 110M 126 21 καταπλεξάμενος 0

2 * * * πάλαι μεν οί Μεσσήνιοι καταπεπληγμένοι τον προ τοῦ γρόνον τοὺς προεστῶτας, τότε μόλις ἐθάρρησάν τινες αὐτῶν φωνὴν ἀφιέναι, πιστεύσαντες τῆ τῶν πολεμίων έφεδρεία, καλ λέγειν δτι δεί πρεσβεύειν ύπερ 3 διαλύσεως. οι μέν οὖν περί τὸν Δεινοκράτην οὐκέτι s δυνάμενοι πρός τὸ πλήθος άντοφθαλμεῖν διὰ τὸ [981 περιέγεσθαι * * * τοῖς πράγμασιν είξαντες ἀνεχώρησαν 4 είς τὰς ἰδίας οἰχήσεις. οἱ δὲ πολλοὶ παρακληθέντες ύπό τε των πρεσβυτέρων και μάλιστα των έκ Βοιωτίας 5 πρεσβευτών, οἱ πρότερον ήδη παραγεγονότες ἐπὶ τὰς 10 διαλύσεις, Έπαίνετος και Απολλόδωρος, εὐκαίρως τότε παρέτυχον εν τη Μεσσήνη, ταχέως επακολουθήσαντες έπὶ τὰς διαλύσεις οί Μεσσήνιοι κατέστησαν πρεσβευτὰς καὶ τούτους ἐξέπεμψαν, δεόμενοι τυχεῖν συγγνώμης 6 έπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν 'Αγαιῶν 15 παραλαβών τοὺς συνάργοντας καὶ διακούσας τῶν παραγεγονότων μίαν έφη Μεσσηνίοις πρός τὸ έθνος είναι 7 διάλυσιν, έὰν μὲν τοὺς αίτίους τῆς ἀποστάσεως καὶ της Φιλοποίμενος άναιρέσεως ήδη παραδώσιν αὐτώ, περί δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐπιτροπὴν δῶσιν τοῖς 20 Αχαιοίς, είς δε την άκραν είσδέξωνται παραχρημα 8 φυλακήν. ἀναγγελθέντων δὲ τούτων εἰς τοὺς ὅχλους, οί μεν πάλαι πικρώς διακείμενοι πρός τούς αίτίους

^{1 ***]} lac. indicat Ca 868 7 ***] lac. indicat Hu, cui versus archetypi excidisse videtur, cuius pars fuerit $\tau \tilde{\eta}$ ὁποψία vel ἀπεχθεία, BW suppl.: τοῖς καιφοῖς πανταχόθεν 8 ἰδίας Y, O^m addito $\gamma \varphi$, οἰκείας O 10 οἱ Y, corr. Ur 11 ἐπαινετὸς Y (ἐπαινετοἱ U^*), corr. Di 16 διακούων O 17 πφὸς οm. O 18 τοὺς μὲν pro μὲν τοὺς vulgo post Be, sed v. C. Rehdantzium Demosth. neun phil. Reden cet. Lips. Teubn. 1874, II 2 indices v. μέν 19 αὐτῷ vulgo post Be 20 δῶσιν XU^* Ur BW, δῶσι Y^* vulgo post Be 21 ἐκ-δέξωνται Y, ἐσδέξωνται Rei 678, corr. Be 22 ἀγγελθέντων O

τοῦ πολέμου πρόθυμοι τούτους ήσαν ἐκδιδόναι καλ συλλαμβάνειν, οί δὲ πεπεισμένοι μηδὲν πείσεσθαι δεινὸν ὑπὸ τῶν ᾿Αγαιῶν έτοίμως συγκατέβαινον εἰς τὴν ύπερ των όλων επιτροπήν, τὸ δε συνέγον, οὐκ εγοντες 9 5 αίρεσιν περί τῶν παρόντων δμοθυμαδον ἐδέξαντο τὰ προτεινόμενα. την μέν οδν άχραν εύθέως παραλαβών 10 1128] δ στρατηγός τούς πελταστάς είς αὐτὴν παρήγαγεν, μετά δε ταῦτα προσλαβών τοὺς ἐπιτηδείους ἐκ 11 τοῦ στρατοπέδου παρηλθεν είς την πόλιν καὶ συν-10 αγαγών τοὺς ὄγλους παρεκάλεσε τὰ πρέποντα τοῖς ένεστωσι καιροίς, έπαγγελλόμενος άμεταμέλητον αὐτοίς έσεσθαι την πίστιν. της μέν οὖν ὑπέρ τῶν ὅλων δια- 12 λήψεως την άναφοραν έπὶ τὸ έθνος έποιήσατο — καὶ γαρ ώσπερ ἐπίτηδες συνέβαινε τότε πάλιν συνάγεσθαι 15 τοὺς 'Αγαιοὺς εἰς Μεγάλην πόλιν ἐπὶ τὴν δευτέραν σύνοδον - τῶν δ' ἐν ταῖς αἰτίαις ὅσοι μὲν μετέσχον 13 τοῦ παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐπανελέσθαι τὸν Φιλοποίμενα, τούτοις ἐπέταξε παραχοῆμα πάντας αὐτοὺς έξάγειν έπ τοῦ ζῆν * * * --

"Οτι οἱ Μεσσήνιοι διὰ τὴν αὑτῶν ἄγνοιαν [17 982 εἰς τὴν ἐσχάτην παραγενόμενοι διάθεσιν ἀπο- (25,1) κατέστησαν εἰς τὴν έξ ἀρχῆς κατάστασιν τῆς συμπολι-

^{1. 2} έκδ. καὶ σύλλ.] de figura ὑστέρον προτέρον hiatum evitante v. BW Fleckeis. annal. 1884, 122 et Hu praef. I^2 55 s. 2 πείθεσθαι Y, corr. Ur 5. 6 τὰ προτ.] ταπεινόμενα Ο 7 εἰς Y ante Ur, om. U^* παρήγαγεν Y Be, παρήγαγε U^* U^* vulgo . 14 πάλιν Y ante Ur, πόλιν U^* συνάγεσθαι Y Sch, συναγάγεσθαι Ur, συναγαγέσθαι Ca 869 vulgo ante Sch 16 δὲ Y, corr. Ben 287 BW 17 παρ' αὐτοῦ Ο 18 τούτοις] scil. τοῖς ὅχλοις ἐπέταττε Ο αὐτοὺς vulgo post Be, sed v. Sch 19 ***] v. Plut. l. c. 20 —152, 14 X 115"—117", 0 180"—182", U^* 69—74 (v. ad p. 153, 2), Ur LIII 20 αὐτῶν Y, corr. Be

τείας διά την Λυκόρτα και των Αγαιών μεγαλοψυχίαν. 2 ή δ' 'Αβία καὶ Θουρία καὶ Φαραὶ κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπὸ μὲν τῆς Μεσσήνης έγωρισθησαν, ίδια (δὲ) θέμεναι στήλην έκάστη μετείχεν της κοινης συμπολι-3 τείας. 'Ρωμαΐοι δε πυθόμενοι κατά λόγον κεχωρηκέναι 5 τοις Άγαιοις τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, οὐδένα λόγον ποιησάμενοι τῆς πρότερον ἀποφάσεως ἄλλην ἔδωκαν τοίς αὐτοίς πρεσβευταίς ἀπόκρισιν, διασαφούντες ὅτι πρόνοιαν πεποίηνται τοῦ μηθένα τῶν έξ Ἰταλίας μήθ' 4 δπλα μήτε σίτον είσάγειν είς την Μεσσήνην. έξ οδ 10 καταφανείς απασιν έγενήθησαν δτι τοσούτον απέγουσιν τοῦ τὰ μὴ λίαν ἀναγκαῖα τῶν ἐκτὸς πραγμάτων ἀποτρίβεσθαι καὶ παρορᾶν, ώς τοὐναντίον καὶ δυσγεραίνουσιν έπὶ τῷ μὴ πάντων τὴν ἀναφορὰν ἐφ΄ ἑαυτούς γίνεσθαι καὶ πάντα πράττεσθαι μετὰ τῆς αὐτῶν γνώ- 15 5 μης. είς δὲ τὴν Λακεδαίμονα παραγενομένων τῶν πρεσβευτών έχ της 'Ρώμης και κομιζόντων την απόκρισιν, εὐθέως δ στρατηγός των Άχαιων μετά τὸ 1129] συντελέσαι τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην συνῆγε τοὺς 6 πολλούς είς την των Σικυωνίων πόλιν. άθροισθέν-20 των δὲ τῶν Άχαιῶν (ἀν)εδίδου διαβούλιον ὑπὲο τοῦ προσλαβέσθαι (την Σπάρτην) εls την συμπολιτείαν,

² ἄβια Y, corr. Sch θούρια Y, corr. Sch φαρὰ X, φαρᾶ Y, corr. Sch 3 ἰδία Y Di auctore Sch, ἰδίαν Ur vulgo ante Di θὲ add. Ur 4 μετείχεν XU* BW, μετείχε Y* Ur vulgo κενής Y, καινής Ο Ur, corr. Ca 870 9 πεποιήνται Y Sch, πεποιηκέναι U*, πεποιήκασι Ur vulgo μηδένα Ernestus Di 11 ἀπέχουσιν X BW, ἀπέχουσι Y* vulgo 18 παρορᾶν Y ante Ur, προσρᾶν U* 14 τᾶ Ur pro τὸ 15 αὐτῶν Y, corr. Be 15 γνώμης —17 τῆς bis in O 20 τὴν super vers. O ἀθροισθέντων Y*, corr. BW; v. BW I 77 21 ἐδίδον Y, corr. Na 255 Di 22 τὴν σπάρτην add. Ur

φάσκων 'Ρωμαίους μεν αποτρίβεσθαι την προτερον 7 αύτοις δοθεισαν έπιτροπην ύπερ της πόλεως ταύτης. άποκεκρίσθαι γάρ αὐτούς νῦν μηθέν είναι τῶν κατά Λακεδαίμονα πραγμάτων πρός αύτούς τούς δε κυριεύ- 8 5 οντας της Σπάρτης κατά τὸ παρὸν βούλεσθαι σφίσιν μετέγειν τῆς συμπολιτείας. διὸ παρεκάλει προσδέγεσθαι 9 την πόλιν είναι γάρ τοῦτο κατά δύο τρόπους συμφέρον, καθ' ενα μέν, ὅτι τούτους (μέλλουσι) προσλήψεσθαι τοὺς διατετηρημότας την πρός τὸ έθνος [988 10 πίστιν, καθ' έτερον δέ, διότι τῶν ἀρχαίων φυγάδων 10 τούς άγαρίστως και άσεβως άνεστραμμένους είς αὐτούς ούς έξουσι κοινωνούς της πολιτείας, άλλ' έτέρων αὐτοὺς ἐκκεκλεικότων τῆς πόλεως, βεβαιώσαντες τὰς έκείνων προαιρέσεις αμα την άρμόζουσαν αὐτοῖς γάριν 15 ἀποδώσουσι μετὰ τῆς τῶν θεῶν προνοίας. ὁ μὲν οὖν 11 Αυχόρτας ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγων παρεκάλει τοὺς Αχαιούς προσδέξασθαι την πόλιν δ δε Διοφάνης καί 12 τινες έτεροι βοηθείν έπειρώντο τοίς φυνάσι καί παρεκάλουν τούς Αχαιούς μή συνεπιθέσθαι τοίς έκπεπτω-20 πόσιν μηδε δι' όλίγους άνθρώπους συνεπισχύσαι τοίς άσεβῶς καὶ παρανόμως αὐτοὺς ἐκ τῆς πατρίδος

³ μηθὲν Y Ur vulgo ante Ernestum, μηθὲν vulgo post Ernestum ante Hu 4 πρὸς Rei 678 Re (auctore Sch) pro εἰς αὐτούς Y, corr. Re 5 σφίσιν XU* Ur RW, σφίσι Y* vulgo post Re 6 διὸ Y ante Rei Rei

- 18] ἐκβεβληκόσιν. τοιαῦτα μὲν ἡν τὰ ἡηθέντα παρ' (25,2) ἐκατέρων. οἱ δ' ᾿Αχαιοὶ διακούσαντες ἀμφοτέρων ἔκριναν προσλαβέσθαι τὴν πόλιν, καὶ μετὰ ταῦτα στήλης προγραφείσης συνεπολιτεύετο μετὰ τῶν ᾿Αχαιῶν 2 ἡ Σπάρτη, προσδεξαμένων τῶν ἐν τῆ πόλει τούτους 5 τῶν ἀρχαίων φυγάδων, ὅσοι μηδὲν ἐδόκουν ἄγνωμον πεποιηκέναι κατὰ τοῦ τῶν ᾿Αχαιῶν ἔθνους.
- 3 Οἱ δ' 'Αχαιοὶ ταῦτα κυρώσαντες πρεσβευτὰς ἀπέ1180] στειλαν εἰς τὴν 'Ρώμην τοὺς περὶ Βίππον τὸν 'Αργεῖον,
 4 διασαφήσοντας τῷ συγκλήτω περὶ πάντων. ὁμοίως δὲ 10
 - καὶ Λακεδαιμόνιοι τοὺς περί Χαίρωνα κατέστησαν.
 - 5 έξαπέστειλαν δ' οἱ φυγάδες (τοὺς περὶ) Κλῆτιν καὶ Διακτόριον τοὺς (συγ)καταστησομένους ἐν τῆ συγκλήτφ πρὸς τοὺς παρὰ τῶν 'Αχαιῶν πρεσβευτάς.

¹ ἐμβεβληκόσιν Υ Βε, ἐκβεβληκόσι U* Ur vulgo ἡν Ηυ, οδν Υ Ur, οδν ἡν Rei 680 vulgo post Sch 6 ἀγνώμονι Χ, ἀγνώμονα Ο, ἀγνώμων U*, ἀγνωμόνως Ur, corr. de Boorius 7 τοῦ οπ. Ο 9 βήιπον ΧΟ, βέιπο U*, corr. Ur coll. 24, 1, 6; 2, 4 11 χάρωνα Υ, corr. Sch VII 533 auctore Rei 677 12 δὲ Υ, corr. BW οἰ] καὶ οὶ Υ Ur vulgo, οἰ Ο, καὶ transponit post κλῆτιν BW auctore Campio I. c. 1349; v. BW Fleckeis annal. 1889, 681 τοὺς περὶ add. Ur κλῆσιν superscripto τιν Ο 13 καταστησομένους Υ, corr. BW coll. 9, 3, 6. 31, 12, 8. 32, 10, 4. Ad res Macedoniae huius libri fortasse spectat Steph. Byz. v. Γαλάδραι 'Πολύβιος δὲ ἐν τῷ γ' (ιγ' vel κγ' Sch V 59) Γαλαδρικόν φησι'. Ad res Asiae Olymp. 149, 2 fragmentum 112 refert secutus Schweighaeuserum (V 54) Ed. Meyer Gesch. d. Kön. Pontos. Habil.-Schr. Lips. 1879, 72 ann. 2

FRAGMENTA LIBRI XXIV.

A. OLYMP. 149, 3.

I. RES ITALIAE.

Εἰς δὲ τὴν Ῥώμην παραγεγονότων τῶν πρε- [1 σβευτῶν παρά τε τῶν (Λακεδαιμονίων καὶ τῶν) (25,2,6) ἐκ Λακεδαίμονος φυγάδων, (ἔτι δὲ) παρὰ τῶν ᾿Αχαιῶν, 5 ἄμα δὲ καὶ τῶν παρὰ Εὐμένους καὶ παρὰ ᾿Αριαράθου τοῦ βασιλέως ἡκόντων καὶ τῶν παρὰ Φαρνάκου, τούτοις πρῶτον ἐχρημάτισεν ἡ σύγκλητος. βραχεῖ δὲ 2 χρόνφ πρότερον ἀνηγγελκότων τῶν περὶ τὸν Μάρκον πρεσβευτῶν, οὺς ἀπεστάλκεισαν ἐπὶ τὸν Εὐμένει καὶ 10 Φαρνάκη συνεστηκότα πόλεμον, καὶ διασεσαφηκότων περὶ τῆς Εὐμένους μετριότητος ἐν πᾶσιν καὶ περὶ τῆς Φαρνάκου πλεονεξίας καὶ καθόλου τῆς ὑπερηφανίας, οὐκέτι πολλῶν προσεδεήθη λόγων ἡ [3 984]

^{2—154, 14} X 117°—118°, 0 182°—183°, U* 74—76, Ur LIII (ea ab antecedentibus non distincta sunt in codicibus, corr. Sch VII 554). Cf. Liv. 40, 20, 1—4, Ni 235, 333 3 Λακεδαιμονίων και τῶν add. Gro BW, v. BW Beitr. 14 ann. 1 4 ἔτι δὲ add. BW, και Ur παρὰ δὲ 0 6 φαρνᾶ Υ, corr. Ur 8 μάρκον Υ Sch, μάρκιον Ur vulgo 9 ἀπεστάλκεισαν Υ ante Ur, ἀπεστάλκησαν U*, ἀπεστάλκεσαν Di εὐμένη Υ, εὐμένη U*, corr. Ur 10 φαρνάκι Υ, φαρνάκη Βε, φαρνάκει Ur vulgo 11 πᾶσιν XU* Ur vulgo, πᾶσι Υ* Hu 12 φαρᾶ Υ, corr. Ur

σύγκλητος διακούσασα τῶν παραγεγονότων, ἀπεκρίθη δὲ διότι πάλιν πέμψει πρεσβευτὰς τοὺς φιλοτιμότερον ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν διαφερόντων (τοἰς) προ-4 ειρημένοις. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος φυγάδων εἰσπορευθέντων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ᾶμα 5 τούτοις, ἐπὶ πολὺ διακούσασα τοῖς μὲν ἐκ τῆς πόλεως 1181 5] οὐδὲν ἐπετίμησε περὶ τῶν γεγονότων, τοῖς δὲ φυγάσιν ἐπηγγείλατο γράψειν πρὸς τοὺς ᾿Αχαιοὺς περὶ 6 τοῦ κατελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκείαν. μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἰσπορευθέντων (τῶν) περὶ Βίππον τὸν ᾿Αργεῖον, 10 οὺς ἀπεστάλκει τὸ τῶν ᾿Αχαιῶν ἔθνος, καὶ διασαφούν-7 των περὶ τῆς Μεσσηνίων ἀποκαταστάσεως, οὐθενὶ δυσαρεστήσασα περὶ τῶν οἰκονουμένων ἡ σύγκλητος ἀπεδέξατο φιλανθρώπως τοὺς πρεσβευτάς.

II. RES GRAECIAE.

15

2] "Ότι κατὰ τὴν Πελοπόννησον παραγενομένων (35,3) ἐκ Ῥώμης τῶν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος φυγάδων καὶ κομιζόντων παρὰ τῆς συγκλήτου γράμματα τοῖς ᾿Αχαιοῖς ὑπὲρ τοῦ προνοηθῆναι περὶ τῆς αὐτῶν καθόδου καὶ 2 σωτηρίας εἰς τὴν οἰκείαν, ἔδοξε τοῖς ᾿Αχαιοῖς ὑπερ-20 θέσθαι τὸ διαβούλιον, ἕως ἂν οἱ παρ᾽ αὐτῶν ἔλθωσι

² φιλοτιμώτερον Y, corr. Sch lex. 651 Be 3 τοῖς add. Ur προειρημένοις Ur, προειρημένους Y 9 οἰκείαν Y ante Ur, οἰκίαν Ū* 10 τῶν add. Ur βίππων Y, βήππων O, corr. Ur ἀργείων Ο 12 οὐθενὶ YX[™] Ur vulgo ante Sch, Hu, οὐδενὶ X vulgo post Ernestum 13 δυσσαρεστήσασα Ο ἀκονομημένων coni. Na 351, ut est 22, 10, 3. 24, 5, 2 16—155, 10 X 118[™] s., 0 183°, U* 76 s., Ur LIV 16 πελοπόννησον Y ante Ur, πελοπόνησον U* 17 ἐκ om. Ο 19 περὶ Ben 288 BW pro ὑπὲρ; v. Krebsium D. Präp. cet. 100 αὐτῶν Y, corr. Di 20 οἰκείαν Y ante Ur, οἶκίαν U* 21 αὐτῶν Be

πρεσβευταί. ταῦτα δὲ τοὶς φυγάσιν ἀποκριθέντες συν- 3 έθεντο τὴν πρὸς Μεσσηνίους στήλην, συγχωρήσαντες αὐτοὶς πρὸς τοῖς ἄλλοις φιλανθρώποις καὶ τριῶν ἐτῶν ἀτέλειαν, ὥστε τὴν τῆς χώρας καταφθορὰν μηδὲν ἦττον 5 βλάψαι τοὺς ᾿Αχαιοὺς ἢ Μεσσηνίους. τῶν δὲ περὶ τὸν 4 Βίππον παραγενομένων ἐκ τῆς Ὑρώης καὶ διασαφούντων γραφῆναι τὰ γράμματα περὶ τῶν φυγάδων οὐ διὰ τὴν τῆς συγκλήτου σπουδήν, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν φυγάδων φιλοτιμίαν, ἔδοξε τοῖς ᾿Αχαιοῖς μένειν ἐπὶ δ τῶν ὑποκειμένων. —

1182] Κατὰ δὲ τὴν Κρήτην ἀρχὴ πραγμάτων [3(4) 985 ἐκινεῖτο μεγάλων, εἰ χρὴ λέγειν ἀρχὴν πραγμά(των) ἐν Κρήτη· διὰ γὰρ τὴν συνέχειαν τῶν ἐμφυλίων πολέμων καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς ἀλλήλους 15 ἀμότητος ταὐτὸν ἀρχὴ καὶ τέλος ἐστὶν ἐν Κρήτη, καὶ τὸ δοκοῦν παραδόξως τισίν εἰρῆσθαι τοῦτ' ἐκεί θεωρεῖται συνεχῶς [τὸ] γινόμενον.

III. RES MACEDONIAE.

1181] Πρὸς μὲν οὖν τῷ Πόντῳ τὸ Αἷμόν ἐςτιν [4 (3) 30 ὅρος, μέγιςτον τῶν ταύτη καὶ ὑψηλότατον, μέςην πως διαιροῦν τὴν Θράκην ἀφ' οὖ φηςι Πολύβιος ἀμ-1182] φοτέρας καθορᾶσθαι τὰς θαλάττας, οὐκ ἀληθῆ λέγων καὶ γὰρ τὸ διάςτημα μέγα τὸ πρὸς τὸν ᾿Αδρίαν καὶ τὰ ἐπιςκοτοῦντα πολλά.

¹¹⁻¹⁷ M 66, 31-67, 4 Hey; v. BW Beitr. 18 12 πραγμάτων vulgo post Ma, πραγμα in fine folii exaratum invenit Bo 16 τοῦτο M, corr. Ben 288 BW 17 τὸ del. Ge 19-24 Strab. 7, C. 313. Hoc fragmentum coll. Liv. 40, 21, 2 et 22, 5 huc rettulit et Polybium contra Strabonem defendit Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 246; v. BW Beitr. 188.

B. OLYMP. 149, 4.

I. RES ITALIAE.

5 "Ότι γενομένων συνθηκών πρός άλλήλους [987 (25, 6)Φαρνάκου καὶ Αττάλου καὶ τῶν λοιπῶν, απαντες μετά τῶν οἰκείων δυνάμεων ἀνεχώρησαν εἰς τὴν 2 ολκείαν. Εύμένης δε κατά τον καιρον τοῦτον άπο- 5 λελυμένος της άρρωστίας καὶ διατρίβων εν Περγάμω, παραγενομένου τάδελφοῦ καὶ διασαφοῦντος περὶ τῶν φαονομημένων, εὐδοκήσας τοῖς γεγονόσιν προέθετο 3 πέμπειν τούς άδελφούς απαντας είς την 'Ρώμην, αμα μεν ελπίζων πέρας επιθήσειν τῶ πρὸς τὸν Φαρνάκην 10 πολέμω διά τῆς τούτων πρεσβείας, ἄμα δε συστῆσαι σπουδάζων τοὺς ἀδελφοὺς τοῖς τ' ίδια φίλοις καὶ ξένοις ύπάρχουσιν αὐτῶν ἐν τῆ Ῥώμη καὶ τῆ συγκλήτω κατὰ 4 κοινόν. προθύμων δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν "Ατταλον 5 ύπαρχόντων, έγένοντο περί την έκδημίαν. καὶ τούτων 15 παραγενομένων είς την 'Ρώμην, και κατ' ιδίαν μέν 1188] πάντες ἀπεδέγοντο τοὺς νεανίσκους φιλανθρώπως, ατε συνήθειαν έσχημότες έν ταῖς περί τὴν 'Ασίαν στρα-

^{2—157, 12} X 119^r—121^r, 0 183^r—184^u, U* 77—80, Ur LVI; v. Diod. 29, 22, BW Beitr. 14 s. 2 συνθηκῶν Ur, σκυθικῶν Y 5 οΙκίαν Ο 8 γεγονόσιν XU* Ur vulgo ante Be, γεγονόσι Ο^a vulgo post Be 10 πέρας bis in Ο έπιθήσειν X, Ο altero (v. ad vs. 16) loco et priore loco super vers., ἐπιθήκειν Ο priore loco, ἐπιθήσαν U*, ἐπιθήσων Ur, sed ἐπιθήσειν Ur in U* ante Ca 875 12 τε Y, corr. Ben 288 BW 13 αθτῶν Y Ur Ben 288 Di, αὐτῷ Ο altero loco vulgo post Ca 875 14 προθύμως Ο altero loco 15 post ἐκθημίαν τοῦτον (v. § 2)—οῦτως είχεν (§ 8): sunt igitur verba εθμένης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον — ἐκθημίαν (§ 4) bis scripta in Y. Verba iterata del. in U* Ur

τείαις, ἔτι δὲ μεγαλομερέστερου ἡ σύγκλητος ἀπεδέξατο τὴυ παρουσίαυ αὐτῶυ καὶ γὰρ ξένια καὶ παροχὰς 6 τὰς μεγίστας ἐξέθηκευ αὐτοῖς καὶ πρὸς τὴυ ἔντευξιυ καλῶς ἀπήντησευ. οἱ δὲ περὶ τὸυ Ἄτταλου εἰσελθόντες 7 5 εἰς τὴυ σύγκλητου τά τε προϋπάρχουτα φιλάνθρωπα διὰ πλειόνων λόγων ἀνενεώσαντο καὶ τοῦ Φαρ- [988 νάκου κατηγορήσαντες παρεκάλουν ἐπιστροφήν τινα ποιήσασθαι, δι' ἦς τεύξεται τῆς ἁρμοζούσης δίκης. ἡ 8 δὲ σύγκλητος διακούσασα φιλανθρώπως ἀπεκρίθη διότι 10 πέμψει πρεσβευτὰς τοὺς κατὰ πάντα τρόπου λύσοντας τὸν πόλεμου. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴυ Ἰταλίαν οὕτως εἶχεν.

II. RES GRAECIAE.

"Ότι περί τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Πτολεμαῖος ὁ 6
15 βασιλεύς, βουλόμενος ἐμπλέκεσθαι τῷ τῶν ἀχαιῶν
ἔθνει, διεπέμψατο πρεσβευτήν, ἐπαγγελλόμενος δεκαναΐαν
δώσειν ἐντελῆ πεντηκοντηρικῶν πλοίων. οἱ δ' ἀχαιοὶ 2
καὶ διὰ τὸ δοκεῖν τὴν δωρεὰν ἀξίαν εἶναι χάριτος
ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπαγγελίαν. [δοκεῖ γὰρ ἡ
20 δαπάνη οὐ πολὺ λείπειν τῶν δέκα ταλάντων]. ταῦτα 3
δὲ βουλευσάμενοι προεχειρίσαντο πρεσβευτὰς Λυκόρταν
καὶ Πολύβιον καὶ σὺν τούτοις ἄρατον, υἱὸν ᾿Αράτου

¹ μεγαλομηρέστερον O 3 τὰς] τοὺς O 4 ἀπήντησαν O secundum Sch et Hu, ἀπήντησεν legit de Boor 6 ἀνανεύσαιτο O φαρνάκους Y, corr. Be 14—158,16 X 121 r —122 r , O 184 u —185 r , U* 80—83, Ur LVII; v. B W Beitr. 15 14 περί Y B W, κατά U* Ur vulgo ante καιροὺς del. αν O O οπ. O 16 ἐθνει ex έθει O ἐπαγγελλόμενος Y ante Ca 87, ἐπαγγελλόμενον O, ἐπαγγελόμενος Ur 19 δοκεί —20 ταλάντων del. Ben 288 B W 19 ἐθόκει Na 231 20 δέκα] haec summa videtur esse nimis parva

τοῦ Σικυωνίου, τοὺς αμα μέν εὐχαριστήσοντας τῶ βασιλεί περί τε των δπλων ών πρότερον απέστειλε καί τοῦ νομίσματος, ἄμα δὲ παραληψομένους τὰ πλοῖα καὶ πρόνοιαν ποιησομένους περί τῆς ἀποχομιδῆς αὐτῷν. 4 κατέστησαν δε του μεν Λυκόρταν διά το κατά του 5 καιρόν, καθ' δυ έποιείτο την ανανέωσιν της συμμαγίας δ Πτολεμαΐος, στρατηγούντα τότε συνεργήσαι φιλο-5 τίμως αὐτῶ, τὸν δὲ Πολύβιον, νεώτερον ὄντα τῆς κατά τούς νόμους ήλικίας, διά τὸ τήν τε συμμαγίαν 1184] αὐτοῦ τὸν πατέρα πρεσβεύσαντα πρὸς Πτολε- 10 μαΐον άνανεώσασθαι καὶ τὴν δωρεάν τῶν ὅπλων καὶ 6 τοῦ νομίσματος άγαγεῖν τοῖς Άχαιοῖς, παραπλησίως δὲ καλ τον Αρατον διά τάς προγονικάς συστάσεις πρός 7 την βασιλείαν. οὐ μην συνέβη γε την πρεσβείαν ταύτην έξελθεῖν διὰ τὸ μεταλλάξαι τὸν Πτολεμαῖον περί 15 τούς καιρούς τούτους. -

7 "Ότι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἡν τις ἐν τῆ (25,8) Αακεδαίμονι Χαίρων, ὅς ἐτύγχανε τῷ πρότερον ἔτει πεπρεσβευκὼς εἰς τὴν 'Ρώμην, ἄνθρωπος ἀγχίνους μὲν καὶ πρακτικός, νέος δὲ καὶ ταπεινὸς καὶ δημοτικῆς 20 2 ἀγωγῆς τετευχώς. οὖτος ὀχλαγωγῶν καὶ κινήσας ὅ μηθεὶς ἔτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντα-3 σίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελό- [989 μενος τὴν χώραν, ἡν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς

³ παραληψομένους Y ante Ur, παραλειψομένους U*
3 τὰ -4 ποιησομένους om. O 5 κατέστησαν - κατὰ τὸν repetit O initio fol. 185 $^{\rm r}$ 9 τε Y Sch, τότε U* Ur vulgo 17-159, 23 P 308 $^{\rm n}$ s., Va 121, Suid. Χαίρων Λακεδαιμόνιος, δς έπρέσβευσεν εἰς τὴν 'Ρώμην, ἀνὴρ ἀγχίνους μὲν cet.; v. BW Beitr. 17s. 17 τηι Va Hu, om. vulgo post Sch 21 ἀγωγῆσ P, corr. Va οχλαγωγών P, corr. Ernestus 22 μηδεὶς Suid. codices A et C, Ernestus Di

ύπολειστείσαις των συνάδων άδελσαις και γυναιξί καὶ μητράσι καὶ τέχνοις, ταύτην διέδωκε τοῖς λεπτοῖς είκη καὶ ἀνίσως κατὰ την Ιδίαν έξουσίαν μετὰ δὲ 4 ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς Ιδίοις χρώμενος ἐξεδαπάνα τὰς 5 προσόδους, οὐ νόμου στοχαζόμενος, οὐ κοινοῦ δόγματος, ούκ ἄργοντος. ἐφ' οἶς τινες ἀγανακτήσαντες ἐσπού- δ δαζον κατασταθήναι δοκιμαστήρες των κοινών κατά τούς νόμους. ὁ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γινόμενον καὶ 6 συνειδώς αύτω κακώς κεγειρικότι τὰ τῆς πόλεως, τὸν 10 έπισανέστατον των δοκιμαστήρων Άπολλωνίδαν καί μάλιστα δυνάμενον έρευνήσαι την πλεονεξίαν αὐτοῦ, τοῦτον ἀποπορευόμενον ἡμέρας έκ βαλανείου προσπέμψας τινάς έξεκέντησεν. ὧν προσπεσόντων τοῖς 7 Άγαιοίς, καὶ τοῦ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς 15 γεγονόσιν, έξ αὐτῆς ὁ στρατηγὸς δομήσας καὶ παραγενόμενος είς την Λακεδαίμονα τόν τε Χαίρωνα παρήγαγεν είς κρίσιν ύπερ τοῦ φόνου τοῦ κατά τὸν 1135] 'Απολλωνίδαν καὶ κατακρίνας ἐποίησε δέσμιον. τούς τε λοιπούς δοχιμαστήρας παρώξυνε πρός τὸ ποι- 8 20 είσθαι την ζήτησιν των δημοσίων άληθινήν, φροντίσαι δε και περί του κομίσασθαι τάς οὐσίας τοὺς τῶν φυνάδων άνανκαίους πάλιν. ἃς δ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραγεί χρόνφ πρότερον. —

¹ φυγάδων] τυράννων Suid. 2 διεδωκε (8. acc.) P, δέδωκε Va, corr. Sch e Suida 4. 5 τοῖο προσόδοιο P, corr. Va 5 τοχαζόμενου P, corr. Va 6 8. έφ' οἶς ἀγανακτήσαντες κατεστάθησαν δοκ. Suid. 8 γιγνόμενου Suid. cod. A 10. 18 ἀπολλωνίδην P Suid., corr. BW; v. Ni 137 ann. et Pol. 22, 8, 1; 11. 6; 12, 1 10. 11 καὶ μάλιστα—12 τοῦτου om. Suid. 12 8. βαλανείου ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους Suid. 13 ἐξεκέντησε (cum acc.) P, corr. Va 15 ἐξ αὐτῆς et ὁρμήσας καὶ om. Suid. 16 τὴν om. Suid. λακεδαίμονου P, corr. Va e Suida τε om. Suid.

1137 8 (10)] "Ότι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναδόντος [992 Υπερβάτου τοῦ στρατηγοῦ διαβούλιον ὑπὲρ των γραφομένων παρά 'Ρωμαίων ύπλο της των έχ 2 Λακεδαίμονος φυγάδων (καθόδου) τί δεῖ ποιείν, οἱ μὲν περί τὸν Αυκόρταν παρεκάλουν μένειν ἐπὶ τῶν ὑπο- 5 κειμένων, διότι Ρωμαΐοι ποιούσι μέν τὸ καθήκον αὐτοῖς. συνυπακούοντες τοις ακληρείν δοκούσιν είς τα μέτρια 3 των άξιουμένων. όταν μέντοι γε διδάξη τις αὐτούς ότι τῶν παρακαλουμένων τὰ μέν ἐστιν ἀδύνατα, τὰ δὲ μεγάλην αλογύνην έπιφέροντα καλ βλάβην τοις φίλοις, 10 ούτε φιλονικείν εἰώθασιν ούτε παραβιάζεσθαι περί τῶν 4 τοιούτων. διὸ καὶ νῦν, ἐάν τις αὐτοὺς διδάξη (δι)ότι συμβήσεται τοῖς Άγαιοῖς, ἂν πειθαργήσωσι τοῖς γραφομένοις, παραβήναι τούς ορχους, τούς νόμους, τὰς στήλας, ἃ συνέχει την κοινην συμπολιτείαν ημῶν, 15 1188 5] αναγωρήσουσιν καὶ συγκαταθήσονται διότι καλώς έπέχομεν καὶ παραιτούμεθα περί τῶν γραφομένων. 6 ταῦτα μὲν οὖν οἱ περὶ τὸν Λυκόρταν ἔλεγον οἱ δὲ περί του Υπέρβατον καὶ Καλλικράτην πειθαργείν τοῖς γραφομένοις παρήνουν καλ μήτε νόμον μήτε στήλην 20 7 μήτ' άλλο μηθέν τούτου νομίζειν αναγκαιότερον. τοιαύτης δ' ούσης της αντιλογίας έδοξε τοις 'Αγαιοίς

^{1—165, 22} X 122°—128°, 0 185°—189°, U* 83—94 (v. ad p. 165, 3), Ur LVIII; v. BW Beitr. 15 s. 2 ὑπερβατοῦ Ο στρατοῦ X, corr. X^m 3 γεγραμμένων Ο 4 καθόδον add. Ur 6 αὐτοῖς Y ante Ur, αὐτῆς U*, αὐτοῖς Be 7 ἐκληρεῖν δοκοῦσι Ο 8 διάξη Y, corr. Ur 11 φιλονεικεῖν Y Ur vulgo, φίλον εἰκεῖν Ο, φιλονικεῖν U* Di; v. ad 21, 20, 1 12 αὐτοὺς διάάξη τις Ben 288 coll. § 3 (δι)ότι BW, ὅτι Y Ur vulgo 15 post κοινὴν repet. τὴν XO, del. X συμπολιτείαν Y* ante Ca 877, συμπολιτίαν U* Ur 16 ἀναχωρήσουσιν X BW, ἀναχωρήσουσι Y Ur vulgo καλῶς Ur pro καὶ ὡς 21 μηθὲν Y Ur vulgo ante Ernestum, Hu, μηδὲν vulgo post Ernestum τοιαύτην Ο 22 ἔδοξαν Ο

πρεσβευτάς έξαποστείλαι πρός την σύγκλητον τούς διδάξοντας ἃ Λυκόρτας λέγει. καὶ παραυτίκα κατέστησαν 8 πρεσβευτάς Καλλικράτην Λεοντήσιον, Λυδιάδαν Μεγαλοπολίτην, "Αρατον Σιχυώνιον καλ δόντες έντολάς 5 ἀχολούθους τοῖς προειρημένοις ἐξαπέστειλαν. ὧν παρα- 9 νενομένων είς την Ρώμην, είσελθων δ Καλλικράτης είς την σύγκλητον τοσούτον απέσγε τού ταϊς έντολαϊς απολούθως διδάσκειν τὸ συνέδριον ώστε τοὐναντίον έκ καταβολής έπεχείρησεν οὐ μόνον τῶν ἀντιπολιτευο-10 μένων κατηγορείν θρασέως, άλλα και την σύγκλητον νουθετείν. ἔφη γὰρ αὐτούς τούς Ῥωμαίους [9 (11) αίτίους είναι τοῦ μὴ πειθαρχείν αὐτοῖς τοὺς "Ελληνας, άλλα παρακούειν και των γραφομένων και [998 τῶν παραγγελλομένων. δυείν γὰρ οὐσῶν αίρέσεων 2 15 κατά τὸ παρὸν ἐν πάσαις ταῖς δημοκρατικαῖς πολιτείαις, καὶ τῶν μὲν φασκόντων δεῖν ἀκολουθεῖν τοῖς γραφομένοις ύπο 'Ρωμαίων και μήτε νύμον μήτε στήλην μήτ' άλλο μηθέν προυργιαίτερον νομίζειν τῆς 'Ρωμαίων προαιρέσεως, των δε τούς νόμους προφερομένων καί 3 20 τοὺς ὅρχους καὶ στήλας καὶ παρακαλούντων τὰ πλήθη μη ραδίως ταῦτα παραβαίνειν, ἀχαϊκωτέραν εἶναι παρὰ 4 πολύ ταύτην την υπύθεσιν και νικητικωτέραν έν τοίς πολλοίς. έξ ού τοῖς μὲν αἰρουμένοις τὰ Ῥωμαίων ἀδο- 5

² λέγειν O 3 καλικράτην O λυδιάδα Y, λυσιάδαν Ur, corr. Rei 681 s. Sch 4 σικυώνιον Ur pro lώνιον 5 post ών add. καλ U^* Ur, om. Y BW 6 καλικράτης O 9 άπερείρησεν O 13 παρ' ἀκούειν X 14 δυεῖν superscripto οῖν X, δυοῖν U^* Ur vulgo, εὐοῖν O, δυεῖν Hu; v. BW I 78 s. 18 μηθὲν Y Hu, μηδὲν U^* Ur vulgo προυργιέτερον O τῆς Y ante Ur, τοῖς U^* 20 ante στήλας additur τὰς vulgo post Sch, sed V. BW I 45 s. 21 ἀχαϊκώτερον Y, ἀχαϊκότερον O, εὐχαριτωτέραν Na 346, corr. Ur 22 κινητικωτέραν coui Ur, sed V. Sch έκτοῖς O

ξίαν συνεξακολουθείν παρά τοις όγλοις καὶ διαβολήν, 6 τοις δ' άντιπράττουσιν τάναντία, έαν μεν οδν ύπο 1189] της συγκλήτου γίνηται τις έπισημασία, ταγέως καί τούς πολιτευομένους μεταθέσθαι πρός την 'Ρωμαίων αίρεσιν, και τούς πολλούς τούτοις έπακολουθήσειν διά 5 7 τὸν φόβον. ἐὰν δὲ παρορᾶται τοῦτο τὸ μέρος, ἄπαντας άπονεύσειν έπ' έκείνην την υπόθεσιν. ένδοξοτέραν γάρ 8 είναι καὶ καλλίω παρά τοις όχλοις. διὸ καὶ νῦν ἤδη τινὰς ούθεν έτερον προσφερομένους δίχαιον πρός φιλοδοξίαν. δι' αὐτὸ τοῦτο τῶν μεγίστων τυγγάνειν τιμῶν παρὰ 10 τοίς ίδίοις πολιτεύμασιν διά τὸ δοκείν αντιλένειν τοίς ύω' ύμων γραφομένοις, γάριν του διαμένειν τούς νόμους Ισχυρούς και τὰ δόγματα τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῖς. 9 εί μέν οὖν (ἀ)διαφόρως έγουσιν ὑπέρ τοῦ πειθαργείν αὐτοῖς τοὺς Ελληνας καὶ συνυπακούειν τοῖς γραφο- 16 μένοις, άγειν αὐτοὺς ἐκέλευε τὴν ἀγωγήν, ἢν καὶ νῦν 10 αγουσιν: εί δε βούλονται γίνεσθαι σφίσι τὰ παραγγελλόμενα καὶ μηθένα καταφρονεῖν τῶν γραφομένων, έπιστροφήν ποιήσασθαι παρεκάλει του μέρους τούτου 11 την ένδεγομένην. εί δε μή, σαφώς είδεναι δείν ότι 20 τάναντία συμβήσεται ταϊς έπινοίαις αὐτῶν. δ καὶ νῦν 12 ήδη γεγονέναι. πρώην μέν γάρ έν τοις Μεσσηνιακοίς

πολλὰ ποιήσαντος Κοΐντου Μαρχίου πρὸς τὸ μηδὲν τοὺς ᾿Αχαιοὺς βουλεύσασθαι περὶ Μεσσηνίων ἄνευ τῆς ὙΡωμαίων προαιρέσεως, παρακούσαντας καὶ ψηφισα- 18 μένους αὐτοὺς τὸν πόλεμον οὐ μόνον τὴν χώραν [994 5 αὐτῶν καταφθεῖραι πᾶσαν ἀδίκως, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν πολιτῶν οὺς μὲν φυγαδεῦσαι, τινὰς δ᾽ αὐτῶν ἐκδότους λαβόντας αἰκισαμένους πᾶσαν αἰκίαν ἀποκτεῖναι, διότι προεκαλοῦντο περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ ὙΡωμαίους. νῦν δὲ πάλιν ἐκ πλεί- 14 10 ονος χρόνου γραφόντων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς καθόδου τῶν ἐκ Λακεδαίμονος φυγάδων, τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ πειθαρεῖν ὡς καὶ στήλην τεθεῖσθαι καὶ πεποιῆσθαι πρὸς 1140] τοὺς κατέχοντας τὴν πόλιν ὅρκους ὑπὲρ τοῦ μηδέποτε κατελεύσεσθαι τοὺς φυγάδας. εἰς ἃ βλέποντας 15 αὐτοὺς ἡξίου πρόνοιαν ποιεῖσθαι τοῦ μέλλοντος.

Ό μὲν οὖν Καλλικράτης ταῦτα καὶ τοιαῦτ' [10 (12) εἰπὰν ἀπῆλθεν. οἱ φυγάδες δ' ἐπεισελθόντες (26,8) 2 καὶ βραχέα περὶ αὐτῶν διδάξαντες καὶ τινα τῶν πρὸς τὸν κοινὸν ἔλεον εἰπόντες ἀνεχώρησαν. ἡ δὲ σύγ- 8 κλητος δόξασα τὸν Καλλικράτην λέγειν τι τῶν αὐτῆ συμφερόντων καὶ διδαχθεῖσα διότι δεῖ τοὺς μὲν τοἰς αὐτῆς δόγμασιν συνηγοροῦντας αὕξειν, τοὺς δ' ἀντιλέγοντας ταπεινοῦν, οὕτως καὶ τότε πρῶτον ἐπεβάλετο 4 τοὺς μὲν κατὰ τὸ βέλτιστον ἱσταμένους ἐν τοἰς Ιδίοις

πολιτεύμασιν έλαττοῦν, τοὺς δὲ καὶ δικαίως (καὶ ἀδί-5 χως) προστρέγοντας αὐτῆ σωματοποιεῖν. έξ ὧν αὐτῆ συνέβη κατά βραγύ, τοῦ γρόνου προβαίνοντος, κολάκων υ μέν εύπορείν, φίλων δε σπανίζειν άληθινών. ού μην άλλὰ τότε περί μέν τῆς καθόδου τῶν φυγάδων οὐ 5 μόνον τοις Άγαιοις έγραψε, παρακαλούσα συνεπισγύειν, άλλά και τοις Αιτωλοίς και τοις Ήπειρώταις, σύν δέ τούτοις Άθηναίοις, Βοιωτοῖς, Άκαρνᾶσιν, πάντας ώσανεὶ προσδιαμαρτυρομένη χάριν τοῦ συντρῖψαι τοὺς Άγαιούς. 7 περί δὲ τοῦ Καλλικράτους αὐτοῦ κατ' ίδίαν παρασιω- 10 πήσασα τούς συμποεσβευτάς κατέταξεν είς την απόπρισιν διότι δει τοιούτους υπάρχειν έν τοις πολιτεύ-8 μασιν άνδρας οίός έστι Καλλικράτης. δ δε προειρημένος έχων τὰς ἀποκρίσεις ταύτας παρῆν εἰς τὴν Έλλάδα περιγαρής, οὐκ είδως ὅτι μεγάλων κακῶν 15 άργηγὸς γέγονε πᾶσι μεν τοῖς Ελλησι, μάλιστα δε τοῖς 9 Αγαιοίς. Ετι γάρ τούτοις έξην καὶ κατ' έκείνους [995 τούς γρόνους κατά ποσόν Ισολογίαν έγειν πρός 'Ρωμαίους διά τὸ τετηρηκέναι τὴν πίστιν ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις καιροίς, έξ οδ τὰ Ρωμαίων είλοντο, λέγω 20 1141 10 | δὲ τοῖς κατὰ Φίλιππον καὶ Αντίοχον, οὕτω δὲ τοῦ τῶν Άχαιῶν ἔθνους ηὐξημένου καὶ προκοπὴν είλη-

¹ πολιτεύμασιν ex πολιτεύεσθαι O καὶ ἀδίκως add. Rei 682 auctore Ca 879, κάδίκως Na 133 Di; v. BW Fleckeis. annal. 1889, 689 s. 2 προστρέχοντας Y ante Ca 879, προτρέχοντας U* Ur 4 εὐποιεῖν Ο άληθινῶς Y, corr. Ur 9 προδιαμαρτυρομένη Y Ur vulgo, πρὸς διαμαρτυρομένη cod. Scorial. R III 21 (BW) auctore Sch συντρίψαι Y° (?) Be, συντρίψαι U* Ur vulgo 10 καλικράτους Ο 11 πρεσβευτὰς Ο 16 έλλησιν Ο Hu 17 ἔτι] ἔστι superscripto τι X 19 έπισφαλεστάτοις Toupius emend. in Suid. I 276 Di, sed v. Sch 21 δὴ τοῖς Ο 21. 22 οῦτω δὲ τοῦ BW, δτι δὲ τοῦ Y vulgo, *** τοῦ δὲ Sch 22 ηὐξημένου Y ante Ca 879, ηὐξαμένου Ur

φότος κατά τὸ βέλτιστού ἀφ' ὧν ήμεῖς Ιστοροῦμεν χρόνων, αΰτη πάλιν άρχη τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐγένετο μεταβολής, τὸ Καλλικράτους θράσος * * * 'Ρωμαΐοι 11 όντες άνθρωποι καὶ ψυγη γρώμενοι λαμπρά καὶ προ-5 αιρέσει καλή πάντας μεν έλεοῦσι τοὺς ἐπταικότας καὶ πασι πειρώνται χαρίζεσθαι τοῖς καταφεύγουσιν ώς αὐτούς. ὅταν μέντοι γέ τις ὑπέμνησε τῷν δικαίων, 12 τετηρηχώς την πίστιν, ανατρέχουσι και διορθούνται σφας αὐτοὺς κατὰ δύναμιν ἐν τοῖς πλείστοις. ὁ δὲ 13 10 Καλλικράτης πρεσβεύσας κατά τους ένεστώτας καιρούς είς την 'Ρώμην χάριν τοῦ λέγειν τὰ δίκαια περί τῶν 'Αχαιών, χρησάμενος κατά τοὐναντίον τοῖς πράγμασιν καὶ συνεπισπασάμενος (τὰ) κατὰ Μεσσηνίους, ὑπὲρ ὧν οὐδ' ἐνεκάλουν 'Ρωμαΐοι, παρῆν εἰς 'Αγαΐαν προσανα-15 τεινόμενος του ἀπο 'Ρωμαίων φόβου' καὶ διὰ τὴν ἀπο- 14 πρεσβείαν καταπληξάμενος και συντρίψας τούς όχλους διὰ τὸ μηδὲν είδέναι τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἀλήθειαν ελοημένων έν τη συγκλήτω τούς πολλούς, πρώτον μέν ηρέθη στρατηγός, πρός τοις άλλοις κακοίς και δωρο-20 δοκηθείς, έξῆς δὲ τούτοις παραλαβών τὴν ἀρχὴν 15 κατηγε τούς έκ της Λακεδαίμονος καί τούς έκ της Μεσσήνης φυγάδας. --

11 (13)] "Ότι Φιλοποίμενα καὶ 'Αρίςταινον τοὺς [989 (25, 9) 'Αγαιούς ςυνέβη οὔτε την φύσιν δμοίαν σχείν ούτε την αίρεσιν της πολιτείας. ην νάρ δ μέν 1142 21 Φιλοποίμην εὖ πεφυκώς πρὸς τὰς πολεμικάς χρείας και κατά τὸ σῶμα καὶ κατά τὴν ψυχήν, ὁ δ' ἔτερος ε 3 πρός τὰ πολιτικὰ τῶν διαβουλίων. τῆ δ' αἰρέσει κατὰ την πολιτείαν τοῦτο διέφερον άλλήλων. τῆς γὰρ 'Ρωμαίων ύπεροχής ήδη τοις Έλληνικοις πράγμασιν έμπλεκομένης δλοσγερώς κατά τε τούς Φιλιππικούς καλ 4 τους 'Αυτιοχικούς καιρούς, (δ μέν) 'Αρίσταινος ήγε 10 την άγωγην της πολιτείας ούτως ώστε παν το πρόσ-Φορον 'Ρωμαίοις έξ έτοίμου ποιείν, ένια δε και ποιν 5 ή προστάξαι 'κείνους, έπειρατο μέντοι νε των νόμων έχεσθαι δοκείν και την τοιαύτην έφείλκετο φαντα- [990 σίαν, είχων, δπότε τούτων άντιπίπτοι τις προδήλως 15 6 τοις ύπο 'Ρωμαίων γραφομένοις. δ δε Φιλοποίμην. δσα μέν είη των παρακαλουμένων ακόλουθα τοις νόμοις και τη συμμαγία, πάντα συγκατήνει και συν-7 έπραττεν ἀπροφασίστως, ὅσα δὲ τούτων ἐκτὸς ἐπιτάττοιεν, οὐχ οἰός τ' ἡν ἐθελοντὴν συνυπακούειν, 30 άλλα τας μέν άρχας έφη δείν δικαιολογείσθαι, μετά

^{1—167, 3} P 309°, Va 122, Said. V. 'Αρίσταινος: Φιλοποίμην και Άρίσταινος οι Άχαιοι συνέβησαν ού την φύσιν μίαν σχείν cet., Ur 244s.; v. BW Beitr. 17s. 3 μεν P Suid. Ur Hu, om. Va vulgo 5 το om. Suid. την om. Suid. 6 ταπολιτικά P (απολ in rasura) Ηu, τὰ πολιτικά και λογικά Suid. Ur Sch 7 τοότφ Ur Hu άλλήλων P Suid. Ur Hu, άλλήλοις Va vulgo 10 τούς om. Suid. ο μεν add. Ur Άρισταίνετος Suid. 11 γωγήν P, διαγωγήν Ur, άγωγήν Suid. Va postπρόσφορον add. μεν Suid. 13 έκείνους P Suid., corr. Hu Philol. 1859, 814 15 δποτε P τι coni. Ur 17 προκαλουμένων P Suid., corr. Rei 758 Sch 20 Said. v. ούχ ολός τ' εξμ': ούχ ολός τ' ήν έθελοντης συνυπαπούειν έθελον|την P Hu, έθελοντης Suid. utroque loco vulgo 21 δίκαιον ήγελοθαι P Suid., corr. Ur

δὲ ταῦτα πάλιν ἀξιοῦν· εἰ δὲ μηδ' οὕτως πείθοιεν, 8 τέλος οἶον ἐπιμαρτυρομένους εἴκειν καὶ τότε ποιεῖν τὸ παραγγελλόμενον. —

"Οτι τοιούτοις ἀπολογισμοίς 'Αρίσταινος [12 (14) (25, 94) ε έχρητο πρός τους 'Αχαιούς περί της ίδιας αίρέσεως. έφη γάρ οὐκ εἶναι δυνατὸν καί (τὸ) δόρυ καί τὸ κηρύκειον αμα προτεινομένους συνέχειν την πρός 'Ρωμαίους φιλίαν' "άλλ' εί μέν οίοι τ' έσμεν άντοφθαλμείν και δυνάμεθα τοῦτο ποιείν 10 (εὶ δὲ μηδ') ὁ Φιλοποίμην εἰπείν τοῦτο τολμά | καιροῖς ἕνα 'Ρωμαίοις, διὰ τι ἀδυνάτων δρεγόμενοι τὰ δυνατὰ 2 1148] παρίεμεν;" δύο γὰρ ἔφη σποποὺς είναι πάσης πολιτείας, τό τε καλὸν καὶ τὸ συμφέρον. οἶς μὲν οὖν 15 έφικτός έστιν ή τοῦ καλοῦ κτῆσις, ταύτης ἀντέχεσθαι δείν τους όρθως πολιτευομένους οίς δ' άδύνατος, έπλ την τοῦ συμφέροντος μερίδα καταφεύγειν τὸ δ' έκα- 3 τέρων αποτυγγάνειν μέγιστον είναι τεχμήριον άβουλίας. πάσγειν δὲ τοῦτο προφανῶς τοὺς ἀπροφασίστως όμοτο λογούντας μέν παν τὸ παραγγελλόμενον, ακουσίως δέ τούτο πράττοντας καὶ μετὰ προσκοπῆς διόπερ ἢ τοῦτ' 4 είναι δεικτέον ώς έσμεν ίκανοι πρός το μή πειθαργείν

¹ οῦτω Dί 4-169,24 M 67,4-68,22 Hey; v. BW Beitr. 18 6 τὸ add. Ge 7 πηφύκιον M, corr. Ge 8 τ' Ma, τε Hey 9 καὶ δυνάμεθα] πειφώμεθα Cobetus Mnemos. 1876, 862 9 s. ποιείν (ἀπλῶς δῆτα 'Ρωμαίων δείν ἀφίστασθαι· [immo δείν ἀφιστ. 'Ρωμ.], εἰ δὲ μηδ') Hey, ποιείν (μηκέτι πειθαρχῶμεν ἡμεῖς τοῖς 'Ρωμαίοις εἰ dὲ μηδ') BW 11 s. τολμᾶ, (τέλος εν πᾶσι τοῖς) καιφοῖς εἰ αν 'Ρωμαίοις BW 11 καιφοῖς ενα] μαχούμεθα Hu 16 δεῖ M, corr. Ge 19 ἀποφρασίστως Hey, ἀχαφίστως M, ἀδηφίνως Hu δμιλοῦντασ M, corr. Lu

η μηδε λέγειν τοῦτο τολμῶντας ὑπακουστέον ετοίμως είναι πᾶσι τοῖς παραγγελλομένοις.

13 (15)1 Ο δὲ Φιλοποίμην οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἔφη (25, 9b) δείν αμαθίαν αύτοῦ (κατα)γινώσκειν ώστε μή δύνασθαι μετρείν μήτε την διαφοράν τοῦ πολιτεύματος 5 τῶν 'Ρωμαίων καὶ τῶν 'Αγαιῶν μήτε τὴν ὑπερβολὴν 2 τῆς δυνάμεως "άλλὰ πάσης ὑπεροχῆς φύσιν ἐχούσης άει βαρύτερον χρησθαι τοίς ύποταττομένοις, πότερον" έφη "συμφέρει συνεργείν ταίς δρμαίς ταίς των 1991 κρατούντων καὶ μηθέν έμποδων ποιείν, ϊν' ώς τάγιστα 10 πείραν λάβωμεν των βαρυτάτων ἐπιταγμάτων ἢ τοὐναντίον, καθ' όσον οἶοί τ' ἐσμέν, συμπαλαίουτας προσαντέγειν έπὶ τοσούτον, έφ' όσον μέλλομεν τελέως ... 3 καν επιτάττωσιν και τούτων ύπομιμνήσκοντες αὐτοὺς ἐπιλαμβανώμεθα τῆς δρμῆς, παρα- 15 καθέξομεν έπὶ ποσὸν τὸ πικρὸν αὐτῶν τῆς έξουσίας, άλλως τε δή και περί πλείονος ποιουμένων 'Ρωμαίων έως γε τοῦ νῦν, ώς αὐτὸς φής, 'Αρίσταινε, τὸ τηρείν τούς δρχους και τὰς συνθήκας και τὴν πρὸς τούς συμ-4 μάχους πίστιν. έὰν δ' αὐτοὶ καταγνόντες τῶν ἰδίων 20 δικαίων αὐτόθεν εὐθέως καθάπερ οἱ δοριάλωτοι πρὸς παν τὸ κελευόμενον έτοίμους ήμας αὐτοὺς παρασκευ-1144] άζωμεν, τί διοίσει τὸ τῶν Άγαιῶν ἔθνος Σικελιωτῶν

¹ η μηδὲ λέγειν Μα pro μηδὲ λέγειν μὴ coll. 24, 13, 5 έπακουστέον Μ, corr. Be έτοίμουσ Μ, corr. Μα 3 ούκ έπὶ Ge pro ούκέτι 4 γινώσκειν Μ, corr. Ge 9 συμφέρειν ένεργείν Μ, corr. Ge 10 μηδὲν Μ Hu, μηδὲν Μα Hey vulgo 18 τελέως (οίοι τ είναι) Hey, τελέως (δύναδθαι) BW 14 έπιτάττωσιν (έκτὸς νόμων τι) BW auctore Hey 15 έπιλαμβανόμεθα Μ, corr. Ge 21 εύθέως del. Cobetus Mnemos. 1862, 38, sed v. Wundererum coni. Pol. 19 conferentem 11, 9, 6. 28, 21, 3. 31, 24, 10 22 παρασκευάζομεν M, corr. Ge

καλ Καπυανῶν τῶν ὅμολογουμένως καὶ πάλαι δουλευόντων;" διόπερ ἔφη δεῖν ἢ τοῦτο συγχωρεῖν ὡς 5
οὐδὲν ἰσχύει δίκαιον παρὰ 'Ρωμαίοις ἢ μηδὲ τολμῶντας
τοῦτο λέγειν χρῆσθαι τοῖς δικαίοις καὶ μὴ προῖεσθαι
5 σφᾶς, ἔχοντάς γε δὴ μεγίστας καὶ καλλίστας ἀφορμὰς
πρὸς 'Ρωμαίους. ὅτι μὲν γὰρ ἥξει ποτὲ τοῖς Έλλησιν 6
ὁ καιρὸς οὐτος, ἐν ὡ δεήσει ποιεῖν κατ' ἀνάγκην πᾶν
τὸ παραγγελλόμενον, σαφῶς ἔφη γινώσκειν· "ἀλλὰ
πότερα τοῦτον ὡς τάχιστά τις ἄν ἰδεῖν βουληθείη
10 (γενόμενον) ἢ τοὐναντίον ὡς βραδύτατα; δοκῶ μὲν
γὰρ ὡς βραδύτατα." διὸ καὶ τούτῷ διαφέρειν ἔφη 7
τὴν Άρισταίνου πολιτείαν τῆς ἑαυτοῦ· ἐκεῖνον μὲν γὰρ
σπουδάζειν ὡς τάχιστα τὸ χρεὼν ἰδεῖν γενόμενον καὶ
συνεργεῖν τούτῷ κατὰ δύναμιν· αὐτὸς δὲ πρὸς τοῦτ'
15 ἀντερείδειν καὶ διωθείσθαι, καθ' ὅσον ἐστὶ δυνατός.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐκ τῶν προειρημένων δῆλον ὡς συν- 8 έβαινε γίνεσθαι τοῦ μὲν καλήν, τοῦ δ' εὐσχήμονα τὴν πολιτείαν, ἀμφοτέρας γε μὴν ἀσφαλείς τοιγαροῦν 9 μεγίστων καιρῶν τότε περιστάντων καὶ 'Ρωμαίους καὶ 20 τοὺς Έλληνας τῶν τε κατὰ Φίλιππον καὶ κατ' Αντίοχον, ὅμως ἀμφότεροι διετήρησαν ἀκέραια τὰ δίκαια τοῖς Αχαιοῖς πρὸς 'Ρωμαίους φήμη δέ τις ἐνέτρεχεν ὡς 10 Αρισταίνου 'Ρωμαίοις εὐνουστέρου μᾶλλον ἢ Φιλοποίμενος ὑπάρχοντος.

¹ Καπυανῶν Na 231 Di, τυανῶν M 3 ante δίκαιον add. τὸ Lu 9. 10 βουληθείη (γενόμενον) BW, βούλοιθ' ἡμῶν Hu 10 δοκῷ μὲν legerunt Hey Zeitschr. f. Altertumswiss. 1847, 327 et Bo, idem pro δοκῷμεν correxerat Lu 12 ἐαυτοῦ (προαιρέσεως) Hu 14 τοῦτο M, corr. Ge 17 μαλθακὴν Luchtius praef. ad Phylarch. 10 ἀσχήμονα Hu 19 'aut τοὺς 'P. scribe pro καὶ 'P. aut καὶ τοὺς 'P.' Ge; sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 672 s. 20 ante κατ' add. τῶν Ge 22 διέτρεχεν Cobetus Mnemos. 1862, 33

III. RES ASIAE.

1185 14 (8)] Οτι κατά την Ασίαν Φαρνάκης δ [985] βασιλεύς, πάλιν δλιγωρήσας της γεγενημένης έπὶ 'Ρωμαίους ἀναφορᾶς, Λεώκριτον μέν ἔτι κατὰ γειμώνα μετά μυρίων στρατιωτών έξαπέστειλε πορθή- 5 2 σοντα την Γαλατίαν, αὐτὸς δὲ τῆς ἐαρινῆς ώρας ὑποφαινούσης ήθροιζε τας δυνάμεις, ως έμβαλων είς την 3 Καππαδοκίαν. ἃ πυνθανόμενος Εὐμένης δυστερώς μέν ἔφερε τὸ συμβαίνον διὰ τὸ πάντας τοὺς τῆς πίστεως δρους ύπερβαίνειν τὸν Φαρνάκην, ήναγκάζετο 10 4 δε τὸ παραπλήσιον ποιείν. ἤδη δ' αὐτοῦ συνηθροικότος τὰς δυνάμεις, κατέπλευσαν ἐκ τῆς Ῥώμης οἱ περὶ 5 του Άτταλου. όμοῦ δὲ γενόμενοι καὶ κοινολογηθέντες άλλήλοις ἀνέζευξαν παραχοήμα μετά τής στρατιάς. 6 αφικόμενοι δ' είς την Γαλατίαν τον μέν Λεώκριτον 15 οὐκέτι κατέλαβου τοῦ δὲ Κασσιγνάτου καὶ τοῦ Γαιζατόριγος διαπεμπομένων πρός αὐτοὺς ὑπὲρ ἀσφαλείας, οίτινες ετύγχανον έτει πρότερον ήρημένοι τὰ Φαρνάκου, καὶ πᾶν ὑπισγνουμένων ποιήσειν τὸ προσταττό-7 μενου, ἀπειπάμενοι τούτους διὰ τὴν προγεγενημένην 20

^{2—173, 16} V 83°—86°, W 56°—58°, N 89°—92°, U 341—348, Ur LV; v. Ed. Meyerum Gesch. d. Königr. Pontos. Habil.-Schr. Lips. 1879, 70 ss., BW Beitr. 16 s. 5 πορθήσαντα N 6 ὑποφαινούσης Z ante Rei 680 Sch, ἀποφαινούσης U Ur vulgo 7 ήθροιζε Z^* , ήθροιζε ex ήθροιζον V, corr. BW; v. BW I 77 ξμβαλών Z, corr. Ca 872 11 συνηθροικότας W super ας superscripto oς 15 δè Z, corr. BW 16 καρσιγγάνον Z, corr. F. Staehelin Gesch. d. kleinas. Galat. Diss. inaug. Basil. 1897, 81 ann. 6 coll. Liv. 42, 57, 7 et 9 BW γαιζοτόριος Z, corr. auctore Zeussio Staehelinus l. c. 61 ann. 3 coll. Strab. 12 C 562 BW 18 ξτι Z vulgo, corr. Sch BW; v. BW Beitr. 16 ann. 5 φαρνάκον ex φαρνακίον N

άθεσίαν, έξάραντες παντί τῷ στρατεύματι προήγον έπί τον Φαρνάκην, παραγενόμενοι δ' έκ Καλπίτου πεμ- 8 πταίοι πρός του Άλυν ποταμόν έκταίοι πάλιν ανέζευξαν είς Παρνασσόν. ένθα και Άριαράθης δ τῶν 9 5 Καππαδοκών βασιλεύς συνέμιξεν αύτοις μετά της [986] οίκείας δυνάμεως, καὶ (παρεισ)ηλθον εἰς την Μωκισσέων χώραν. ἄρτι δὲ κατεστρατοπεδευκότων αὐτῶν 10 προσέπεσε παραγενέσθαι τούς έχ τῆς 'Ρώμης πρεσβευτάς 1136] ἐπὶ τὰς διαλύσεις. ὧν ἀχούσας ὁ βασιλεὺς Εὐμέ- 11 10 νης Ατταλον μεν έξαπέστειλε τούτους έκδεξόμενον, αὐτὸς δὲ τὰς δυνάμεις ἐδιπλασίαζε καὶ διεκόσμει φιλοτίμως, αμα μέν άρμοζόμενος πρός τὰς άληθινὰς γρείας. αμα δε βουλόμενος ενδείχνυσθαι τοῖς Ρωμαίοις δτι δι' αύτοῦ δυνατός ἐστι τὸν Φαρνάκην ἀμύνασθαι καὶ 15 καταπολεμείν. παραγενομένων δε των πρέσβεων καὶ παρακαλούντων λύειν τὸν πόλεμον, ξφασαν μέν οί περί του Εύμένη και του Αριαράθην ετοιμοι πρὸς πᾶν εἶναι τὸ παρακαλούμενον, ήξίουν δὲ τοὺς 2 'Ρωμαίους, εί μέν έστι δυνατόν, (είς) σύλλογον αὐτούς 30 συναγαγείν πρός τον Φαρνάκην, ίνα κατά πρόσωπον λεγομένων των λόγων ίδωσι την άθεσίαν αὐτοῦ καί

² δὲ Ν ἐκ Καλπίτου] ἐκ Καλπείας coni. Ur not. 66, ἐκ Κουβάλλου νel ἐξ Άλυάττου Rei 680 3 ᾶλυν Z ante Ur, ᾶλην U, dubium ᾶλυν an ᾶλην sit in V 4 παρνασσὸν Z Rei 680 s. Sch, ἀμισὸν Ur vulgo 5 συνέμιξαν αὐτῆς Z, corr. Ur 6 ἤλθον Z, corr. BW Fleckeis. snnal. 1889, 683 Μωπισσέων Rei 681 Sch, Μουπισσέων coni. BW coll. Steph. Byz. ν. Μουπισσός, κάμησην Z, κάμησιν VN, ἀμισέων Ur vulgo, Καμισηνὴν vel Καμισηνῶν coni. de Boorius coll. Strab. 12 C 546; 560 14 αὐτοῦ Z, corr. Be 14 s. ἀμύνασθαι καὶ καταπολεμεῖν] paullo plura scripsisse Polybium coni. Hu 16 ἔφασαν Z BW (ν. Hu E.Z. XIII 1), ἔφασκον U Ur vulgo 17 ἀριαρά-βαν Z, corr. Ca 873 19 ἔτι Z, corr. Rei 681 Sch είς add. Sch auctore Rei 681

3 την ωμύτητα διὰ πλειόνων εί δὲ μη τοῦτ' είη δυνατόν, αὐτοὺς γενέσθαι κριτάς τῶν πραγμάτων ἴσους καὶ 4 δικαίους. των δε πρεσβευτων αναδεγομένων πάντα τα δυνατά και καλώς έγοντα ποιήσειν, άξιούντων δε την 5 στρατιάν ἀπάγειν έκ τῆς χώρας. ἄτοπον γάρ εἶναι 5 παρόντων (πρέσβεων) και λόγους ποιουμένων ύπερ διαλύσεων, άμα παρείναι τὰ τοῦ πολέμου καὶ κακοποιείν 6 άλλήλους συνεγώρησαν οί περί τον Εύμένη, καί τῆ κατὰ πόδας εὐθέως ἀναζεύξαντες οὖτοι προῆγον ὡς 7 έπὶ Γαλατίας. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς τὸν Φαρνάκην 10 συμμίξαντες πρώτον μέν ήξίουν αὐτὸν είς λόγους έλθεῖν τοῖς περὶ τὸν Εὐμένη· μάλιστα γὰρ ἂν οὕτω 8 τυγείν τὰ πράγματα διεξαγωνής, τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος καὶ τέλος ἀπειπαμένου, δῆλον μέν εὐθέως ήν τοῦτο καὶ Ῥωμαίοις ὅτι καταγινώσκει 15 προφανώς έαυτου και διαπιστεί τοίς σφετέροις πρά-9 γμασι· πάντη δὲ πάντως βουλόμενοι λῦσαι τὸν πόλεμον προσεκαρτέρουν, έως οδ συνεχώρησε πέμψειν αὐτοκράτορας έπλ (τὸν Πέργαμον κατὰ) δάλατταν τοὺς συνθησομένους την ελρήνην, έφ' οίς αν οί πρεσβευταί 20 10 κελεύσωσιν. ἀφικομένων (δὲ) τῶν πρέσβεων, καὶ

1137] συνελθόντων όμοῦ τῶν τε 'Ρωμαίων καὶ τῶν περὶ [987 Εύμένη, και τούτων μεν εις απαν ετοίμως συνκαταβαινόντων γάριν τοῦ συντελεσθηναι την ελρήνην, τῶν 11 δὲ παρὰ τοῦ Φαρνάκου πρὸς πᾶν διαφερομένων καὶ 5 τοις δμολογηθείσιν ούκ έμμενόντων, άλλ' αλεί τι προσεπιζητούντων καὶ μεταμελομένων, ταγέως τοῖς Ρωμαίοις έγένετο δήλον ότι ματαιοπονούσιν. οὐ γὰρ οἶος τ' ἡν συγκαταβαίνειν ὁ Φαρνάκης είς τὰς διαλύσεις. ὅθεν 12 ἀπράκτου γενομένης τῆς κοινολογίας, καὶ τῶν Ῥωμαίων 10 απαλλαγέντων έκ του Περγάμου, και των παρά του Φαρνάκου πρέσβεων απολυθέντων είς την οικείαν, δ μέν πόλεμος έγεγένητο κατάμονος, οί δὲ περὶ τὸν Εὐμένη πάλιν ἐγίνοντο περὶ τὰς εἰς τοῦτον παρασκευάς. Εν δ καιρο τον Ροδίον Επισπασαμένον τον 13 15 Εὐμένη [καί] φιλοτίμως, οὖτος μὲν έξώρμησε μετά πολλής σπουδής, πράξων τὰ κατὰ τοὺς Λυκίους * * *

FRAGMENTA LIBRI XXV.

A. OLYMP. 150, 1.

I. RES HISPANIAE.

1 Πολυβίου δ' εἰπόντος τριακοσίας αὐτῶν κατα- [995 (38,4) λῦσαι πόλεις Τεβέριον Γράκχον, κωμφδῶν φηςι 1145] τοῦτο τῷ Γράκχψ χαρίςαςθαι τὸν ἄνδρα, τοὺς πύργους καλοῦντα πόλεις, ὥςπερ ἐν ταῖς θριαμβικαῖς 5 2 πομπαῖς. καὶ ἴςως οὐκ ἄπιςτον τοῦτο λέγει καὶ γὰρ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ συγγραφεῖς ῥαδίως ἐπὶ τοῦτο φέρονται τὸ ψεῦςμα, καλλωπίζοντες τὰς πράξεις.

II. RES ASIAE.

2 "Οτι ό Φαρνάκης, έξαπιναίου καὶ βαρείας αὐτῷ [996 (26,6) τῆς ἐφόδου γενομένης, ἔτοιμος ἦν πρὸς πᾶν τὸ προτεινόμενον πρέσβεις γὰρ ἐξαπέστειλε πρὸς Εὐμένη 2 καὶ 'Αριαράθην. τῶν δὲ περὶ Εὐμένη καὶ 'Αριαράθην

²⁻⁸ Strabo 3 C 163; v. Diod. 29, 26, Ni 238, 334 2 αότῶν] Celtiberorum 3 τιβέριον Strabo, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 φησι] Posidonius 10-176, 14 X 128^r-130^r, 0 189^r-190^r, U* 94-98, Ur LIX; v. Ni 334, Ed. Meyerum l. c. 78 s. 10 Y^m: φαρνάκης βαρίας X 13 ἀριαράθα utroque loco Y, corr. Ur

προσδεξαμένων τούς λόγους καὶ παραγρημα συνεξαποστειλάντων πρεσβευτάς παρ' αύτῶν πρὸς τὸν Φαρνάκην, καὶ τούτου νενομένου πλεονάκις παρ' έκατέρων. έχυρώθησαν αί διαλύσεις έπὶ τούτοις εἰρήνην ὑπάργειν 3 ε Εύμένει και Προυσία και Αριαράθη πρός Φαρνάκην καί Μιθοιδάτην είς τὸν πάντα τρόνον. Γαλατίας [4 997 μή έπιβαίνειν Φαρνάκην κατά μηδένα τρόπον. δσαι γεγόνασιν πρότερον συνθημαι Φαρνάκη πρός Γαλάτας, άπύρους υπάργειν. δμοίως Παφλαγονίας ἐπχωρείν, 5 10 άποκαταστήσαντα τοὺς ολκήτορας, οὓς πρότερον έξαγηόχει, σὺν δὲ τούτοις ὅπλα καὶ βέλη καὶ τὰς ἄλλας παρασκευάς. ἀποδοῦναι δὲ καὶ Αριαράθη τῶν τε 6 γωρίων όσα παρήρητο μετά τῆς προϋπαρχούσης κατασκευής καὶ τοὺς δμήρους. ἀποδοῦναι δὲ καὶ Τίον 7 15 παρά του Πόντου, δυ μετά τινα χρόνου Ευμένης έδωπε Προυσία πεισθείς μετά μεγάλης χάριτος. έγράφη δέ 8 καί τούς αίγμαλώτους αποκαταστήσαι Φαρνάκην γωρίς 1146] λύτρων καὶ τοὺς αὐτομόλους ἄπαντας πρὸς δὲ 9 τούτοις των χρημάτων και της γάζης, ης απήνεγκε 20 παρά Μορζίου καὶ Άριαράθου, ἀποδοῦναι τοῖς προειρημένοις βασιλεῦσιν ἐνακόσια τάλαντα, καὶ τοῖς περὶ 10

τον Εὐμένη τριακόσια προσθείναι τῆς εἰς τον πόλεμον
11 δαπάνης. ἐπεγράφη δὲ καὶ Μιθριδάτη τῷ τῆς ᾿Αρμενίας σατράπη τριακόσια τάλαντα, διότι παραβὰς τὰς
12 πρὸς Εὐμένη συνθήκας ἐπολέμησεν ᾿Αριαράθη. περιελήφθησαν δὲ ταῖς συνθήκαις τῶν μὲν κατὰ τὴν Ἦσιαν δουναστῶν ᾿Αρταξίας ὁ τῆς πλείστης ᾿Αρμενίας ἄρχων
13 καὶ Ἅκουσίλοχος, τῶν δὲ κατὰ τὴν Εὐρώπην Γάταλος ὁ Σαρμάτης, τῶν δ᾽ αὐτονομουμένων Ἡρακλεῶται, Μεσημβριανοί, Χερρονησίται, σὺν δὲ τούτοις Κυζικηνοί.
14 περὶ δὲ τῶν ὁμήρων τελευταῖον ἐγράφη πόσους δεήσει 10 καὶ τίνας δοῦναι τὸν Φαρνάκην ὧν καὶ παραγενηθέν15 των ἐξ αὐτῆς ἀνέζευξαν αὶ δυνάμεις. καὶ τοῦ μὲν Εὐμένει καὶ Ὑριαράθη πρὸς Φαρνάκην συστάντος

B. OLYMP. 150, 2.

πολέμου τοιούτον απέβη τὸ τέλος.

15

RES MACEDONIAE.

3 "Οτι Περσεύς ἀνανεωσάμενος τὴν φιλίαν [995 (26,5) τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὐθέως έλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο, κατακαλῶν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύ-

^{1.} $3 \ \bar{\tau} \ Y$ 1 προσθήναι 0 1 της — $2 \ \delta$ απάνης $Y \ Ur$ vulgo ante Sch, BW, την — δ απάνην 0 vulgo post Sch 2 μιθριδάτη ex μηθρ. U^* , μηθριδάτη $X \ Ur$, μιθριδάτη 0 ante Ca 881 άρμενίας $0 \ Ur$, άρμενίας Y^* (?) Ernestus $4 \ \pi$ εριελήφθησαν $Y \ Sch$, συμπεριελ. Ur vulgo $6 \$ άρμενίας Ur, άρμενίας Y^* (?) Ernestus $9 \$ μεσημβριανοί $Y \ Sch$, μεσημβριοί $Y \ Ur$ vulgo $Y \ Sch$, μεσημβριανοί $Y \ Sch$, μεσημβριοί $Y \ Ur$ vulgo $Y \ Sch$, μεσημβριοί $Y \ Ur$ vulgo $Y \ Sch$, μεσημβριοί $Y \ Ur$ vulgo $Y \ Sch$, μεσημβριοί $Y \ Ur$ vulgo $Y \ Sch$, μεσημβριοί $Y \ Sch$, $Y \ Sch$, μεσημβριοί $Y \ Sch$, $Y \ Sch$, Y

1147] γοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. [996 καὶ τούτων ἔξετίθει προγραφὰς εἰς τε Δῆλον καὶ 2 Δελφοὺς καὶ τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἰθηνᾶς ἱερόν, διδοὺς ε οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδήν, ἀφ᾽ ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ καὶ τοὺς ἐν αὐτῆ τῆ Μακεδονία τῶν 3 βασιλικῶν ὀφειλημάτων, ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα 4 10 δὲ ποιήσας πολλοὺς ἐμετεώρισε, δοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύναι πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐν αὐτῷ. ἐπέφαινε 6 δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ λοιπῷ βίῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. κατά τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν 6 ἱκανὸς καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν γρείαν τὴν δια-

νεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν εὐθέως cet.

V. δημοχοπεῖν: Ὁ δὲ Περσεὺς τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν ἀνανεωσάμενος ἐλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο. Cf. Liv. 40,58,9, Ni 334

18 ἐλληνοκοπὴν Ρ. corr. Va e Suida ἐπεβάλετο P Suid. Va vulgo, ἐπεβάλλετο Sch e Suidae libris deterioribus vulgo ante Di; v. Hu E.Z. XXII 2

19 κατὰβαλῶν Ρ. corr. Va e Suida ante τὰ add. διὰ Rei 758 auctore Va, sed v. Sch

¹ καταδίκησ P, corr. Sch e Suida 2 post έγκλ. add. μακεδονίαν P, om. Suid., del. Rei 759 Sch 3 |προσ γραφὰσ P, corr. Va e Suida 4 και τὸ — ἰερὸν om. Suid. τῆσ σιτωνίασ ἀ δηνασ P, corr. Va 6 ἐφ' Gro ad Arrian. p. 61, sed v. Rei 759 et Pol. 23, 4, 2 7 και om. Suid. 9 ἐγκεκλειμένους Di, v. 29, 19, 8 10 ποιλούς ἐμετεωροδοκῶν P, ποιλούς ποιλιάκις μετεωροδοκῶν Suid., ποιλούς τε μετεωροδοκῶν Va, corr. Sch 11 ὑπεδείκνυε Va, v. ann. anteced. αυτῶι (ε. spir.) P, αὐτῷ Suid. Va, corr. Be 12 λοιπῷ βίω] ποιλίμως Suid. 13—178, 6 Athen. 10 p. 445d: ἀιλ' οὐ Περσεύς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθείς κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον ἐμιμήσατο. οὕτε γὰρ περι γυναίκας ἐσπουδάκει, οὕτε φίλοινος ἡν [ἀιλὰ] και οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε δειπνῶν, ἀιλὰ και οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστορεῖ Ποιὐβιος ἐν τῷ ἔκτη καὶ εἰκοστῷ. Numerum libri esse depravatum docet Ni 5*. Hunc locum huc rettulit Va ann. 22ε.

τείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὕθετος, κατά τε τὴν ἐπιφασιν εἰχεν ἐπισκύνιον καὶ τάξιν οὐκ ἀνοί-7 κειον τῆς ἡλικίας. ἐπεφεύγει δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν τήν τε περὶ τὰς γυναίκας καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους, καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε δειπνῶν, ε 8 ἀλλὰ καὶ οἱ ςυνόντες αὐτῷ φίλοι. καὶ τὰ μὲν προοίμια τῆς Περσέως ἀρχῆς τοιαύτην εἰχε διάθεσιν. — 9 "Ότι Φίλιππος ὁ βασιλεύς, ὅτε μὲν ηὐξήθη καὶ τὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξουσίαν ἔλαβε, πάντων ἡν ἀπιστότατος καὶ παρανομώτατος, ὅτε δὲ πάλιν τὰ τῆς τύχης 10 10 ἀντέπνευσε, πάντων μετριώτατος. ἐπεὶ δὲ τοῖς ὅλοις πράγμασιν ἔπταισε, πρὸς πᾶν τὸ μέλλον ἀρμοζόμενος ἐπειρᾶτο κατὰ πάντα τρόπον σωματοποιεῖν τὴν αὐτοῦ βασιλείαν.

C. OLYMP. 150, 3.

15

LERS ITALIAE.

1148 4] "Ότι μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑπάτων [997 (26,7) Τεβερίου καὶ Κλαυδίου τὴν πρὸς "Ιστρους καὶ ᾿Αγρίους ἡ σύγκλητος ἐχρημάτισε τοῖς παρὰ τῶν Αυκίων 2 ἥκουσι πρεσβευταῖς, ἤδη τῆς θερείας ληγούσης, οῖτινες 20 παρεγένοντο μὲν εἰς τὴν 'Ρώμην ἤδη καταπεπολεμημένων τῶν Λυκίων, ἐξαπεστάλησαν δὲ χρόνοις ἰκανοῖς 8 ἀνώτερον. οἱ γὰρ Ξάνθιοι, καθ' ὂν καιρὸν ἔμελλον

⁵ καὶ οὐ μόνον — 6 φίλοι Athen. l. c., om. P Suid. 7 τῆς Περσέως ἀρχῆς] αὐτοῦ Suid. εἶχε Va, ἔχει P, ἔσχε Suid., v. Hu E.Z. XXIV 6 ann. 1 8—14 P 309°, Va 126 13 αὐτοῦ P Va, corr. Didotiana 17—179, 24 X 130°—131°, 0 190°—191°, U° 98—100, Ur LX; v. Liv. 41, 6, 888.; 9, 8, Ni 2398., 334 18 τιβερίον Υ, corr. B W, v. ad 22, 6, 6 19 ᾿Αγρίονς] Σάρδονς (voluit Σαρδώονς) coni. Ca 1071 21 καταπολεμημένων Υ, corr. Ca 882

είς του πόλεμου εμβαίνειυ, εξέπεμψαυ πρεσβευτάς [998 είς τε την '4γαΐαν και την 'Ρώμην τούς περί Νικόστρατον. οι τότε παραγενηθέντες είς την Ρώμην πολλούς 4 είς έλεον έξεκαλέσαντο των έν τω συνεδρίω, τιθέντες 5 ύπὸ τὴν ὄψιν τήν τε 'Ροδίων βαρύτητα καὶ τὴν αύτῶν περίστασιν. καὶ τέλος εἰς τοῦτ' ἤγαγον τὴν σύγκλητον, 5 ώστε πέμψαι πρεσβευτάς είς την 'Ρόδον τους διασαφήσοντας ότι, των υπομνηματισμών αναληφθέντων (ών) οί δέκα πρέσβεις έποιήσαντο κατά την Ασίαν, ότε τά 10 πρός Αντίοχον έχείριζον, εύρηνται Λύκιοι δεδομένοι 'Ροδίοις οὐκ ἐν δωρεᾶ, τὸ δὲ πλεῖον ὡς φίλοι καὶ σύμμαγοι. τοιαύτης δε γενομένης διαλύσεως, οὐδ' 6 όλως ήρεσκε πολλοίς τὸ γεγονός. ἐδόκουν γὰρ οί 7 'Ρωμαΐοι τὰ κατὰ τοὺς 'Ροδίους καὶ Λυκίους διαγωνο-15 θετείν, θέλοντες έκδαπανᾶσθαι τὰς παραθέσεις τῶν 'Ροδίων καὶ τοὺς δησαυρούς, ἀκηκοότες τήν τε νυμφα- 8 γωγίαν την νεωστί τῷ Περσεί γεγενημένην ὑπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάπειραν τῶν πλοίων. συνέβαινε γὰρ βραχεῖ 9 γρόνω πρότερον έπιφανώς καὶ μεγαλομερώς ταϊς παρα-20 σχευαίς άναπεπειρασθαι τοὺς Ροδίους απασι τοῖς σχάφεσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῖς. καὶ γὰρ ξύλων πλῆθος 10 είς ναυπηγίαν έδίδοτο παρά τοῦ Περσέως τοῖς Ροδίοις. καὶ στελγίδα γρυσην έκάστω των άφρακτιτων έδεδώρητο των νεωστί νενυμφαγωγηκότων αὐτω την Λαοδίκην.

³ οἱ O 5 αὐτῶν Y, corr. Be 6 τοῦτ' Y Hu, τοῦτο U* Ur vulgo 8 ὧν add. Ur not. 67 Sch, α add. Ur vulgo 11 ξοδίοις pro ξωμαίοις Ur ante τὸ del. οἱ O 11 s. φίλοις καὶ συμμάχοις Y, corr. Rei 684 auctore Ca 882 Sch 13 γεγονώς O 14 διάγωνοι αἰτεῖν O 17 νεωστὶ des. pag. 99 Ū*, unde om. τῷ Περσεῖ — 24 νεωστὶ U* Ur, add. Ca 882; v. B W IV cap. I 3 22 ἐδίδοτο offerebatur Y, ἐδέδοτο Hu 23 στλεγγίδα Di άφφακτήτων X, φρακτήτων O et cod. Casauboni vulgo, δρανιτῶν Rei 684 Di, corr. B W 24 αὐτῶν Ur

II. RES RHODIORUM.

1149 5] "Οτι είς την 'Ρόδον παραγενομένων των έχ της 'Ρώμης πρεσβευτών και διασαφούντων τά δεδογμένα τη συγκλήτω, δόρυβος ην έν τη 'Ρόδω καί πολλή ταραγή περί τούς πολιτευομένους, άγανακτούν- 5 των έπι τῷ μὴ φάσκειν έν δωρεᾶ δεδόσθαι τοὺς Λυ-2 κίους αὐτοῖς, ἀλλὰ κατὰ συμμαγίαν. ἄρτι γὰρ δοκοῦντες καλώς τεθείσθαι τὰ κατὰ Λυκίους, αὖθις ἄλλην ἀρχὴν 3 έώρων φυομένην πραγμάτων εύθέως γάρ οἱ Λύκιοι, των 'Ρωμαίων παραγενομένων και διασαφούντων ταυτα 10 τοις 'Ροδίοις, πάλιν έστασίαζον και παν υπομένειν οιοί 4 τ' ήσαν ύπερ της αὐτονομίας καὶ της έλευθερίας. οὐ μὴν ἀλλ' οι γε 'Ρόδιοι (δι)ακούσαντες τῶν πρεσβευ- 1999 των καὶ νομίσαντες έξηπατῆσθαι τοὺς Ῥωμαίους ὑπὸ των Λυκίων, παραγρημα κατέστησαν τούς περί Λυκόφρονα 15 πρεσβευτάς, διδάξοντας την σύγκλητον περί των προ-5 ειρημένων. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τούτων ἦν, ὅσον οὕπω δοκούντων πάλιν ἐπαναστήσεσθαι τῶν Λυκίων.

D. OLYMP. 150, 4.

RES ITALIAE.

30

6 "Οτι ή σύγκλητος, παραγενομένων τῶν ἐκ τῆς (36,9) 'Ρόδου πρεσβευτῶν, διακούσασα τῶν λόγων ὑπερ2 έθετο τὴν ἀπόκρισιν. ἡκόντων δὲ τῶν Δαρδανίων

^{2—18} X 131° s., (1) 191° s., U* 100 s., Ur LXI 6 τω] των Ο 11 ἀστασίαζον Χ 12 ante ὁπὲρ add. οἱ Ο 13 ἀπούσαντες Υ, corr. BW coll. 2, 9, 9. 4, 30, 6. 30, 30, 5. 32, 1, 6 33, 1, 1 cet. των πρεσβευτων ἀπούσαντες Ben 289 14 ἐξηπατεῖσθαι Υ, corr. Ca 883 ξωμαίους pro ξοδίους Ur 16 διδάξον Ο 17 οὔπω ΧΟ 18 ἐπαναστήσασθαι Ο 21—181, 12 Χ 132° s., Ο 191° s., U* 101 s., Ur LXII

καὶ περὶ τοῦ πλήθους τῶν Βασταρνῶν καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀνδρῶν (καὶ) τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις τόλμης ἔξηγουμένων, καὶ διασαφούντων περὶ τῆς Περ- 3 σέως κοινοπραγίας καὶ τῶν Γαλατῶν καὶ φασκόντων 5 τοῦτον ἀγωνιᾶν μᾶλλον ἢ τοὺς Βαστάρνας καὶ διὰ ταῦτα δεομένων σφίσι βοηθεῖν, παρόντων δὲ καὶ 4 Θετταλῶν καὶ συνεπιμαρτυρούντων τοῖς Δαρδανίοις καὶ παρακαλούντων καὶ τούτων ἐπὶ τὴν βοήθειαν, 1150] ἔδοξε τῆ συγκλήτω πέμψαι τινὰς τοὺς αὐτόπτας 5 10 ἐσομένους τῶν προσαγγελλομένων. καὶ παραυτίκα 6 καταστήσαντες Αὖλον Ποστόμιον ἐξαπέστειλαν καὶ σὺν τούτω τινὰς τῶν νέων.

¹ βαστάρνων Y, corr. Ca 883 2 καὶ add. Ur κινδύνης super ης addito οις U* 4 φασκότων Ο 7 ante Θετταλῶν add. et del. τῶν X secundum de Boorium 11 αὐλὸν Y, corr. Ur ποστόμιον Y BW IV cap. IV (v. Dittenbergerum Hermes 1872, 285), ποστούμιον Ur vulgo 12 νεῶν Ο reliqua parte folii 192 vacua relicta (v. ad p. 185, 2)

FRAGMENTA LIBRI XXVI.

OLYMP. 151.

RES ANTIOCHI.

1*] Πολύβιος δ' έν τῆ ἕκτη καὶ εἰκοςτῆ τῶν 'Ιςτοριῶν (26,10) καλεῖ αὐτὸν Ἐπιμανῆ καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις. οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινεν εἰς ὁμιλίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδη- 5

Liber XXVI temporibus Constantini VII. non superfuisse videtur; v. Ni 5* 2-183, 6 Athen. 10 p. 439 a. Polybii verba melius servavit Diod. 29, 32: "Οτι Αντίοχος προσφάτως παρειληφώς την βασιλείαν ένεστήσατο βίον παράλογον και άσυνήθη τοις άλλοις βασιλεύσι. πρώτον μέν γαο έκ των βασιλείων ὑπάγων λάθοα της θεραπείας περιήει την πόλιν άλύων οπου τύχοι δεύτερος η τρίτος μετά δὲ ταῦτ' (ταῦτα P) ἐφιλοτιμεῖτο μετά δημοτών άνθρώπων συγκαταρριπτείν οί τύχοι καί μετά των παρεπιδημούντων ξένων εύτελεστάτων συμπίνειν, καθόλου δ' εί τινας των νέων αίσθοιτο άφ' ημέρας μετ' άλλων γινομένους, έξαίφνης έπι κώμον παρεγένετο (παρεγίνετο ΒW) μετά κερατίου και συμφωνίας, ώστε διά το παράδοξον των ιδιωτών τούς μέν φεύγειν, τους δε διά τον φόβον σιωπάν. το δε τελευταίον την βασιλικήν έσθητα καταθέμενος περιεβάλλετο τήβενναν, καθάπερ ήν έωρακώς εν Ρώμη τους μεταπορευομένους τας άρχας, ένετύγγανέ τε τοις ιδιώταις άσπαζόμενος και περιπτύσσων έκαστον, και ποτὲ μὲν παρακαλῶν φέρειν ἑαυτῷ τὴν ψήφον ὡς ἀγορανόμᾳ, ποτὲ ở (đὲ \dot{P}) ὡς δημάρχω τυχών δ' (đὲ \dot{P}) ἀρχῆς ἐκάθιζεν ἐπὶ δίφρον ἐλεφάντινον, καὶ καθώς ἐστι 'Ρωμαίοις ἔθιμον, διήκουε των προς άλλήλους άμφισβητούντων περί των έν τῷ βίφ συμβολαίων. και ταῦτ' ἔπραττε μετὰ πολίῆς ἐπιστάσεως καί φιλοτιμίας, ὥστε τοὺς χαριεστάτους ἄνδρας ἀπορεῖν περί αὐτοῦ οί μὲν γὰο ἀφέλειαν, οἱ δ' (δὲ P) ἀλογίαν, τινὲς δὲ μανίαν αὐτοῦ κατεγίνωσκον 3 αὐτὸν] Antiochum IV. μούντων ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπινεν. εὶ 2 δὲ καὶ τῶν νεωτέρων, φηςίν, αἰσθοιτο τινας συνευωχουμένους ὁπουδήποτε, παρῆν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, ώστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀνιστα- μένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐςθῆτα ἀποβαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν περιήει τὴν ἀγοράν. —

'Αντίοχος δ 'Επιφανής μέν κληθείς, 'Επιμανής δ' έκ τῶν πράξεων ὀνομαςθείς περὶ οῦ φηςι Πολύβιος τάδε, ως αποδιδράσκων έκ της αυλης ένιστε τους 10 θεραπεύοντας, οὖ τύχοι τῆς πόλεως, ἀλύων ἐφαίνετο δεύτερος και τρίτος. μάλιστα δὲ πρὸς τοῖς ἀργυρο- 2 κοπείοις εύρισκετο καὶ χουσοχοείοις, εύρησιλογῶν καὶ φιλοτεγνών πρός τούς τορευτάς και τούς άλλους τεγνίτας. ἔπειτα καὶ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκατα- 3 15 βαίνων ωμίλει, ω τύχοι, και μετά των παρεπιδημούν- [1000] 1151 των συνέπινε των εύτελεστάτων. ότε δε των 4 νεωτέρων αἴσθοιτό τινας συνευωχουμένους, οὐδεμίαν έμφασιν ποιήσας παρην έπικωμάζων μετά κερατίου καλ συμφωνίας, ώστε τούς πολλούς διά τὸ παράδοξον 20 ἀφισταμένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν 5 αποθέμενος έσθητα τήβενναν αναλαβών περιήει κατά την άγοραν άρχαιρεσιάζων καί τούς μέν δεξιούμενος, τούς δε και περιπτύσσων παρεκάλει φέρειν αύτῶ τὴν ψήφου, ποτέ μεν ώς άγορανόμος γένηται, ποτέ δε καί 25 ώς δήμαρχος. τυγών δὲ τῆς ἀργῆς καὶ καθίσας ἐπὶ 6 τον έλεφάντινον δίφρον κατά το παρά Ρωμαίοις έθος διήκουε των κατά την άγοραν γινομένων συναλλαγμά-

^{7—184, 24} Athen. 5 p. 193d—194c
12 εύφεσιλογῶν Sch
pro εύφησιλογῶν, sed v. ad 29, 1, 2
15 post παφεπιδ. add.
ξένων Athen. priore loco et Diod.
17 post συνευωχ. add.
όπουδήποτε Athen. priore loco
18 κεφατίου Diod., κεφαμείου
Athen. cod. A
24 γενησόμενος coni. Kaibelius

των και διέκρινε μετά πολίης σπουδης και προθυμίας. 7 έξ ών εἰς ἀπορίαν ήνε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιεικεῖς. οί μεν ναο άφελη τινα αύτον είναι ύπελάμβανον, οί δε μαινόμενον. και γαρ περί τας δωρεάς ήν παραπλήσιος. 8 εδίδου γάρ τοις μεν άστραγάλους δορκαδείους, τοις δε s 9 φοινικοβαλάνους, άλλοις δὲ χρυσίον. καὶ ἐξ ἀπαντήσεως δέ τισιν έντυγχάνων, οθς μὴ έωράκει ποτέ, ἐδίδου 10 δωρεάς ἀπροσδοκήτους. Εν δε ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις και ταις πρός τούς θεούς τιμαις πάντας 11 ὑπερέβαλλε τοὺς βεβασιλευκότας. τοῦτο δ' ἄν τις 10 τεκμήραιτο έκ τε τοῦ παρ' Αθηναίοις Όλυμπιείου καὶ 12 τῶν περί τὸν ἐν Δήλω βωμὸν ἀνδριάντων. ἐλούετο δε κάν τοις δημοσίοις βαλανείοις, ότε δημοτών ήν τά βαλανεία πεπληρωμένα, περαμίων είσφερομένων αὐτῷ 13 μύρων τῶν πολυτελεστάτων. ὅτε καί τινος εἰπόντος 15 Μακάριοί έςτε ύμεις οι βασιλείς οι και τούτοις χρώμενοι καὶ όδωδότες ἡδύ' [καλ] μηδέν τὸν ἄνθρωπον προσειπών, ὅπου 'κεῖνος τῆ έξῆς ἐλοῦτο, ἐπειςελθὼν έποίησεν αὐτοῦ καταγυθήναι τῆς κεφαλῆς μένιστον κεράμιον πολυτελεστάτου μύρου, τῆς στακτῆς καλου- 20 14 μένης, ώς πάντας άναστάντας κυλίεσθαι (τούς) λουο-1152] μένους τῷ μύρῳ καὶ διὰ τὴν γλισηρότητα καταπίπτοντας γέλωτα παρέχειν, καθάπερ και αὐτὸν τὸν βασιλέα.

⁸ περί τὰς coni. Meinekius IV (anal. crit. in Athen.) 86 9 θυσίαις] θεραπείαις coni. Wilamowitzius περί τοὺς coni. Meinekius l. c. 12 έλοθτο Di 14 περαμείων Athen. cod. A, corr. Masurus 16 τοιούτοις Athen. cod. C 17 παί om. Athen. cod. C 18 πεῖνος Athen. cod. A, έπεῖνος Athen. cod. C 21 τοὺς add. Wilamowitzius BW λουμένους Di, λουσομένους Na 352

FRAGMENTA LIBRI XXVII.

A. OLYMP. 152, 1.

I. BELLUM PERSICUM.

"Ότι έν.τῷ καιρῷ τούτῷ παρεγένοντο πρέσβεις [1 1001 παρὰ μὲν Θεσπιέων οἱ περὶ Λασῆν καὶ Καλλέαν, παρὰ δὲ Νέωνος Ἰσμηνίας, οἱ μὲν περὶ Λασῆν έγχειρίζοντες 2 ε τὴν ἑαυτῶν πατρίδα 'Ρωμαίοις, ὁ δ' Ἰσμηνίας κατὰ κοινὸν πάσας (τὰς) ἐν τῇ Βοιωτία πόλεις διδοὺς εἰς τὴν τῶν πρεσβευτῶν πίστιν. ἡν δὲ τοῦτο μὲν ἐναν- 3 τιώτατον τοῖς περὶ τὸν Μάρκιον, τὸ δὲ κατὰ πόλιν διελεῖν τοὺς Βοιωτοὺς οἰκειότατον. διὸ τοὺς μὲν περὶ 4 10 τὸν Λασῆν καὶ τοὺς Χαιρωνεῖς καὶ τοὺς Λεβαδεῖς καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσοι παρῆσαν ἀπὸ τῶν πόλεων, ἀσμένως

^{2—189, 4} X 133°—136°, 0 192°—194°, U° 103—109, praemissis in (Y) titulis Περὶ πρέσβεων ἐθνιπῶν (ἐθνῶν U*) πρὸς ὁωμαίους: ~ λόγος πζ (λόγος πζ οπ. U*), Ur LXIII; v. Liv. 42, 43, 48ε., Ni 251ε., 835 3 ὑπερὶλασὴν X, ὑπεριλασυν (8. acc.) U*, οἱ περὶ λασὴν U* in marg. Ur, οἱ περὶ λασὺν Ο Sch, corr. Di, v. ad 4 et 10 κάλλεαν Y, καλλέαν Ο Di, καλλίαν Ur vulgo 4 νέονος Y, νέωνος U* Ur, v. ad p. 186, 18. 187, 9. 188, 8 ἰσμενίας Y, corr. Be, v. ad p. 185, 5. 186, 1. 4. 187, 9. 188, 10 μὴν et εν compendio superscripsit Ο λασὸν U* vulgo, λασῆν Y Di ἐγχείριζον XU*, ἐνεχείριζον Ο Ur, corr. Sch 5 τὴν οπ. Ο δὲ Y, corr. Ben 290 BW ἰσμενίας Y, corr. Be 6 τὰς add. Ur 10 λασῆν Y Di, λασὸν U* Ur vulgo

5 απεδέχοντο και κατέψων, τον δ' Ίσμηνίαν παρεδειγμάτι-1153 6] ζον, ἀποτριβόμενοι καὶ παρορώντες. δτε καὶ συνεπιθέμενοί τινες των φυγάδων μικρού κατέλευσαν τὸν 'Ισμηνίαν, εὶ μὴ κατέφυγεν ὑπὸ τὰ δίθυρα τῶν 'Ρω-7 μαίων. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν ταῖς Θήβαις 5 8 συνέβαινε ταραχάς είναι και στάσεις. οι μέν γάρ έφασαν δείν διδόναι την πόλιν είς την 'Ρωμαίων πίστιν, οί δὲ Κορωνεῖς καὶ Άλιάρτιοι συνδεδραμηκότες εἰς τὰς Θήβας ακμήν αντεποιούντο των πραγμάτων και μένειν 9 έφασαν δείν έν τῆ πρὸς τὸν Περσέα συμμαγία. καὶ 10 μέγρι μέν τινος έφάμιλλος ην η διάθεσις των στασιαζόντων. 'Ολυμπίγου δε τοῦ Κορωνέως πρώτου μεταθεμένου καὶ φάσκοντος δεῖν ἀντέγεσθαι Ῥωμαίων, ἐγένετό (τις) δλοσγερής δοπή καλ μετάπτωσις τοῦ πλήθους. 10 καὶ πρῶτον μὲν τὸν Δικέταν ἡνάγκασαν πρεσβεύειν 15 πρός τούς περί του Μάρκιου, ἀπολογησόμενου ὑπέρ 11 τῆς πρὸς τὸν Περσέα συμμαγίας. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς περί του Νέωνα καὶ του Ίππίαν ἐξέβαλου, συντρέχοντες έπι τὰς οικίας αὐτῶν και κελεύοντες αὐτοὺς ὑπὲρ αύτων απολογείσθαι περί των διωχονομημένων: ούτοι 20 γὰο ἦσαν οί (τὰ) περί τὴν συμμαγίαν οἰκονομήσαντες.

¹ δὲ Y, corr. Ben l. c. BW Ισμηνίαν X ante Be, Ισβηνίαν O, Ισμενίαν O^m addito Ισως, Ισβηνιαν (8. acc.) με super βη superscripto U*, Ισμενίαν Ur vulgo παρεδογμάτιζον Y, corr. Ernestus lex. Pol. 81 Sch 2 προορώντες O στι O 3 μακροῦ O 4 Ισμηνίαν X ante Be, Ισμενίαν Y Ur vulgo 8 ἀλιάρτοι Y, ἀλιάρτιοι Ur, corr. Ernestus auctore Ca 884 14 post ἐγένετο add. και U* Ur vulgo, om. Y Sch, τις add. Hu 16 μάρκον Y, corr. Ur ἀπολογησάμενον O 18 νεωνᾶ Y, νέωνα U** (?) Ur τὸν post και Y Sch, om. Ur vulgo ἐξέβαλον X ante Hu, ἐξέβαλλον Y Ur vulgo συντρέχοντας O 20 αὐτῶν Y, corr. Be διωκομένων Y, corr. Ür 21 τὰ add. Ur οἰκονομήσαντες Y Sch, ἀκονοψήσαντες Ur vulgo

τούτων δὲ παραχωρησάντων, ἐξ αὐτῆς ἀθροισθέντες 12 εἰς ἐκκλησίαν πρῶτον μὲν τιμὰς ἐψηφίσαντο καὶ (δωρεὰς) τοῖς Ῥωμαίοις, εἶτ' ἐνεργεῖν ἐκέταξαν τοῖς [1002 ἄρχουσι τὴν συμμαχίαν, ἐπὶ δὲ πᾶσιν πρεσβευτὰς κατέ- 13 στησαν τοὺς ἐγχειριοῦντας τὴν πόλιν Ῥωμαίοις καὶ κατάξοντας τοὺς παρ' αὐτῶν φυγάδας.

Τούτων δε συντελουμένων εν ταζο Θήβαις, οί συνάδες 2 έν τη Χαλκίδι προστησάμενοι Πομπίδην κατηγορίαν έποιούντο των περί τον Ίσμηνίαν και Νέωνα και 10 Δικέταν. προδήλου δὲ τῆς ἀγνοίας οὕσης τῶν προ- 2 ειρημένων, και των 'Ρωμαίων συνεπισγυόντων τοις 1154] φυγάσιν, είς την έσχάτην διάθεσιν ήπον οί περί 3 τὸν Ίππίαν, ώστε καὶ τῷ βίφ κινδυνεῦσαι παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ὑπὸ τῆς ὁρμῆς τοῦ πλήθους, ἔως οὖ βραχύ 15 τι της άσφαλείας αὐτῶν προυνοήθησαν οἱ 'Ρωμαΐοι, παρακατασχόντες την έπιφοραν των όχλων. των δέ 4 Θηβαίων παραγενομένων καὶ κομιζόντων τὰ προειρημένα δόγματα καὶ τὰς τιμάς, ταχεῖαν Εκαστα τῶν πραγμάτων έλάμβανε την άνταπόδοσιν, ατε των πό-20 λεων παρακειμένων αλλήλαις έν πάνυ βραγεί διαστήματι. πλην αποδεξάμενοι τούς Θηβαίους οί περί του 5 Μάρκιου τήν τε πόλιν ἐπήνεσαν καὶ τοὺς φυγάδας συνεβούλευσαν καταγαγείν είς την οικείαν. εὐθύς τε 6

¹ ἀθοοισθέντες Υ* vulgo, έξ αὐτης θέντες O, corr. BW; v. BW I 77 2 μέν τινας Y, corr. Gro not. 448 δωρεὰς add. Rei 685 Sch 3 εἶτα Y, corr. BW ἐπάταξαν Y, ἐπέταξαν O ante Ur 4 πᾶσιν X BW, πᾶσι Y Ur vulgo 5 ἐγχειροῦντας Y, corr. Ca 885 6 κατάξοντας Y ante Rei 686 Sch, κατέταξαν U^* Ur vulgo αὐτῶν Y, corr. Be 8 χάλκη O 9 ἰσμηνίαν X ante Be, ἰσμηνίαν superscr. ε U^* , ἰσμενίαν O^* Ur vulgo 10 πρόδηλον O 12 ήκον. οἱ δὲ Y, ἡκον οἱ Ur in U^* ante Ca 885 13 κινθυνεύουσαι O 15 προνοήθησαν O 18 ταχεῖαν O^* O 23 ἀπαγαγεῖν Y, corr. O 257 O οἰκείαν X ante O O 10 O 23 ἀπαγεῖν Y, corr. O 257 O οἰκείαν X ante O O 10 O

παρήγγειλαν πρεσβεύειν πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων είς την 'Ρώμην, διδόντας αύτους είς την πίστιν κατ' 7 ίδιαν έχάστους. πάντων δὲ κατὰ τὴν πρόθεσιν αὐτοίς χωρούντων - ταῦτα δ' ἡν τὸ διαλῦσαι τῶν Βοιωτῶν τὸ ἔθνος καὶ λυμήνασθαι την τῶν πολλῶν εὔνοιαν 5 8 πρός την Μακεδόνων ολκίαν — ούτοι μεν μεταπεμψάμενοι Σερούιον έξ "Αργους και καταλιπόντες έπι τῆς Χαλκίδος προήγον έπι Πελοπόννησου, Νέων δε μετά 9 τινας ημέρας άνεγώρησεν είς Μακεδονίαν, οί δὲ περί τον Ίσμηνίαν καὶ Δικέταν τότε μέν ἀπήχθησαν είς 10 φυλακήν, μετά δέ τινα χρόνον απήλλαξαν αύτούς έκ 10 τοῦ ζῆν. τὸ δὲ τῶν Βοιωτῶν ἔθνος ἐπὶ πολὺν χρόνον συντετηρηκός την κοινήν συμπολιτείαν και πολλούς καλ ποικίλους καιρούς διαπεφευγός παραδόξως τότε προπετώς και άλονίστως έλόμενον τὰ παρά Περσέως, 15 είκη και παιδαριωδώς πτοηθέν κατελύθη και διεσκορπίσθη κατά πόλεις.

11 Οἱ δὲ περὶ τὸν Αὐλον καὶ Μάρκιον παραγενηθέντες εἰς τὴν τῶν Άργείων πόλιν ἐχρημάτισαν ταῖς συναρχίαις ταῖς τῶν Άχαιῶν καὶ παρεκάλεσαν Άρχωνα τὸν [1008 στρατηγὸν χιλίους ἐκπέμψαι στρατιώτας εἰς Χαλκίδα, παραφυλάξοντας τὴν πόλιν μέχρι τῆς 'Ρωμαίων δια-

² διδόντων Di αὐτοὺς Y, corr. Be 3 ἐκάστους Y Be auctore Sch, ἑκάστας U^* Ur vulgo 5 $\lambda \nu \mu \eta \nu \alpha \sigma \partial \alpha \iota$ Y Didotians, $\lambda \nu \mu \eta \nu \alpha \sigma \partial \alpha \iota$ Ur vulgo 7 ἐξ ἄργους O ante Ur, ἐξ ἄργος O 8 πελοπόννησον O ante Ur, πελοπόνησον O 10 ἰσμηνίαν O 3 ante O 11 O 12 O 12 O 13 O 14 O 15 O 16 O 16 O 17 O 17 O 18 O 19 O 19 O 19 O 10 O 11 O 19 O 11 O 19 O 19 O 10 O 10 O 10 O 10 O 10 O 10 O 11 O 12 O 12 O 14 O 15 O 16 O 16 O 17 O 18 O 19 O 19

- 1155] βάσεως. τοῦ δ' Αρχωνος έτοίμως συνυπακού- 12 σαντος, οὖτοι μὲν ταῦτα διαπράξαντες ἐν τοίς Έλλησι κατὰ χειμῶνα καὶ τῷ Ποπλίφ συμμίξαντες ἀπέπλεον εἰς τὴν Ῥώμην.
 - του Τεβέριου και Ποστόμιου (και 3 'Ιούνιου) κατά τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἐπιπορευόμενοι τὰς νήσους και τὰς κατὰ τὴυ 'Ασίαν πόλεις * * * πλείστου δ' ἐν τῆ 'Ρόδω, καίπερ οὐ προσδεομένων τῶν 2 'Ροδίων κατὰ τοὺς τότε χρόνους. 'Αγησίλοχος γάρ, 3 10 τότε πρυτανεύων, ἀνὴρ τῶν εὐδοκιμούντων, ὁ καὶ μετὰ ταῦτα πρεσβεύσας εἰς τὴν 'Ρώμην, ἔτι πρότερον ᾶμα τῷ φανερὸν γενέσθαι διότι μέλλουσι πολεμεῖν 'Ρωμαίοι τῷ Περσεῖ, τἄλλα τε παρακεκλήκει τοὺς πολλοὺς ὑπὸρ τοῦ κοινωνεῖν τῶν αὐτῶν ἐλπίδων καὶ 15 τετταράκοντα ναῦς συμβουλεύσας τοῖς 'Ροδίοις ὑπο-ζωννύειν, ῖν', ἐάν τις ἐκ τῶν καιρῶν γένηται χρεία, 4 μὴ τότε παρασκευάζωνται πρὸς τὸ παρακαλούμενον, ἀλλ' ἐτοίμως διακείμενοι πράττωσι τὸ κριθὲν ἐξ αὐτῆς.

est παρασκευάζωνται an — ονται sit in V, corr. Ur

¹ δὲ Y, corr. Ben 290 BW 5—190, 5 V 86 $^{\rm a}$ —87 $^{\rm r}$, W 58 $^{\rm a}$ —59 $^{\rm a}$, N 92 $^{\rm a}$ —93 $^{\rm a}$, U 348 $^{\rm a}$, V $^{\rm m}$ U $^{\rm m}$: $\lambda \delta^{\Gamma OV}_{\lambda \xi}$, Ur LXIV; v. Liv. 42, 45, Ni 15, 252, 335 5 τιβέριον Z, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 ποστόμιον Z BW (v. ad 25, 6, 6), ποστούμιον Ur vulgo 5. 6 καὶ Ιούνιον add. Campius 1. c. 1378 coll. Liv. 1. c. ante Cobetum Mnemos. 1881, 177 BW 7 ***] lac. indicat Ca 886, χρόνον μέν τινα καὶ ἐν ἐκάστη ἐποίουν (cum hiatu), παρακαλοῦντες πρὸς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, τὸν add. Rei 687, βραχὺν μέν τινα χρόνον ἐν ταῖς ἄλλαις διέτριβον πόλεσι Cobetus 1. c., πολὺν μὲν χρόνον ἀιέτριβον ἐν ἐκάστη, παρακαλοῦντες τοὺς ἀνθράπους διαφυλάττειν τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὕνοιαν, τὸν BW, v. Liv. § 2 9 ἀγησίλοχος N Di, γησίλοχος Z Ur, γησίλοχος W, ἡγησίλοχος BV, v. Ullrichium 1. c. 74 s. 13 παρεκεκλήκει Di, sed v. Hu E.Z. XXXII 16 p. 93 15 $\overline{\mu}$ Z 16 ενα Z, corr. Ben 290 BW 17 παρασκενάζονται Z, dubium

5 ἃ τότε προφερόμενος τοις 'Pωμαίοις και δεικνύς ύπὸ την ὄψιν τὰς παρασκευάς, εὐδοκουμένους τῆ πόλει τοὺς πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Τεβέριον ἀποδεδεγμένοι τὴν τῶν 'Pοδίων εὕνοιαν ἐκομίζοντο εἰς τὴν 'Ρώμην. —

"Ότι Περσεύς μετά τὸν σύλλογον τὸν πρὸς τοὺς 'Ρωμαίους, * * * των 'Ελλήνων, πάντα τὰ δίκαια κατέταττεν είς την έπιστολην και τους ύω' έκατέρων 2 όηθεντας λόγους, αμα μεν υπολαμβάνων υπεοδέξιος φανήσεσθαι τοῖς δικαίοις, αμα δὲ βουλόμενος ἀπό- 10 3 πειραν λαμβάνειν τῆς έχάστων προαιρέσεως. πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἄλλους δι' αὐτῶν τῶν γραμματοφόρων ἔπεμπε τας ἐπιστολάς, είς δὲ τὴν 'Ρόδον καὶ πρεσβευτάς συν-4 απέστειλεν Άντήνορα και Φίλιππον. οι και παραγενηθέντες τὰ γεγραμμένα τοῖς ἄρχουσιν ἀπέδωκαν 15 1156] καὶ μετά τινας ημέρας ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν βουλην παρεκάλουν τους 'Ροδίους κατά μέν το παρον 5 ήσυγίαν έγειν, αποθεωροῦντας τὸ γινόμενον έαν [1004] δὲ Ῥωμαῖοι παρὰ τὰς συνθήκας ἐγγειρῶσι τὰς γεῖρας έπιβάλλειν τῷ Περσεῖ καὶ Μακεδόσιν, πειρᾶσθαι δια- 20 6 λύειν. τοῦτο γὰρ πᾶσι μὲν συμφέρειν, πρέπειν δὲ 7 μάλιστα 'Ροδίοις. δσφ γάρ πλείον δρέγονται τῆς Ιση-

¹ προφερόμενος Sch, περιφερόμενος Z Ur, προσφερόμενος Ca 886 vulgo 2 εὐδοκονμένας Z Ur vulgo, οὐ δοκονμένας U, corr. Rei 687 auctore Ca 886 Sch 3 τιβέριον Z, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 4 ἀποδεδειγμένοι Z, corr. Ur τῶν om. N 6—191, 15 X 136°—138°, 0 194°—195°, U* 110—112, Ur LXV; v. Liv. 42, 46, 1—6, Ni 252 6 ante μετὰ add. μὲν lineola subducta signatum U* Ur vulgo, om. Y BW 7 ** *} lac. indicat Sch et suspicatur Polybium exposuisse ad varios Graeciae populos epistolas ad unum idemque exemplar descriptas misisse Perseum κατέταττεν Y O°, κατ΄ έτους Ο 10 ὁπὸ πείραν Ο 16 καὶ μετὰ] καθμε|τά Ο 20 μακεδόσιν XU* Ur vulgo BW, μακεδόσι Ο° Hu 21 μὲν om. Ο

γορίας καὶ παρρησίας καὶ διατελοῦσι προστατοῦντες οὐ μόνον τῆς αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήμων ἐλευθερίας, τοσούτω καὶ τὴν ἐναντίαν προαίρεσιν μάλιστα δεῖν αὐτοὺς προορᾶσθαι καὶ φυλάττεσθαι κατὰ δύναμιν. ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια διαλεχθέντων 8 τῶν πρέσβεων, ἤρεσκε μὲν ἄπασι τὰ λεγόμενα προ- 9 κατεχόμενοι δὲ τῆ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοία, καὶ νικῶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίονος, τἄλλα μὲν ἀπεδέξαντο φιλανθρώπως τοὺς πρεσβευτάς, ἡξίουν δὲ τὸν Περσέα διὰ τῆς ἀποκρίσεως εἰς μηδὲν αὐτοὺς παρακαλεῖν τοιοῦτον εξ οὖ φανήσονται πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀντιπράττοντες βούλησιν. οἱ δὲ περὶ τὸν ᾿Αντήνορα τὴν μὲν ἀπό- 10 κρισιν οὐκ ἔλαβον * * *, τὴν δὲ λοιπὴν φιλανθρωπίαν ἀποδεξάμενοι τὴν Ῥοδίων ἀπέπλευσαν εἰς τὸν Μακεδονίαν. —

"Ότι Περσεύς πυνθανόμενος έτι τινάς τῶν ἐν τῆ 5 Βοιωτία πόλεις ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας, Αντίγονον ἐξαπέστειλε τὸν Αλεξάνδρου πρεσβευτήν. ος καὶ παραγενόμενος εἰς Βοιωτοὺς τὰς μὲν ἄλλας 2 πόλεις παρῆκε διὰ τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν λαμβάνειν ἐπιπλοκῆς, εἰς δὲ Κορώνειαν καὶ Θίσβας, ἔτι δ΄ 3

² αὐτῶν Y, corr. Didotians 4 προαιρεῖσθαι Y, corr. Gro not. 448 5 ante τούτοις add. πλεία U*, πλείω Ur, om. Y B W, v. 3, 111, 11. 4, 5, 9; 23, 7 7 νικόντος Y, corr. Ur 10 αὐτούς Y, corr. Be τοιοῦτο Y, corr. Ben 290 Di 12 οἰ δὲ—15 μακεδονίαν bis in Y 12 ἀντίνορα Y, ἀντίνωρα O posteriore loco, corr. Ur 13 post οὐκ add. εύμενῶς Rei 688 *** *] lac. indicat B W et add. ἀνόλονθον τοῖς ἀξιουμένοις coll. 28, 1, 8 16—192, 15 X 138°—139°, 0 195°—196°, U* 112—114, Ur LXVI; v. Liv. 42, 46, 78s., Ni 252 17 πόλεις Y de Boorius, πόλις U*, πόλεων Ur 18 ἀντίγονος Y, corr. Ur ἀλέξανδζον Y, corr. Ur; v. Dittenbergerum syll. *n. 288, 33 p. 423 ann. 6 21 πορονίαν Y, corr. Ur δήβας Y, Thebas Liv. § 7, suspectum habuit Ca 887, e scto Thisbaeo corr. Th. Mommsenus ephem. epigr. I 279, 291 B W; v. ad p. 192, 2

'Αλίαρτον εἰσελθών παρεκάλεσε τοὺς ἀνθρώπους ἀντέχε4 σθαι τῆς πρὸς Μακεδόνας εὐνοίας. τῶν δὲ προθύμως ἀποδεχομένων τὰ λεγόμενα καὶ πρεσβευτὰς ψηφισαμένων πέμπειν εἰς Μακεδονίαν, οὖτος μὲν ἀπέπλευσε καὶ συμμίξας τῷ βασιλεῖ διεσάφει τὰ κατὰ τὴν Βοιωτίαν. ε
1157 δ] παραγενομένων δὲ καὶ τῶν πρεσβευτῶν μετ' ὀλίγον καὶ παρακαλούντων βοήθειαν ἐκπέμψαι ταῖς πόλεσι 6 ταῖς αἰρουμέναις τὰ Μακεδόνων' τοὺς γὰρ Θηβαίους βαρεῖς ὅντας ἐπικεῖσθαι καὶ παρενοχλεῖν αὐτοὺς διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συμφρονεῖν σφίσιν μηδ' αἰρεῖσθαι τὰ 10 7 'Ρωμαίων' ἄπερ ὁ Περσεὺς διακούσας βοήθειαν μὲν [1005 οὐδαμῶς ἔφη δύνασθαι πέμπειν οὐδενὶ διὰ τὰς ἀνοχάς, 8 καθόλου δ' αὐτοὺς παρεκάλει Θηβαίους μὲν ἀμύνασθαι κατὰ δύναμιν, 'Ρωμαίοις δὲ μὴ πολεμεῖν, ἀλλὰ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν. — 15

6 *Oτι οἱ 'Ρωμαίοι τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας παρα- [1006 (1) γεγονότων πρεσβευτῶν διακούσαντες τά τε κατὰ τὴν 'Ρόδον καὶ τὰ κατὰ τὰς ἄλλας πόλεις προσεκαλέσαντο 2 τοὺς παρὰ τοῦ Περσέως πρεσβευτάς. οἱ δὲ περὶ τὸν Σόλωνα καὶ τὸν 'Ιππίαν ἐπειρῶντο μὲν καὶ περὶ τῶν δλων 20 λέγειν τι καὶ παραιτείσθαι τὴν σύγκλητον τὸ δὲ πλέον [1007]

¹ ἄναςτον (Y), άλλαςτον Ur, corr. Ernestus auctore Ca l.c.
2 της ΥΧ^m, της et τοὺς per dittogr. X ante τῶν deesse ea quae Liv. § 8 servavit, aut και Θήβας p. 191, 21 esse delenda censet Rei 688; sed v. Mommsenum l. c. 4 οὕτως Υ, corr. Ur
5 διεσάφησε Ο Hu, sed v. Hu E.Z. XIII 2 8 αἰςομέναις Υ
Ur, αἰςομέναις Ο, corr. Ca 888 9 παςεὶς Υ, corr. Ur
10 σφίσιν XU* Ur vulgo BW, σφίσι Ο* Hu 12 οδ Ο, δ' ἐνὶ add. O** 16-193, 8 X 139°s., 0 196°, U** 114 s., Ur LXVIII; v. Liv. 42, 48, 1ss., Diod. 30, 1., App. Mac. 11, Ni 252, 335 s. Hanc eclogam anteponendam esse Ursini excerpto LXVII. perspexit Sch 18 τὰ οm. Ο 20 Νέωνα Na 250 s. 21 πλέον Υ Ur vulgo, πλείονα Ο, unde πλείον Hu, v. 2, 12, 3. 3, 20, 5; 39, 12; 58, 8. 4, 45, 4; 73, 5 cet.

ἀπελογούντο περί τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατὰ τὸν Εὐμένη.
ληξάντων δὲ τῆς δικαιολογίας αὐτῶν, πάλαι προ- 3
διειληφότες ὑπὲρ τοῦ πολεμεῖν προσέταξαν αὐτοῖς ἐκ
μὲν τῆς Ῥώμης εὐθέως ἀπαλλάττεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις
5 ἄπασιν Μακεδόσιν, ὅσοι παρεπιδημοῦντες ἔτυχον, ἐκ
δὲ τῆς Ἰταλίας ἐν τριάκονθ' ἡμέραις ἐκχωρεῖν. μετὰ 4
δὲ ταῦτα τοὺς ὑπάτους ἀνακαλεσάμενοι παρώρμων
ἔχεσθαι τοῦ καιροῦ καὶ μὴ καθυστερεῖν. —

"Οτι Γάιος ἔτι περὶ τὴν Κεφαλληνίαν ὁρμῶν [7 1005 10 ἐξέπεμψε τοῖς 'Ροδίοις γράμματα περὶ πλοίων ἐξαποστολῆς, συνθεὶς τὴν ἐπιστολὴν ἀλείπτη τινὶ Σωκράτει. παραγενομένων δὲ τῶν γραμμάτων εἰς τὴν 2 'Ρόδον, Στρατοκλέους πρυτανεύοντος τὴν δευτέραν ἔκμηνον, καὶ τοῦ διαβουλίου προτεθέντος, τοῖς μὲν 3 15 περὶ τὸν 'Αγαθάγητον καὶ 'Ροδοφῶντα καὶ 'Αστυμήδην καὶ ἐτέροις πλείοσιν ἐδόκει πέμπειν τὰς ναῦς καὶ συνάπτεσθαι τῆς ἀρχῆς εὐθέως τοῦ πολέμου, μηδεμίαν πρόφασιν ποιουμένους. οἱ δὲ περὶ τὸν Δείνωνα καὶ 4 1158] Πολυάρατον δυσαρεστοῦντες μὲν καὶ τοῖς ῆδη το γεγονόσι φιλανθρώποις πρὸς 'Ρωμαίους, τότε δὲ προθέμενοι τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον ῆρξαντο λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν. ὑπαρχούσης 5

¹ εὐμενῆ Ο 5 ἄπασιν Χ BW, ᾶπασι Υ¹ Ur vulgo 7 παρόρμων Ο 8 post caput 6. inserendum esse fragmentum 234 coni. Maur. Mueller progr. Stendal. 1866, 22 coll. Liv. 42, 49, 2 9—196, 5 V 87′—90′, W 59″—61′, N 93″—96″, U 349—355, Ur LXVII; v. Liv. 42, 48, 8; 56, 6, Ni 252, 336 11 ἐξ ἀποστολῆς Z, corr. Ur σωνράτη (Z), corr. Ur 14 ἔνμηνον Z, corr. Ca 888 16 πέμπει WN 18: 194, 13. 195, 9 δίδωνα Z, δίνωνα Ur, corr. Sch. v. Ullrichium l. c. 76 19 δυσηρεστοῦντος Z, δησηρεστοῦντος V, δυσηρεστοῦντες N, corr. Ur 20 γεγονόσι Z° Bε, γεγονόσιν U Ur vulgo 21 εὐμένονς N ante Ur, εὐμενοῦς Z, εὐγενοῦς U 22 λυμένεσθαι V

νὰο τοῖς 'Ροδίοις ὑποψίας καὶ διαφορᾶς πρὸς τὸν Εὐμένη. πάλαι μεν έκ τοῦ πολέμου τοῦ πρός Φαρνάκην, ότε, τοῦ βασιλέως Εὐμένους ἐφορμοῦντος ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν Ελλήσποντον στόματος χάριν τοῦ κωλύειν τοὺς πλέοντας είς τὸν Πόντον, ἐπελάβοντο τῆς δομῆς αὐτοῦ s 6 καὶ διεκώλυσαν Ρόδιοι, μικροῖς δ' ἀνώτερον γρόνοις έκ των Λυκιακών αναξαινομένης της διαφοράς έκ τινων έρυμάτων και γώρας, ην συνέβαινε κεῖσθαι μέν έπὶ τῆς ἐσχατιᾶς τῆς τῶν Ῥοδίων Περαίας, κακοποιεῖσθαι δὲ συνεχῶς διὰ τῶν ὑπ' Εὐμένει ταττομένων 10 7 έκ πάντων δη τούτων εύηκόως διέκειντο πρός πᾶν τὸ 8 λεγόμενον κατά τοῦ βασιλέως. διὸ ταύτης ἐπιλαβόμενοι της άφορμης οί περί τον Δείνωνα διέσυρον την έπιστολήν, φάσκοντες οὐ παρὰ 'Ρωμαίων αὐτὴν ήκειν, άλλα παρ' Εύμένους, θέλοντος αύτους έχείνου κατά 15 πάντα τρόπον έμβιβάζειν είς τὸν πόλεμον καὶ προσάπτειν τῷ δήμφ δαπάνας καὶ κακοπαθείας οὐκ ἀναγ-9 χαίας. χαὶ μαρτύριον έποίουν τῆς έαυτῶν ἀποφάσεως τὸ παραγεγονέναι φέροντα την ἐπιστολην [άλείπτην [1006] τινά καί] τοιούτον άνθρωπον, ούκ είωθότων τούτο 20 ποιείν 'Ρωμαίων, άλλὰ καὶ λίαν μετὰ πολλής σπουδής καί προστασίας διαπεμπομένων ύπερ των τοιούτων. 10 έλενον δὲ ταῦτα, καλῶς μὲν είδότες ὅτι συμβαίνει γεγράφθαι την ἐπιστολην ὑπὸ τοῦ Λοκρητίου, βουλό-

¹ διαφοράς V 4 έλλήσποντον V 5 τὸν τόπον V 10 εὐμένει Z Ur vulgo, εὑμένη N Hu, sed v. 18, 11, 4 ταττομένων Z ante Ur, πραττομένων U 11 δὴ BW auctore Sch pro δὲ 15 δέλοντες V αὐτοὺς έκείνους Z, αὐτοῦ έκείνους Ur, corr. Hu 16 ἐκβιβάζειν Z, corr. Rei 688 Re 18 ἐποίοντ Z Ur vulgo, Hu E.Z. XVIII 1 BW, ἐποιοῦντο vulgo post Sch 19 s. ἀλείπτην τινὰ καὶ del. Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 39 BW 20 τοιοῦτον] χειρουργόν Na 231 21 πολλῆς om. W, add. W^m 24 λοκρητίον Z Hu, λονκρητίον Ur vulgo

μενοι δε τούς πολλούς διδάσκειν μηδεν έξ ετοίμου ποιείν 'Ρωμαίοις, άλλ' έν πᾶσι δυσχρηστείν καὶ διδόναι προσκοπής και δυσαρεστήσεως άφορμάς. ήν γάρ τὸ 11 προκείμενον αύτοις άπὸ μὲν τῆς πρὸς Ρωμαίους εὐνοίας 5 άλλοτριοῦν τὸν δημον, είς δὲ τὴν τοῦ Περσέως φιλίαν έμπλέκειν, καθ' όσον οίοι τ' ήσαν. συνέβαινε δε τούς 12 1159] προειρημένους ολκείους υπάργειν διὰ τὸ τὸν μέν Πολυάρατον, άλαζονικώτερον όντα καλ κενόδοξον, ύπόχρεων πεποιηκέναι την ούσίαν, τον δε Δείνωνα, 10 Φιλάργυρον όντα καὶ θρασύν, έξ άρχῆς οἰκεῖον εἶναι τῆς ἐκ τῶν δυναστῶν καὶ βασιλέων ἐπανορθώσεως. έφ' οίς Στρατοκλής ὁ πρύτανις έπαναστάς καὶ πολλά 13 μέν κατά τοῦ Περσέως είπών, πολλά δὲ περί 'Ρωμαίων έπ' άναθω, παρώρμησε τούς πολλούς είς τὸ χυρώσαι 15 τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς ἐξαποστολῆς τῶν πλοίων. καὶ 14 παραυτίκα καταρτίσαντες τετρήρεις έξ, πέντε μέν έξαπέστειλαν έπὶ Χαλκίδος, ἡγεμόνα συστήσαντες ἐπ' αὐτῶν Τιμαγόραν, τὴν δὲ μίαν εἰς Τένεδον, ἐφ' ής άργων έπέπλει * Τιμαγόρας. δς καὶ καταλαβών έν 15 20 Τενέδφ Διοφάνην, ἀπεσταλμένον ὑπὸ τοῦ Περσέως

πρὸς 'Αντίοχον, αὐτοῦ μὲν οὐκ έγενήθη κύριος, τοῦ 16 δὲ πληρώματος. ὁ δὲ Αοκρήτιος πάντας ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως τοὺς κατὰ θάλατταν παραγεγονότας συμμάχους ἀπέλυσε τῆς χρείας, φήσας οὐ προσδεῖσθαι τὰ πράγματα τῆς κατὰ θάλατταν βοηθείας. —

"Οτι μετά την νίχην των Μαχεδόνων, συνεδρίου παρά τω Περσεί συναχθέντος, ὑπέδειξάν τινες των φίλων διότι δεί πρεσβείαν πέμψαι τον βασιλέα προς 2 του στρατηγου των 'Ρωμαίων, ἐπιδεχόμενον ἔτι καὶ νῦν ὅτι φόρους δώσει Ῥωμαίοις, ὅσους πρότερον 10 ύπέσχετο [δ] πατήρ καταπολεμηθείς, καὶ τόπων έκχω-3 ρήσει τῶν αὐτῶν. ἐάν (τε) γὰρ δέξωνται τὰς διαλύσεις, καλην έφασαν έσεσθαι τῷ βασιλεῖ την έξαγωγην τοῦ πολέμου, πεπροτερηκότι διὰ τῶν ὑπαίθρων, καὶ καθόλου πρός τὸ μέλλον εὐλαβεστέρους ὑπάρξειν τοὺς 15 'Ρωμαίους, πείραν είληφότας τῆς Μακεδόνων ἀνδρείας είς τὸ μηδὲν ἄδικον μηδὲ βαρὰ προστάττειν Μακεδόσιν. 1160 41 εάν τε μη δέξωνται θυμομαγούντες έπλ τοῖς γεγονόσιν, έχείνοις μέν δικαίως νεμεσήσειν τὸ δαιμόνιον, αὐτῷ δὲ διὰ τὴν μετριότητα συναγωνιστὰς ὑπάρξειν 20 5 τούς θεούς και τούς άνθρώπους. ταῦτα μέν οὖν

¹ έγενήθη ex έμογενήθη V 2 λοκρήτιος Z Hu, λονκρήτιος Ur vulgo 6—198, 7 X 139"—141", 0 196"—198", U* 115—119, Ur LXIX; v. Liv. 42, 5888. 62, 3—15, App. Mac. 12, Ni 117, 255 9 έπιθεχόμενον Y Ur not. 72 Sch, ὑποδεχόμενον Ur vulgo 10 post δτι add. καὶ Ο vulgo post Sch, οπ. Y Ur vulgo ante Sch, BW δώσει Y ante Ur, δώσειν U* ξωμαίοις X ante Ur, ξωμαίους Y 11 ὑπέσχετο Y, ὑπέσχεθ' Ben 290 ὁ del. BW καταπολεμηθείς ex καταπολεμητθείς Ο ἐκχωρήσειν Y, corr. Ur 12 τε add. Be 14 τοῦ] τὴν superscripto οῦ X ὑπέθρων Ο 16 πεῖραν Y* (?) Didotiana, πείραν Ur vulgo 19 νεμεσισεῖν Ο τὸ] τὸν Χ 20 μετριώτητα X 21 οὖν Y Sch, om. U* Ur vulgo

έδόκει τοις πλείοσι των φίλων. συγκαταθεμένου δε τοῦ Περσέως ἐπέμποντο παραχρῆμα πρεσβευταὶ Πάνταυχος Βαλάπρου και Μίδων Βεροιεύς. ὧν παρα- 6 γενομένων πρός τον Λικίννιον εύθέως δ στρατηγός ι συνήγε συνέδριον. των δε πρέσβεων διασαφησάντων τὰ κατὰ τὰς έντολάς, μεταστησάμενοι τοὺς περί τὸν Πάνταυγον έβουλεύοντο περί των προσπεπτωκότων. έδοξεν οὖν αὐτοῖς δμοθυμαδὸν ὡς βαρυτάτην δοῦναι 7 την απόκρισιν. ίδιον γαρ τοῦτο πάντη παρά 'Ρωμαίοις 8 10 έθος και πάτριον έστι το κατά μεν τάς έλαττώσεις αὐθαδεστάτους καὶ βαρυτάτους φαίνεσθαι, κατά δὲ τὰς έπιτυχίας ώς μετριωτάτους. τοῦτο δ' δτι καλὸν πᾶς 9 άν τις δμολογήσειεν εί δε και δυνατόν εν ενίοις [1010] καιροίς, είκότως αν τις ἐπαπορήσειεν, πλην τότε νε 10 15 τοιαύτην έδωκαν την απόκρισιν εκέλευον γαρ επιτρέπειν τὸν Περσέα τὰ καθ' αύτόν, καὶ καθόλου διδόναι τη συγκλήτω την έξουσίαν, ως αν αὐτη δοκη, βουλεύεσθαι περί των κατά την Μακεδονίαν. oi δè 11 περί τὸν Πάνταυγον ταῦτ' ἀκούσαντες ἐπανῆλθον καί 10 διεσάφουν τῷ Περσεί καὶ τοῖς φίλοις. ὧν τινες έκ- 12 πληττόμενοι την ύπερηφανίαν παρωξύνοντο καί συνεβούλευον τῷ Περσεῖ μήτε διαπρεσβεύεσθαι μηκέτι μήτε διαπέμπεσθαι περί μηδενός. οὐ μὴν δ Περσεύς 18

¹ φίλων ex πιφίλων O 2 πέμπονται O 3 μήδων Y, corr. Di e Liv. 42, 58, 7. 44, 32, 9; 45, 2 et 7 4 λικίννιον X secundum de Boorium BW (v. BW IV cap. IV), λικίνιον Y Ur vulgo, λικίντιον U* 6 μεταστησάμενος Y, corr. Ca 891 9 τοῦτο Y ante Ur, τοῦ U* O™ U*™: ξωμαΐοι ξωμαΐων X™, v. tamen 1, 7, 12; 34, 2. 20, 6, 5 10 ἔθνος O 12 δ' δτι BW, διότι Y Ur, δὲ ότι (sic) X™, (δὲ) διότι Ca 891 vulgo 14 ἐπαποφήσειεν Y Ca 891, ἐπεποφήσειεν Ur 16 αὐτὸν O 17 δοκεί O 19 ταῦτ Y Hu, ταῦτα U* (secundum de Boorium) Ur vulgo 21 παφωξύνετο O

τοιούτος ήν, άλλὰ προστιθείς και τὸ πλήθος αύξων τῶν χρημάτων διεπέμπετο πλεονάκις πρὸς τὸν Λικίννιον. 14 προκόπτων δ' οὐδέν, άλλὰ καὶ τῶν πλείστων φίλων έπιτιμώντων αὐτῶ καὶ φασκόντων ὅτι νικῶν ποιεῖ τὰ τοῦ 15 λειπομένου καὶ τοῖς ὅλοις ἐπταικότος, οὕτως ἡναγκάσθη τ τάς διαπρεσβείας άπογγούς μεταστρατοπεδεύσαι πάλιγ έπὶ τὸ Συκύριου, καὶ ταῦτα μὲν έπὶ τούτων ἦν. -1161 91 "Ότι τῆς κατὰ τὴν ἱππομαγίαν φήμης [1007 (7^{4}) μετά την νίκην των Μακεδόνων είς την Έλλάδα διαγγελθείσης έξέλαμψε καθαπερεί πῦρ ή τῶν πολλῶν 10 πρὸς τὸν Περσέα διάθεσις, τὸν πρὸ τούτου γρόνον 2 έπικουπτομένων των πλείστων. ἦν δὲ περὶ αὐτοὺς τοιαύτη τις, έμοι δοχεί, διάθεσις παραπλήσιον ήν τὸ γινόμενον τῷ συμβαίνοντι περί τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας. 3 καὶ γὰρ (ἐν) ἐκείνοις ὅταν πρὸς ἐπιφανῆ καὶ ἀήττητον 15 άθλητην είναι δοκούντα συγκαταστή ταπεινός και πολύ καταδεέστερος άνταγωνιστής, εὐθέως άπομερίζει τὰ πλήθη την εύνοιαν τῶ καταδεεστέρω καὶ θαρρεῖν 4 παρακαλεί και συνεξανίσταται τούτω ταίς δομαίς έαν δε καὶ ψαύση τοῦ προσώπου καὶ ποιήση τι σημείον 20

τῆς πληγῆς, παραυτίκα πάλιν ἀπάντων ἀγὼν μικρὸς

^{1. 2} προστιθείς είς καὶ τὸ πλήθος αὐτὸ τῶν χρ. Rei 689
1 αὕξων Di pro αὐτῷ 2 λικίνιον Y², corr. B W, v. ad p. 197, 4
3 προκόπτον Y, corr. Uτ 4 ἐπιτιμόντων Ο 6 μετὰ στρατοπεδεῦσαι Χ, μετὰ τὸ στρατοπεδεῦσαι Ο 8-201, 11 M 68, 22-70, 13
Hey; v. Liv. 42, 63, 1. 2, Ni 255 11 τούτον M Hu, τοῦ Ge vulgo; v. Kaelkerum l. c. 276 13 δοκείν Di, sed v. 23, 11, 8
15 ἐν add. Lu ὅτ' ἄν M constanter Bo 21 πάλιν ἀπάντων legerat Ma, πάλιν ἐφ' (ἐφ' est dubium) ἀπάντων M secundum Hey, παλιν. ηπον (vel ἀπάν, sed ἐφ' voci locus non est) Bo, πᾶσιν ἀπὸ τούτων Lu, παλιν ᾶμα πάντων Hu
21 s. ἀγὼν μικρὸς γίνεται M Di (Di: γίγνεται), ἀγὼν πικρὸς γίνεται Ge, ἀγωνία προσγίνεται Lu, ἀγὼν ού μικρὸς vel νεανικὸς γίνεται coni. Hey, ἀγών τις προσγίνεται Hu

γίνεται ποτε δε και χλευάζειν εγχειροῦσι τον ετερον, δ οὐ μισοῦντες οὐδε καταγινώσκοντες, ἀλλὰ παραδόξως τε συμπαθεῖς γινόμενοι και τῷ καταδεεστέρῷ φύσει προσμερίζοντες τὴν έαυτῶν εὕνοιαν οὕς ἐὰν ἐπιστήσῃ 6 τις ἐν καιρῷ, ταχέως μετατίθενται καὶ παρὰ πόδας ἐπιλαμβάνονται τῆς ἑαυτῶν ἀγνοίας.

Ο φασι ποιῆσαι Κλειτόμαχον έκείνου γάρ άν- 7 υποστάτου δοχοῦντος εἶναι κατὰ τὴν ἄθλησιν, καὶ τῆς $^{(7b)}$ αὐτοῦ δόξης ἐπιπολαζούσης κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, 10 Πτολεμαϊόν φασι τὸν βασιλέα φιλοδοξήσαντα πρὸς τὸ καταλύσαι την δόξαν αύτου, παρασκευάσαντα μετά πολλής φιλοτιμίας Αριστόνικον τὸν πύκτην έξαποστεῖλαι, δοχούντα φύσιν έχειν ύπερέχουσαν έπλ ταύτην την γρείαν παραγενομένου δ' είς την Ελλάδα 15 τοῦ προειρημένου καὶ συγκαταστάντος Όλυμπίασι πρὸς τον Κλειτόμαχον, έξ αὐτῆς, ώς ἔοικεν, ἀπένευσαν (οί) πολλοί πρός του Αριστόνικου καί παρεκάλουν, χαίροντες έπὶ τῷ βραγύ τι τετολμηκέναι τινὰ συγκατα-1162] στηναι πρός τον Κλειτόμαχον ώς δέ γε προ- 9 20 βαίνων ἐφάμιλλος ἐφαίνετο κατὰ τὸν ἀγῶνα καί που καί τραύμα καίριον ἐποίησε, κρότος ἐγίνετο καί συνεξέπιπτον οἱ πολλοὶ ταῖς δομαίς, δαρρείν παρακαλούντες τὸν Αριστόνικον. ἐν ὧ καιρῶ φασι τὸν 10

¹ ἐπιχειροῦσι vulgo post Μα, εγχειρουσι legit Βο 3 τε scriptura manus secundae esse videtur Βο 4 προσμερίζοντες Ge, ut legit in cod. Βο, προσμετρίζοντες legerat Μα, ambigua est scriptura secundum Hey 7 ποιεῖσθαι Μ, corr. Ge ἀποστάτου Μ, corr. Μα 10 Πτολεμαΐου] Epiphanem putat C. Wunderer Philol. 1898, 5 ann. 3, sed v. Ε. Petersenum Mittheil. d. K. D. archäol. Instit. 1898, 93 ann. 1 14 δὲ Μ, corr. Ben 291 BW 16 s. (οἰ) πολλοὶ BW auctore Be, πολλοὶ Μ vulgo 18 βραχύ τι Hey, βλε ... legerat Μα, βραχεῖ τι Μ secundum Hey, β Βο

Κλειτόμαχου ἀποστάντα καὶ διαπνεύσαντα βραχὺυ χρόνου, ἐπιστρέψαντα πρὸς τὰ πλήθη πυνθάνεσθαι τι βουλόμενοι παρακαλοῦσι τὸν ᾿Αριστόνικου καὶ συν11 αγωνίζονται ᾿κείνω καθ᾽ ὅσου εἰσὶ δυνατοι, πότερου οὐ συνοίδασιν αὐτῷ ποιοῦντι τὰ δίκαια κατὰ τὴν ε ἄθλησιν ἢ τοῦτ᾽ ἀγνοοῦσι διότι Κλειτόμαχος μὲν ἀγωνίζεται νῦν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων δόξης, ᾿Αριστόνικος
12 δὲ περὶ τῆς Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως. πότερον ἂν οὖν βουληθείεν τὸν ᾿Ολυμπίασι στέφανου Αἰγύπτιου ἀποφέρειν ἄνθρωπον νικήσαντα τοὺς Ἑλληνας, ἢ Θη- 10 βαίον καὶ Βοιώτιον κηρύττεσθαι νικῶντα τῆ πυγμῆ
13 τοὺς ἄνδρας. ταῦτα δ᾽ εἰπόντος τοῦ Κλειτομάχου τηλικαύτην φασὶ γενέσθαι τὴν μετάπτωσιν τῶν πολλῶν ὥστε πάλιν ἐκ μεταβολῆς μᾶλλον ὑπὸ τοῦ πλήθους ἢ τοῦ Κλειτομάχου καταγωνισθῆναι τὸν ᾿Αριστόνικου. 15

10 Τούτφ δε παραπλήσιον ην και το κατά τον Περσέα 2 συμβαίνον περι τους σχιους: ει γάρ τις έπιστήσας αὐτους ήρετο μετά παρρησίας ει βούλοιντ' ἄν εις ενα πεσείν την τηλικαύτην υπεροχήν και λαβείν μοναρχικής πείραν έξουσίας, ἀνυπευθύνου κατά πάντα τρόπον, 20 ταχέως ἄν αὐτους ὑπολαμβάνω συννοήσαντας παλιυφ-3 δίαν ποιήσαι και μεταπεσείν εις τοὐναντίον ει δε και βραχέα τις ὑπέμνησε τῶν γεγονότων ἐκ μεν τῆς

⁴ ἐκείνω Μ, corr. Hu Philol. 1859, 314 BW 6 τοῦτο Μ, corr. Ben 291 BW 11 Βοιωτὸν Lu 12 ἄνδρας] Αἰγνπτίους coni. Ma, ἀλλοίους Hu; sed νικῶν ἄνδρας est formula sollemnis, v. Fraenkelium Die Inschr. v. Pergamon Π 345 ss. 14 ἀπὸ Μ, corr. Ge 16 τοῦτο Μ, corr. Ge 17 παρὰ τοῖς ὅχλοις legerat Ma 18 εἰρετο Μ, corr. Lu 19 μοναρχικὴν Μ, corr. Ge 21 συννοήσαντας BW, ἐπιστήσαντας Μ (sed ambigua est scriptura) secundum Hey, Βο, ἀναφρονήσαντας Hey, ἐννοήσαντας Hu 22 ποιῆσαι] ἄν ἀσαι coni. Βε, ἐπᾶσαι Hu

Μακεδόνων οίκιας δυσκόλων τοις Έλλησιν, έκ δὲ τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς συμφερόντων, καὶ λίαν (ἄν) παρὰ πόδας αὐτοὺς ὑπολαμβάνω μεταμεληθῆναι. πλὴν τότε 4 1168] γε κατὰ τὴν ἀνεπίστατον καὶ πρώτην ὁρμὴν ἐκ- σανὴς ἦν ἡ τῶν πολλῶν εὐδόκησις τοῖς προσαγγελλο- [1009 μένοις, ἀσμενιζόντων διὰ τὸ παράδοξον, εἰ καθόλου πέφηνέ τις ἱκανὸς ἀνταγωνιστὴς 'Ρωμαίοις. περὶ μὲν δοὖν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον προήχθην εἰπεῖν, ἵνα μή τις ἀκρίτως εἰς ἀχαριστίαν ὀνειδίζη τοῖς Έλλησι τὴν τότε 10 διάθεσιν, ἀγνοῶν τὰ φύσει παρεπόμενα τοῖς ἀνθρώποις. —

Κέττρος. ξένον ἢν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ [11 1010 τὸν Περςικὸν πόλεμον. τὸ δὲ βέλος τοιοῦτον (9) 2 διπάλαιστον ἢν, ἴσον ἔχον τὸν αὐλίσκον τῆ προβολῆ. 16 τούτφ ξύλον ἐνήρμοστο τῷ μὲν μήκει σπιθαμιαῖον, τῷ 3 δὲ πάχει δακτυλιαίαν ἔχον τὴν διάμετρον. εἰς δὲ 4 τούτου τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα, βραχέα παντελῶς. τοῦτο, δυεῖν κώλων ἀνίσων ὑπαρχόν-5 των τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κώλων εὐλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῆ περιαγωγῆ τεταμένων 6 τούτων ἔμενεν ὅτε δὲ παραλυθείη θάτερον τῶν κώλων κατὰ τὴν ἄφεσιν, ἐκπῖπτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθαπερεὶ μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης ἐφέρετο καὶ προσπίπτον 7

¹ δύσ|χολον Μ, corr. Μα 2 συμφέροντα Μ, corr. Μα λίαν | έπο Μ, αν add. Να 345 Di, παρὰ corr. Ge 4 ἀνυπόστατον legit Μα, ἀν ... στατον legit Hey, ἀνεπ. στατον legit Bo, corr. Hey 12—202, 2 Suid. v. χέστρος. Pol. fragmentum agnovit Lipsius poliore. lib. IV p. 166 s. coll. Liv. 42, 65, 9, quo e loco Polybio κεστροσφενδόνη cum Sch est restituendum; v. Ni 255 12 ξένον] νέον coni. Sch, καινὸν coni. Be 15 σπιθαμιαίαν Suid. vulgo, cum cod. E Suidae corr. Grom Sch 18. 20. 21 κάλων Lipsius l. c. pro κάλων 22 έκπίπτον Suid., corr. Didotiana 28 μολιβδίς coni. Hu έφδρετο Va 205 pro φέρεται προσπίπτον Suid., corr. Didotiana

μετὰ βιαίας πληγῆς κακῶς διετίθει τοὺς συγκυρήσταντας. —

12 °Οτι ὁ Κότυς ἦν ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αξιόλογος καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας διαφέρων, 2.3 ἔτι δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν κάντα μᾶλλον ἢ Θρᾶξ· καὶ 5 γὰρ υήπτης ὑπῆρχε καὶ πραότητα καὶ βάθος ὑπέφαινεν ἐλευθέριον.

II. RES AEGYPTI.

13 "Οτι Πτολεμαίος δ στρατηγός δ κατά Κύπρον [1011 (13) οὐδαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχὴς καὶ 10 2 πρακτικός. παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ 1164] βασιλέως ὅντος ἐγίνετο μὲν ἐπιμελῶς περὶ συναγωγὴν χρημάτων, ἐδίδου δ΄ ἀπλῶς οὐδὲν οὐδενί, καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐπὶ τῷ μηδὲν προίεσθαι. is 3 τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς 4 πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν, ῶστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον αὐτὸν καὶ τοὺς περὶ τὴν αὐλὴν εὐδοκῆσαι τῷ πρότερον αὐτοῦ συστολῷ καὶ τῷ μηδὲν προίεσθαι.

^{3—7} P 309°, Va 126; Suid.: Κότυς ἀνὴς ἦν κατὰ τὴν cet.
P°: λος νές. Cf. Liv. 42, 67, 3, Diod. 30, 3, Ni 255 s., 336
3 καὶ add. Suid. 5 τύχην P, corr. Va e Suida θςὰξ P, θςάξ Gro, corr. Di e Suida 6 πραότητα P, corr. Sch e Suida 7 ἐλεύθερον Suidae codices ΑV 9—19 P 309° s. Va 126; Suid. Π p. 528, 17: Πτολεματος στρατηγός κατὰ Κύπρον δς οὐδαμῶς cet.; v. Ni 336 15 ἐπὶ Rei 759 Sch pro ἐν 17 ἴκανῶν P, corr. Va e Suida 18 αὐτὸν om. Suid. 19 τῷ Va Suidae cod. A (ut videtur), τὸ P

B. OLYMP. 152, 2.

I. BELLUM PERSICUM.

Οτι κατά τὸν καιρὸν ἡνίκα Περτεύς ἐκ τοῦ πολέμου 14 τοῦ πρὸς Ῥωμαίους ἀπελύθη, Αντήνορος παραγενομένου (11) παρὰ τοῦ Περσέως περὶ (τῆς) τῶν αἰχμαλώτων δια- 5 λυτρώσεως τῶν μετὰ Διοφάνους πλεόντων, ἐνέπεσε μεγάλη τοῖς πολιτευομένοις ἀπορία περὶ τοῦ τί δέον εἰη ποιεῖν. τοῖς μὲν γὰρ περὶ τὸν Φιλόφρονα καὶ 2 Θεαίδητον οὐδαμῶς ἤρεσκε προσδέχεσθαι τὴν τοιαύτην ἐπιπλοκήν, τοῖς δὲ περὶ τὸν Δείνωνα καὶ Πολυάρατον 10 ἤρεσκε. καὶ τέλος ἐποιήσαντο διάταξιν πρὸς τὸν Περ- 3 σέα περὶ τῆς τῶν αἰχμαλώτων διαλυτρώσεως. —

"Οτι Κέφαλος ήκεν έξ 'Ηπείρου, έχων μὲν καὶ πρό-15 τερον ήδη σύστασιν πρὸς την Μακεδόνων οἰκίαν, τότε (18) δὲ διὰ τῶν πραγμάτων ήναγκασμένος αἰρεῖσθαι τὰ 15 τοῦ Περσέως. ἡ δ' αἰτία τοῦ συμβαίνοντος ἐγένετο τοιαύτη. Χάροψ ἡν 'Ηπειρώτης, ἀνὴρ τἄλλα μὲν 2 καλὸς κὰγαθὸς καὶ φίλος 'Ρωμαίων, δς Φιλίππου τὰ κατὰ τὴν "Ηπειρον στενὰ κατασχύντος αἰτιος ἐγένετο τοῦ Φίλιππον μὲν ἐκπεσεῖν ἐκ τῆς 'Ηπείρου, Τίτον δὲ 30 καὶ τῆς 'Ηπείρου κρατῆσαι καὶ τῶν Μακεδόνων. οὖτος 3 υἱὸν ἔσχε Μαχατᾶν, οὖ Χάροψ ἐγένετο. τοῦτον ἀντί-4 1165] παιδα κατὰ τὴν ἡλικίαν ὅντα τοῦ πατρὸς μεταλλάξαντος ὁ Χάροψ μετὰ τῆς καθηκούσης προστασίας εἰς τὴν 'Ρώμην ἀπέστειλε χάριν τοῦ καὶ τὴν διάλεκτον [1012]

²⁻¹¹ X 141°s., 0 198°s., U* 119 s., Ur LXX; v. Ni 386 2 τοῦ οm. Ο 4 περί - διαλυτρώσεως οm. Ο τῆς add. Ur 8 δεαίτητου Υ, δεάτητου Ο, corr. Ullrichius l. c. 78 BW; v. ad 22, 5, 2 12-205, 15 P 310°s., Va 126; v. Diod. 30, 5 Ni 257, 336 21 ante Χάροψ add. και Didotiana

5 καὶ τὰ γράμματα τὰ 'Ρωμαϊκὰ μαθείν. τοῦτο τὸ μειράκιον πολλοίς σύνηθες γεγονός έπαυηλθε μετά 6 τινα χρόνον είς την οίχειαν. δ μεν οὖν πρεσβύτερος Χάροψ μετήλλαξε του βίου. το δε μειράκιου μετέωρου δυ τη φύσει και πάσης πουηρίας ξμπλεων έκορωνία s 7 και παρετρίβετο πρός τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας. τὰς μὲν ούν άρχὰς οὐδεὶς ἡν αὐτοῦ λόγος, άλλ' οἱ προκατέγοντες καὶ ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς δόξαις, οἱ περὶ τὸν Αντίνουν, έχειριζον τὰ κοινὰ κατὰ τὰς αύτῶν γνώμας. 8 του δε πολέμου του Περσικού συστάντος, εὐθέως 10 διέβαλλε τὸ μειράκιον τοὺς προειρημένους ἄνδρας προς 'Ρωμαίους, άφορμη μέν χρώμενον τη προγεγενημένη συστάσει των άνδρων πρός την Μακεδόνων 9 ολκίαν, κατά δὲ τὸ παρὸν πάντα παρατηροῦν καὶ πᾶν τὸ λεγόμενον ἢ πραττόμενον ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ γεῖρον 15 έκδεγόμενον καὶ τὰ μὲν ἀφαιροῦν τὰ δὲ προστιθέν 10 έλάμβανε πιθανότητας κατά τῶν ἀνθρώπων. ὁ δὲ Κέφαλος, τάλλα τε φρόνιμος καὶ στάσιμος άνθρωπος, καί κατά τούς καιρούς τούτους έπί τῆς ἀρίστης ὑπῆρχε 11 γνώμης, άργόμενος γὰρ ηὕξατο τοῖς θεοῖς μὴ συστῆναι 20 12 τὸν πόλεμον μηδὲ κριθηναι τὰ πράγματα πραττομένου δε τοῦ πολέμου τὰ κατὰ τὴν συμμαχίαν έβούλετο δίκαια ποιείν 'Ρωμαίοις, πέρα δε τούτου μήτε προστρέχειν 13 άγεννῶς μήθ' ὑπηρετεῖν μηδὲν παρὰ τὸ δέον. τοῦ δὲ Χάροπος ένερνως γρωμένου ταῖς κατ' αὐτοῦ διαβολαῖς 25

⁴ τὸ δὲ -6 ἄνδρας: Suid. v. ἐκορωνία $\,^5$ ἔμπλεον ἐν κορωνία $\,^7$, corr. $\,^7$ να e Suida $\,^7$ προανέχοντες coni. Ernestus lex. 96, προέχοντες coni. $\,^5$ θ post $\,^7$ Λντίνουν addenda esse και $\,^7$ Κέφαλον coni. $\,^7$ $\,^7$ αὐτῶν $\,^7$ P, corr. $\,^7$ 12 χρώμενον $\,^7$ ante $\,^7$ Rei 760 $\,^7$ $\,^7$ χρώμενος $\,^7$ $\,^7$ vulgo $\,^7$ $\,^7$ άχρώμενος $\,^7$ Hu, εὐχόμενος $\,^7$

καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὴν 'Ρωμαίων βούλησιν γινόμενον εἰς ἐθελοκάκησιν ἄγοντος, τὸ μὲν πρῶτον οἱ προειρημένοι κατεφρόνουν, οὐδὲν αὐτοῖς συνειδότες ἀλλότριον βουλευομένοις 'Ρωμαίων. ὡς δὲ τοὺς περὶ τὸν 14 5 'Ιππόλοχον καὶ Νίκανδρον καὶ Λόχαγον εἶδον τοὺς Αἰτωλοὺς ἀναγομένους εἰς τὴν 'Ρώμην ἀπὸ τῆς ἰππο-1166] μαχίας ἀλόγως, καὶ τὰς διαβολὰς τὰς ἐκ τῶν περὶ Λυκίσκον πεπιστευμένας κατ' αὐτῶν, οῖτινες κατὰ τὴν Αἰτωλίαν τὴν αὐτὴν αῖρεσιν ἡγον τῷ Χάροπι, τὸ 10 τηνικάδε προϊδόμενοι τὸ μέλλον ἐβουλεύοντο περὶ αὐτῶν. ἔδοξεν οὐν αὐτοῖς παντὸς πεῖραν λαμβάνειν 15 ἐφ' ῷ μὴ προέσθαι σφᾶς αὐτοὺς ἀκρίτως εἰς τὴν [1018 'Ρώμην ἐπανάγεσθαι διὰ τὰς Χάροπος διαβολάς. οῦτω 16 μὲν οὖν οἱ περὶ τὸν Κέφαλον ἡναγκάσθησαν παρὰ 15 τὰς αὐτῶν προαιρέσεις ἑλέσθαι τὰ τοῦ Περσέως. —

"Ότι οἱ περὶ Θεόδοτον καὶ Φιλόστρατον ἐποίησαν 16 ἀσεβὲς πρᾶγμα καὶ παράσπονδον ὁμολογουμένως. πυθό- 2 μενοι γὰρ τὸν ὕπατον τῶν Ῥωμαίων Αὐλον Ὁστίλιον παραγίνεσθαι κομιζόμενον εἰς Θετταλίαν ἐπὶ τὸ στρατό- το πεδον καὶ νομίζοντες, εἰ παραδοῖεν τὸν Αὐλον τῷ Περσεῖ, μεγίστην μὲν (ἄν) πίστιν προσενέγκασθαι, μέγιστα δ' ἄν βλάψαι κατὰ τὸ παρὸν Ῥωμαίους, ἔγραφον

¹ παν τὸ Sch, πασαν (s. acc.) P, παν Va 3 αὐτοῖο P, cott. Va 4 βουλομένοιο P, cott. Rei 760 Be 5 λοχαγὸν P, cott. Di 7 περί Va, περί περί (s. acc.) P 8. 9 πατὰ τὰσ αἰτωλίαν τὴν αὐτῶν P, cott. Va 10 προειδόμενοι P, cott. Be 11. 15 αὐτῶν P, cott. Va 11 πάντως P, cott. Sch auctore Gτο not. 452 πείραν P, cott. Sch 12 ἀκρίτως σώονοδε P, σώονοδε del vel σώονο μὲν, ἀκρίτως δὲ coni. Va, ἀκρίτως οῦτως ώστε Hu (sed v. 28, 6, 7), ἀκρίτως ὁπωσδήποτ' coni. BW 18 ἀνάγεσθαι Na 256 s. sed v. 8, 24, 5 et 6 16-206,14 P $310^{\rm m}$ s., Va 130; v. Diod. 30, 5°, Ni 257,386 18 ἀνλον P 20.206,6 αῦλον P 21 ἀν add. Na 345 Di

3 τῷ Περσεῖ συνεχῶς ἐπισπεύδειν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐβούλετο μὲν ἐξ αὐτῆς προάγειν καὶ συνάπτειν, τῶν δὲ Μολοττῶν κατὰ τὸν ᾿Αῷον ποταμὸν τὴν γέφυραν κατειληφότων ἐκωλύετο τῆς ὁρμῆς καὶ πρῶτον ἠναγ-4 κάζετο διαμάχεσθαι πρὸς τούτους. συνέβη δὲ τὸν 5 Αὖλον εἰς τοὺς Φανοτεῖς παραγενόμενον καταλῦσαι παρὰ Νέστορι τῷ Κρωπίω καὶ παραδοῦναι καθὰ αὐτοῦ τοἰς ἐχθροῖς καιρὸν ὁμολογούμενον (ὅν) εἰ μὴ τύχη τις ἐβράβευσε πρὸς τὸ βέλτιον, οὐκ ἄν μοι δοκεῖ διαφυγεῖν. νῦν δὲ δαιμονίως πως ὁ Νέστωρ τὸ μέλλον 10 ὀττευσάμενος ἐξ αὐτῆς ἡνάγκασε μετελθεῖν εἰς Γίτανα 6 τῆς νυκτός. καὶ ἀπογνοὺς τὴν διὰ τῆς Ἡπείρου πορείαν ἀνήχθη καὶ πλεύσας εἰς ᾿Αντίκυραν ἐκεῖθεν ἐποιήσατο τὴν ὁρμὴν εἰς Θετταλίαν.

II. RES ASIAE.

15

1167 17] "Ότι Φαρνάκης πάντων τῶν πρὸ τοῦ βασιλέων ἐγένετο παρανομώτατος. —

18 "Οτι "Ατταλος χειμάζων ἐν Έλατεία καὶ σαφῶς εἰ $^{(15)}$ δὼς τὸν ἀδελφὸν Εὐμένη λυπούμενον ὡς ἔνι μάλιστα

²s. τῶν δ' ἀπολλωνιατῶν coni. Schornius Gesch. Griech. cet. Bonn. 1833, 349 ann. 2 3 τὸν ἀφον Sch, τον λωίτον (s. acc.) P, τὸν Λωὸν Va vulgo 6 φανοσεῖο P, corr. Sch auctore Va ann. 24 coll. Liv. 43, 23, 1. 45, 26, 3 καταλύσαι P, corr. Sch 7 τῷ Ὁρωπίφ (cum hiatu) coni. Gro not. 452, τῷ Εὐρωπίφ (cum hiatu) vel τῷ Κεκρωπίφ Κrascheninnikovius Hermes 1902, 489 ann. 1 8 ὁμολογουμένως coni. Va δν add. Va 9 δοκῆι P, corr. Va 11 Γίτανα Krascheninnikovius l. c. 489 ss. (item correxerat sed hanc emendationem non in medium protulerat BW), γίτω|να P secundum BW, γίτα|να legit Krascheninnikovius l. c., γείτονα Va, γείτονος vulgo post Sch lex. 120 16. 17 P 311°, Va 130; v. Meischkium Symbol. ad Eumenis II. reg. Perg. hist. cet. 95 ss., Ni 336 19 ante ώς add. μèν Sch vulgo, om. P BW

καὶ βαρυνόμενον ἐπὶ τῷ τὰς ἐπιφανεστάτας αὐτοῦ τιμὰς ἡθετῆσθαι παρὰ τῶν ἐν Πελοποννήσῷ διὰ κοινοῦ δόγματος, ἐπικρυπτόμενον δὲ πρὸς πάντας τὴν περὶ αὐτὸν ὑπάρχουσαν διάθεσιν, ἐπεβάλετο διαπέμπεσθαι 2 5 πρός τινας τῶν ἐν ᾿Αχαῖᾳ, σπουδάζων ἀποκατασταθῆναι τὰδελφῷ δι᾽ αὐτοῦ μὴ μόνον τὰς ἀναθηματικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐγγράπτους τιμάς. τοῦτο δ᾽ ἐποίει πεπεισμένος 3 μεγίστην μὲν ἂν ἐκείνῷ ταύτην (τὴν) χάριν προσ- [1014 ενέγκασθαι, μάλιστα δ᾽ ἂν τὸ φιλάδελφον καὶ γενναίον 10 τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως ἐναποδείξασθαι τοῖς Ἑλλησι διὰ ταύτης τῆς πράξεως. —

"Ότι 'Αντίοχος δοῶν ἐκφανῶς ήδη τοὺς κατὰ τὴν 19 'Αλεξάνδρειαν παρασκευαζομένους εἰς τὸν περὶ Κοίλης (17) Συρίας πόλεμον, εἰς μὲν τὴν 'Ρώμην ἔπεμψε πρεσβευ15 τὰς τοὺς περὶ Μελέαγρον, ἐντειλάμενος λέγειν τῆ 2 συγκλήτφ καὶ διαμαρτύρασθαι διότι παρὰ πάντα τὰ δίκαια Πτολεμαίος αὐτῷ τὰς χεῖρας ἐπιβάλλει (πρότερος) * * *

Ισως μέν οὖν έν πᾶσι τοῖς ἀνθρωπείοις τῷ καιρῷ 20 το δεῖ μετρεῖν ἕκαστα τῶν ἐνεργουμένων· μεγίστην γὰρ $^{(17)}$

¹ βαρύνοντα P, corr. Rei 761 Sch 2 παρὰ BW pro ὑπὸ 2. 3 διὰ κοινοῦ δόγματος transponit ante ὑπὸ τῶν Ben 290 s. 3 ἐπικρυπτόμενοσδὲ P, corr. Sch 4 αὐτὸν Be 6 δι' αὐτοῦ BW, δι' αὐτοῦ P, αὐτοῦ Vα vulgo, del. Ben 291, v. BW IV cap. II 8 ἄν ἐκείνω Vα pro ἀνακινῶν τὴν οm. P vulgo ante Sch, Di, add. Rei 761 Sch 9 μάλιστάδ' P 10 αὑτοῦ P, corr. Vα 12—18 X 142° s., 0 198°, U* 120 s., Ur LXXI; O™: ἀντίοχος 15 τοῖς O 16 διαμαρτύρεσθαι Nα 354 coll. 28, 1, 6, sed v. 21, 4, 2 17 πρότερος add. BW coll. 28, 1, 6, sed v. 21, 4, 2 17 πρότερος add. BW coll. 28, 1, 6 18 ***] Polybii verba de expeditione Antiochi in Aegyptum facta esse omissadocet Sch; v. Metzungium Beiträge cet. (progr. gymn. Saargemuend. 1876) 8 19—208, 4 M 70, 13—17 Hey. Hoc et insequens fragmentum videtur pertinere ad Antiochi irruptionem in Aegyptum factam 19 ἀνθράποιο M, corr. Ge

- άμαρτημάτων. κάλιστα δ' έν τοίς πολεμικοίς οδτος τὰ μέρη γίνον-
- 3 "Οτι δοκοῦσι πολλοὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐπιθυμεῖν ε 1168] τῶν καλῶν, ὀλίγοι δὲ τολμᾶν ἐγχειρεῖν αὐτοῖς, σπάνιοι δὲ τῶν ἐγχειρησάντων ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὰ πρὸς τὸ καθῆκον ἐν ἑκάστοις ποιούμενα.

⁵⁻⁸ M 70, 17-20 Hey, v. ad 207, 19-208, 4 7. 8 τὰ πρὸσ M, τολμῶσι Hu 8 ποιούμενα Hey (v. 21, 42, 2, fragm. 53), 'post ἐκάστοις ultraque lineam vidi: πριξιμμ' Hey, ἑκάστοις ποιεῖν legerat Ma, ἐκάστοισ πο|ιειν legit Bo, ἐκάστοις πράγμασιν Hu

FRAGMENTA LIBRI XXVIII.

OLYMP. 152, 3.

I. RES ITALIAE.

"Ότι τοῦ πολέμου (τοῦ) περὶ Κοίλης Συρίας ήδη [1 1015 καταρχὴν λαβόντος Άντιόχφ καὶ Πτολεμαίφ τοῖς βασιλεῦσιν, ἡκον πρέσβεις εἰς τὴν 'Ρώμην παρὰ μὲν Άντιόχου Μελέαγρος καὶ Σωσιφάνης καὶ 'Ηρακλείδης, παρὰ δὲ Πτολεμαίου Τιμόθεος καὶ Δάμων. συνέβαινε 2 δὲ κρατεῖν τὸν 'Αντίοχον τῶν κατὰ Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην πραγμάτων. ἐξ οὖ γὰρ 'Αντίοχος ὁ πατὴρ 3 τοῦ νῦν λεγομένου βασιλέως ἐνίκησε τῆ περὶ τὸ Πάτουν μάχη τοὺς Πτολεμαίου στρατηγούς, ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων ἐπείθοντο πάντες οἱ προειρημένοι τόποι τοῖς ἐν Συρία βασιλεῦσιν. διόπερ ὁ μὲν 'Αντίοχος 4 ἡγούμενος τὴν κατὰ πόλεμον Ισχυροτάτην καὶ καλλίστην εἶναι κτῆσιν, ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἐποιεῖτο τὴν σπουδήν' ὁ 5 16 δὲ Πτολεμαίος ἀδίκως ὑπολαμβάνων τὸν πρότερον

^{2-210, 19} X 142^u - 144^r , 0 198^u - 199^u , U* 121 - 123, Ur LXXII; v. Diod. 30, 2, Ni 336 2 τοῦ alterum add. Ur ηδη om. Di 3 κατ' ἀρχὴν Ο 5 μελέαγρον Ο σωσιφάτης Ο άρακλείδης Y, corr. Ur 9 πάνιον U* quoque, non σπάνιον, ut scribit Ur not. 73 12 βασιλεῦσιν Y Be Hu, βασιλεῦσι U* Ur vulgo 14 ἰδίως Ο

Αυτίογον συνεπιθέμενον τη του πατρός δρφανία παρηρήσθαι τὰς κατὰ Κοίλην Συρίαν πόλεις αὐτῶν, οὐτ οίός τ' ην έχείνω παραγωρείν των τόπων τούτων. 6 διόπερ οἱ περὶ τὸν Μελέαγρον ἦχον, ἐντολὰς ἔχοντες μαρτύρεσθαι την σύγκλητον διότι Πτολεμαίος αὐτῶ 5 παρά πάντα τὰ δίκαια τὰς γεῖρας ἐπιβάλλει πρότερος, 1169 7] οί δὲ περί τὸν Τιμόθεον περί τε τῆς (τῶν) φιλανθρώπων ανανεώσεως και τοῦ διαλύειν τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον, μάλιστα δὲ παρατηρεῖν τὰς τῶν περὶ τὸν 8 Μελέαγρον έντεύξεις. περί μεν οὖν τῆς διαλύσεως 10 ούκ έθάρρησαν είπειν, Μάρκου συμβουλεύσαντος αὐτοίς Αλμιλίου περί δε των φιλανθρώπων ανανεωσάμενοι καί λαβόντες ἀποκρίσεις ἀκολούθους τοῖς ἀξιουμένοις 9 έπανηλθον είς την 'Αλεξάνδοειαν. τοῖς δὲ περὶ τὸν Μελέαγοον ή σύγκλητος ἀπεκρίθη διότι Κοΐντω Μαρ- 15 κίω δώσει την έπιτροπην γράψαι περί τούτων πρός Πτολεμαΐον, ως αὐτῷ δοχεῖ συμφέρειν έχ τῆς ίδίας πίστεως. καὶ ταῦτα μέν ούτως έχειρίσθη κατά τὸ παρόν. —

2 "Οτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους ἡλθον καὶ παρὰ 20 'Ροδίων πρέσβεις, ήδη τῆς θερείας ληγούσης, Άγησί- [1016

¹ παρηφείσθαι O 2 αὐτῶν Y Ben 291 Di, αὐτοῦ Ur vulgo, αὐτοῦν Ur not. 78 3 ο I_S Y, corr. Ur τ' Y Ben I. c. Be, τε Ur vulgo ἐκείνον παραχωρείη Y, corr. Ur 5 πτολεμαῖον O 6 πρότερον O 7 τῶν Rei 689 Sch, om. Y Ur vulgo φιλανθρώπων Y Ca 893, φιλανθρωπίων Ur 9 τῶν] τὸν O 12 φιλανθρώπων Y Ca 893, φιλανθρωπίων Ur 12. 13 (τῆς) r. φιλ. ἀνανεώσεως λαβόντες ἀπ. Rei 689 I_S πότντον τῷ μαρκίῷ O 16 ante περί add. τε Y, del. Rei 689 Sch 18 ἐχειρίσθαι O 20–211, 20 X 144 r –145 r , O 199 u — 200 r , U^* 123 — 125, Ur LXXIII; v. Ni 336 21 θερίας Y Ur, θεωρίας U^* , corr. Ca 893 λ ιγούσης X ἀγησίλοχος Y Di Hu, ἀγησίλοχος O, ἀγηρίλοχος U^* , ἡγησίλοχος Ur vulgo, corr. BW; v. ad 27, 3, 3

λογος και Νικαγόρας και Νίκανδρος, τήν τε φιλίαν 2 ανανεωσόμενοι και σίτου θέλοντες έξαγωγην λαβείν, αμα δε και περί των διαβολών απολογησόμενοι των λενομένων κατά τῆς πόλεως. ἐκφανέστατα γὰρ ἐδόκουν 3 ε στασιάζειν [έν τῆ 'Ρόδω] οί μέν περί τὸν 'Αγαθάγητον καί Φιλόφρονα καί 'Ροδοφώντα καί Θεαίδητον, άπερειδόμενοι πάσας τὰς ἐλπίδας ἐπὶ Ῥωμαίους, οἱ δὲ περὶ τὸν Δείνωνα καὶ Πολυάρατον ἐπὶ Περσέα καὶ Μακεδόνας. ἐξ ὧν πλεονάκις ἐν τοῖς ἐκείνων πράγμασιν 4 10 αντιροήσεως γινομένης, και διελκομένων των διαβουλίων, έλάμβανον άφορμας οἱ βουλόμενοι λογοποιείν κατά τῆς πόλεως, οὐ μὴν ἥ γε σύγκλητος τότε προσ- 5 εποιήθη τούτων οὐδέν, καίπερ σαφώς είδυῖα τὰ γενόμενα παρ' αὐτοῖς. σίτου (δ' ἔδωκε) δέκα μυριάδας 15 μεδίμνων έξάγειν έπ Σικελίας. ταῦτα μὸν οὖν ή 6 σύγκλητος έχρημάτισεν ίδία τοις 'Ροδίων πρεσβευταίς, 1170] ἀχολούθως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἀπήντησε 7 τοῖς ἀπὸ τῆς Ελλάδος παραγεγονόσι, τηροῦσιν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν 8 20 τούτοις ήν.

² σἔτον Ο ἐξαγαγεῖν λαβεῖν Ο 5 ἔν τῷ ὁόδφ (Υ), del. Di, transponit ante στασιάζειν Ben 291 6 ὁοδοφῶντα Υ ante Ur, ἡδοφῶντα U** Φεαίτητον Υ*, corr. Ullrichius l. c. 78 BW; v. ad 22, 5, 2 ἀπεριδόμενοι Ο 8 δίδωνα Υ, δίωνα Ο, δίνωνα Ur, corr. Sch 9 πράγμασιν Υ* Sch, πράγμασι Ur vulgo 10 γινομένης Υ Ur vulgo ante Sch, BW, γενομένης Ο vulgo post Sch 13 τοῦτο Ο καίπερ] καὶ περί Ο 14 σίτον Υ ante Ur, σῖτον U* (δ' ἔδωκε) δέκα BW, δέκα Υ, δὲ κα Ο, (δὲ) δέκα Ur vulgo 15 post Σικελίας add. ἀφῆκαν Ur, ἐφῆκε νεὶ εἴασε Rei 689 s., ἐφῆκαν Di, συγμάτισε (ἐχοημάτησε Ο) διὰ τῶν ὁοδίων πρεσβευτῶν Υ, corr. Rei 690 Sch 17 ἀπήντησε Ο ex ἀπάντησε 18 τηροῦσιν Χ BW, τηροῦσι Υ* Ur vulgo

II. BELLUM PERSICUM.

"Ότι Αὖλος κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἀντιστράτηγος ὢν καί παραγειμάζων εν Θετταλία μετὰ τῶν δυνάμεων έξέπεμψε πρεσβευτάς είς τούς κατά την Ελλάδα τόπους 2 Γάιον Ποπίλιον καὶ Γνάιον 'Οκταούιον: οι πρώτον 5 μεν είς Θήβας έλθόντες επήνεσαν και παρεκάλεσαν τούς Θηβαίους διαφυλάττειν την πρός 'Ρωμαίους 3 εύνοιαν. έξης δε τούτοις επιπορευόμενοι τας έν Πελοποννήσω πόλεις ἐπιδεικνύειν ἐπειρῶντο τοῖς άνθρώποις την της συγκλήτου πραότητα καὶ φιλαν- 10 θρωπίαν, προφερόμενοι τὰ δόγματα τὰ μικρώ πρότερον 4 ρηθέντα, αμα δε δια των λόγων παρενέφαινον ως είδότες τούς έν έκάσταις των πόλεων παρά τὸ δέον άναχωροῦντας, ώσαύτως δὲ καὶ τοὺς προπίπτοντας. 5 καὶ δῆλοι πᾶσιν ἦσαν δυσαρεστούμενοι τοῖς ἀναγωροῦ- 15 6 σιν ούχ ήττον ἢ τοῖς ἐκφανῶς ἀντιπράττουσιν. ἐξ ὧν τούς πολλούς είς ἐπίστασιν καὶ διαπόρησιν ἦνον ὑπὲρ τοῦ τί ποτ' ἂν ἢ λέγοντες ἢ πράττοντες εὐστοχοῖεν [1017 7 των παρεστώτων καιρών, οἱ δὲ περὶ τὸν Γάιον, συναγθείσης της των 'Αγαιων έκκλησίας, έλέγοντο μέν 20 βεβουλεύσθαι κατηγορήσειν των περί τὸν Λυκόρταν

^{2-215, 3} V 90^r-93^r, W 61^r-63^r, N 96^u-99^u, U 355-361, Ur LXXIV; v. Liv. 43, 17, 288., Ni 258, 336 2 αόλός (Z) V^m, αόλος (s. acc.) V, corr. Ur άντιστράτηγος] v. Schornium Gesch. Griechenl. cet. Bonn. 1833, 351 ann. 3 3 μετά τῶν ex μετ' αύτῶν Ν δυνάμεων ex δυνάμεως V 5 πόπλιον Z, ποπίλλιον Ur, corr. Di όκταούιον Z Ur not. 73, παταούιον (sic) V, όκταύιον Ur vulgo ante Di 6 δήβαν W, δήβαν Ν 11 τὰ prius om. N 13 ἐκάσταις Z Hu, ἐκάστω U, ἐκάστη Ur vulgo 14 προσπίπτοντας Z, corr. Sch 18 ἡ ante λέγ. Z, om. WN, corr. Ur εὐχοχοῖεν U super χ prius superscripto 5 20 ἔλεγον τὸ Z, corr. Ur 21 λυκόρτα Z, corr. Ur

καὶ τὸν Ἄρχωνα καὶ Πολύβιον, καὶ παραδείξειν ἀλλο- 8 τρίους ὑπάρχοντας τῆς. τῶν Ῥωμαίων αἰρέσεως καὶ τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας κατὰ τὸ παρόν, οὐ φύσει τοιούτους ὅντας, ἀλλὰ παρατηροῦντας τὰ συμβαίνοντα καὶ τοῖς καιροῖς ἐφεδρεύοντας. οὐ μὴν ἐθάρρησαν 9 τοῦτο ποιῆσαι διὰ τὸ μηδεμίαν εὕλογον ἀφορμὴν ἔχειν κατὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. διὸ συναχθείσης 10 1171] αὐτοῖς τῆς βουλῆς εἰς Αἰγιον, ἀσπαστικήν τε καὶ παρακλητικὴν ποιησάμενοι τὴν πρὸς τοὺς ᾿Αχαιοὺς 10 ἔντευξιν ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Αἰτωλίαν.

Καὶ πάλιν έκει συναγθείσης αὐτοίς τῆς ἐκκλησίας 4 είς Θέρμον, παρελθόντες είς τούς πολλούς παρακλητιπούς παὶ φιλανθρώπους διετίθεντο λόνους. τὸ δὲ 2 συνέχον αὐτοῖς τῆς ἐκκλησίας, ὁμήρους ἔφασαν δεῖν 15 δοθηναι σφίσι παρά των Αλτωλών. τούτων δέ κατα- 3 βάντων, Πρόανδρος ἐπαναστὰς ἐβούλετό τινας εὐχρηστίας πρός αὐτοῦ γεγενημένας εἰς τοὺς Ῥωμαίους προφέρεσθαι καὶ κατηγορείν τῶν διαβαλλόντων αὐτόν. έφ' ον Γάιος πάλιν έπαναστάς, και καλώς είδως άλλό- 4 20 τριον αὐτὸν ὄντα Ῥωμαίων, ὅμως ἐπήνεσε καὶ πᾶσι τοῖς εἰρημένοις ἀνθωμολογήσατο. μετὰ δὲ τοῦτον προ- 5 ελθών Λυκίσκος έπ' δυόματος μεν ούδενος έποιήσατο κατηγορίαν, καθ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν, ἔφη νὰο περὶ 6 μέν των πορυφαίων παλώς βεβουλεύσθαι 'Ρωμαίους, 25 άπαγαγόντας αὐτοὺς είς τὴν Ῥώμην, λέγων τοὺς περί τον Εύπόλεμον και Νίκανδρον, τούς δε συναγωνιστάς 7 καὶ τοὺς παραστάτας τοὺς ἐκείνων ἔτι μένειν κατὰ

³ φ \dot{v}^6 V 7 δι' δ Z, corr. Ur in marg. edit. 9 τοὺς om. Didotiana Di 14 αὐτοῖς Z ante Ur, αὐτοὺς U 15 post δὲ add. τῶν Z, del. Ur 16 εὐχαριστίας Z, corr. Ca 895 17 αὐτοῦ Be 18 αὐτήν WN 22 λευκίσκος Z, corr. Ur e § 9 27 παραστάντας Z, corr. Ur

την Αιτωλίαν, ους δείν απαυτας της αυτης τυγείν έχείνοις έπιστροφής, αν μή προώνται τα τέχνα 'Ρω-8 μαίοις είς δμηρείαν. μάλιστα δε κατ' Άρχεδάμου καί 9 Πανταλέοντος ἐποίει τὰς ἐμφάσεις. τούτου δὲ παραγωρήσαντος, Πανταλέων άναστάς τὸν μὲν Λυκίσκον 5 διά βραγέων έλοιδόρησε, φήσας αὐτὸν άναισχύντως 10 καλ άνελευθέρως κολακεύειν τούς ύπερέχοντας, έπλ δέ τον Θόαντα μετέβη, τοῦτον ὑπολαμβάνων εἶναι τὸν άξιοπίστως ένιέντα τὰς κατ' αὐτῶν διαβολὰς τῶ δοκείν μηδεμίαν ύπάρχειν αύτοις πρός τοῦτον δια- [1018 11 φοράν. και τὰ μὲν ὑπομνήσας τῶν κατ' Αυτίοχον καιρών, τὰ δ' ὀνειδίσας εἰς ἀγαριστίαν αὐτώ, διότι δοθείς εκδοτος 'Ρωμαίοις, πρεσβεύσαντος αὐτοῦ καὶ 1172] Νικάνδρου, τύχοι τῆς σωτηρίας ἀνελπίστως. 12 ταγέως έξεκαλέσατο τοὺς ὅχλους εἰς τὸ μὴ μόνον 15 θορυβείν τὸν Θόανθ', ὅτε βουληθείη τι λέγειν, 13 (άλλά) καὶ βάλλειν όμοθυμαδόν. γενομένων δὲ τούτων βραγέα καταμεμψάμενος δ Γάιος τούς Αίτωλούς έπὶ τῶ βάλλειν τὸν Θόανθ', οὖτος μέν εὐθέως μετὰ τοῦ συμπρεσβευτοῦ (συν)απῆρεν εἰς 10

¹ οδς Ur pro οὐ 2 ποόωνται Di 3 δμησείαν V ante Be auctore Sch, δμησίαν Z vulgo άρχιδάμον Z, corr. Sch ind. hist. 230, v. Gillischewskium de Aetolorum praetoribus cet. Diss. inaug. Berolin. 1896, 47 et 57 7.8 ἔτι (vel ἔπειτα) δὲ τοῦ Θόαντος κατηγόρησε, τοῦτον cet. coni. Ημ 8 δόαντον Z, corr. Ur μετέβη om. N 9 ἔνιέντα om. N, add. N^m 10 τοῦτο Z, corr. Ur 12 δὲ Z, corr. Ben 291 BW άχαριστείαν VN 13 δεθείς Z, corr. Ur ἔκδοτος Z Ca 896, ἔκδωτος Ur 14 τύχη Z, τύχη Ur, corr. Be 15 ὅχλονς BW, άχαιοὺς Z Ur vulgo, Αἰτωλοὺς Rei 690 vulgo post Sch 16 δόαντον Z, δόαντα Ur, corr. Hμ ὁπότε coni. Ημ βουληθείη Z ante Sch, βουληθείς U Ur vulgo 17 ἀλλὰ add. Rei 690 Sch 19 τῷ et τὸ per dittogr. W δόαντον Z, δόαντα Ur, corr. BW, v. ad p. 214, 16 οῦτως N 20 ἀπῆρεν Z, corr. BW coll. Diod. 5, 49, 2; 52, 2; v. Krebsium D. Präpos. cet. 58

'Ακαρνανίαν, ἐκσιωπηθείς περί τῶν ὁμήρων' τὰ δὲ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἡν πρὸς ἀλλήλους καὶ ταραχαῖς ὁλοσχερέσιν.

Κατὰ δὲ τὴν 'Ακαρνανίαν συναχθείσης τῆς ἐκ- 5 κλησίας εἰς Θύρρειον, Αἰσχρίων μὲν καὶ Γλαῦκος καὶ Χρέμας ὅντες 'Ρωμαίων παρεκάλουν τοὺς περὶ τὸν Γάιον ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν 'Ακαρνανίαν' εἶναι γὰρ 2 παρ' αὐτοῖς τοὺς ἀποφέροντας τὰ πράγματα πρὸς Περσέα καὶ Μακεδόνας. Διογένης δὲ τὴν ἐναντίαν 3 10 ἐποιήσατο τούτοις συμβουλίαν. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν φρουρὰν εἰσάγειν εἰς οὐδεμίαν πόλιν ταῦτα γὰρ ὑπάρχειν τοῖς πολεμίοις γενομένοις καὶ καταπολεμηθεῖσιν ὑπὸ 'Ρωμαίων' οὐδὲν δὲ πεποιηκότας Άκαρνᾶνας οὐκ 4 ἀξίους εἶναι φρουρὰν εἰσδέχεσθαι κατ' οὐδένα τρόπον. 15 τοὺς δὲ περὶ Χρέμαν καὶ Γλαῦκον ἰδίαν ἐθέλοντας 5 κατασκευάζεσθαι δυναστείαν διαβάλλειν τοὺς ἀντιπολιτευομένους καὶ θέλειν ἐπισπᾶσθαι φρουρὰν τὴν

¹ καρνανίαν Z, corr. Ur παρὰ W, corr. W^m 4 κατὰ δὲ τὴν ἀκαρνανίαν (ἀκαρνανίαν V) ὅτι (non Ὁτι) ἔδοξε cet. (ν. cap. 6 et 7) continuo sequuntur in Z 4 Ὁτι κατὰ τὸν ἀκαρνάβαν συναχθείσης — 216, 6 ἀνθύπατον: X 145° s., 0 200° s., U^* 125—127, Ur LXXV. Ursinus secutus codicum auctoritatem duo librorum Z fragmenta (cap. 3. 4 et cap. 6. 7) coniunxit et librorum Y eclogam (cap. 5) novae epitomae LXXV tribuit; Rei 690 s. fragmentorum eum ordinem restituit, quem inde a Sch omnes editores recte tenuerunt 4 τὴν ἀκαρνανίαν (ἀκαρνανάν V) Z Ur, τὸν ἀκαρνάβαν Y 5 Θύρρειον BW (ν. ad 21, 29, 4), Φούριον Y Ur vulgo γλάκος Y, corr. Ur e § 5 6 χοεμίας Y, χρέμης Ur, corr. Hu, v. 30, 13, 4 ante δντες add. φίλοι (cum hiatu) Ur, post ξωμαίων Ben 291 Di vulgo, sed v. 30, 32, 8 τὸν Y ante Ur, τε U^* 7 γὰρ Ca 899 pro δὲ 8 κερὶ αὐτοὺς Y, corr. Rei 693 Sch 9 διογένης Ur e § 6 pro διὸ γενομένης 11 φρονεᾶν X εἰσάγειν Y ante Ur, om. U^* 12 γενομένους Y, γενομένοις Ur vulgo ante Sch, BW, γενενημένοις O vulgo post Sch 15 χρέμιν Y, χρέμην Ur, corr. Hu, v. ad D. 215, 6

- 6 συνεπισχύουσαν ταῖς αὐτῶν πλεονεξίαις. φηθέντων δὲ τούτων οἱ περὶ τὸν Γάιον θεωροῦντες τοὺς ὅχλους δυσαρεστουμένους ταῖς φρουραῖς καὶ βουλόμενοι στοιχεῖν τῆ τῆς συγκλήτου προθέσει, συγκαταθέμενοι τῆ τοῦ Διογένους γνώμη καὶ συνεπαινέσαντες ἀπῆραν ἐπὶ ε Λαρίσης πρὸς τὸν ἀνθύπατον. —
- 1178 6] "Ότι έδοξε τοῖς "Ελληςι περὶ τῆς πρεσβείας ἐπι2 στάσεως χρείαν ἔχειν τὸ γινόμενον. παραλαβόντες οὖν
 τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην πολιτείαν ὁμογνωμονοῦντας· οὖτοι
 δ' ἡσαν 'Αρκεσίλαος, 'Αρίστων Μεγαλοπολίται, [1018
 Στρατίος Τριταιεύς, Ξένων Πατρεύς, 'Απολλωνίδας
 3 Σικυώνιος· ἐβουλεύοντο περὶ τῶν ἐνεστώτων. ὁ (μὲν)
 οὖν Αυκόρτας ἔμεινεν ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως,
 κρίνων μήτε Περσεί μή(τε) 'Ρωμαίοις συνεργεῖν μηδέν,
 4 ὁμοίως μηδ' ἀντιπράττειν μηδετέροις. τὸ μὲν γὰρ 15
 - 4 ομοίως μησ άντιπράττειν μησετεροίς. το μέν γάρ 1 συνεργείν άλυσιτελές ένόμιζε πάσιν είναι τοίς Έλλησιν, προορώμενος το μέγεθος της έσομένης έξουσίας περί

τούς πρατήσαντας, τὸ δ' ἀντιπράττειν ('Ρωμαίοις) ἐπι- 5 σφαλές διὰ τὸ πολλοίς καὶ τοίς ἐπιφανεστάτοις 'Ρω*uαίων ἀντωσθαλμηκέναι περί τῶν κοινῶν πραγμάτων* κατά τούς ανώτερον καιρούς. δ δ' Απολλωνίδας καὶ 6 5 Στρατίος αντιπράττειν μέν ἐπίτηδες 'Ρωμαίοις οὐκ φοντο δείν τους δ' υπερχυβιστώντας και διά των κοινών πραγμάτων ίδίαν γάριν ἀποτιθεμένους παρά 'Ρωμαίοις καὶ τοῦτο πράττοντας παρὰ τοὺς νόμους καὶ παρὰ τὸ κοινῆ συμφέρον, τούτους ἔφασαν δεῖν 10 κωλύειν καί πρὸς τούτους ἀντοφθαλμεῖν εὐγενῶς. ὁ 7 δ' "Αρχων ἀκολουθεῖν ἔφη δεῖν τοίς καιροῖς καὶ μή διδόναι τοῖς έχθροῖς ἀφορμὴν εἰς διαβολὴν μηδὲ προέσθαι σφας αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν έλθεῖν διάθεσιν τοῖς περί Νίκανδρον, οίτινες, πρίν ή λαβείν πείραν τῆς 15 τούτων έξουσίας, έν ταῖς μεγίσταις εἰσὶ συνταλαιπωρίαις. ταύτης δὲ τῆς γνώμης μετέσχον Πολύβιος, 8 Άρκεσίλαος, Άρίστων, Ξένων. διὸ καὶ τὸν μὲν 9 Άργωνα πρός την στρατηγίαν έδοξεν αὐτοῖς εὐθέως προπορεύεσθαι, τὸν δὲ Πολύβιον πρὸς τὴν ἱππαργίαν. 1174] Τούτων δή νεωστί γεγονότων καὶ προδιειλη-7 φότων των περί τον Άρχωνα διότι δει συμπράττειν

^{1 &#}x27;Pωμαίοις add. BW 3 αντωφθαλμηπέναι (s. spir.) V ante Ca 897, ἀντοφθαλμηπέναι Z Ur 4 post πατὰ add. δὲ WN, del. W^m δὲ Ur vulgo, δ' Z^s Hu 5 στράτων Z Ur vulgo, στράτιος Sch, corr. Di ἀντιπράττειν Z ante Ur, ἀντιστράττειν U 5. 6 οὐκ ῷοντο—8 'Ρωμαίοις om. U Ur, e W add. Ca 897 (v. BW IV cap. I 3). 6 ὑπὲς πυβηστῶντας VN, ὑπερπυβηστῶντας W, corr. Ca l. c. 7 ἰδία VWN, corr. Rei 692 Sch 8 πράττοντας Z Ca 897, πράττοντες Ur 10 πολούειν Rei 692 αὐτοφθαλμεῖν Z, κοττ. Ur 15 συνταλαιπωρίαις Z BW, ταλαιπωρίαις Ur vulgo 16 πολύαιος Z, πολύαινος Ur, corr. H. M. Werner de Pol. vita et itineribus cet. Diss. inaug. Lips. 1877, 16s. BW 20 δὴ Z BW, δὲ U° Ur vulgo γεγονότων] ab excerptore praetermissum esse

'Ρωμαίοις και τοις τούτων φίλοις, τυχικώς πως συνέβη τὸν Ατταλον πρὸς ετοίμους ὅντας ποιήσασθαι τοὺς 2 λόγους. διὸ καὶ προθύμως αὐτῷ κατανεύσαντες ὑπ-3 έσχοντο συμπράξειν ύπερ των παρακαλουμένων. τοῦ δ' Αττάλου πέμψαντος πρεσβευτάς, και παραγενομένων 5 τούτων είς την πρώτην άγοραν και διαλεγομένων τοις Άγαιοϊς περί τοῦ τὰς τιμὰς ἀποκατασταθήναι τῷ βασιλεί και παρακαλούντων ποιήσαι τοῦτο διὰ τῆς Αττάλου 4 γάριτος, δ μεν όγλος άδηλος ην έπι τίνος υπάρχει [1020 γνώμης, πρὸς δὲ τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί καί 10 5 διὰ πολλάς αιτίας. οι μέν γὰρ έξ άρχης αίτιοι γενόμενοι της αναιρέσεως των τιμών βεβαιούν έβούλοντο την αύτων γνώμην οί δ' έκ των κατ' ίδιαν έγκλημάτων υπέλαβον καιρον έγειν αμύνεσθαι τον βασιλέα. τινές δὲ διὰ τὸν πρὸς τοὺς συμπράττοντας φθόνον 15 έφιλοτιμούντο μή χρατήσαι τὸν Ατταλον τῆς ἐπιβολῆς. 6 δ δ' Αρχων ανέστη μεν βοηθήσων τοῖς πρεσβευταῖς: έκάλει γαρ τα πράγματα την τοῦ στρατηγοῦ γνώμην. 7 βραχέα δ' εἰπὼν ἀνεχώρησε, διευλαβηθεὶς μὴ δόξη κέρδους τινός ενεκεν συμβουλεύειν διά τὸ πληθος 20 8 ίκανὸν χρημάτων είς την άρχην δεδαπανηκέναι. πολλης δ' ούσης ἀπορίας δ Πολύβιος ἀναστὰς ἐποιήσατο μὲν καὶ πλείονας λόγους, μάλιστα δὲ προσέδραμε πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην, ὑποδείξας τὸ γεγονὸς ἐξ ἀρχῆς

delatos a populo Archoni et Polybio eos magistratus, quos petierant suspicatur Sch 21 post $\sigma \nu \mu \pi \rho$. add. et del. δ N 1 $\pi \omega_S$ Z° Ernestus, $\pi \tilde{\omega}_S$ WU Ur vulgo 3 δ i δ Z ante Ur, δ i' δ VU 8 $\tau \dot{\omega}_S$ — 9 $\tau \dot{\omega}_S$ Rei 692 9 $\dot{\epsilon} \pi i$ rivos Z, corr. Rei 692 Ernestus $\dot{\omega} \pi \dot{\omega}_S$ per Z, $\dot{\omega} \pi \dot{\omega}_S$ Ur, corr. Sch auctore Ur not. 74 13 $\dot{\omega} \dot{\nu} \dot{\omega} \dot{\nu} \dot{\omega}_S$ Z, corr. Be $\dot{\sigma} \dot{\epsilon}$ Z, corr. Ben 291 BW 16 $\dot{\epsilon} \pi \dot{\rho} \dot{\omega}_S$ ex $\dot{\epsilon} \dot{\rho} \dot{\omega}_S \dot{\eta}_S$ V 17 $\dot{\sigma}$ Z Ur, $\dot{\sigma} \dot{\epsilon}$ WN Hu 20 $\dot{\kappa} \dot{\rho} \dot{\omega}_S$ Z, corr. Ur 21 $\dot{\kappa} \dot{\omega} \dot{\omega}_S$ Z, corr. Ur 23 $\pi \dot{\rho} \dot{\omega} \dot{\epsilon} \dot{\omega} \dot{\omega}_S$ Z, $\dot{\kappa} \dot{\omega} \dot{\omega}_S$ WN

ψήφισμα τῶν ἀγαιῶν ὑπὲρ τῶν τιμῶν, ἐν ὧ γεγραμμένον ην ὅτι δεῖ τὰς ἀπρεπεῖς ἀρθηναι τιμὰς καὶ τὰς παρανόμους, οὐ μὰ Δί' ἀπάσας. τοὺς δὲ περί Σωσι- 9 γένη καὶ Διοπείθη, δικαστάς [Ροδίους] ὑπάρχοντας 5 κατ' έκείνου τὸν καιρὸν καὶ διαφερομένους έκ τινων ίδιων πρός του Εύμένη, λαβομένους έφη της άφορμης ταύτης πάσας άνατετροφέναι τὰς τιμὰς τοῦ βασιλέως* 1175] καὶ τοῦτο πεποιηκέναι παρὰ τὸ τῶν Άγαιῶν 10 δόγμα καὶ παρὰ τὴν δοθείσαν αὐτοῖς έξουσίαν, καὶ τὸ 10 μέγιστον, παρά τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλῶς ἔχον. οὐ γὰρ 11 ώς ηδικημένους τι τούς Άγαιούς βουλεύσασθαι τὰς τιμάς αίζοειν τάς Εύμένους, άλλά μείζους αύτοῦ ζητοῦντος των εὐεργεσιων, τούτω προσκόψαντας ψηφίσασθαι τὸ πλεονάζον παρελείν. διόπερ ἔφη δείν, καθάπερ οί 12 15 δικασταί την ιδίαν έγθραν έπίπροσθεν ποιήσαντες τοῦ τῶν 'Αγαιῶν εὐσχήμονος ἀνέτρεψαν πάσας τὰς τιμάς, ούτω τους Άχαιους πυριώτατον ήγησαμένους το σφίσι καθήκον καὶ πρέπον διορθώσασθαι τὴν τῶν δικαστῶν άμαρτίαν καὶ καθόλου την προς τον Εύμένη γεγενη-20 μένην άλογίαν, άλλως τε καὶ μέλλοντας μὴ μόνον έπ' 13 αύτον τον βασιλέα την γάριν ἀπερείδεσθαι ταύτην, [1021. ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ατταλον. τοῦ δὲ πλήθους 14

¹ ante τιμῶν add. et del. ἀχαιῶν W 3 δί' Ν° Ur, δίι Z 4 διοπειδη Z, corr. Ur δικαστὰς ξοδίους Z, ξοδίους, δικαστὰς Ur vulgo, δικαστὰς, deleto ξοδίους Hu auctore Sch, δικαστὰς κοινούς coni. BW 6 εὐμένη (sic) V 7 ἀνατετραφέναι Ν 11 τι Z Di, om. Ur vulgo 12 ἀναιρεῖν Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 39; sed v. § 8 12. 220, 2 εὐμενοῦς Z, corr. Ur 12 post ἀλλὰ add. et del. και V 13 προκόψαντας WN 17 οῦτω VN, unde οῦτως Hu, οῦτω Z Ur vulgo 19 post καθόλου add. et del. τὴν τῶν δικαστῶν W 20 ἄλλως τε Rei 692 Sch, ἀλλ' ῶστε Z, ἀλλ' ῶσπερ U Ur, ἄλλως περ Ur in marg. edit. vulgo ἐπ' Z, εἰς Rei l. c., sed v. ann. sequ. 21 ἀποδίδοσθαι Z, corr. Sch lex. 74

εὐδοχήσαντος τοῖς λεγομένοις, ἐγράφη δόγμα προστάττον τοῖς ἄρχουσι πάσας ἀποχαταστήσαι τὰς Εὐμένους τοῦ βασιλέως τιμάς, πλὴν εί τινες ἀπρεπές τι περιέχουσι 15 τῷ κοινῷ τῶν ᾿Αχαιῶν ἢ παράνομον. τοῦτον μὲν δὴ τὸν τρόπον καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν Ἅτταλος διωρ- 5 δώσατο τὴν γενομένην ἀλογίαν περὶ τὰς ὑπαρχούσας Εὐμένει τάδελφῷ τιμὰς κατὰ τὴν Πελοπόννησον. —

8 "Ότι Περιεύς πρός Γένθιον τὸν βαςιλέα ἀπέςτειλε πρεσβευτὰς Πλευρᾶτόν τε τὸν Ἰλλυριόν, ὅντα φυγάδα 2 παρ' αὐτῷ, καὶ τὸν Βεροιαῖον Ἀδαῖον, δοὺς ἐντολὰς 10 διασαφεῖν τὰ πεπραγμένα κατὰ τὸν πόλεμον πρός τε Ῥωμαίους αὐτῷ καὶ πρὸς Δαρδανίους, ἔτι δὲ καὶ πρὸς Ἰλλυριοὺς κατὰ τὸ παρόν, καὶ [176] παρακαλεῖν αὐτὸν πρὸς τὴν τούτου καὶ Μακεδό-3 νων φιλίαν καὶ συμμαχίαν. οι καὶ ποιησάμενοι τὴν 15 πορείαν ὑπὲρ τὸ Σκάρδον ὅρος διὰ τῆς Ἐρήμου καλουμένης Ἰλλυρίδος, ἡν οὐ πολλοῖς χρόνοις ἀνώτερον ἀνάστατον ἐποίησαν Μακεδόνες εἰς τὸ δυσέργους ποι- ῆσαι τοῖς Δαρδανεῦσι τὰς εἰς τὴν Ἰλλυρίδα (καὶ Μα-4 κεδονίαν) εἰσβολάς· πλὴν οί γε περὶ τὸν Ἀδαῖον διὰ 20 τούτων τῶν τόπων μετὰ πολλῆς κακοπαθείας ἦλθον

⁴ τὸ κοινὸν U, corr. U^m παράδομον W 5 διορθώσατο Z, corr. Ca 898 7 τάθελφῷ V ex δελφῷ 8-222, 2 X 145^u-147^u , 0 200^u-201^u , U* 127-129, Ur LXXVI; v. Liv. 43, 19, 12-20, 4, Diod. 30, 9, Ni 259, 337 8 γήνθιον O 9 πλευράτον Y, πλευρὰν τοῦ O, πλεύρατόν Ur vulgo, corr. Hu 10 αὐτῶν Y, corr. Ur βεροιαῖον άδαῖον Ur e Liv. § 13 pro βερολιονα-δαῖον 11 τε] τοὺς O 13 ἰλλυριοὺς U** Ur, ἰλλυρίους Y 14 καὶ om. O 16 σκάρδον Y Ur not. 75 Sch, σκόρδον Ur vulgo 18 εἰς τὸ Hewlettius Americ. Journ. of Philol. 1891, 460 BW, διὰ τὸ Y vulgo, χάριν τοῦ Rei 693 δυσεργοῦς Y Ur, δυσεργοὺς Ca 900, corr. Sch 19 καὶ Μακεδονίαν add. Grom e Liv. 43, 20, 1 Di

είς Σκόδραν καὶ πυθόμενοι τὸν Γένθιον ἐν Λίσσω διατρίβειν διεπέμψαντο πρός αὐτόν. τοῦ δὲ ταγέως 5 αὐτοὺς μεταπεμψαμένου, συμμίξαντες διελέγοντο πεοί ών είχον τὰς ἐντολάς. ὁ δὲ Γένθιος οὐκ ἐδόκει μὲν 6 5 άλλότριος είναι τῆς πρὸς τὸν Περσέα φιλίας, ἐσκήπτετο δὲ τοῦ μὴ παραγρημα συγκατατίθεσθαι τοῖς ἀξιουμένοις την άχορηγησίαν και μη δύνασθαι χωρίς χρημάτων αναδέξασθαι του προς 'Ρωμαίους πόλεμου. οί 7 μεν (οὖν) περὶ τὸν ᾿Αδαῖον ταύτας λαβόντες τὰς ἀπο-10 πρίσεις ἐπανῆγον. δ δὲ Περσεύς παραγενόμενος εἰς 8 Στύβερραν τήν τε λείαν έλαφυροπώλησεν καὶ τὴν δύναμιν ανέπαυσε, προσδεγόμενος τοὺς περί τὸν Πλευράτον. παραγενομένων δ' αὐτῶν, ἀκούσας τὰ 9 παρά τοῦ Γενθίου πάλιν έξ αὐτῆς ἔπεμπε τὸν Άδαιον 15 καὶ σὺν τούτω τὸν Γλαυκίαν, ενα τῶν σωματοφυλάκων, καὶ τρίτον τὸν Ἰλλυριὸν διὰ τὸ τὴν διά- [1022 λεκτον είδεναι την Ἰλλυρίδα, δούς έντολάς τὰς αὐτάς, 10 ώσπερ οὐ χυρίως τοῦ Γενθίου διασεσαφηχότος τίνος προσδείται καὶ τίνος γενομένου δύναται συγκαταβαίνειν 20 είς τὰ παρακαλούμενα. τούτων δ' ἀφορμησάντων, 11

¹ κόςδας Y Ur, Σκόςδαν Ca 900 vulgo, corr. Ur not. 75 Di coll. Liv. 43, 20, 1. 44, 31, 2; 32, 1, Plin. nat. hist. 3, 22, 26 πνθόμενοι O ante Ur, ποιθόμενοι X, πειθόμενοι U* λισῷ (Y), Λισσῷ Di, corr. Ur 7 διὰ τὴν ἀχος. μὴ coni. Hu (sed v. Lammertum Fleckeis. annal 1888, 620 qui confert 39, 1, 11), τὴν ἀχος. καὶ τὸ μὴ coni. Di praef. I 57, τὴν ἀχος. φάσκων μὴ Lammertus l. c. 9 οὖν add. Sch 10 εἰς Y Be, ἐς Ur vulgo 11 τύβεξοςῶν Y, τύβξοςῶν O, corr. Ur e Liv. 43, 20, 3 εἰαφυςοπάλησεν X BW, εἰαφυςοπόλησε Ur, εἰαφυςοπόλησε Y Ca 900 vulgo 13 πλευςὰτον Y, πλεύςατον Ur vulgo, corr. Hu 15 ξὴν Y, corr. Sch τούτοις Y, corr. Ur 16 post τςίτον Pleurati nomen esse addendum coni. Ur not. 75 ε, sed v. Rei 693 18 διεσαφηκότος Ο 19 συγκαταβῆναι Y, corr. BW

άναζεύξας αὐτὸς μετὰ τῆς δυνάμεως ἐποιείτο τὴν πορείαν ἐφ' Ύσκανα. —

9 "Οτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἡκον οἱ πρὸς τὸν 1177] Γένθιον ἀποσταλέντες πρέσβεις οὕτ' ἀκονομηκότες 2 πλεῖον οὐδὲν τῶν πρότερον οὕτ' ἀναγγέλλοντες, διὰ 5 τὸ τὸν Γένθιον μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως, ὄντα μὲν ἔτοιμον τῷ Περσεῖ κοινωνεῖν τῶν αὐτῶν πραγμά-3 των, χρημάτων δὲ φάσκοντα χρείαν ἔχειν. ὧν ὁ Περσεὺς παρακούσας πάλιν ἔπεμπε τοὺς περὶ τὸν Ἱππίαν βεβαιωσομένους ὑπὲρ τῶν ὁμολογιῶν, τὸ συν-10 έχον παραλιπών, φάσκων ἐξιγμένον * * * εὐνοοῦντα 4 ποιήσειν τὸν Γένθιον ¨ῶστε διαπορεῖν πότερα δεῖ λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀλογιστίαν ἢ δαιμονοβλάβειαν. δοκῶ μὲν ὅτι δαιμονοβλάβειαν, οῖτινες ἐφίενται μὲν τοῦ μεγάλα τολμᾶν καὶ παραβάλλονται τῆ ψυχῆ, 15

παριασιν δὲ τὸ συνέχον ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, βλέποντες αὐτὸ καὶ δυνάμενοι πράττειν *** ὅτι γάρ, εἰ Περσεὺς ὁ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἠβουλήθη προέσθαι χρήματα καὶ κοινῆ τοῖς πολιτεύμασι καὶ κατ' ἰδίαν τοῖς βασιλεῦσι ὁ καὶ τοῖς πολιτευομένοις, οὐ λέγω μεγαλομερῶς, καθ άπερ ἐξῆν αὐτῷ χορηγιῶν ἕνεκεν, ἀλλὰ μετρίως μόνον, πάντας ἂν συνέβη καὶ τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς βασιλεῖς, 6 εἰ δὲ μή γε, τοὺς πλείστους ἐξελεγχθῆναι, δοκῷ μηδένα τῶν νοῦν ἐχόντων πρός με διαμφισβητῆσαι περὶ τού-10 των. νῦν δὲ καλῶς ποιῶν οὐκ ἦλθε ταὐτην τὴν ὁδόν, δι' 7 ἦς ἢ κρατήσας τῶν ὅλων ἐξουσίαν (ἂν) ὑπερήφανον ἔσχεν ἢ σφαλεὶς πολλοὺς ἂν ἐποίησε τῆς αὐτῆς (τύχης) πεῖραν αὐτῷ λαβεῖν, ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν, δι' ἦς ὀλίγοι τελέως 8 ἠλογήθησαν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν τῆς πράξεως καιρόν.—
1178] "Οτι ὁ Περςεὺς ἐπταικὼς τοῖς ὅλοις ἐπὶ τῶ [10]

1178] "Ότι ὁ Περιεύς ἐπταικώς τοῖς ὅλοις ἐπὶ τῷ [10 εἰςελθεῖν 'Ρωμαίους εἰς Μακεδονίαν τῷ 'Ιππία (9°) [1028 ἐπετίμα. ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ μὲν ἐπιτιμῆσαι τοῖς ἄλλοις 2 εἶναι ράδιον καὶ συνιδεῖν τὰς τῶν πέλας ἁμαρτίας, τὸ δ' αὐτὸν πράττειν τὰ δυνατὰ καὶ γνῶναι τὰ καθ' 20 αὐτὸν πάντων δυσχερέστατον. ὅ καὶ περὶ τὸν Περσέα συνέβη γενέσθαι. —

- 11 Τὸ Ἡράκλειον ἥλω ἰδίαν τινὰ ἄλωςιν. ἐχούσης [1025 (12) τῆς πόλεως ἐφ' ἐνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν 2 τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς σημείας προεχειρίσαντο. καὶ τῆ μὲν πρώτη τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῆ τῶν ὅπλων πυκνότητι 5 κεραμωτῷ καταρρύτῷ γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δ' ἔτεραι δύο * * * -
 - Κεραμωτόν, τακτική διάταξις ὅπεο ἐποίουν 'Ρωμαῖοι ἐν παιδιᾶς μέρει.

III. RES GRAECIAE.

10

12 "Ότι τοῦ Περεέως βουλομένου ἥξειν μετὰ [1028 (10) δυνάμεως εἰς τὴν Θετταλίαν καὶ λήψεςθαι τὰ ὅλα κρίςιν ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἔδοξε τοῖς περὶ τὸν "Αρχωνα δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι πάλιν πρὸς 2 τὰς ὑπονοίας καὶ διαβολάς. εἰσήνεγκαν οὖν εἰς τοὺς 16 'Αχαιοὺς δόγμα διότι δεῖ πανδημεὶ ποιησαμένους τὴν ἔξοδον εἰς Θετταλίαν κοινωνῆσαι τῶν πραγμάτων 3 ὁλοσχερῶς τοῖς 'Ρωμαίοις. καὶ τούτου κυρωθέντος ἔδοξε τοῖς 'Αχαιοῖς τὸν "Αρχωνα γίνεσθαι περὶ τὴν

^{1—7} Suid.: σημαία, τάξις πολεμική, δι' ης τὸ Ἡράκλειον cet. Pol. fragmentum agnovit Va 206 coll. Liv. 44, 9, 8 ss., v. Ni 260, 337 3 σημαίας Suid., corr. BW, v. BW IV cap. IV 4 τῆ μὲν πρώτη Suid. Sch. οἱ μὲν τῆς πρώτης Va vulgo 6 περαμωτῷ Va pro κεράμω τῷ 7 δὲ Suid., corr. Ben 293 BW 8. 9 Suid. v. κεραμωτούν. Pol. fragmentum agnovit Lipsius de milit. Rom. Poliorcet. lib. I 5 p. 27; v. Liv. 44, 9, 9, Ni l. c. 9 post cap. 11 Pol. fragmentum 66 addendum esse suspicatur Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1868, 392 coll. Liv. 44, 10, 10 11—228, 9 X 149-—152", 0 202"—205", U* 132—139, Ur LXXVIII 12 την Y Sch. om. Ur vulgo Di ὅπλα Ο 13 πατάλογον Ο 15 τὰς ex τοὺς Ο εἰσήνεγμεν Y, corr. Ur 16 πανθημί Ο 17 ταλίαν superscripto θε X, corr. X^m 19 περὶ Rei 694 Sch pro εἰς

συναγωγήν τοῦ στρατεύματος καὶ περὶ τὰς εἰς τὴν έξοδον παρασκευάς, πρός δε τον ύπατον πρεσβευτάς πέμπειν είς Θετταλίαν τούς τὰ δεδογμένα τοῖς Άγαιοῖς διασαφήσοντας και πευσομένους πότε και ποῦ δεί 5 συμμιγνύειν αὐτῶ τὸ στρατόπεδον, καὶ κατέστησαν 4 1179] πρεσβευτάς παραγρημα Πολύβιον καὶ ἄλλους καὶ ένετείλαντο τῶ Πολυβίω φιλοτίμως, ἐὰν ὁ στρατηγὸς εὐδοχη τη παρουσία τοῦ στρατοπέδου, τοὺς μὲν (συμ)πρεσβευτάς έξ αὐτῆς πέμπειν διασαφήσοντας, ΐνα μή 10 καθυστερώσι των καιρών, αὐτὸν δὲ φροντίζειν ΐνα τὸ 5 στράτευμα πᾶν έν ταις πόλεσιν άγορὰς ἔχη, δι' ὧν ἂν πορεύηται, καὶ μηδεν ελλείπη των επιτηδείων τοὺς στρατιώτας. ταύτας μέν οὖν ἔγοντες οἱ προειρημένοι 6 τὰς ἐντολὰς ἐξώρμησαν κατέστησαν δὲ καὶ πρεσβευτὰς 7 15 προς Ατταλου τους περί Τηλόκριτου, αποκομίζουτας το δόγμα τὸ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Εὐμένους τιμών. και κατά τὸν αὐτὸν καιρὸν και περί τοῦ βασι- 8 λέως Πτολεμαίου προσπεσόντος τοῖς Άγαιοίς διότι γέγονεν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα γίνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν, 20 όταν είς ήλικίαν έλθωσιν, άνακλητήρια, νομίσαντες 9 σφίσι καθήκειν έπισημήνασθαι το γεγονός, έψηφίσαντο πέμπειν πρεσβευτάς άνανεωσομένους τὰ προϋπάργοντα

⁴ διασαφήσαντος Ο 6 καὶ ἄλλους] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 691 7 ἐνετείλαντο Υ ante Ur, ἀνετείλαντο U* 88. μὲν πρεσβευτὰς Υ, μὲν (ἄλλους) πρεσβευτὰς coni. Sch, corr. BW 11 ἔχη εκ ἔχει Ο 12 ἐμπορεύηται Υ, corr. Rei 695 Di 16 τῶν Ur pro τὴν 18 Πτολεμαίου] Physconis, v. 28, 19, 3 et Metzungium Beiträge cet. (progr. gymn. Saargemuend. 1876) 7 19 βασιλεῦσι Χ 21 ἐπισημήναντες Υ Ur, ἐπισημήνασθαι Ca 902, corr. Didotiana γεγονὸς U** Ur, γεγονὰς Υ 22 ἀνανεωσαμένους Υ, corr. Ca l. c., τοὺς ἀνανεωσομένους coni. Hu, sed v. 29, 23; 3, 6

τῷ ἔθνει φιλάνθρωπα πρὸς τὴν βασιλείαν, καὶ [1024 παραυτίκα κατέστησαν 'Αλκίθον καὶ Πασιάδαν.

13 Ο δε περί τον Πολύβιον καταλαβόντες τους 'Ρω(11) μαίους έκ μεν της Θετταλίας κεκινηκότας, της δε
Περραιβίας στρατοπεδεύοντας Άζωρίου μεταξύ καὶ τ
2 Δολίτης, την μεν εντευξιν υπερέθεντο διὰ τους περι-

2 Δολίχης, την μεν εντευζίν υπερεθέντο οια τους περιεστώτας καιρούς, των δε κατά την είσοδον την είς

3 Μακεδονίαν κινδύνων μετείχον. έπει δε τοῦ στρατεύματος κατάραντος έπι τοὺς καθ' Ἡράκλειον τόπους εδοξε καιρὸς είναι πρὸς εντευξιν, ατε τοῦ στρατηγοῦ 10

4 δοκούντος ηνύσθαι τὸ μέγιστον τῶν προκειμένων, τότε λαβόντες καιρὸν τὸ ψήφισμα τῷ Μαρκίῳ προσήνεγκαν καὶ διεσάφουν τὴν τῶν 'Αχαιῶν προαίρεσιν διότι βουληθείεν αὐτῷ πανδημεὶ τῶν αὐτῶν μετασχεῖν ἀγώνων καὶ κινδύνων. καὶ πρὸς τούτοις ὑπέδειξαν διότι 16 1180] πᾶν τὸ γραφὲν ἢ παραγγελθὲν τοῖς 'Αγαιοῖς ὑπὸ

'Ρωμαίων κατά τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον ἀναντίροητον 5 γέγονεν. τοῦ δὲ Μαρκίου τὴν μὲν προαίρεσιν ἀποδεχομένου τὴν Άχαιῶν μεγαλωστί, τῆς δὲ κακοπαθείας αὐτοὺς καὶ τῆς δαπάνης παραλύοντος διὰ τὸ μηκέτι 20 χρείαν ἔχειν τοὺς καιροὺς τῆς τῶν συμμάχων βοηθείας,

δὲ Πολύβιος αὐτοῦ μείνας μετεῖχε τῶν ἐνεστώτων 7 πραγμάτων, εως ὁ Μάρκιος ἀκούσας "Αππιον τὸν

6 οί μεν άλλοι πρέσβεις έπανηλθον είς την Άχαΐαν, ό

¹ φιλὰ . . . τὴν Ο 2 ἄλκιθον Y, corr. Rei 695 Sch BW, v. 28, 19, 3 πασίδαν Y, corr. Di monentibus Rei 695 et Sch 5 ἀζορίον Y, corr. Sch 7 τὴν εἰς Ca 903 pro τῶν εἰς 9 ἡράκλειαν Y, corr. Sch monente J. F. Gronovio ad Liv. 44, 2, 12 11 post δοκοῦντος add. et del. τὴν Ο ἡνύσθαι Υ° Ca 903, ἡνύσθαι Ur παρακειμένων Y, corr. Gronot. 449 17 τὸν superscripto ῶν Ο ἐστῶτα Ο 19 τὴν Y Hu, τῶν U° Ur vulgo μεγάλως τὶ Ο 20 αὐτοὺς Ur pro αὐτοῦ παραλύον Ο

Κέντωνα πεντακισχιλίους στρατιώτας αλτεισθαι παρά των Άγαιων είς "Ηπειρον, έξαπέστειλε τὸν ποοειρημένον, παρακαλέσας φροντίζειν ίνα μη δοθώσιν οί στρατιώται μηδε τηλιχούτο δαπάνημα μάταιον γένηται 5 τοῖς 'Αγαιοῖς' πρὸς οὐδένα γὰρ λόγον αἰτεῖν τοὺς στρατιώτας τὸν Αππιον. πότερα δὲ τοῦτ' ἐποίει κηδό- 8 μενος των Άγαιων η τον Άππιον απραγείν βουλόμενος γαλεπου είπειν. πλην δ γε Πολύβιος αναχωρήσας είς 9 την Πελοπόννησον, ήδη των γραμμάτων έκ της Ήπεί-10 ρου προσπεπτωκότων καὶ μετ' οὐ πολύ συναγθέντων είς Σικυώνα των Άγαιων, είς πρόβλημα παμμένεθες ένέπεσε. τοῦ γὰρ διαβουλίου προτεθέντος ὑπὲρ ὧν ὁ 10 Κέντων ήτειτο στρατιωτών, α μεν δ Μάρκιος αὐτώ φροντίζειν κατ' ιδίαν ένετείλατο, ταῦτα φωτίζειν 15 οὐδαμῶς ἔχρινεν' τὸ δὲ μηδεμιᾶς (αἰτίας) ὑπαργούσης φανερώς αντιλέγειν τη βοηθεία τελείως ην επισφαλές. δυσχρήστου δὲ καὶ ποικίλης οὕσης τῆς ὑποθέσεως, 11 έχρήσατο βοηθήματι πρὸς τὸ παρὸν τῷ τῆς συγκλήτου

⁴ τηλικοῦτο (ex τηλιτοῦτο X) X BW, τηλικοῦτον Y Ur vulgo 5 γὰρ X U* Ur vulgo, γὰρ τὸν Ο, γάρ τοι coni. Hu coll. 4, 40, 8 7 ἀπαγαγεῖν Ο 8—13 Μ 70, 25—30 Hey: Τοι ὁ Πολύβιος πρεσβευτὴς ἀποσταλεὶς πρὸς τὸν Ἀππιον (sic) παρὰ τῶν ἀχαιῶν μετὰ δὲ τοῦτο ἀναχωρήσας—13 στρατιωτῶν 10 προσπεπτωκότες super ultim. syll. superscriptο των Ο οὐ μετουπολὲ Μ Y, corr. Ur 12.13 ὁ κέντων Μ* (?) Ur, οὐκ ὄντων Y 13 ῆιτει | Μ Di Hu, ἡτεῖτο Y Ur vulgo BW, ἤτητο Na 351 ὰ Ur pro ᾶμα 14 φροντίζειν κατ ἰδίαν Di praef. I 56, καταφροντίζειν τῆ ἰδία (Y), καταφροντίζειν ἰδία (Ur) vulgo ταῦτα φροντίζειν Y, τκῦτ ἀφροντιστεῖν Gro not. 449, ταῦτα ἐκφαντίζειν Rei 695, corr. Hu 15 μηδεμιᾶς Y Ca 903, μηθὲ μίας Ur ὑπαρχούσης (παρχούςης (χρείας) φανερᾶς Ur, ὑπαρχούσης (χρείας) φανερᾶς Vr, ὑπαρχούσης (χρείας) φανερᾶς Rei 695, ὑπαρχούσης (ἐντολῆς) φανερᾶς coni. Sch, ὑπαρχούσης προφάσεως Hu, (αἰτίας) ὑπαρχούσης φανερᾶς BW, v. 3, 6, 5. 5, 41, 3 16 ἀντιλέγειν] γῆν Ο τελέσως Y, τελέσων Ο, τελέως Ur vulgo, corr. Hu

δόγματι τῷ κελεύουτι μηδένα προσέχειν τοῖς ὑπὸ τῷν 1181] στρατηγών γραφομένοις, έαν μή τούτο ποιώσιν 12 κατὰ τὸ δόγμα τῆς συγκλήτου, τοῦτο δ' οὐκ ἦν προσ-13 κείμενον τοῖς γράμμασι. διὸ καὶ κατεκράτησε τοῦ τὴν άναφοράν έπὶ τὸν ὕπατον γενέσθαι καὶ δι' έκείνου s παραλυθήναι τής δαπάνης τὸ έθνος, ούσης ύπερ έκατὸν 14 είχοσι τάλαντα μεγάλα. τοῖς γε μὴν βουλομένοις διαβάλλειν αὐτὸν πρὸς τὸν Αππιον ἀφορμὰς ἔδωκεν, ὅτι διακόψαι την ἐπιβολην αὐτοῦ την περί της βοηθείας. — 14 "Οτι οί Κυδωνιᾶται κατά τὸν καιρὸν τοῦτον [1014] (27, 16)έποίησαν πράγμα δεινόν καὶ παράσπονδον δμολο-2 γουμένως. καίπες (γάς) πολλών τοιούτων γενομένων κατά την Κρήτην, δμως έδοξεν ύπεραίρειν την συν-3 ήθειαν τὸ τότε γενόμενον. ὑπαρχούσης γὰρ αὐτοῖς οὐ μόνον φιλίας, άλλὰ συμπολιτείας πρὸς Απολλωνιάτας 15 καλ καθόλου κοινωνίας πάντων των έν ανθρώποις νομιζομένων δικαίων, και περί τούτων κειμένης ένόρ-4 κου συνθήκης παρά του Δία του Ίδαΐου, παρασπουδήσαντες τοὺς ἀπολλωνιάτας κατελάβοντο τὴν πόλιν καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας κατέσφαξαν, τὰ δ' ὑπάργοντα 20

² ποιῶσιν XU* Ur BW, ποιῶσι Y vulgo post Be
3 τὸ del. Cobetus Mnemos. 1881, 182 4 γράμμασι Y Hu, γράμμασιν U* Ur vulgo τοῦ] τὸ Rei 695, sed v. Hewlettium l. c. 281 6.7 ξείκοι Υ 7 μεγάλα. Y vulgo post Sch, μεγάλας, Ur, μεγάλας transponit ante ἀφορμὰς vs. 8 Ca 904, μεγάλας cum sequentibus coniungit et γε μὴν τοῖς scribit pro τοῖς γε μὴν Hu 8 post Ἰππιον add. μεγάλας Didotiana Di 8.9 ὅτι διακόψαι Y ante Rei 695 Sch, ὅτι διακόψας Ur, ᾶτε διακόψας Ca 904 vulgo 10—229, 2 P 311², Va 133; v. Diod. 30, 13, Ni 337 10 Κυδωνιᾶται Βε, Κυδωνιᾶται Κρῆτες ἀνάξιον Sch coll. Diod. l. c., κρῆτες ἀνάξιον P Va vulgo 11 ἐποί|σαν P, corr. Va 12 καίπερ| P Va vulgo, καὶ γὰρ Rei 761 Sch, καίπερ (γὰρ) BW 14 αὐτοῖσ| P° ante Rei 761 Sch, αὐτῆς Va vulgo 15 post ἀλλὰ add. καὶ Rei 761 20 δὲ P, corr. Ben 291 BW

διήρπασαν, τὰς (δὲ) γυναϊκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν διανειμάμενοι κατείχον. —

"Οτι κατὰ τὴν Κρήτην δεδιότες Κυδωνιᾶται [15 1025 τοὺς Γορτυνίους διὰ τὸ καὶ τῷ πρότερον ἔτει (13) 5 παρ' όλίγον κεκινδυνευκέναι τῆ πόλει τῶν περὶ Νοθοκράτην έπιβαλομένων αὐτὴν κατασχεῖν, ἔξέπεμψαν πρέσβεις πρὸς Εὐμένη, βοήθειαν αἰτούμενοι κατὰ τὴν συμμαχίαν.

1182] δ δὲ βασιλεὺς προχειρισάμενος Λέοντα καὶ στρα- 2 τιώτας σὺν τούτῷ τριακοσίους ἐξαπέστειλε κατὰ σπου- 10 δήν. ὧν παραγενομένων οἱ Κυδωνιᾶται τάς τε κλεῖς 8 τῶν πυλῶν τῷ Λέοντι παρέδωκαν καὶ καθόλου τὴν πόλιν ἐνεχείρισαν. —

"Ότι ἐν τῆ 'Ρόδφ τὰ τῆς ἀντιπολιτείας 16 αἰεὶ μᾶλλον ἐπέτεινεν. προσπεσόντος γὰρ (14) [2 1026 15 αὐτοῖς τοῦ τῆς συγκλήτου δόγματος, ἐν ῷ διεσάφει μηκέτι προσέχειν τοῖς τῶν στρατηγῶν ἐπιτάγμασιν, ἀλλὰ τοῖς αὐτῆς δόγμασι, καὶ τῶν πολλῶν ἀποδεχομένων τὴν τῆς συγκλήτου πρόνοιαν, οἱ περὶ τὸν Φιλό- 3

¹ ante τὰς add. καὶ Sch, post τὰς add. δὲ Rei 761 Be
3—12 X 152°s., 0 205°, U* 139, Ur LXXIX; v. Ni 337
3 κυδωνιάται Y, corr. Sch 4 Γοςτυνίους] γὰς τηνίους Ο
τῷ Rei 695 Sch, τὸ Y, om. U* Ur vulgo ἔτει Rei l. c. Sch
pro ἔτι; v. ad p. 170, 18 6 ἐπιβαλλομένων Y, corr. Di; v. Hu
E.Z. XXII 8a κατασχεῖν Y Ur (errat Hu) 9 τ̄ Y
10 κυδωνιάται Y (X™ addito ἴσως) Ur, κοδωνιάται X, corr. Sch
τε Y Sch, om. U* Ur vulgo 12 ἐνεχείρησαν Y, corr. Ca 904
Fragm. 120 huc refert Maur. Mueller progr. gymn. Stendal.
1866, 22 coll.. Liv. 44, 14, 10; sed et Livii locus ad annales
redit (Ni 261) neque hoc fragmentum est Polybianum (v. Sch
V 81 Di IV 162a) 13—233, 14 X 153°—156°, 0 205°—207°,
U* 139—146, Ur LXXX; v. App. Maced. 17, Ni 337 13 X™
Ο™: ξόδιοι 14 ἀεὶ X, unde αἰεὶ BW, ἀεὶ Y Ur vulgo
ποσπεσόντος Ο 15 αὐτῆ ex αὐτοῖς U*, ut videtur 17 αὐτῆς
Y Ur vulgo, αὐτοῖς O, corr. Be δόγμασιν
Ur vulgo 18 τῷ—προνοία (Y), corr. Ur

φρονα καί Θεαίδητον έπιλαβόμενοι τῆς ἀφορμῆς ταύτης έξειονάζουτο τακόλουθα, φάσκουτες δείν έκπέμπειν πρεσβευτάς πρός την σύγκλητον και τον Κόιντον Μάρκιον τὸν ὕπατον καὶ πρὸς Γάιον τὸν ἐπὶ τοῦ 4 ναυτικού. τότε γάρ ήδη γνώριμον ην απασιν οίτινες 5 των καθεσταμένων άρχόντων έν τη 'Ρώμη παραγίνεσθαι 5 μέλλουσιν είς τοὺς κατὰ τὴν Ελλάδα τόπους. κροτηθείσης δε της ύποθέσεως, καίπερ άντιρρήσεως γενομένης. άπεστάλησαν είς μεν την 'Ρώμην άρχομένης θερείας 6 Αγησίλοχος Αγησίου, Νικαγόρας, Νίκανδρος, πρὸς δὲ 10 τὸν ὕπατον καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγὸν Ανέ-7 πολις, Αρίστων, Πασικράτης, έντολας έχοντες άνανεοῦσθαι τὰ φιλάνθρωπα πρὸς 'Ρωμαίους καὶ πρὸς τὰς διαβολάς ἀπολογεῖσθαι τὰς λεγομένας ὑπό τινων κατὰ 8 τῆς πόλεως, οἱ δὲ περὶ τὸν Ανησίλογον ᾶμα τοῖς προ- 15 ειοημένοις και περί σιτικής έξαγωγής ποιησόμενοι 1188 9] λόγους, τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τούτων δηθέντα πρὸς την σύγκλητον και τας δοθείσας αὐτοῖς ἀποκρίσεις ύπὸ τῆς συγκλήτου καὶ διότι πάντων τῶν φιλανθρώ-

πων τυχόντες ἐπανῆλθον, ἐν τοις Ἰταλικοῖς εἴπομεν.
περὶ δὲ τούτου τοῦ μέρους χρήσιμόν ἐστι πλεονάκις 10
ὑπομιμνήσκειν, δ δὴ καὶ πειρώμεθα ποιεῖν, διότι πολλάκις ἀναγκαζόμεθα τὰς ἐντεύξεις τῶν πρεσβειῶν καὶ
ε τοὺς χρηματισμοὺς προτέρους ἐξαγγέλλειν τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἐξαποστολῆς. ἐπεὶ γὰρ καθ' ἔκαστον 11
ἔτος τὰς καταλλήλους πράξεις γράφοντες πειρώμεθ' ἐν
ἐνὶ καιρῷ συγκεφαλαιοῦσθαι τὰς παρ' ἐκάστοις πράξεις,
δῆλον ὡς ἀναγκαϊόν ἐστιν τοῦτο συμβαίνειν περὶ τὴν
10 γραφήν.

Οἱ δὲ περὶ τὸν 'Αγέπολιν ἀφικόμενοι πρὸς τὸν 17 Κόιντον, καταλαβόντες αὐτὸν ἐν Μακεδονία πρὸς (15) 'Ηράκλειον στρατοπεδεύοντα διελέγοντο περὶ ὧν εἰχον τὰς ἐντολάς. ὁ δὲ διακούσας οὐχ οἶον αὐτὸς ἔφη 2 15 προσέχειν ταῖς διαβολαῖς, ἀλλὰ κἀκείνους παρεκάλει [1027 μηδενὸς ἀνέχεσθαι τῶν λέγειν τι τολμώντων κατὰ 'Ρωμαίων, καὶ πολλὰ καθόλου τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἡκόντων ἐπεμέτρησεν. ἔγραψε δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν 3 δῆμον τῶν 'Ροδίων. τοῦ δ' 'Αγεπόλιδος ἐψυχαγωγη- 4 10 μένου κατὰ τὴν δλην ἀπάντησιν ἰσχυρῶς, λαβὼν αὐτὸν κατ' ἰδίαν εἰς τὰς χεῖρας ὁ Κόιντος θαυμάζειν ἔφη

^{1 &#}x27;Iταλικοίς] 28, 2, 1—8 3 διότι Ca 905 pro διδ καὶ 4 πρεσβειῶν Υ Sch, πρεσβευτῶν Ur 7 καταλλήλων (Υ), corr. Sch auctore Rei 696 πράξεις Υ ante Ur, γράψεις π superscripto super γ U* πειρώμεθα Υ, corr. Ben 293 BW, ν. Hu Philol. 1859, 308 9 ἀναγκαία Υ, corr. Ur ἐστὶν ΧΟ, und ἐστιν BW, ἐστὶ U* Ur, ἐστὶ vulgo συμβαίνει Ο 11 ἀγόπολιν Υ, ἀγεσίπολιν Ur, ἀγέπολιν Sch, corr. BW, ν. ad 28,16,6 13 ἡράκλειαν Υ, corr. Sch, ν. ad 28, 13, 3 15 παρακαλείν coni. Campius 1. c. 1411 16 τολμόντων Ο 18 ἀνηκόντων vulgo post Sch, sed ν. ad 12, 15, 9 ἐπεμέτρισεν Υ, corr. Ur 19 Ροδίων Rei 696 Sch pro ἐωμαίων ἀγεσιπόλιδος Υ Ur, ἀγεπόλιδος Sch, corr. BW, ν. ad 28, 16, 6 21 κατ' ἰδίαν del. Na 122, sed ν. Krebsium D. Präpos. cet. 138 ann. 3

πως οὐ πειρωνται διαλύειν οἱ 'Ρόδιοι τὸν ἐνεστωτα πόλεμον, μάλιστα τοῦ πράγματος ἐκείνοις καθήκοντος. 5 πότερα δε τοῦτ' ἐποίει τὸν 'Αντίογον ὑποπτεύων μή ποτε πρατήσας τῆς 'Αλεξανδρείας βαρύς ἔφεδρος αὐτοῖς γένηται, τοῦ πρὸς τὸν Περσέα πολέμου γρόνον λαι- 5 6 βάνοντος. ήδη γαο τότε συνέβαινε συγκεγύσθαι τὸν 7 περί Κοίλης Συρίας πόλεμον ή θεωρών όσον ούπω κριθησόμενα τὰ κατὰ τὸν Περσέα, τῶν Ῥωμαϊκῶν 1184] στρατοπέδων έν Μακεδονία παραβεβληκότων, καὶ 8 καλάς έλπίδας έχων ύπερ των αποβησομένων έβούλετο 10 τους Τροδίους προνύξας μεσίτας αποδείξαι, και τουτο πράξαντας δουναι τοις 'Ρωμαίοις άφορμας εὐλόγους είς τὸ βουλεύεσθαι περί αὐτῶν ὡς ἂν αὐτοῖς φαίνηται, ο τὸ μὲν ἀκριβὲς οὐ ράδιον είπεῖν, δοκῶ δὲ μᾶλλον τὸ τελευταίον είρημένον, έξ ὧν έμαρτύρησε τὰ μετ' όλίγον 15 10 συμβάντα τοῖς 'Ροδίοις. οῖ γε (μὴν) περὶ τὸν 'Αγέπολιν έξ αὐτῆς βαδίσαντες πρὸς τὸν Γάιον καὶ πάντων τυγόντες των φιλανθρώπων ύπερβολικώτερον ή παρά 11 τῷ Μαρκίω ταχέως εἰς τὴν Ῥόδον ἀνεχώρησαν. γινομένης δὲ τῆς ἀποπρεσβείας, καὶ τῆς τε διὰ τῶν λόγων 20 φιλανθρωπίας και της διά των (άπο)κρίσεων εύνοίας έκατέρων των στρατηγών έφαμίλλου γενομένης, δρθοί καὶ μετέωροι ταις διανοίαις έγενήθησαν οι 'Ρόδιοι

¹ διάλυσιν Y, corr. Ur 3 ἐποίει τὸν Be pro ἐποιεῖτο 4 βραχὺς Y, corr. Ur 6 συγκεχῶσθαι Y, συγκεχῦσθαι Ur, corr. Be 8 δωμαίων O, corr. O^m 9 εἰς Μακεδονίαν παρεμβεβλημότων coni. Sch coll. 29, 19, 8 11 προνυξας Y Sch, παροξύνας Ur vulgo, v. Ullrichium l. c. 63 12 πράξας Hu 13 ἄν Ur pro ἐὰν 15 εἰρημένον Y Ca 906, εἰρημένους Ur 16 οἶ η Ö γε Y, γε (μὴν) Di auctore Be, δὲ Hu ratus plura ab eclogario esse omissa, τε coni. BW 16. 238, 7 ἀγεσίπολιν Y Ur, ἀγέπολιν Sch, corr. BW, v. ad 28,16,6 18 φιλανθρωπιῶν Y, corr. Sch 21 κρίσεων Y, corr. Ur 22 ἐκατέρας Y, corr. Ur

πάντες, οὐ μὴν ὡσαύτως. οἱ μὲν γὰρ ὑγιαίνοντες 12 περιχαρεῖς ἡσαν ἐπὶ τῆ φιλανθρωπία τῶν Ῥωμαίων, οἱ δὲ πινηταὶ καὶ καχέκται συνελογίζοντο παρ' αὐτοῖς σημεῖον εἶναι τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας τοῦ ε δεδιέναι τὴν περίστασιν τοὺς Ῥωμαίους καὶ μὴ χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγματα κατὰ λόγον. ὅτε δὲ καὶ τὸν 13 Ὑκέπολιν συνέβη παραφθέγξασθαι πρός τινας (τῶν) φίλων, ὅτι παρὰ τοῦ Μαρκίου κατ' ἰδίαν ἐντολὰς [1028 εἴληφε μνημονεύειν πρὸς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ δια-10 λύειν τὸν πόλεμον, τότε δὴ τελέως οἱ περὶ τὸν Δείνωνα 14 συνέθεσαν ἐν κακοῖς μεγάλοις εἶναι τοὺς Ῥωμαίους. ἀπέστειλαν δὲ καὶ πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ὠλεξάνδρειαν 15 τοὺς διαλύσοντας τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον Ὠντιόχφ καὶ Πτολεμαίφ.

15 IV. BELLUM ANTIOCHI IV. CUM PTOLEMAEO PHILOMETORE.

1185] "Οτι Άντίοχος δ βασιλεύς ήν καὶ πρακτικός [18 1014 καὶ μεγαλεπίβολος καὶ τοῦ τῆς βασιλείας προσσχήματος ἄξιος, πλὴν τῶν κατὰ τὸ Πηλούσιον στρατη20 γημάτων. —

¹ πάντες οὐ μὴν ὡσαύτως Y, πάντες οὐ μὴν ὡσαύτως commate ante πάντες posito Ur, eadem Sch Be commate post πάντες posito, οὐ μὴν πάντες ὡσαύτως (cum hiatu) Ca 906 Gro Exnestus Didotiana Di, verba οὐ μὴν ὡσαύτως reliquias esse longioris sententiae ab epitomatore contractae putat Hu 3 αὐτοις Y, corr. Be 6 δτε δλ Ca 906 pro ὅστε 7 τῶν add. Ca l. c. 8 μάρκον Y, corr. Ur 10 δὴ Ca 906 pro δλ 11 συνεθεώρησαν — δντας coni. Hu, sed cf. Suid. v. συνέθημεν et Ullrichium l. c. 63 demonstrantem a Polybio h. l. adhibita esse verba alibi non usurpata 17—20 P 31 I^* , Va 133; v. Diod. 30, 18, Ni 337 17 P^m : λογ πη 18 και μεγαλεπίβολος P Di, om. Va vulgo, v. BW IV cap. 2 προσχήματος BW pro δνόνατος coll. Diod. l. c. et Pol. 18, 55, 4. 30, 18, 2

19 "Οτι μετά τὸ παραλαβείν Άντίοχον τὰ κατά [1028 (16) την Αίνυπτον έδοξε τοίς περί τον Κομανόν καί Κινέαν συνεδρεύσασιν μετά τοῦ βασιλέως κοινοβούλιον καταγράφειν έκ των έπιφανεστάτων ήγεμόνων 2 τὸ βουλευσόμενον περί τῶν ἐνεστώτων, πρῶτον οὖν 5 έδοξε το συνεδρίω τους από της Ελλάδος παρεπιδημήσαντας πέμπειν πρεσβευτάς ώς του Αυτίοχου ποι-8 νολογησομένους ύπερ διαλύσεως. ήσαν δε τότε παρά μέν τοῦ κοινοῦ τῶν Άχαιῶν πρεσβείαι διτταί, μία μέν ύπερ της των φιλανθρώπων άνανεώσεως, ην επρέσβευον 10 'Αλκίθος Σενοφώντος Αίγιεύς και Πασιάδας, άλλη δέ 4 περί τοῦ τῶν 'Αντιγονείων ἀγῶνος. ἡν δὲ καί παρὰ (των) Άθηναίων πρεσβεία περί δωρεάς, ής ήγειτο Δημάρατος, και θεωρίαι διτταί, μία μεν ύπερ των Παναθηναίων, ής προειστήκει Καλλίας ὁ παγκρατιαστής, 16 ή δ' άλλη περί μυστηρίων, ύπερ ής Κλεόστρατος έποι-5 είτο τον πρηματισμόν και τούς λόγους. Εκ δε Μιλήτου παρήσαν Εύδημος και Ίκέσιος, έκ δε Κλαζομενών 6 'Απολλωνίδης καὶ 'Απολλώνιος, έξαπέστειλε δὲ καὶ (Πτολεμαίος) δ βασιλεύς Τληπόλεμον και Πτολεμαίον 20 7 τὸν φήτορα πρεσβευτάς. οὖτοι μὲν οὖν ἔπλεον ἀνὰ τον ποταμον είς την απάντησιν. —

^{1—22} X 156°—157°, 0 207°—208°, U° 146—148, Ur LXXXI; v. Ni 2628., 337 3 πιναίαν Y, corr. Ur συνεδιεύσασιν X BW, συνεδιεύσασι Y° Ur vulgo 8 δὲ Y ante Ca 907, om. Ur, (non 0) 9. 14 δισσαὶ Y, corr. Di 10 ante ἢν del. εἰς Ur 11 ἀλπήθης Y, ἀλπίθης U*, ἄλπιθος vulgo post Ur, corr. Rei 695 Sch BW, v. ad p. 226, 2 12 τοῦ τῶν Ἰ τοῦτων Ο ἀντιγονετῶν Y, ἀνταγωνιστῶν vulgo post Ur, corr. Grom Sch ἢν Y ante Ur, ἢν U* 13 τῶν add. BW coll. 28, 20, 3 ἢς Ca 907 pro καὶ 16 παναθηναίων Ur pro παρὰ ἀθηναίων 17 μηλήτου Y, corr. Ur 18 παρῆσαν] πᾶσαν Ο 20 Πτολεμαῖος add. BW Fleckeis. annal. 1889, 685

"Οτι κατά τὸν καιρόν, ὅτε ᾿Αντίοχος τὴν Αἴγυπτον 20 παρέλαβε, τυνήψαν τῶν ἀπὸ τῆς ελλάδος πρεςβευτῶν (17) οί πεμφθέντες έπὶ τὰς διαλύςεις, ἀποδεξάμενος δὲ τοὺς ανδρας φιλανθρώπως την μεν πρώτην ύποδοχην αὐτῶν ε έποιήσατο μεγαλομερή, κατά δὲ τὴν έξης ἔδωκεν 2 1186] ἔντευξιν καὶ λένειν ἐκέλευσεν πεοὶ ὧν ἔγουσι τας έντολάς. πρώτοι μέν ούν οί παρά των Άγαιων έποι- 3 ήσαντο λόγους, τούτοις δ' έξης Δημάρατος δ παρά τῶν Άθηναίων, μετὰ δὲ τοῦτον Εύδημος ὁ Μιλήσιος. [1029 10 πάντων δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπό- 4 θεσιν διαλεγομένων, παραπλησίους είναι συνέβαινε καλ τοὺς κατὰ μέρος αὐτῶν λόγους. τὴν μὲν γὰρ αἰτίαν 5 τῶν συμβεβηκότων πάντες (ἀν)έφερον ἐπὶ τοὺς περὶ τὸν Εὐλαῖον, την δὲ συγγένειαν καὶ την ηλικίαν την 15 τοῦ Πτολεμαίου προφερόμενοι παρητούντο την δργην τοῦ βασιλέως. Αντίοχος δὲ πᾶσι τούτοις ἀνθομολογη- 6 σάμενος και προσαυξήσας την έκείνων υπόθεσιν ήρξατο λέγειν [τὴν] ὑπὲρ τῶν έξ ἀργῆς δικαίων, δι' ὧν ἐπειρᾶτο συνιστάνειν των έν Συρία βασιλέων υπάργουσαν (την) 20 κτῆσιν τῶν κατὰ Κοίλην Συρίαν τόπων, Ισγυροποιῶν 7 μέν τὰς ἐπικρατείας τὰς Αντιγόνου τοῦ πρώτου κατασχόντος την έν Συρία βασιλείαν, προφερόμενος δέ τὰ συγγωρήματα τὰ γενόμενα Σελεύκω διὰ τῶν ἀπὸ

^{1—236, 18} X 157^u—159^u, 0 208^r—209^u, U* 148—151, Ur LXXII; v. Ni 337 5 ἐποιήσατο X ante Ur, ἐποιήσατο Y μεγαλομερῆ Y Sch, μεγαλομερῶς Ur vulgo 6 ἐπέλευσεν X BW, ἐπέλευσε Y* Ur vulgo 9 μηλήσιος Y, μιλήσιος U** Ur 13 ἔφερον Y, ἀνέφερον Ur vulgo, ἐπέφερον Hu, sed αΙτίαν ἐπιφέρειν coniungit Pol. cum dativo (v. 5, 12, 5; 41, 3 et R. Wielandtium de Pol. archetypo. Diss. inaug. Heidelberg. 1887, 56 s.) 17 ἤρξαντο Y, corr. Ur 18 τὴν Y, del. Ur 19 τὴν add. Be, ἀρχαίαν τὴν BW 23 σελευκῷ Ο

Μακεδονίας βασιλέων μετά τον Άντιγόνου δάνατον: 3 έξης δε τούτοις απερειδόμενος έπι την τελευταίαν κατά 9 πόλεμον Αντιόγου τοῦ πατρὸς ἔγκτησιν, ἐπὶ δὲ πᾶσιν έξαρνούμενος την όμολογίαν, ην έφασαν οί κατά την Άλεξάνδρειαν γενέσθαι Πτολεμαίω τω νεωστί μετηλ- 5 λαγότι πρός Άντιογον τον έκείνου πατέρα, (δι)ότι δεί λαβείν αὐτὸν ἐν φερνη Κοίλην Συρίαν, ὅτ' ἐλάμβανε 10 Κλεοπάτραν την τοῦ νῦν βασιλεύοντος μητέρα. ταύτην την υπόθεσιν διαλεγθείς και πείσας ου μόνον αύτον, άλλὰ καὶ τοὺς ἀπηντηκότας ὡς δίκαια λέγει, 10 11 τότε μεν διέπλευσεν είς την Ναύκρατιν, γοησάμενος δε και τούτοις φιλανθρώπως και δούς εκάστω των Έλλήνων των κατοικούντων χρυσούν προήγεν έπλ τῆς 12 Άλεξανδρείας. τοις δε πρεσβευταις την απόπρισιν υπέσχετο δώσειν, όταν οί περί τον Αριστείδην καί Θήριν 15 18 ανακάμψωσιν ώς αὐτόν. ἐξαπεσταλκέναι γὰρ ἐκείνους έφη πρός τον Πτολεμαίον, βούλεσθαι δε πάντων συν-1187] Ιστορας είναι καὶ μάρτυρας τοὺς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτάς. ---

21 "Οτι Εὐλαῖος ὁ εὐγοῦχος ἔπειςε Πτολεμαῖον ἀνα- 30 λαβόντα τὰ χρήματα, τὴν βαςιλείαν προιέμενον τοῖς 2 ἐχθροῖς, ὑποχωρεῖν εἰς ζαμοθράκην ἐφ' ὰ τίς οὐκ ἂν

³ ἔγκτησιν Ernestus, ἔκτισιν Υ, ἔκτησιν U* Ur vulgo ante Ernestum, ἐκείνου κτήσιν Rei 699 Di 4 ἔξαρνόμενος Ο 5 μετηλλαχότι Υ ante Ca 908, μεταλαχόντι U*, μετηλλαχόντι Ur 6 διότι Ben 293 BW pro δτι 7 φέρνη Υ, accentum corr. Di, v. Herodian. techn. II 227, 10. 939, 7 Lentz 9 πείσαι Ο, corr. man. recentissima 10 αὐτὸν Υ, corr. Be ἀπεωτηκότας Ο 16 ἐκείνους Υ ante Ca 909, ἐκείνοις Ur 20—237, 18 M 70, 30—71, 14 Hey; v. Diod. 30, 17, Ni 337 20s. post ἀναλαβόντα add. μὲν et post τὴν add. δὲ Hey; in M μὲν et δὲ desunt secundum Ma et Bo 21 προϊέμενον Μ, προέμενον vulgo post Cobetum Mnemos. 1861, 33

έπιστήσας δμολογήσειεν δτι μέγιστα κακά ποιούσιν αί κακαὶ συντροφίαι τοὺς ἀνθρώπους; τὸ γὰρ μηδ', [3 1030 έκτὸς νενόμενον τῶν δεινῶν καὶ τοσοῦτον τόπον ἀποστάντα των έχθρων, δρμήσαι πρός τι των καθηκόντων, s άλλως τε καὶ τηλικαύτας ἀφορμὰς ἔγοντα καὶ τοιούτων τόπων κυριεύοντα καὶ τοσούτων πληθών, άλλ' εὐθέως αὐτόθεν ἀκονιτὶ παραγωρῆσαι βασιλείας τῆς ἐπιφανεστάτης καλ μακαριωτάτης, πώς ούκ άν τις είναι φήσειε ψυχής έπτεθηλυμμένης καὶ διεφθαρμένης όλοσχερῶς; 10 ην εί μεν συνέβαινε φύσει περί Πτολεμαΐον υπάρχειν, 4 την φύσιν έδει καταμέμψασθαι καί μηδενί των έκτὸς αλτίαν έπιφέρειν: έπειδή δε διά των μετά ταῦτα πράξεων 5 ή φύσις ύπερ αύτης απελογήθη, δείξασα του Πτολεμαΐου και στάσιμου ίκανῶς και γενναίου ἐν τοῖς κιν-16 δύνοις ὑπάρχοντα, δηλον ὡς εἰκότως ἄν τις της τότε περί αὐτὸν γενομένης ἀγεννίας και τῆς δρμῆς τῆς είς την Σαμοθράκην την αlτίαν έπι του σπάδωνα και την τούτου συντροφίαν αναφέροι. -

"Ότι 'Αντίοχος μετὰ τὸ καταλιπεῖν 'Αλεξάνδρειαν 22
20 πολιορκεῖν πρεσβευτὰς εἰς τὴν 'Ρώμην ἐξέπεμπεν' οὖτοι 2
δ' ἦσαν Μελέαγρος, Σωσιφάνης, 'Ηρακλείδης' συνθεὶς 3
έκατὸν καὶ πεντήκοντα τάλαντα, πεντήκοντα μὲν στέ-

¹ ὁμολογη Μ, ὁμολογήσει Μα, ὁμολογήσειε Ge, corr. Ben 294 Be 2 σύντροφοι legerat Μα, unde συντροφίαι Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 6 nunc codice confirmatum 7 ἀκονητὶ Μ, corr. Ge 9 ἐκτεθηλυμμένης Μ Βε, ἐκτεθηλυμένης Lu Ge Hey, v. 36, 15, 2 12 ante αίτίαν add. τὴν Di 16 ἀγεννείας Di secutus Toupium emend. in Suid. opusc. crit. I 547, ἀγενείας L. Goetzeler quaest. in App. et Pol. dic. genus, Wirceb. 1890, 90 secutus Ernestum; sed v. Sch VI 263 17 αίτίαν Ge pro ὀρμὴν e Diod. l. c. 19—238, 2 X 159^a, 0 209^a, U* 151 s., Ur LXXXIII; v. Ni 337 21 σατιφάνης Y, corr Ur 22 σχαί ν Υ

φανον 'Ρωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν χοημάτων εἰς δωρεάν τισιν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεων. —

23 "Ότι κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας κατέπλευσαν ἐκ Ῥόδου (19) πρέσβεις εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὰς διαλύσεις οἱ περὶ 1188] Πράξωνα καὶ μετ' οὐ πολὺ παρῆσαν εἰς τὴν παρ- ε 2 εμβολὴν πρὸς ἀντίοχον. γενομένης δὲ τῆς ἐντεύξεως, πολλοὺς διετίθεντο λόγους, τήν τε τῆς ἰδίας πατρίδος εὕνοιαν προφερόμενοι πρὸς ἀμφοτέρας τὰς βασιλείας καὶ τὴν αὐτῶν τῶν βασιλέων ἀναγκαιότητα πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸ συμφέρον ἐκατέροις ἐκ τῆς διαλύσεως. 10 8 δ δὲ βασιλεὺς ἔτι λέγοντα τὸν πρεσβευτὴν ἐπιτεμῶν 4 οὐκ ἔφη προσδεῖσθαι πολλῶν λόγων. τὴν μὲν γὰρ βασιλείαν εἰναι Πτολεμαίου τοῦ πρεσβυτέρου, πρὸς δὲ τοῦτον καὶ διαλελύσθαι πάλαι καὶ φίλους ὑπάρχειν, [1081 καὶ νῦν βουλομένων τῶν ἐν τῆ πόλει κατάγειν τοῦτον 15 μὴ κωλύειν ἀντίοχον. καὶ ὸὴ πεποίηκεν.

² τισιν Χ BW, τισι Υ* Ur vulgo 3—16 X 159*—160*, 0 209*—210*, U* 152 s., Ur LXXXIV; v. Ni 337 5 πρατίωνα Υ, corr. Gelder l. c. 149 ann. 2 BW, v. C. I. Rh. n. 46, 268. 414. 438. n. 112, 4 6 γενομένην Ο 8 προσφερόμενοι Υ, corr. Ur 13 πρεσβύτου Υ, corr. Di auctore Rei 699 14 διαλελύσθαι Υ Βε, διαλύσσδαι Ο Didotiana, διαλελύσθαι Ur vulgo φίλους Υ Sch, φίλου Ur vulgo, φιλίαν Ur not. 77, v. Rei 699 et Sch

FRAGMENTA LIBRI XXIX.

OLYMP. 152, 4.

I. RES ITALIAE.

"Εφη γὰο αὐτοὺς μίαν ἔχειν διατριβὴν καὶ παρὰ 1 τὰς συνουσίας καὶ παρὰ τὰς ἐν τοῖς περιπάτοις ὁμιλίας (1*) διοικεῖν αὐτοὺς ἐν 'Ρώμη καθημένους τὸν ἐν Μακεδονία 6 πόλεμον, ποτὲ μὲν ἐπιτιμῶντας τοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν πραττομένοις, ποτὲ δὲ τὰ παραλειπόμενα διεξιόντας ἐξ ὧν ὅνησιν μὲν οὐδέποτε γίνεσθαι τοῖς κοινοῖς 2 πράγμασι, βλάβην δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλῶν γεγονέναι καὶ ποτὲ δὲ τοὺς ἄρχοντας μεγάλα βλάπτεσθαι 10 διὰ τὰς ἀκαίρους εὐρησιλογίας πάσης γὰρ διαβολῆς 3 ἐχούσης ὀξύ τι καὶ κινητικόν, ὅταν προκαταληφθῆ τὸ πλῆθος ἐκ τῆς συνεχοῦς λαλιᾶς, εὐκαταφρονήτους γίνεσθαι τοῖς ἐχθροῖς. —

^{2—13} M 71, 15—24 Hey; v. Liv. 44, 22, 88s., Plut. Aemil. Paull. 11, Ni 263s., 300, 337, W. Schwarzium quib. fontib. Plut. in vita L. Aemilii Paulli usus sit. Diss. inaug. Lips. 1891, 21ss. 2 "Εφη] L. Aemilius Patllus cos. Romae in contione 2 "Εφη—4 αὐτοὺς] orationem ab epitomatore contractam esse censet Hu 4 διοικεῖν (γὰφ) coni. Ge 8 πολὺ Ge 9 τότε Di 10 εὐησελογίας Di, ut legit in cod. Bo, εὐρεσελογίας vulgo post Ma; et εὐησελογεῖν (26, 1, 2. 36, 1, 6) et εὐρεσελογεῖν (12, 25¹, 5. 18, 46, 3) adhibet Polybius 12 εὐκαταφρόνητος M, ante εὐκατ. lac. indicaverat Ma, εὐκαταφρόνητον scil. τὸν ἄφ-χοντα Ge, corr. Spengelius Münchener gel. Ans. 1847, 128 Di

2 "Οτι ή σύγκλητος πυνθανομένη τον 'Αντίοχον τῆς (1) μὲν Αἰγύπτου κύριον γεγονέναι, τῆς δ' 'Αλεξανδρείας 2 παρ' δλίγον, νομίζουσα πρὸς αὐτήν τι διατείνειν τὴν 1189] αὕξησιν τοῦ προειρημένου βασιλέως, κατέστησε 3 πρεσβευτὰς τοὺς περὶ Γάιον Ποπίλιον, τόν τε πόλεμον 6 λύσοντας καὶ καθόλου θεασομένους τὴν τῶν πραγμάτων 4 διάθεσιν ποία τις ἐστίν. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν τούτοις ἦν.

II. BELLUM PERSICUM.

3 "Οτι παραγενομένων πρὸ τοῦ χειμῶνος τῶν περὶ [1085 (3) τὸν Ἱππίαν, οὺς ἀπεστάλκει πρεσβευτὰς ὁ Περσεὺς πρὸς 2 Γένθιον ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, καὶ διασαφούντων ὅτι πρόθυμος ὁ βασιλεύς ἐστιν ἀναδέχεσθαι τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον, ἐὰν αὐτῷ δοθῆ τριακόσια τάλαντα καὶ 8 πίστεις αὶ προσήκουσαι περὶ τῶν ὅλων, πυθόμενος 15 ταῦτα καὶ κρίνων ἀναγκαίαν εἶναι τὴν Γενθίου κοινοπραγίαν προεχειρίσατο Πάνταυχον, ἕνα τῶν πρώτων 4 φίλων, καὶ τοῦτον ἐξαπέστειλε, δοὺς ἐντολὰς πρῶτον μὲν ὁμολογήσαντα περὶ τῶν χρημάτων ὅρκους καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, εἶτα τοὺς 10 ὁμήρους ἐξ αὐτῆς κάκεῖνον πέμπειν, οὺς ὰν δοκῆ Παν-

^{1—8} V 96us., W 65us., N 103us., U 368s., Ur XC; v. Ni 337. Hanc eclogam inter caput 24 et 25 huius libri vulgo insertam ad res Italiae Ol. 152, 4 huc rettulit Sch 2 δ' om. N 3 αὐτὴν Z, corr. Be 5 πόπλιον Z, ποπίλλιον Ur vulgo, corr. Di 7 ποίου Z, ποτα Ur vulgo, corr. Be τὰς μὲν VN 10—243, 17 X 160^u—163^u, O 210^r—212^r, U* 153—160, Ur LXXXV; v. Liv. 44, 23, Plut. Aemil. Paull. 13, App. Illyr. 9 et Maced. 18, Ni 264, 337, Schwarzium l. c. 25s. 11 ἰππείαν Ο 14. 241, 3 τ̄ Y 19 ὁμολογήσαντα Y Ca 910, ὁμολογήσοντα Ur 21 πάπείνον Y, πάπείνον U*s Ur οδς Rei 699 Sch pro ὡς

ταύχω, και παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν οθς ἂν ἀποφήνη Γένθιος διὰ τῶν ἐγγράπτων, πρὸς δὲ τούτοις διατάξασθαι περί της κομιδής των τριακοσίων ταλάντων. δ δὲ Πάνταυχος ἐξ αὐτῆς ποιησάμενος τὴν δομὴν καὶ 5 s παραγενόμενος είς Μετέωνα τῆς Λαβεάτιδος κάνταῦθα συμμίξας τῶ Γενθίω ταγέως παρεστήσατο τὸν νεανίσκον πρός τὸ ποινωνείν τῷ Περσεί τῶν αὐτῶν ἐλπίδων. τμηθέντων δε των δραίων ύπερ της συμμαγίας καί 6 καταγραφέντων, εὐθέως δ Γένθιος αμα τοὺς δμήρους 10 έπεμπε τούς ύπὸ τοῦ Πανταύγου καταγραφέντας [1086] καὶ σὺν τούτοις 'Ολυμπίωνα παραληψόμενον τοὺς όρκους καλ τους δμήρους παρά τοῦ Περσέως, έτέρους δὲ τοὺς περί τῶν γρημάτων έξοντας τὴν ἐπιμέλειαν. 1190] σύν δὲ τοῖς προειρημένοις ἔπεισεν ὁ Πάνταυγος 7 15 του Γένθιου καὶ πρεσβευτάς συνεξαποστέλλειν, οίτινες αμα τοίς παρά τοῦ Περσέως πεμπομένοις είς την 'Ρόδον πρεσβεύσουσιν ύπερ της κοινης συμμαχίας. τούτου (γάρ) γενομένου, καὶ συνεμβάντων τῶν Ροδίων 8 είς του πόλεμου, τελέως εύκαταγωνίστους έσομένους 20 απέφαινε τους 'Ρωμαίους. δ δε πεισθείς τοῖς παρα- 9 καλουμένοις καὶ προγειρισάμενος Παρμενίωνα καὶ Μόρχον έξαπέστειλε, δούς έντολάς, όταν λάβωσιν τούς δρχους παρά τοῦ Περσέως και τοὺς δμήρους, και περί τῶν γρημάτων γένηται σύμφωνον, πρεσβεύειν εἰς τὴν 25 'Ρόδον.

⁵ μεδεῶνα Ur not. 77 e vulgata scriptura, quae est apud Liv. 44, 23, 3; 32, 3, Di λιβιτιάδος Υ Ur, corr. Ur not. 77 coll. Liv. 44, 23, 3 Sch 6 παρεστήσαντο Υ, corr. Ca 910 8 τμηθέντων Υ ante Ur, τιμηθέντων U* 9 ᾶμα del. Hu comment. Fleckeis. 91 13 dubium est ἔξοντας an ἄξοντας sit in O 17 πρεσβεύονσιν Υ, πρεσβεύωσιν Ur, corr. Di auctore Sch 18 γὰρ add. Rei 699 Di 22 μόρκα Υ, corr. Ur e Liv. 44, 23, 4 λάβωσιν Χ BW, λάβωσι Υ* vulgo

4 Ούτοι μεν ούν πάντες προηγον είς την Μακεδονίαν: (8) δ δε Πάνταυγος μένων παρά πλευράν ύπεμίμνησκεν καλ παρώξυνε τὸν νεανίσκον πρὸς τὸ μὴ καθυστερείν ταίς παρασκευαίς, άλλ' ετοιμον όντα προκαταλαμβάνειν και τόπους και πόλεις και συμμάγους μάλιστα δ' ε αὐτὸν ήξίου παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν κατὰ θάλατταν 2 μάγην των γαο 'Ρωμαίων είς τέλος απαρασκεύων ὄντων πρός τοῦτο τὸ μέρος κατά τε τοὺς περί τὴν "Ηπειρον και τούς περί την 'Ιλλυρίδα τόπους, ακονιτί παν τὸ προτεθέν ἐπιτελεσθήσεσθαι δι' αὐτοῦ καὶ τῶν 10 3 ύπ' αὐτοῦ πεμπομένων. ὁ μὲν οὖν Γένθιος τούτοις τοις λόγοις αναπειθόμενος έγίνετο περί τε τας κατά 4 γην και κατά θάλατταν παρασκευάς. δ δε Περσεύς, παραγενομένων είς την Μακεδονίαν των πρεσβευτων παρά τοῦ Γενθίου καὶ τῶν δμηρευόντων, δρμήσας ἀπὸ 16 της περί του Έλπειου ποταμού παρεμβολής μετά πάντων των ίππέων απήντα τοις προειρημένοις είς τὸ 5 Δίον, καὶ συμμίξας πρώτον μὲν ἀπέδωκε τοὺς δρκους ύπλο της συμμαγίας εναντίον πάντων (των) ίππέων: πάνυ γὰρ ἐβούλετο σαφῶς εἰδέναι τοὺς Μακεδόνας τὴν 20 1191 τοῦ Γενθίου ποινοπραγίαν, έλπίζων εὐθαρσεστέρους αὐτοὺς ὑπάρξειν, προσγενομένης ταύτης τῆς 60- [1037 6 πῆς. ἔπειτα δὲ τοὺς ὁμήρους παρελάμβανε καὶ παρ-

² ὑπεμίμνησκεν X BW, ὑπεμίμνησκε Y* vulgo 3 παςόξυνε Y, corr. Ca 911 5 δὲ X, corr. X^m 6 τὴν Ur pro
τὸ 8 τοῦτο] ταῦτα Ο γε Rei 699 9 ἀπονητὶ Y, corr.
Rei 700 Sch 10 προστεθὲν Y, corr. Gro^m (Ca 911: quicquid destinasset) Sch 12 ante πεςί add. τὰ Ο 14 παραγενόμενος Y, corr. Ur 16 ἐπιὸν Y, ἐνιπέα Ur vulgo, corr.
Hu coll. Liv. 44, 8, 5 (cum annot. Weissenbornii) et Zonar.
9, 23 18 δίον Y vulgo ante Be, δίπαιον Ο 19 τῶν add.
Ur not. 78 Ca 911 21 εὐθαρεστέρους Y, corr. Ur not. 78
Ca 911 22 ταύτης] τὰ Ο

εδίδου τοὺς έαυτοῦ τοῖς περί 'Ολυμπίωνα. ὧν ήσαν έπιφανέστατοι Λιμναΐος δ Πολεμοχράτους καλ Βάλαπρος δ Πανταύγου. μετά δὲ ταῦτα τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ 7 χρήματα παρόντας είς Πέλλαν έξέπεμπεν, ώς έχεῖ 5 παραληψομένους, τούς δε πρεσβευτάς τούς είς την 'Ρόδον είς Θετταλουίκην πρός Μητρόδωρον, συντάξας έτοίμους είναι πρός τὸν πλοῦν. ἔπειςε δὲ καὶ τούς 'Ροδίους τυ(νε)μβαίνειν εἰς τὸν πόλεμον. ταῦτα δὲ 8 διοικήσας 'Ηροφώντα μέν έξέπεμψε πρεσβευτήν πρός 10 τὸν Εὐμένη, καὶ πρότερον ήδη (δι)απεσταλμένον, Τηλέμναστον δε του Κρητα προς του Αντίοχου, μή 9 παροράν τὸν καιρὸν μηδ' ὑπολαμβάνειν πρὸς αὐτὸν μόνον ανήκειν την ύπερηφανίαν και την βαρύτητα τῶν Ῥωμαίων, σαφῶς δὲ γινώσκειν ὡς ἐὰν μὴ καὶ 10 15 νῦν αὐτὸς συνεπιλαμβάνηται, μάλιστα μὲν διαλύων τον πόλεμον, εί δε μή, βοηθών, ταγέως πείραν λήψεται της αὐτης έαυτῷ τύχης. —

Υπέο ων έγωγε διηπόρηκα τι δεῖ ποιεῖν τό [5 1081 τε γὰρ γράφειν κατὰ μέρος ὑπὲρ τοιούτων (1b) 20 ἀκριβολογούμενον ὰ δι' ἀπορρήτων πρὸς αὐτοὺς οἱ βασιλεῖς ἔπραττον εὐεπίληπτον ἐφαίνετο καὶ τελέως

¹ τοὺς Y ante Ur, τὰς U* τοῖς Ur pro τῶν ὁλυμπιῶνα XO 2 λιμναίων Ο βάλανχος Y vulgo ante Di Steph. t les. II 77 3 πανταχοῦ X^m 7 ἔπεισε — 8 πόλεμον] Ita obsc irata sunt quae Liv. 44, 23, 10 servavit; v. Sch VII 653, Ni 15 s., Ullrichium l. c. 64 s. 8 συμβαίνειν Y. vulgo ante Grom Sch 9 κρυφῶντα Y vulgo ante Rei 700 Sch, κρυφῶς τὰ ex κρυφῶντα Ο, v. 29, 6, 2 10 τὸν Y Ur not. 78 Sch, om. Ur vulgo ante Sch et Bekker ἀπεσταλμένον Y vulgo, ἀπεσταλμένων Ο, corr. BW coll. 31, 15, 13 16 μὴ ο΄m. Ο 18—250, 2 M 71, 24—74, 32 Hey (v. ad p. 244, 10); v. Liv. 44, 24, 9 ss., App. Maced. 18, Ni 264, 337 20 αὐτοὺσ M, corr. Be 21 εὖ γ' ἐπίληπτον legerat Ma, unde εὐπερίληπτον Na 133 coll. 7, 7, 6, εὐεξαπάτητον Cobetus Mnemos. 1876, 362

2 ἐπισφαλές, τό τε παρασιωπήσαι πάλιν όλοσχερῶς τὸ δοχοῦν πραγματικώτατον ἐν τῷ πολέμω τούτω γεγονέναι, καλ δι' οδ πολλά των ύστερον απορουμένων γνωρίμους έσγε τὰς αlτίας, τελέως τινὸς ἀργίας ἐδόκει μοι σημεῖον 3 είναι και της πάσης ατολμίας ού μην άλλα κατηνέγθην τ έπὶ τὸ γράφειν κεφαλαιωδώς τὸ δοκοῦν, καὶ δι' ὧν ελκότων και σημείων έπι ταύτης έγενόμην τῆς [1082 1192] γνώμης, ὑπάρχων κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς καὶ μαλλον έτέρων έκπληττόμενος εκαστα των γενομένων. Ότι μεν ούν Κύδας ὁ Κρής στρατευόμενος παρ' 10 (1°) Εὐμένει καὶ τιμώμενος ώς ἔνι μάλιστα, ποῶτον μὲν πρός 'Αμφίπολιν παραγενόμενος Χειμάρφ, τινί των σὺν Περσεί στρατευομένων (Κρητῶν), καὶ πάλιν πρὸς Δημητριάδι συνεγγίσας τῶ τείχει * * * ἐχοινολογείτο τὸ μέν πρῶτον Μενεκράτει, τὸ δὲ δεύτερον Άντι- 15 2 μάγω, * * * εἴοηται καὶ μὴν ὅτι δὶς Ἡροφῶν * * * έπρέσβευσε πρὸς Εὐμένη παρὰ Περσέως, καὶ διὰ τοῦτο 'Ρωμαίων οι πλείους ύποψίαν έσγον (οὐκ) ἀπίθανον περί τοῦ βασιλέως Ευμένους, δηλον έκ των περί 3 "Ατταλον συμβάντων τω μέν γάρ συνεχώρησαν καί 20

⁸ ἐππαρχῶν coni. H. M. Werner l. c. 18 s. 9 ἐτέρου Μ, corr. Ben 295 Hu ἐκλογιζόμενος Cobetus Mnemos. 1876, 363, ἐκποριζόμενος C. Schenkelius Jahresber. üb. d. Fortschr. d. class. Alterthumswiss. von Bursian-Müller 1884, I 248, ἐκπυνθανόμενος coni. BW 10 inde ab Ότι novam eclogam incipit Μ, cum antecedenti coniunxit Μα 12 τινὶ coni. Hu, ἐνὶ Μ vulgo, Κρητὶ Lu 13 στρατενομένων Μ, στρατενομένων (Κρητῶν) Hu, v. Liv. 44, 24, 9 14 δημητριάδα Μ, corr. BW ***] lac. indicat BW et add. τῆς πόλεως coll. Liv. l. c. 16 ***] lac. indicat BW et add. τῆς πολεως coll. Liv. l. c. 16 ***] lac. indicat BW et add. τοῖς τοῦ Περσέως στρατηγοῖς, πρότερον ἡμῖν coll. Liv. l. c. ***] lac. indicat Spengelius apud Hu quaest. II 19 et add. πρεσβεόσας, νῦν τὸ τρίτον coll. Liv. l. c. 18 (οὐκ) ἀπίθανον Μα, | ἀπίθανον Μ 19 εὐμενοῦσ Μ secundum Βο τῶν Μα pro τοῦ 20 ἀττάλον| Μ vulgo ante Spengelium l. c. et Βε

παραγενέσθαι προς σφας είς την 'Ρώμην έχ του Βρεντεσίου και γρηματίσαι περί ών προηρείτο, και τέλος άποχρίσεις δόντες αὐτῷ φιλανθρώπους ἀπέστειλαν, (οὐδὲν οὕτε) πρότερον οὕτε κατὰ τὸν (πρὸς) Περσέα ε πόλεμον αξιόλογον αὐτοῖς συνηργηκότα: (τὸν) Εὐμένη 4 δὲ τὰς μεγίστας γρείας σφίσι παρεσχημένον καὶ πλείστα συνηργηκότ' έν τε τοίς πρός 'Αντίογον και κατά τόν (πρὸς) Περσέα πόλεμον οὐ μόνον τῆς εἰς τὴν Ῥώμην άναβάσεως έχώλυσαν, άλλὰ χαὶ προσέταξαν μέσου 10 γειμώνος όντος έν ημέραις τακταῖς έκχωρεῖν έξ 'Ιταλίας. έξ ων ότι μεν γέγονέ τις επιπλοκή τω Περσεί πρός 5 τὸν Εὐμένη, δι' ἣν ἐπὶ τοσοῦτον ἡλλοτοιώθησαν πρὸς αὐτὸν 'Ρωμαΐοι, προφανές έχ τῶν εἰρημένων' τίς δ' 6 αύτη καὶ μέγρι τίνος προύβη πάρεστι σχοπείν. ὅτι 7 15 μεν ουν Ευμένης ουκ αν ήβουλήθη Περσέα κρατήσαι (14) τῶ πολέμω καὶ γενέσθαι κύριον τῶν ὅλων, εὐγερὲς 1198] καταμαθείν χωρίς γάρ τῆς πατρικῆς άλλοτριότητος 2 καὶ δυσμενείας, ην είγον πρὸς άλληλους, καὶ τὸ τῆς άρχης όμογενες ίκανὸν ην απιστίαν και ζηλοτυπίαν 20 καὶ καθόλου τὴν μεγίστην ἀλλοτριότητα παρασκευάζειν έν αὐτοῖς. Λοιπόν ἦν ἐξαπατᾶν καὶ στοατηγεῖν ἀλλή- 3 λους δι' ἀπορρήτων δπερ ἐποίουν ἀμφότεροι. Θεωρών 4

^{4 |}πρότερον M, (οὔτε) πρότ. Ge, (καίπερ οὐδὲν οὔτε) πρότ. Hu, (οὐδὲν οὔτε) πρότ. BW πρὸς add. Ge 5 συνηργηκότι M, corr. Hu τὸν add. BW, τὸν δ' Εὐμένη vel τὸν δὲ coni. Hu 5. 12 εύμενῆ M secundum Bo 6 πλεῖστον vulgo post Ma, πλεῖστα M secundum Bo BW 7 συνηργηκότα M, corr. BW κατὰ τὸν M, μετὰ ταῦτα coni. Hu 8 | περσέα M vulgo, (πρὸς) Περσέα Spengelius l. c. BW πόλεμον M Spengelius l. c. BW, πολέμοις vulgo post Ma 11 ἐπιπλοκῆ Lu ex 29, 8, 1, ἐπιβολῆ| M 15. 246, 1 εύμενῆσ M secundum Bo (sic constanter) 19 post ἦν add. καὶ Ma vulgo, om. M secundum Bo BW 21 διαστρατηγεῖν Na 255, καταστρατηγεῖν Krebsius z. Rect. d. Casus cet. Monachi 1891, III 23, sed v. ad 9, 25, 6

(γὰρ) Εὐμένης δυσπαθοῦντα καὶ συγκλειόμενον τὸν Περσέα πανταγόθεν καὶ πᾶν τὸ (παραγγελλόμενον) [1088 έπιδεγόμενον γάριν τοῦ τὸν πόλεμον διαλύσασθαι καὶ διαπεμπόμενον ύπερ τούτων πρός τούς στρατηγούς 5 καθ' εκαστον έτος, τούς δε 'Ρωμαίους ώσαύτως δυσ- 5 γρηστουμένους τοῖς δλοις διά τε τὸ μηδὲν προκόπτειν έν τζ πολέμφ μέχρι της Παύλου στρατηγίας καὶ διὰ 6 τὸ τοὺς κατά την Αιτωλίαν μετεώρους ὑπάρχειν, ὑπέλαβεν οὐκ ἀδύνατον είναι τὸ συγκαταβῆναι Ῥωμαίους 7 είς έξαγωγήν τοῦ πολέμου καὶ διάλυσιν πρὸς δὲ τὸ 10 μεσιτεύσαι ταύτα καί συναγαγείν ενόμισεν αύτον έπι-8 τηδειότατον είναι. ταῦτα δὲ συλλονισάμενος ἐφ' έαυτοῦ κατεπείραζε τοῦ Περσέως διὰ Κύδα τοῦ Κρητὸς τῶ πρότερον έτει πόσου βούλοιτ' αν ωνήσασθαι την έλ-8 πίδα ταύτην. ή μέν οὖν καταρχή τῆς πρὸς ἀλλήλους 15 2 έπιπλοκής δοκεί μοι διὰ ταῦτα γεγονέναι δυείν δὲ συγκρινομένων, τοῦ μέν πανουργοτάτου δοκοῦντος είναι, του δε φιλαργυρωτάτου, γελοίαν συνέβαινε 3 νίνεσθαι την διαμάχην αὐτῶν. δ μεν γαρ Εὐμένης πασαν έλπίδα προύτεινε καὶ παν γένος δελέατος ύπερ- 20

¹ γὰρ add. Ge 2 πᾶν τὸ (παραγγελλόμενον) BW coll. 36, 5, 4, πάλιν Μ, πᾶν τι Ge (sed v. Hu Philol. 1859, 292), πάντα Lu (cum hiatu), πᾶν ᾶν vel πάντ' ἄν coni. Hu 3 |ἀπολύσασθαι Μ, corr. Di 5 ὡσαύτως BW, οῦτως legerat Μα, δλως Hey, αὐτοὺς Ge, ὁμοίως Hu 8 Αλτωλίαν Lu pro λταλίαν 11 αὐτὸν Hey, αὐτὸν Μ secundum Μα et Bo 12 |ἀρ' Μ vulgo ante Spengelium l. c. et Be 13 κανεπείρασε Ge 14 βούλοιτο Μ secundum Μα et Hey vulgo, βούλοιτ' ἄν sibi videtur legisse Bo BW 17 συγκρινομένων Μ ante Ge, συγκρινόντων legerat Μα, unde συγκρονόντων Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 6 Didotiana, συγκυρούντων Be 20 ὑπερήτει legerat Μα, ὑπερήπτε Μ secundum Hey, ὑπηρέτει Ge vulgo, ὑπερρίπτεὶ Cobetus Μπεσως. 1862, 33 Hu, ὑπέρριπτε Di (solet Pol. uti formis praesentis et imperfecti derivatis a ξιπτεῖν, v. 1, 47, 4; 48, 8. 5, 48, 4 et 7. 8, 7, 4)

ρίπτει, πεπεισμένος θηρεύσειν τον Περσέα ταις έπαγγελίαις δ δε Περσεύς μαχρόθεν ώρμα πρός τὰ προ- 4 τεινόμενα καί συνετίθετο, καταπιείν δε των λεγομένων οὐδὲν οἶός τ' ἡν ἐπὶ τοσοῦτον ώστε καὶ προέσθαι τι 1194] τῶν αύτοῦ. τὸ δὲ γένος τῶν παλαισμάτων ἦν 5 τοιούτον. δ μεν γάρ Εύμένης ήτει του μεν ήσυχίαν έγειν κατά τὸ τέταρτον έτος καὶ μὴ συστρατεῦσαι Ρωμαίοις μήτε κατά γην μήτε κατά θάλατταν πεντακόσια τάλαντα, τοῦ δὲ διαλῦσαι τὸν πόλεμον χίλια 10 πεντακόσια, καὶ τούτων δμήρους δώσειν κατὰ τάχος ύπισγνείτο καὶ πίστεις. ὁ δὲ Περσεύς ἐδέγετο περί 6 τῶν δμήρων καὶ πόσα καὶ πότε πέμπεσθαι καὶ πῶς δεήσει ταῦτα τηρεῖσθαι παρά τοῖς Κνωσίοις περί δὲ 7 τῶν χρημάτων ὑπὲρ μὲν τῶν πενταχοσίων ταλάντων 15 αίσχρον έφησεν είναι και τῷ διδόντι και μᾶλλον έτι τῶ λαμβάνοντι τὸ δοχεῖν μισθοῦ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν, τὰ δὲ γίλια καὶ πεντακόσια πέμψειν φέροντας [1084 έφη τούς περί Πολεμοχράτην είς Σαμοθράχην κάκει μεσιτεύσειν. της δε Σαμοθράκης αὐτὸς ην κύριος. 20 δ δ' Εὐμένης σπουδάζων, καθάπερ οἱ μοχθηροὶ τῶν 8 lατρών, περί τὸ πρόδομα μάλλον ή περί τὸν μισθὸν τέλος ἀπέστη τῆς ἐπιβολῆς, ἀδυνατήσας καταγωνίσασθαι

³ καταινεῖν Cobetus Mnemos. 1876, 363, sed v. Schenkelium l. c. 248 4 τ' add. M secundum Bo ante Spengelium l. c. Di προθεσθαι M, corr. Lu 5 αὐτοῦ Hey, αὐτοῦ M secundum Ma et Bo 6 τοῦ Ma pro τὸ 10 κατὰ τάχος Hu, κατὰ ταῦθ' M, κατὰ πόδας Ge, παραυτὰ Lu (cum hiatu) 11 ἐδέχετο Ge, ἐἰέγετο legerat Ma, ἔἰεγε τὸ M secundum Hey ante περὶ add. μὲν Hey, post περὶ Diotiana, v. Hu praef. I³ 68 16 τὸ Ma pro τῶι 19 μεσιτεύσεθαι M, δεήσειν τηρεῖσθαι Lu, καταθήσειν τὰ μεσιτεύειν τὴν διάλυσιν Leutschius Gött. gel. Anz. 1855, I 258, corr. Ge coll. Suida v. μεσιτεύειν (v. Pol. fr. 183) 20 δὲ legerat Ma, δ' M secundum Hey

τῆ σφετέρα πανουργία τὴν τοῦ Περσέως μικρολογίαν.

9 καὶ δὴ τῷ τοιούτῷ τρόπῷ ποιήσαντες ἱερὸν τὸν στέφανον τῆς φιλαργυρίας διελύθησαν ἐπ' ἴσης, καθάπερ

10 ἀγαθοὶ παλαισταί. τούτων δ' ἔνια μὲν (ἐξ)ερρύη παρ'
αὐτὸν τὸν καιρόν, ἔνια δὲ μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς παρα- ε
κειμένους τῷ Περσεὶ φίλους, παρ' ὧν ἡμῖν ἐξεποίησε
πυθέσθαι διότι πάσης κακίας ὡσανεὶ πατταλεϊόν ἐστιν
ἡ φιλαργυρία.

9 Προστίθημι δ' ετι παρ' εμαυτοῦ τοσοῦτον, μὴ καὶ (1) μωροποιείσθαι συμβαίνει τὴν φιλαργυρίαν. τίς γὰρ 10 οὐκ ἄν ἐπισημήναιτο τὴν ἄγνοιαν ἀμφοτέρων τῶν βασιλέων, Εὐμένους μέν, κατὰ τίνα λόγον ἤλπισε τηλικαύτης ἀλλοτριότητος ὑπαρχούσης πιστευθήσεσθαι καὶ 1195] προσλήψεσθαι τοσοῦτο πλῆθος χρημάτων, μηδεμίαν δυνάμενος ἱκανὴν πίστιν παρασχέσθαι τῷ Περσεῖ τῆς 16 3 κομιδῆς τούτων, ἐὰν μὴ βεβαιοί τὰς ὑποσχέσεις; πῶς δὲ λαβὼν τοσοῦτο πλῆθος χρημάτων ὑπέλαβε λήσειν 4 'Ρωμαίους; εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸ παρόν, οὐκ ἄν ἔν γε 5 τῷ μετὰ ταῦτα χρόνῳ διέλαθε. λοιπὸν ἔδει πάντως ἀντὶ τῶν διδομένων χρημάτων ἀλλάξασθαι τὴν πρὸς εν 'Ρωμαίους διαφοράν, δι' ἡν ἔμελλε καὶ τῶν ληφθέντων χρημάτων ἄμα καὶ τῆς ἀρχῆς, σχεδὸν δὲ καὶ τοῦ βίου 6 στερήσεσθαι, πολέμιος φανεὶς 'Ρωμαίοις. εἰ γὰρ καὶ

⁴ ξόδη M, corr. Cobetus l. c. BW 5 παρεπομένους Cobetus l. c., sed v. 39, 6, 4 7 δτι legerat Ma, διότι M secundum Hey πατταλειον (s. acc.) detexit Hey, ξεγαλείον legerat Ma, πατάλιόν Hey, corr. Di 9 τοιούτον M, corr. Ge μή καὶ] παὶ μήν coni. Hu 10 μωφοποείσθαι Geelio suspectum tuetur Glaser l. c. 40 ss. 12 κατα τινα (s. acc.) M, δτι κατά τινα Ma, corr. Ge 15 δυνάμενοι M, corr. Ma 16 άναπομοδής Lu 23 στερήσεσθαι Ma, σ... ήσεσθαι foramine interruptum M secundum Hey, στερήσεσθαι vidit Bo, σφαλήσεσθαι Hey, στερηθήσεσθαι Ge

νῦν μηδεν πράξας, επινοήσας δε μόνον είς τοὺς μεγίστους ήλθε κινδύνους, τί ποτε παθείν αὐτῷ προσήμεν έπλ τέλος άγθείσης της προειρημένης πράξεως: τοῦ δὲ Περσέως πάλιν τίς οὐκ ἂν θαυμάσειε 7 5 πῶς ἄλλο τι συμφορώτερον ἢ προυργιαίτερον ἐνόμισε τοῦ δοῦναι τὰ γρήματα καὶ καταπιεῖν ἐᾶσαι (τὸν) Εύμένη τὸ δέλεας; εί μέν γὰρ συνήργησέ τι τῶν κατὰ 8 τας έπαγγελίας και διέλυσε τον πόλεμον, είς καλον ή δόσις. εί δὲ ταύτης διεψεύσθη τῆς ἐλπίδος, είς γε [9 1035] 10 την πρὸς 'Ρωμαίους ἔχθραν δμολογουμένως ἂν αὐτὸν έμβεβλήκει τοῦ γὰρ εἰς τὸ μέσον ἐνεγκεῖν ταῦτα κύριος υπήργεν αὐτός, πόσου δὲ τοῦτ' ἄξιον Περσεί 10 καὶ κατορθοῦντι τῶ πολέμω καὶ πταίοντι, ράδιον συλλογίσασθαι πάντων γάρ των συμβάντων κακών αίτιον 11 15 ενόμιζεν Εύμενη γεγονέναι, δυ ούκ αν ηδυνήθη κατ' οὐδένα τρόπον ἀμύνασθαι βέλτιον ἢ πολέμιον ποιήσας 'Ρωμαίοις. τίς οὖν αλτία τῆς οὕτως ἐκφανοῦς ἀλο- 12 γιστίας; φιλαργυρία τί γὰρ ἄν ἄλλο τις εἴπειεν; δ μέν γάρ γάριν τοῦ λαβεῖν τὰ μὴ καθήκοντα πάντα παρ-20 εώρα τάλλα καὶ πάντ' ἀνεδέγετο ποιήσειν, δ δὲ τοῦ μὴ 1196] δούναι πάντα παθείν και παν ύπεριδείν ύπέμενεν.

⁵ συμφερώτερον Μ, corr. Ge 6 τὸν add. Ben 296 Hu 9 δο γε Μ, ξς γε Μα, corr. Lu 10 ἄν αὐ|τὸν Μ ante Madvigium emend. Liv. Hafniae 1860, 576, ἀναφανδὸν legerat Μα, ἄν αὐτὸν Di 11 ἐνεβεβλήκει Lu Di; v. Eberhardum l. c. 29 et Hu E.Z. XXXII 16 ἐνεγκεῖν coni. Hey, ἐμεῖν Μ secundum Hey, ἔχειν legerat Μα, ἔ.. εῖν vel ἔ... εῖν vidit Bo, ἄγειν Lu 16 ποιήσασθαι| Μ, ποιησάμενος Ge, corr. Lu, ποιήσας τοῖς coni. Hu 18 εἴποιεν Μ, εἴποι vulgo ante Be 20 πάντα ἐὐέχετο Μ, πάντα ὑπεδέχετο (cum hiatu) Cobetus Μπεπος. 1876, 366, corr. Hu Fleckeis. annal. 1887, 765. coll. 5, 74, 7. 8, 16, 9. 10, 6, 6. 31, 33, 3 21 δοῦναι Μ ante Spenge-lium act. soc. Graec. 1836, 31 Be, δεινὰ legerat Μα

- 13 ἀκολούθως δὲ τούτοις Περσεὺς καὶ τὰ πρὸς Γαλάτας καὶ τὰ πρὸς Γένθιον * * * —
- Το Τι προτεθείσης χειροτονίας τοις 'Ροδίοις, [1087 (4) ἐνίκων οἰς ἤρεσκε πέμπειν τοὺς πρεσβευτὰς ὑπὲρ 2 τῶν διαλύσεων. καὶ τὴν μὲν 'Ροδίων ἀντιπολιτείαν 5 τοῦτον τὸν τρόπον [ὡς ἐν τῷ περὶ δημηγορίας τέθει-
- 3 ται] διέχρινε τὸ διαβούλιον, ἐν ικα πλεῖον ἐφάνησαν Ισχύοντες οἱ τὰ τοῦ Περσέως αἰρούμενοι τῶν σικςειν
- 4 σπουδαζόντων την πατρίδα καὶ τοὺς νόμους. οἱ δὲ πρυτάνεις παραχρημα πρεσβευτὰς κατέστησαν τοὺς 10 διαλύσοντας τὸν πόλεμον, εἰς μὲν την Ῥώμην Ἁγέπολιν, Διοκλη, Κλινόμβροτον, πρὸς δὲ τὸν στρατηγὸν καὶ Περσέα Δάμωνα, Νικόστρατον, Ἁγησίλοχον, Τήλε-5 φον. τούτω δ' έξης τὸ συνεγὲς ἐξειργάζοντο καὶ προσ-
- 5 φον. τούτφ δ' έξης τὸ συνεχές έξειργάζοντο και προσετίθεσαν, ποιοῦντες ἀναπολόγητον την ἁμαρτίαν 15
- 6 εὐθέως γὰο εἰς τὴν Κοήτην ἔπεμπον ποεσβευτὰς τοὺς

¹ καὶ τὰ πρὸς Γαλάτας om. Di 2 γένδιον M secundum Hey et Bo, γέντιον legerat Ma ***] unum folium cod. M deperiit 3—251, 6 X 163°—164°, 0 212° s., U° 160 s., Ur LXXXVI; v. Ni 338, Ulirichium l. c. 65, Gelderum l. c. 150 δ ώς — τέθειται induxit Rei 700 Sch U° add. in margalia manu: σῆ (== σημείωσαι) 8 σώξειν Y vulgo, corr. Hu 11 ἀγέπολιν Y Sch, ἀγεσίπολιν Ur vulgo, corr. BW, v. ad 28, 16, 6 12 Διοκλῆ Hu (cf. C. I. Rh. 46, 194. 185 cet.) διό πῆ X, διὸ πῆ Ο, διοπῆ U°, καὶ Ur vulgo, Διογένη coni. Sch, Διοπῆ Di κληνόμβροτον Y, κλεόμβροτον Ur vulgo, κλεινόμβροτον coni. Be, corr. BW coll. C. I. Rh. n. 4, 8. III 4 13 post Δάμωνα add. καὶ Ur, om. Y Di νικόστρατον U° Ur, νικόπρατον Y, Νικοστράτον (cum hiatu) coni. Gelder l. c. 150 ann. 2, cui quattuor legati sunt offensioni; sed v. Pol. 30, 13, 3 et F. Polandium de legat. Graec. publ. Diss. inaug. Lips. 1885, 68 ante Άγησίλοχον add. καὶ Y Ur, del. Di ἀγησίλοχον Ur vulgo, ἀγνησίλοχον Y, corr. BW ante Τήλεφον add. καὶ Ur vulgo, οm. Y Di 14 τούτω (Y) Rei 700 Sch, τούτων Ur vulgo προσετέθησαν Ο, προσετίθεσαν exπροσετίθησαν U°

ἀνανεωσομένους πρὸς πάντας Κρηταιεῖς τὰ ὑπάρχοντα φιλάνθρωπα καὶ παρακαλέσοντας βλέπειν τοὺς καιροὺς καὶ τὴν περίστασιν καὶ συμφρονεῖν τῷ δήμῷ καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν αἰρεῖσθαι καὶ φίλον, ὁμοίως δὲ [7 1088 5 καὶ κατ' ἰδίαν πρὸς τὰς πόλεις ὑπὲρ τῶν αὐτῶν διαλεχθησομένους. —

"Ότι τῶν περὶ τὸν Παρμενίωνα καὶ Μόρκον, τῶν 11 παρὰ τοῦ Γενθίου, καὶ σὺν τούτοις τοῦ Μητροδώρου (5) παραγενομένων εἰς τὴν 'Ρόδον, καὶ συναχθείσης τῆς 10 ρουλῆς, παντάπασιν θορυβώδης ἡν ἐκκλησία, τῶν μὲν 2 περὶ τὸν Δείνωνα (καὶ Πολυάρατον) φανερῶς ἤδη τολμώντων λέγειν τὰ τοῦ Περσέως, τῶν δὲ περὶ Θε-1197] αίδητον καταπεπληγμένων τὰ συμβαίνοντα καὶ 3 γὰρ ἡ τῶν λέμβων παρουσία καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀπο-15 λωλότων ἱππέων καὶ * * * ἡ τοῦ Γενθίου μετάθεσις συνέτριβεν αὐτούς. διὸ καὶ τὸ πέρας τῆς ἐκκλησίας 4 ἀκόλουθον ἐγενήθη τοῖς προειρημένοις "ἔδοξε γὰρ τοῖς 5

¹ κρήται εἰς Χ, κρήτας (κρήτας U*) εἰς ΟU*, κρηταιεῖς X* addito ἰσως ante Sch, κρήτας Ur, Κρήτας Ca 912 vulgo 7—252, 6 Χ 164* s., 0 212* s., U* 161 s., Ur LXXXVII; v. Liv. 44, 29, 6 ss., Ni 265, 338, Ullrichium l. c. 65, Gelderum l. c. 150. Ullrichius hanc eclogam l. c. censet esse anteponendam antecedenti 7 τῶν Y ante Ur, om. U* μόρην Y, corr. Ur ex 29, 3, 9 τῶν Sch, τὴν Y, καὶ τῶν Ur vulgo 9 ξόδον Y ante Ur, ξόδων U* 10 παντάπασιν Y Ur vulgo, παντάπασι Ο Be Hu post ἦν add. ἡ Ur vulgo, om. Y Ben 294 Hu τῶν Y ante Ur, τὸν U* 11 δείνωνα X ante Ca 913, δήνωνα Ο, δίνωνα U* Ur not. 79, δίωνα Ur καὶ Πολνάφατον add. BW auctore Ni 265 coll. Liv. 44, 29, 7 et Pol. 27, 7, 4; 14, 2. 28, 2, 3. 30, 6, 1; 7, 10 12 τολμόντων Y, τολμώντων U** Ur θεαίσητον XO¹ Ullrichius l. c. 78 (v. ad 22, 5, 2) BW, θεαίσητον et θεαίτητον per dittogr. U*, θεαίτητον Ur vulgo 15 ***] lac. indicat BW et add. πὸς τούτοις Fleckeis. annal. 1889, 683 post μετάθεσις οπίσκα esse ea quae Liv. § 6 tradit de magno numero peditum equitumque venientium Gallorum, suspicatur Ni 265, sed v.Weissenbornium ad Liv. l. c.

'Poδίοις ἀποκριθηναι φιλανθρώπως ἀμφοτέροις τοῖς βασιλεῦσι καὶ διασαφείν ὅτι δέδοκται διαλύειν αὐτοῖς τὸν πόλεμον καὶ παρακαλεῖν κἀκείνους εὐδιαλύτους 6 ὑπάρχειν. ἐδέξαντο δὲ καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἐπὶ τὴν κοινὴν έστίαν τοὺς παρὰ τοῦ Γενθίου μετὰ πολλῆς ε φιλανθρωπίας. —

* * * πάλιν ετεροί περί τοῦ Συριακοῦ πολέ-12 ^(6*) μου τούτου δ' αίτιόν έστιν ὅπερ ἡμῖν είρηται 2 διὰ πλειόνων. ὅταν γὰρ ἀπλᾶς καὶ μονοειδεῖς λαβόντες ύποθέσεις βούλωνται μή τοῖς πράγμασιν, άλλὰ τῷ 10 πλήθει των βύβλων Ιστοριογράφοι νομίζεσθαι καὶ τὴν τοιαύτην εφέλκεσθαι φαντασίαν, άναγκαϊόν έστι τὰ 3 μεν μικρά μεγάλα ποιείν, τὰ δε βραγέως εξοημένα διασκευάζειν και λογοποιείν, ένια δε των έν παρέργω πεπραγμένων έργα καλ πράγματα κατασκευάζειν, άγῶνας 15 διατιθεμένους και παρατάξεις έξαγγέλλοντας, έν αίς ένίστε πεζοί μεν έπεσον δέκα, ποτε (δε) μικοώ πλείους, 4 Ιππεῖς δ' ἔ(τι) τούτων ελάττους. πολιορχίας μεν γάρ καί τοπογραφίας και τὰ παραπλήσια τούτοις οὐκ ἂν είποι τις άξίως έφ' δσον έξεργάζονται διὰ τὴν ἀπορίαν 20 5 τῶν πραγμάτων. περί δὲ τοὺς τὰ καθόλου γράφον-6 τας έναντίος έστιν δ τρόπος. διόπερ ου χρή κατα-

¹ φοδίοις Y ante Ur, lδίοις U* 7-254, 10 M 75, 1-76, 2 Hey (v. ad p. 250, 2); v. Ni 338 11 βί|βλων M, corr. Hu 14 κατασκενάζειν legerat Ma, διασκενάζειν coni. Ge nunc e codice confirmatum 15 κατασκονδάζειν 'gravioris momenti aliquid reddere, quam re vera est' coni. Orellius l. c. 7 propter antecedens κατασκενάζειν (v. ad vs. 14) 17 δὲ add. Ge κλείω legerat Ma, πλείους coni. Lu nunc e codice confirmatum 18 δὲ M vulgo, δ' ἔτι Na 133 s. BW μὲν γὰρ] γε μὴν coni. Hu 21 περὶ Hu e codice confirmatum a Bo, πρὸς legerat Ma vulgo, πρ... Hey δὲ Ma, ... Hey Bo τὰ καθολικά Hey, τὰ ικὰ M secundum Hey, ταῦτα legerat Ma, τα κ ... λ. ν legit Bo, τὰ καθ΄ ἡμᾶς coni. Hu, corr. Bo, v. 3, 32, 8

γινώσκειν ώς ήμῶν ἐπισυρόντων τὰς πράξεις, ὅταν τὰ παρ' ἐνίοις πολλοῦ τετευχότα λόγου καὶ διασκευῆς ήμεις ποτέ μέν παραλείπωμεν, ποτέ δε βραγέως έξαγγέλλωμεν, άλλὰ πιστεύειν ὅτι τὸν καθήκοντα λόγον ε έκάστοις ἀποδίδομεν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ὅταν ἐν τῆ 7 συμπάση πραγματεία λόγου χάριν Φανοτείας καὶ 1198] Κορωνείας καὶ ..ε..οῦ πολιορκίαν γράφωσιν, ἀναγκάζονται πάσας τὰς τῆς πολιορκίας ἐπινοίας καὶ τόλμας καὶ διαθέσεις ἐκτίθεσθαι, πρὸς δὲ τούτοις 8 10 * * * Τάραντος κατάληψιν, Κορίνθου [πολιορκίαν], Σάρδεων, Γάζης, Βάκτρων, έπλ πᾶσι Καργηδόνος πολιορκίαν διατρίβειν καὶ προστιθέναι παρ' αύτῶν, άλλ' οὐ παντάπασιν εὐδοκεῖν έὰν ψιλῶς περὶ τῶν τοιούτων αὐτὸν τὸν ἀληθῆ καὶ κύριον ἀποδιδωμεν 15 λόγον. ή δ' αὐτὴ καὶ περὶ παρατάξεων ἡμῖν ἔστω 9 καί δημηγοριών ἀπόφασις, παραπλησίως δὲ καί των άλλων μερών της ίστορίας έν οίς απασι πολλης αν 10 δικαίως τυγγάνοιμεν συγγνώμης, δμοίως δε καί περί

¹ ὡσ ἡμῶν M Di, ἡμῶν ὡς vulgo post Ge 3 ἡμεῖς legerat Ma, μακρᾶς nonnumquam videre sibi visus est Hey 6.7 φανοτίας καὶ κιρωνίας καὶ | M secundum Hey, φανοτίας καὶ κορωνίας καὶ legerat Ma, φανωτίασ ἐ κορωνιασ ... | legit Bo, corr. Ge 7 |αλε ... ου M secundum Hey, | ... κε ... οῦ legerat Ma, | .. ε ... οῦ 'inter ε et ου fortasse 3 litterae, ante ε fuisse λ vel κ non credible' Bo, Άλιάρτου coni. Lu 10 ***] lac. indicat Spengelius apud Hu l. c. 19 et add. περὶ, Campium l. c. 1431 ann. 3 partim secutus add. BW unum versum: ἔνια μετ' αὐξήσεως ἐξαγγέλλειν. 'Ημᾶς δ' οὐ δεῖ γράφοντας περὶ πολιορχίαν del. Di, Συρακουσῶν coni. Campius l. c. 11 Βάκτρων] Συρακουσῶν coni. Lu, sed ν. Campium l. c. 1432 ann. 1 12 διακριβοῦν Ge, διαθρυλλεῖν (immo διαθρυλεῖν) Lu, διατραγφόεῖν coni. Be post αὐτῶν, ut Hey corr. pro αὐτῶν, excidisse quaedam respondentia praegressis ἐκεῖνοι μὲν γὰρ putat Ge 13 ἀλλ' οὖ ἀλλὰ Campius l. c. BW

τῶν λέγεσθαι μελλόντων, . οιον ει τ . . φανείημεν ἢ λήμμασι χοώμενοι τοῖς αὐτοῖς ἢ χειρισμῷ πραγμάτων 11 ἢ τοῖς τῆς λέξεως ῥήμασι πρὸς δὲ τούτοις ἐάν που παραπίπτωμεν (ἐν) ὀνομασίαις ὀρῶν ἢ ποταμῶν ἢ τόπων ἰδιότησι τὸ γὰρ μέγεθος τῆς πραγματείας [1041 ἰκανόν ἐστιν ἡμᾶς ἐν ᾶπασι τούτοις παραιτεῖσθαι 12 πλὴν ἐάν που κατὰ πρόθεσιν ἢ (κέρδους) τινὸς ἔνεκεν εὐρισκώμεθα ψευδογραφοῦντες τοῦτο γὰρ οὐ παραιτούμεθα, καθάπερ ἤδη καὶ πλεονάκις ἐν τῆ πραγματεία περὶ τούτου τοῦ μέρους διεστάλμεθα. —

13 'Εν δὲ τῆ ἐνάτη καὶ εἰκοςτῆ ὁ αὐτὸς Γένθιόν [1088 (5) φηςι τὸν τῶν 'Ιλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ 2 καὶ μεθ' ἡμέραν μεθύοντα: ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλάτορα τὸν ἀδελφόν, γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μονουνίου 15 θυγατέρα, αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὑμῶς χρῆσθαι τοῖς ἀργομένοις. —

1199 14] Πρώτος δὲ τῶν παρόντων ὁ Ναςικᾶς ἐπικαλούμενος Κιπίων, γαμβρὸς ᾿Αφρικανοῦ Κκι-

¹ καὶ τῶν ἐπίπαν φανεφῶν μὲν legerat Ma, φανείημεν legit Hey, . οιον ει τ.. φανείημεν legit Bo, εἰ μὴ ἐπίπαν (cum hiatu) φανείημεν Hey, οἰον εἴ τῷ φανείημεν Bo 3 ξήμασι legerunt Ma et Bo ('σχ vix esse potest' Bo), σχήμασι legit Hey vulgo 4 ἐν add. Lu 7 ἢ κέρδονς Hu (v. 10,17,1. 12,8,1. 28,7,7), καὶ M secundum Ma et Hey, η| vel καὶ | legit Bo, καὶ deleto desiderat aliquod substantivum, quocum τὐρι coniungatur, commodum vel utilitatem significans Ge, καὶ χάριτος Lu II—I7 Athen. 10 p. 440°; v. Liv. 44, 30, 2ss., Ni 265, 338 11 ὁ αὐτὸς Polybius τενθίωνα Athen., Γένθιον Ca, Γενθίωνα Kaibelius, v. Sch VII 657 s. 14 Πλάτορα Hu coll. Liv. § 3 auctore Ni 265, Πλεύρατον Athen.

15 μενουνίον Athen., honuni Liv. l. c., corr. E. Froelich in Khevenhuelleri regum vel numism. anecd. Viennae 1752, 46 s. 18—255, 8 Plut. Aemil. Paull. 15; v. Liv. 44, 35, 14, Ni 267 ss., 338, Schwarzium l. c. 28 ss. Ante hoc caput inserit fragm. 221 coll. Liv. 44, 35, 2 Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 245

πίωνος, ὕττερον δὲ μέγιστον ἐν τῆ συγκλήτψ δυνηθείς, ὑπεδέξατο τῆς κυκλώσεως ἡγεμὼν γενέσθαι. δεύτερος 2 δὲ Φάβιος Μάξιμος ὁ πρεςβύτατος τῶν Αἰμιλίου παίδων, ἔτι μειράκιον ἄν, ἀνέστη προθυμούμενος. ἡςθεὶς οὖν ὁ 3 δ Αἰμίλιος δίδωσιν αὐτοῖς οὐχ ὅσους Πολύβιος εἴρηκεν, ἀλλ' ὅσους αὐτὸς ὁ Ναςικᾶς λαβεῖν φηςι, γεγραφὼς περί τῶν πράξεων τούτων ἐπιστόλιον πρός τινα τῶν βαςιλέων. —

Tη δυνάμει της πάρμης και τῶν Λιγυστικῶν δυ- 4 10 ρεῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οι 'Ρωμαῖοι. —

Τῷ δὲ Περτεῖ τὸν Αἰμίλιον ἀτρεμοῦντα κατὰ 15 χώραν ὁρῶντι καὶ μὴ λογιζομένψ τὸ γινόμενον, (6) [1089 ἀποδρὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ Κρὴς αὐτόμολος ῆκε μηνύων τὴν περίοδον τῶν 'Ρωμαίων. ὁ δὲ τυνταραχθεὶς τὸ μὲν 2 το ττρατόπεδον οὐκ ἐκίνητε, μυρίους δὲ μιςθοφόρους ἔένους καὶ διςχιλίους Μακεδόνας Μίλωνι παραδοὺς ἐξαπέςτειλε, παρακελευςάμενος ταχῦναι καὶ καταλαβεῖν τὰς ὑπερβολάς. τούτοις ὁ μὲν Πολύβιος φηςιν ἔτι κοιμωμένοις 3 ἐπιπεσεῖν τοὺς 'Ρωμαίους, ὁ δὲ Ναςικᾶς ὀξὺν ἀγῶνα 20 περὶ τοῖς ἄκροις γενέςθαι καὶ κίνδυνον. —

Πολύβιος ΄ ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειπούσης ἐπὶ Περ-16 σέως τοῦ Μακεδόνος ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς (6) πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο 2 τοὺς μὲν 'Ρωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε, τοὺς δὲ

⁴ δ om. Di 9. 10 Suid. v. πάρμη. Pol. fragmentum agnovit coll. Liv. 44, 35, 19 Lipsius de milit. Rom. lib. III 2 p. 113 9 λιβυστικών Suid., corr. Lipsius l. c. Sch δυρεών Suid. codices BVE (A omittit hoc fragm.), editiones ante Küsterum, Bernhardyus, βυρσών Küster vulgo ante Hu 11—20 Plut. Aemil. Paull. 16; v. Ni 267 ss., 338, Schwarzium l. c. 8, 28 ss. 21—256, 2 Suid. v. πολλά κενά τοῦ πολέμου; v. Plut. Aemil. Paull. 17, Schwarzium l. c. 32 s. 23 βασιλείας coni. Küster, sed v. Sch et Schwarzium l. c.

- 3 Μακεδόνας εταπείνωσε ταις ψυχαις. οὕτως ἀληθές εστι τὸ περιφερόμενον ὅτι πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου. 17 Λεύκιος δὲ ὁ ὕπατος οὐχ έωρακὼς φάλαγγα τὸ (6) 1200] παράπαν ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ Περσέως πρός τινας πολλάκις ἀνθωμολογείτο τῶν ἐν τῆ Ῥώμη ε μετὰ ταῦτα μηδὲν έωρακέναι φοβερώτερον καὶ δεινότερον φάλαγγος Μακεδονικῆς, καίτοι γε πολλοὺς οὐ μόνον θεασάμενος ἀλλὰ καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας, εἰ καί τις ἄλλος. —
- 2 "Οτι πολλά τῶν ἐπινοημάτων κατὰ μὲν τὸν [1048 (12) λόγον φαίνεται πιθανά καὶ δυνατά, παραγενόμενα δ' εἰς τὴν χρείαν, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων εἰς τὸ πῦρ, οὐκέτι ποιεί τἀκόλουθον ταῖς πρώταις ἐπινοίαις. —
- 3 Πολύβιος ὁ δὲ Περσεὺς μίαν ἔχων πρόληψιν [1039 (6) ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν, τότε οὐχ ὑπέμεινε τῆ ψυχῆ ἀλλ' ἀπεδειλία, καθάπερ οἱ προόπται τῶν ἱππέων. —
- 4 Πολύβιος ὁ δὲ Περσεὺς προσαγόμενος τὸν χρό(6) νον καὶ τὸν πόνον ἐξελύετο τῆ ψυχῆ, καθάπερ οἱ
 καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν 20

³⁻⁹ Suid. v. φάλαγξ. Pol. fragmentum agnovit Ur 259; v. Liv. 44, 41, 1 cum annotatione Weissenbornii, Ni 266, 338 5 δ δὲ ἀνθωμολογησόμεθα 6 μετὰ ταῦτα et καὶ δεινότερον om. Suid. priore loco 7 Μακεδόνων φάλαγγος Suid. priore loco 8 τεθεασάμενος Suid. cod. A, corr. Bernhardyus 10-14 M 76, 2-5 Hey; v. Liv. 44, 41, 4 cum annotatione Weissenbornii, Ern. Schulzium de exc. Constant. quaest. crit. Diss. inaug. Bonn. 1866, 10ss., Ni 266, 338 11 δὲ Μ, corr. Ben 297 BW 13 τὸ ἀκολουθοῦν Μ, corr. BW coll. 4, 35, 5. 7, 12, 11. 11. 14, 3. 21, 23, 10. 22, 4, 16. 38, 6, 4 15-17 Suid. v. ἀπεθειλία; v. Liv. 44, 42, 1s., Ni 266, 338 15 πρόληψιν] πρὸ τοῦ διάληψιν coni. Be 18-257, 2 Suid. v. καχεξία; v. Liv. l. c., Ni 266, 338

έγγίζοι καὶ δέοι κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, οὐχ ὑπέμεινε τῆ ψυχῆ. —

Ο δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλεύς, ὥς φηςι Πο- 18 λύβιος, τῆς μάχης ἀρχὴν λαμβανούσης ἀποδειλιάσας (17,5) εἰς πόλιν ἀφιππάσατο, σκηψάμενος Ἡρακλεῖ θύειν, δειλὰ παρὰ δειλῶν ἱερὰ μὴ δεχομένω μηδ' εὐχὰς ἀθεμίτους ἐπιτελοῦντι. —

"Ότι κατὰ τὸν καιρόν, ἐν ῷ Περεεὺς ἡττηθεὶς [19 1042 ἀνεδίδραςκεν, ἔδοξε τῆ συγκλήτω τοὺς παρὰ τῶν (7) 10 'Ροδίων πρεσβευτὰς παραγεγονότας ὑπὲρ τοῦ διαλύειν 1201] τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον προσκαλέσασθαι, τῆς 2 τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηυὴν τὴν τῶν 'Ροδίων ἄγνοιαν, εἰ χρὴ 'Ροδίων λέγειν, ἀλλὰ μὴ τῶν ἐπιπολασάντων ἀνθρώπων τότε κατὰ τὴν 'Ρόδον. 15 οἱ δὲ περὶ 'τὸν 'Αγέπολιν εἰσπορευθέντες ἐλθεῖν μὲν 3 ἔφασαν διαλύσοντες τὸν πόλεμον τὸν γὰρ δῆμον [1048]

¹ έγγίζει Suid. codices ABE, έγγίζοι cod. V Ca 1017 Hu ύπέμενε Be auctore Ur 257, sed v. Hu E.Z. XXVI 11 3-7 Plut. Aemil. Paull. 19; v. Ni 301, Schwarzium l. c. 36 7 Post boc fragmentum inserit Hu secutus Nissenum, qui p. 267 confert Diod. 30, 22 et Liv. 44, 44, 3, Suidae scholion v. πρωτόπειρος a Ca 1028 Polybio tributum hoc: 'δ δὲ νέος ὢν κομιδή καὶ πρωτόπειρος των κατά πόλεμον ξργων και νεωστί γενόμενος της έπί πλείον προαγωγής φιλόνικος (ita Di IV 171 pro φιλόνεικος, v. ad 21. 20, 1) και φιλότιμος και φιλόπρωτος (φιλοπρώτειος coni. Hu) η_{ν} . Sed cum Di l. c. negaverim hoc excerptum esse Polybii magis Plutarchi dictionem redolens, quam illius 8—259, 5 X 165^r—167^r, 0 213^r—214^r, U* 162—165, Ur LXXXVIII; v. Liv. 45, 3, 3 ss., Ni 50, 261 s., 273, BW de legat. reip. lib. temp. Romam missis. Diss. inaug. Lips. 1876, 31s. XO superscribunt περί φοδίων, Οπ φόδιοι 9 ἀπεδίδρασκεν Rei 701 Hu τῶν] τοῦ Ο 13 τῶν add. X^m ἄνοιαν Cobetus Mnemos. 1881, 170, sed v. Rei 85: ἄγνοια respondet latino error et usurpatur a Pol. pro ανοια stultitia' 14 ἐπιπλασάντων Y, corr. Ur, v. 30, 13, 2 15 τον Y Ca 913, την Ur 15. 258, 6 Αγέπολιν BW pro άγέπολιν, v. ad 28, 16, 6 16 τὸν - δημον et τοῦ - δήμου per dittogr. Ο

των 'Ροδίων, έλκομένου τοῦ πολέμου καλ πλείω γρόνον, θεωρούντα διότι πάσιν μέν τοῖς Ελλησιν άλυσιτελής καλ αύτοις δε Ρωμαίοις διά το μένεθος των δαπανη-4 μάτων, έλθειν έπλ ταύτην την γνώμην νου δε λελυμένου τοῦ πολέμου κατὰ τὴν τῶν 'Ροδίων βούλησιν 5 συγγαίρειν αὐτοίς. ταῦτα μέν οὖν οἱ περὶ τὸν Ανέ-5 πολιν είπόντες βραγέως ἐπανηλθον. ή δὲ σύγκλητος γρωμένη τῶ καιρῶ καὶ βουλομένη παραδειγματίσαι τοὺς 'Ροδίους ἀπόκρισιν έξέβαλεν, ής ήν τὰ συνέγοντα 6 ταύτα, διότι την πρεσβείαν ταύτην ούτε τῶν Ἑλλήνων 10 ένεκεν ύπολαμβάνουσιν έσταλκέναι τοὺς 'Ροδίους οὕθ' 7 έαυτων, άλλὰ Περσέως. εί μεν γάρ των Έλλήνων γάριν ἐπρέσβευον, ἐκεῖνον οἰκειότερον εἶναι τὸν καιρόν, ότε Περσεύς την των Ελλήνων χώραν ἐπόρθει καὶ τάς πόλεις, στρατοπεδεύων μέν έν Θετταλία σχεδον 15 8 έπλ δύ' ένιαυτούς * * * τὸ δὲ παρέντας έκεῖνον τὸν καιρον νῦν παρείναι σπουδάζοντας διαλύειν τον πόλεμον, δτε παρεμβεβληκότων των ήμετέρων στρατοπέδων είς Μακεδονίαν συγκεκλεισμένος δ Περσεύς δλίγας 9 παντάπασιν έλπίδας είγε τῆς σωτηρίας, προφανές είναι 20 τοις δρθώς σχοπουμένοις διότι τὰς πρεσβείας έξέπεμψαν οὐ διαλύειν έθέλοντες τὸν πόλεμον, ἀλλ' έξελέσθαι

τον Περσέα και σώσαι, καθ' δσον είσιν δυνατοί. δι' 10 ds αίτίας οὕτ' εὐεργετεῖν οὕτε φιλανθρώπως αὐτοῖς ἀποκρίνεσθαι κατὰ το παρον ὀφείλειν ἔφασαν. ταῦτα 11 μεν ἡ σύγκλητος ἐχρημάτισε τοῖς παρὰ τῶν Ῥοδίων 5 πρεσβευταῖς. —

Ο δε μεταλαβών την Ρωμαϊκήν διά- [20 1041 12021 (6b) λεκτον παρεκάλει τούς έν το συνεδρίω βλέποντας είς τὰ παρόντα, δεικνύς ύπὸ τὴν ὄψιν τὸν Περσέα, μήτε μεγαλαυγείν έπλ τοις κατορθώμασι παρά 10 τὸ δέον μήτε βουλεύεσθαι μηδέν ὑπερήφανον μηδ' άνήκεστον περί μηδενός, μήτε καθόλου πιστεύειν μηδέποτε ταις παρούσαις εὐτυγίαις άλλ' ὅτε μάλιστά 2 τις κατορθοίη κατά τον ίδιον βίον και κατά τάς κοινάς πράξεις, τότε μάλιστα παρεκάλει της έναντίας τύγης 16 έννοιαν λαμβάνειν. καλ γάρ ούτω μόλις ἂν ἐν ταῖς 3 εύκαιρίαις ἄνθρωπον μέτριον όντα φανήναι. τοῦτο 4 γάρ διαφέρειν έφη τούς άνοήτους των νούν έχόντων, διότι συμβαίνει τούς μέν έν ταϊς ίδίαις άτυχίαις παιδεύεσθαι, τοὺς δ' ἐν ταῖς τῶν πέλας. —

30 "Ωστε πολλάκις καὶ λίαν μνημονεύειν τῆς Δημη-21 τρίου τοῦ Φαληρέως φωνῆς. ἐκεῖνος γὰρ ἐν τῷ περὶ 2 τῆς τύχης ὑπομνήματι βουλόμενος ἐναργῶς ὑπο- δεικνύναι τοῖς ἀνθρώποις τὸ ταύτης εὐμετάβολον, ἐπιστὰς ἐπὶ τοὺς κατ' Ἀλέξανδρον καιρούς, ὅτε κατ-

¹ slolv X BW, slol Y° Ur vulgo $\delta vv\alpha \tau ol$ Y ante Ur, $\delta vv\alpha \tau \delta v$ U° 6 ante cap. 20 inserit fragm. 74 Maur. Mueller, progr. gymn. Stendal. 1866, 22 coll. Liv. 45, 7, 4 6—19 M 76, 5—15 Hey; v. Liv. 45, 8, 6s., Diod. 30, 23, N° 273, 338 12 sō $vv\chi laus$ BW e Diod., $v \ell \chi \alpha u \sigma$ M 13 $u \alpha l$] $\tilde{\eta}$ Diod. 14 $\pi \alpha \varrho \alpha |u \alpha l \kappa l$ M, corr. Ma 16 $v \sigma \ell v$ Vulgo post Ge 19 $\delta \ell$ M, corr. Ben 297 BW 20—261, 10 M 76, 16—77, 9 Hey; v. Diod. 31, 10, Liv. 45, 9, 2ss., Ni 273, 338

3 έλυσε την Περσων άρχην, λέγει ταῦτα: "εί γὰρ λάβοιτ' έν (νῶ) μὴ γρόνον ἄπειρον μηδὲ γενεὰς πολλάς, άλλὰ πεντήκοντα μόνον έτη ταυτί τὰ πρὸ ήμῶν, γνοίητ' αν 4 ώς τὸ τῆς τύχης χαλεπὸν ἐνταῦθα. πεντηκοστῷ νὰο έτει (πρότερον) οίεσθ' αν η Πέρσας η βασιλέα των 5 Περσών η Μακεδόνας η βασιλέα των Μακεδόνων, εί τις θεών αὐτοῖς προύλεγε τὸ μέλλον, πιστεῦσαί ποτ' αν ως είς τούτον τον καιρον Περσων (μέν) οὐδ' όνομα λειφθήσεται τὸ παράπαν, οἱ πάσης (σχεδὸν) 1208] της οικουμένης εδέσποζον, Μακεδόνες δε (καί) 10 πάσης πρατήσουσιν, ών οὐδ' ὄνομα πρότερον ήν (γνώ-5 ριμον). άλλ' δμως ή πρός τον βίον ήμων ασύνθετος τύγη καὶ πάντα παρὰ (τὸν) λογισμὸν τὸν ἡμέτερον καινοποιούσα καὶ τὴν αύτῆς δύναμιν ἐν τοῖς παραδόξοις ενδεικυμένη και νῦν, ώς εμοί δοκεί, δεί- [1042 6 κυυσι πάσιν ἀνθρώποις, Μακεδόνας είς την Περσών εὐδαιμονίαν εἰσοικίσασα, διότι καὶ τούτοις ταῦτα τάγαθὰ κέχρηκεν, εως (ἄν) άλλο τι βουλεύσηται περί 7 αὐτῶν." ο νῦν γέγονε κατὰ Περσέα. ταῦτα μὲν οὖν

¹ s. λάβοιτ έν νῷ BW, λάβοι τισ M, λάβοις Ge, λάβοιτε Spengelius act. soc. Graec. 1836, 32 Hey, λάβοις πρὸ τῆς έννοίας Diod., λάβοιτε πρὸ ὀφθαλμῶν coni. Hu 3 ταντὶ τὰ Ge e Diod. pro ταὐτη τὰ πρὸ ἡμῶν del. Na 356s. |γνοίη τ' ἄν M secundum Ma et Hey, γνοίητ ἄν legit Bo, ut correxerst Spengelius l. c. Be, γνοίης ἄν Diod. 4 σφαλερὸν Na 244 4 s. πεντήκοστον γὰρ ἔτος | M, corr. et add. πρότερον e Diod. Ma 5 βασιλέασ — 6 βασιλέασ | M, e Diod. corr. Ge 5 τῶν — 6 |τῶν Μ, τὸν — τὸν Di praef. I 49 8 μὲν e Diod. add. Ge 9 σχεδὸν e Diod. add. Ge 10 καὶ e Diod. add. Ge 11 κρατοῦσιν Μ, e Diod. corr. Ma γνώριμον e Diod. add. BW 12 άλλ ὅμως e Diod. Be pro άλλά|πῶσ 12s. ἡ πρὸς τὸν βίον ἡμῶν άλογία τῆς τύχης Diod. 13 τὸν e Diod. add. Ge 15 s. δείκνυσι πᾶσιν ἀνθρώποις] ἐνδείκνυται Diod. 17 ἡγεμονίαν Diod. 17. 18 καὶ τούτοις ἡ τύχη τάγαθὰ κέχρηκεν Diod. 18 ἄν e Diod. add. Ge 19 μὲν ὁ legerat Ma, μὲν καὶ legit Hey vulgo, μὲν οὖν legit Bo

Δημήτριος ώσανεί θείω τινὶ στόματι περί τοῦ μέλλοντος ἀποπεφοίβακεν. ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν γραφὴν ἐπιστὰς 8 τοῖς καιροῖς καθ' οὓς συνέβη καταλυθῆναι τὴν Μακεδόνων βασιλείαν, οἀκ ἔκρινον ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν, ε ᾶτε γεγονὼς αὐτόπτης τῆς πράξεως, ἀλλ' αὐτός τε τὸν πρέποντα λόγον ἐπιφθέγξασθαι καὶ Δημητρίου μνησθῆναι δοκεῖ γάρ μοι θειοτέραν ἢ κατ' ἄνθρωπον 9 τὴν ἀπόφασιν ποιήσασθαι σχεδὸν γὰρ ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα πρότερον ἔτεσι τἀληθὲς ἀπεφήνατο περί 10 τῶν ἔπειτα συμβησομένων.

III. RES PERGAMI.

"Ότι Εὐμένης ὁ βασιλεὺς τῆς Περσέως καὶ Ῥωμαίων 22 μάχης συντετελεσμένης εἰς παράλογον ἐνέπεσε διά-(64) θεσιν, ὡς οὶ πολλοί φασιν, ὡς δὰ τὰνθρώπινα πράγ15 ματα φύσιν ἔχει γίνεσθαι κατὰ τὸ πλεῖστον, εῖς τι τῶν εἰωθότων συμβαίνειν ἱκανὴ γὰρ ἡ τύχη τοῖς 2 παρὰ λόγον τὰ κατὰ λόγον ἐπιτρῖψαι, κἄν τινι συνεργήση καὶ προσθῆται τὴν αὐτῆς ὁοπήν, αὖθις οἶον ἐκ μεταμελείας ἀντισηκοῦν καὶ λυμαίνεσθαι τὰ κατορ20 θώματα παρὰ πόδας. ὁ καὶ τότε περὶ τὸν Εὐμένη 3

² πεφοίβαχεν legerat Μα, ὑποπεφοίβαχεν legit Hey, ἀποπεφοίβαχεν legit Bo, ut correxerat e Diod. Hey 9 έτῶν legerat Μα, ἔτεςι coni. Ge e codice nunc confirmatum 12—262, 7 Μ 77, 9—20 Hey; ν. Diod. 31, 12, Ni 338 13 ἐπέπεςε Hu errato typographico 14 τὰ ἀνθφώπεια Μ secundum Μα et Hey vulgo, τὰνθφώπεια Ben 298, τὰ ἀνθφώπεια Be digit Bo, τὰνθφώπινα BW hic et 12, 28, 2 15 γενέσθαι Μ secundum Μα et Hey vulgo, γίνεσθαι legit Bo, ν. 2, 21, 3 16 ἀγαθὴ γὰρ Diod. 17 ἐπιτρέψαι Μ, ἀναστρέψαι Diod., ἀνατρέψαι Di, corr. Lu 18 προς θῆιτε Μ, πρόσθηται corr. Boissonadius anecd. Graec. II Paris. 1831, 411

1204 4] γενέσθαι συνέπεσε δόξας γὰο μάλιστα τότε τὴν
lδίαν ἀρχὴν ἐν ἀσφαλεί βεβηπέναι καὶ πολλὴν ἐπιφέρειν φάστώνην τὸν έξῆς χρόνον, ᾶτε τοῦ Περσέως
καὶ καθόλου τῆς ἐν Μακεδονία βασιλείας ἄρδην
ἀνηρημένης, τότε μεγίστοις ἐνεκύρησε κινδύνοις τῶν ε
κατὰ τὴν ᾿Ασίαν Γαλατῶν ἀνυπονοήτως (συν)εξαναστάντων τοῖς καιροῖς.

IV. BELLUM ANTIOCHI IV. CUM PTOLEMAEIS FRATRIBUS.

- 23 °Οτι κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἔτι κατὰ χειμῶνα 10 (8) πρεσβείας παραγενομένης παρὰ τῶν βασιλέων ἀμ- [1044 φοτέρων [Πτολεμαίου καὶ Πτολεμαίου] περὶ βοηθείας, έγενήθη διαβούλια καὶ πλείω, πολλὴν ἔχοντα φιλο- 2 τιμίαν. τοὶς μὲν γὰρ περὶ τὸν Καλλικράτην καὶ Διοφάνην καὶ σὰν τούτοις Ὑπέρβατον οὐκ ἤρεσκε διδόναι 15
 - 8 βοήθειαν, τοις δὲ περὶ τὸν Αρχωνα καὶ Λυκόρταν καὶ Πολύβιον ἤρεσκε τὸ διδόναι τοις βασιλεῦσι κατὰ τὴν
 4 ὑπάργουσαν συμμαγίαν. ἤδη γὰρ συνέβαινε τότε τὸν
 - 4 υπάρχουσαν συμμαχίαν. ήδη γάρ συνέβαινε τότε τον νεώτερον Πτολεμαίον ύπο των όχλων άναδεδείχθαι βασιλέα διὰ τὴν περίστασιν, τον δε πρεσβύτερον έκ 20

τῆς Μέμφεως καταπεπορεῦσθαι καὶ συμβασιλεύειν τάδελφῶ. καὶ δεόμενοι παντοδαπῆς ἐπικουρίας ἐξ- δ απέστειλαν πρεσβευτάς Εύμένη και Διονυσόδωρον πρός τους Άγαιούς, αlτούντες πεζούς μέν γιλίους s Ιππεῖς δὲ δίακοσίους, ἡγεμόνα δὲ τῆς ὅλης συμμαχίας Λυκόρταν, τῶν δ' ἱππέων Πολύβιον, πρὸς δὲ Θεο- 6 δωρίδαν τὸν Σικυώνιον διεπέμψαντο, παρακαλούντες αὐτὸν συστήσασθαι ξενολόγιον χιλίων ἀνδρῶν. συν- 7 έβαινε δὲ τοὺς μὲν βασιλεῖς τὴν ἐπὶ πλεῖον σύστασιν 1205] έγειν πρὸς τοὺς είρημένους ἄνδρας έκ τῶν πράξεων ων ειρήκαμεν. των δε πρεσβευτών παραγενο- 8 μένων, της συνόδου των Άγαιων ούσης έν Κορίνθω, καί τά τε φιλάνθρωπα πρός την βασιλείαν άνανεωσαμένων όντα μεγάλα καὶ την περίστασιν τῶν βασιλέων 15 ύπὸ τὴν ὄψιν ἀγόντων καὶ δεομένων σφίσι βοηθείν, τὸ μέν πλήθος τῶν Αχαιῶν Ετοιμον ἡν οὐ μέρει τινί, 9 πανδημεί δε συγκινδυνεύειν, εί δέοι, τοίς βασιλεύσιν: άμφότεροι γάρ είγον τό τε διάδημα και την έξουσίαν. οί δὲ περὶ τὸν Καλλικράτην ἀντέλεγον, φάσκοντες 10 20 δείν καθόλου μέν μή πραγματοκοπείν, έν δε τοίς παρούσι καιροίς μηδ' όλως, άλλ' άπερισπάστους ύπάργοντας 'Ρωμαίοις παρέγεσθαι γρείας' μάλιστα γάρ ήν 11 τότε προσδόκιμος ὁ περί των δίων κίνδυνος, ατε τοῦ Κοΐντου τοῦ Φιλίππου τὴν παραγειμασίαν ἐν τῆ 25 Μακεδονία ποιουμένου. των δε πολίων είς ἀπορίαν 24 έμπιπτόντων, μη δόξωσι 'Ρωμαίων άστοχείν, μετα- (9)

¹ μέμφεως Y ante Ur, μέμψεως U^* καταποςεύεσθαι O 4 τοὺς om. U^* Ur, add. Y Sch 5 δὲ $\overline{\sigma}$ Y 6 θεοδωςίδαν U^{**} Ur (τ . 22, 3, 6), θεωςίδαν Y 17 πανδημί O δέοι X ante Sch, δὲ οἱ O, δέοιτο U^* Ur vulgo 20 δεῖν — έν δὲ τοῖς om. O

λαβόντες τοὺς λόγους οί περί τὸν Λυκόρταν καί 2 Πολύβιον εδίδασκου, άλλα τε καὶ πλείω προφερόμενοι καί διότι, τῷ πρότερον ἔτει ψηφισαμένων τῶν Άγαιῶν πανδημεί συστρατεύειν τοῖς 'Ρωμαίοις καὶ πεμψάντων πρεσβευτήν τον Πολύβιον, δ Κόιντος 5 άποδεξάμενος την προθυμίαν άπείπατο μη γρείαν έγειν της βοηθείας, έπει κεκράτηκε της είς Μακε-3 δονίαν είσβολης. Εξ ων απεδείκνυσαν σκηψιν ούσαν την 'Ρωμαίων χρείαν πρός τὸ διακωλύσαι βοηθείν. 4 διὸ παρεκάλουν τοὺς Άγαιούς, ὑποδεικνύοντες τὸ 10 μέγεθος της περιστάσεως, εν ή συνέβαινε τότε την βασιλείαν ὑπάργειν, μὴ παριδεῖν τὸν καιρόν, ἀλλὰ μνημονεύοντας των δμολονιών και των εὐερνεσιών. 5 μάλιστα δὲ τῶν δρχων, ἐμπεδοῦν τὰς συνθήχας. τῶν .δε πολλών επιφερομένων πάλιν βοηθείν, τότε μεν οί 15 περί του Καλλικράτην έξέβαλου το διαβούλιου, διασείσαντες τούς άρχοντας, ώς ούκ ούσης έξουσίας κατά τούς νόμους έν άγορα βουλεύεσθαι περί βοη-6 θείας. μετά δέ τινα χρόνον συγκλήτου συναχθείσης είς την των Σικυωνίων πόλιν, έν ή συνέβαινε μή 20 1206] μόνον συμπορεύεσθαι την βουλην άλλα πάντας τούς ἀπὸ τριάκουτ' ἐτῶν, καὶ λόγων γινομένων πλειό-" νων, καὶ μάλιστα τοῦ Πολυβίου διοριζομένου πρώτον

² καὶ om. Di πλείον O 3 ψηφισαμένων U^{**} Ur, ψηφισαμένων (Y) 7 έπεὶ κεκράτηκε Ur pro ἐπικεκράτηκε 8 εἰς βουλῆς O 9 διακολύσαι X, διαλῦσαι Y Ur vulgo, corr. Hewlettius 1. c. 276 ann. 1 ignarus lectionis codicis X BW ante βοηθεῖν add. τὸ Ur vulgo, del. Hewlettius 1. c. BW 10 ὑποδεικνύντες Di, v. Eberhardum observ. Polyb. part. Diss. inaug. Berol. 1862, 37 21 συμπορεύεσθαι Ur pro ού πορεύεσθαι 22 λτ' (= τριάκοντ') Y, $\bar{\lambda}$ Ur, unde τριάκοντα vulgo ante Ben 295 Hu

μέν περί του μή γρείαν έγειν τούς 'Ρωμαίους τῆς βοηθείας και δοκούντος ούκ είκη ταύτα λέγειν διά τὸ γεγονέναι τὴν παρελθοῦσαν θερείαν ἐν τῆ Μακεδονία παρά τῶ Φιλιππω, δεύτερον δὲ φάσκοντος, ἐὰν 8 ε και δέωνται 'Ρωμαΐοι της συμμαγίας, οὐ διὰ τοὺς διακοσίους ίππεις καὶ γιλίους πεζούς τούς ἀποσταλησομένους είς 'Αλεξάνδρειαν άδυνατήσειν τούς Άχαιούς βοηθείν 'Ρωμαίοις' καλώς γάρ ποιούντας αὐτούς καί τρείς άγειν και τέτταρας μυριάδας άνδρων μαγίμων. 10 εὐδοχοῦντες τοῖς λεγομένοις ἔρρεπον οἱ πολλοὶ πρὸς 9 τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν. τῆ δὲ δευτέρα τῶν 10 ήμερων, εν ή κατά τους νόμους έδει τα ψηφίσματα προσφέρειν τοὺς βουλυμένους, οί μεν περί τὸν Λυκόρταν προσήνενκαν διότι δεῖ πέμπειν την βοήθειαν, οί 15 δε περί του Καλλικράτην διότι δεί πρεσβευτάς έξαποστέλλειν τοὺς διαλύσοντας τοὺς βασιλεῖς πρὸς τὸν Αυτίοχου. πάλιν δὲ τῶν διαβουλίων προτεθέντων 11 άγων έγίνετο νεανικός πολύ γε μήν ύπερείχον οί περί του Λυκόρταυ. αι τε γάρ βασιλείαι συγκρινόμεναι 12 20 μεγάλην είχον διαφοράν ύπὸ μέν γὰρ τῆς [13 1046] Αντιόγου σπάνιον ήν εύρειν οικειόν τι γεγονός καθόλου πρός τους Έλληνας έν γε τοῖς ἀνώτερον γρόνοις.

¹ χρείαν μὴ Y, transponit BW coll. 29, 24, 2 3 δερείαν Rei 702 Sch, νύπτα Y Ur vulgo, νέπτα U^* , (δερεία)ν έπτὸς coni. BW 4 παρὰ τῷ φιλίππῳ Ur pro περὶ τοῦ φιλίππου 5 δέονται Y, corr. Ernestus 6 δ \bar{u} \bar{u}

καὶ γὰρ ἡ τοῦ τότε βασιλεύοντος μεγαλοψυχία (διά)14 δηλος ἐγένετο τοἰς Ἑλλησιν· ὑπὸ δὲ τῆς Πτολεμαίου τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τοἰς ᾿Αχαιοῖς ἐγεγόνει φιλάνθρωπα κατὰ τοὺς ἀνώτερον χρόνους ὥστ᾽ ἄν μηδένα
1207 15] πλείον ἀξιοῦν. ὰ διατιθέμενος ὁ Λυκόρτας ε
μεγάλην ἐποιεῖτο φαντασίαν, ᾶτε τῆς παραθέσεως
16 ὁλοσχερῆ τὴν διαφορὰν ἐχούσης καθ᾽ ὅσον γὰρ οὐκ
ἔξαριθμήσασθαι ῥάδιον ἡν τὰς τῶν ἐν ᾿Αλεξανδρεία
βασιλέων εὐεργεσίας, κατὰ τοσοῦτον ἀπλῶς οὐδὲν ἡν
εὐρεῖν φιλάνθρωπον ἐκ τῆς Ὑντιόχου βασιλείας ἀπην- 10
τημένον εἰς πραγμάτων λόγον τοῖς Ὑχαιοῖς. —

25 "Οτι έως μέν τινος οἱ περὶ τὸν Ανδρωνίδαν καὶ (10) Καλλικράτην ἐχρῶντο τοἰς ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγοις, οὐδενὸς δὲ προσέχοντος αὐτοῖς ἐπεισήγαγον μηχανήν. 2 παρῆν γὰρ ἐκ πορείας εἰς τὸ θέατρον γραμματηφόρος 18

απαρην γαρ εκ πορειας εις το σεατρον γοαμματηφορος η φέρων ἐπιστολὴν παρὰ Κοΐντου Μαρκίου, δι' ἦς παρεκάλει τοὺς 'Αχαιοὺς ἀκολουθοῦντας τῆ 'Ρωμαίων κοραιρέσει πειρᾶσθαι διαλύειν τοὺς βασιλεῖς' συνέβαινε

ε προαιρεσεί πείρασσαι σιαλυείν τους ρασιλείς συνεραίνε γάρ και την σύγκλητον άπεσταλκέναι πρεσβευτάς τοὺς

¹ δήλος Y, corr. Di praef. Diod. IV Lips. 1867, 12 Hu
4. 5 μηδένα πλείον άξιοῦν Hu, μηδενὶ πλείον άξίως Y Ur Di,
μηδενὶ πλείον transposito άξίως post διατιδέμενος Ca 916
vulgo 5 διατιδ. άξίως Ca 916, v. ad 4. 5 6 έποίει Di
praef. IV 12, sed v. 32, 3, 9 ετε] & Ο 7 δλοσχερή X ex
δλοσχελή 8 τὰς Ur pro τῆς 9 βασιλεύων Ο 10 ἀπηντημένου Ο 11 λόγον X* Ur, λόγων Y, λόγουν Ο
12—267, 15 X 171*—172*, 0 217*—217", U* 173—175, Ur XCI;
v. Ni 338. Hanc eclogam a praecedenti vulgo interserto capite
secundo huius libri separatam huc rettulit Sch 12 ἀνδρονίδαν Y Ur vulgo ante Sch, ἀνδρονίδαν Ο, ἀνδρονίδαν (sed
litterae o superscriptum est ω deletum) U* 18 ἐχρῶντο Y
ante Ur, ἐχρώντων U* 15 γραμματηφόρος Y Ur vulgo ante
Sch, γραμματοφόρος O vulgo post Sch, v. Lobeckium ad Phrynich.
682 19 post τοὺς add. δὲ Ο

περί Νεμέσιον διαλύσοντας τοὺς βασιλεῖς. ἡν δὲ 4 τοῦτο κατὰ τῆς ὑποθέσεως οἱ γὰρ περὶ τὸν Τίτον ἀδυνατήσαντες τοῦ διαλύειν ἀνακεχωρήκεισαν εἰς τὴν Ὑρώμην ἄπρακτοι τελείως. ἀλλ' οἱ περὶ τὸν Πολύβιον 5 οὐ βουλόμενοι διὰ τὸν Μάρκιον πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ἀντιλέγειν ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν πραγμάτων. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν βοήθειαν οὕτω διέπεσε τοῖς βασιλεῦσι, τοῖς δ' Ἀχαιοῖς ἔδοξε πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν τοὺς 6 διαλύσοντας καὶ κατεστάθησαν Ἄρχων Αἰγειράτης, 10 ᾿Αρκεσίλαος ᾿Αρίστων Μεγαλοπολίται. οἱ δὲ παρὰ 7 τοῦ Πτολεμαίου πρεσβευταὶ διαψευσθέντες τῆς συμμαχίας ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν, ἐτοίμας ἔχοντες, ἐπιστολὰς παρὰ τῶν βασιλέων, δι' ὧν ἡξίουν τοὺς Ἁχαιοὺς ἐκπέμπειν Αυκόρταν καὶ Πολύβιον ἐπὶ τὸν 16 ἐνεστῶτα πόλεμον. —

'Επιλαθόμενος δὲ τῶν γεγραμμένων ὑπ' [26 1048 αὐτοῦ 'Αντίοχος καὶ τῶν εἰρημένων ἐξήρτυε (^{7*)}
1208] πόλεμον κατὰ Πτολεμαίου, ὅστε καὶ λίαν ἀληθὲς φαίνεσθαι τὸ ὁηθὲν ὑπὸ Σιμωνίδου "χαλεπὸν ἐσθλὸν το ἔμμεναι." ἔχειν μὲν γὰρ ὁρμὰς ἐπὶ τὰ καλὰ καὶ μέχρι 2

¹ Νεμέσιον] Τ. Numisium Tarquiniensem agnovit Grom e Liv. 45, 17, 3; de forma nominis v. Sch V 384 et Dittenbergerum Hermes 1872, 130 ss., 297 δὲ Sch pro γὰρ 2 τίτον Υ* Didotiana, τῖτον Ur vulgo 3 τοῦ Υ Β W, om. Ur vulgo ἀνακεχωρήκεισαν Υ Sch, ἀνακεχωρήκησαν U*, ἀνακεχωρήκεισαν Ur vulgo ante Sch et Bekker, ἀνεκεχωρήκεσαν Di, v. Eberhardum l. c. 28 et Hu E.Z. XXXII 16 p. 90 ann. 1 4 τελείως Υ Ηυ, τελέως Ur vulgo 6 καὶ τὰ] κατὰ Ο 7 κατὰ οπι Ο οῦτῷ Υ, unde οῦτῶς Ηυ, οῦτῶ U* vulgo 9 αἰγειράτης Υ Ca 917, αἰγιράτης U* Ur 10 καὶ ante Ἰρίστων vulgo post Ur additum del. Sch μεγαλοπολίται Υ, corr. Sch 11 τῶν Πτολεμαίων coni. Sch 12 ἐτοίμας Υ Ηυ, ἐτοίμους U* vulgo, v. Kaelkerum l. c. 239 16—268, 4 M 77, 21—26 Hey; v. Diod. 31, 1, Ni 338 20 ἔχει Μ, corr. Ge καὶ omiserat Ma, coniectura add. Ge e codice nunc confirmata

τινὸς ἀντιποιήσασθαι τούτων εὐμαρές, ὁμαλίσαι δὲ καὶ κατὰ πᾶσαν περίστασιν ἐπίμονον γενέσθαι τῆ γνώμη, μηδὲν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου προυργιαίτερον τιθέμενον, δυσγερές. —

"Ότι τοῦ 'Αντιόχου πρός Πτολεμαΐον ἔνεκεν [1047 ⁽¹⁾ τοῦ Πηλούςιον καταςχεῖν ἀφικομένου, ὁ Ποπίλιος δ των 'Ρωμαίων στρατηγός, του βασιλέως πόροωθεν άσπαζομένου διὰ τῆς φωνῆς καὶ τὴν δεξιὰν προτείνοντος, πρόγειρον έχων τὸ δελτάριον, ἐν ὧ τὸ της συγκλήτου δόγμα κατ(ετ)έτακτο, προύτεινεν αὐτῶ 10 καὶ τοῦτ' ἐκέλευσε πρώτον ἀναγνώναι τὸν 'Αντίογον. 3 ώς μεν έμοι δοκεί, (μή) πρότερον άξιώσας το τῆς φιλίας σύνθημα ποιείν πρίν ή την προαίρεσιν έπιγνώναι του δεξιουμένου, πότερα φίλιος ή πολέμιός 4 έστιν. ἐπεὶ δ' ὁ βασιλεὺς ἀναγνοὺς ἔφη βούλεσθαι 15 μεταδούναι τοίς φίλοις ύπερ των προσπεπτωκότων, ἀκούσας ὁ Ποπίλιος ἐποίησε πρᾶγμα βαρὰ μὲν δοκοῦν 5 είναι και τελέως ύπερήφανον. έχων γάρ πρόχειρον άμπελίνην βακτηρίαν περιέγραφε τῷ κλήματι τὸν Αντίογον εν τούτω τε τῷ γύρω τὴν ἀπόφασιν ἐκέ- 20 6 λευσε δοῦναι περί τῶν γεγραμμένων δ δὲ βασιλεύς

^{5-270,7} V $97^{r}-99^{r}$, W $66^{r}-67^{r}$, N $104^{r}-106^{r}$, U 369-373, Ur XCII; v. Liv. 45,11-12,8, Diod. 31,2, Ni 2738., 338. Fragmenti initium esse excerptoris perspexit Rei 703 6. 17 ποπίλλιος Ur vulgo ante Di, πόπλιος Z 10 κατ(ετ)έτακτο Hu E.Z. XXXII 16 p. 92 BW, κατέτακτο Z, κατεγέγραπτο Ur vulgo, κατατέτακτο Hu 11 ἐκέλενε WN Hu, sed v. Diod. 12 ώς] ώ N (μἢ) πρότερον ἀξιώσας Hu, πρότερον ἀξιώσαν Z, πρ. ἀπαξιούμενος Ur, πρ. ἀπαξιών Ca 918 vulgo, (οὐ) πρ. ἀξιώσας Rei 7038. addito δρθῶς post ΄Λντίοχον vs. 11, πρ. ἀπαξιώσας Di 14 φίλος N 18 πρόχειρον e Diod. coni. Sch BW, προχείρως Z vulgo (v. Brandstaeterum Fleckeis. annal. 1860, 7618), πρὸ χειρῶν Di Hu 19 ἀμπελίνην U° Ur, ἀμπελήνην Z

ξενισθείς τὸ γινόμενον καὶ τὴν ὑπεροχήν, βραγὸν χρόνον έναπορήσας έφη ποιήσειν πᾶν τὸ παρακαλούμενον ύπὸ 'Ρωμαίων. οἱ δὲ περὶ τὸν Ποπίλιον τότε 1209] την δεξιάν αὐτοῦ λαμβάνοντες ᾶμα πάντες ήσπά-5 ζουτο φιλοφρόνως. ην δε τὰ γεγραμμένα λύειν έξ 7 αὐτῆς τὸν πρὸς Πτολεμαῖον πόλεμον. διὸ καὶ δο- 8 θεισών αὐτώ τακτών ήμερών, ούτος μεν άπηγε τὰς δυνάμεις είς την Συρίαν, βαρυνόμενος καὶ στένων. είκων δὲ τοῖς καιροῖς κατὰ τὸ παρόν οἱ δὲ περὶ τὸν 9 10 Ποπίλιον καταστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν 'Αλεξάνδρειαν καὶ παρακαλέσαντες τοὺς βασιλεῖς όμονοεῖν, ἅμα δὲ προστάξαντες αὐτοῖς Πολυάρατον ἀναπέμπειν εἰς Ῥώμην, ανέπλευσαν έπὶ τῆς Κύπρου, βουλόμενοι καὶ τὰς έκει (καθ)υπαργούσας δυνάμεις έκβαλειν έκ της νήσου 15 κατά σπουδήν. ἀφικόμενοι δὲ καὶ καταλαβόντες ήττη- 10 μένους μάγη τούς τοῦ Πτολεμαίου στρατηγούς καὶ καθόλου φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον (ἄνω καλ κάτω) ταγέως ανέστησαν τὸ στρατόπεδον ἐκ τῆς γώρας καὶ παρήδρευσαν, εως ἀπέπλευσαν αὶ δυνάμεις ἐπὶ 20 Συρίας. καὶ Ῥωμαῖοι μὲν ὅσον οὕπω καταπεπονημένην 11 την Πτολεμαίου βασιλείαν τούτω τῶ τρόπω διέ- [1048] σωσαν, τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσέα 12

² έναπορήσας Z (v. 12, 25°, 1), έπαπορήσας coni. Sch auctore Rei 704 Di παρακελευόμενον Herwerdenus spicil. Vatic. Lugd. Bat. 1860, 85, sed v. Brandstaeterum l. c. 762 3. 10 ποπίλιον Ur vulgo ante Di, πόπλιον Z 7 αὐτῷ ex αὐτῷν V οῦτως Z, corr. Ur ἀπῆγετο V, ἀπήγετο V vulgo, ἀπῆγε Z Di 8 Συρίαν Rei 704 Sch, ἀγρίαν Z ante καὶ add. μὲν Sch vulgo, del. BW, v. Hu praef. I^2 65 ss. στένων Z ante Ur, στένον V 9 εἴκον V (Z), corr. Ur 12 πολυάρατος V 14 ὑπαραχούσας V 2, corr. BW, v. ad 12, 3, 2 17 post φερόμενα lac. indicat V Ca 919, (κακῷς) φερόμενα Rei 704 Di, διορυβούμενα V Hu 17. 18 ἄνω καὶ κάτω add. V 20 οῦτῷν V 22 οῦτῷν V VN, unde οῦτως V Hu, οῦτω V vulgo

πράγματα καὶ τοὺς Μακεδόνας ὅστε καὶ πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν ἐλθόντα τὰ κατὰ τὴν ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν ὅλην Αἴγυπτον παρὰ τοῦτο πάλιν ὀρθωθῆναι, παρὰ τὸ φθάσαι κριθέντα τὰ κατὰ τὸν Περσέα πρά-18 γματα μὴ γὰρ γενομένου τούτου καὶ πιστευθέντος, τοὐκ ἄν μοι δοκεῖ πειθαρχῆσαι τοῖς ἐπιταττομένοις ἀντίοχος.

¹ πρὸς om. U, add. U^m 2 τὰ om. N 4 φθᾶσαι Z, φθάσαι U^s Ur 5 γινομένου Z, corr. Rei 704 Sch ante και suppl. Rei 704 ἢ οὁ, sed v. BW Fleckeis. annal. 1890, 835 ss. καὶ πιστ.] τοῦ προτερήματος coni. Hu 7 ἀντίοχος Z Hu, ἀντίοχου Ur vulgo. Post hanc eclogam addunt τέλος τοῦ λου (\(\bar{\text{\chi}}\mu \text{\chi}\nu\) υ U) λόγου Z significantes sextam Polybii pentadem desinere; nam nullam epitomam ex libro XXX desumptam esse ab eclogariis huius tituli recte annotat Hu. Ita eadem ratione fine libri XXXVIII in iisdem codicibus additur τέλος τῆς πολυβίου Ιστορίας, quod ex sequentibus libris nulla ecloga est hausta.

FRAGMENTA LIBRI XXX.

A. OLYMP. 153, 1.

I. RES ITALIAE.

1210] "Ότι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἡλθε παρὰ [1 1048 τοῦ βασιλέως Εὐμένους ἀδελφὸς "Ατταλος, ἔχων μὲν 2 πρόφασιν, εἰ καὶ μὴ τὸ κατὰ τοὺς Γαλάτας ἐγεγόνει 5 σύμπτωμα περὶ τὴν βασιλείαν, ὅμως ἐλθεῖν εἰς τὴν Ῥώμην ἕνεκεν τοῦ συγχαρῆναι τῆ συγκλήτω καὶ τυχεῖν τινος ἐπισημασίας διὰ τὸ συμπεπολεμηκέναι καὶ πάντων εὐμενῶς σφίσι μετεσχηκέναι τῶν κινδύνων τότε 3 δὲ καὶ διὰ τὴν Γαλατικὴν περίστασιν ἡναγκασμένος 10 ἡκεν εἰς τὴν Ῥώμην. πάντων δὲ φιλοφρόνως αὐτὸν 4 ἀποδεχομένων διά τε τὴν ἐν τῆ στρατεία γεγενημένην συνήθειαν καὶ διὰ τὸ δοκεῖν εὕνουν αὐτοῖς ὑπάρχειν, καὶ γινομένης τῆς ἀπαντήσεως ὑπὲρ τὴν προσδοκίαν, μετέωρος ἐγενήθη ταῖς ἐλπίσιν, οὐκ εἰδὼς τὴν ἀληθινὴν 15 αἰτίαν τῆς ἀποδοχῆς. διὸ καὶ παρ' ὀλίγον ἡλθε τοῦ 5

^{2-280, 17} X 172°-181°, 0 217°-223°, U* 175-192, Ur XCIII; v. Liv. 45, 19-25, Diod. 31, 5-7, Ni 31, 274, 339, Me 68, 30 3 άδελφὸς Di 6 δλως Y, corr. Rei 704 Be έλθεῖν Y Sch, έλθῶν U* Ur vulgo, ἄν έλθεῖν Bentenus observ. crit. in Pol. Lugd. Bat. 1878, 50 10 ante ἡπεν add. οὐν Ur, del. Ca 920 11 τε τὴν] τήν τε τὴν Ο στρατηγία Ο 12 αὐτοῖς Di 15 διὸ οπ. Ο

λυμήνασθαι τὰ σφέτερα πράγματα καὶ τὴν ὅλην βασι-6 λείαν, των γαρ πλείστων Ρωμαίων απηλλοτριωμένων της του βασιλέως Εύμένους εύνοίας και πεπεισμένων αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, λαλοῦντα τῷ Περσεί και τοις καιροίς έφεδρεύοντα τοις κατ' αὐτῶν, 5 7 ένιοι των έπιφανων άνδρων λαμβάνοντες είς τὰς γείρας τον Άτταλον παρεκάλουν την μέν ύπερ τάδελφοῦ [1049] πρεσβείαν αποθέσθαι, περί δ' έαυτοῦ ποιεῖσθαι τοὺς 8 λόγους: βούλεσθαι γὰρ αὐτῶ τὴν σύγκλητον συγκατασκευάζειν ίδιαν άρχὴν καὶ δυναστείαν διὰ τὴν άλλο- 10 9 τριότητα την πρός τὸν ἀδελφόν. ἐφ' οἶς συνέβαινε τὸν "Ατταλον ἐπὶ πολὸ μετεωρίζεσθαι καὶ συγκατανεύειν (ἐν) ταῖς κατ' ιδίαν ὁμιλίαις τοῖς εἰς τοῦτο τὸ μέρος 10 αὐτὸν παρορμῶσι. τέλος δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀξιολό-1211] γων ανδρών συνέθετο καὶ παρελθών εἰς τὴν σύγ- 15 κλητον ποιήσεσθαι τούς περί τούτων λόνους.

Τοιαύτης δ' ούσης τῆς διαθέσεως περὶ τὸν "Ατταλον, ὀττευσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸ μέλλον ἐπιπέμπει Στρατίον τὸν ἰατρὸν εἰς τὴν 'Ρώμην, ὡς μεγίστην παρ' αὐτῷ 2 πίστιν εἰχε, τὰ μὲν ὑποδείξας, τὰ δ' ἐντειλάμενος πᾶ- 20 σαν εἰσενέγκασθαι μηχανὴν πρὸς τὸ μὴ κατακολουθῆσαι τὸν "Ατταλον τοῖς βουλομένοις λυμήνασθαι τὴν βασι- 3 λείαν αὐτῶν. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς τὴν 'Ρώμην καὶ λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸν "Ατταλον πολλοὺς μὲν καὶ

ποικίλους διέθετο λόγους καὶ (γὰρ) ἦν δ ἄνθρωπος ἔχων τι νουνεχές και πειστικόν μόγις δε καθίκετο τῆς προ- 4 θέσεως καὶ μετεκάλεσε τὸν "Ατταλον ἀπὸ τῆς ἀλόνου φοράς, θείς ύπὸ τὴν ὄψιν ὅτι κατὰ μὲν τὸ παρὸν 5 συμβασιλεύει τάδελφῷ, τούτῷ διαφέρων ἐκείνου τῷ μή διάδημα περιτίθεσθαι μηδέ χρηματίζειν βασιλεύς, την δε λοιπην ίσην και την αύτην έγων έξουσίαν, είς 5 δε το μέλλον δμολογουμένως καταλείπεται διάδογος τῆς ἀρχῆς, οὐ μακρὰν ταύτης (τῆς) ἐλπίδος ὑπαρ-10 χούσης, ατε τοῦ βασιλέως διὰ μέν τὴν σωματικὴν άσθένειαν αλεί προσδοκώντος την έκ του βίου μετάστασιν, διὰ δὲ τὴν ἀπαιδίαν οὐδ' εί βουληθείη δυναμένου την ἀργην ἄλλω καταλιπεῖν. οὐδέπω γὰρ ἀνα- 6 δεδειγμένος έτύγγανεν κατά φύσιν υίὸς ὢν αὐτῷ (τις) 15 δ μετά ταῦτα διαδεξάμενος την ἀργήν. τὸ δὲ συνέγον, 7 θαυμάζειν έφη πόσα βλάπτει τοὺς ένεστῶτας καιρούς. μεγάλην γὰρ δεῖν ἔχειν πᾶσι τοῖς θεοῖς χάριν, εἰ συμ- 8 πνεύσαντες καὶ μιᾳ γνώμη χρώμενοι δύναιντο τὸν άπὸ Γαλατῶν φόβον ἀπώσασθαι καὶ τὸν ἀπὸ τούτων 20 έφεστῶτα κίνδυνον. εἰ δὲ νῦν εἰς στάσιν καὶ [9 1050 1212 | διαφοράν ήξει πρὸς τὸν ἀδελφόν, πρόδηλον εἶναι

¹ διέθεντο Y, corr. Ur γὰρ add. BW, v. Fleckeis. annal. 1889, 683 ὁ ἄνθρωπος Y Ur vulgo, ἄνθρωπος Ben 296, v. BW IV cap. IV 2 πειστικὸν U^{*s} Ur, πιστικὸν Y μόλις Di, sed v. 33, 9, 6 καθήκετο Ο 4 φρουρᾶς Ο 5 συμβουλεύει Y, συμβουλεύειν O, corr. Ur έπείνου Ur pro έπείνα 6 διαθήματι Ο 7 έχειν Y Ur vulgo, έχει (cum hiatu) Rei 705 Sch corr. Be 9 τῆς add. Rei 705 Sch 11 ἀεὶ Y unde αἰεὶ Hu, ἀεὶ U^* Ur vulgo 13 ἀναδεδειγμένος] necdum agnoverat eum Liv. 45, 19, 11; v. Koeppium Rhein. Mus. 1893, 155 s. 14 ἐτύγχανεν X BW, ἐτύγχανε Y^s vulgo τις add. BW 17 δεῖν έχειν Hu, είναι Y, εἰδέναι coni. Ur Ca 921 vulgo, ἔχειν Sch, δεῖν εἰδέναι Gro not. 449 s. coll. 5, 104, 1 χάριν εἰσεμπνεύσαντες O 19 τῶν et ὸν super ὧν X 20 εἶ] εἰς O

διότι καταστρέψει την βασιλείαν και στερήσει μέν αύτον και της παρούσης έξουσίας και της είς το μέλλον έλπίδος, στερήσει δε και τους άδελφους της άρχης και 10 της έν αυτη δυναστείας. ταυτα δη και τούτοις έτερα παραπλησια διατιθέμενος ο Στρατίος έπεισε τον Άττα- 5 λον μένειν έπι των ύποκειμένων.

Διόπερ είσελθων είς την σύγκλητον ὁ προειρημένος 3 συνεγάρη μέν έπι τοῖς γενονόσιν και περί τῆς καθ' αύτον εύνοιας και προθυμίας, ην παρέσχετο κατά τον 2 πρός Περσέα πόλεμον, ἀπελογίσατο παραπλησίως δέ 10 καί περί τοῦ πέμψαι πρεσβευτάς τοὺς παρακαθέξοντας την των Γαλατων απόνοιαν και πάλιν είς την έξ άρτῆς αὐτοὺς ἀποκαταστήσοντας διάθεσιν παρεκάλεσε 3 διὰ πλειόνων. ἐποιήσατο δὲ λόγους καὶ περὶ τῆς Αλνίων καλ της Μαρωνειτών πόλεως, άξιών αύτώ 15 4 δοθηναι ταύτας έν δωρεά. τον δε κατά του βασιλέως λόγον και τὸν περί τοῦ μερισμοῦ τῆς ἀρχῆς εἰς τέλος 5 παρεσιώπησεν. ή δὲ σύγκλητος ὑπολαμβάνουσα πάλιν αὐτὸν ίδία περί τούτων είσπορεύσεσθαι, τούς τε πρεσβευτάς συμπέμψειν ύπέσγετο καί τοίς είθισμένοις 20 δώροις ετίμησεν αὐτὸν μεγαλομερῶς επηγγείλατο δε 6 καὶ τὰς προειρημένας πόλεις δώσειν. ἐπειδή δὲ παραυτά τυχών των φιλανθρώπων ωρμησεν έκ της 'Ρώμης

² αὐτὸν Y, corr. Be 4 αὐτῷ O ởη Y BW, ởὲ U* Ur vulgo 5 Στρατίος Di, στράτιος pro στρατηγός Ur vulgo 9 αὐτὸν Ur pro αὐτὸν 9. 10 κατὰ τὸν πρὸς Y Sch, κατὰ τὸν U*, εἰς τὸν κατὰ τὸν Ur vulgo 10 ἀπελογήσατο Y, corr. Ca 921 13 ἀποκαταστήσοντας Y Ca 922, ἀποκατασθήσοντας et στη super σθη Ursini manu U*, ἀποκαταστθήσοντας Ur 15 αἰνίων U* Ur, αἰνιῶν Y μαρωνιτῶν Y Ca l. c., μαριωνιτῶν Ur, corr. Di αὐτῷ Y, corr. Be 19 εἰσπορεὐεσθαι Y, corr. Ur 22 ἐπειδὴ Y vulgo ante Sch, ἐπεὶ O vulgo post Sch 22. 23 παραντὰ τυχὼν τῶν Rei 705 Sch, παρὰ τῶν τυχώντων Y, παρατυχὼν τῶν Ur vulgo 23 φιλανθρωπιῶν Y, corr. Didotiana auctore Sch

οὐδὲν ποιήσας τῶν προσδοκωμένων, διαψευσθείσα τῶν ἐλπίδων ἡ σύγκλητος ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶχε ποιεῖν, ἔτι 7 δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅντος αὐτοῦ τὴν μὲν Αἶνον καὶ τὴν Μαρώνειαν ἡλευθέρωσεν, ἀθετήσασα τὴν ἐπαγγε-5 λίαν, τοὺς δὲ περὶ τὸν Πόπλιον Λικίννιον ἔπεμψε πρεσβευτὰς πρὸς τοὺς Γαλάτας. οἶς ποίας μὲν ἔδωκεν 8 ἐντολὰς εἰπεῖν οὐ ράδιον, στοχάζεσθαι δ' ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβάντων οὐ δυσχερές. τοῦτο δ' ἔσται δῆλον 9 ἐκ τῶν πράξεων αὐτῶν.

² είχε Υ* Sch, είχεν U* Ur vulgo 3 αίνὸν Υ, αίνων Ur, corr. Ca 922 4 μαρωνίαν Υ, corr. Sch 5 λικίνιον Υ, corr. BW, ν. BW IV cap. IV 6 πρεσβεντὴν Υ, corr. Ur 7 δὲ Υ, corr. Ben 296 BW 10 ξόδιοι $\mathbf{X}^{\mathbf{m}}$ $\mathbf{O}^{\mathbf{m}}$ 12 Φιλόφρονα] φιλοπράτην \mathbf{O} ex antecedentibus repetitum et \mathbf{U} r in marg. cod. U* \mathbf{O} Liv. 45, 25, 5; ν. Ullrichium l. c. 77 s. ἀστυμήθην \mathbf{O} αστυμίδην \mathbf{O} 13 Αγέπολιν \mathbf{B} W pro ἀγέπολιν, ν. ad 28, 16, 6 15. 20 αὐτοὺς Υ, corr. Be 15 ἀνάστασιν Υ, corr. Ca 922 16 πρεσβείας $\mathbf{U}^{\mathbf{e}}$ μιτίας $\mathbf{U}^{\mathbf{e}}$ 18 κοινῆ, αί κατ' \mathbf{O} 19 ἀλλοτριώτητα \mathbf{X} 20 τὴν] τῆς \mathbf{O} 22 ἀναστὰς et βὰς super στὰς \mathbf{X} 23 δὴ \mathbf{Y} \mathbf{H} u, δὲ \mathbf{U} r vulgo

τοῦ φρονείν γενόμενοι διὰ τὸν περί τῆς πατρίδος κίνδυνον είς τοιαύτην ήλθον διάθεσιν ώστε καl φαιά λαβείν Ιμάτια καὶ κατά τὰς παρακλήσεις μηκέτι παρακαλείν μηδ' άξιουν τους φίλους, άλλα δείσθαι μετά δαχρύων μηδεν ανήκεστον βουλεύσασθαι περί αύτων, 5 6 μετὰ δέ τινας ἡμέρας είσαγαγόντος αὐτοὺς 'Αντωνίου τοῦ δημάρχου, (τοῦ) καὶ τὸν στρατηγὸν τὸν παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον κατασπάσαντος ἀπὸ τῶν έμβόλων, έποιείτο τους λόνους πρώτον μεν Φιλόφρων, 7 μετὰ δὲ τοῦτον '4στυμήδης. ὅτε δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν 10 τὸ κύκνειον έξηγήσαντες έλαβον ἀποκρίσεις τοιαύτας. δι' ὧν τοῦ μὲν δλοσγεροῦς φόβου τοῦ κατὰ τὸν πόλε-8 μου έδόκουν παραλελύσθαι, περί δὲ τῶν κατὰ μέρος έγκλημάτων αὐτοῖς ή σύγκλητος πικοῶς καὶ βαρέως 9 ώνείδισεν. ἦν δ' δ νοῦς τῆς ἀποκρίσεως τοιοῦτος, ὅτι 15 εί μη δι' δλίγους άνθρώπους τούς αύτῶν φίλους, καὶ μάλιστα δι' αὐτούς, ήδεισαν καλῶς καὶ δικαίως ὡς 10 δέον ήν αὐτοῖς χρήσασθαι. ὁ δ' 'Αστυμήδης αὑτῷ 1214] μεν εδόκει καλώς είρηκεναι περί τῆς πατρίδος, οὐ μήν τοῖς γε παρεπιδημοῦσιν οὐδὲ τοῖς οἴκοι μένουσιν 20 11 των Ελλήνων οὐδαμως ήρεσκεν. έξέβαλε γὰρ ἔγγραπτον

³ λαβεῖν Ur pro βαλεῖν παρακλήσεις Y Ur vulgo ante Be, ἐντεύξεις Wesselingius II 624, 3 (e Diod. 31, 5, 3) vulgo post Be 5 αὐτῶν Y, corr. Be 6 μετὰ Sch pro κατὰ εἰσαγαγόντων Ο 7 τοῦ add. Campius l. c. 1449, ann. 3 BW 8 κατασκάσαντος Y Ca 923, κατασκάσαντες Ur 9 πρῶτος Ε. Schulzius Rhein. Mus. 1868, 431 e Diod. 31, 5, 1 10 ὅτι ΧΟ 11 τὸ] τὸν Ο κύκνιον Y, corr. Ur ἐξάσαντες Di 16 αὐτῶν Y, corr. Be 17 δι' Ur pro δὴ ἤδεισαν U* Ur vulgo, ἤδησαν (Y), ἤδεσαν Di 18 αὐτῷ Y, corr. Be 20 οὐδὲ Be pro οὕτε οἴκοι Campius l. c. 1450 ann. 1 BW, ἐκεῖ Y vulgo μένονοιν X BW, μένονοι Y* vulgo 21 ἤρεσκον Y, corr. Ca 923 ἐξέβαλε Y Be, ἐξέβαλλε U* Ur vulgo, v. Hu E.Z. XXI 6

μετά ταῦτα ποιήσας την σύνταξιν τῆς δικαιολογίας, ή τοῖς πλείστοις τῶν ἀναλαμβανόντων εἰς τὰς γεῖρας άτοπος έφαίνετο και τελέως απίθανος. συνεστήσατο 12 γάρ την δικαιολογίαν οὐ μόνον έκ τῶν τῆς πατρίδος 5 δικαίων, ἔτι δὲ μᾶλλον ἐκ τῆς τῶν ἄλλων κατη- [1052] νορίας, τὰ μὲν νὰρ εὐεργετήματα καὶ συνεργήματα 13 παραβάλλων και συγκρίνων τὰ μέν τῶν ἄλλων ἐπειρᾶτο ψευδοποιείν και ταπεινούν, τὰ δὲ τῶν 'Ροδίων ηὔξανε, πολλαπλασιάζων καθ' όσον οἶός τ' ἦν τὰ δ' ἁμαρτή- 14 10 ματα κατά τοὐναντίον τὰ μέν τῶν ἄλλων έξωνείδιζε πικοῶς καὶ δυσμενικῶς, τὰ δὲ τῶν 'Ροδίων ἐπειρᾶτο περιστέλλειν, ΐνα κατά την παράθεσιν τὰ μέν οίκεια μικοά και συγγνώμης άξια φανή, τὰ δὲ τῶν πέλας μεγάλα και ἀπαραίτητα τελέως, έφ' οίς έφη συγγνώμης 15 τετευχέναι τοὺς ἡμαρτηχότας ἄπαντας. τὸ δὲ γένος 15 τοῦτο τῆς δικαιολογίας οὐδαμῶς ἂν πρέπειν ἀνδρί πολιτικώ δόξειεν, ἐπείτοι και των κοινοπραγησάντων 16 περί τινων ἀπορρήτων οὐ τοὺς διὰ φόβον ἢ πόρου μηνυτάς γενομένους των συνειδότων έπαινουμεν, άλλά 20 τοὺς πᾶσαν ἐπιδεξαμένους βάσανον καὶ τιμωρίαν καὶ μηδενί των συνειδότων παραιτίους νενομένους της αὐτης συμφοράς, τούτους ἀποδεχόμεθα καὶ τούτους ἄνδρας

¹ ποιήσασθαι Y, corr. Ca 923 $\hat{\eta}$ Ur pro $\hat{\eta}$ 6 εὐεργετήματα Y Be auctore Sch, ἐνεργήματα U* Ur vulgo 9 παραπλησιάζων Y, corr. Ca 923 10 ἐξωνείδιζι (ut videtur) X, ἐξωνειδίζει Ο 14 μεγάλα καὶ ἀπαραίτητα Rei 706 BW, ἀπαραίτητα καὶ μεγάλα Y Ur vulgo 17 Ότι τῶν κοινοπο.— 278, 5 ἰστορήσασιν: M 77, 27—78, 2 Hey 18 πόρον M secundum Ma·et Hey (quaestum: Orellius l. c. 7) Didotiana, πόνον vel πόρον legit Bo, πόνον Y Ur vulgo, πόνον Ο 21 μηδὲν M (fortasse μηδεν: Bo) Y, corr. Ur παραιτίους] 'M habet aliquid diversum a παραιτίους et ab eo quod supplet Ma ἀναξίους' Hey, 'M habet παραιτίους potius quam ὑποδίκουσ' Bo

- 17 ἀγαθοὺς νομίζομεν. ὁ δὲ διὰ τὸν ἄδηλον φόβον πάντα τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα τιθεὶς ὑπὸ τὴν ὄψιν τοῖς κρατοῦσιν καὶ καινοποιήσας, ὑπὲρ ὧν ὁ χρόνος εἰς λήθην ἀγηόχει τοὺς ὑπερέχοντας, πῶς οὐκ ἔμελλε δυσαρεστήσειν τοῖς ἱστορήσασιν;
- 1215 5] Την δὲ προειρημένην ἀπόκρισιν οι μὲν περὶ τὸν Φιλοκράτην λαβόντες ἐξ αὐτῆς ὅρμησαν, οι δὲ περὶ τὸν (Φιλόφρονα καὶ) 'Αστυμήδην αὐτόθι μένοντες παρήδρευον χάριν τοῦ μηδὲν αὐτοὺς λανθάνειν τῶν 2 προσπιπτόντων ἢ λεγομένων κατὰ τῆς πατρίδος. προσ- 10 πεσούσης δὲ τῆς ἀποκρίσεως ταύτης εἰς τὴν 'Ρόδον, δόξαντες ἀπολελύσθαι τοῦ μεγίστου φόβου τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον, τἄλλα καίπερ ἀκμὴν ὅντα δυσχερῆ ὁραδίως 3 ἔφερον. οῦτως αἰεὶ τὰ μείζω τῶν προσδοκωμένων 4 κακῶν λήθην ποιεὶ τῶν ἐλαττόνων συμπτωμάτων. διὸ 15 καὶ παραχρῆμα ψηφισάμενοι τῆ 'Ρώμη στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν καὶ καταστήσαντες πρεσβευτὴν ᾶμα καὶ ναύαρχον Θεαίδητον ἐξέπεμπον θερείας ἀρχομένης ἄγοντα τὸν στέφανον καὶ μετὰ τούτου τοὺς περὶ [1058]

¹ πομίζομεν Ο 1. 2 πάντα τὰ] [τηλικ]αῦτα ediderat Ma ex M, πολλά τὰ M secundum Hey, παντα τα legit Bo 3 είς X ante Ur, εί OU*, οπ. Μ 4 ὑπ...|χοντασ in M legit Bo. ὑπερέ|χοντας legerant Ma et Hey ἀνσαφεστήσιν ΧΟ δ ἱστορήσασιν Υ* M* Be, ἱστορήσασι U* Ur vulgo, Υ*". γνώμη 7 Φιλόφορονα coni. Leutschius Gött. gel. Anz. 1855, I 263 s., sed v. Ullrichium l. c. 77 δρμησαν Ο 8 Φιλόφορονα καὶ add. Gelder l. c. 156 ann. 2 BW coll. 30, 21, 4 12 ἀπολελύσθαι Υ* Be, ἀπολελύσθαι Ur vulgo 14 Ότι ἀεὶ—15 συμπτωμάτων: M 78, 3. 4 Hey; Υ*": γνώμη 14 ἀεὶ X, unde αἰεὶ BW, ἀεὶ M* Y* Ur vulgo 17 δισμυρίων coni. Sch Ni 278 ann. coll. Liv. 45, 25, 7, sed v. BW de legationibus cet 43 ann. b καὶ οm. Ο 18 θεαίτητον Y Ur not. 75 vulgo post Rei 706 et Sch, θεόδοτον Ur vulgo ante Sch (theodotum: cod. Livii pro Theaedetum), corr. Ullrichius l. c. 78 BW; v. ad 22, 5, 2 θερίας Υ, corr. Ca 924

'Ροδοφώντα, πειρασομένους κατά πάντα τρόπον συμμαχίαν συνθέσθαι πρός 'Ρωμαίους, τοῦτο δ' ἐποίησαν 5 (οὐ) βουλόμενοι διὰ τοῦ ψηφίσματος καὶ πρεσβείας άποτυγείν, εάν άλλως δόξη 'Ρωμαίοις, δι' αὐτῆς δε τῆς ε τοῦ ναυάργου προαιρέσεως τὴν κατάπειραν ποιήσασθαι. την γαρ έξουσίαν είγε ταύτην δ ναύαργος έχ των νόμων. ούτως γάρ ην πραγματικόν τό πολίτευμα των 6 'Ροδίων ως σχεδον έτη τετταράκοντα πρός τοις έκατον κεκοινωνηκώς δ δημος Έρμαίοις των επιφανεστάτων 10 καλ καλλίστων έργων ούκ έπεποίητο πρός αὐτούς συμμαγίαν. τίνος δὲ χάριν ούτως ἐχείριζον οἱ Ῥόδιοι τὰ 7 καθ' αύτους ούκ άξιον παραλιπείν. βουλόμενοι γάρ 8 μηδένα των έν ταις ύπερογαίς και δυναστείαις άπελπίζειν την έξ αύτων έπικουρίαν και συμμαγίαν, ούκ 15 έβούλοντο συνδυάζειν οὐδὲ προκαταλαμβάνειν σφᾶς 1216] αὐτοὺς δραοις καὶ συνθήκαις, ἀλλ' ἀκέραιοι διαμένοντες κερδαίνειν τὰς έξ έκάστων έλπίδας. τότε δε 9 μενάλην έποιούντο φιλοτιμίαν, βουλόμενοι ταύτης τῆς τιμής τυγείν παρά 'Ρωμαίων, ού κατεπειγόμενοι συμ-20 μαγίας οὐδ' άνωνιῶντες άπλῶς οὐδένα κατὰ τὸ παρὸν πλην αὐτῶν τῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ βουλόμενοι κατὰ 10 την υπέρθεσιν της έπιβολης άφαιρείσθαι τάς υπονοίας των δυσγερές τι διανοουμένων περί της πόλεως.

11 άρτι δὲ τῶν περὶ τὸν Θεαίδητον καταπεπλευκότων. άπέστησαν Καύνιοι, κατελάβοντο δε και Μυλασείς τὰς 12 εν Ευρώμω πόλεις. κατά δε τον αυτον καιρον ή σύγκλητος έξέβαλε δόγμα διότι δεῖ Κᾶρας καὶ Λυκίους έλευθέρους είναι πάντας, όσους προσένειμε 'Ροδίοις 5 13 μετά τὸν Άντιογικὸν πόλεμον, τὰ μέν οὖν κατὰ τοὺς Καυνίους και τους Εύρωμεῖς ταχέως οι 'Ρόδιοι διωρ-14 θώσαντο τοὺς μὲν (γὰρ) Καυνίους Λύκωνα πέμψαντες μετά στρατιωτών ηνάγκασαν πάλιν ύφ' αύτους τάττε-15 σθαι, καίπερ Κιβυρατών αὐτοῖς παραβοηθησάντων, έπὶ 10 δὲ τὰς ἐν Εὐρώμω πόλεις στρατεύσαντες ἐνίκησαν μάνη Μυλασείς και 'Αλαβανδείς, άμφοτέρων παρα-16 γενομένων μετά στρατιάς έπ' 'Ορθωσίαν. τοῦ δὲ περί τῶν Λυκίων καὶ Καρῶν δόγματος αὐτοῖς προσπεσόντος, πάλιν ἀπεσοβήθησαν ταῖς διανοίαις, δείσαντες 15 μή ποτε μάταιος μεν αὐτοῖς ή τοῦ στεφάνου δόσις γένονε. μάταιοι δ' αἱ περὶ τῆς συμμαχίας ἐλπίδες.

¹ τῶν Ur pro τὸν ϑεαίτητον Y, corr. Ullrichius l. c. 78 BW, v. ad 22, 5, 2 τὸν add. ante καταπ. OU*, om. X* Ur ἐππεπλευκότων vel ἀποπεπλ. Rei 707, sed v. Sch 2 καύνιοι Y Ur not. 85 Ca 925, κάννιοι Ur μυλασεῖς Y, μυλασεῖς Ur, μυλασεῖς Ur not. 85 Di, v. C. I. Rh. n. 445 4 κάφας Y, corr. Sch 7 καυνίους Y Ca 925, καννίους Ur εὐφώμεις (Y), ἔς ξώμην ex ἐς ξώμης O, corr. Ur διορθώσαντο Y, corr. Ernestus 8 γὰς add. Sch λύκων ἀπέμψαντες αλditis in marg. ἴσως ἀποπέμψαντες X, λύκων ἀποπέμψαντες Y, λύκον ἀποπ. Ur vulgo, Λύκωνα corr. Hu (v. C. I. Rh. n. 883, 10), πέμψαντες Rei 707 Hu 9 αὐτοὺς X, αὐτὰς Y, αὐτοῖς Ur, corr. Ur not. 86 Sch 10 | κιβύρα τῶν Ο X^m O^m: κιβύρα 11 στρατεύσαντες Y ante Ur, στρατεύσαντας et ε super alterum α U* 12 μυλαςεῖς Y, μυλασεῖς Ur not. 86 Di, v. ad vs. 2 ἀλβανδεῖς Ο 13 ἐπορθώσειαν Ο 14 λικύων Ο καυρῶν Y, καυνῶν O, corr. Ur 15 ἀπεσοβήθησαν ex ἀπεσορήθησαν U*, ἀνεσοβήθησαν Be δήσαντες Ο 17 μάταιαι Y, corr. Hu Fleckeis. annal. 1867, 676 δὲ Y, corr. Ben 296 BW

II. RES GRAECIAE.

"Ότι ωπεί Πολύβιος πρότερον επιστήσαντες 6 12171 τούς άναγινώσκοντας έπὶ τὴν περὶ Δείνωνος καὶ Πολυαράτου διάληψιν: μεγάλης γὰρ οὕσης τῆς περιστάσεως 2 ε καὶ τῆς μεταβολῆς οὐ μόνον παρὰ τοῖς 'Ροδίοις, ἀλλὰ σχεδον απάσαις ταις πολιτείαις, χρήσιμον αν είη το 3 τάς προαιρέσεις των παρ' έκάστοις πολιτευομένων έπισκέψασθαι καὶ γνῶναι τίνες φανήσονται τὸ κατὰ λόγον πεποιηκότες και τίνες παραπεπαικότες τοῦ καθήκοντος, 10 ίνα οἱ ἐπιγινόμενοι, ὡςανεὶ τύπων ἐκτιθεμένων, δύνων- 4 ται κατά τὰς δμοίας περιστάσεις τὰ μὲν αίρετὰ διώκειν, τὰ δὲ φευκτὰ φεύγειν άληθινῶς, καὶ μὴ περί τὸν ἔσγατον καιρὸν τῆς ζωῆς ἀβλεπτοῦντες τὸ πρέπον καὶ τὰς ἐν τῷ προγεγονότι βίφ πράξεις ταὐτὸν πάθω-15 σιν. συνέβαινε τοιγαρούν τρεῖς διαφοράς γενέσθαι 5 των έμπεσόντων είς τὰς αλτίας κατὰ τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον. ὧν μία μεν ἦν τῶν οὐχ ἡδέως μεν δρώντων 6 κρινόμενα τὰ ὅλα καὶ τὴν τῆς οἰκουμένης έξουσίαν ύπὸ μίαν ἀρχὴν πίπτουσαν, οὕτε δὲ συνεργούντων 20 ούτ' αντιπραττόντων απλώς 'Ρωμαίοις οὐδέν, αλλ' οἶον έπιτετραφότων τη τύχη περί των ἀποβησομένων έτέρα 7

δὲ τῶν ἡδέως δρώντων κρινόμενα τὰ πράγματα καὶ βουλομένων νικάν τον Περσέα, μη δυναμένων δε συνεπισπασθαι τούς ίδιους πολίτας και τούς διιοεθνείς 8 πρός την αύτων γνώμην τρίτη δε και των συνεπισπασαμένων καὶ μεταρριψάντων τὰ πολιτεύματα πρὸς δ 7 την Περσέως συμμαγίαν, πως ούν εκαστοι τούτων 2 έγείρισαν τὰ καθ' αύτοὺς σκοπεῖν πάρεστιν. μετέρριψαν πρός Περσέα τὸ τῶν Μολοττῶν ἔθνος 'Αντίνους καὶ 3 Θεόδοτος καί Κέφαλος μετ' αὐτῶν (οξ τῶν πραγμά)των άντιπεσόντων ταζς ἐπιβολαζς αὐτῶν δλοσγερῶς, καὶ περι- 10 1218] στάντος τοῦ κινδύνου, καὶ συνεγγίζοντος τοῦ δεινοῦ, πάντες δμόσε χωρήσαντες τοῖς παροῦσιν ἀπέ- [1055] 4 θανου γευναίως. διόπερ άξιον έπαινεῖν τοὺς άνδρας έπι τῶ μη προέσθαι μηδε περιιδεῖν σφᾶς αὐτοὺς είς άναξίαν διάθεσιν έμπεσόντας τοῦ προγεγονότος βίου. 15 5 καὶ μὴν ἐν Άγαΐα καὶ παρὰ Θετταλοῖς καὶ Περραιβοῖς έσχον αίτιαν και πλείους διὰ τὴν ἡσυγίαν, ὡς ἐφεδρεύοντες τοῖς καιροίς καὶ φρονοῦντες τὰ Περσέως. 6 άλλ' οὔτε λόγον έν τῷ μέσῳ τοιοῦτον ἐξέβαλον οὕτε γράφοντες ούτε διαπεμπόμενοι πρός τον Περσέα περί 20 τινος έφωράθησαν, άλλὰ διεφύλαξαν άνεπιλήπτους 7 έαυτούς. τοιγαροῦν είκότως οὖτοι καὶ δικαιολογίαν και κρίσιν υπέμενον και πάσας έξήλενγον τὰς έλπίδας. 8 οὐ γὰρ ἔλαττόν ἐστιν ἀγεννίας σημεῖον τὸ μηδὲν αὑτῷ συνειδότα μογθηρον προεξάγειν έχ τοῦ ζῆν αύτόν, 26 ποτέ μέν τὰς τῶν ἀντιπολιτευομένων ἀνατάσεις κατα-

⁸ μολοσσῶν P, corr. Di 9 αὐτῶν | τῶν P, αὐτῶν (οῖ τῶν πραγμά)των Rei 761 Sch, αὐτῶν (οῖτινες τῶν πραγμά)των Hu 12 χωρήσαντες Rei 761 Be, στήσαν|τες P vulgo, συστάντες Sch 14 προ \pm εσθαι P, corr. Va 20 οὐσὲ Be 24 ἀγεννείας Di, ἀγενείας Goetzeler, v. ad 28, 21, 5 26 ἀναστάσεισ P, corr. Gro^m Sch

πλαγέντα, ποτὲ δὲ τὴν τῶν κρατούντων έξουσιαν, τοῦ παρὰ τὸ καθῆκον φιλοζωεῖν.

Και μην εν 'Ρόδω και Κώ και πλείοσιν ετέραις 9 πόλεσιν έγένοντό τινες οἱ φρονοῦντες τὰ Περσέως, οἳ 5 καὶ λέγειν έθάρρουν περί Μακεδόνων έν τοις ίδίοις πολιτεύμασι καλ κατηγορείν μέν 'Ρωμαίων καλ καθόλου συνίστασθαι πρός τον Περσέα κοινοπραγίαν, οὐ δυνηθέντες δὲ μεταρρῖψαι τὰ πολιτεύματα πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως συμμαγίαν. τούτων δ' ήσαν επιφανέστατοι 10 10 παρά μεν τοῖς Κώοις Ίππόκριτος καὶ Διομέδων άδελφοί, παρά δε 'Ροδίοις Δείνων και Πολυάρατος. ων 8 τίς οὐκ ἂν καταμέμψαιτο τὴν προαίρεσιν; οἳ πρῶτον μέν τούς πολίτας συνίστορας έχοντες πάντων των σφίσι πεπραγμένων καὶ τῶν εἰρημένων, ἔπειτα δὲ τῶν 15 γραμμάτων έαλωκότων καὶ πεφωτισμένων καὶ τῶν παρὰ τοῦ Περσέως πρὸς ἐκείνους διαπεμπομένων καὶ τῶν πρός τὸν Περσέα παρ' ἐκείνων, αμα δὲ καὶ τῶν 2 άνθρώπων ύπογειρίων νεγονότων τῶν διαπεμπομένων 1219] παρ' έκατέρων καὶ πρὸς έκατέρους, οὐχ οἶοί τ' το ήσαν είκειν οὐδ' έκποδων ποιεῖν έαυτούς, άλλ' άκμην ήμφισβήτουν. τοιγαρούν προσκαρτερούντες καί φιλο- 3 ζωούντες πρός ἀπεγνωσμένας έλπίδας καὶ τὸ δοκούν είναι περί αὐτοὺς τολμηρον καὶ παράβολον ἀνέτρε- [1056] ψαν, ώστε παρά τοις έπιγινομένοις μηδ' ἔσχατον έλέω 35 καὶ συγγνώμη τόπον καταλιπεῖν. ἐλεγγόμενοι γὰρ 4 κατά πρόσωπον ύπὸ τῶν Ιδίων γειρογράφων καὶ τῶν

⁴ or vocis έγένοντο evanuerunt in P 5 εδό vocis Μακεδόνων evanuerunt in P 8 | μεταρρίψαι P, corr. Didotisna 10 κώσισ P, corr. Be 12 καταμέμψατο P, corr. Va πρῶτοι P, corr. Va 14 τῶν ante εἰρ. del. Be, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680 s. 16 διαποστελλομένων coni. Be 23 ἀνέστρεψων P, corr. Rei 364 Sch in lex. 40 Be

ύπουργών ού μόνον άτυγείν, έτι δε μάλλον άναισχυν-5 τείν έδοξαν. Θόας νάρ τις ήν τῶν πλοϊζομένων, ος καὶ πολλάκις εἰς τὴν Μακεδονίαν ἐπεπλεύκει, δι-6 απεσταλμένος ύπὸ τῶν προειρημένων. οὖτος ἐν τῆ μεταβολή τῶν πραγμάτων συνειδως αὐτῷ τὰ πεπρα- 5 γμένα, δείσας ἀπεχώρησεν είς την Κυίδον. των δὲ Κυιδίων αυτόν είς φυλακήν αποθεμένων, έξαιτηθείς 7 ύπὸ τῶν 'Ροδίων ἦλθεν εἰς τὴν 'Ρόδον, κάκεῖ διὰ τῶν βασάνων ἐλεγγόμενος ἀνθωμολογεῖτο καὶ σύμφωνος ήν πασι τοῖς έκ των αίγμαλώτων γραμμάτων 10 συνθήμασιν, δμοίως δε και ταῖς επιστολαῖς ταῖς παρά τε τοῦ Περσέως ἀποστελλομέναις πρὸς τὸν Δείνωνα 8 (και Πολυάρατον) και παρά τούτων πρός έκεινον. έξ ών θαυμάζειν ήν τίνι ποτέ λογισμώ χρώμενος δ Δείνων προσανείζε τῷ ζῆν καὶ τὸν παραδειγματισμὸν 15 ύπέμενε τοῦτον.

9 Πολύ δὲ κατὰ τὴν ἀβουλίαν καὶ κατὰ τὴν ἀγεννίαν 2 δ Πολυάρατος ὑπερέθετο τὸν Δείνωνα. τοῦ γὰρ Ποπιλίου προστάξαντος Πτολεμαίφ τῷ βασιλεῖ τὸν Πολυάρατον ἀναπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ βασιλεὺς εἰς μὲν το τὴν Ῥώμην οὐκ ἔκρινε πέμπειν, ἐντρεπόμενος τὴν πατρίδα καὶ τὸν Πολυάρατον, εἰς δὲ τὴν Ῥόδον ἀποστέλλειν διέλαβε, κἀκείνου τοῦτο παρακαλοῦντος. 3 παραστήσας οὖν λέμβον καὶ παραδοὺς αὐτὸν Δημητρίφ τινὶ τῶν φίλων ἐξαπέστειλεν. ἔγραφε δὲ καὶ τοῖς το Ψρόδοις ὑπὲρ τῆς ἐκπομπῆς. ὁ δὲ Πολυάρατος προσ-

⁹ ἀνθομολογεῖτο P, corr. Va 12 πρὸς τοὺς περὶ Δείνωνα coni. Sch 13 καὶ Πολυάρατον add. BW 15 προσανεί|χετο ζῆν P, corr. Sch in lex. 523 Be παραδιγματισμον (s. acc.) P, corr. Va 17 ἀγέννειαν Di, ἀγένειαν Goetzeler, V ad 28, 21, 5 18 ποπλίου P, corr. Va ann. 25 Sch 26 προσχῶν (ων in ras.) P, προσχῶν Va, corr. Sch

1220] σχών Φασηλίδι κατά πλοῦν καὶ διανοηθεὶς απτα δή ποτ' οὖν, λαβών θαλλοὺς κατέφυγεν ἐπὶ τὴν ποινήν έστίαν. δν εί τις ήρετο τί βούλεται, πέπεισμαι 5 μηδ' (αν) αὐτὸν ἔγειν είπεῖν. εί μὲν νὰο είς τὴν 5 πατρίδα μολείν έπεθύμει, τί θαλλών έδει; τοῦτο νὰο προύχειτό που τοῖς ἄγουσιν αὐτόν. εἰ δ' εἰς τὴν 6 'Ρώμην, καὶ μὴ βουλομένου 'κείνου τοῦτ' ἔδει γενέσθαι κατ' ἀνάγκην. τί οδυ κατελείπεθ' έτερου; άλλος [1057 γὰρ τόπος ὁ δεξόμενος αὐτὸν μετ' ἀσφαλείας οὐκ ἦν. 10 οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν Φασηλιτῶν πεμψάντων εἰς τὴν Ῥόδον 7 καὶ παρακαλούντων κομίζεσθαι καὶ παραλαμβάνειν τὸν Πολυάρατον, νουνεχῶς οἱ Ῥόδιοι διαλαβόντες ἄφρακτον μεν εξαπέστειλαν το παραπέμψον, αναλαβείν δ' εls την 8 ναῦν ἐκώλυσαν τὸν ἄργοντα διὰ τὸ προστετάγθαι τοῖς 15 έκ της 'Αλεξανδρείας είς 'Ρώμην αποκαταστήσαι τὸν άνθοωπον. παραγενομένης δὲ τῆς νεὼς εἰς τὴν Φα- 9 σηλίδα, καὶ τοῦ μὲν Ἐπιχάρους, δς ἦν ἄρχων τῆς νεώς, οὐ βουλομένου δέχεσθαι τῷ πλοίφ τὸν ἄνθρωπον, τοῦ (δε) Δημητρίου τοῦ προγειρισθέντος ὑπὸ 10 20 τοῦ βασιλέως διὰ τὴν ἀναπομπὴν κελεύοντος ἀνίστασθαι καὶ πλεῖν αὐτόν, καὶ τῶν Φασηλιτῶν συνεπισγυόντων αὐτῷ διὰ τὸ δεδιέναι μή τις ἐκ Ῥωμαίων σφίσι διὰ ταῦτα μέμψις ἐπακολουθήση, καταπλαγείς τὴν 11

¹ φασηλιδην (s. acc.) καταπλοῦν P, corr. Va 1. 2 ἀτταδηποτούν P, ἄττα δηποτοῦν Va, corr. Sch 2 δάλλουσ P, corr.
Didotiana 3 εἰτισειρετο P, εἰ τις εἰρετο Va, corr. Sch 4 μὴ
δαυτον (s. acc.) P, μὴ δυνατὸν Va, corr. Be σχεῖν Na 355 Di
5 δάλλων P, δάλλων Va, corr. Didotiana 6 ποι P, corr. Be
auctore Sch 8 καταλείπε θέτερον P, καταλείπεθ' ἔτερον Va,
corr. Sch 12 διαλαχόντεσ P, corr. Va 14 ναῦ P, corr.
Va 15 'Ρώμην Sch pro δόδον 16 νεὼς Va, σνεωσ (s. acc.)
P 19 δὲ add. Va 20 διὰ] ἐπὶ νεὶ πρὸς νεὶ εἰς coni.
Sch 21 φασηλι|σῶν P, corr. Va συν ἐπι σχυόντων P, corr.
Va 23 ἐπακουλουθήσοι P, ἐπακολουθήσοι Va, corr. Be

περίστασιν ενέβη πάλιν τον λέμβον προς τον Δημήτριον. 12 κατά δὲ τὸν ἀπόπλουν ἐπιλαβόμενος ἀφορμῆς εὐκαίρου. προσδραμών κατέφυγε πάλιν είς Καῦνον κάκει παρα-13 πλησίως έδειτο των Καυνίων βοηθείν. τούτων δέ πάλιν αποτριβομένων αύτον διά το τάττεσθαι μετά 5 'Ροδίων, διεπέμπετο ποὸς Κιβυράτας, δεόμενος αὐτὸν 14 δέξασθαι τη πόλει και πέμψαι παραπομπήν. ἔσγε γάρ άφορμην πρός την πόλιν διά τὸ τεθράφθαι παρ' αὐτῶ 15 τούς παϊδας Παγκράτους τοῦ τυράννου. τῶν δὲ πει-1221] σθέντων καὶ ποιησάντων τὰ παρακαλούμενα, παρα- 10 γενόμενος είς την Κιβύραν είς ἀπορίαν ἐνέβαλεν αύτόν τε και τους Κιβυράτας μείζω τῆς πρότερον, ὅτε παρὰ 16 τοις Φασηλίταις ήν. ούτε γαρ έχειν παρ' αύτοις έθάρρουν αὐτὸν διὰ τὸ δεδιέναι τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων κίνδυνον, ουτ' αναπέμπειν εls την 'Ρώμην εδύναντο 15 διά την άπειρίαν των κατά θάλατταν έργων, άτε μεσό-17 γαιοι τελέως ὑπάρχοντες. λοιπὸν ἠναγκάζοντο πρεσβεύειν είς την 'Ρόδον καί πρός τον στρατηγόν είς 18 Μακεδονίαν, άξιοῦντες παραλαβεῖν τὸν ἄνθρωπον. τοῦ δε Λευκίου γράψαντος τοίς μεν Κιβυράταις τηρείν 20 έπιμελώς του Πολυάρατου και κομίζειν εις την [1058] 'Ρόδον, τοις δε 'Ροδίοις φροντίζειν τῆς κατὰ δάλατταν παραπομπής, ΐνα μετ' ἀσφαλείας είς τὴν 'Ρωμαίων άνακομισθη, πειθαρχησάντων δ' άμφοτέρων τοῖς 19 γραφομένοις, τούτω τῷ τρόπω συνέβη τὸν Πολυάρατον 25

⁵ διατο τα|τεσθαι (s. acc.) P, corr. Va 8 διατοτε τράφθαι P, διὰ τὸ τετράφθαι Va, corr. Be 9 Παγκράτους Va, παγκρατὸ P 11 αὐτὸν P, corr. Va 12 δτε Sch, η δτε P 13 πα|ραυτοίο P, corr. Va 15 οὕτ ἀναπέμπειν E pro οὕθ άμα πέμπειν Eδύνατο E0, corr. E16 μεσόγειοι E16, sed E16 αἰφοτέρων E26 τὸν E176 E176 E186 E

έλθεῖν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐκθεατρίσαντα μὲν τὴν ἀβουλίαν τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀγεννίαν ἐφ' ὅσον οἰός τ' ἡν, ἔκθοτον (δὲ) γενόμενον οὐ μόνον παρὰ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ παρὰ Φασηλιτῶν ς καὶ παρὰ Κιβυρατῶν καὶ παρὰ Ῥοδίων διὰ τὴν ἰδίαν ἄνοιαν.

Τίνος οὖν χάριν τὸν πλείω λόγον πεποίημαι περί 20 Πολυαράτου καὶ Δείνωνος; οὐχ ῗνα συνεπεμβαίνειν 21 δόξω ταῖς ἐκείνων ἀτυχίαις, καὶ γὰρ ἄτοπόν γε τοῦτο 10 τελέως ἀλλ' ῗνα φανερὰν ποιήσας τὴν ἐκείνων ἀβουλίαν βέλτιον παρασκευάσω καὶ βουλεύεσθαι καὶ φρονεῖν τοὺς κατὰ τὰς περιστάσεις (εἰς) παραπλησίους ἐμπίπτοντας καιρούς. —

'Εξ ὧν μάλιστα κατίδοι τις ἄν ᾶμα τὴν [10 1061 15 ὀξύτητα καὶ τὴν ἀβεβαιότητα τῆς τύχης,
ὅταν (ἄ) μάλιστ' ἄν τις αὐτοῦ χάριν οἰηται διαπονεῖν,
ταῦτα παρὰ πόδας εὐρίσκηται τοῖς ἐχθροῖς κατασκευά1222] ζων κίονας γὰρ κατεσκεύαζε Περσεύς, καὶ ταύτας 2
καταλαβὼν ἀτελεῖς Λεύκιος Αἰμίλιος ἐτελείωσε καὶ τὰς
20 ἰδίας εἰκόνας ἐπέστησεν. —

Ό δὲ θαυμάσας τὴν τῆς πόλεως θέσιν καὶ τὴν τῆς 8 ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν πρός τε τοὺς ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ (15) πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπολαμβανομένους τόπους. —

² αὐτοῦ P, corr. Va ἀγέννειαν Di, ἀγένειαν Goetzeler, v. ad 28, 21, 5 3 δὲ add. Va 6 ἄγνοιαν coni. Sch 12 εἰς add. Va 14—20 M 78, 4—9 Hey; v. Liv. 45, 27, 7, Me 8s., 30 14 post ἄμα add. καὶ Lu 16 ᾶ add. Ge αὐτοῦ M, corr. Lu 18 κατεσκεύασε Ge 19 καταλιπῶν M, corr. Lu praef. ad Phylarch. 8 20 ἰδίας BW auctore Hu, αὐτὰς M secundum Ma et Hey, αὐτοῦ legit Bo, αὐτοῦ Lu 21—23 Suid. v. εὐκαιφίαν; Pol. fragmentum agnovit Ur 268, huc rettulit Sch V 44s. Cf. Liv. 45, 28, 2, Sch VII 697, Me 8s., 30

- Επισημηνάμενος δὲ τοῦ Σικυῶνος τὴν ὀχυρότητα καὶ τὸ βάρος τῆς τῶν 'Ίργείων πόλεως ἦλθεν εἰς 'Επίδαυρον. —
- 5 Πάλαι μετέωρος ὢν πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν ῶρμησε. —
- 6 Πολύβιος · Λεύκιος Αἰμίλιος παρῆν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν 'Ολυμπία, καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος ἐξεπλάγη καὶ τοσοῦτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' 'Ομήρῷ Δία μεμιμῆσθαι, διότι μεγάλην ἔχων προσ- [1062 δοκίαν τῆς 'Ολυμπίας μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς 10 εἴη τὴν ἀλήθειαν. —
- 11 Οτι Αιτωλοί τον βίου ἀπο ληστείας και τῆς [1060 2 τοιαύτης παρανομίας ειώθεισαν ἔχειν. και ἔως μὲν ἐξῆν τοὺς Ἑλληνας φέρειν και λεηλατεῖν, ἐκ τούτων ἐπορίζουτο τοὺς βίους, πᾶσαν γῆν ἡγούμενοι πολεμίαν 15 3 μετὰ δὲ ταῦτα Ῥωμαίων ἐπιστάντων τοῖς πράγμασι [1061 κωλυθέντες τῆς ἔξωθεν ἐπικουρίας εἰς ἑαυτοὺς κατ-
- 4 ήντησαν. και πρότερον μέν κατά τὸν έμφύλιον πό-
- 5 λεμον οὐκ ἔστιν ὁ τῶν δεινῶν οὐκ ἔπραξαν βραχεῖ δ' ἀνώτερον χρόνῷ γεγευμένοι τοῦ φόνου τοῦ κατ' νο ἀλλήλων ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀρσινοΐαν σφαγαῖς ἕτοιμοι πρὸς πᾶν ἤσαν, ἀποτεθηριωμένοι τὰς ψυχάς, ὥστε
- 6 μηδε βουλήν διδόναι τοῖς προεστῶσι. διόπερ ἡν ἀκρισίας καὶ παρανομίας καὶ φόνου πλήρη τὰ κατὰ

^{1—3} Suid. v. βάφος; Pol. fragmentum agnovit Ur 264, huc rettulit Sch. Cf. Liv. 45, 28, 3, Me 8s., 30 4. 5 Suid. v. μετέωφος; Pol. fragmentum agnovit et ad L. Aemilium Paullum rettulit Va 216; v. Liv. 45, 28, 4, Me 8s., 30 6—11 Suid. v. Φειδίας; v. Liv. 45, 28, 5, Me 8s., 30 8 τοιοῦτον Suid., corr. Di δοκοί coni. Be 12—289, 4 P 313°rs., Va 142; v. Liv. 45, 28, 6ss., Sch VII 696, Ni 277, 339 12 ἀ|πολιστείασ P, corr. Va 21 ἀφοινοϊαν (s. acc.) P, λεσινοίαν Va vulgo, λεσινόην Di, v. Steph. thes. I 2, 2057 A

την Αlτωλίαν, και των πραττομένων παρ' αὐτοῖς ἐκ λογισμοῦ μὲν και προθέσεως οὐδὲν ἐπετελεῖτο, πάντα δ' εἰκῆ και φύρδην ἐπράττετο, καθαπερει λαίλαπός τινος ἐκπεπτωκυίας εἰς αὐτούς.—

1228] "Ότι οἱ κατὰ τὴν "Ηπειρον παραπλήσια τούτοις 12 ἔπραττον. ἐφ' ὅσον γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων 2 μετριώτεροι τῶν κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἡσαν, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ προεστὼς αὐτῶν ἀσεβέστερος καὶ παρανομώτερος ὑπῆρχε τῶν ἄλλων. δοκῶ γὰρ μὴ γεγονέναι μηδ' 3 10 ἔσεσθαι θηριωδέστερον ἄνθρωπον μηδ' εἰκαιότερον Χάροπος. —

"Ότι μετὰ τὴν τοῦ Περσέως κατάλυσιν [13 1058 ἄμα τῷ κριθῆναι τὰ ὅλα πανταχόθεν ἐξέπεμπον πρέσβεις συγχαρησομένους τοῖς στρατηγοῖς ἐπὶ
15 τοῖς γεγονόσιν. τῶν δὲ πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἐπὶ
2 'Ρωμαίους κεκλικότων, ἐπιπολάζοντες διὰ τὸν καιρὸν οἱ
δοκοῦντες εἶναι φίλοι 'Ρωμαίων ἐν πᾶσι τοῖς πολιτεύμασιν, εἴς τε τὰς πρεσβείας οὖτοι καθίσταντο καὶ
τὰς ἄλλας χρείας. διὸ συνέδραμον εἰς τὴν Μακεδονίαν 3
20 ἐκ μὲν Άχαῖας Καλλικράτης, Άριστόδαμος, Άγησίας,
Φίλιππος, ἐκ δὲ Βοιωτίας οἱ περὶ Μνάσιππον, ἐκ δὲ 4
τῆς ἀκαρνανίας οἱ περὶ Χρέμαν, παρὰ δὲ τῶν 'Ηπειρωτῶν οἱ περὶ τὸν Χάροπα καὶ Νικίαν, παρὰ δὲ τῶν
Αἰτωλῶν οἱ περὶ τὸν Λυκίσκον καὶ Τίσιππον. ἀπάντων 5

³ φύρ δην P, corr. Va 5—11 P 313°, Va 142; v. Ni 339 5 οἱ e P add. Hu 8 παρανομότατος P, παρανομότατος Va, corr. Be 10 μὴ δε σκεότερον P, μηδὲ σκαιότερον Va, corr. Na 229 coll. 32,5,8 BW 12—291,3 X 181°—183°, 0 223°—224°, U° 192—195, Ur XCIV; v. Liv. 45, 31, 68s., Ni 277, 339. Initium fragmenti turbatum esse docet Ni 16 12 post κατάλυσιν spatium trium fere litterarum in 0 16 κεκληκότων Y, corr. Ur 21 post οἱ repetit δὲ Ο 22 χρέμαν Y Hu, χρέμην U° vulgo, v. 28, 5, 1 ἡπηρωτῶν Ο 24 λύκισκον Ο

κατά γε τὴν αύτοῦ γνώμην ταῖς τῶν περί τὸν Λυκίσκον καὶ Καλλικράτην διαβολαῖς, ὡς ἐξ αὐτῶν τῶν πράγμάτων ὕστερον ἐγένετο καταφανές. —

1225] "Οτι τῆς αὐτῆς ψυχῆς ἐστιν ἀγῶνάς [14 (15) 1062 τε διατίθεσθαι καλῶς καὶ παρασκευὴν καὶ πότον μεγαλομερῆ χειρίσαι δεόντως καὶ παρατάξασθαι τοῖς πολεμίοις στρατηγικῶς. —

Τῶν γοῦν Ἡπειρωτῶν έβδομήκοντα πόλεις [15 (16) Πολύβιός φηςιν ἀνατρέψαι Παῦλον μετὰ τὴν Μακεδόνων 10 καὶ Περσέως κατάλυσιν Μολοττῶν δ' ὑπάρξαι τὰς πλείστας πέντε δὲ καὶ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων έξανδραποδίσασθαι.

III. RES AEGYPTI.

"Ότι κατὰ τὴν Αίγυπτον οἱ βασιλεῖς [16 (17) 1059 15 ἀπολελυμένοι τοῦ πρὸς Άντίοχον πολέμου

1226] πρῶτον μὲν εἰς Ῥώμην πρεσβευτὴν ἐξέπεμψαν Νουμήνιον, ενα τῶν φίλων, εὐχαριστήσοντα περὶ τῶν εἰς αὐτοὺς γεγονότων εὐεργετημάτων ἀπέλυσαν δὲ καὶ 2 τὸν Λακεδαιμόνιον Μεναλκίδαν, ἐνεργῶς κεχρημένον 20 τοῖς κατὰ τῆς βασιλείας καιροῖς πρὸς τὴν ἰδίαν ἐπανόρ-θωσιν, Γαΐου Ποπιλίου τὴν ὑπὲρ τῆς ἀπολύσεως χάριν αἰτησαμένου παρὰ τῶν βασιλέων.

¹ αὐτοῦ Υ, ἐμοῦ vel ἐμαυτοῦ Rei 709 (sed v. Sch), corr. Be 4—7 M 78, 9—12 Hey; v. Liv. 45, 32, 11, Diod. 31, 8, 13, Plut. quaest. symp. 1, 2, 2 p. 486 Wytt., Ni 277, 339, Me 8s., 30 6 χειρῆσαι Μ, corr. Ge 8—12 Strab. 7, 7, 3 C. 322; v. Liv. 45, 34, 6, Ni 277, 339 14—22 X 183° s., 0 224° s., U* 195 s., Ur XCV; v. Ni 339 17 νουμίνιον Υ, νουμένιον Ur, corr. Be εὐχαριστήσαντα Υ, corr. Ur 19 τὸν λαπετούῖον Ο μεναλκίδαν Ο° Ur, μενάλκιδαν Χ, μελαλκίδαν et ν super prius λ U* 20 τῆς ex τοῖς Ο 21 ποππιλίου X™ Υ, ποπλίου Χ, ποπιλίου Ur vulgo, corr. Di ταύτην ὑπὲρ τῆς διαλύσεως Rei 709

B. OLYMP. 153, 2.

I. RES ITALIAE.

17 (18)] "Οτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον Κότυς ὁ τῶν (12) 'Οδρυσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς τὴν 'Ρώμην, ἀξιῶν ἀποδοθῆναι τὸν υἱὸν αὐτῷ καὶ περὶ τῆς γενομένης πρὸς Περσέα κοινοπραγίας δικαιολογού- 5 2 μενος. οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι νομίσαντες ἠνύσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, τοῦ πρὸς τὸν Περσέα πολέμου κατὰ νοῦν προκεχωρηκότος, τὴν δὲ πρὸς Κότυν διαφορὰν πρὸς 3 οὐδὲν ἔτι διατείνειν, συνεχώρησαν αὐτῷ κομίζεσθαι τὸν υἱόν, ὂς ὁμηρείας χάριν δοθείς εἰς Μακεδονίαν 10 4 ἐαλώκει μετὰ τῶν Περσέως τέκνων, βουλόμενοι [1060 τὴν αὐτῶν πρφότητα καὶ μεγαλοψυχίαν ἐμφαίνειν, ἄμα δὲ καὶ τὸν Κότυν ἀναδούμενοι διὰ τῆς τοιαύτης χάριτος. —

18 (19)] "Οτι κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦλθε καλ [1062 (16)] Προυσίας ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Ῥώμην, συγχαρησόμενος τῷ συγκλήτφ καλ τοῖς στρατηγοῖς ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν. ὁ δὲ Προυσίας οὖτος οὐδαμῶς γέγονεν ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος. τεκμήραιτο δ' 3 ἄν τις ἐκ τούτων. ὅς γε πρῶτον μέν, πρεσβευτῶν 20

^{2—14} X 183°, 0 225°, U* 196 s., Ur XCVI; v. Liv. 45, 42, 6 ss., Ni 279, 339 2 X° 0° : κόνυς 4 αὐτῷ Y, cott. Be 6 ἡνύσθαι Y Ur, ἡνύσασθαι Ο, ἡνῦσθαι Sch, cott. Ca 927 8 κόνυν ex κότην Ο 10 δς Y Ca 927, οῖ Ur 12 αὐτὴν Y, αὐτῷν Ur vulgo, cott. Didotians 13 δὲ Y Ca 927, δὴ Ur αἰδούμενοι Y Ur vulgo, ἐνδούμενοι Rei 709, cott. Di 15—295, 19 X 184°—187°, 0 225°—227°, U* 197—202, Ur XCVII; v. Liv. 45, 44, 19 ss., Diod. 31, 15, Ni 279, 339 16 Y° : προυσίας συγχωρησόμενος Y, cott. Ur 17 στρατηγοῖς Perizonius animady. hist. cap. I 38 ed. Harles. pro στρατιώταις Sch, v. Diod.

παραγεγονότων 'Ρωμαϊκών προς αυτόν, έξυρημένος την κεφαλήν και πιλίον έγων (λευκόν) και τήβενναν και καλικίους απήντα τούτοις, και καθόλου τοιαύτη δια-1227] σκευή κεγρημένος οΐαν έγουσιν οί προσφάτως ήλευ-5 θερωμένοι παρά 'Ρωμαίοις, οθς καλούσι λιβέρτους' καί 4 δεξιωσάμενος τους πρεσβευτάς "Όρᾶτ'" έφη "τον ύμέτερον λίβερτον έμέ, πάντα βουλόμενον χαρίζεσθαι καλ μιμεισθαι τὰ παρ' ὑμιν." ής ἀγεννεστέραν φωνήν οὐ φάδιον εύφειν. * * * τότε δὲ κατὰ τὴν είσοδον 5 10 (γενόμενος) την είς την σύγκλητον, στάς κατά τὸ θύρετρον άντίος τοῦ συνεδρίου καὶ καθείς τὰς χεῖρας άμφοτέρας προσεκύνησε τὸν οὐδὸν καὶ τοὺς καθημένους, έπιφθενξάμενος "Χαίρετε, θεοί σωτήρες", ύπερβολήν οὐ καταλιπών ἀνανδρίας, ᾶμα δὲ καὶ γυναικισμοῦ καὶ 15 πολαπείας οὐδενὶ τῶν ἐπιγινομένων. ἀπόλουθα δὲ 6 τούτοις και κατά την κοινολογίαν είσελθών ἐπετελέσατο, περί ων και το γράφειν άπρεπες ήν. φανείς δε τελέως 7 εὐκαταφρόνητος ἀπόκρισιν ἔλαβε δι' αὐτὸ τοῦτο φιλάνθρωπον.

ο "Ηδη δὲ τούτου τὰς ἀποκρίσεις είληφότος, [19 (20) προσέπεσε παραγίνεσθαι τὸν Εὐμένη. τοῦτο δὲ (17)2

¹ ἐξηρημένος Ο 2 πίλιον Υ, πόλιον Ο, πίλεον Ur, corr. BW auctore Be λευκόν add. BW e Diod. τάβενναν Υ, corr. Ur 3 καλικίους Υ Ca 927, καλλικίους U*, καλίγας Ur; ν. Dittenbergerum syll.² n. 314, 44 et ann. 5 4 οΐαν Υ* Sch, οίαν Ur vulgo ἐλευθερωμένοι Ο 7 ἡμέτερον Ο βουλομένου Υ, corr. Ur 8 μιμεῖται Ο ἀγενεστέραν Υ, corr. Ca 928 9 εὐρεῖν BW e Diod. pro εἰπεῖν ***] lac. indicat Sch, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τούτοις οἰκεῖα πρότερον διεπράξατο, καὶ τότε δὲ cet. Diod. δὲ κατὰ τὴν Υ ante Ur, δέκα τὴν U* 10 γενόμενος add. Sch e Diod. 11 ἐναντίος Cobetus Mnemos. 1876, 371 χείρας Χ 12 οὐδὲν Ο 14 μυαικισμοῦ Υ, μιαικισμοῦ Ο, corr. Ur 15 κολακίας Ο X^m: ὅρα ἐπιγενομένων Ο Sch, ν. Hu Ε.Z. XXIII 12 p. 361 ann. 2 18 δὶ ἀὐτοῦ τὸ φιλ. Ο

τὸ πράγμα πολλήν ἀπορίαν παρέσχε τοῖς ἐν τῷ [1068 συνεδρίω. διαβεβλημένοι γάρ πρός αὐτὸν καὶ διαλήψεις άμεταθέτους έγοντες ούκ έβούλοντο κατ' οὐδένα τρό-3 που έμφανίζειν αύτούς. πᾶσι γὰρ ἀναδεδειχότες πρῶτον και μέγιστον φίλον τὸν βασιλέα τοῦτον ἔμελλον 5 είς ὄψιν ελθόντες καὶ προσδεξάμενοι δικαιολογίαν, εί μέν τὸ δοκοῦν ἀποκοιθεῖεν ἀκολουθοῦντες ταῖς ίδίαις διαλήψεσιν, έκθεατριείν αύτούς, εί τοιούτον άνθρωπον 4 έπι τοσοῦτον έξετιμησαν έν τοις άνώτερον χρόνοις, εί δὲ δουλεύοντες τῆ τῶν ἐκτὸς φαντασία φιλανθοώπως 10 άποκριθείεν, παρόψεσθαι την άληθειαν καί τὸ τῆ 5 πατρίδι συμφέρου. διόπερ έξ έχατέρας τῆς ἀποφάσεως μέλλοντος απιθάνου τινός αὐτοῖς ἐξακολουθήσειν. 1228 6] εύροντο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιαύτην. ὡς γάρ καθόλου δυσαρεστούμενοι ταῖς τῶν βασιλέων ἐπι- 16 δημίαις δόγμα τι τοιούτον έξέβαλον, μηδένα βασιλέα 7 παραγίνεσθαι πρὸς αύτούς. μετὰ δὲ ταῦτα πυθόμενοι τον Εύμένη καταπεπλευκέναι της Ίταλίας είς Βρεντέσιον έπαπέστειλαν τὸν ταμίαν φέροντα τὸ δόγμα καλ κελεύσοντα λέγειν πρός αύτόν, εἴ τι τυγγάνει τῆς 20 8 συγκλήτου γρείαν έχων εί δε μηδενός δείται, παραγγελούντα την ταχίστην αὐτὸν έκ της 'Ιταλίας ἀπαλλάτ-9 τεσθαι. δ δε βασιλεύς, συμμίξαντος αὐτῶ τοῦ ταμίου,

² διαβεβλημένοις Ο διάληψις Ο 4 αύτούς Y, corr. Ur 7 ακολουθοῦντες Y Gro, ακολουθοῦντες O Ur Ca 928 8 αὐτούς Y, corr. Didotiana εί] οι Ern. Schulzius apud Hu 9 έξετίμησεν O 10 δουλεύοντες Ur pro βουλεύοντες φαντασίαν Y, corr. Ur 13 τινὸς] τιόρια O (v. de Boorium Sitz-Ber. d. preuß. Akad. d. Wiss. zu Berlin IX [1902], 155) 14 εὕροντο Y Ur, εὐρον τὴν O, εὐρόν τινα coni. Hu τοιαύτην] αὐτήν O 17 αὐτοῖς Y, αὐτούς Ur vulgo, corr. Be 18 βρεντέσιον Y $(X^m$ addito Ioms) Ur, βρεντέσι X, βρεντήσιον O 20 κελεύοντα Y, corr. Ioms 352 Ioms Iom

γνούς την της συγκλήτου προαίρεσιν είς τέλος ἀπεσιώπησεν, οὐδενὸς φήσας προσδείσθαι. καὶ δὴ τούτω 10 τῶ τρόπω συνέβη τὸν Εὐμένη κωλυθήναι τῆς εἰς τὴν 'Ρώμην ἀναβάσεως, συνηχολουθήχει δε καὶ ετερόν τι 11 5 πραγματικόν τούτω τῷ διαβουλίω. μεγάλου γὰρ ὑπὸ-12 των Γαλατων έπικρεμαμένου κινδύνου τη βασιλεία, προφανές ήν δτι διά τὸν σκυβαλισμὸν τοῦτον οί μέν τοῦ βασιλέως σύμμαγοι ταπεινωθήσονται πάντες, οἱ δὲ Γαλάται διπλασίως επιρρωσθήσονται πρός τον πόλεμον. 10 διὸ πάντη πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν ἐπὶ 18 ταύτην κατηνέχθησαν την γνώμην. τούτων δὲ γινο- 14 μένων έτι κατ' άρχας τοῦ γειμώνος, λοιπον ή σύγκλητος απασιν τοίς παραγεγονόσι κατά πρεσβείαν οὐ γάρ 15 ήν ούτε πόλις ούτε δυνάστης ούτε βασιλεύς δς [1064] 15 ούχ ἀπεστάλχει ποεσβείαν κατ' έχεῖνον τὸν καιρὸν τὴν συγχαρησομένην έπὶ τοῖς γεγονόσιν οἶς ἄπασιν οἰκείως 16 άπήντησε και φιλανθρώπως πλήν των Ροδίων. τούτους 17 δε παρέπεμπε ποικίλας εμφάσεις ποιούσα περί του μέλλουτος. ἐπείχετο δὲ καὶ (τὰ) κατὰ τοὺς Άθηναίους. — "Οτι οί Άθηναῖοι παρεγένοντο πρεσβεύοντες τὸ μὲν πρῶτον ὑπὲρ τῆς Άλιαρτίων σωτηρίας,

2 παρακουόμενοι δε περί τούτου τοῦ μέρους έχ μετα-1229] θέσεως διελένοντο περί Δήλου και Λήμνου καί της των Αλιαρτίων γώρας, είς έαυτους έξαιτούμενοι η την πτησιν. είχον γάρ διττάς έντολάς. οίς περί μέν των κατά Δηλον καλ Λημνον ούκ άν τις έπιτιμήσειε τ διά τὸ καὶ πρότερον ἀντιπεποιῆσθαι τῶν νήσων τούτων. περί δὲ τῆς τῶν Άλιαρτίων χώρας εἰχότως ἄν τις 4 καταμέμψαιτο. τὸ γὰο πόλιν σχεδὸν ἀρχαιοτάτην τῶν κατά την Βοιωτίαν έπταικυΐαν μη συνεπανορθούν κατὰ πάντα τρόπον, τὸ δ' ἐναντίον ἐξαλείφειν, ἀφαι- 10 ρουμένους και τας είς το μέλλον έλπίδας των ήκλη-5 οπχότων, δήλον ώς οὐδενὶ μεν αν δόξαι των Ελλήνων 6 καθήκειν, ήκιστα δε των άλλων Άθηναίοις. το γάρ την μέν ιδίαν πατρίδα χοινήν ποιείν απασιν, τάς δέ των άλλων άναιρείν, οὐδαμως οίκειον αν φανείη τοῦ 16 7 τῆς πόλεως ήθους. πλην ή γε σύγκλητος καὶ την Δήλον αὐτοῖς ἔδωκε καὶ τὴν Λήμνον (καὶ τὴν τῶν 'Αλιαρτίων χώραν). καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Άθηναίους τοιαύτην έσχε διάθεσιν. —

8 Καὶ τὴν μὲν Αῆμνον καὶ τὴν Δῆλον κατὰ τὴν 19 παροιμίαν τὸν λύκον τῶν ὅτων ἔλαβον πολλὰ γὰρ ὑπέμειναν δυσκληρήματα συμπλεκόμενοι τοῖς Δηλίοις ἐκ δὲ τῆς τῶν Ἁλιαρτίων χώρας ὄνειδος αὐτοῖς μᾶλλον ἢ καρπός τις συνεξηκολούθησεν. —

¹ παρακουόμενοι Y ante Ur, παρακινούμενοι O, παρακονόμενοι O 3 ξαυτούς Y ante Ur, ξαυτάς O 4 ἀτῆσιν O 3 ξαυτούς Y ante O 4 ἀτῆσιν O 3 ξαυτούς Y ante O 4 ἀτῆσιν O 11 ἡκληρικότων O 14 ἄπασιν Y O 10 ἀφορουμένους Y, corr. O 11 ἡκληρικότων O 14 ἄπασιν Y O 17 αὐτοῖς O 17 αὐτοῖς O 17 αὐτοῖς O 18 O 18 O 19 O 18 O 19 O 20 O

"Οτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον Θεαίδητος [21 (22) εἰσελθὰν εἰς τὴν σύγκλητον λόγους μὲν ἐποιήσατο περὶ τῆς συμμαχίας ὑπερθεμένης δὲ τῆς συγ-2 κλήτου τὸ διαβούλιον, οὖτος μὲν μετήλλαξε τὸν βίον 5 κατὰ φύσιν ἔτη γὰρ εἰχε πλείω τῶν ὀγδοήκοντα παραγενομένων δὲ φυγάδων ἔκ τε Καύνου καὶ Στρατο- [3 1065 νικείας εἰς τὴν Ῥώμην καὶ παρελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον, ἐγένετο δόγμα Ῥοδίους ἐξάγειν τὰς φρουρὰς ἔκ τε Καύνου καὶ Στρατονικείας. οἱ δὲ περὶ τὸν 4 10 Φιλόφρονα καὶ Λοτυμήδην λαβόντες ταύτην τὴν ἀπό-1230] κρισιν ἀπέπλευσαν κατὰ σπουδὴν εἰς τὴν οἰκείαν, δεδιότες μὴ παρακούσαντες οἱ Ῥόδιοι περὶ τοῦ τὰς 5 φρουρὰς ἐξαγαγεῖν αὖθις ἄλλην ἀρχὴν ἐγκλημάτων ποιήσωσιν. —

1224] Λεύκιος δὲ ἀνίκιος, καὶ αὐτὸς [22 (14) 1060 'Ρωμαίων στρατηγήσας, 'Ιλλυριοὺς καταπολεμήσας καὶ αἰχμάλωτον ἀγαγῶν Γένθιον τὸν τῶν 'Ιλλυριῶν βασιλέα σὺν τοῖς τέκνοις, ἀγῶνας ἐπιτελῶν τοὺς ἐπινικίους ἐν τῆ 'Ρώμη παντὸς γέλωτος ἄξια 20 πράγματα ἐποίηςεν, ὡς Πολύβιος ἱςτορεῖ ἐν τῆ τριακοςτῆ. μεταπεμψάμενος γὰρ τοὺς ἐκ τῆς 'Ελλάδος 2 ἐπιφανεστάτους τεχνίτας καὶ σκηνὴν κατασκευάσας

^{1—14} X 188"s., 0 228", U* 204 s., Ur XCIX; hanc epitomam cum antecedenti arte cohaerere docet Sch 1 θεαίτητος Y, corr. Ullrichius l. c. 78 BW, v. ad 22, 5, 2 4 μετήλλαξε U** Ur, μετέλαγξε X, μετήλεγξε et α super alterum ε Ο 5 ξτη] ξτι Ο $\overline{\pi}$ Y 6 καύνου Y ante Ur, κάντου U* ut videtur 8 ξοδίοις Y Ur, ξαδίοις et o super α O, corr. Ca 930 9 καύνου ex κάννου OU^* 11 ολειίαν Y ante Ur, colκίαν U* 15–299, 9 Athen. 14 p. 615*–615°; v. Liv. 45, 43, 1, C. I. L. I 459, Diod. 31, 8, 10, Plut. Aemil. Paull. 32 ss., Ni 279, 339, Schwarzium l. c. 62 ss. 17 γένιον Athen. codices AE, sed in E supr. vers. τ , infra ν additum, corr. Sch

μεγίστην εν τω κίρκω πρώτους είσηγεν αθλητάς αμα 3 πάντας, ούτοι δ' ήσαν Θεόδωρος δ Βοιώτιος, Θεόπομπος, Εομιππος, [δ] Αυσίμαγος, οΐτινες έπιφανέςτατοι 4 ή ςαν. τούτους οὖν στήσας ἐπὶ τὸ προσκήνιον μετὰ 5 τοῦ γοροῦ αὐλεῖν ἐκέλευσεν ᾶμα πάντας. τῶν δὲ δια- 5 πορευομένων τὰς προύσεις μετὰ τῆς ἁρμοζούσης πινήσεως προσπέμψας ούκ έφη καλώς αὐτούς αὐλεῖν, άλλ' 6 άγωνίζεσθαι μᾶλλον ἐκέλευσεν. τῶν δὲ διαπορούντων ύπέδειξέν τις των φαβδούχων έπιστρέψαντας έπαγαγείν 1225 7] ἐφ' αύτοὺς καὶ ποιεῖν ὡσανεὶ μάχην. ταχὺ δὲ 10 συννοήσαντες οί αὐληταὶ καὶ λαβόντες * * * οἰκείαν ταις έαυτῶν ἀσελγείαις μεγάλην ἐποίησαν σύγγυσιν. 8 συνεπιστρέψαντες δε τούς μέσους γορούς πρός τούς άπρους οί μεν αύληται φυσώντες άδιανόητα και διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἐπῆγον ἀνὰ μέρος ἐπ' ἀλλήλους. 15 9 άμα δε τούτοις επικτυπούντες οί γοροί και συνεπεισιόντες την σκηνην έπεφέροντο τοῖς έναντίοις καὶ πάλιν 10 ανεχώρουν έκ μεταβολής. ώς δε και περιζωσαμενός τις των γορευτών έχ του καιρού στραφείς ήρε τάς

^{1. 2} ᾶμα πάντας del. et οἶτινες ἐπιφ. ἦσαν vs. 3 s. huc transponit Meinekius IV (anal. ad Athen.) 294 2 οὖτοι] τοὖτων coni. Sch Θεὅπομπος (ὁ Ἑρμιονεύς) coni. Meinekius l. c. 3 ὁ del. Kaibelius Λυσιμαχεύς Sch animadv. in Athen. VII 335, sed v. Kaibelium 8 ἐκέλευεν Athen. cod. A, ἐκέλευσε cod. Ε 9 ἀπαγαγεῖν Athen. cod. A et Ε, corr. Sch 10 ἐφ αὐτοὺς Sch (ἐαυτοὺς omisso ἐφ Ἑ), ἐπ ἀλλῆλους coni. Kaibelius 11 ***] ἐξουσίαν add. Va, ἐννοιαν Ca, πίνησιν Coraes, διάθεσιν Hu, πρόφασιν Herwerdenus Mnemos. 1874, 78, ὁρμὴν Kaibelius οἰκίαν Athen. cod. A, corr. Ca 13 τοὺς μεσοχόρους coni. Meinekius l. c. 15 ἀπῆγον Athen. cod. A et Ε, corr. Sch 16 οἰ χορευταί coni. Meinekius l. c. συνεπεισιόντες Athen. cod. A et Ε, συνεπισείοντες G. Hermannus Jen. allg. Litt. Zeit. 1843, 600 Hu, traditam scripturam tuetur C. Wunderer Blätt. f. bayr. Gymn. W. 1901, 471 17 τὴν σκενὴν G. Hermannus l. c. Kaibelius 19 ἐκ τοῦ χοροῦ Ca, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 62

χείρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον αὐλητήν, τότ' ἤδη κρότος ἐξαίσιος ἐγένετο καὶ κραυγὴ τῶν θεωμένων. ἔτι δὲ τούτων ἐκ παρατάξεως ἀγωνιζομένων 11 δρχησταὶ δύο εἰςήγοντο μετὰ συμφωνίας εἰς τὴν δρες χήστραν, καὶ πύκται τέτταρες ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν μετὰ σαλπιγκτῶν καὶ βυκανιστῶν. ὁμοῦ δὲ τούτων 12 πάντων ἀγωνιζομένων ἄλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον. περὶ δὲ τῶν τραγφδῶν, φηςὶν ὁ Πολύβιος, ὅ,τι ἀν ἐπιβάλωμαι λέγειν, δόξω τισὶ διαχλευάζειν.

II. RES GRAECIAE.

10

1281] Οτι έξεπολέμησαν κατὰ τὸν και- [23 (31,1) 1066 ρὸν τοῦτον Κνώσιοι μετὰ Γορτυνίων πρὸς τοὺς 'Ραυκίους καὶ συνθήκας ἐποιήσαντο πρὸς ἀλλήλους ἐνόρκους μὴ πρότερον λύσειν τὸν πόλεμον πρὶν ἢ κατὰ 15 κράτος έλεῖν τὴν 'Ραῦκον. οἱ δὲ 'Ρόδιοι κομισάμενοι 2 τὰ περὶ τῶν Καυνίων καὶ θεωροῦντες οὐ καταλήγουσαν τὴν ὀργὴν τῶν 'Ρωμαίων, ἐπειδὴ περὶ πάντων ἀκολούθως ταῖς ἀποκρίσεσιν ἐπειθάρχησαν, εὐθέως τοὺς περὶ 'Αριστοτέλην πρεσβευτὰς καταστήσαντες ἐξέπεμπον εἰς 20 τὴν 'Ρώμην, δόντες ἐντολὰς πειράζειν πάλιν περὶ τῆς

⁶ βυκανητῶν Athen. cod. A, corr. cod. E 8 ὅτι ἐἀν Athen. cod. A 11-300, 9 X 189° s., 0 $228^{\circ}-229^{\circ}$, U* 205-207, Ur C; v. Me 10, 30 11 ἐξεπολέμησαν Y Ur not. 88 Didotiana auctore Sch, ἐξεπολέμησε U*, ἐπολέμησαν Ur vulgo 12 κνώσιοι Y Ur Di (v. BW I 73), κνώσιοι vulgo post Ca 930 μετὰ γὰρ τυνίων Ο ρανκίους Y ante Ur, ρωμαίους U* 13 ἐνορκοις (s. acc.) et ous super ois X, ἐν ὅρκοις Y, corr. Ur 15 ἐλειν Y Ur, ἔλην O, corr. Ca 930; ἔλοιεν coni. Sch, sed solet Pol. πρὶν ἢ coniungere cum infinitivo (v. S. Briefium D. Conj. b. Pol. I. Jahresb. d. Staatsgymn. im XVII. Bez. v. Wien 1891, 20) 16 καυνῶν Y, καυνῶν ex καννῶν U* man. alia, corr. Ur 18 ταῖς Ur pro τοῖς ἐπιθάρχησαν Ο 19 καταστήσαντες Y ante Ur, καταστήσοντες U*

- 3 συμμαχίας. οι και παραγενηθέντες είς την 'Ρώμην θερείας άκμαζούσης είσηλθον είς την σύγκλητον και παραυτίκα περί του πεπειθαρχηκέναι τὸν δημον τοις έπιταττομένοις διεσάφουν και παρεκάλουν ὑπὲρ της συμμαχίας, πολλοὺς και ποικίλους δια(τι)θέμενοι λόγους. ε
- 1282 4] ή δε σύγκλητος εδωκεν ἀπόκρισιν, εν ή την μεν φιλίαν παρεσιώπησε, περί δε της συμμαχίας οὐκ εφη καθήκειν αὐτη τοῦτο συγχωρείν 'Poδίοις κατὰ τὸ παρόν. —
- 1281 24] "Όμοιοι γὰς ἦσαν οἱ τὴν Πεςαίαν [1088 (81, 28) κατοικοῦντες τοῖς οἰκέταις τοῖς ἐκ τῶν δεσμῶν
- 2 ἀνελπίστως λελυμένοις, οἵτινες ἀπιστοῦντες τοῖς παροῦσ:
 μείζω μὲν διαβαίνουσι τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως, οὐ
 δοκοῦσι δὲ γινώσκεσθαι παρὰ τοῖς ἀπαντῶσιν οὐδὲ
 συνορᾶσθαι διότι λέλυνται σαφῶς, ἐὰν μή τι παρά-15
 λογον ποιῶσι καὶ τῶν ἄλλων ἐξηλλαγμένον.

III. RES ASIAE.

1282 25 (31,3)] Ο δ' αὐτὸς οὖτος βασιλεὺς ἀπού- [1066 σας τοὺς ἐν τῆ Μακεδονία συντετελεσμένους ἀγῶνας ὑπὸ Αἰμιλίου Παύλου τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, βου-20

² δερίας Y Ur, δεωρίας O, corr. Ca 931 5 διαθέμενοι Y, corr. Na 353 Di 8 αὐτῆ Y, corr. Be ģοδίους O 10—16 M 78, 15—20 Hey; v. Ern. Schulzium de exc. Const. 14—16, Me 10, Gelderum l. c. 158 10 ἦσαν Hu auctore Schulzio l. c. pro είσιν, quod e cod. confirmavit Bo 12 οἶτινες αιστοῦντες Μ, sicut coniecerat Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 78., οῖτινες πιστοῦντες legerat Ma 13 αμαγουσι vel αβαγουσι vel ανάνουσι legit Bo, corr. διαβαίνουσι pro λαμβάνουσι Ge χίνησιν coni. Orellius l. c. 14 παφὰ τοῖς ἀπαντῶσιν Μ, sicut coniecerat Ge, περάτους παντάπασιν legerat Ma ούδὲ Μ secundum Bo, ut correxerat Be, οὖτε Μ secundum Ma Hey 18—306, 11 Athen. 5, 194°—195° Kaibel (— Kai); v. Me 10, 28, 30

λόμενος τη μεγαλοδωρία ύπεράραι τον Παύλον έξέπεμψε πρέσβεις καὶ θεωρούς είς τὰς πόλεις καταγνελούντας τούς έςομένους άγωνας ύπ' αὐτοῦ ἐπὶ Δάφνης. ώς πολλήν γενέσθαι των Ελλήνων σπουδήν είς την ε ώς αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποιήσατο τῆς πανηγύρεως 2 την πομπείαν ούτως ἐπιτελεσθεῖσαν. καθηνοῦντό 3 τινες 'Ρωμαϊκόν έγοντες καθοπλισμόν έν θώραξιν άλυσιδωτοίς, άνδρες άκμάζοντες ταίς ήλικίαις πεντακισγίλιοι μεθ' ούς Μυσοί πεντακισγίλιοι. συνεχείς δ' 4 10 ήσαν Κίλικες είς του των εύζωνων τρόπου καθω- [1067 πλισμένοι τρισχίλιοι, χρυσούς έχοντες στεφάνους. έπί 5 δε τούτοις Θράκες τρισχίλιοι και Γαλάται πεντακιστίλιοι. τούτοις ἐπέβαλλον Μακεδόνες δισμύριοι καὶ χαλκάσπιδες πεντακιςχίλιοι, ἄλλοι δὲ ἀργυράςπιδες, οἶς 15 έπηχολούθει μονομάγων ζεύγη διαχόσια τετταράχοντα. 6 τούτων κατόπιν ήσαν ίππεῖς Νισαῖοι μὲν χίλιοι πολιτικοί δε τριςχίλιοι, ών οί μεν πλείους ήσαν χρυσοφάλαροι καὶ χρυσοστέφανοι, οί δ' ἄλλοι άργυροφάλαροι. 7 μετά δὲ τούτους ἦσαν οἱ λεγόμενοι Εταιροι ίππεις. 20 ούτοι δὲ ἢ cav εἰς χιλίους, πάντες χουσοφάλαροι. τού-1233] τοις συνεχές ήν τὸ τῶν φίλων ςύνταγμα, ἴζον καὶ 8 κατά τὸ πλήθος και κατά τὸν κόσμον. ἐπὶ δὲ τούτοις έπίλεπτοι χίλιοι, οίς έπηπολούθει το παλούμενον άγημα, κράτιστον είναι δοκούν σύστημα των ίππέων, περί 9 26 χιλίους. τελευταία δ' ήν ή κατάφρακτος Ιππος, οίκείως

¹ μεγαλοεργίαιδωρεᾶι Athen. cod. Α, μεγαλοεργία cod. C, μεγαλουργία vulgo, μεγαλουργία της δωρεᾶς Rei Hu, μεγαλοδωρεᾶ (immo μεγαλοδωρία) Ca 9 s. συνεχεῖς ήσαν· πίλικες δ' Athen. cod. A (similiter cod. C), corr. Di 13 s. πενταχισχίλιοι (οἱ μὲν χρυσάσπιδες) Rei, δισμύριοι (χρυσάσπιδες μὲν μύριοι) παὶ χαλκ. πεντ., (οἱ) δὲ ἄλλοι Καί 15. 302, 5 τεσαράποντα Athen., corr. Di 16 πισαῖοι Athen. cod. A et C, corr. Ca

τῆ προσηγορία τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμένων τοῖς ὅπλοις. ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ γίλιοι καὶ 10 πενταχόσιοι. πάντες δ' οί προειρημένοι είχον πορφυρᾶς 11 έφαπτίδας, πολλοί δε και διαγούσους και ζωωτάς. έπι δὲ τούτοις έξιππα μὲν ἦν έκατόν, τέθοιππα δὲ τετταρά- 5 κοντα, ἔπειτα ἐλεφάντων ἄρμα καὶ συνωρίς. καθ' ενα δὲ είποντο ἐλέφαντες διεσκευασμένοι τριάκοντα καὶ έξ. Τὴν δ' άλλην πομπὴν λέγειν ἐστὶ δυσέφικτον, ὡς έν κεφαλαίω δε λεκτέον. Εφηβοι μεν γαρ επόμπευσαν είς δατακοσίους, χουσούς έχοντες στεφάνους, βόες δ' 10 εύτραφείς περί χιλίους, θεωρίδες δε βραγύ λείπουσαι 13 τριαχοσίων, έλεφάντων δὲ ὀδόντες ὀχταχόσιοι. τὸ δὲ τῶν ἀγαλμάτων πλῆθος οὐ δυνατὸν έξηγήσασθαι πάντων γὰρ τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγομένων ἢ νομιζομένων θεων ή δαιμόνων, προσέτι δὲ ἡρώων είδωλα διήγετο, 15 τὰ μὲν κεχουσωμένα, τὰ δ' ἡμφιεσμένα στολαῖς δια-14 χρύσοις. καὶ πᾶσι τούτοις οἱ προσήκοντες μῦθοι κατά τας παραδεδομένας ίστορίας έν διασκευαίς πολυτελέσι 15 παρέκειντο. είπετο δ' αὐτοῖς καὶ Νυκτὸς εἰδωλον καὶ Ήμέρας, Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ, καὶ Ἡοῦς καὶ Με- [1068] 16 σημβοίας. τὸ δὲ τῶν χουσωμάτων καὶ ἀργυρωμάτων πληθος ούτως ἄν τις ύπονοήσειεν ὅσον ἦν: ένὸς γὰρ τῶν φίλων, Διονυσίου τοῦ ἐπιςτολιαγράφου, χίλιοι παίδες επόμπευσαν άργυρώματα έχοντες, ών οὐδεν 17 έλάττου' δλαήν είγεν δραγμών γιλίων. βασιλικοί δέ 25

⁵ δὲ τετραπόσια Rei 7 διεσπευασμένοι Sch pro διεσπεδασμένοι (v. p. 198°), ἀνεσπευασμένοι vel πολυτελῶς διεσπευασμένοι Meinekius IV (anal. ad Athen.) 86 11 εὐτρεφεῖς Athen. cod. Α, εὐτραφεῖς cod. C Καὶ δεωρίδες Ca, δεωρία Athen. cod. A et C, δεωρίαι vulgo 15 παρήγετο coni. Καὶ 22 ἐπινοήσειεν coni. Sch 23 ἐπιστολαγράφου Athen. cod. Α, corr. Ca 25 ἔλαττονολκὴν Athen. cod. Α, corr. Meinekius

παίδες παρήλθον έξακόσιοι χρυςώματα έχοντες. ἔπειτα γυναίκες ἐκ χρυσῶν καλπίδων μύροις ἔρραινον, εἰς διακοσίας. ταύταις δ' έξῆς ἐπόμπευον ἐν χρυσόποσι 18 μὲν φορείοις ὀγδοήκοντα γυναίκες, (ἐν) ἀργυρόποσι δὲ 1284] πεντακόσιαι καθήμεναι, πολυτελῶς διεσκευασμέναι.

καλ τῆς μὲν πομπῆς τὰ ἐπιφανέςτατα ταῦτα ἦν.

Ἐπιτελεσθέντων δὲ τῶν ἀγώνων καὶ μονο- [26 (31,4) μαχιῶν καὶ κυνηγεσίων κατὰ τριάκονθ' ἡμέρας, ἐν αἶς τὰς θέας συνετέλει, πέντε μὲν τὰς πρώτας ἐν τῷ γυ10 μνασίφ πάντες ἐκ χρυσῶν δλκείων ἡλείφοντο κροκίνφ μύρφ. ἡν δὲ ταῦτα πεντεκαίδεκα, καὶ κινναμωμίνου 2 τὰ ἴςα καὶ ναρδίνου. παραπλησίως δὲ καὶ ταῖς έξῆς εἰσεφέρετο τήλινον, ἀμαράκινον, ἔρινον, πάντα δια-

⁴ év add. Meinekius 7-306, 11 Athen. 10 p. 439b-d: £v δὲ τῆ πρώτη καὶ τριακοστῆ (immo τῆ τριακοστῆ Me 28s.) ὁ αὐτὸς Πολύβιός φηςι ςυντελούντα αὐτὸν ἐν τη ἀντιοχεία άγωνας συγκαλέσαι πάντας Ελληνας και των βουλομένων τους πολλους έπι την θέαν. και πλείστων παραγινομένων έν τοις γυμνασίοις, πάντας έκ χουσων όλκείων (sic Ur 240 pro όλπίων) ήλειφε προπίνω μύρω και πινναμωμίνω και ναρδίνω και άμαρακίνω καί Ιρίνω (και κλιρίνωι Athen. cod. A, corr. p. 195d). και συγκαλών αύτους είς εὐωχίαν ποτέ μέν χίλια τρίκλινα ποτέ δε γίλια πεντακόσια συνεπλήρου μετά πολυτελεστάτης κατασκευής. και ό χειρισμός της διακονίας δι' αύτου έγίνετο, κατά γάρ τὰς εἰσόδους έφιστάμενος ους μεν είσηγεν οθς δ' άνέκλινεν, και τούς διακόνους δε τούς τὰς παραθέσεις είσφέροντας αύτὸς είσῆγε. καὶ περιπορευόμενος οδ μέν προσεκάθιζεν οδ δέ προσανέπιπτε. και ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξύ τον ψω-μόν, ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα και μετανίστατο και περιήει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἄμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ ὑπὸ τῶν μίμων εἰςεφέρετο δλος συγκεκαλυμμένος και ετίθετο είς τήν γήν ώς είς ών των μίμων· και τής συμφωνίας προκαλουμένης (προσκ. Α, corr. C) ό βασιλεύς άναπηδήσας ώρχεῖτο καὶ προσέπαιζε τοῖς μίμοις, ώστε πάντας αίσχύνεσθαι. τοιαθτα άπεργάζεται τους ταλαιπώρους ή πρός τη μέθη απαιδευτία 10 όλείων Athen. cod. A, corr. Ur 238 13 sigivov (s. acc.) Athen. cod. A, corr. Ca

3 φέροντα ταῖς εὐωδίαις. ἔστρωτο δὲ εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς.

Diod. 31, 16, 2 (cod. P 278rs.). δ δὲ δι' αὐτοῦ γειρισμὸς πολλῆς εὐτελείας καὶ καταφρονήσεως ἦν οίχεῖος. παρέτρεχε γὰρ παρὰ τὴν πομπην ιππάριον έγων εὐτελές, καὶ τοὺς μὲν προάγειν κελεύων τούς δὲ ἐπέχειν, ἄλλους δὲ ὡς 1235] έτυγε διατάττων ωςτε εί τις 5 ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ διάδημα, μηδένα τῶν ἀννοούντων πιστεῦσαι τοῦτον είναι τὸν βασιλέα τὸν των όλων κύριον, δρωντα μηδ' ύπηρέτου μετρίου φαντασίαν ἔγοντα. ἐν δὲ τοῖς πότοις αὐτὸς έφιστάμενος ταίς είσόδοις οθς μέν είσηγεν ους δὲ ἀνέκλινεν, 6 καὶ τοὺς διακόνους τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας διέταττεν. άχολούθως δὲ τούτοις προσιών τοῖς εὐωχουμένοις, εὶ τύχοι, ποτὲ μεν εκάθιζεν, ποτε δε προσανέ-

Athen. l. c. & & & γειρισμός ένίνετο κ τῶν πραγμάτων δι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. ϊππου γὰρ ἔχων εὐτελη παρέτρεχε παρά την πομπήν, τούς μέν 10 προάγειν χελεύων τοὺς δὲ ἐπέχειν. κατὰ δὲ τοὺς πότους αὐτὸς έπὶ τὰς είσόδους έφιστάμενος ους μέν 15 είσηγεν ους δ' ανέκλινε, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτὸς εἰσῆγε. καὶ 20 περιπορευόμενος οδ μεν προσεκάθιζεν, οδ δὲ προσανέπιπτε καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος

³ κατασκευής Athen. altero loco 8^a πομπήν Va pro $\sigma\iota\omega$ | πήν 12^a μηδέν $^{\circ}$ α ν coni. Herwerdenus spicil. Vat. Lugd. Bat. 1860, 91 12^b δ' Meinekius 19^a ἀνέκλινεν P Va, ἀνέκλινεν vulgo 20^b εἰσήγαγε Athen. cod. A, corr. Kai coll. Athenaei altero loco 21^a εἰσφέροντας coni. Herwerdenus l. c., sed v. Brandstaeterum Fleckeis. annal. 1881, 762 s. 23^a εἰ P Di, οἶ vulgo post Va 24^a ἐκάθιζεν P BW, ἐκάθιζε vulgo post Va

πιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποτιθέμενος τὸ ποτήριον, ποτέ δὲ δίπτων τὸν ψωμὸν ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καί περιήει πάντα ε τὸν πότον, προπόσεις λαμβάνων δρθός καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. καὶ δή ποτε προκοπτούσης έπὶ πολύ τῆς έστιάσεως καὶ πλειόνων ήδη κεχωρι-10 σμένων, ήχεν ύπὸ τῶν μίμων είσφερόμενος περικεκαλυμμένος. τεθείς δὲ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ τῶν συμπαιζόντων, μετά ταῦτα τῆς συμφωνίας προκαλουμένης άνε-15 πήδα γυμνός καλ τοῖς μίμοις προσπαίζων ώρχεῖτο τῶν ὀρχήσεων τὰς γέλωτα καὶ γλευασμὸν 1236] είωθυίας ἐπιςπᾶςθαι, ὡς πάντας αίσγυνθέντας έπὶ τοῖς πρατ-20 τομένοις φεύγειν έκ τοῦ πότου, καὶ ξκαςτον των απηντηχότων έπι την πανήγυριν, ότε μέν είς την ύπερβολην της χορηγίας έμβλέψαι καλ την έν τοῖς ἀγῶσι

μεταξύ τὸν ψωμόν. ποτέ δε τὸ ποτήριον άνεπήδα καί μετανίστατο καλ περιήει τὸν πότον, προπόσεις λαμβάνων δοθός ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ᾶμα δὲ καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. προϊού- 7 σης δ' έπὶ πολύ τῆς συνουσίας καὶ πολλών ήδη κεχωρισμένων, ύπὸ τῶν μίμων δ βασιλεύς είςεφέρετο κεκαλυμμένος καὶ εἰς τὴν γῆν ἐτίθετο ώς είς ὢν δῆτα τῶν μίμων. καὶ τῆς συμ- 8 φωνίας προχαλου- [1069 μένης, αναπηδήσας φρηείτο καὶ ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν, ὥστε πάντας αίσγυνομένους φεύ-

^{1°88. |}ἀποτιθέμενος τὸ ποτήριον, ποτὲ δὲ νίπτων (ξίπτων corr. Salmasius) τὸν ψομὸν (ψωμὸν corr. Va) P Di, ἀποτιθέμενος τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ νίπτων τὸ ποτήριον Va 3° ἀνεπίδα P, corr. Va 4° περιίει P, corr. Va 5° πότον P0 τόπον P1 6° δθθὸς P1 1° ἐπφερόμενος P1 corr. P1 8° κυρερόμενος P2 τοτι. P3 δυγκεπαλυμμένος P3 δυγκεπαλυμμένος P4 δυρερόμενος P5 δυγκεπαλυμμένος P6 δοχείτο P7 corr. P8 21° ἔπαστος P9 corr. P9 21° ἔπαστος P9 corr. P9 21° ἔπαστος P9 corr. P9 δυγκεπαλυμένος P9 δυγκεπαλυμένο

9 καὶ πομπείαις οἰκονομίαν καὶ διάταξιν τῶν δλων, καταπλήττεσθαι καὶ θαυμάζειν καὶ τὸν
βασιλέα καὶ τὴν βασιλείαν, ὅτε
δὲ εἰς αὐτὸν ἀτενίσαι καὶ τὸ
τῶν ἐπιτηδευμάτων κατεγνωσμένον, ἀπιστεῖν εἰ περὶ μίαν
καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν τοσαύτην
ἀρετὴν καὶ κακίαν ὑπάρξαι δυνατόν ἐστιν. —

γειν. ταῦτα δὲ πάντα CUVETEλÉCΘη ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐνοσφίσατο, παφασπονδήσας τὸν Φιλο- 6 μήτοφα βασιλέα παιδίσκον ὅντα, (τὰ) δὲ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομένων. ἱεφοσυλήκει δὲ καὶ τὰ πλεῖ- 10 στα τῶν ἱεφῶν.

27 (31,5)] "Οτι μετὰ τὴν συντέλειαν τῶν ἀγώνων, ἄστι τούτων γεγονότων, ἦκον οἱ περὶ τὸν Τεβέριον 2 πρεσβευταί, κατασκόπων ἔχοντες τάξιν. οἶς οὕτως ἐπιδεξίως ἀπήντησεν Αντίοχος καὶ φιλοφρόνως ὥστε 15 μὴ οἶον τοὺς περὶ τὸν Τεβέριον ὑποπτεῦσαὶ τι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν ἢ παρατριβῆς ἔμφασιν ἔχον ἐκ τῶν κατὰ τὴν Αλεξάνδρειαν, ἀλλὰ καὶ τῶν λεγόντων τι τοιοῦτον καταγινώσκειν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς 3 κατὰ τὴν ἀπάντησιν φιλανθρωπίας ὅς γε πρὸς τοῖς 10 ἄλλοις καὶ τῆς αὐλῆς παρεχώρησε τοῖς πρεσβευταῖς, μικροῦ δὲ καὶ τοῦ διαδήματος κατὰ τὴν ἐπίφασιν, 4 καίπερ οὐκ ὢν τῆ προαιρέσει τοιοῦτος, ἀλλὰ τοὐναντίον (ἀλλοτριώτατα διακείμενος πρὸς Ῥωμαίους).

^{5°} ἀτενίσσοι P, ἀτενίσον Va, corr. Wesselingius 7° τὰ add. Musurus 12—24 X 190°s., 0 229°, U° 207 s., Ur CI; v. Diod. 31, 17, Me 10, 30 12 Xm U*m: ἀντίσχος 13. 16 τιβέριον Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 22 κατὰ τὴν ἐπίφασιν del. Na 122 s. 23 U*m add. alia manu σῆ (= σημείωσαι) 24 ἀλλοτριώτατα—'Ρωμαίονς add. Sch coll. Diod.: ἀλλοτριώτατα διέκειτο πρὸς 'Ρωμαίονς

C. OLYMP. 153, 3.

I. RES ITALIAE.

1282] "Ότι τοῖς παρὰ τῶν ἐκ τῆς Ἀσίας [28 (31,2) 1066 Γαλατῶν πρεσβευταῖς συνεχώρησαν τὴν αὐτονομίαν μένουσιν ἐν ταῖς ἰδίαις κατοικίαις καὶ μὴ στρατευο- τρένοις ἐκτὸς τῶν ἰδίων ὅρων.

II. RES GRAECIAE.

1280] "Ότι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, παρα- [29 (23) 1065 γενομένων τῶν πρεσβευτῶν καὶ δια- (20) σαφούντων τὰ κατὰ τὰς ἀποκρίσεις, οὐκέτι θόρυβος 10 ἦν, ἀλλ' ὀργὴ καὶ μίσος ἐκφανὲς πρὸς τοὺς περὶ τὸν Καλλικράτην. —

"Ότι τοῦ περί Καλλικράτην μίσους και Άνδρωνίδαν 2 και τοὺς λοιποὺς (τοὺς) όμογνώμονας τούτων οὕτως ἄν τις τεκμήραιτο. τῆς γὰρ τῶν Άντιγονείων παν- 3 15 ηγύρεως ἐν τῷ Σικυῶνι συντελουμένης, και τῶν βαλανείων ἀπάντων ἐχόντων τάς τε κοινὰς μάκτρας και πυέλους ταύταις παρακειμένας, εἰς ἃς οἱ κομ-

²⁻⁵ X 190°, 0 229°, U* 208, Ur CII; v. Me 11, 30 3 πρεσβευταϊς O ante Ur, πρεσβευταϊς Y 7-11 X 190°, 0 229°, U* 208, Ur CIII; v. Me 11, 30 7 πελοπόννησον Y ante Ur, πελοπόνησον U* 10 μύσος X 12-308, 14 P 313°, Va 142; v. Me 11, 30 12 (τὸ μέγεθος) τοῦ πρὸς Καλλ. μίσους vel τὸ πρὸς Καλλ. μίσος Rei 761, τοῦ (πρὸς τοὺς) περὶ (τὸν) Καλλ. Na 128 περικαλλικράτουσ P, corr. Va, πρὸς Καλλικράτην coni. Sch, sed v. Krebsium D. Pπαρος. cet. 104 c. 13 τοὺς add. Di 14 ἀντιγονείων P Va ann. 25 Sch, ἀντιγόνων Va vulgo 15 τῷ] τῷ Va l. c., sed v. ind. hist. σικῶνι P, corr. Va 16 μαπρασ (s. acc.) P, μαπρὰς Va, corr. Rei 761 Sch

ψότεροι τῶν ἀνθρώπων εἰώθασι κατ' ἰδιαν ἐμβαίνειν, 4 εἰς ταύτας ὅτε τις καθείη τῶν περὶ τὸν 'Ανδρωνίδαν καὶ Καλλικράτην, οὐδεὶς ἐτόλμα τῶν ἐφεστώτων ἔτι καθιέναι, πρὶν ἢ τὸν βαλανείτην τὸ μὲν ὑπάρχον ὕδωρ δ ἀφεῖναι πᾶν, ἔτερον δὲ καθαρὸν ἐγχέαι. τοῦτο δ' δ ἐποίουν, ὑπολαμβάνοντες ὡσανεὶ μιαίνεσθαι καθιέντες 6 εἰς ταὐτὸ τοῖς προειρημένοις ὕδωρ. τοὺς δὲ συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς χλευασμούς, ὅτε τις ἐπιβάλοιτο κηρύττειν τινὰ τῶν προειρημένων, οὐδ' ἀν ἐξηγήσαιτο ῥαδίως οὐδείς. 10 7 ἐθάρρει δὲ καὶ τὰ παιδάρια κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐκ τῶν διδασκαλείων επανάγοντα κατὰ πρόσωπον αὐτοὺς προ-1281] δότας ἀποκαλεῖν. τοιαύτη τις ὑπέδραμε προσκοπὴ καὶ μῖσος κατὰ τῶν προειρημένων.

D. OLYMP. 153, 4.

15

RES ITALIAE.

1236 30 (31,6)] "Ότι εἰς τὴν Ῥώμην παραγεγο- [1069 νότων πρεσβευτῶν πλειόνων καὶ ἐτέρων, ἐπιφανεστάτων δὲ παρὰ μὲν Ῥοδίων τῶν περὶ ᾿Αστυμήδην, παρὰ δὲ τῶν ᾿Αχαιῶν τῶν περὶ Εὐρέαν καὶ ᾿Αναξίδαμον καὶ 20

² εἰσταύταισ| P, εἰ ταύταις Va, corr. Rei 762 Sch καθίη P, corr. Sch 4 καθιέναι P, ut coni. Sch, κατιέναι Va vulgo ante Sch βαλανίτην| P, corr. Angli in Steph. thes. II 66; Pm: βαλανείτης δ περιχύτης partim litteris uncialibus et compendiis scriptum, cf. Suid. v. βαλανειομφάλους 5 άφιέναι P, corr. Be 6 ἀσ ἄν εἰ P, corr. Va καθιέντες P, ut coni. Sch, κατιέναι Va vulgo ante Sch 8 κᾶν ηγύρεσι P, corr. Va 9 ἐπιβάλοι P, corr. Rei 762 Sch 14 μίσος P, corr. Sch τὸν προειρημένων P, corr. Va 17–312,22 X 190°–195°, 0 229°–232°, U° 208–215, Ur CIV; v. Me 11, 30 19 ἀστυμίδην Y, corr. Ur

1287] Σάτυρον, παρὰ δὲ Προυσίου τῶν περὶ Πύθωνα, τούτοις έχρημάτισεν ή σύγκλητος. οί μεν οὖν παρά 2 τοῦ Προυσίου κατηγορίαν ἐποιοῦντ' Εὐμένους τοῦ βασιλέως, φάσχοντες αύτῶν τέ τινα χωρία παραιρεῖσθαι ε τον Εύμένη και της Γαλατίας ούκ ἀφίστασθαι το παράπαν ούδε πειθαρχείν τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν, άλλά τούς τὰ σφέτερα μέν φρονοῦντας σωματοποιείν, 8 τούς δε τὰ Ψωμαίων αίρουμένους και βουλομένους πολιτεύεσθαι τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασιν ἀκολούθως 10 κατὰ πάντα τρόπον έλαττοῦν. ἦσαν δέ τινες πρεσβευ- 4 ταί καὶ παρὰ τῶν τῆς 'Ασίας πόλεων, οι κατηγόρουν τοῦ βασιλέως, ἔμφασιν ποιοῦντες τῆς πρὸς τὸν [1070] '4ντίοχον κοινοπραγίας. ή δὲ σύγκλητος διακούσασα 5 των κατηγορούντων ούτ' ἀπέρριπτε τὰς διαβολὰς οὐτ' 15 έξέφαινε την έαυτης γνώμην, άλλα συνετήρει παρ' έαυτη. διαπιστούσα καθόλου τοῖς περί τὸν Εὐμένη καί τὸν Αντίοχου: τοῖς γε μὴν Γαλάταις ἀεί τι προσετίθει 6 και συνεπίσηυε περί της έλευθερίας. οι δε περί τον 7 Τεβέριον ήχοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας οὐδὲν περιττό-20 τερον ήδυνήθησαν ούτ' αύτοι διαλαβείν ούτε τη συγκλήτω διασαφήσαι περί των κατά του Εύμένη καί τὸν Αντίογον, ήπερ & καὶ πρότερον ὄντες ἐν τῆ Ῥώμη

¹ σάτυρος Ο 3 ἐποιοῦντο Y, corr. Ben 299 BW 4 αὐτῶν Y Rei 710 Sch, αὐτοῦ Ur vulgo, corr. Be 7 τοῖς Ο μὲν transponit post τοὺς Di 8 τοῖς dὲ τὰ εἰς ξωμαίων αἰρουμένους Ο 11 τῆς Y ante Ur, om. U* 14 οὖτ] ὅν τ' Ο ἀπέρριπτε X* ante Ur, ἀπέριπτε ΟU* 15 ἐξεφαίνετο Ο, unde ἐξετίθετο Hu 18 οἰ δὲ — 310, 2 φιλανθρωπία ponuntur in Y post ἀπληρούντων cap. 32, 10, huc transponit Sch coll. cap. 31, 19 19 τιβέριον Y, corr. BW; ν ad 22, 6, 6 22 ἤπερ Y, corr. Ur \tilde{a} BW auctore Hu, \tilde{a} ν Y vulgo, del. Di, sed v. BW Fleckeis. annal. 1890, 842 ann. 17

8 διελάμβανον. οὕτως αὐτοὺς οἱ βασιλεῖς έξετέμοντο τῆ κατὰ τὴν ἀπάντησιν φιλανθρωπία.

31 (31,7)] Μετὰ δὲ ταῦτα προσκαλεσαμένη τοὺς 'Po2 δίους διήκουε τούτων. ὁ δ' 'Αστυμήδης εἰσελθῶν μετρίως ἔστη καὶ βέλτιον ἢ κατὰ τὴν πρὸ ταύτης τ

8 πρεσβείαν ἀφέμενος γὰρ τοῦ κατηγορεῖν τῶν ἄλλων ῶρμησεν ἐπὶ τὸ παραιτεῖσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγού-

1288] μενοι τὰς πληγάς, φάσκων ἱκανοῖς προστίμοις περιπεπτωκέναι τὴν πατρίδα καὶ μείζοσι τῆς ἁμαρτίας.

4 καί προσθέμενος έξηγεῖτο τὰς έλαττώσεις, κεφαλαιωδῶς 10 διεξιών, πρῶτον μὲν ὅτι Αυκίαν καὶ Καρίαν ἀπολωλέκασιν, εἰς ἢν ἐξ ἀρχῆς μὲν ἐδαπάνησαν χρημάτων ἱκανὸν πλῆθος, τριττοὺς πολέμους ἀναγκασθέντες πολεμεῖν αὐτοῖς, νυνὶ δὲ προσόδων ἐστέρηνται πολλῶν ὧν 5 ἐλάμβανον παρὰ τῶν προειρημένων. "ἀλλ' ἴσως" ἔφη 15 "ταῦτα μὲν ἔχει λόγον καὶ γὰρ ἐδώκαθ' ὑμεῖς αὐτὰ τῷ δήμφ, μετὰ χάριτος (διὰ) τὴν εὔνοιαν, καὶ ἀφανίζοντες αὐτὰ κατὰ λόγον ἐδοκεῖτε τοῦτο πράττειν, ἐμπεσούσης 6 τινὸς ὑποψίας καὶ διαφορᾶς ὑμῖν. ἀλλὰ Καῦνον δήπου διακοσίων ταλάντων ἐξηγοράσαμεν παρὰ τῶν Πτολε- 20 μαίου στρατηγῶν καὶ Στρατονίκειαν ἐλάβομεν ἐν 7 μεγάλη χάριτι παρ' Αντιόγου τοῦ Σελεύκου καὶ παρὰ

¹ ξξετέκοντο O, ξξετφέκοντο coni. Sch 1. 2 την — φιλανθωπίαν Y, corr. Ur 3 προσκαλεσάμενοι Y, corr. Ur 4 άστυμίδης O 5 έστη Y Ur Rei 710 Sch, ξφη Ur in marg. vulgo, ένεστήσατο τὸν λόγον coni. Hu 7 μαστιγούμενοι ex μαστηγούμενοι U^* 9 μείζωσι Y, corr. Ur 10 προσδέ $\mathring{\mu}_{D}$ O 11 ante πρῶτον add. και O 12 εἰς ᾶς coni. Sch μὲν] μὴ O 13 τρισσοὺς Y, corr. Di 14 πρόσοδον Y, corr. Ur 17 διὰ add. Hu post εὐνοιαν lac. indicat Ca 933, ξμφανίζοντες add. Rei 711 17 καὶ χαρίζοντες Y vulgo, καὶ ἀφανίζοντες Sch, κὰφανίζοντες Hu, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 691 19 καῦνον ex κᾶννον U^* al. manu 22 τοῦ Niebuhrius comment. acad. Berolin. 1820/21, 91 pro καὶ

τούτων των πόλεων άμφοτέρων έκατον και είκοσι τάλαντα τῶ δήμω πρόσοδος ἔπιπτε καθ' ἔκαστον ἔτος. τούτων άπασων έστερήμεθα των προσόδων, θέ- [8 1071 λοντες πειθαργείν τοις ύμετέροις προστάγμασιν. έξ ών 9 ε μείζονα φόρον έπιτεθείκατε τοῖς 'Ροδίοις τῆς ἀγνοίας η Μακεδόσι τοῖς διὰ παντὸς πολεμίοις ύμιν ὑπάρξασι. τὸ δὲ μέγιστον σύμπτωμα τῆς πόλεως καταλέλυται 10 νὰο ή τοῦ λιμένος πρόσοδος ύμῶν, Δῆλον μὲν ἀτελῆ πεποιηκότων, αφηρημένων δε την τοῦ δήμου παρρησίαν, 10 δι' ής και (τὰ) κατὰ τὸν λιμένα και τἄλλα πάντα τῆς πόλεως ετύγγανε της άρμοζούσης προστασίας. ὅτι δὲ 11 τοῦτ' ἔστιν άληθες οὐ δυσχερες καταμαθείν τοῦ γάρ 12 έλλιμενίου κατά τοὺς ἀνώτερον χρόνους εύρισκοντος έκατον μυριάδας δραγμών, νῦν ἀφηρήκατε πεντεκαί-15 δεκα μυριάδας, ώστε καλ λίαν, & άνδρες 'Ρωμαΐοι, την 1239] ύμετέραν δργήν ήφθαι των χυρίων πόρων της πόλεως. εί μεν (ούν) συμβεβήπει πάνδημον γεγονέναι την 13 άμαρτίαν καὶ τὴν άλλοτριότητα τοῦ δήμου, τάγ' ἴσως έδοκεῖτε κἂν ύμεῖς εὐλόγως ἐπίμονον καὶ δυσπαραίτη-20 τον έχειν την δργήν εί δε σαφώς ίστε παντάπασιν 14 δλίγους γεγονότας αlτίους της τοιαύτης άλογίας, καὶ τούτους απαντας απολωλότας ύπ' αὐτοῦ τοῦ δήμου,

¹ $\overline{\varrho}$ καὶ εἴκοσι \overline{Y} 4 προστάγμασιν $U^{\bullet \bullet}$ Ur, προστάγμασι X, πράγμασι O 8 δήμον et λον super μον X 10 τὰ add. Ur τἄλλα Y Sch, τἄλλον Ur, unde τάλλαχοῦ Ca 933 vulgo 13 ἐλλιμενίον Y Ca 933, ἐλλυμενίον U^{\bullet} , ἑλλιμνίον Ur εὐρίσκονο O 14 $\overline{\varrho}$ Y εὐρίκατε X, εὐρήκατε Y, εὐρήκατε $^{\bullet}$ Ca 1. c. vulgo, εῦροι κατὰ τὰς Sch auctore Rei 711, εὐρίσκει Be, corr. Hu, V. Gelderum I. c. 156 ann. 1 $\overline{\iota e}$ Y 16 ἡρθαι X^{\bullet} Ca 933, ἡρθαι OU^{\bullet} Ur πόρων pro τόπων Na 244 Hu 17 μὲν Ur pro μἡ οὖν add. Sch συνεβεβήκει Di, sed V. Eberhardum observ. Pol. 29 et Hu E.Z. XXXII 16 p. 93 18 τάχα Y, τάχ \tilde{a}^{\bullet} Ben 230 Di Hu, τάχ BW 19 κᾶν BW pro καὶ, V. Fleckeis. annal. 1889, 682 et 689 $\hat{\epsilon}$ πὶ μόνον O 22 $\hat{\upsilon}$ π \hat{i} $\hat{\epsilon}$ π \hat{i} 0

15 τί πρὸς τοὺς μηδὲν αἰτίους ἀκαταλλάκτως ἔχετε, καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ἄλλους ἄπαντας εἶναι δοκοῦντες πρακτατοι 16 καὶ μεγαλοψυχότατοι; διόπερ, ὧ ἄνδρες, ἀπολωλεκὼς ὁ δῆμος τὰς προσόδους, τὴν παρρησίαν, τὴν ἰσολογίαν, ὑπὲρ ὧν τὸν πρὸ τοῦ χρόνον πᾶν ἀναδεχόμενος δια- 5 17 τετέλεκεν, ἀξιοῖ καὶ δεῖται πάντων ὑμῶν, ἰκανὰς ἔχων πληνάς. Απέσντας τῆς ὀργῆς διαλυθῆναι καὶ συνθέσθαι

τετελέκεν, αξιοί και σειται παντών υμών, ικάνας εχών πληγάς, λήξαντας τῆς ὀργῆς διαλυθῆναι καὶ συνθέσθαι τὴν συμμαχίαν, ἵνα γένηται τοῦτο συμφανὲς ἄπασιν ὅτι τὴν μὲν ὀργὴν ἀποτέθεισθε τὴν πρὸς 'Poδίους, ἀνακεχωρήκατε δ' ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς αῖρεσιν καὶ φιλίαν. 10

18 τούτου γὰρ χρείαν ἔχει νῦν ὁ δῆμος, οὐ τῆς διὰ τῶν ὅπλων καὶ στρατιωτῶν συμμαχίας." ταῦτα μὲν οὖν καὶ τούτοις παραπλήσια διαλεχθεὶς Ἀστυμήδης ἐδόκει

19 πρεπόντως τοις καιροίς πεποιήσθαι τοὺς λόγους πλείστά γε μὴν συνήργησαν τοις 'Podloiς πρὸς τὸ τυχείν 15 τῆς συμμαχίας οἱ περὶ τὸν Τεβέριον ἄρτι παραγεγο-

20 νότες. οὖτοι γὰρ ἀπομαρτυρήσαντες πρῶτον μὲν [1072 πᾶσιν τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασι πεπειθαρχηκέναι τοὺς 'Ροδίους, ἔπειτα πάντας τοὺς αἰτίους τῆς ἀλλοτριότητος κατακεκρίσθαι θανάτου παρ' αὐτοῖς, ἥττησαν 20 τοὺς ἀντιλέγοντας καὶ ἐποιήςαντο τὴν πρὸς 'Ρωμαίους συμμαχίαν. —

32 (31,8)] "Οτι μετά τινα χρόνον είσηλθον οι παρὰ τῶν Άχαιῶν πρέσβεις, ἔχοντες ἐντολὰς ἀκολούθως

¹ τί] τὸ Ο 2 πραότατοι Υ° Ca 934, πραότατοι Ur 3 ἄνδρες Υ Sch, ἄνδρες ὁωμαῖοι Ur vulgo 5 χρόνον cod. Scorial. R III 21 ante Ca 934, χρόνον Υ Ur ἀναδεχόμενοι Υ, corr. Ur 6 δηται Ο 8 άμφανὲς Χ, ἀφανὲς Υ, έμφανὲς X^m (addito $loω_S$) Ο m vulgo, corr. BW 9 ἀποτίθεσθαι Ο 14 πεποιείσθαι Ο πλείστας Ο 16 τιβέριον Υ, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 18 πᾶσιν X BW, πᾶσι Y^s vulgo 23—314, 16 X 195°—197°, 0 232°—233 m , U^s 215—219, Ur CV; v. Me 11, 30

ταις αποκρίσεσιν, αίς πρότερον έλαβον αύται δ' ήσαν 2 1240] διότι θαυμάζουσιν πῶς, ὑπὲρ ὧν αὐτοὶ κεκοίκασι, περί τούτων αὐτούς παρακαλοῦσιν κρίνειν. διὸ τότε 3 παρήσαν οί περί τον Ευρέαν, πάλιν έξ άρχης έμφανί-5 ζοντες διότι τὸ μέν έθνος ούτε δικαιολογουμένων άκήκοε των κατητιαμένων ούτε κρίσιν ούδεμίαν πεποίηται περί αὐτῶν, τὴν δὲ σύγκλητον ἀξιοῖ πρόνοιαν 4 ποιήσασθαι των ανθρώπων, ΐνα πρίσεως τύγωσι καλ μή καταφθαρώσιν ἄκριτοι, καὶ μάλιστα μὲν αὐτήν 5 10 έξετάσασαν διασαφήσαι τοὺς ἐνόγους ὅντας τοῖς ἐγκλήμασιν εί δε διά τούς περισπασμούς αὐτή μή δύναται τοῦτο ποιῆσαι, τοῖς Αγαιοῖς ἐπιτρέψαι περὶ τοῦ πράγματος, οδ πειράσονται μισοπονήρως χρήσασθαι τοξς αίτίοις. ή δε σύγκλητος διακούσασα τῶν πρεσβευτῶν, 6 15 ἀχολούθως ταῖς ἐντολαῖς διαλεγομένων, καὶ δυσχοηστοῦσα διὰ τὸ πανταχόθεν έξελέγχεσθαι τό τε γὰρ 7 κρίνειν οὐκ ἐνόμιζεν αύτῆ καθήκειν, τό τε γωρίς κρίσεως απολύειν τοὺς ανδρας πρόδηλον έχειν έδόκει τον όλεθρον τοῖς φίλοις αὐτῶν. διόπερ ἀναγκαζομένη 8 20 καὶ βουλομένη παρελέσθαι καθόλου τὴν ἐλπίδα τῶν πολλών ύπερ της των κατεχομένων σωτηρίας, ΐνα συμμύσαντες πειθαρχώσιν εν μεν Άχαζα τοίς περί τον Καλλικράτην, έν δὲ τοῖς ἄλλοις πολιτεύμασι τοῖς

δοκούσιν είναι 'Ρωμαίων, έγραψαν απόκρισιν τοιαύτην, 9 δτι ήμεζς ούχ υπολαμβάνομεν συμφέρειν (ούτε τοζς 'Ρωμαίοις) ούτε τοῖς ύμετέροις δήμοις τούτους τοὺς 10 ἄνδρας ἐπανελθεῖν εἰς οἶκον. ταύτης δὲ τῆς ἀποπρίσεως έκπεσούσης, οὐ μόνον περί τοὺς ἀνακεκλη- s μένους έγένετό τις δλοσγερής άθυμία και παράλυσις τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τοὺς Ελληνας ώσανεὶ κοινόν τι πένθος, ατε δοκούσης τῆς ἀποκρίσεως όλοσχερῶς άφαιρεῖσθαι τὴν έλπίδα τῆς σωτηρίας τῶν ἀκλη- [1078 11 ρούντων. κατά δὲ τὴν Ἑλλάδα διαγγελθείσης (τῆς) 10 1241] ἀποχρίσεως τῆς τοῖς 'Αχαιοῖς δεδομένης ὑπὲρ των καταιτιαθέντων, τὰ μὲν πλήθη συνετρίβη ταῖς διανοίαις, καί τις οίον άπελπισμός ύπέδραμεν τούς 12 άνθρώπους, οί δὲ περί τὸν Χάροπα καὶ Καλλικράτην και πάντες οι της αυτης υποθέσεως προεστώτες 16 μετέωροι πάλιν έγενήθησαν.

¹ post 'Pωμαίων lac. indicat Ca 935, φίλοις add. Rei 712 Sch, οίχείοις addendum esse coni. Hu, sed v. 28, 5, 1 2 ήμεῖς Y Rei 712 Sch, ὑμίν Ur vulgo 2s. post συμφ. lac. indicat et add. οὕτε (οὕθ' Hu) ἡμίν Rei 712 Didotiana, οὕτε τοῖς 'Ρωμαίοις Sch 3 ὑμετέφοις Ur not. 88 Ca 935, ἡμετέφοις Y Ur τούτους Y Sch, om. Ur vulgo 5 ἀνακεκλημένους Y Ca 935, ἀνακεκληφουμένους Ur 6 παφαλύσης O 9 ἀφεφεῖσθαι et αι super e prius X ἀκληφούντων Y V vulgo 309, 18 10 τῆς add. Sch 12 καταιτιαθέντων Y Ca 935, καταιτισθέντων Ur 13 ὑπέδφαμεν X BW, ὑπέδφαμε Y vulgo 14 χάφοπον Y, corr. Sch 16 ἐγεννήθησαν V

FRAGMENTA LIBRI XXXI.

A. OLYMP. 154, 1.

I. RES ITALIAE.

"Οτι Τεβέριος τοὺς Καμμανοὺς τὰ μὲν βια- [1 (9) σάμενος, τὰ δὲ παραλογισάμενος ὑπηκόους ἐποίησε 'Ρωμαίοις. —

5 Είς δὲ τὴν 'Ρώμην καὶ πλειόνων παραγεγονότων 2 (πρεσβευτῶν) ἐχρημάτισεν ἡ σύγκλητος τοῖς περὶ ἄτταλον καὶ τὸν ἀθήναιον. συνέβαινε γὰρ τὸν Προυσίαν 3 οὐ μόνον αὐτὸν ἐνεργῶς κεχρῆσθαι ταῖς διαβολαίς ταῖς κατὰ τὸν Εὐμένη καὶ τὸν ἀντίοχον, ἀλλὰ καὶ 10 τοὺς Γαλάτας παρωξυκέναι καὶ τοὺς Σελγεῖς καὶ

^{2—4} X 197°, 0 233°, U° 219, Ur CVI; v. Liv. epit. 46, Me 11, 30 2 τιβέριος Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6; est Ti. Sempronius Gracchus cos. a. 163 Koμμονῶν Ptolem. 2, 10, 8 5—316, 17 X 197°—198°, 0 233°—234°, U° 219—221, Ur CVI; haec ecloga inde ab Ur usque ad Sch cum antecedenti invitis Y erat coniuncta. Cf. Me 11, 30 6, πρεσβεντῶν add. BW post περὶ add. τον Di 7 άθηναῖον Y, corr. Be 9 τοῦ Εὐμένους καὶ τοῦ ἀττάλου (cum hiatibus) Rei 713, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 145 Mντίοχον Gro^m pro ἄτταλον 10 τὰς (ante Γαλ.) X, τοὺς corr. X^m παρωξυκένωι Y, παρωξυγκένωι vulgo post Rei 713 Sch, sed cf. ἀπεκτακότες 11, 18, 10, έβεβραδύκει Luc. symp. 20, ἀποτετράχνωεν Dion. Hal. de comp. verbb. p. 155, 11 έλγεῖς Y Ur (errat Ur not. 88), έλεγεῖς O, corr. Ca 936

πλείους έτέρους κατά την Άσίαν πρός την αὐτην ὑπό-4 θεσιν. ὧν γάριν ὁ βασιλεύς Εὐμένης έξαπεστάλκει τούς άδελφούς, άπολογησομένους πρός τὰς ἐπιφερο-5 μένας διαβολάς. οἱ καὶ παρελθόντες εἰς τὴν σύγκλητον ένδεγομένως εδοξαν πρός απαντας τούς κατηγο- 5 ροῦντας ποιήσασθαι την ἀπολογίαν, καὶ τέλος οὐ μόνον αποτριψάμενοι τὰς ἐπιφερομένας αίτίας, άλλὰ 6 και τιμηθέντες έπανηλθον εις την Ασίαν, ού μην της γε κατά τὸν Εὐμένη καὶ κατά τὸν Άντιοχον ὑποψίας έληγεν ή σύγκλητος, άλλὰ Γάιον Σολπίκιον καὶ Μάνιον 10 7 Σέργιον καταστήσασα πρεσβευτάς έξαπέστελλεν, αμα μεν έποπτεύσοντας τὰ κατὰ τοὺς Ελληνας, ἄμα δὲ τοῖς Μεγαλοπολίταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοις διευκοινήσον-8 τας περὶ τῆς ἀντιλεγομένης χώρας, μάλιστα δὲ πολυ-1242] πραγμονήσοντας τὰ κατὰ τὸν Άντίογον καὶ τὰ 15 κατά του Εύμένη, μή τις έξ αύτων παρασκευή γίνεται και κοινοπραγία κατά 'Ρωμαίων. --

1248 2 (12)] "Οτι Δημήτριος ὁ τοῦ Σελεύκου [1074 πολὺν ἤδη χρόνον κατεχόμενος ἐν τῆ Ῥώμη κατὰ τὴν ὁμηρείαν πάλαι μὲν ἐδόκει παρὰ τὸ δίκαιον κατέχε- 20 2 σθαι δοθῆναι γὰρ ὑπὸ Σελεύκου τοῦ πατρὸς τῆς ἐκείνου πίστεως ἕνεκεν, Αντιόχου δὲ μετειληφότος τὴν

¹ post τὴν prius repetunt ἀσίαν πρὸς τὴν Y, del. Ur αὐτὴν] ἀσίαν Ο 3 ἀπολογισαμένους Ο τοὺς ἐπιφερομένους Ο 7 ἀποτρεψάμενοι Y, corr. Rei 713 Sch 9 ὑποψίας Y ante Ur, ὑποψίαν U^* 10 ἔληψεν X, corr. X^m σολπίπιον Y BW, σουλπίπιον U^* vulgo, v. Dittenbergerum Hermes 1872, 282 ss. 11 παταστήσασθαι et σα super σθαι X ἐξαπέστειλεν Ο Hu, v. Hu E.Z. XIV 3 14 πολὺ πραγμονίσοντας X Ο, πολυπραγμονίσοντας U^* , corr. Ur 15 post παὶ add. τὰ X secundum de Boorium U^* Ur vulgo ante Sch, om. O vulgo post Sch 16 γένηται Sch 18—319, 2 X 198 * —200 * , 0 234 * —235 * , U^* 221—225, Ur CVII; v. App. Syr. 46, Me 11, 30 18 X^m O * : δημήτριος 20 ὑμηρίαν O

βασιλείαν οὐκ ὀφείλειν ὑπὲο (τῶν) ἐκείνου τέκνων δμηρεύειν, οὐ μὴν ἀλλὰ τὸν μὲν πρὸ τοῦ γρόνον ἡνε 3 την ησυγίαν, και μάλιστα διά την άδυναμίαν ήν γάρ έτι παῖς τότε δὲ τὴν ἀκμαιοτάτην ἔχων ἡλικίαν ἐποιή- 4 5 σατο λόγους, είσελθών είς την σύγκλητον, άξιῶν καλ παρακαλών κατάγειν αύτον έπι την βασιλείαν καθήκειν γὰο αὐτῷ μᾶλλον ἢ τοῖς 'Αντιόγου τέκνοις τὴν άρχήν. διαθεμένου δε και πλείονας λόγους αὐτοῦ 5 πρός την προειρημένην ύπόθεσιν καὶ μάλιστα προσ-10 δραμόντος έν τῷ λέγειν, διότι συμβαίνει καὶ [1075 πατρίδα και τροφόν την Ρώμην υπάργειν αυτώ, και τούς μεν υίους των έχ τοῦ συνεδρίου σύμπαντας άδελφων έχειν διάθεσιν, τούς δε βουλευτάς πατέρων διά τὸ παραγενέσθαι μέν ἔτι νήπιος, τότε δὲ κατά τὴν 15 ήλικίαν ὑπάργειν ἐτῶν εἴκοσι καὶ τριῶν, (ἐν)ετρέποντο 6 μεν απαντες ακούοντες εν εαυτοίς, κοινή γε μην εδοξε τῆ συγκλήτφ τὸν μὲν Δημήτριον κατασχείν, τῷ δὲ καταλελειμμένω παιδί συγκατασκευάζειν την άργην. τοῦτο δ' ἐποίησεν, ὡς ἐμοὶ δοχεῖν, ὑπιδομένη τὴν 7 30 ακμήν τοῦ Δημητρίου, μᾶλλον δὲ κρίνασα συμφέρειν τοις σφετέροις πράγμασι την νεότητα και την άδυναμίαν τοῦ παιδὸς τοῦ διαδεδεγμένου τὴν βασιλείαν. έγένετο δὲ τοῦτο δῆλον ἐχ τῶν μετὰ ταῦτα συμβάν- 8 των. εὐθέως νὰρ καταστήσαντες πρεσβευτάς τοὺς περί 9

Γυάιου 'Οκτάουιου καί Σπόριου Λοκρήτιου καί Λεύκιου 1244] Αὐρήλιον ἐξέπεμψαν, τοὺς διοικήσοντας τὰ κατὰ 10 την βασιλείαν, ώς αὐτη προηρείτο διὰ τὸ μηδένα τὸν έμποδών στησόμενον είναι τοῖς ἐπιταττομένοις, τοῦ μεν βασιλέως παιδός όντος, των δε προεστώτων άσμενι- 5 ζόντων ἐπὶ τῷ μὴ παραδεδόσθαι τὰ πράγματα τῷ Δη-11 μητρίω· μάλιστα γὰρ τοῦτο προσεδόχων. οἱ μὲν οὖν περί του Γυάιου έξωρμησαυ, έχουτες έντολας πρώτου μέν τὰς ναῦς τὰς καταφράκτους διαπρήσαι, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἐλέφαντας νευροκοπῆσαι καὶ καθόλου λυ- 10 12 μήνασθαι την βασίλειον δύναμιν. προσενετείλαντο δέ τούτοις και τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν ἐπισκέψασθαι. συνέβαινε γάρ τοὺς Μακεδόνας ἀήθεις ὄντας δημοπρατικής καλ συνεδριακής πολιτείας στασιάζειν πρός 13 αύτούς. ἔδει δὲ τοὺς περί τὸν Γνάιον καὶ τὰ περί 15 τούς Γαλάτας και τὰ κατὰ τὴν 'Αριαράθου βασιλείαν 14 έποπτεύσαι. μετά δέ τινα χρόνον αὐτοῖς ἐπαπεστάλη

¹ γνάιον Ur e § 13 pro τιβέριον λοπρίτιον Υ, λουπρήτιον Ur, corr. Di, v. Dittenbergerum 1. c. 2 αύρήλιον Ο° ante Ur, αύρήλιον Υ 3 αύτή (Υ) Hu, αὐτή Ur vulgo ante Sch, Di, αὐτοὶ Rei 714 vulgo post Sch προηρεῖτο (Υ) vulgo ante Sch, Di, προηροῦντο Rei 714 vulgo post Sch, προήρητο Hu μηθὲν αὐτῶν Υ, μηθὲν' αὐτῶν Ur, corr. Hu auctore Be 4 ἔμποδον Χ, ἔμποδῶν Υ, Χ™ addito ἴσως, corr. Ur εἶναι Υ Ca 938, om. Ūr Di 6 παραδόσθησθαι Ο, παραδόσθαι Ο™ addito γρ' 7 προστάς διαν νε προσεδόκονν U* 8 γάιον Υ, corr. Ur πρῶτας Υ, πρώτας U* Ur, corr. Hu 9 ναύτας Ο, corr. Ο™ καταπρήσαι vel διατρήσαι Rei 714, διαπρίσαι Cobetus Mnemos. 1881, 209, v. ad 21, 44, 3 10 λυμήνασθαι Υ* Didotiana, λυμήνασθαι U* Ur vulgo 11 βασίλειον Υ Cα 938, βασιλείον Ur 12 τις om. Ο 13 ἀήθεις Ο 15 αὐτούς Υ, corr. Be ante τοὺς repetunt πρὸς Υ, scripturam traditam tuetur Sch (sed πρὸς adverbii loco non adhibetur a Polybio, nisi sequente δὲ, v. 1, 52, 5; 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 9. 12, 8, 4), del. Ur 16 τοῖς γαλάταις Ο 17 τιναχρόν (sic) Ο ἐπεστάλη Ο

γράμματα παρά τῆς συγκλήτου καὶ τοὺς ἐν Αλεξανδρεία βασιλεῖς διαλῦσαι κατὰ δύναμιν. —

"Οτι παρενένοντο κατά τὸν αὐτὸν [3 (14) 1076 καιρον παρ' Άριαράθου τοῦ νεωστί διαδεδεγμένου την 5 Καππαδοκών βασιλείαν πρέσβεις, ανανεωσόμενοι τήν τε φιλίαν καλ συμμαγίαν την προϋπάργουσαν, καλ 2 καθόλου παρακαλέσοντες την σύγκλητον αποδέξασθαι την τοῦ βασιλέως εύνοιαν καὶ προθυμίαν, ην έχει καὶ κοινή και κατ' ιδίαν πρός απαντας 'Ρωμαίους, ή δέ 3 1246] σύγκλητος διακούσασα τῶν λόγων τήν τε φιλίαν άνενεώσατο και την συμμαγίαν και καθόλου την όλην αίρεσιν αποδεξαμένη τοῦ βασιλέως φιλανθρώπως ένενήθη, τοῦτο δ' ένένετο μάλιστα διὰ τὸ τοὺς πεοί [4 1077 τον Τεβέριον, καθ' δυ καιρου έξαπεστάλησαν έπισκε-15 ψόμενοι τὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς, ἐπανελθόντας εὐφήμους λόγους ποιήσασθαι περί τε τοῦ πατρὸς καὶ καθόλου της βασιλείας αὐτῶν. οἶς πιστεύσαντες οί τοῦ συν- 5 εδρίου τούς τε πρεσβευτάς φιλανθρώπως απεδέξαντο και την δλην αιρεσιν τοῦ βασιλέως.

II. RES GRAECIAE.

20

"Ότι Ύδδιοι διαπεπνευκότες έκ τῆς περλ αὐτοὺς 4 (15) γενομένης δυσχερείας ἔπεμπον ελς τὴν Ύτωμην (16)

² διαλύσαι Υ° Didotiana, διαλύσαι Ur vulgo 3—19 X 200°s., 0 235°s., U* 225—227, Ur CIX; v. Liv. epit. 46, Me 11, 30 4 παρά Υ, corr. Ben 300 Di 12 ἀποδεξάμενοι Ο φιλάν-δρωπος Υ, corr. BW φιλανδρώπως ἀπειρίδη Rei 714 14 τὸν οm. Ο τιβέριον Υ, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 15 τὰ] τὰς Ο 16 καὶ super vers. Ο 18 ἀπεδέξατο Υ, corr. Ur 21—320, 6 X 201°s., 0 236°, U° 227, Ur CX; v. Me 11, 30 21 X°m: ξόδιοι

- 2 πρεσβευτὰς τοὺς περὶ Κλεαγόραν, Κάλυνδα μὲν [1078 3 ἀξιώσοντας σφίσι παραχωρηθῆναι, περὶ δὲ τῶν ἐχόντων ἐν τῆ Λυκία καὶ Καρία κτήσεις αἰτησομένους τὴν σύγκλητον, ῖν' αὐτοῖς ἔχειν ἔξῆ, καθὰ καὶ πρότερον. 4 ἐψηφίσαντο δὲ καὶ κολοσσὸν στῆσαι τοῦ δήμου τῶν δ 'Ρωμαίων ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ τριακοντάπηχυν. 5 (16) "Οτι τῶν Καλυνδέων ἀποστάντων Καυνίων, τῶι μετὰ ταῦτα πολιορκεῖν ἐπιβαλομένων αὐτοὺς τῶν Καυνίων, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπεκαλέσαντο Κνιδίους 2 οἱ Καλυνδεῖς ὧν καὶ παραπεσόντων κατὰ βοήθειαν, 10 3 ἐπὶ ποσὸν ἀντεῖχον τοῖς ὑπεναντίοις, ἀγωνιῶντες δὲ τὸ μέλλον πρεσβεύειν μὲν * * * . ἐγγειρίζοντες σωᾶς
- τὸ μέλλον πρεσβεύειν μὲν * * *, ἐγχειρίζοντες σφᾶς 4 αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ῥόδιοι πέμψαντες βοή-
- θειαν και κατά γῆν και κατά θάλατταν τήν τε πολιορ-5 κιαν ἔλυσαν και παρέλαβον τὴν πόλιν. συνέβη δὲ 15 και τὴν σύγκλητον αὐτοῖς βεβαιῶσαι τὴν τῶν Καλυν-

δέων ατησιν.

III. RES ASIAE.

1242 6 (10)] "Οτι Γάιος ὁ Γάλλος, χωρίς τῶν [1078 ἄρτι ἡηθέντων ἀλογημάτων, παραγενόμενος εἰς τὴν 10

¹ Κάλυνδα μὲν de Boorius, καὶ λύνδαμιν Y, καὶ λάνδαμιν O, καὶ λύγδαμιν Ur vulgo, Κάλυνδαν πόλιν Sch, κάλυνδαν Di 2 ἀξιώσοντες Y, ἀξιώσαντες U*, corr. Ur 4 ἔνα Y, corr. Ben 300 BW $\stackrel{.}{\varepsilon}$ ξ $\stackrel{.}{\eta}$ X 5 κολοσόν Ur, κολούς Y, πολλούς O 6 άθηνᾶς Y* Ur, ἀθήνας U* τριάκοντα πήχυς O 7—17 X 201° s., O 236° s., U* 227 s., Ur CXI; v. Me 11, 30 7 καυνίων ex καννίων U* 8 πολυορκεῖν O $\stackrel{.}{\varepsilon}$ πιβαλλομένων Y, corr. Di, v. Hu E.Z. XXII 8a 9 ἀπεκαλέσαντο Y, corr. Rei 714 Sch 10 οἱ καλλοκυδεῖς vel οἱ καλλονυδεῖς O 12 πρεσβεύειν μὲν Y, πρέσβεις έξέπεμψαν πρὸς ξοδίους Ur, ἐπρεσβεύοντο (cum hiatu) Be, πρεσβεύειν μὲν (πρὸς 'Poδίους προηροῦντο, τούτοις) BW 14 κατὰ γῆν O^m, καταγαγεῖν O πολυορκίαν O 16 αὐτῆς O καλανδίων Y, κλανδίων O, corr. Ur 19—321, 10 P 313° s., Va 145, P°: λοί λᾶ; v. Me 11, 30

Ασίαν ἐκθέματα κατὰ τὰς πόλεις ἔξέθηκε τὰς ἐπιφανεστάτας, κελεύων, εἴ τις βούλεται κατηγορεῖν 2 Εὐμένους τοῦ βασιλέως, ἀπαντᾶν εἰς Σάρδεις ἐπίτινα χρόνον ὡρισμένον. μετὰ δὲ ταῦτα παραγενηθεὶς 3 δαὐτὸς εἰς τὰς Σάρδεις, ἀποκαθίσας ἐν τῷ γυμνα- [1074 σίφ περὶ δέχ' ἡμέρας διήκουε τῶν κατηγορούντων, πᾶσαν ἐπιδεχόμενος αἰσχρολογίαν καὶ λοιδορίαν κατὰ 4 τοῦ βασιλέως καὶ καθόλου πᾶν ἕλκων πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, ἄτε παρεστηκὸς ἄνθρωπος τῆ διανοία καὶ 5 10 φιλοδοξῶν ἐν τῷ πρὸς Εὐμένην διαφορᾶ. —

"Οτι καθ' ὅσον ἐδόκουν οἱ Ῥωμαῖοι βαρύτερον τῷ 6 Εὐμένει προσφέρεσθαι, κατὰ τοσοῦτο συνέβαινε τοὺς "Ελληνας προσοικειοῦσθαι, φύσει τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ τῷ θλιβομένῳ τὴν εὕνοιαν προσνεμύντων. —

1247] 'Ο δὲ 'Αριαράθης ὁ βασιλεὺς Καπ- [7 (17) 1077 παδοκίας προσδεδεγμένος τοὺς εἰς τὴν (15)
'Ρώμην ἀποσταλέντας πρεσβευτάς, νομίσας ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ἐν ὀρθῷ κεῖσθαι τὴν βασιλείαν αὑτῷ (νῦν), ἐπειδὴ καθῖκται τῆς 'Ρωμαίων εὐνοίας, ἔθυε τοῖς θεοῖς το χαριστήρια τῶν γεγονότων καὶ τοὺς ἡγεμόνας εἰστία. μετὰ δὲ ταῦτα πρεσβευτὰς ἀπέστειλε πρὸς τοὺς περὶ 2 τὸν Λυσίαν εἰς τὴν 'Αντιόχειαν, σπουδάζων ἀνακομίσασθαι τὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ μητρὸς ὀστᾶ. τὸ μὲν οὖν 3

⁶ περὶ BW, ἐπι (s. acc.) P, del. Ben 299 8 ἐλέγχων Rei 762 11—14 M 78, 20—22 Hey; v. Me 11, 30 11 τῷ del. Ben 301, v. 3, 3, 6. 18, 47, 10. 2i, 17, 6; 22, 7 et 10; 24, 7 et 8; 46, 2. 24, 1, 2. 29, 6, 1 cet. 15—322, 8 X 202 s., 0 236 s., U* 228s., Ur CXII; v. Me 11, 30 15 O δὲ X U U* Ur vulgo, Ότι δὲ Ο Hu 18 αὐτῷ Υ, corr. Be νῦν add. BW 19 καθῖκται Υ* Ur, καθικται U*, καθίκετο coni. Hu, sed v. 2, 2, 9. 3, 44, 11; 98, 6 ἔθυε X ", ἔθ' οἰα Χ 20 εἰστία Υ Ur vulgo. ἡστία Ο, corr. Ernestus 23 Om: πτολεμαίος

έγκαλεῖν ὑπὲρ τοῦ γεγονότος ἀσεβήματος ἀπεδοκίμαζεν, οὐ βουλόμενος ἐρεθίζειν τοὺς περὶ τὸν Λυσίαν, ἵνα μὴ διαψευσθῆ τῆς προθέσεως, καίπερ βαρέως φέρων τὸ γεγονός ἀξιωματικὰς δὲ δοὺς ἐντολὰς ἐξαπέστειλε 4 τοὺς πρέσβεις. τῶν δὲ περὶ τὸν Λυσίαν συγχωρησάντων, 6 καὶ τῶν ὀστῶν ἀνακομισθέντων ὡς αὐτόν, ἀποδεξάμενος μεγαλομερῶς τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἔθαψε παρὰ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον κηδεμονικῶς. —

1244 8 (13)] "Ότι κατὰ τοὺς καιφοὺς τούτους [1075 παρεγένοντο πρέσβεις ἐκ τῆς Ῥώμης πρῶτον μὲν οἱ 10 περὶ τὸν Μάρκον Ἰούνιον, διευκρινήσοντες τὰ πρὸς 2 τοὺς Γαλάτας διαφέροντα τῷ βασιλεῖ. ἐπειδὴ γὰρ [1076 οὐκ ἠδυνήθησαν οἱ Τρόκμοι δι' αὐτῶν ἀποτεμέσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδέν, ἀλλ' ἐκ χειρὸς *ἀκοδομήσαντο τὴν δίκην ἐπιβαλόμενοι τόλμαν, καταφυγόντες ἐπὶ Ῥω- 15 3 μαίους διαβάλλειν ἐπειρῶντο τὸν ᾿Αριαράθην. ὧν χάριν ἀπεστάλησαν οἱ περὶ τὸν Ἰούνιον. πρὸς οὓς 1245] δ βασιλεὺς ποιησάμενος τοὺς ἀρμόζοντας λόγους

¹ ἀπεδοκίμαζεν Υ ante Ur, ἀπεδοκίμαζε U* 9-323, 19 V 99°-100°, W 67°-68°, N 106°-107°, U 373-376, Ur CVIII; v. Me 11 s., 30 9 τούτους τοὺς καιροὺς Ν Ηυ, sed v. ΒW Beitr. 24 s. 11 μάρκιον Z, corr. Ur 13 τρόημοι Z Ur, τρόκμοι ex τρόημοι corr. Ur in U et manus recentissima in N Ca 938, ΤροκμοΙ Di αὐτῶν Z, corr. Βε ἀποτεμέσθαι Z Ca 938, ἀποτελέσθαι U Ur 14 s. ἐκ χειρὸς ἐκολούσθησαν (vel ὑπεδάμησαν) τῷ Καππάδοκι ἐπιβαλόμενοι (cum hiatu) πολεμεῖν Rei 714, ἐκ χειρὸς ἀεὶ ἐδάμησαν (cum hiatu) τὸν Καππαδόκην ἐπιβαλόμενοι πολεμεῖν Sch, ἐκ χειρὸς ἀκοδομήσαντο τὴν ὑποσοχὴν ἀποβαλόμενοι τόλμαν Ben 299, ἐκεχειρίαν ὡρκωμότησαν, τότε (immo τότ') ἀδικωτάτην ἐπιβαλόμενοι τόλμαν Madvigius advers. crit. I 484, ἐκ χειρὸς ἀντωκοδόμησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς τιν ἀδικον ἐπιβαλομένοις τόλμαν coni. Ηυ, ἐκ χειρὸς ἰκανὴν ἐδοσαν τὴν δίκην ἐπιβαλόμενοι τι τολμᾶν BW 15 δίκην Z Ηυ, δόκην U Ur vulgo ἐπιβαλλόμενοι WN 18 τοὺς ἀρμόζοντας λόγους ποιησάμενος Ν Ηυ, sed v. BW Beitr. 25

καὶ τάλλα φιλανθρώπως δμιλήσας έκείνους μεν εύλογούντας απέστειλε. μετά δὲ ταῦτα, παραγενομένων 4 πρεσβευτών τών περί Γνάιον Όχτάουιον καί Σπόριον Λοκρήτιον καλ διαλεγομένων τῷ βασιλεῖ πάλιν (περί) ι των πρός τούς Γαλάτας αὐτῷ διαφερόντων, βραχέα δ περί τούτων χοινολογησάμενος και φήσας εὐεπάγωγος είναι πρός το κριθέν, λοιπον ήδη τον πλείω λόγον ύπερ των κατά Συρίαν εποιείτο πραγμάτων, είδως έκεῖσε προάγουτας τοὺς περί τὸν Όκτάουιον, ὑπο- 6 10 δεικνύων αὐτοῖς τὴν ἀκαταστασίαν τῆς βασιλείας καὶ την είχαιότητα των προεστώτων αύτης και προσεπαγγελλόμενος ακολουθήσειν μετά δυνάμεως καί συνεφεδρεύειν τοίς καιροίς, έως αν έπανέλθωσι πάλιν έκ της Συρίας ἀσφαλώς, οί δὲ περί τὸν Γνάιον ἐν πᾶσιν 7 15 ἀποδεχόμενοι τὴν τοῦ βασιλέως εὔνοιαν καὶ προθυμίαν κατά μέν τὸ παρὸν οὐκ ἔφασαν προσδεῖσθαι τῆς παραπομπής, είς δε το μέλλον, εάν τις υποπίπτη χοεία, δια- 8 σαφήσειν άόχνως χρίνειν γάρ αὐτὸν ένα τῶν άληθινῶν 'Ρωμαίοις φίλων. -

1242] "Ότι κατὰ τὴν Συρίαν Άντίοχος δ [9 (11) 1074 βασιλεὺς βουλόμενος εὐπορῆσαι χρημάτων προέθετο

² μετὰ ταῦτα δὲ Ν παργενομένων Ν 3 τῶν om. V 4 λοκρήτιον Ν Di, λοκρίτιον Ζ, λονκρήτιον Ur vulgo, v. ad 31, 2, 9 περl add. Ur 6 εὐεπαγωγὸς Z, corr. Ernestus in lex. 56 Sch 11 εἰκεότητα Ζ, οἰκειότητα Ur, corr. Rei 714 Di, σκαιότητα coni. Be 12 συνεφεδρεύειν Z BW, συνεφεδρεύσειν Ur vulgo 13 ἐπανέλδωσι Ζ Hu, ἐπανέλδωσιν U Ur vulgo 15 ἀποδεχόμενοι Z ante Ur, ἀπεχόμενοι U 20—324, 8 P 314τ. Va 145; v. Me 12, 30. Ioseph. archaeol. 12, 358 ss. Niese: ὅστε δαυμάζειν (scil. ἐμὲ) Πολύβιον τὸν Μεγαλοπολίτην, ὅς ἀγαδὸς ὧν ἀνὴρ ἀποδανεῖν λέγει τὸν Αντίοχον βουληθέντα τὸ τῆς ἐν Πέρσαις λοτέμιδος ἰερὸν συλῆσαι τὸ γὰρ μηκέτι ποιῆσαι τὸ ἔργον βουλευσάμενον οὐκ ἔστιν τιμωρίας ἄξιον. εἰ δὲ διὰ

στρατεύειν έπὶ τὸ τῆς Αρτέμιδος ἱερὸν εἰς τὴν Ἐλυ2 μαΐδα. παραγενόμενος δ' ἐπὶ τοὺς τόπους καὶ διαψευσθεἰς τῆς ἐλπίδος διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖν τῆ παρανομία τοὺς βαρβάρους (τοὺς) οἰκοῦντας περὶ τὸν τόπον,

1248 3] ἀναχωρῶν ἐν Τάβαις τῆς Περσίδος ἐξέλιπε ε
4 τὸν βίον, δαιμονήσας, ὡς ἔνιοί φασι, διὰ τὸ γενέσθαι
τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου κατὰ τὴν περὶ τὸ
προειρημένον ἱερὸν παρανομίαν.

τούτο Πολυβίω δοκεί καταστρέψαι τον βίον Αντίοχον ούτως, πολύ πιθανώτερον διά την ξεροσυλίαν του έν Ιεροσολύμοις ναοῦ τελευτήσαι τὸν βασιλέα. άλλὰ περλ μὲν τοῦτο οὐ διαφέρομοι τὴν ὁπὸ τοῦ Μεγαλοπολίτου λεγομένην αἰτίαν ταύτην ὁφ' ἡμῶν ciηθη νομιζόντων (v. Ioseph. contra Apionem II 80 ss.); Hieronym. comment. in Daniel. cap. XI p. 718: Polybius et Diodorus, qui bibliothecarum scribunt historias, narrant eum (scil. Antiochum Epiphanem) non solum contra deum fecisse Iudaeae. sed avaritiae facibus accensum, etiam templum Dianae in Elymaide, quod erat ditissimum, spoliare conatum; oppressumque a custodibus templi et vicinis circum gentibus et quibusdam phantasiis atque erroribus versum in amentiam, ac postremum morbo interiisse. Et hoc ei accidisse commemorant, quia templum Dianae violare conatus sit Ibid. p. 722: Volens templum Dianae spoliare, quod infinita donaria habebat, tugatus a barbaris est, qui mira veneratione fanum illud suspiciebant, et mortuus est maerore consumptus in Tabes ('apparet in cod. graeco, ex quo sumpsit Hieronymus, scriptum fuisse έν Τάβες' Va ann. 25), oppido Persidis (v. Scalam Verh. d. 42. Vers. deutsch. Philol. in Wien Lips. 1894, 357 s., quem fugit iam a Casaubono p. 1037 hunc Hieronymi locum ad fragmenta Polybii esse relatum).

¹ έλυμάδα P, corr. Va 2 έπl τὸν τόπον Didotiana 4 τοὺς add. Sch 5—8 Suid. v. σαιμονᾶν: δ δὲ ἐξέλιπε τὸν βίον δαιμονήσας διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου διὰ τὴν περl τὸ ἱερὸν παρανομίαν 5 ἐξέλιπε Suid. Va, ἐξελειπε (s. acc.) P 6 ὡς ἔνιοί φασι om. Suid. 7 κατὰ] διὰ Suid. 8 προειρημένον om. Suid.

B. OLÝMP. 154, 2.

I. RES ITALIAE.

"Οτι μετα τὸ μερίσαι τοὺς Πτολε- [10 (18) 1078 μαίους την βασιλείαν παρεγένετο Πτολεμαΐος δ νεώτερος 1248] είς την 'Ρώμην, άθετείν βουλόμενος τον γε- [1079] 5 νουότα μερισμόν αὐτῷ πρὸς τὸν ἀδελφόν, φάσκων οὐγ 2 έκων, άλλα κατ' ανάγκην τῷ καιοῷ περιληφθείς πεποιηκέναι τὸ προσταττόμενον, καὶ παρεκάλει τὴν σύγκλητον 3 μερίσαι την Κύπρον αύτω και γάρ τούτου γενομένου καταδεεστέραν έξειν μερίδα τάδελφοῦ παρά πολύ. τῶν 4 10 δε περί του Κανολήιου και Κόιντου απομαρτυρούντων τοις περί τον Μένυλλον, τοις παρά του πρεσβυτέρου παραγεγονόσι πρεσβευταῖς, διότι καὶ τὴν Κυρήνην δ νεώτερος και τὸ πνεῦμα δι' αὐτοὺς ἔχοι τοιαύτην γενέσθαι την των όγλων πρός αὐτὸν άλλοτριότητα καί 15 προσκοπήν · διὸ καὶ παρ' ἐλπίδα καὶ παραδόξως δεδο- 5 μένων αὐτῶ τῶν κατὰ Κυρήνην πραγμάτων ἀσμένως δέξαιτο, καὶ σφαγίων τμηθέντων καὶ λάβοι τοὺς δρκους παρά τάδελφοῦ καὶ δοίη περὶ τούτου τοῦ δὲ Πτολε- 6 μαίου πασι τούτοις αντιλέγοντος, ή σύγκλητος, αμα

^{2-326, 17} X 202"-204", 0 237"-238", U* 229-232, Ur CXIII; v. Me 12, 30 2 X U* U* π: πτολεμαῖος 5 αὐτῷ (Υ). vulgo ante Be, αὐτῷ vulgo post Be 8 αὐτῷ Υ, corr. Be post γὰρ add. καὶ Ca 941, del. Hu 9 τοῦ ἀδελφοῦ Υ, corr. Ben 300 BW 10 κανολήιον Υ Di, κανονλήιον Ur vulgo, v. Dittenbergerum Hermes 1872, 282 ss. 11 μέννλλον Υ Sch, μενέθνλλον Ur e 31, 12, 8 vulgo 12 παραγεγονότι et σι super τι Χ καὶ τὴν Sch, κατὰ Υ, καὶ Rei 715 auctore Ca 941 13 ἔχει et οι super ει Ο 14 ἀλλοτριότητα ex ἀλλοτρίωτιν Χ 15 προκοπήν Ο 16 κυρίνην Χ ἀσμένως Υ ante Ur, ἀσμένων U* 17 δέξαιτο Rei 715 Sch, δέξαι Υ, δέξασθαι Ca 941 vulgo

μέν δρώσα τὸν μερισμὸν * * * γεγονότα τελέως, αμα δὲ βουλομένη διελεῖν τὴν βασιλείαν πραγματικώς, αὐτῶν αλτίων γενομένων της διαιρέσεως, συγκατέθετο τοίς ύπὸ τοῦ νεωτέρου παρακαλουμένοις ἐπὶ τῷ σφετέρω 7 συμφέροντι. πολύ γάρ ήδη τοῦτο τὸ γένος έστὶ τῶν s διαβουλίων παρά 'Ρωμαίοις, έν οίς διά της των πέλας άγνοίας αύξουσι καὶ κατασκευάζονται την ίδιαν άρχην πραγματικώς, αμα γαριζόμενοι καὶ δοκουντες εὐεργετείν 8 τοὺς άμαρτάνοντας. διὸ καὶ καθορώντες τὸ μέγεθος τῆς ἐν Αἰγύπτω δυναστείας καὶ δεδιότες, ἄν ποτε 10 τύχη προστάτου, μή μεζίον φρονήση τοῦ καθήκοντος, 9 κατέστησαν πρεσβευτάς Τίτον Τορχουᾶτον και Γνάιον Μερόλαν τούς κατάξοντας έπλ την Κύπρον του Πτολεμαΐον και τελειώσοντας αμα την έκείνων και την 10 αύτῶν πρόθεσιν. καὶ παραγρῆμα τούτους ἐξαπέστειλαν, 16 12491 δύντες έντολας διαλύσαι τους άδελφους και κατασκευάσαι τῷ νεωτέρω τὴν Κύπρον χωρίς πολέμου. -**11** (19)] Οτι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον προσπεσούσης 2 τῆς περί τὸν Γυάιον περιπετείας, ὡς ἀνηρέθη, καὶ τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως Άντιόχου πρεσβευόντων, ὧν δ 20 Αυσίας έπεμψε, παραγεγονότων και πολλούς δια- [1080] θεμένων λόγους ύπλο τοῦ μή κεκοινωνηκέναι τῆς

^{1 * * * |} lac. indicat et οὐ add. Ur, ἄτοπον vel ἄλογον vel ἄδιπον Rei 715, ἄνισον Sch 4 παραπαλουμένοις Y^* ante Ur, παραπαλουμένους U^* 5 σῆ (= σημείωσαι) add. U^{*m} 7 κατασκευάζονται X ante Ca 942, κατασκευάζοντας Y Ur 8 χειριζόμενοι Y, corr. Sch 11 φρονήση (Y) Hu, φρονῆ Ur vulgo 12 τίτον Y^* Didotiana, τῖτον Ur vulgo τορκουάτον Y, corr. Be 13 μερολάν Y, μηρολάν O, μεροδίλαν U vulgo, corr. Sch 14 ἐκείνον coni. Be 15 αὐτάν Y, κατά σκευάσαι Y 316, 2 Y 204 Y^* 213 Y^* , 0 238 Y^* - 244 Y^* , Y^* 232 Y^* - 249, Y^* Y^* Y

πράξεως τούς τοῦ βασιλέως φίλους, ή μεν σύγκλητος 3 παρέπεμπε τους πρεσβευτάς, ού βουλομένη διδόναι περί τούτων απόφασιν οὐδεμίαν οὐδ' ἐκτίθεσθαι καθόλου την αύτης γνώμην, δ δὲ Δημήτριος πτοηθείς ἐπὶ 4 ε τοίς ήγγελμένοις έξ αὐτῆς προσεκάλει τὸν Πολύβιρν καὶ προσανέφερεν διαπορών εἰ δεῖ πάλιν ἐντυγεῖν τῆ συγκλήτω περί των καθ' αύτόν. ὁ δὲ παρεκάλει μή 5 δίς πρός (τὸν) αὐτὸν λίθον πταίειν, ἀλλ' ἐν έαυτῷ τὰς έλπίδας έγειν και τολμάν τι βασιλείας άξιον πολλάς 10 γὰρ ὑποδεικνύειν ἀφορμὰς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς. δ δε Δημήτριος συννοήσας το λεγόμενον τότε μεν 6 ἀπεσιώπησεν, μετ' όλίγον δέ τινι των συνήθων Απολλωνίω μετέδωκε περί των αὐτων. δ δὲ προειρημένος, 7 άκακος ὢν καὶ κομιδη νέος, συνεβούλευε πειραν έτι 15 λαβείν της συγκλήτου πεπείσθαι γάρ, έπει της βασιλείας αλόγως αὐτὸν ἐστέρησεν, τῆς γ' ὁμηρείας αὐτὸν άπολύσειν άτοπον γάρ είναι τελέως, Άντιόγου τοῦ 8 παιδός διαδεδεγμένου την έν Συρία βασιλείαν, Δημήτριον όμηρεύειν ύπερ αὐτοῦ. τούτοις μεν οὖν τοῖς λόγοις 9 20 πεισθείς πάλιν είσηλθεν είς την σύγκλητον δ προειοημένος καὶ παρεκάλει τῆς γε κατὰ τὴν δμηρείαν ανάγκης αύτον απολύειν, έπει την βασιλείαν έκριναν 'Αντιόχω συγκατασκευάζειν. και πλείω δε πρός ταύτην 10 την υπόθεσιν αυτού διαλεγθέντος, έμεινεν ή σύγκλητος

⁴ αὐτῆς Y, corr. Be 5 προσπάλει Y, corr. Ur 6 προσανέφερεν XU* Ur vulgo, προσανέφερε 0^* Hu δ εῖ Sch, δ ' εἰ Y, δ έει Ur vulgo δ έντυχῶν 0 7. 8 μὴ δ ὶς 0 8 τὸν add. Rei 715 Sch δ 9 τολμᾶν Y ante Ur, τολμᾶν δ 12 ἀπεσιώπησεν Y Be, ἀπεσιώπησε Ur vulgo δ 15 ἐπε δ 10 16 ἐστέρησεν X BW, ἐστέρησε δ 10 Vulgo post Sch δ 16 γε Y, corr. Ben 300 BW 20 post πάλιν ponit comma Ur, del. Ernestus auctore Ca 943 εἰσῆλθον δ 12 αὐτὸν Y, corr. Be δ 16 ἐπε δ 1 ἐπε δ 1 ἐπεδον δ 1 εἰσῆλθον δ 2 εἰσῆλθον δ 2 εἰσῆλθον δ 3 εἰσῆλθον δ 4 εἰσῆλθον δ 5 και γε Υς corr. Be δ 1 ἐπεδον δ 1 εἰσῆλθον δ 1 εἰσῆλθον δ 2 εἰσῆλθον δ 2 εἰσῆλθον δ 3 εἰσῆλθον δ 4 εἰσῆλθον δ 5 και δ 5 και δ 6 και δ 6 και δ 7 και δ 8 και δ 9 και δ 1 και δ 1 και δ 1 και δ 1 και δ 2 και δ 3 και δ 4 και δ 1 και δ 2 και δ 3 και δ 4 και δ 4 και δ 5 και δ 5 και δ 5 και δ 6 και δ 6 και δ 6 και δ 7 και δ 8 και δ 9 και

1250 11] ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως ὅπερ εἰκὸς ἦν. καὶ γὰρ πρότερον οὐ διὰ τὸ μὴ λέγειν τὰ δίκαια τὸν Δημήτριον ἔκρινεν τὴν ἀρχὴν τῷ παιδὶ συνδιαφυλάττειν, ἀλλὰ 12 διὰ τὸ συμφέρειν τοῖς σφετέροις πράγμασιν, μενόντων δὲ τῶν ὅλων ἐπὶ τῆς αὐτῆς διαθέσεως μένειν εἰκὸς 5 ἦν καὶ τὴν τῆς συγκλήτου διάληψιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς προαιρέσεως.

Πλην ο γε Δημήτριος μάτην έξάσας τὸ 12 (20)] κύκνειον και γνούς ὅτι καλῶς αὐτῷ συνεβούλευεν δ 2 Πολύβιος μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, μετα- 10 μεληθείς έπι τοῖς γεγονόσιν, αμα δε και φύσει μεγαλόφοων ὑπάργων καὶ τόλμαν ἱκανὴν ἔγων πρὸς τὸ [1081] κριθέν, εὐθέως ἐκάλει Διόδωρον προσφάτως ἐκ τῆς Συρίας παραγεγονότα καὶ μετεδίδου περὶ τῶν καθ' 3 αύτόν. δ δὲ Διόδωρος τροφεύς μὲν ἐγεγόνει τοῦ 15 Δημητρίου, πανούργος δ' ων και κατωπτευκώς έπι-4 μελώς τὰ κατὰ τὴν Συρίαν ὑπεδείκνυεν αὐτώ, διότι των μέν έκει τεταραγμένων διά τὸν Γναΐου φόνον, καί διαπιστούντων των μέν πολλών τοις περί τὸν Λυσίαν, των δὲ περὶ τὸν Λυσίαν τοῖς πολλοῖς, τῆς δὲ 20 συγκλήτου πεπεισμένης έκ των του βασιλέως φίλων γεγονέναι την είς τους σφετέρους πρεσβευτάς παρα-

² τὸν δημητοίου Ο 3 ἔκρινεν X Ur vulgo, ἔκρινε Y^* Hu συνδιαφυλάσσειν Y, corr. Di 4 συμφέρειν Y Sch, συμφέρον Ur vulgo 6 τῆς Y Sch, om. U^* Ur vulgo συγκλήτου Y ante Ur, σύγκλητου U^* 8 ξξανίσας Y, 'ξξάσας vel ut supra ἐξηχήσας': Ur in U^*^m , ἐξηχήσας Ur, corr. Sch 9 κύκνειον Y Ca 943, κύκνιον Ur 10 μ $\mathring{\eta}$ —πταίειν del. Na 123, sed V0. Krebsium D1. $Pr\ddot{\alpha}$ pos. cet. 118 ann. 2 11 γεγονόσιν V0° Be1, γεγονόσι XU^* Ur vulgo 14 τV0ν V1 το τὸν 16 πανούργως et os super V1 V2ν V3ν V3ν V4ν V5ν V5ν V5ν V7ν V7ν V8ν V9ν V9ν V1ν V1 V1ν V1 V1ν V

νομίαν, κάλλιστον είναι καιρον έπιφανηναι τοῖς πράγμασιν' ταχέως γάρ τούς μέν έχει μεταρρίψειν την 5 βασιλείαν είς αὐτόν, κἂν ὅλως μετὰ παιδὸς ένὸς ποιήσηται την παρουσίαν, την δε σύγκλητον οὐ τολμήσειν 5 έτι βοηθείν οὐδὲ συνεπισχύειν τοῖς περί τὸν Αυσίαν τοιαύτα διεργασαμένοις. λοιπόν είναι το λαθείν έκ 6 τῆς 'Ρώμης ἀπελθόντας, και μηδένα λαβεῖν ἔννοιαν τῆς έπιβολής αὐτοῦ. δοξάντων δὲ τούτων μετεπέμπετο 7 τὸν Πολύβιον καὶ δηλώσας τὰ δεδογμένα παρεκάλει 10 συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐπιβολῆς καὶ συνδιανοηθῆναι πῶς αν γειρισθείη τὰ κατὰ τὸν δρασμόν. συνέβαινε δὲ 8 1251] κατά τὸν καιρὸν τοῦτον/Μένυλλον μὲν τὸν Άλαβανδέα παρείναι πρεσβεύοντα παρά τοῦ πρεσβυτέρου βασιλέως Πτολεμαίου γάριν τοῦ συγκαταστῆναι καὶ δι-15 καιολογηθήναι πρός τον νεώτερον Πτολεμαΐον έτύγγανε δὲ προϋπάρχουσα τῷ Πολυβίω πρὸς τὸν Μένυλλον **Ισχυρ**α συνήθεια καὶ πίστις. | διὸ καὶ νομίσας αὐτὸν 9 έπιτήδειον είναι πρός την ένεστώσαν χρείαν συνέστησε τω Δημητοίω μετά μεγάλης σπουδής και φιλοτιμίας. 20 δ δὲ χοινωνήσας τῆς ἐπιβολῆς ἀνεδέξατο τήν τε ναῦν 10 έτοιμάσαι καὶ τάλλα πρὸς τὸν πλοῦν ἀπαρτιεῖν. οὖτος 11 μέν οὖν εύρων έν τω στόματι τοῦ Τιβέριος δρμοῦσαν Καργηδονίαν ναῦν Ιεραγωγόν, ταύτην έναυλώσατο.

¹ πράγμασιν Υ Βε, πράγμασι U^* Ur vulgo 2 μεταδίψιν O 3 ποιήσεται Υ, corr. Ur 4 της δε συγκλήτου O 5 βοηθήσειν Υ, corr. Di συνεπισχύειν Υ Ca 944, συνεπισχύσειν Ur 6 διεργασαμένοις Υ Ca 944, διεργαζαμένοις Ur τὸ λαληθέν U^* , τὸ λαθείν corr. U^* 7 ένοιαν O 8 έπιβουλης O 11 ante χειρισθείη delet O X 12 μενίθυλλος Υ, μενίθυλλον Ur, corr. Sch 13 πρεσβύτου Υ, corr. Ur 16 μενίθυλλον Y, corr. Sch 17 Ισχυρά ex Ισχυράν O 19 σπουδης O 21 έτοιμάσας Υ, corr. Sch, έτοιμάσειν O 23 έναλώσατο Υ, corr. Ur

- 12 συμβαίνει δὲ τὰ πλοία ταῦτα λαμβάνεσθαι κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς Καρχηδόνος, ἐφ' οἶς εἰς τὴν Τύρον ἐκπέμπουσιν οἰ Καρχηδόνιοι τὰς πατρίους ἀπαρχὰς τοἰς θεοῖς ἐναυλοῦτο δὲ φανερῶς εἰς τὴν ἰδίαν ἀνακομιδήν. [1082]
 18 διὸ καὶ τήν τε τῶν ἐπιμηνίων παρασκευὴν ἀνυπόπτως ε ἐποιείτο καὶ φανερῶς ἐλάλει καὶ συνέταττε τοῖς ναυτικοῖς.

¹ κατ' έκλογὴν λαμβάνεσθαι U* Ur vulgo, λαμβάνεσθαι κατ' έκλογὴν Y Ben 300 Di 2 καυχηδύνων O 4 έναλοῦτο Y, corr. Ur 8 έκειδὴ δὲ πάντ' ἢν Y Sch, ἐπείδ' ἢν δὲ πάντα U^* , ἐπεὶ δ' ἢν, πάντα Ur vulgo 9 λοιπὸν Y, (καὶ) λοιπὸν Ca 944 vulgo, λοιπόν (r') Hu Fleckeis. annal. 1867, 676 10 τὸν add. Ca 944 11 ἀντανουστήσοντα Y* ante Ur, ἀτ' άκουστήσοντα U^* τὰ έκεῖ Y, corr. Ben 300 BW συμβάντα O 13 δυεῖν X BW, δυοῖν Y^* Ur vulgo 14 ἀδελφῶν Y Di, ἀδελφοῖν Ur vulgo, v. E. Hassium Fleckeis. annal. 1893, 162 ss. μενεσθέος Y Ur, μενέσδεος O, corr. Ca 945 έκοινωνήσατο V, έκοινωνήσαντο V^* Ur, μενέσδεος V0 τος V^* 0 V^* 0 V^* 0 V^* 1 V^* 2 V^* 3 V^* 4 V^* 4 V^* 4 V^* 5 V^* 6 V^* 6 V^* 7 V^* 6 V^* 7 V^* 7 V^* 8 V^* 9 $V^$

έξοδον, παρά γάρ αὐτῷ ποιείν τὸ δεῖπνον οὐν οἶόν 5 τ' ήν' είθιστο γάρ έπιμελῶς καλεῖν απαντας τοὺς περί αὐτὸν ὄντας. οἱ δὲ συνειδότες τὴν πρᾶξιν ἔμελλον έξ 6 οίκου δειπνήσαντες έπὶ τὸ πλοῖον ήξειν, ἔχοντες ε ένα παίδα μεθ' έαυτων έκαστος τούς γαο λοιπούς άπεστάλκεισαν είς Άναγνείας, κατά την έπιοῦσαν αὐτοὶ παρεψόμενοι. τὸν δὲ Πολύβιον συνέβαινεν 7 κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἠσθενηκότα μένειν κατά κλίνην, είδεναι δε πάντα τὰ πραττόμενα, τοῦ Μενύλ-10 λου συνεχώς αὐτῷ μεταδιδόντος αἰεὶ περὶ τῶν ὑποπιπτόντων. διόπερ άγωνιάσας δ προειρημένος μή τῆς 8 συνηθείας έλχυσθείσης, ατε τοῦ Δημητρίου συμποτιχοῦ συσικώς και νεωτέρου τελέως υπάρχοντος, απόρημα τι γένηται περί την έξοδον διὰ την μέθην, γράψας βραγύ 9 15 πιττάκιον καλ σφραγισάμενος πέμπει παρ' αύτοῦ παῖδα συσκοτάζοντος άρτι τοῦ θεοῦ, συντάξας έκκαλεσάμενον τὸν ολνοχόον τοῦ Δημητρίου δοῦναι τὸ πιττάκιον, μηδεν είπόντα τίς ή παρά τίνος, και κελεύειν άποδιδόναι τῷ Δημητρίω παραγρημα διαναγνῶναι. γενο- 10 20 μένων δὲ πάντων κατὰ τὸ συνταχθέν, λαβὼν δ [1088 Δημήτριος ἐπανέγνω, τὸ δὲ πιττάκιον περιείγε τὰς 11 ννώμας ταύτας.

^{18.} αὐτῷ ποιεῖσθαι — οὐχ οἶός τ' ἡν coni. Ηυ 1 πιεῖν Y, corr. Ur 3 αὐτὸν Ηυ 4 πλεῖον Ο 6 ἀπεστάλκεσαν Di, v. Eberhardum I. c. 28, Ηυ Ε.Ζ. ΧΧΧΙΙ 16 ann. 1 ἀγνείας Ο, Άναγνίας Di 7 παρεπόμενοι Y, παρεσόμενοι coni. Be, corr. Na 352 Di συνέβαινεν Χ BW, συνέβαινε Υ° vulgo 8. 9 κατακλινῆ Y, corr. Ηυ 10 ἀεὶ X, unde αἰεὶ BW, ἀεὶ Υ° vulgo 12 συνουσίας coni. Sch qui tamen suam coniecturam in lex. 596 reicit et vulgatam tuetur, εὐαχίας Ηυ συνποσικοῦ Y, corr. Ur 13 νεωτερικοῦ Ηυ 14 μένηται Υ, μένη τὲ Ο, corr. Ur 15. 17. 21 πιττάκιον Y Ca 945, πινάκιον Ur 15 αὐτοῦ Y, corr. Be 18 μηδενὶ Ο κελεύει Y, corr. Ca 945 21 περιέχει Y, corr. Ca 945

- 12 δ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων.
 ἴσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
- 13 τόλμα τι, κινδύνευε, πρᾶττ', ἀποτύγχανε, ἐπίτυχε, πάντα μᾶλλον ἢ σαυτὸν προοῦ.
- 14 νᾶφε χαὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τᾶν φρενῶν. 5
- 14 (22)] Ταῦτα διαναγνούς ὁ Δημήτριος καὶ συννοήσας τὰς ὑποθέσεις, καὶ τίνες καὶ παρὰ τίνος εἰσίν,
- 1258] παραυτίκα προσποιηθείς ὡς ἐπιναύσιος γεγονὼς ἀπηλλάττετο, συμπροπεμπόντων αὐτὸν καὶ τῶν φίλων.
 - 2 παραγενόμενος δ' έπὶ σκηνὴν τοὺς μὲν ἀνεπιτηδείους 10 τῶν οἰκετῶν έξέπεμψεν εἰς τὰς 'Αναγνείας, συντάξας λαβόντας τὰ λίνα καὶ τοὺς κύνας ἀπαντᾶν ἐπὶ τὸ
 - 3 Κίρκαιον· έκει γὰρ ἐπιμελῶς εἰώθει κυνηγετειν τὸν ὑν· ἐξ οὖ καὶ τῆς πρὸς τὸν Πολύβιον αὐτῶ συνηθείας
 - 4 τὴν καταρχὴν γενέσθαι συνέπεσεν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς 15 περὶ τὸν Νικάνορα διεσάφει τὴν ἐπιβολὴν καὶ κοι-

¹ Y^m: ἐπιστολή 1—5] acrostichon ITEON esse effectum caute absconditum, quod versus primus non post quartum sit positus, putat Elter progr. univ. Bonn. ad natalic. regis celebr. 1897, 8 2 Ισον Rei 716 Sch pro εἰς δ coll. Eurip. Phoen. 726 (733), unde hunc versum esse petitum perspexit Valckenaer φέφειν ξξ Ο τολμῶσιν Di, τολμῶσι Rei 716 Sch, τολμῶσι τι Υ 3 πρᾶττ Βε, πρᾶττε Χ, πράττε Υ Ur, πράττ Ca 945 vulgo 4 Ἐπίτνης (nomen proprium) vulgo post Meinekium Philol. 1859, 5, sed v. C. Wundererum Philol. 1895, 432 5 νῆφε—μέμνησο (μέμνησ΄ Sch)—τῶν Υ, corr. Na 362 BW, v. 18, 40, 4, ubi μέμνασο codices praebent 6 συνστήσας Ο 7 καὶ τίνες Υ Ca 946, καὶ τίνες Ur εἰσίν Υ* Hu, εἰσί U* Ur vulgo 9 συμπροπεμπόντων Υ Hu, συμπροπεσόντων ute σκηνὴν del. τὴν Χ 11 ἐξέπεμψεν Υ* Sch, ἐξέπεμψε U* Ur vulgo Δναγνίας Di 12 λαβόντες Υ Ca 946, λαβόντα U* Ur λίνα Υ Βε, λίνα U* Ur vulgo ἀπαντᾶν Ur pro ἀπάντων τὸ Ur pro τὸν 13 s. τὸν νίὸν Υ, τὸ πρὶν Ur, corr. Sch 14 πρὸς τὸν] πρῶτον Ο 15 συνέπεσεν Υ* Βε, συνέπεσε U* Ur vulgo 16 νικάνορα Χ ante Ur, νικάνοραν Υ

νωνείν παρεκάλει των αὐτων έλπίδων. πάντων δὲ 5 προθύμως δεξαμένων του λόγου, παρήγγειλε κατά σπουδήν έπανελθόντας έπὶ τὰς Ιδίας καταλύσεις τοῖς μεν παισίν συντάξαι προάνειν ύπο την έωθινην είς ε τὰς 'Αναννείας καὶ μετὰ τῶν κυνηνῶν ἀπαντᾶν εἰς τὸ Κίρκαιον, αὐτοὺς δὲ λαβόντας ἐσθῆτας τὰς ὁδοιπορικὰς 6 άνακάμπτειν ώς αὐτόν, εἰπόντας τοῖς οἰκέταις ὅτι μετὰ Δημητρίου συμμίζουσιν αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἐπὶ τον προειρημένον τόπον. γενομένων δε πάντων καθώς 7 10 προείρηται, προήγου είς την 'Ωστίαν νυκτός έπὶ τὸ στόμα τοῦ Τιβέριος. ὁ δὲ Μένυλλος προπορευόμενος 8 έχοινολογείτο τοίς ναυτικοίς, φάσκων αύτῶ προσπεπτωκέναι παρά τοῦ βασιλέως δι' δ δέον έστιν αὐτὸν μέν μένειν κατά τὸ παρὸν ἐν τῆ Ῥώμη, τῶν δὲ νεανίσκων 15 τούς πιστοτάτους έκπέμψαι πρός αὐτόν, παρ' ὧν ἐπιγνώσεται πάντα τὰ κατὰ τὸν ἀδελφόν. διόπερ αὐτὸς 9 μεν ούκ εφησεν εμβαίνειν, τούς δε νεανίσκους ήξειν περί μέσας νύκτας τοὺς μέλλοντας πλεῖν. τῶν δὲ 10 ναυκλήρων άδιαφορούντων διὰ τὸ μένειν αὐτοῖς [1084 20 τὸ ταγθέν ναῦλον έξ ἀργῆς καὶ πάντα κατηρτικότων 1254] έκ πολλοῦ τὰ πρὸς τὸν πλοῦν, παρῆσαν οἱ περὶ 11

³ έλθόντας Ο 4 παισίν X BW, παισί Y^* vulgo συνετάξαι X συντάξαι Be, συνέταξε Y, συντάτειν Ur vulgo προσάγειν Ο 5 'Αναγνίας Di 6 κιρκαΐον XO, κίρκαιον U^* Ur αὐτὸς δὲ λαβών τὰς Y, corr. Ur τὰς del. Sch 7 ἀνακάμπειν Ο εἰπόντα Y, εἰκότα U^* , corr. Ur μετὰ Y BW, μετὰ τοῦ Ur vulgo \cdot 9 τὴν προειφημένην τόπων O post δὲ add. ἢ O (v. de Boorium Sitz.-Ber. d. preuß. Akad. d. Wiss. zu Berlin IX [1902], 156) 10 ώστιαν U^* Ur, όστιαν Y 11 δὲ om. O μένυλλος Y Sch, μέννυλλος O, μενίθνλλος V vulgo 12 ἐκοινολόγει O αὐτῷ V, corr. V μένειν] μόνον V 15 τοὺς πιστοτάτους V vulgo, δύο τοὺς πιστοτάτους V vulgo, δύο τοὺς πιστοτάτους coni. V 18 μέσης νυκτὸς V 20 κατηφτηκότων V, corr. V

τὸν Δημήτριον κατὰ τρίτην φυλακὴν λήγουσαν, ὅντες 12 ὀκτὰ καὶ παῖδες πέντε καὶ παιδάρια τρία. τοῦ δὲ Μενύλλου κοινολογηθέντος αὐτοῖς καὶ παραδείξαντος τὴν τῶν ἐπιμηνίων παρασκευήν, ἔτι δὲ συστήσαντος τῷ ναυκλήρῷ καὶ τοῖς ἐπιβάταις ἐκτενῶς, οὖτοι μὲν 5 13 ἐπέβησαν, ὁ δὲ κυβερνήτης ἄρτι διαφαύσκοντος ἄρας τὰς ἀγκύρας ἐτέλει τὸν πλοῦν, ἀπλῶς οὐδεμίαν ἔννοιαν ἔχων τοῦ πράγματος, ἀλλ' ὡς στρατιώτας τινὰς ἄγων παρὰ τοῦ Μενύλλου πρὸς τὸν Πτολεμαῖον.

15 (23)] 'Εν δὲ τῆ 'Ρώμη κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν οὐδεὶς 10 ἐπιζητήσειν ἔμελλε τὸν Δημήτριον οὐδὲ τοὺς μετ' 2 ἐκείνου προάγοντας οἱ μὲν γὰρ αὐτοῦ μένοντες ὡς ἐπὶ τὸ Κίρκαιον ὡρμηκότα διελάμβανον, οἱ δ' ἐν ταῖς Αναγνείαις ἀπήντων ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὡς ἐκεῖ 3 παρεσόμενον. διὸ συνέβαινε τελέως ἄσημον εἶναι τὸν 15 δρασμόν, ἔως οὖ τῶν παίδων τις μεμαστιγωμένος ἐν ταῖς ἀναγνείαις ἔδραμεν ἐπὶ τὸ Κίρκαιον, ὡς ἐκεῖ τῷ 4 Δημητρίφ συμμίζων οὐχ εὐρὼν δὲ πάλιν εἰς τὴν 5 'Ρώμην ἔτρεχεν, ὡς κατὰ πορείαν ἀπαντήσων. οὐδαμῆ

² $\bar{\eta}$ — $\bar{\epsilon}$ — $\bar{\gamma}$ Y 3. 9 μενύλλου Y Sch, μενιθύλλου Ur vulgo 6 ἀπέβησαν X (sed secundum de Boorium ϵ superscribitur super prius α in X) O διαφάσκοντος Y, διαφόσκοντος Ur vulgo, corr. Rei 717 Be; v. M. A. Krelingium de usu poetic. et dialectic. vocab. apud script. graec. seriores I Dissinaug. Trai. ad Rhen. 1886, 17 7 ἀγγύρας Ο πλοῦν ἀπλῶς, οὐδεμίαν Ur vulgo, πλοῦν, ἀπλῶς οὐδεμίαν Di ούκενδοκίσας δὲ μίαν deleto κευδοκίσας Ο 12 μένοντες U*m addito γρ΄, προάγοντες U* 13 ὡρμηκότα Y ante Ur, ὡς μηκότα U* δὲ Y, corr. Ben 300 BW 14. 17 ἀναγνίαις Di 14 ἀπεώτων vel ἀπούντων X, ἀπεώτων Ο τόπον Om, τρόπον Ο 15 παρεσόμενον Y Ur Hu, παρεσομένον Ca 947 vulgo διὸ ex διότι Ο post τελέως del. ού Ο ἄσιμον Ο 16 μεμαστιγωμένος ex μεμαγιστωμένος U* 16. 17 ἐναγνείαις Ο 17 post ἀναγνείαις add. ἀπάντων (ἀπαντῶν Ur vulgo) ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον Y e vers. 14, del. Sch κίρχνον Ο 18 ὁρῶν Y, corr. Di 19 καταπόριαν Ο ἀπαντήσωσιν et σων super σωσιν Ο

δε συντυχών αὐτῷ τοῦτο διεσάφησεν τοῖς εν 'Ρώμη σίλοις και τοις καταλελειμμένοις έπι τῆς οίκίας. έπι- 6 ζητουμένου δε τοῦ Δημητρίου κατά την τετάρτην ημέραν ἀφ' ής ωρμησεν, ύπενοήθη το γεγονός, τη δέ 7 ε πέμπτη σύγκλητος εὐθέως συνήγετο περί τούτων, έν ή συνέβαινε τὸν Δημήτριον ἐκτὸς ήδη τοῦ πορθμοῦ τοῦ κατὰ Σικελίαν ὑπάρχειν. τὸ μὲν οὖν διώκειν 8 άπέγνωσαν, αμα μεν υπολαμβάνοντες αυτόν πολυ προειληφέναι κατά τὸν πλοῦν, καὶ γὰρ ἔσχε φορὸν 10 άνεμον, άμα δε προορώμενοι το βουληθέντες χωλύειν άδυνατήσαι πρεσβευτάς δὲ κατέστησαν μετά τινας 9 1255] ήμέρας τοὺς περί Τεβέριον Γράκχον καὶ Λεύκιον Λέντλον και Σερουίλιον Γλαυκίαν, οΐτινες εμελλον 10 πρώτον μέν έποπτεύσειν τὰ κατὰ τοὺς Έλληνας, εἶτ' 15 ἐπιβαλόντες ἐπὶ τὴν ἀσίαν τά τε κατὰ τὸν Δη- [1085 μήτριον παραδοκήσειν καλ τὰς τῶν ἄλλων βασιλέων προαιρέσεις έξετάσειν καλ τὰ πρὸς τοὺς Γαλάτας ἀντιλεγόμενα τοῖς προειρημένοις διευπρινήσειν. διὸ τὸν 11 Τεβέριου κατεστήσαυτο * * * πάντων αὐτόπτην γε-

¹ διεσάφησεν X B W, διεσάφησε Y^* vulgo 2 καταλελειμμένοις U^* Ur, καταλελειμένοις X, καταλελνμένοις O 5 $\bar{\epsilon}$ Y Ur, $\bar{\beta}$ O ante σύγκλητος add. $\bar{\eta}$ (cum hiatu) Rei 717 Sch, del. Ben 300 Di 6 έκτδς Sch, έκταῖον X, έκταῖον U^* Ur vulgo, έκτέον O post $\bar{\eta}$ δη add. έπl Ur vulgo, del. Sch 9 φόρον Y, corr. Rei 7178. \bar{E} rnestus Y, corr. Di 11 άδυνατήσειν Di ante πρεσβευτάς spatium trium vel quattuor litterarum in U^* 12. 19 τιβέριον Y, corr. BW, V, ad 22, 6, 6 12 γράκχον Y Ur not. 91 Sch, γράκχον U^* Ur vulgo 13 βερουίλιον Y, βερουίλιον et ξ super β U^* , corr. Ur Iλανιίαν Ca 947, γαλαίαν Y, om. U^* Ur 14 έποπτεύειν O elr' Di, είθεν Y, $\bar{σ}$ θεν O Sch, $\bar{ξ}$ νθεν U^* Ur vulgo 15 έπιβαλλόντες Y, έπιβάλλοντες Ur vulgo, corr. Di 19 ** *] lac. indicat Sch et add. πρεσβευτήν, $\bar{σ}$ ιὰ τὸ κατὰ τὴν προτέραν $\bar{\eta}$ δη πρεσβείαν

- 12 γονέναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν τούτοις ἦν. —
- 13 Ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῆ παρουσία τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτόν.

II. RES ASIAE.

1247 16 (17,5)] "Οτι `Αρταξίας ἐβούλετο ἐπανελέςθαι [1077

*** παραινέςεςι δὲ `Αριαράθου τοῦτ' οὐκ
ἔπραξεν ἀλλ' ἐντιμότερον εἰχεν αὐτὸν ἢ πρότερον.
2 οὕτως ἥ τε τοῦ δικαίου φύσις ἔχει μεγάλην δύναμιν,
αἵ τε τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν γνῶμαι καὶ παραινέσεις, 10
ὥστε μὴ μόνον τοὺς φίλους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς
πολλάκις σώζειν καὶ μετατιθέναι τὰς φύσεις αὐτῶν
πρὸς τὸ βέλτιον. —

: "Ότι παντὸς ἐπιστολίου τὸ κάλλος ἐστὶ συστατικώτερον.

III. RES AFRICAE.

1256 17 (26)] Μετὰ δὲ ταῦτα Πτολεμαῖοις δ [1085 νεώτερος παραγεγονῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν πρεσβευτῶν συνήθροιζε ξενολόγιον ἐμβριθές.

^{3. 4} Suid. v. προσανέχων. Pol. fragmentum agnovit Ur 270, huc rettulit Sch VIII 1, 32; v. Me 13, 31 6-13 M 78, 23-28 Hey; v. Diod. 31, 22, Me 13s., 31 6 ἐπανελθεῖν M secundum Ma et Hey, ἐπανε . ειν vel ἐπανε . ειν legit Bo, corr. Ge 7 ***] ἀρα · θ · | legerat Ma, · ρ · | M secundum Hey, ἀρα| | Βο, τῶν νεανίσκων ἐκάτερον τὸν παρ ἐκυτῷ διαχειρισάμενον διελέσθαι τὴν Σωφηνήν Diod. l. c. 8 εἶχεν postulaverat Ma, in cod. repperit Hey, ἡγεν| legit Bo 12 σώζειν Μ*, corr. Hu 14. IS M 78, 28. 29 Hey; Aristotelis agnovit dictum Cobetus Mnemos. 1876, 366 coll. Diog. Laert. 5, 1, 11, 18, quo vero spectet, non constat. 17-340, 10 X 213"-216", 0 244"-246", U* 249-255, Ur CXV; v. Me 14, 31 19 συν-ήθροιξε et ζ super ξ U* ἐν βριθὲς X, ἐνβριθὲς Ο

έν οἶς προσελάβετο καὶ τὸν Μακεδόνα Δαμάσιππου, 2 δς κατασφάξας έν τῷ Φάκω τοὺς συνέδρους ἔφυγεν μετά γυναικός και τέκνων έκ της Μακεδονίας. ικόμενος δ' είς την των 'Ροδίων Περαίαν και ξενισθείς 5 ύπὸ τοῦ δήμου προετίθετο πλείν είς την Κύπρον. οί 4 δὲ περί τὸν Τορχουᾶτον θεωροῦντες αὐτὸν συνεσταμένου ξενικήν χείρα βαρείαν ύπεμίμνησκον των έντολων, διότι δεί γωρίς πολέμου ποιείσθαι την κάθοδον. 1257] καὶ τέλος ἔπεισαν αὐτὸν ἔως Σίδης προαγαγόντα 5 10 τὸ ξενολόγιον διαλύσασθαι καὶ τῆς εἰς Κύπρον ἐπιβολής αποστήναι και συμμίσνειν αύτοις έπι τούς των Κυρηναίων δρους, αύτοι δε πλεύσαντες εις την [6 1086 Αλεξάνδρειαν έφασαν παραστήσεσθαι τὸν βασιλέα πρὸς τὰ παρακαλούμενα καὶ συναντήσειν έπὶ τοὺς δρους. 15 έχοντες κάκεινον μεθ' αύτων. τούτοις μεν ούν τοις 7 λόνοις πεισθείς δ νεώτερος Πτολεμαΐος, απογνούς τα κατά την Κύπρον το μέν ξενολόγιον διέλυσεν, αὐτος 8 δε το μεν πρώτον είς Κρήτην απέπλευσεν, τόν τε Δαμάσιππον έγων μεθ' έαυτοῦ καὶ τῶν πρεσβευτῶν 20 ένα Γνάιον Μερόλαν ξενολογήσας δ' έκ της Κρήτης περί χιλίους στρατιώτας ανήγθη και διάρας είς την Λιβύην κατέσχεν έπὶ τὸν Απιν.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Τορχουᾶτον διαχομισθέντες 18 (27)] (26) είς την Άλεξάνδρειαν έπειρῶντο μεν παρακαλεῖν τον πρεσβύτερον Πτολεμαΐον διαλύεσθαι προς τον 2 άδελφὸν καὶ συγγωρείν αὐτῷ τὴν Κύπρον τοῦ (δὲ) Πτολεμαίου τὰ μὲν ἐπαγγελλομένου, τὰ δὲ παρακούον- 5 τος, καὶ τῷ τοιούτω τρόπω κατατρίβοντος τὸν χρόνον, 3 στρατοπεδεύων δ νεώτερος μετά των Κρητων έν τῆ Λιβύη περί τὸν Απιν κατά τὸ συντεταγμένον καί τελέως ασχάλλων έπλ τῷ μηδὲν διασαφήσασθαι, τὸ μὲν πρώτον έξαπέστειλε τον Γνάιον είς την Άλεξάνδρειαν, 10 ώς διά τούτου κάν τούς περί τον Τορκουάτον έπιγενο-4 μένους. συνεξομοιωθέντος δε τούτου τοις πρότερον, καὶ τοῦ γρόνου διελκομένου, καὶ τετταράκοντα διελθουσων ήμερων, και μηδενός προσπίπτοντος, είς ἀπορίαν 5 ενέπιπτε περί των όλων. δ γάρ πρεσβύτερος βασιλεύς 15 πᾶν γένος ἀρεσκείας προσφερόμενος πάντας έξιδιάσατο 1258] τούς πρεσβευτάς και παρακατέσχε το πλείον ούχ 6 έχουτας, άλλ' ἄχουτας. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον προσέπεσε τῷ νεωτέρω Πτολεμαίω τούς τε Κυρηναίους άφεστάναι καὶ τὰς πόλεις συμφρονεῖν τούτοις, κεκοινω- 20 νηκέναι δὲ περὶ τῆς ἀποστάσεως καὶ Πτολεμαΐον τὸν

¹ τορκουάτον Υ, corr. Be post Τορκουᾶτον add. καὶ τὸν τίτον (τῖτον OU*) Υ, del. Sch 3 διαλύεσθαι — 5 Πτολεμαίου om. O 4 δὲ add. Ur 7 κρητῶν pro κριτῶν Ur 8 λιβήνη Χ, λιβένη vel λιβέη Ο, λιβύνη U*, λιβύνη Ur, corr. Rei 718 Sch ἄπιν Υ, ἄππιν Ο, corr. Be 9 ἀσχάλων Ο διασαφίσασθαι Υ Ur vulgo, διασαφίσασθαι Ο, διασαφέσθαι Hu auctore Sch 11 καὶ Υ, κᾶν corr. Be τοὺς Υ Sch BW, τῶν Ur vulgo τὸν ΧΟ ante Ur, τῶν U*, ν. de Boorium l. c. p. 1598. τορκουάτον Χ, τουρκουάτον Ο, τορκουάτον Ū*, τορκουάτον Ur, corr. Be ἐπιγενομένονς BW auctore Sch pro έπιγενομένων 12 τούτου τοῖς Ur, τούτοις τοῖς Υ, τούτοις Ο 13 $\bar{\mu}$ Υ 16 πᾶν γένος Rei 718 Sch pro παραγενόμενος 17 παρακατέσχε τὸ Ο ante Rei 718 Sch, παρακατέσχετο Υ Ur vulgo 20 συμφρονεῖν Ur pro συμφέρειν

Συμπετήσιν, ος ήν το νένος Αίγύπτιος, επιστεύθη δε 7 την έπιμέλειαν των όλων ύπὸ τοῦ βασιλέως, καθ' ον καιρου ἐποιεῖτο του πλοῦν εἰς τὴν Ῥώμην. τούτων δὲ 8 προσπιπτόντων τῷ βασιλεῖ, καὶ μετ' ὀλίγον διότι ε στρατοπεδεύουσιν έν τοις υπαίθροις οί Κυρηναίοι, δείσας μή βουλόμενος προσλαβεῖν τὴν Κύπρον καὶ [1087 την Κυρήνην ἀπολέση, πάντα τάλλα πάρεργα θέμενος ανέζευξεν έπὶ Κυρήνης. παραγενόμενος δ' εἰς τὸν 9 μέγαν καλούμενον Καταβαθμόν κατέλαβε τούς Λίβυας 10 μετά τῶν Κυρηναίων κατέγοντας τὰς δυσγωρίας. δ δὲ 10 Πτολεμαΐος ἀπορούμενος ἐπὶ τῶ συμβαίνοντι τοὺς μὲν ημίσεις των στρατιωτων έμβιβάσας είς τὰ πλοῖα περιπλείν τὰς δυσχωρίας ἐπέταξε καὶ κατὰ νώτου τοῖς πολεμίοις έπιφαίνεσθαι, τους δ' ήμίσεις έγων αυτός έβιάζετο κατά 15 στόμα πρὸς τὴν ἀνάβασιν. τῶν δὲ Λιβύων καταπλα- 11 γέντων την έξ άμφοιν εφοδον και λειπόντων τούς τόπους, αμα της αναβάσεως έγένετο κύριος καὶ της ύποκειμένης Τετραπυργίας, έν ή συνέβαινε πλήθος άφθονον ὕδατος ὑπάργειν. ὅθεν ἀφορμήσας έβδομαῖος 12 20 ήμε διὰ τῆς ἐρήμου. παραπλεόντων δ' αὐτῷ καὶ τῶν 13 έπλ Μοχυρίνου, συνέβαινε τοὺς Κυρηναίους στρατο-

¹ συμπετήσιν Υ, *συμπέτήσιν (sic) Ur, *Συμπέτησιν Ca 949, συμπετήσιν O vulgo post Sch = filium Petesis, v. C. I. G. 4893 et 4941, Letronnium recueil d. inscr. cet. Parisiis 1848 vol. II 2268. 6 δήσας Ο 7 κυρίνην Υ, corr. Ur ἀπολέση (Υ) Sch, ἀπολέ g U^{*} , unde ἀπολέσιαι perperam Ur vulgo 8 κυρήνης Ο Ur, κυρίνης Υ $\dot{\sigma}$ ΧΟ, δ' U^{*} O^{m} Ur 9 λl - βv νa νa

πεδεύειν (πεζούς μέν) όντας είς δατακισγιλίους, ίππεῖς 14 δε περί πενταχοσίους. οι γάρ Κυρηναίοι πείραν είληφότες της του Πτολεμαίου προαιρέσεως έχ των (χατά) την Άλεξανδρειαν πεπραγμένων και θεωρούντες οι βασιλικήν, άλλὰ τυραννικήν οὖσαν την άρχην αὐτοῦ 5 15 και την όλην αίρεσιν, ούχ οίοι τ' ήσαν έθελοντην σωᾶς αὐτοὺς ὑποτάττειν, ἀλλὰ πᾶν ὑπομένειν ἐτόλμων, 1259] ἀντεγόμενοι τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐλπίδος. 16 διὸ καὶ τότε συνεγγίσαντος αὐτοῦ ἐξ αὐτῆς παρετάξαντο καὶ τέλος ἡττήθη. — 10 "Ότι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἦλθε καὶ Γνάιος 19 (28)] δ Μερόλας έκ τῆς 'Αλεξανδρείας, διασαφών τώ βασιλεί διότι πρός οὐθὲν τῶν ἀξιουμένων προσελήλυθεν δ άδελφός, άλλά φησι δείν μένειν έπὶ τοίς έξ άρχης δι-2 ομολογουμένοις. δ δὲ βασιλεὺς ταῦτα διακούσας, εὐθέως 15 προχειρισάμενος Κομανόν καὶ Πτολεμαΐον τοὺς άδελφούς έξαπέστελλε πρεσβευτάς είς την 'Ρώμην μετά τοῦ Γναΐου, διασαφήσοντας τη συγκλήτω περί της τάδελφοῦ 3 πλεονεξίας και καταφρονήσεως. ἀπέλυσε δὲ κατὰ τὸν

αὐτὸν καιρὸν καὶ τοὺς περὶ Τίτον ἀπράκτους ὁ πρε- [1088]

¹ πεζούς μὲν add. Wielandtius de Pol. archetypo. Diss. inaug. Heidelberg. 1887, 57 s. auctore Ca 949 BW 2 \$\overline{\pi}\$ Y 3 κατά add. Ur 5 τυρανικήν Ο άρχήν Ur pro άρχαίαν 6 ἐθέλοντην (sic) ex ἐθέλοντες X, ἐθέλοντες O, v. de Boorium I. c. p. 160 8 ἀνεχόμενοι Ο 11-341, 2 X 217 s., 0 246 s., U* 255 s., Ur CXVI; v. Me 14, 31 11 γαῖος X, γάιος Y, corr. Ur 12 μερόλας Y ante Sch, μερόλος Ο, μερούλας Ur vulgo 13 πρὸς Ben 300 BW (v. 21, 14, 6), εἰς Y vulgo οὐδεν (s. acc.) et θὲν super δεν X, οὐδὲν Ernestus, Didotiana, Di 14 ὁ ἀδελφὸς Y Ur vulgo, ἀδελφὸς Ben 300, v. BW Philol. 1893, 545 δεῖ Y, corr. Ca 950 διομολογουμένοις Y Ernestus, διωμολογουμένοις Ur, διωμολογημένοις Be auctore Sch 17 ἐξαπέστελε Ο 19 ἀπέλυσε Y Rei 718 Sch, ἀπέλυσαν Ur vulgo 20 τίτον Υ° Didotiana, τίτον Ur vulgo 20 s. ὁ πρεσβύτερος Πτολεμαῖος Rei 718 s. Sch pro οἱ πρεσβευταὶ πορευόμενοι

σβύτερος Πτολεμαΐος. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Άλε- 4 ξάνδρειαν καὶ Κυρήνην ἐπὶ τούτων ἦν.

C. OLYMP. 154, 3.

I. RES ITALIAE.

"Οτι κατά τους υποκειμένους καιρούς ήκον [20 (32,1) παρά τοῦ νεωτέρου Πτολεμαίου πρέσβεις οἱ περὶ τὸν Κομανον και παρά τοῦ πρεσβυτέρου παραπλησίως οί περί τον Μένυλλον τον Άλαβανδέα. ὧν είσελδόντων 2 είς την σύνκλητον, καὶ πολλών λόνων νινομένων καὶ 10 φιλαπεχθών κατά πρόσωπον είς άλλήλους, καί τών περί Τίτον και Γνάιον άπομαρτυρούντων και συνεπισχυόντων τῷ νεωτέρω μετὰ πολλῆς σπουδῆς, ἔδοξε τῆ 3 συγκλήτω τούς περί Μένυλλον εν πένθ' ήμεραις αποτρέγειν έχ τῆς 'Ρώμης, καὶ τὴν συμμαγίαν (ἀν)αιρεῖν 15 την πρός τον πρεσβύτερον, πρός δε τον νεώτερον 1260] πέμψαι πρεσβευτάς τούς διασαφήσοντας τὰ δεδογμένα τη συγκλήτω. καὶ κατεστάθησαν Πόπλιος Απού- 4 στιος καί Γάιος Λέντλος, οι καί πλεύσαντες έξ αὐτῆς είς την Κυρήνην ανήγγειλαν τῷ Πτολεμαίω τὰ δε-20 δογμένα μετὰ πολλής σπουδής. ὁ δὲ Πτολεμαῖος 5 έπαρθείς εὐθέως έξενολόγει καὶ ταῖς ἐπιβολαῖς ὅλος καὶ πᾶς ἦν περὶ τὴν Κύπρον. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν 6 'Ιταλίαν έν τούτοις ήν.

² αυρήνην U** Ur, αυρίνην Y 5 — 23 X 217^u s., O 246^u s., U* 256 s., Ur CXVII; v. Diod. 31, 23, Me 14, 31 7 αυμανόν U*^u Ur, αύμανον Y τοῦ βυ τέρου Ο 8. 13 μένυλλον Y Sch, μενίθυλλον Ur vulgo 11 τίτον Y* Didotiana, τίτον Ο Ur vulgo 13. 14 ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πάσαις ἐκ τῆς Υταλλάττεσθαι Diod. 14 αἰρεῖν Y, αἰρεῖν O, corr. Ur ανελεῖν Diod. 17 ἀστούβιος Y, corr. Ur 18 Γναῖος coni. Münzer Pauly-Wissowa Realencycl. IV 1358 n. 175 οἰ Ο

II. RES AFRICAE.

21 (32,2)] "Ότι κατά τὴν Λιβύην Μασαννάσας θεωρών τὸ πλήθος τών πόλεων τών περί την μικράν Σύρτιν έχτισμένων καὶ τὸ κάλλος τῆς χώρας, ἢν καλοῦσιν Ἐμπόρια, καὶ πάλαι τὸ πληθος τῶν προσ- [1089] όδων των γινομένων έν τούτοις τοῖς τόποις όφθαλ-2 μιών, ἐπεβάλετο καταπειράζειν των Καργηδονίων οὐ πολλοίς ἀνώτερον γρόνοις των νυν λεγομένων καιρών. 3 της μεν οὖν χώρας ταχέως έγενήθη κύριος, ατε τῶν υπαίθρων κρατών διά τὸ τους Καρχηδονίους αίει μέν 10 άλλοτρίους ὑπάρχειν τῆς ἐν τῆ γῆ χρείας, τότε δὲ καλ τελέως έχτεθηλύνθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον εἰρήνην. 4 των δὲ πόλεων οὐκ ἠδυνήθη γενέσθαι κύριος διὰ τὸ 5 τούς Καργηδονίους έπιμελῶς τηρείν αὐτάς. άμφοτέρων δὲ ποιουμένων τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὴν σύγκλητον ὑπὲρ 15 των αμφισβητουμένων, και πρεσβευτων πολλάκις έληλυ-6 δότων διὰ ταῦτα παρ' έκατέρων, αλελ συνέβαινε τούς Καρχηδονίους έλαττοῦσθαι παρά τοῖς 'Ρωμαίοις, οὐ τοις δικαίοις, άλλὰ τῷ πεπείσθαι τοὺς κρίνοντας συμ-7 φέρειν σφίσι την τοιαύτην γνώμην, έπείτοι χρόνοις 20

^{2-343, 10} X 218^r-219^u, 0 247^r-248^r, U* 258-260, Ur CXVIII; v. App. Pun. 67, Liv. 84, 62, Ni 165, Me 14 88., 31 2 μασσανάσσης Υ Ur vulgo, μασσανάσης Ο, corr. BW I 74 5 έμποςεία 5 έμπορεία Χ, έμπορία Υ, corr. Ur πάλαι] περί Gro not. 450 coll. 2, 17, 8, πάλαι περί Rei 719 coll. 1, 7, 2, v. Krebsium Z. Rect. d. Casus cet. Jahresber. d. neuen Gymn. z. Regensburg 1885, 5 7 xaqziδονίων Ο 8 νῦν λεγομένων Wielandtius l. c. 58 coll. 1, 7, 2 BW, ἀλεγομένων Υ, λεγομένων Ur vulgo 10 ἀεὶ Υ, unde alel Hu, del U* Ur vulgo 12 ênred nlavda Y, corr. Rei 719
Sch 17 del Be Di 19 rö dinala (Y), corr. Ben 301 coll.
3, 10, 1. 5, 67, 2. 11, 29, 8 BW 20 êneiroi Be, ênel (ênl 0) τοῖς Y Ur vulgo, ἐπεὶ καὶ coni. Sch, καίτοι coni. Hu

οὐ πολλοίς ἀνώτερον αὐτὸς ὁ Μασαννάσας διώκων τὸν Ἀφθῆρα τὸν ἀποστάτην μετὰ στρατοπέδου δίοδον ἤτήσατο τοὺς Καρχηδονίους διὰ ταύτης τῆς χώρας, οἱ δ' οὐχ ὑπήκουσαν, ὡς οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσης. οὐ 1261] μὴν ἀλλὰ τέλος εἰς τοῦτο συνεκλείσθησαν οί 8 Καρχηδόνιοι διὰ τῶν ἀποφάσεων κατὰ τοὺς νῦν λέγομένους καιροὺς ὥστε μὴ μόνον τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ἀποβαλείν, ἀλλὰ καὶ πεντακόσια τάλαντα προσθείναι τῆς καρπείας τῶν χρόνων, ἐξ οὖ συνέβη γενέτο σθαι τὴν ἀμφισβήτησιν.

D. OLYMP. 154, 4.

I. RES ITALIAE.

1265] "Ότι τὸ μέγιστον καὶ κάλλιστον σημείον [22 (32,8) τῆς Λευκίου Αἰμιλίου προαιρέσεως μεταλλάξαντος [1098 15 τὸν βίον ἐγένετο πᾶσιν ἔκδηλον· οἶος γὰρ ὁ τρόπος 2 ζῶντος [αὐτοῦ] ἐδοξάζετο, τοιοῦτος εὐρέθη τὸν βίον μεταλλάξαντος, ὃ μέγιστον εἴποι τις ἂν ὑπάρχειν τεκμήριον ἀρετῆς. ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῶν καθ' αὐτὸν 3

έξ Ίβηρίας χρυσον είς την 'Ρώμην μετενηνοχώς, μεγίστων δε θησαυρών χύριος γενόμενος εν Μαχεδονία, πλείστης δε περί τὰ προειρημένα τετευγώς εξουσίας 4 τοσούτον απέλειπε τον ίδιον βίον ώστε * * * μη δύ-1266] νασθαι την φερνην τη γυναικί διαλύσαι πάσαν 5 έκ των ἐπίπλων, εὶ μὴ των ἐγγείων τινὰς προσαπέδοντο κτήσεων. ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς τὰ κατὰ μέρος ἐν τοῖς 5 πρὸ τούτων εἰρήκαμεν. ἐξ ὧν εἴποι τις ἂν καταλελύσθαι την δόξαν των θαυμαζομένων παρά τοις Ελλησι 6 περί τοῦτο τὸ μέρος ἀνδρῶν εί γὰρ τὸ διδομένων 10 γρημάτων έπὶ τῶ τοῦ διδόντος συμφέροντι, τούτων απέγεσθαι θαυμαστόν έστιν. δ λέγεται γεγονέναι περί τε τὸν Άθηναῖον Άριστείδην καὶ περὶ τὸν Θηβαῖον 7 Έπαμινώνδαν, τὸ κύριον γενόμενον αὐτὸν ἀπάσης τῆς βασιλείας καὶ λαβόντα τὴν ἐξουσίαν ὡς βούλεται 15 γρήσασθαι, μηδενός έπιθυμήσαι πόσω θαυμαστότερόν 8 έστιν; εί δ' απίστω τὸ λεγόμενον έοικέναι δόξει τισίν, έκεινο δει λαμβάνειν έν νω, διότι σαφως δ γράφων ήδει μάλιστα 'Ρωμαίους αναληψομένους είς τὰς χείρας τὰ βυβλία ταῦτα διὰ τὸ τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ τὰς 20

¹ κατενηνοχώς Suidae libri deteriores 3 πλείστης—ἐξουσίας om. Suid. 4 τοιοῦτον Suid. άπέλειπε P Hu E.Z. XXV 8 BW, ἀπέλιπε Va e Suida vulgo ἄστε| P ***] lac. indicat Rei 763 et add. τοὺς παίδας, Ern. Schulzius l. c. 548 add.: μετὰ τὴν τελευτὴν τοὺς νίοὺς αὐτοῦ τοὺς δοθέντας εἰς νἰοθεσίαν, διαδεξαμένους τὴν κληφονομίαν ex Diod. l. c., Di add.: τοὺς νἰοὺς, Wilamowitzius Griech. Leseb. Berol. 1902 I 109 add.: τοὺς νἰοὺς ἐκδεξαμένους τὴν κληφονομίαν, BW add. unum versum (i. e. LV fere litteras) hunc: μεταλλάξαντος αὐτοῦ τοὺς κατὰ φύσιν νἰοὺς διαδεξαμένους 5 φερνην (s. acc.) P, φέρνην Va vulgo, corr. Be 6 προσαπέδοτο Suid. 14 Ἐπαμεινώνδαν Di 17 ἄπιστον P, corr. Gro not. 452, v. 18, 35, 7 δόξει εοικέναι P, transponit Hu coll. 18, 35, 7 18 γράφων P (cum nota nominis proprii), corr. Va 19 ἤιδη P, corr. Va 20 βιβλία P, corr. Hu

πλείστας αὐτῶν πράξεις ἐν τούτοις περιέχεσθαι παρ' 9 οἶς οὕτ' ἀγνοεῖσθαι ταῦτα δυνατὸν οὕτε συγγνώμης τεύξεσθαι τὸν ψευδολόγον εἰκός, διόπερ οὐδεὶς ἂν 10 έκὰν εἰς πρόδηλον ἀπιστίαν καὶ καταφρόνησιν ἔδωκεν ε αὐτόν. καὶ τοῦτο μνημονευέσθω παρ' ὅλην τὴν πρα- 11 γματείαν ἡμῖν, ὅταν τι παράδοξον δοκῶμεν λέγειν περὶ 'Ρωμαίων.

Τῆς δὲ κατὰ τὴν διήγησιν ἐφόδου καὶ τῶν [23 (32,9)] καιρών έφεστακότων ήμας έπι την οικίαν ταύτην, βού-10 λομαι τὸ κατὰ τὴν προτέραν βύβλον ἐν ἐπαγγελία καταλειφθέν συνεκπληρώσαι των φιληκόων ενεκα. προϋπεσχόμην γαρ διηγήσασθαι δια τί και πως έπι 2 τοσούτο προέχοψε καὶ θάττον ἢ καθῆκεν ἐξέλαμψεν [1094] ή τοῦ Σκιπίωνος ἐν τῆ Ῥώμη δόξα, σὺν δὲ τούτω πῶς 3 15 έπλ τοσούτον αὐξηθηναι συνέβη τῷ Πολυβίω τὴν πρὸς τον προειρημένον φιλίαν και συνήθειαν ώστε μή μόνον έως της Ίταλίας και της Έλλάδος έπιδιατείναι την 1267] περί αὐτῶν φήμην, άλλὰ καὶ τοῖς πορρωτέρω γνώοιμον γενέσθαι την αίρεσιν καί συμπεριφοράν αύτων. 20 διότι μεν οὖν ή καταργή τῆς συστάσεως έγενήθη τοῖς 4 προειρημένοις έχ τινος γρήσεως βυβλίων χαὶ τῆς περὶ τούτων λαλιάς δεδηλώχαμεν προβαινούσης δε της 5 συνηθείας και των ανακεκλημένων έκπεμπομένων έπι τάς πόλεις, διέσπευσαν ο τε Φάβιος και δ Σκιπίων 25 οί τοῦ Λευκίου νεανίσκοι πρός τὸν στρατηγὸν μεῖναι τον Πολύβιον έν τη 'Ρώμη. γενομένου δε τούτου, καί 6

³ ψενδολογον (s. acc.) P, ψενδολόγον Rei 764 Sch, ψενδολογούμενον Va vulgo 5 αὐτὸν P, corr. Va μνημονεύεσθαι P Hu, μνημονεύεσθαι Va vulgo, μνημονεύεσθαι $(\delta \epsilon i)$ Na 134 9 έφεστηκότων P, corr. Be 10 $\beta l\beta lov |$ P, corr. Hu 11 καταλειφθέν ex καταληφθέν P 12 διηγήσεσθαι Na 347 Di 21 $\beta l\beta llων$ P, corr. Hu 24 διέπεσαν P, corr. Va 25 ol Va pro ού

της συμπεριφοράς έπὶ πολύ προκοπτούσης, έγένετο 7 συνχύρημά τι τοιούτον. έκπορευομένων νάρ ποτε κατ' αὐτὸ πάντων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς τοῦ Φαβίου, συνέβη τὸν μὲν Φάβιον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἀπονεῦσαι, τὸν δὲ 8 Πολύβιον έπλ θάτερα μετά τοῦ Σκιπίωνος. προανόν- 6 των δ' αὐτῶν δ Πόπλιος ήσυγή καὶ πράως τη φωνή φθεγξάμενος καὶ τῷ χρώματι γενόμενος ἐνερευθής, 9 "Τι δαί" φησιν "Το Πολύβιε, δύο τρώγομεν άδελφοί, και διαλέγει συνεχώς και πάσας τὰς έρωτήσεις και τὰς 10 αποφάσεις ποιεί πρός έκείνου, έμε δε παραπέμπεις; ή 10 δήλον ὅτι καὶ σὰ περὶ ἐμοῦ τὴν αὐτὴν ἔχεις διάληψιν, 11 ην και τούς άλλους πολίτας έγειν πυνθάνομαι; δοκώ γάρ είναι πασιν ήσύγιος τις και νωθρός, ώς ακούω, καί πολύ κεγωρισμένος της 'Ρωμαϊκής αίρέσεως καί 12 πράξεως, ὅτι κρίσεις οὐχ αίροῦμαι λέγειν. τὴν δ' 15 ολκίαν ού φασι τοιούτον ζητείν προστάτην έξ ής δρμωμαι, τὸ δ' ἐναντίον δ καὶ μάλιστά με λυπει." 24 (32.10)] Ο δε Πολύβιος ξενισθείς τη του μειρακίου καταρχή των λόγων οὐ γὰρ εἶχε πλέον ἐτῶν

2 δατωπαίδεκα τότε· "μὴ πρὸς θεῶν, Σκιπίων," ἔφη, 20 "μηδὲ λέγε ταῦτα μηδ' ἐν νῶ λάμβανε ταῦτα τὸ παρά-

^{2.} 3 κατὰ ταὐτὸ coni. Sch, sed v. Rei 764 et God. Hermanni opusc. I 337 4 ἀπονῆσαι P, corr. Va 8 τι δαι (s. acc.) P, τί δαί Hu, τί δὲ Va vulgo δύω τρώγομεν αδελφοί (ἀδελφοί Va) P Va, δύω (immo δύο) μέν σ' ξρωτῶμεν άδελφοί, σὐ δὲ Rei 764, δύο ὑπάρχομεν (cum hiatu) άδελφοί Na 238, σὺ οῦτω (cum hiatu) άδελφοί Na 238, σὺ οῦτω (cum hiatu) άδελφοί coni. Hu, δύ δντων ἡμῶν τῷ μὲν άδελφῷ Wilamowitzius l. c. 9 καὶ (μετὰ σοῦ πίνομεν ἀεί ποτ', ἀλλὰ σὺ) διαλ. BW διαλέγει P ante Na 238 Di, διαλέγη Va vulgo 10| ποιῆι P, ποιῆ Va, corr. Na 238 Di, διαλέγη Va vulgo 10| ποιῆι P, ποιῆ Va, τὸ δ' ἐναντίον ** * coni. Hu 21 μήτε — μήτ' vulgo post Be, sed v. C. Wundererum l. c. 11s. ταῦτα post λάμβανε del. Va vulgo, tenet BW (est cotidiani sermonis)

παν. οὐδὲ γὰρ καταγινώσκων οὕτε παραπέμπων ἐγώ 3 1268] σε ποιώ τούτο, πολλού γε δείν, άλλὰ τῷ πρεσβύτερον είναι τὸν ἀδελφὸν ἔν τε ταις δμιλίαις ἄργομαί (τ') ἀπ' ἐκείνου καὶ λήγω πάλιν εἰς ἐκεῖνον [1095 ε έν (τε) ταῖς ἀποφάσεσι καὶ συμβουλίαις πρὸς ἐκεῖνον άπερείδομαι, δοχών καί σε της αὐτης μετέχειν γνώμης έκείνω. σοῦ γε μὴν ἄγαμαι νῦν ἀκούων, ὅτι δοκεί 4 σοι (λυπηρόν) τὸ πραύτερον είναι τοῦ καθήκοντος τοῖς έχ ταύτης τῆς οίκίας δομωμένοις. δῆλος γὰρ εἶ διὰ 10 τούτων μένα φρονών, ένω δε καν αὐτὸς ἡδέως σοι 5 συνεπιδοίην έμαυτον και συνεργός γενοίμην είς το και λέγειν τι καλ πράττειν άξιον των προγόνων. περί 6 μέν γὰρ τὰ μαθήματα, περί ἃ νῦν δρῶ σπουδάζοντας ύμας και φιλοτιμουμένους, ούκ απορήσετε των συν-15 εργησόντων ύμιν έτοίμως, και σοί κάκείνω πολύ γάρ 7 δή τι φυλον από της Ελλάδος επιρρέον δρω κατά τὸ παρὸν τῶν τοιούτων ἀνθρώπων. εἰς δὲ τὰ λυποῦντά 8 σε νῦν καὶ (μάλιστα), καθώς φής, δοκῶ μηδένα συναγωνιστήν και συνεργόν άλλον εύρειν αν ήμων έπι-

¹ ούδε P, ούδὲ Va, οὔτε vulgo post Be, sed v. Wundererum l. c. post καταγινώσκων add. τοῦτό σου (cum hiatu) Rei 764
2 δεί P, corr. Di praef. IV 9 4 τ' add. Di l. c. 5 τε add. Di l. c. ante πρὸς add. καὶ P, del. Di l. c. 6. 7 γνώμησ. ἐκεῖνο Va vulgo, corr. Hu 7 σου (in rasura) τε μὴν ἄγαμαι P, corr. Va, γε μὴν σοῦ ἄγαμαι (cum hiatu) Βε, γε μὴν ἄγαμαι σου Di praef. IV 10 7. 8 δοκει σοι | τὸ πραῦτερον P; δοκεί σοι δνειδος (cum hiatu) τὸ πραῦτερον coni. Va, δοκεῖ σε (λυπεῖν) τὸ πραῦτερον vel δοκεῖς σὰ (vel σὰ σοι) πραῦτερος coni. Sch, δοκεῖς αὰτῷ πραῦτερος Hu, δοκεῖ σοι (λυπηρὸν) τὸ πραῦτερον BW 15 ἐτοίμουσ P, corr. Va 17 παρὸν δντων τοιούτων P, corr. Va 18 καὶ | καθῷς P, καὶ del. Rei 764 vulgo post Sch, καὶ (μάλιστα) καθὼς BW coll. 31, 23, 12 19 σ' εὰρεῖν Na 137, sed verte: ad ea vero, quae te, ut ais, quam maxime nunc angunt, neminem puto alium aptiorem me ipso ministrum et socium conatus tui esse reperturum

9 τηδειότερον." ἔτι δὲ ταῦτα λέγοντος τοῦ Πολυβίου. λαβόμενος άμφοτέραις χεροί της δεξίας αὐτοῦ καί πιέσας έμπαθῶς "Εὶ νὰρ ἐνὰ ταύτην," φησίν, "ίδοιμι την ημέραν, εν η σύ πάντα τάλλα δεύτερα θέμενος έμοι προσέξεις τὸν νοῦν και μετ' έμοῦ συμβιώσεις. 5 10 δόξω γὰρ αὐτόθεν εὐθέως έμαυτῶ καὶ τῆς οἰκίας ἄξιος 11 είναι καὶ τῶν προγόνων." ὁ δὲ Πολύβιος τὰ μὲν έγαιρε, θεωρών την δρμην και την αποδογήν του μειρακίου, τὰ δὲ διηπορεῖτο, λαμβάνων ἐν νῷ τὴν ὑπερ-12 ογήν τῆς οἰκίας καὶ τὴν εὐκαιρίαν τῷν ἀνδρῷν. πλὴν 10 άπό γε ταύτης τῆς ἀνθομολογήσεως οὐκέτι τὸ μειράκιον έγωρίσθη τοῦ Πολυβίου, πάντα δ' ἦν αὐτῶ δεύτερα της ἐκείνου συμπεριφοράς. 25 (32, 11)] Απὸ δὲ τούτων τῶν καιρῶν λοιπὸν ἤδη 1269] κατὰ τὸ συνεγές ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων πεῖραν 15 αύτῶν διδόντες άλλήλοις είς πατρικήν καὶ συγγενικήν

δέ τις ἐνέπεσεν όρμὴ καὶ ζῆλος τῶν καλῶν τὸ τὴν ἐπὶ σωφροσύνη δόξαν ἀναλαβεῖν καὶ παραδραμεῖν ἐν τούτφ τῷ μέρει τοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὑπάρ- 20 3 χοντας. ὢν δὲ μέγας οὖτος καὶ δυσέφικτος ὁ στέφα- νος εὐθήρατος ἦν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐν τῆ [1096]

2 ήλθον αΐρεσιν καὶ φιλοστοργίαν πρὸς ἀλλήλους. πρώτη

4 Ρώμη διὰ τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον ὁρμὴν τῶν πλείστων. οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐρωμένους τῶν νέων, οἱ δ' εἰς ἐταίρας ἐξεκέχυντο, πολλοὶ δ' εἰς ἀκροάματα καὶ πότους καὶ 25

⁴ σὰ πάντα Be, σύμ|παντα P 5 συμβιάσει Di auctore Cobeto var. lect. p. 317 extr., sed v. Eberhardum l. c. 31 et Guil. Schmidtium Fleckeis annal. suppl. 20 (1894), 446 ann. 4 16 αὐτῶν Be, αὐτῶι|P, αὐτῶν Va vulgo 19 σωφροσύνην P, corr. Va 20 ηλι|αν (s. acc.) P, corr. Va 21 δυσεφικτός (s. acc.) P, δυσεφικτός <math>Va, corr. Ernestus in lex. 35 25 δὲ εἰσ P, corr. Ben 302 BW

την έν τούτοις πολυτέλειαν, ταχέως ήρπακότες έν τῷ Περσικῷ πολέμῳ τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐχέρειαν. καὶ τηλικαύτη τις ἐνεπεπτώκει περὶ τὰ δ 1255] τοιαῦτα τῶν ἔργων ἀκρασία τοῖς νέοις [(31, 24, 3) s ῶστε πολλοὺς μὲν ἐρώμενον ἡγορακέναι ταλάντου, πολλοὺς δὲ ταρίχου Ποντικοῦ κεράμιον τριακοσίων [1085 δραχμῶν. ἐφ' οἰς καὶ Μάρκος (ἀγανακτῶν) [5° (31, 24, 4) εἶπέ ποτε πρὸς τὸν δῆμον ὅτι μάλιστ' ἀν κατίδοιεν τὴν ἐπὶ (τὸ) χεῖρον προκοπὴν τῆς πολιτείας ἐκ τούτων, 10 ὅταν πωλούμενοι πλεῖον εὐρίσκωσιν οἱ μὲν εὐπρεπεῖς παῖδες τῶν ἀγρῶν, τὰ δὲ κεράμια τοῦ ταρίχου τῶν 1269] ζευγηλατῶν. συνέβη δὲ τὴν παροῦ- [6 (32, 11, 6) 1096

² εlς Va, έν P, περί Diod. 31, 26, 7 3 τοσαύτη και τηλικαύτη Wilamowitzius l.c. v. ann. sequ. 5—12 post ταλάντου ex ecloga Vaticani (p. 78, 29—79, 4 Hey, v. Diod. 31, 24. 37, 3, 6): "Οτι τος αύτη τις ακραςία (άκρασία coni. BW, e cod. confirmavit Βο, ακολασία vulgo post Ma) και τηλικαύτη ενεπεπτώκει έκτοπωτάτων [τηλικαύτη (έπιθυμία) έν. έκτ. Hey Zeitschr. f. Alterth.-Wiss. 1847, 328 (cum duobus hiatibus), τηλικαύτη | ενεπεπτώκει εγ ..το . πτων εργων legit Bo, τηλικαύτη φιλοτιμία των έκτοπ. ξογων έμπεπτώκει coni. Hu] ξογων τοῖς νέοις ώστε πολλούς μέν έρώμενον ήγορακέναι ταλάντου κτλ. [31, 24, 8. 4 Hu] omnia ea, quae vocabulum ταλάντου huius epitomae sequentur (πολλούς $\delta k=349,12$ ζευγηλατῶν) Metzungium l. c. 18 partim secutus inserit BW; idem fecit Wilamowitzius l. c. Praeterea conferenda sunt verba Athen. 6, 274°, quae Va ann. 26 censet post ηγορακέναι ταλάντου (349, 5) esse ponenda, haec: Κάτων δέ εκείνος, ψε Πολύβιος ίςτορεί εν τη πρώτη και τριακοςτη τών ίςτοριών, εδυεχέραινε και εκεκράγει, ὅτι τινές τὰς ξενικάς τρυφάς ελιήγαγον ελι την Ψώμην, τριακοσίων μέν δραχμών κεράμιον ταρίχων Ποντικών ψνηςάμενοι, και μειράκια δ' εύμορφα ύπερβαλλούτης ἀγρῶν (ἀγρὸν coni. Wilamowitzius, sed v. Diod. 37, 3, 6) τιμής [31, 24, 1. 2 Hu] 6 Ποντικού Hey, άλοντικού vel όλοντικοῦ Μ secundum Hey, ποντικου videtur, άλοντικοῦ vel όλοντικοῦ non fuit' Βο 7.8 μάρκος είπε Μ, Μάρκος (άγανακτῶν) εἶπέ Hey e Diod. 31,24, M. ά. εἶπέν Wilamowitzius l. c. 9 τὸ add. Di e Diod., 'certe inter ἐπὶ et χεῖρον est in M spatium duarum litterarum' Bo

σαν αίρεσιν οίον ἐκλάμψαι κατὰ τοὺς νῦν λεγομένους καιροὺς πρῶτον μὲν διὰ τὸ καταλυθείσης τῆς ἐν Μακεδονία βασιλείας δοκείν ἀδήριτον αὐτοῖς ὑπάρχειν τὴν περὶ τῶν ὅλων ἐξουσίαν, ἔπειτα διὰ τὸ πολλὴν ἐπίφασιν γενέσθαι τῆς εὐδαιμονίας περὶ τε τοὺς κατ' τὰ ἰδίαν βίους καὶ περὶ τὰ κοινά, τῶν ἐκ Μακεδονίας μετακομισθέντων εἰς τὴν Ῥώμην χορηγίων. πλὴν ὅ γε Σκιπίων δρμήσας ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ἀγωγὴν τοῦ βίου καὶ πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιταξάμενος καὶ κατὰ πάντατρόπον δμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας το κατὰ τὸν βίον ἐν ἴσως πέντε τοῖς πρώτοις ἔτεσι πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' εὐταξία καὶ σωφροσύνη δόξαν.

9 Μετὰ δὲ ταῦτα κατὰ τὸ συνεχὲς ὥρμησεν ἐπὶ τὸ περὶ τὰ χρήματα μεγαλοψυχία καὶ καθαρότητι διενεγ10 κεῖν τῶν ἄλλων. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ μέρος καλὴν μὲν 15
1270] ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς συμβίωσιν, καλὰς δ' ἐκ φύσεως ὁρμὰς αὐτὸς ἐπὶ τὸ δέον πολλὰ δ' αὐτῷ καὶ ταὐτόματον συνήργησε πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ταύτην.

26 (32,12)] Πρώτη μεν γὰρ αὐτῷ μετήλλαξε τὸν βίον 20 ή τοῦ κατὰ θέσιν πατρὸς μήτηρ, ἥτις ἦν ἀδελφὴ μεν τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς αὐτοῦ Λευκίου, γυνὴ δὲ τοῦ κατὰ θέσιν πάππου Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου προσ-

⁴ Suid. v. ἐπίφασις: 4 σιὰ τὸ -7 χορηγιῶν, v. Ca 1021 5 τε add. Sch e Suida 6 ἐκ Va pro ἐν 7 μετακομισθέντων |- χορηγιῶν P Va, corr. Sch, μετακομισθεισῶν - χορηγιῶν Suid. 9 τρόπον P, corr. Va 11 ὲ P 12 τὴν P Sch, κατὰ τὴν Va vulgo αὐτοαξία P (sed medium α puncto notatur et super o ac post tertium α est rasura), corr. Va ann. 26 coll. Diod. 31, 27, 1 Sch, αὐταρκεία Rei 764 15 ε. καλὸν μὲν ὑπόσειγμα εἶχε (cum hiatu) vel καλὴν μὲν εἶχε διδαχὴν Rei 764 18 δὲ P, corr Ben 302 BW 20 πρώτην P, πρώτη Va, πρῶτον coni. Sch 21 ἦν Va pro ἢν 22 πρῶσ P, πατέρος Va, corr. Gro

αγορευθέντος. ταύτης ἀπολιπούσης οὐσίαν μεγάλην 2 κληρονόμος ών πρώτον έν τούτοις **ξμελλε** πείραν δώσειν της έαυτου προαιρέσεως. συνέβαινε δε την 3 Αλμιλίαν, τοῦτο γὰρ ἡν ὄνομα τῆ προειρημένη γυναικί, τ μεγαλομερή την περίστασιν έχειν έν ταϊς γυναικείαις έξόδοις, ατε συνημμαχυίαν τῷ βίφ καὶ τῆ τύχη τῆ Σκιπίωνος γωρίς γάρ τοῦ περί τὸ σῶμα καὶ τὴν [4 1097 ἀπήνην κόσμου καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τάλλα τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, ποτὲ μὲν ἀργυρᾶ, ποτὲ δὲ χρυσᾶ, 10 πάντα συνεξηχολούθει χατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους αὐτῆ, τό τε τῶν παιδισκῶν καὶ τὸ τῶν οἰκετῶν τῶν 5 παρεπομένων πληθος ακόλουθον ην τούτοις. ταύτην 6 δή την περικοπην απασαν εύθέως μετά τον της Αίμιλίας τάφον έδωρήσατο τη μητρί, * * * ή συνέβαινε 15 κεγωρίσθαι μεν από τοῦ Λευκίου πρότερον ήδη γρόνοις πολλοίς, την δε του βίου χορηγίαν ελλιπεστέραν έχειν

^{3-352, 8} Suid.: Αίμιλία· Σπιπίωνος τοῦ μεγάλου γυνή ή συνέβαινε μεγαλοποεπή την περίστασιν ατλ. - μεγαλοψυχίαν 3-6 Suid. v. περίστασις: Πολύβιος συνέβαινε δε μεγαλομερή την περίστασιν έχειν έν ταϊς γυναικείαις έξόδοις 4 αίμιλίαν et sic constanter (p. 351, 13, 352, 4, 356, 1) cum spir. aspero P, corr. Va 5 μεγαλοποεπή Suid. priore loco 6.7 τοῦ Σκιπίωνος Suid.
7—11 Suid. v. ἀπήνη: χωρις γὰρ τοῦ περί τὸ σῶμα και τὴν ἀπήνην κόσμου και τὰ κανὰ και τὰ ποτήρια και τὰλια τὰ πρὸς θυσίαν άργυρα πάντα και χρυσά συνεξηκολούθει κατά τάς έπιφανείς έξόδους Αlμιλία, τη τοῦ Σκιπίωνος γαμετη 8 κανά P, corr. e Suid. Sch 9 τὰ P Suid. Sch, om. Va vulgo 98. πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πάντα Suid. priore loco, πρ. δ. ἀργ. πάντα κ. χρ. Suid. posteriore loco 10 έπιφανείο P Suid. Ηυ, έπιφανεστάτας 12 ss. Suid. v. περιχοπή: Πολύβιος ταύτην την 13 độ om. Suid. περικοπήν έδωρήσατο τη της Αιμιλίας μητρί posteriore loco 13 απασαν — 14 τάφον om. Suid. ibid. 13 ἄπασαν om. Suid. priore leco 14 ἐδορήσατο P, corr. Va 14 ***] lac. indicat coll. Diod. 31, 27, 3 BW et add. unum versum: τη Παπειρία, τούτο γαρ ήν ονομα της προειρημένης 15. 16 πολλοίς χρόνοις Suid. 16 έλλειπεστέραν P vulgo, Ellineorégan Suid. cod. A et V Be

7 τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας. διὸ τὸν πρὸ τοῦ γρόνον ανακεγωρηκυίας αὐτῆς έκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων. τότε κατά τύγην ούσης έπιφανούς και πανδήμου θυσίας, ἐκπορευομένης αὐτῆς ἐν τῆ τῆς Αἰμιλίας περικοπή και χορηγία, και πρός τοῖς άλλοις και των 5 δρεοχόμων και τοῦ ζεύγους και τῆς ἀπήνης τῆς αὐτῆς 8 ύπαρχούσης, συνέβη τὰς γυναΐκας θεωμένας τὸ νενονὸς έκπλήττεσθαι την του Σκιπίωνος χρηστότητα καί με-1271] γαλοψυχίαν καὶ πάσας προτεινούσας τὰς χεῖρας 9 εύχεσθαι τῷ προειρημένω πολλὰ κάγαθά. τοῦτο δὲ 10 πανταχή μεν αν εικότως φαίνοιτο καλόν, έν δε 'Ρώμη καί θαυμαστόν άπλῶς γὰρ οὐδεὶς οὐδενὶ δίδωσι τῶν 10 Ιδίων ύπαργόντων έχων οὐδέν. πρώτη μεν οὖν αὕτη καταργή τῆς ἐπὶ καλοκάναθία φήμης αὐτῶ συνεκύρησε καὶ μεγάλην ἐποίησε προκοπήν, ᾶτε τοῦ τῶν γυναικῶν 15 γένους και λάλου και κατακορούς όντος, έφ' ό,τι αν δομήση.

27 (32, 13)] Μετὰ δὲ ταῦτα ταῖς Σκιπίωνος μὲν τοῦ μεγάλου θυγατράσιν, ἀδελφαῖς δὲ τοῦ κατὰ (θέσιν) πατρός, *** λαβόντος, αὐτὸν ἔδει τὴν ἡμίσειαν ἀπο- 20 δοῦναι τῆς φερνῆς. ὁ γὰρ πατὴρ συνέθετο μὲν έκατέρα 3 τῶν θυγατέρων πεντήκοντα τάλαντα δώσειν, τούτων

⁴ έκπος * ενομένησ P 5 καὶ πρὸσ P Suid. Sch, πρὸς Va vulgo 6 ὸρεο κόμων P, ὁρεωκόμων Di e Suida ante αὐτῆς add. τῆς e Suida Sch, om. P Va vulgo 10 καὶ ἀγαθὰ P, corr. B W Fleckeis. annal. 1889, 689 13 πρώτη. (sic) veὶ πρώτηι P, corr. Va 14 συνεκήρυσε P, corr. Va 15. 16 Suid. v. κατακόρου: ἄτε τοῦ τῶν γυναικῶν γένους καὶ λάλου καὶ κατακόρου ὅντος 16 κατακόρου P Suid., corr. Ben 301 s. Di 19 s. τοῦ καταποῦ λαβόν τος αὐτὸν P, τοῦ κατὰ (θέσιν) πατρὸς λαβόντος αὐτὸν Va vulgo, τοῦ κατὰ (θέσιν) πατρὸς λάβόντος αὐτὸν Va vulgo, τοῦ κατὰ (θέσιν τοῦ κατὰ (παραλλαβόντα αὐτὸν (cum hiatu) Rei 765, τοῦ κατὰ (θέσιν πατρὸς τῆν κληρονομίαν) παραλαβόντ αὐτὸν coni. Hu 21. 353, 6 φέρνησ P, corr. Be 22 θυγατέρ P, corr. Va μ P, πεντήκοντα corr. Va ann. 26, v. Th. Mommsenum Röm. Forsch. II 489

δε το μεν ημισυ παραχρημα τοις ανδράσιν έδωκεν η μήτηρ, τὸ δ' ήμισυ κατέλειπεν ἀποθνήσκουσα προσοφειλόμενον, δθεν έδει του Σκιπίωνα διαλύειν τοῦ(το) το 4 γρέος ταίς τοῦ πατρὸς άδελφαίς. κατὰ δὲ τοὺς 'Ρω- 5 5 μαίων νόμους δέον έν τρισίν έτεσιν αποδούναι τα προσοφειλόμενα χρήματα της φερνης ταις γυναιξί, [1098 προδοθέντων πρώτων των έπίπλων είς δέκα μηνας κατά τὸ παρ' ἐκείνοις έθος, εὐθέως ὁ Σκιπίων συν- 6 έταξε τῷ τραπεζίτη τῶν εἴκοσι καὶ πέντε ταλάντων 10 έκατέρα ποιήσασθαι την άνταπόδοσιν έν τοῖς δέκα μησί. τοῦ δὲ Τεβερίου (καὶ) τοῦ Νασικᾶ Σκιπίωνος, 7 ούτοι γὰρ ἦσαν ἄνδρες τῶν προειρημένων γυναικῶν, αμα τῷ διελθεῖν τοὺς δέχα μῆνας προσπορευομένων πρός τον τραπεζίτην καὶ πυνθανομένων, εί τι συνετέ-15 τακτο Σκιπίων αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, κάκείνου κελεύοντος αὐτοὺς κομίζεσθαι καὶ ποιοῦντος τὴν διαγραφήν έκατέρω των είκοσι και πέντε ταλάντων, άγνοεῖν αὐτὸν ἔφασαν. δεῖν γὰρ αὑτοὺς οὐ πᾶν κατὰ 8 τὸ παρόν, άλλὰ τὸ τρίτον μέρος κομίζεσθαι κατὰ τοὺς 1272] νόμους. τοῦ δὲ φάσκοντος οὕτως αὐτῷ συν- 9 τεταγέναι τὸν Σκιπίωνα, διαπιστήσαντες προήγον ἐπὶ τὸν νεανίσκον, διειληφότες έκεῖνον άγνοεῖν. καὶ τοῦτ' ἔπασγον οὐκ ἀλόγως οὐ γὰο οἶον πεντήκοντα τάλαντα 10 δοίη τις αν έν 'Ρώμη προ τριών έτων, άλλ' οὐδε τά-25 λαντον εν πρὸ τῆς τεταγμένης ἡμέρας τοιαύτη τίς 11

^{38.} τοῦτὸ χρέσο P, corr. Va 7 πρώτων τῶν Sch, τῶν | πρωτων (8. acc.) P, τῶν πρώτων Va vulgo 7. 13 $\bar{\imath}$ P 9. 17 $\bar{\varkappa}$ καὶ $\bar{\imath}$ P 10 |ἐκατέραν P Rei 765, corr. Va 10. 11 δέκα μησί Va, $\bar{\imath}$ μησι (sic) P 11 $\bar{\imath}$ |βερίον P, corr. Wilamowitzius l. c., v. ad 22, 6, 6 καὶ add. Va νανσικᾶ P, corr. Sch 15 Σ κιπίων del. et hiatum Polybio obtrudit Be 21 |διαπιστίσαντεσ P, corr. Va 23 οὐ καλόγωσ P, corr. Va

έστι και τηλικαύτη παρά πάντας αμα μεν ακρίβεια περί τὸ διάφορον, αμα δὲ λυσιτέλεια περί τὸν χρόνον. 12 οὐ μὴν ἀλλὰ προσπορευθέντων αὐτῶν καὶ πυνθανομένων πῶς τῷ τραπεζίτη συντέταχε, τοῦ δ' εἰπόντος άποδοῦναι πᾶν τὸ χρῆμα ταῖς ἀδελφαίς, ἀγνοεῖν αὐτὸν ε 18 έφασαν, αμα το κηδεμονικον έμφανίζοντες έξειναι γάρ αὐτὸν κατά τοὺς νόμους χρῆσθαι τοῖς διαφόροις Ικανὸν 14 ετι χρόνου. δ δε Σκιπίων εφησεν άγνοειν τούτων οὐδέν, άλλὰ πρὸς μεν τοὺς άλλοτρίους την έκ τῶν νόμων ἀχρίβειαν τηρείν, τοις δὲ συγγενέσι καὶ φίλοις 10 15 άπλως γρησθαι (καί) γενναίως κατά δύναμιν. διὸ παραλαμβάνειν αὐτοὺς ἐκέλευε πᾶν τὸ γρῆμα παρὰ 16 τοῦ τραπεζίτου. οἱ δὲ περὶ τὸν Τεβέριον ταῦτ' ἀχούσαντες έπανηγον σιωπώντες, καταπεπληγμένοι μέν την τοῦ Σκιπίωνος μεγαλοψυγίαν, κατεγνωκότες δὲ τῆς 15 αύτων μικρολογίας, καίπερ όντες οὐδενὸς δεύτεροι Ψωμαίων.

28 (32,14)] Μετὰ δ' ἔτη δύο μεταλλάξαντος τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς αὐτοῦ Λευκίου καὶ κατα- [1099 λιπόντος κληρονόμους τῆς οὐσίας αὐτόν τε καὶ τὸν 20 ἀδελφὸν Φάβιον, καλόν τι καὶ μνήμης ἄξιον ἐποίησεν.
2 ὁ γὰρ Λεύκιος ὑπάρχων ἄτεκνος διὰ τὸ τοὺς (μὲν) εἰς ἐτέρας οἰκίας ἐκδεδόσθαι, τοὺς δ' ἄλλους υἰούς,

¹ πα|ραπάντας P, παρὰ πάντας Va vulgo, παρ' αὐτοῖς coni. Be, περὶ πάντας Di, v. Krebsium D. Präpos. cet. 55 ἀπρίβια P, corr. Va 2 διαφερον (s. acc.) P, διαφέρον Va, corr. Gro 3 post άλλὰ quinque litterae erasae in P 4 πως (ως in rasura) P, corr. Va 7 αὐτὸν P B W, αὐτῷ Va vulgo 8 ἔτι Gro not. 452, ἐπι (s. acc.) P, ἐπὶ Va ἔφη | άγνοεῖν P, ἔφησεν ἀγνοεῖν Hu, ἀγνοεῖν ἔφη Wilamowitzius I. c. 10 συγγενεῦς P, corr. Va 11 |γενναίως P, (καὶ) γενναίως Va 13 τιβέριον P, corr. Wilamowitzius I. c., v. ad 22, 6, 6 16 αὐτῷν P, corr. Didotiana 18 ἔτη \overline{B} P 19 λουκίου P, corr. Gro 22 μὲν add, Va

οθς έτρεφε διαδόχους [καλ] τοῦ γένους, πάντας μετηλλαγέναι, τούτοις απέλιπε την ούσίαν. δ δε Σκιπίων 3 θεωρών αύτου τον άδελωον καταδεέστερον όντα τοίς ύπαργουσιν έξεγώρησε πάντων των ύπαργόντων, ούσης ε της όλης τιμήσεως ύπερ έξήχοντα τάλαντα, διά τὸ 1278] μέλλειν ούτως ίσον ύπάρχειν αὐτῷ κατὰ τὴν οὐσίαν τον Φάβιον. γενομένου δε τούτου περιβοήτου, προσ- 4 έθηκεν ετερον τούτφ δείγμα της αύτου προαιρέσεως έμφανέστερου βουλομένου γάρ τάδελφοῦ μονομαγίας 5 10 έπλ τῶ πατρλ ποιεῖν, οὐ δυναμένου δὲ δέξασθαι τὴν δαπάνην διὰ τὸ πληθος τῶν ἀναλισκομένων χρημάτων, καί ταύτης την ημίσειαν είσηνεγκεν δ Σκιπίων έκ τῆς ίδιας οὐσίας. ἔστι δ' οὐκ ἐλάττων ἡ σύμπασα τριά- 6 κοντα ταλάντων, ἐάν τις μεγαλομερῶς ποιῆ. *** φήμης 7 15 περί αὐτοῦ (δια)διδομένης, μετήλλαξεν ή μήτηρ. ὁ δὲ 8 τοσούτον απέσχε του κομίσασθαί (τι) ων πρότερον έδωρήσατο, περί ών άρτίως εἶπον, ώστε καὶ ταῦτα καὶ την λοιπην ούσίαν την της μητρός απασαν απέδωκε ταις άδελφαις, ής ούδεν αύταις προσήκε κατά τούς 20 νόμους. διὸ πάλιν τῶν ἀδελφῶν παραλαβουσῶν τὸν 9 έν ταις έξόδοις χόσμον καὶ την περίστασιν την της

¹ καὶ P, αὐτοῦ (αὐτοῦ corr. Be) καὶ Va, τοῦ τ' ὀνόματος καὶ coni. Hu, καὶ del. BW auctore Sch 3.8 αὐτοῦ P, corr. Be 3 καταδεέστερων Hu errato typographico 4 ὑπαρχόντων Hultschio suspectum conicienti αὐτῷ καθηκόντων 5 ξ̄ P 6 ὑπάρχην P, corr. Va 10 οὐ δυναμεν οὐδεδέξασθαι P, corr. Va 12 ἡμισείαν (σ in ras.) P, corr. Va 13 οὐκίλαττον P, corr. Va 14 * * *] lac. indicat et add. μεγάλης δὲ vel λαμπρᾶς δὲ vel τοιαύτης δὲ Rei 766, insuper ante φήμης add. ἤδη Ern. Schulzius l. c. 55, λαμπρᾶς δ΄ ἤδη διὰ ταῦτα τής add. Wilamowitzius l. c. 15 διδομένης P, corr. Rei 766 Sch 16 τὸ σοῦτον P, corr. Va ἀπέσχετο P, ἀπέσχε τοῦ corr. Be e Diod. 31, 27, 7 τι add. Ern. Schulzius l. c. 56 e Diod. 19 αἰς οὐδὲν αὐτῆς coni. Hu, sed v. Diod. l. c.

Αλμιλίας, πάλιν ἐκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον καὶ φιλοίκειον τῆς τοῦ Σκιπίωνος προαιρέσεως.

10 Ταῦτα μὲν οὖν προκατεσκευασμένος ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας Πόπλιος Σκιπίων προῆλθε πρὸς τὸ φιλοδοξεῖν 11 σωφροσύνη καὶ καλοκάγαθία. εἰς ἡν ἴσως ἐξήκοντα ὁ τάλαντα δαπανήσας, τοσαῦτα γὰρ ἡν προειμένος τῶν ἰδίων, ὁμολογουμένην ἔσχε τὴν ἐπὶ καλοκάγαθία φήμην, οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τὸ προκείμενον κατεργασάμενος ὡς τῷ καιρῷ τῆς δόσεως καὶ τῷ χειρι-12 σμῷ τῆς χάριτος. τὴν δὲ σωφροσύνην περιεποιή- [1100 σατο δαπανήσας μὲν οὐδέν, πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων ἡδονῶν ἀποσχόμενος προσεκέρδανε τὴν σωματικὴν 13 ὑγίειαν καὶ τὴν εὐεξίαν, ῆτις αὐτῷ παρ' ὅλον τὸν βίον παρεπομένη πολλὰς ἡδονὰς καὶ καλὰς ἀμοιβὰς 1274] ἀπέδωκεν ἀνθ' ὧν πρότερον ἀπέσχετο τῶν προ- 15 γείρων ἡδονῶν.

29 (32, 15)] Λοιποῦ δ' ὄντος τοῦ κατὰ τὴν ἀνδοείαν (μέρους) καὶ κυριωτάτου σχεδὸν ἐν πάση μὲν πολιτεία μάλιστα δ' ἐν τῆ 'Ρώμη, μεγίστην ἔδει καὶ τὴν 2 ἄσκησιν περὶ τοῦτο τὸ μέρος ποιήσασθαι. καλὸν μὲν ω οὖν τι πρὸς ταύτην τὴν ἐπιβολὴν αὐτῷ καὶ διὰ τῆς 3 τύχης ἐγένετο συνέργημα. τῶν γὰρ ἐν Μακεδονία βασιλικῶν μεγίστην ποιουμένων σπουδὴν περὶ τὰς

⁵ εἰσ ἡν P, εἰς ἡν Va, καὶ μὴν coni. Hu $\bar{\xi}$ P 6 τὸ σαύτα P, corr. Va προεμενος (s. acc.) P, προέμενος Va vulgo, corr. Di 8 παρακείμενον P, corr. Rei 766 Sch, v. Diod. l. c. 13 ὑγεί|αν P, ὑγίαν et ει super α cod. Peirescianus Diodori l. c., ὑγίειαν corr. Di, v. Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr. Berolini 1900, § 15, 29 15 τῶν del. Lammertus Fleckeis. annal. 1888, 631, sed v. Winerum Gramm. d. neutest. Sprachidioms Lips. 1855, § 47a 17 ἀνδρείαν| (des. fol. 294°) P, ἀνδρείαν μέρους Ern. Schulzius apud Hu coll. Diod. 31, 27, 8 BW 21 αὐτῶι P Hu, αὐτοῦ Va vulgo 23 βασιλιῶν P, βεβασιλενχότων coni. Rei 766, βασιλέων coni. Be coll. Diod. l. c. Di

κυνηγεσίας καὶ Μακεδόνων άνεικότων τοὺς ἐπιτηδειοτάτους τόπους πρός την των θηρίων συναγωγήν, ταῦτα 4 συνέβη τὰ γωρία τετηρησθαι μεν επιμελώς, καθάπερ καὶ πρότερου, πάντα τὸν τοῦ πολέμου χρόνου, κεκυνη-5 γησθαι (δέ) μηδέποτε των τεττάρων έτων διά τούς περισπασμούς ή και δηρίων ύπηργε πλήρη παντοδαπων. του δε πολέμου λαβόντος χρίσιν, δ Λεύχιος 5 καλλίστην ὑπολαμβάνων καὶ τὴν ἄσκησιν καὶ τὴν ψυχαγωγίαν ὑπάρχειν τοῖς νέοις τὴν περὶ τὰ κυνη-10 γέσια, τούς τε κυνηγούς συνέστησε τούς βασιλικούς τῷ Σκιπίωνι καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν περὶ τὰ κυνηγέσια παρέδωκε τούτω πάσαν. ής έπιλαβόμενος δ προειρη- 6 μένος και νομίσας οίονει βασιλεύειν, εν τούτω κατεγίνετο πάντα τὸν γρόνον, ὅσον ἐπέμεινε τὸ στρατόπεδον 15 μετά την μάγην εν τη Μακεδονία. γενομένης δε μεγά- 7 λης ενθουσιάσεως περί τοῦτο τὸ μέρος, ὡς κατά τε την ηλικίαν ακμαίως έγοντος αύτοῦ καὶ κατά φύσιν οίκείως διακειμένου, καθάπερ εύγενοῦς σκύλακος, ἐπίμονον αὐτοῦ συνέβη γενέσθαι τὴν περί τὰς κυνηγεσίας 20 δρμήν. διὸ καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν 'Ρώμην καὶ 8 προσλαβών τὸν τοῦ Πολυβίου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ένθουσιασμόν, έφ' όσον οι λοιποί τῶν νέων περί τὰς κρίσεις καὶ τοὺς γαιρετισμοὺς ἐσπούδαζον, κατὰ τὴν άγοραν ποιούμενοι την διατριβήν, και διά τούτων 12751 συνιστάνειν έαυτούς έπειρώντο τοίς πολλοίς,

¹ Μακεδονίας BW, Μακεδόνων Hultschio suspectum del. Wilamowitzius l. c. 3 συνέβη] ν. Hu E.Z. XIX 4 4 χεόνδ|νον P, corr. Va 5 δὲ add. Va τῶν P Rei 766 Sch, (διὰ) τῶν Va vulgo 9 τὴν περI Va, τήν τεI P 13 κατεσίνετο coni. Va (errat Rei 766) 16 ἐνθουσιάσεως BW, ἐξουσίασ P, σπουδῆς νεI ἐπιθυμίας coni. Be, εὐεξίας coni. Hu τούτω P, corr. Va ώς κατά τε Be, ώστε |κατὰ P, ᾶτε κατὰ coni. Sch, ᾶτε καὶ κατὰ Di 25 ἐπειρόντο P, corr. Va

8 ἐπὶ τοσοῦτον ὁ Σκιπίων ἐν ταἰς κυνηγεσίαις ἀναστεφόμενος καὶ λαμπρὸν ἀεί τι ποιῶν καὶ μνήμης
10 ἄξιον καλλίω δόξαν ἐξεφέρετο τῶν ἄλλων. οἶς μὲν γὰρ οὐκ ἡν ἐπαίνου τυχεῖν, εἰ μὴ βλάψαιἐν τινα τῶν πολιτῶν ὁ γὰρ τῶν κρίσεων τρόπος τοῦτ' ἐπιφέρειν ε 11 εἰωθεν ὁ δ' ἀπλῶς οὐδένα λυπῶν ἐξεφέρετο τὴν ἐπ' ἀνδρεἰα δόξαν πάνδημον, ἔργφ πρὸς λόγον ἀμιλλώ-12 μενος. τοιγαροῦν ὀλίγφ χρόνφ τοσοῦτον παρέδραμε τοὺς καθ' αὐτὸν ὅσον οὐδείς πω μνημονεύεται 'Ρωμαίων, καίπερ τὴν ἐναντίαν ὁδὸν πορευθεὶς ἐν φιλο-10 δοξία τοῖς ἄλλοις ἄπασι πρὸς τὰ 'Ρωμαίων ἔθη καὶ νόμιμα.

30 (32,16)] 'Εγὰ δὲ πλείω πεποίημαι λόγον ὑπὲρ τῆς Σκιπίωνος αἰρέσεως ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας, ἡδείαν μὲν ὑπολαμβάνων εἶναι τοῖς πρεσβυτέροις, ὡφέλιμον 16 2 δὲ τοῖς νέοις τὴν τοιαύτην ἱστορίαν, μάλιστα δὲ βουλόμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς λέγεσθαι μέλλουσιν ἐν ταῖς ἑξῆς βύβλοις περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸ μήτε διαπορείν τοὺς ἀκούοντας διὰ τὸ παράδοξά τινα φανήσεσθαι τῶν συμβαινόντων μετὰ ταῦτα περὶ αὐτόν, μήτ' το ἀφαιρουμένους τἀνδρὸς (τὰ) κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα τῆ τύχη προσάπτειν, ἀγνοοῦντας τὰς αἰτίας, ἐξ ὧν ἔκαστα συνέβη γενέσθαι, πλὴν τελέως ὀλίγων, ἃ δεῖ μόνα προσάπτειν τῆ τύχη καὶ ταὐτομάτω.

¹ ἐν Sch in lex. v. ἀναστρέφειν Be, ἐπὶ Ρ 9 καθαύτὸν P, corr. Va 10 φιλοδοξία Va, φιλοξενία P 12 νόμημα P, corr. Va 14. 15 ἡδείαν μὲν Va, τδιαμὲ P 17 μελλουσι (s. acc.) λέγεσθαι P, λέγεσθαι P, λέγεσθαι P, corr. Hu 19 παφάδοξον τινα P, παφάδοξόν τι Va, corr. Hu 20 μετὰ Pci 766 Sch, μετὰδε P, μετάγε Pc vulgo 21 τὰ add. Pci 766 Sch

Ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοσοῦτον ἡμεῖς διεληλυθότες 4 κατὰ τὴν παρέκβασιν αὖθις ἐπάνιμεν ἐπὶ τὴν ἐκτρο-πὴν τῆς ὑποκειμένης διηγήσεως.

II. RES GRAECIAE.

"Οτι 'Ρόδιοι τάλλα σώζοντες την [31 (25) 1078 πολιτεύματος προστασίαν βραγύ παρώλισθον εν τούτοις τοις καιροίς, ώς εμή δόξα. έπεδέξαντο γάρ σίτου μυριάδας όπτω καλ είκοσι παρ' Εὐμένους χάριν τοῦ τὸ λογευθέν έκ τούτων δανείζε-10 σθαι, τὸν δὲ τόχον είς τοὺς μισθοὺς ὑπάργειν τοίς παιδευταῖς καὶ διδασκάλοις τῶν υίῶν, τοῦτο δέ, στενο- 2 γωρίας μεν ύπαργούσης καθάπαξ έπι των κατ' ιδίαν βίων, ίσως αν επιδέξαιτό τις παρά των φίλων ενεκα τοῦ μή περιιδεῖν ἀπαίδευτα γενόμενα τὰ τέχνα διὰ 15 την ἀπορίαν εὐκαιρῶν δὲ τῷ βίω πᾶν ἄν τις ὑπομείναι μάλλον ή τὸν διδόμενον τοῖς διδασκάλοις μισθόν έρανίζεσθαι παρά των φίλων. όσω δε μείζον 3 δεί πολιτείαν ιδιώτου φρονείν, τοσῷδε καὶ τὸ πρέπον έπι των πολιτικών μαλλον ή των ιδίων τηρητέου, 20 Ροδίοις δε και τελέως διά τε την εύκαιρίαν την έν τοίς ποινοίς και την ἐπίφασιν της σεμνότητος.

² έπτρωπὴν P, corr. Va 5—21 M 79, 4—16 Hey; v. Me 18, 31 5 συζῶντες M, σώζοντες Di, σώζοντες Hu 5 τὴν—6 προστασίαν Di pro τῆι—προστασίαι 6 βραχύ (τι) Cobetus Mnemos. 1876, 366 8 μυριάδασ σίτου M, transponit Ben 303 BW coll. 5, 1, 11; 89, 7. 28, 2, 5 9 λογευθὲν Μ, λογισθὲν Μα, συλλεχθὲν Ge, λοχευθὲν Hey Zeitschr. f. Alt.-Wiss. 1847, 328, πορισθὲν Cobetus l. c., v. Herwerdenum lex. Graec. 504 12 μὲν e cod. revocavit Bo καθάπες Μ, καὶ ἀπορίας Lu praef. ad Phylarch. 11, corr. Cobetus l. c. BW 14 γινόμενα vulgo post Ge, v. 1, 49, 8. 2, 9, 8 18 πολιτείαν BW, πολίτην Μ, πόλιν Orellius ind. lect. Turic. 1834, 8 Di, πολίτευμ' coni. Hu 19 πολιτικῶν Orellius l. c. Di, πολλῶν Μ, κοινῶν Lu Be

III. RES ASIAE.

1261 32 (32, 3)] "Οτι κατὰ τὴν Άσίαν Προυσίας [1089 μεν εξέπεμψεν είς την Ρώμην ποεσβευτάς μετά Γαλα-2 των τούς κατηγορήσοντας Ευμένους, οδτος δε πάλιν τὸν ἀδελφὸν "Ατταλον έξαπέστειλεν ἀπολογησόμενον 5 3 πρός τὰς διαβολάς. 'Αριαράθης δὲ τῆ τε 'Ρώμη στέφανον από χουσών μυρίων έπεμψε καί πρεσβευτάς τούς διασαφήσουτας τη συγκλήτω την πρός του Τεβέριον ἀπάντησιν αὐτοῦ καὶ καθόλου παρακαλέσοντας διασαφείν ύπεο ών αν δέωνται, διότι παν ποιήσειν 10 ετοιμός έστι 'Ρωμαίοις το παραγγελλόμενον. -"Ότι τοῦ Μηνοχάρους παραγενηθέντος είς 33 (32, 4)] την Άντιδηειαν πρός Δημήτριον καί διασαφήσαντος τῶ βασιλεῖ τὴν γεγενημένην ἔντευξιν αὐτῶ πρὸς [1090] 2 τούς περί Τεβέριον έν τῆ Καππαδοκία, νομίσας ὁ 15 βασιλεύς αναγκαιότατον είναι των παρόντων τὸ τούς προειρημένους ἄνδρας έξομιλησαι καθ' ὅσον οἶός τ' 3 ήν, πάντα τάλλα πάρεργα ποιησάμενος διεπέμπετο πρός τούτους, τὸ μὲν πρῶτον εἰς Παμφυλίαν, μετὰ δὲ ταῦτα

πάλιν εἰς Ῥύδον, πάντα ποιήσειν Ῥωμαίοις ἀναδεχό- 20 μενος, ἔως ἐξειργάσατο βασιλεὺς ὑπ αὐτῶν προσαγορευ-

^{2—11} X 219^u s., 0 248^τ, U* 260 s., Ur CXIX; v. Me 14 ss., 31 5 s. εξαπέστειλεν post "Ατταλον inserit Sch., post διαβολάς Hu, εξαποστείλας post στέφανον vs. 6 Υ 6 διαβολάς Ur pro έπιβολάς 8 τὴν Sch., τήν τε Υ, τὴν τότε coni. Hu τιβέφιον Υ, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 9 καl—10 διασαφεῖν Υ, om. U* Ur, add. Ca 952, v. BW IV cap. I 3 10 δέονται Υ, corr. Ur πᾶν] παῖδα Ο ποιεῖν Di, sed v. Kaelkerun l. c. 281 12—361, 7 Χ 220^τ—221^τ, 0 248^τs., U* 261s., Ur CXX; v. Me 14 ss., 31 15 τιβέφιον Υ, p. 361, 1 τιβέφιος Υ, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 17. 18 οῖ δε τ' ἦν Ο 19 Υ^m: βάδος 20 βάδον Υ, ρόδον Ο (secundum de Boorium) Ur 21 ἐξειργάσατο Υ Rei 719 s. Sch, ἐξειργάσαιτο Ur, ἐξειργάσαντο Ca 952 vulgo

θηναι. και γὰρ ἡν ὁ Τεβέριος εὕνους αὐτῷ διαφερόν- 4 τως διὸ και μεγάλα συνεβάλετο πρὸς τὸ καθικέσθαι 1262] και κτήσασθαι τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτόν. ὁ δὲ 5 Δημήτριος τυχὼν τῆς προειρημένης ἀφορμῆς εὐθέως 5 εἰς τὴν Ῥώμην ἔπεμπε πρεσβευτὰς στέφανόν τε κομίζοντας και τὸν αὐτόχειρα τοῦ Γναΐου γεγονότα και σὸν τούτοις τὸν κριτικὸν Ἰσοκράτην.

² συνεβάλετο Y Sch (v. Hu E.Z. XXI 18), συνεβάλετο Ur vulgo καθίκεσθαι Y, corr. Ur καθικ. (τῆς προθέσεως) coni. Hu 3 αὐτῶν Y, αὐτῷ Ur vulgo, αὐτὸν Ur not. 92 Ben 301 Hu; sententia videtur Hultschio ab epitomatore esse in brevius contracta.

FRAGMENTA LIBRI XXXII.

A. OLYMP. 155, 1.

I. RES ITALIAE.

1262 1 (5)] "Ότι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἦκον [1090 παρ' ᾿Αριαράθου πρέσβεις στέφανόν τε κομίζοντες ἀπὸ μυρίων χρυσῶν καὶ διασαφοῦντες τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν, ἢν ἔχει πρὸς τὰ ὙΡωμαίων πράγματα, * * * 5 2 καὶ τούτων μάρτυρας ἐπήγοντο τοὺς περὶ τὸν Τεβέριον. 8 ὧν ἀνθομολογησαμένων ἡ σύγκλητος τόν τε στέφανον ἀπεδέξατο μετὰ μεγάλης χάριτος καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτῆ νομιζομένων δώρων ἀνταπέστειλε, τόν τε 4 σκίπωνα καὶ τὸν ἐλεφάντινον δίφρον. τούτους μὲν 10 οὖν ἔξ αὐτῆς ἔτι πρὸ τοῦ χειμῶνος ἀπέλυσεν ἡ σύγ-5 κλητος. μετὰ δὲ τούτους ᾿Αττάλου παραγενηθέντος,

^{2-363, 8} X 221°s., 0 248°s., U* 262-264, Ur CXXI; v. Diod. 31, 28, Me 14 ss., 31, Stei 49 3 παρὰ Y, corr. Ben 301 BW 5 ***] lac. indicat Ern. Schulzius l. c. 53 s. et add. e Diod.: ξει δὲ τὴν δι' ἐκείνους γενομένην ἀπόρρησιν τοῦ γάμον καὶ φιλίας πρὸς Δημήτριον 6 ἐπήγοντο Di, ἐπέμποντο Y Ur, asterisco notavit Ca 953, ἐποιοῦντο vulgo post Rei 720 et Grom τιβέριον Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 7 τε ex X add. de Boorius, om. Y Ur vulgo 8 χαρᾶς O, corr. Om addito γρ' 10 σκήπονα X, σκήπωνα U** Ur Hu, σκηπίονα Ο, σκηπίωνα Ca 953 vulgo, corr. Di auctore Sch, v. Dittenbergerum syll. 3 n. 802, 111 11 οῦν Y Hu, om. U* Ur vulgo

ήδη τῶν ὑπάτων τὰς ἀρχὰς εἰληφότων, καὶ τῶν Γαλατῶν αὐτοῦ κατηγορησάντων, οῦς ἀπεστάλκει Προυσίας, (καὶ) πλειόνων έτέρων ἀπὸ τῆς ᾿Ασίας, διακούσασα 6 πάντων ἡ σύγκλητος οὐ μόνον ἀπέλυσε τῶν διαβολῶν 5 τὸν Ἅτταλον, ἀλλὰ καὶ προσαυξήσασα τοῖς φιλανθρώποις ἐξαπέστειλε καθ' ὅσον γὰρ ἀπηλλοτρίωτο 7 τοῦ βασιλέως καὶ διεφέρετο πρὸς τὸν Εὐμένη, κατὰ τοσοῦτον ἐφιλοποιεῖτο καὶ συνηῦξε τὸν Ἅτταλον.

"Οτι ήκον καὶ παρὰ τοῦ Δημητρίου τοῦ βασιλέως 2 (6)

1268] πρέσβεις οἱ περὶ τὸν Μηνοχάρην, στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν τῆ 'Ρώμη κομίζοντες, ᾶμα δὲ καὶ [1091 τὸν προσενέγκαντα τῷ Γναῖφ τὰς χείρας ἄγοντες. ἡ 2 δὲ σύγκλητος ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον διηπόρησε περὶ τυύτων πῶς δεῖ χρήσασθαι τοῖς πράγμασιν, ὅμως δὲ 8

15 προσεδέξατο καὶ τοὺς πρεσβευτὰς καὶ τὸν στέφανον τούς γε μὴν ἀγομένους ἀνθρώπους οὐ προσεδέξατο. καίτοι γε Δημήτριος οὐ μόνον τὸν Λεπτίνην ἀπέστειλε 4 τὸν αὐτόχειρα τοῦ Γναῖου γενόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰσοκράτην. οὖτος δ΄ ἡν μὲν γραμματικὸς τῶν τὰς 5 το ἀκροάσεις ποιουμένων, φύσει δ΄ ὧν λάλος καὶ πέρπερος καὶ κατακορής προσέκοπτε μὲν καὶ τοῖς Έλλησιν, ᾶτε καὶ τῶν περὶ τὸν 'Αλκαῖον ἐν ταῖς Συγκρίσεσιν ἐπιδεξίως σκωπτόντων αὐτὸν καὶ διαχλευαζόντων, παρα- 6

² ἀπέσταλιε Y, corr. Be auctore Sch 3 καl add. Ur 8 έφιλοποιεῖτο Y Sch, έφιλοπονεῖτο U*, έφιλοφονεῖτο Ur vulgo συνηύξετο Y, corr. Rei 720 Sch 9—366,7 X 221"—224", 0 249"—250", U* 264—269, Ur CXXII; v. Diod. 31, 29. 30, App. Syr. 47, Me 16, 31 9 X": μηνόχαφις 10 μηνόχαφιν Y, corr. Rei 720 Sch 11 α μα—22 Συγκρίσεσιν om. O 14 τούτων] τοῦ Herwerdenus Mnemos. 1874, 78, sed v. Kaelkerum l. c. 273 19. 20 δὲ Y, corr. Ben 302 BW 19 ταῖς et ὰς super αῖς X 22 Συγκρίσεσιν] titulum libelli ab Alcaeo editi agnovit Sch in lex. 572, συγκυρήσεσιν Rei 720 23 σποπτόντων Y, corr. Ur

γενόμενος δ' εἰς τὴν Συρίαν καὶ καταφρονήσας τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἠρκεῖτο περὶ τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων 7 ποιούμενος τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, φάσκων δίκαια πεπονθέναι τὸν Γνάιον, δεῖν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους πρεσβευτὰς ἀπολωλέναι πρὸς τὸ μηδὲ τὸν ἀγγελοῦντα καταλειφθῆναι τοῖς 'Ρωμαίοις τὸ γεγονός, ῖνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμά-8 των καὶ τῆς ἀνέδην ἐξουσίας. τοιαῦτα μὲν οὖν ρίψολογῶν ἐνέπεσεν εἰς τὴν προειρημένην ἀτυχίαν.

3 (7) Έγένετο δέ τι περί τοὺς προειρημένους ἄξιον 10 2 μνήμης. ὁ μὲν γὰρ Λεπτίνης μετὰ τὸ προσενεγκεῖν Γναῖφ τὰς χεῖρας εὐθέως ἐν τῆ Λαοδικεία περιήει φανερῶς, φάσκων δίκαια πεποιηκέναι καὶ μετὰ τῆς 8 τῶν θεῶν γνώμης ταῦτα πεπραχέναι. τοῦ δὲ Δημητρίου παραλαβόντος τὰ πράγματα, προσεπορεύετο 15 τῷ βασιλεῖ, παρακαλῶν αὐτὸν μὴ δεδιέναι (διὰ) τὸν Γναῖου φόνον μηδὲ βουλεύεσθαι μηδὲν δυσχερὲς 1264 4] κατὰ τῶν Λαοδικέων αὐτὸς γὰρ εἰς τὴν Ῥώμην πορεύσεσθαι καὶ διδάξειν τὴν σύγκλητον ὅτι μετὰ τῆς τῶν θεῶν γνώμης ταῦτα πεποίηκεν. καὶ πέρας διὰ 20 τὴν έτοιμότητα καὶ προθυμίαν οὖτος μὲν ἄνευ δεσμῶν

¹ δὲ U* Ur vulgo, δ' Y Hu 2 οόπ είστο O 4 πεπονθέναι Ur pro πεποιηπέναι 6 καταληφθήναι Y, corr. Ur τοῖς et ῶν super οῖς O 7 γεγονὸς Y ante Ur, γεγονὼς U* 8 ἀνέθην Didotiana auctore Sch, ἀναίδης Y, ἀναίσης O, ἀναιδοῖς Ur vulgo ἐξαισίας O 9 ἡσυχίαν X, ἀτυχίαν corr. X^m 11 προσενέγκαι Y, corr. BW Fleckeis. annal. 1884, 115 12 γαίφ O 12. 13 περιήει φανερῶς, Be, περιήει, φανερῶς Ur vulgo 13 πεποιηπέναι Y Be, πεπονθέναι τὸν γνάιον Ur vulgo, πεποιηπέναι τὸν Γνάιον (Γάιον D) Rei 721 Sch Didotiana Di 14 πεπραχθέναι O, unde πεπρᾶχθαι coni. Be 16 δεδιέναι Y, μετιέναι Na 248 Di, δεδιέναι (διὰ) BW 17 φόνον O (in textu) ante Ur, φόβον Y, O intra lineas 18 λαοδικάων X ante Ca 954, λαοδικαίων Y, λαοδικαιέων Ur 19 πορεύεσθαι Y, corr. Ur 21 post έτοιμ. add. et del. πεποίηκεν. καὶ πέρας διὰ O

ήγθη καὶ φυλακής, ὁ δ' Ἰσοκράτης ἐμπεσὼν εἰς την 6 αλτίαν όλοσχερώς παρεξέστη τη διανοία. του κλοιού δ' αὐτῷ περί τὸν τράγηλον περιτεθέντος καὶ τῆς άλύσεως. σπανίως μέν και την τροφήν προσίετο, τῆς δὲ ε τοῦ σώματος θεραπείας είς τέλος ἀπέστη. διὸ καί 7 παρεγένετ' είς την 'Ρώμην θέαμα θαυμάσιον, είς δν άποβλέψας άν τις δμολογήσειεν διότι καὶ κατά σῶμα καί κατά ψυγήν οὐδέν έστιν άνθρώπου φοβερώτερον, δταν απαξ αποθηριωθή. ή τε γαρ όψις εκτόπως ήν 8 10 αὐτοῦ φοβερὰ καὶ δηριώδης, ὡς ἄν πλεῖον ἐνιαυτοῦ μη του δύπου, μη τους συυχας, μη τας τρίχας άφηρημένου, τά τε κατά την διάνοιαν έκ (της) των δμμάτων 9 έμφάσεως καλ κινήσεως τοιαύτην έποιεῖτο τὴν φαντασίαν ώστε τὸν θεασάμενον πρὸς πᾶν ζῶον έτοιμότερον ἂν 15 προσελθείν ἢ πρὸς ἐκείνον. ὁ δὲ Λεπτίνης μένων ἐπὶ 10 της έξ άρχης προαιρέσεως είς τε την σύγκλητον ετοιμος ην είσπορεύεσθαι πρός τε τους έντυγχάνοντας άπλως άνθωμολογείτο περί της πράξεως, καὶ προσδιωρίζετο μηδέν αύτῶ δυσγερές ἀπαντήσειν ὑπὸ Ῥωμαίων. 20 καὶ τέλος εὐστόχησε τῆς ἐλπίδος ἡ γὰο σύγκλητος, ὡς 11 έμολ δοκείν, ύπολαβοῦσα διότι δόξει τοίς πολλοῖς ἔχειν

¹ δὲ σοκράτης YO^1 , δὲ σωκράτης U^* et mutatus pr. m. O, δὲ Ισοκράτης Ur, corr. Ben 301 Hu 2 κλοιοῦ δ΄ BW pro δὲ κλοιοῦ 3 ἀλύσεως Y, corr. Ca 955 τῆς ἀλύσεως Y scil. τῆς τοῦ κλοιοῦ, τ. Rich - Müller, ill. Wörterb. d. röm. Alterth. Parisiis et Lipsiae 1862, 172 6 παρεγένετο Y, corr. Ben 302 BW 6 $El_{\rm S}$ δν — 15 έκεῖνον: M 79, 16 — 23 Hey 6 Es. Om: γνωμικόν, Om: ὅρα, U^* το σημείωσαι 7 ὁμολογήσειεν X BW, ὁμολογήσειεν Y^* M^* Ur vulgo 10 ἀν Di, ἀνον Y, ἀνθρώπου M^* Ur vulgo 11 ρύπον Y^* M^* Didotiana, ρῦπον Ur vulgo αφημομμένου M^* (U^*) Ur, ἀφηριμένου Y 12 τῆς add. M^* (?) Ca 955 13 ποιεῖτο O, ἐποίει coni. Di praef. IV 12, sed τ. 29, 24, 15 τὴν om. M secundum Bo 14 ζῶον YM, corr. Di 18 ἀνθομολογεῖτο Y Ur, ἀνθομολογεῖτο Y, corr. Ca 955 19 αὐτῷ Y, corr. Be 21 δοκεῖ Y, δοκεῖν Ben 301 BW

τοῦ φόνου δίκην, ἐὰν τοὺς αἰτίους παραλαβοῦσα τιμωρήσηται, τούτους μὲν οὐ προσεδέξατο μικροῦ δεῖν, 12 ἐτήρει δὲ τὴν αἰτίαν ἀκέραιον, ὥστ' ἔχειν ἐξουσίαν, 13 ὅτε βουληθείη, χρήσασθαι τοῖς ἐγκλήμασι. διὸ καὶ τὴν ἀπόκρισιν ἔδωκε τοιαύτην τῷ Δημητρίῳ, διότι τεύξεται 5 1265] τῶν φιλανθρώπων, ἐὰν τὸ ἰκανὸν ποιῆ τῆ συγκλήτῳ κατὰ τὴν τῆς ἀρχῆς ἐξουσίαν. —

14 [†]Ηκον δὲ καὶ παρὰ τῶν Αχαιῶν πρέσβεις οἱ περὶ Ξένωνα καὶ Τηλεκλῆν ὑπὲρ τῶν κατητιαμένων, καὶ

15 μάλιστα τοῦ Πολυβίου καὶ τοῦ Στρατίου χάριν· τοὺς 10 μὲν γὰρ λοιποὺς σχεδὸν ἄπαντας ὁ χρόνος ἤδη κατ-

16 αναλώκει, τούς γε δὴ καὶ μνήμης ἀξίους. παρῆσαν δ' οἱ πρέσβεις ἐντολὰς ἔχοντες ἀπλῶς ἀξιωματικὰς χάριν
17 τοῦ πρὸς μηδὲν ἀντιφιλονικεῖν τῆ συγκλήτφ. εἰσ-

17 του προς μησεν αντιφικονικειν τη συγκλητώ. εισπορευθέντων δε και ποιησαμένων τοὺς άρμόζοντας 15 λόγους, οὐδ' ὡς οὐδεν ἠνύσθη, τὸ δ' ἐναντίον ἔδοξε τῆ συγκλήτω μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων.

II. RES GRAECIAE.

1277 4 (19)] "Ότι Λυκίςκου τοῦ Αἰτωλοῦ ταρα- [1104 χώδους ὄντος καὶ θορυβώδους, ἀναιρεθέντος 20

¹ παραλαβόντα Y, corr. Ur 2 μιπροῦ δεῖν asterisco notavit Ca 955, sed v. Rei 721 7 τῆς ἀρχῆς Di e Diod. 31, 30, έξ ἀρχῆς (Y) vulgo 8—17 X 224°s., 0 251°, U° 269 s., Ur CXXII; v. Me 16, 31. Haec ecloga inde ab Ursino cum antecedenti invitis codicibus coniungitur, codicum auctoritatem restituit Sch 8 Y° άχαιοι 9 ξενῶνα Y, corr. Ur 11 πλείστους Y, λοιποὺς corr. Wielandtius l. c. 58 BW 10. 11 τοὺς μὲν—11 ἄπαντας] σχεδὸν γὰρ ἄπαντας, εἰ δὲ μήγε, τοὺς πλείστους Na 363 (coll. 9, 1, 3. 12, 4°, 3. 28, 9, 6) Di 11 παταναλόνει Y (sed α ante ν videth deletum in X) Ur vulgo, πατηναλόνει Ο Hu 14 ἀντιφιλονεικεῖν Y, corr. Di, ν ad 21, 20, 1 16 \mathring{w} ς U^* Ur, \mathring{w} ς Y 19—367, 8 M 79, 23—30 Hey; ν . Me 19s., 31 20 δορυβώδους legit Hey, δουριώδους M secundum Ma, unde δηριώδους Ge

δὲ τούτου, τὸ έξῆς οἱ Αἰτωλοὶ ὑμοφρονηςαν καὶ ὑμονόη
ςαν ένὸς ἀνθρώπου παραχωρήσαντος τηλικαύτη τίς 2
ἐστιν, ὡς ἔοικε, δύναμις ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων φύσεσιν, ὥστε μὴ μόνον στρατόπεδα καὶ πόλεις, ἀλλὰ καὶ

τὰς ἐθνικὰς συστάσεις καὶ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς

τῆς οἰκουμένης δι' ένὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ κακίαν

ποτὲ μὲν τῶν μεγίστων κακῶν, ποτὲ δὲ τῶν μεγίστων

ἀγαθῶν πείραν λαμβάνειν. —

"Ότι Λυκίσκος κάκιστος ὢν καλῶς κατέστρεψε τὸν 3 10 βίον, ὥστε τοὺς πλείστους εἰκότως ὀνειδίζειν τῆ τύχη διότι (τὸ) τῶν ἀγαθῶν ἀνδοῶν ἀθλον τὴν εὐθανασίαν τοῖς χειρίστοις ἐνίοτε περιτίθησιν. —

"Ότι τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν καλῶς διετέθη, 5 (20) κατεσβεσμένης ἐν αὐτοῖς τῆς ἐμφυλίου στάσεως (21)
16 μετὰ τὸν Λυκίσκου θάνατον, καὶ Μνασίππου τοῦ 2 Κορωναίου μεταλλάξαντος τὸν βίον βελτίων ἡν ἡ διάθεσις κατὰ τὴν Βοιωτίαν, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀκαρνανίαν Χρέμα γεγονότος ἐκποδών. σχεδὸν γὰρ 3 ώσανεὶ καθαρμόν τινα συνέβη γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος, τοῦν ἀλιτηρίων αὐτῆς ἐκ τοῦ ξῆν μεθισταμένων. καὶ 4 γὰρ καὶ τὸν Ἡπειρώτην Χάροπα συνεκύρησε κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ἐν Βρεντεσίφ μεταλλάξαι τὸν βίον. τὰ δὲ κατὰ τὴν Ἡπειρον ἔτ' ἐν ἀκαταστασίαις ἡν καὶ 5

¹ ἀμοφρόνησαν καὶ del. Di, συνεφρόνησαν καὶ Hu
9—12 M 79, 30—80, 1 Hey; v. Me 19 s., 31 11 τὸ add. Hey
Zeitschr. f. Alterthumsw. 1847, 327 Be ἀθανασίαν | legerat
Ma, εὐθανασίαν M secundum Hey, idem coniecerat Lu
13—370, 19 P 295^r—296^r, Va 162; v. Diod. 31, 31, Me 19 s., 31
14 αυτοίσ (s. acc.) P, αὐτοίς Va vulgo, αὐτοίς Hu 15 μενασίπου
P, corr. Va 16 κυρωναίου P, corr. Va 18 χρεματα (s. acc.)
P, Χρεμάτα Va vulgo, Χρεμία Di, corr. Hu (v. ad 28, 5, 1),
qui praeterea coni. Χρέμα τότε 20 μεθεσταμένων Contos Bull.
corr. hell. 1877, 64 s. 23 ξτι P, corr. Ben 302 BW

ταραγαίς, (ώς κατά) τούς ἐπάνω γρόνους, διὰ τὴν Χάροπος ωμότητα και παρανομίαν, έξ οδ συνέβη τελε-6 σθηναι τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον. μετὰ (γὰρ) τὸ κατακοίναι Λεύκιον 'Ανίκιον καὶ (Λεύκιον Αἰμίλιον 1278] ἀνελεῖν) τοὺς μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, τοὺς 5 δ' ἀπαγαγείν είς την 'Ρώμην, δσοι και βραγείαν ύπ-7 οψίαν είχου, τότε λαβών δ Χάροψ την έξουσίαν [1105 δ βούλοιτο πράττειν, οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν ὁποῖον οὐκ 8 έποιει, τὰ μὲν δι' αύτοῦ, τὰ δὲ διὰ τῶν φίλων, ᾶτε νέος μεν ων αύτος κομιδή, συνδεδραμηκότων δε προς 10 αὐτὸν τῶν γειρίστων καὶ τῷν εἰκαιοτάτων ἀνθρώπων 9 διὰ τὸν ἐχ τῶν ἀλλοτοίων νοσφισμόν, εἶγε δ' οἶον έφεδρείαν και ροπήν πρός το πιστεύεσθαι διότι πράττει κατά τινα λόγον α ποιεί και μετά της 'Ρωμαίων γνώμης τήν τε προϋπάρχουσαν αὐτῷ σύστασιν 15 πρός τούς προειρημένους και πρός ταύτη Μύρτωνα πρεσβύτην ἄνθρωπον καὶ τὸν υίὸν αὐτοῦ Νικάνορα, 10 τάλλα τε μετρίους άνθρώπους καλ δοκούντας είναι 'Ρωμαίων φίλους, οἱ πολύ τι κεγωρισμένοι τὸν πρὸ τοῦ γρόνον ἀπάσης ἀδικίας οὐκ οἶδ' ὅπως τότε συν- 20 επέδωκαν αύτους είς το συνεπισχύειν και κοινωνείν

¹ τοὺσ ἐπάνω χρόνουσ P, (καθάπερ) τοῖς ἐπάνω χρόνοις Va vulgo, (καθάπερ ἐν) τοῖς ἐπάνω χρόνοις Hertleinius progr. Wertheim. 1865, 18, (ὡς ἐν) τοῖς ἐπάνω χρόνοις Di, (ὡς κατὰ) τοὺς ἐπάνω χρόνους Di, (ὡς κατὰ) τοὺς ἐπάνω χρόνους Hu, v. 1, 43, 2 3 Τοτι μετὰ P (novam eclogam incipiens), μετὰ (γὰρ) Sch partim auctore Va ann. 28 4 καταπρίναι P, corr. Didotiana ἀνί|πιον παὶ P Va vulgo, Aνίκιον Hu, Aνίκιον καὶ (Λεύκιον Alμίκιον ἀνελεῖν) B W coll. Liv. 45, 34, Pol. 30, 15, Plut. Aemil. Paull. 29 5 post τοὺς μὲν add. αὐτοῦ (vel παραχρῆμα) πολάσαι vel ἀνελεῖν vel θανατῶσαι Rei 766 s. 6 δε (s. acc.) P, δὲ Va vulgo, corr. Be 12 δε (s. acc.) P, δὲ Va vulgo, corr. Be 12 δε (s. acc.) P, δὲ Va vulgo, corr. Be 10 καὶ πρὸς τοὺς P Va vulgo, πρὸς τοὺς Sch 18 τάλλάδε| P, τᾶλλα γε Va vulgo, corr. Di 21 αὐτοὺς Be, αὐτοῖο P, αὐτοὺς Va vulgo, corr. Di 21 αὐτοὺς Va vulgo

ταῖς τοῦ Χάροπος ἀνομίαις. ἐπειδὴ δ' ὁ προειρημένος 11 τοὺς μὲν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀναφανδὸν ἐφόνευσε, τοὺς δ' ἐν ταῖς ἰδίαις οἰκίαις, ἐνίους δ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπαποστέλλων ἐδολοφόνησε καὶ πάν- 5 των τῶν τεθνεώτων ἔξηνδραποδίσατο τοὺς βίους, ἄλλην ἐπεισῆγε μηχανήν. προέγραφε γὰρ τοὺς εὐκαιροῦντας 12 τοῖς βίοις φυγάδας, οὐ μόνον ἄνδρας ἀλλὰ καὶ γυναῖκας ἀναταθεὶς δὲ τὸν φόβον τοῦτον ἔχρηματίζετ' ἀεὶ 13 τοὺς μὲν ἄνδρας δι' ἐαυτοῦ, τὰς δὲ γυναῖκας διὰ τῆς 10 μητρὸς Φιλώτιδος πάνυ γὰρ εὐφυὲς ἔγένετο καὶ τοῦτο 14 τὸ πρόσωπον, πρὸς δὲ βίαν καὶ πλεῖόν τι δυνάμενον συνεργεῖν ἢ κατὰ γυναῖκα.

'Επειδὴ δὲ πάντας καὶ πάσας ἐξηργυρίσαντο 6 (21) κατὰ τὸ δυνατόν, εἰσῆγον εἰς τὸν δῆμον οὐδὲν

15 ἦττον ἄπαντας τοὺς προγεγραμμένους. οἱ δὲ πολλοὶ 2 τῶν ἐν τῆ Φοινίκη τὰ μὲν διὰ τὸν φόβον, τὰ δὲ καὶ

1279] δελεαζόμενοι διὰ τῶν περὶ τὸν Χάροπα κατέκριναν οὐ φυγῆς ἀλλὰ θανάτου πάντας τοὺς προσαγγελθέντας ὡς ἀλλότρια φρονοῦντας 'Ρωμαίων. οὖτοι μὲν οὖν 3

20 πάντες ἔφυγον, ὁ δὲ Χάροψ ὥρμησεν εἰς τὴν 'Ρώμην, ἔχων χρήματα καὶ τοὺς περὶ τὸν Μύρτωνα μεθ' αὐτοῦ, βουλόμενος ἐπισφραγίσασθαι διὰ τῆς συγκλήτου τὴν

³ δε (8. acc.) ἐν P, δὲ ἐν Va vulgo, corr. Di 5 ἐξηνδραποδίσατο τοὺς νἰοὺς (vel ἐξηνδραποδίσατο τοὺς παϊδας) καὶ ἐνοσφίσατο (cum hiatu) τοὺς βίους coni. Sch, ἐξηργυρίσατο τοὺς βίους coni. Hu coll. Diod. 22, 1, 3 6 προσέργαφε P, corr. Va 8 ἐχρηματίζετο P, corr. Ben 302 BW 10 Φιλάτιδος Di, φιλότητ P, φιλότιδος Va vulgo, Φιλάτας Diod. εὐφνὴσ ἐγένετο κατατούτο P (Va vulgo), εὐφνὲς corr. Sch e Diod., καὶ τοῦτο Wesselingius ad Diod. Π 588, 51 13 καὶ πάσασ P (BW), om. Va vulgo, εἰσάπαξ Hu ἐξηργυρολόγησαν coni. Hu, sed v. Wesselingium ad Diod. Π 562, 88 17 τῶν Va pro τὸν 18 εἰσαγγελθέντας Na 257, sed v. Steph. thes. VI 1843 C 20 ὁ δὲ Didotiana auctore Sch pro δ τε

4 αύτοῦ παρανομίαν. ἐν ῷ καιρῷ κάλλιστον μὲν [1106 έγένετο δείγμα της 'Ρωμαίων αίρέσεως, κάλλιστον δέ θέαμα πασι τοις Ελλησι τοις παρεπιδήμοις, μάλιστα 5 δε τοις ανακεκλημένοις. δ τε γαρ Μάρκος, αρχιερεύς ου και πρώτος της συγκλήτου γραφόμενος, ο τε Λεύ- 5 κιος δ του Περσέα νικήσας, μεγίστην έχων πίστιν καί δύναμιν, πυνθανόμενοι τὰ πεπραγμένα τῷ Χάροπι κατὰ την "Ηπειοον έκωλυσαν είς τὰς οίκίας αύτων είσιέναι 6 του Χάροπα. οδ γενομένου περιβοήτου πάντες έγενήθησαν οί παρεπιδημούντες περιχαρείς, αποδεχόμενοι 10 7 τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων, μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ Χάροπος είσελθόντος είς την σύγκλητον, οὐ συγκατέθετο τοις αξιουμένοις ούδ' έβουλήθη δοῦναι δητήν 8 ἀπόκρισιν, άλλὰ τοῖς ἀποστελλομένοις πρεσβευταῖς ἔφη δώσειν έντολας έπισκέψασθαι περί τῶν γεγονότων. 15 9 δ δὲ Χάροψ ἀναχωρήσας ταύτην μὲν τὴν ἀπόκρισιν άπεσιώπησε, γράψας δὲ πρὸς τὴν ίδιαν ὑπόθεσιν άρμόζουσαν απήγγειλεν ώς συνευδοκούντων 'Ρωμαίων

B. OLYMP. 155, 2.

20

τοις ύπ' αὐτοῦ πραττομένοις.

I. RES ITALIAE.

1275 7 (17)] "Ότι παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἤκον πρέ- [1101 σβεις * * * καὶ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν οἱ περὶ Θεαρίδαν καὶ 1276 2] Στέφανον ὑπὲρ τῶν Δηλίων. τοῖς γὰρ Δηλίοις

¹ αὐτοῦ P, corr. Be 4 Μάρχος] 'M. Aemilius Lepidus' Va ann. 28 12 συγκατέθετο P ut emendaverat Gro not. 452 s., συνεκάθετο Va 22—371, 12 X 225 s., 0 251 s., U* 270 s., Ur CXXIII; v. Me 18 s., 31 23 ***] lac. indicat Campius l. c. 1524; desunt legatorum nomina 24 δηλίων Ur in marg. vulgo ante Sch, Hu IV 1401, ξυσίων Y vulgo post Sch, ξοδίων Ur

δοθείσης ἀποκρίσεως παρὰ 'Ρωμαίων, μετὰ τὸ συγχωρηδῆναι τὴν Δῆλον τοις Ἀθηναίοις, αὐτοις μὲν ἐκχωρείν
ἐκ τῆς νήσου, τὰ δ' ὑπάρχοντα κομίζεσθαι, μεταστάντες 8
εἰς 'Αχαίαν οι Δήλιοι καὶ πολιτογραφηθέντες ἐβούδ λοντο τὸ δίκαιον ἐκλαβείν παρὰ τῶν 'Αθηναίων κατὰ
τὸ πρὸς τοὺς 'Αχαιοὺς σύμβολον. τῶν δ' 'Αθη- [4 1102
ναίων φασκόντων μηδὲν εἶναι πρὸς αὐτοὺς τῆς δικαιοδοσίας ταύτης, ἠτοῦντο ρύσια τοὺς 'Αχαιοὺς οὶ Δήλιοι
κατὰ τῶν 'Αθηναίων. ὑπὲρ ὧν τότε πρεσβεύσαντες 5
10 ἔλαβον ἀπόκρισιν κυρίας εἶναι τὰς κατὰ τοὺς νόμους
γεγενημένας παρὰ τοῖς 'Αχαιοῖς οἰκονομίας περὶ τῶν
Δηλίων.

II. RES PERGAMI.

1279] "Ότι Εὐμένης ὁ βασιλεὺς τῆ μὲν [8 (22) 1106
15 σωματικῆ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, τῆ
δὲ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσανείχεν, ἀνὴρ ἐν μὲν 2
τοῖς πλείστοις οὐδενὸς δεύτερος τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων γενόμενος, περὶ δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ κάλλιστα μείζων καὶ λαμπρότερος. ὅς γε πρῶτον μὲν παραλαβῶν 3
20 παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν συνεσταλμένην τελέως εἰς ὀλίγα καὶ λιτὰ πολισμάτια ταῖς μεγίσταις τῶν καθ'
1280] αὐτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἰδίαν ἀρχήν, οὐ τύχη τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος, οὐδ' ἐκ 4

¹ δοθείσης Di, διαδοθείσης Y vulgo, διασωθείσης O 3 (μή) πομίζεσθαι Na 135 $\,$ 5 έκλαβεῖν Sch pro έκεῖ λαβεῖν 6 σύμβολον -8 Αχαιοὺς om. O 14 -372, 9 P 296 $^{\circ}$, Va 166, Suid.: Εὐμένης, βασιλεὺς Μακεδόνων (sic)· ∂_{S} τῆ μὲν πτλ.; v. Me 20, 31 16 προσαντεῖχεν P Suid., corr. Rei 767 BW; v. Hewlettium Americ. Journ. of Philol. 1891, 440 ann. 1 et cf. 16, 5, 7 218. τῶν παθ' αὐτὸν -372, 2 τῆς αὐτοῦ: Suid. v. περιπέτεια 23 ἀρχήν Va e Suida, τύχην P

περιπετείας, άλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας, 5 ἔτι δὲ πράξεως τῆς αὐτοῦ. δεύτερον φιλοδοξότατος ἐγενήθη καὶ πλείστας μὲν τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων πόλεις Έλληνίδας εὐεργέτησε, πλείστους δὲ κατ' ἰδίαν 6 ἀνθρώπους ἐσωματοποίησε. τρίτον ἀδελφοὺς ἔχων 5 τρεῖς καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ πρᾶξιν * * *, πάντας τούτους συνέσχε πειθαρχοῦντας αὐτῷ καὶ δορυ- [1107 7 φοροῦντας καὶ σῷζοντας τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. τοῦτο δὲ σπανίως εὐροι τις ἄν γεγονός.

C. OLYMP. 155, 3.

10

I. RES ITALIAE.

1276 9 (18)] "Οτι τῶν Ἰσσίων πλεονάκις πεπρε- [1102 σβευκότων εἰς τὴν Ῥώμην καὶ διασαφούντων ὅτι Δελματεῖς τὴν χώραν ἀδικοῦσι καὶ τὰς πόλεις τὰς 2 μετ' αὐτῶν ταττομένας αὐται δ' εἰσὶν Ἐπέτιον καὶ 15 Τραγύριον ὁμοίως δὲ καὶ τῶν Δαορσῶν ἐγκαλούντων, 3 ἐξαπέστειλεν ἡ σύγκλητος πρεσβευτὰς τοὺς περὶ Γάιον

² αὐτοῦ P, corr. Va e Suida 4 εὐηςτέτησε Suid. Di, sed v. Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr. Berol. 1900, § 64, 14 5 ἐσωματοποίησεν Suid. 6 πράξιν| P, post πρᾶξιν lac. indicat et add. ἀμμάζοντας Va ann. 29, ὅντας ὁμοιοτάτονς αὐτῷ BW 7 αὐτῷ P Suid., corr. Be 8 σάζοντασ P Suid., corr. Hu 9 ἂν εῦροι τις Suid. codices A et E 12–373, 9 X 225 u –226 u , 0 25 u 8., U^* 271–273, Ur CXXIV; v. Liv. epit. 47, Me 18s., 31 12 i Iσσίων Io. Lucius de regno Dalmatiae et Croatiae lib. 50, cap. 1 p. 10 Sch, νισσίων Y, λιψίων Ur, λισσίων Ur not. 92s. vulgo post i Iσσίων add. uαὶ τῶν δασσαῦν (δασσῶν U^*) Y, καὶ τῶν δασσαριτῶν Ur vulgo, del. Sch παραπρεσβενκότων Y, παραπρεσβεν (sic) U^* , παραπρεσβενσάντων Ur, corr. Sch 15 δέ είσιν Y, corr. Ben 302 BW 16 τραγύλιον Y, corr. Ur δασσαῶν Y Ur, δασσαριτῶν Ur in marg., corr. Ca 956

Φάννιον ἐποπτεύσοντας τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα, καὶ μάλιστα τούτων τὰ κατὰ τοὺς Δελματεῖς. οὖτοι δέ, 4 μέχρι μὲν ἔξη Πλευρᾶτος, ὑπήκουον ἐκείνω μεταλλάξαντος δὲ τούτου τὸν βίον, καὶ διαδεξαμένου Γεν-5 δίου τὴν βασιλείαν, ἀποστάντες ἀπὸ τούτου τοῖς ὁμόροις προσεπολέμουν καὶ κατεστρέφοντο τοὺς ἀστυγείτονας, ὧν ἔνιοι καὶ φόρους αὐτοῖς ἔφερον ὁ δὲ φόρος ἡν θρέμματα καὶ σῖτος. καὶ οἱ μὲν περὶ Φάν-5 νιον ἐπὶ τούτοις ἐξώρμηςαν. —

1281] "Ότι ὁ βατιλεὺτ ᾿Αριαράθητ παρ- [10 (24) 1108 εγένετο εἰτ τὴν ὙΡώμην ἔτι θερείας οὔσης:
τότε δέ, παρειληφότων ὑπάτων τὰς ἀρχὰς τῶν περὶ 2 τὸν Σέξτον Ἰούλιον (καὶ Λεύκιον Αὐρήλιον), ἐγίνετο περὶ τὰς κατ᾽ ἰδίαν ἐντεύξεις, οἰκείαν ποιούμενος περι15 κοπὴν καὶ φαντασίαν τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως.
παρῆσαν δὲ καὶ παρὰ Δημητρίου πρέσβεις οἱ περὶ τὸν 3 Μιλτιάδην πρὸς ἐκατέραν τὴν ὑπόθεσιν ἡρμοσμένοι καὶ γὰρ πρὸς ᾿Αριαράθην ἀπολογείσθαι καὶ κατηγορείν αὐτοῦ παρεσκευάζοντο φιλαπεχθῶς. ἀπεστάλκει δὲ καὶ 4 20 Ὀροφέρνης πρεσβευτὰς τοὺς περὶ Τιμόθεον καὶ Διογένην, στέφανόν τε κομίζοντας τῆ Ὑρώμη καὶ τὴν

¹ ἐποπτεύσοντας Υ Ca 956, ἐποπτεύσαντας U* Ur τὰ om. O 2 δαλματεῖς Υ, corr. Ur 3 ἔξη Υ Ur, ἔξει O, corr. Ca 956 πλευφάτους Υ, πλεύφατος Ur, corr. Hu ὑπήπουν Υ, corr. Ur 8 καl ol] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 681 9 τούτους Rei 722, sed v. Sch ἐξώφμησαν ex ἐξώφμισαν U* 10—374, 14 Χ 226—227°, O 252° s., U* 273—275, Ur CXXVI; v. Liv. epit. 47, Diod. 31, 32; 32°, Zonar. 9, 24 (p. 277, 16 ss. Pinder), Me 18 s., 31 11 θεφίας Υ, corr. Ca 958 12 ὑπάτων BW, τούτων Υ vulgo deletum post Ur 13 ἔξτον (s. acc.) Χ, ἔξτον Ο, ἔξστον U*, corr. Ur καλ Λεύκιον Λύφήλιον add. BW auctoribus Ca 958 et Campio l. c. 1526 18 περιαφαθου Χ, περὶ ἀριαφάθου Χ* (addito ἴσως) Υ Ur vulgo, τὰ περὶ Λριαφάθην Hu, corr. Rei 722 BW 19 παφασκευάζετο Χ, παφεσκευάζετο Υ Ur, corr. Ca 958 20 ὀλοφέρνης Χ, ὁλοφέρνης Υ Ur, corr. Sch

φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνανεωσομένους, τὸ δὲ πλεῖον συγκαταστησομένους (πρὸς) τὸν ᾿Αριαράθην 1282] καὶ τὰ μὲν ἀπολογησομένους, τὰ δὲ κατηγορήσον- 5 τας. ἐν μὲν οὖν ταῖς κατ' ἰδιαν ἐντεύξεσιν μείζω φαντασίαν εἶλκον οἱ περὶ τὸν Διογένην καὶ Μιλτιάδην, 5 ἄτε καὶ κατὰ τὸ πλῆθος πρὸς ἔνα συγκρινόμενοι καὶ κατὰ τὴν ἄλλην περικοπὴν εὐτυχοῦντες πρὸς ἐπται- 6 κότα θεωρούμενοι παραπλησίως δὲ καὶ περὶ τὴν τῶν 7 πραγμάτων ἐξήγησιν πολὺ περιῆσαν πᾶν μὲν γὰρ καὶ πρὸς παντοῖα λέγειν ἐθάρρουν, οὐδένα λόγον ποιού- 10 μενοι τῆς ἀληθείας, τὸ δὲ λεγόμενον ἀνυπεύθυνον ἡν, 8 οὐκ ἔχον τὸν ἀπολογησόμενον. λοιπὸν ἀκονιτὶ τοῦ ψεύδους ἐπικρατοῦντος, ἐδόκει σφίσι τὰ πράγματα [1104 κατὰ γνώμην χωρείν.

II. RES ASIAE.

15

1282 11 (25, 2)] "Ότι οὐκ ὀλίγοι τῶν ἀνθρώπων [1116 (33, 12*)] διὰ τὴν πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν καὶ τὸ πνεῦμα προσέθηκαν τοῖς χρήμασιν, οῖς ἸΟροφέρνης ὁ τῆς Καππαδοκίας βασιλεὺς κατάληπτος γενόμενος 2(3) ἀπώλετο καὶ τῆς βασιλείας ἔξέπεσεν. ἡμεῖς δὲ συγ-20 κεφαλαιωσάμενοι τὴν τούτου κάθοδον ἐπανάξομεν τὴν διήγησιν ἐπὶ τὴν εἰθισμένην τάξιν, ἡ χρώμεθα παρ᾽

² πλείου ex πλοίου O (πρός) του Άριαράθην Ηυ, του άριθμου Y, τῷ Άριαράθη Ur vulgo 4 ἐντεύξεσιν XU* Ur vulgo, ἐντεύξεσι O* Ηυ 7 προσεπταικότα Y Ur, corr. Ca 958 8 περί] παρὰ vel κατὰ Rei 722 10 πάντα Rei 722 11 ἀνυπεύθυνου XO ante Ur, ὁπεύθυνου U* 12 ἀκονητί Y, corr. Rei 723 Sch 16—375, 16 M 80, 1–18 Hey; de Oropiis v. Dittenbergerum syll. n. 308 ann. 3, cf. Me 20, 31 18 προσέθηκαν M Di, προσαπέθηκαν vulgo post Ge, v. 13, 2, 5 ἀσ όλοφέρνησ M, corr. Ge 21 τούτου] Ariarathis

όλην την πραγματείαν και γάρ νῦν ὑπερβάντες τὰ 3(4) κατὰ τὴν Ἑλλάδα προελάβομεν τῶν κατὰ τὴν ᾿Ασίαν τὰ κατά την Καππαδοκίαν διά το μηδεμίαν εύλονον έγειν διαίρεσιν του έκ της 'Ιταλίας απόπλουν και την έπλ 5 τὰ πράγματα κάθοδον [τοῦ] 'Αριαράθου. διόπερ 4(5) έπάνειμι δηλώσων τὰ κατὰ τὴν Ελλάδα νενόμενα περί 1288] τούς αὐτούς καιρούς. ἐν οἶς ἴδιον καὶ παρά- 5(6) λογον πράγμα συνέβη γενέσθαι περί την των Άρωπίων πόλιν ύπερ οδ τὰ μεν ἀναδραμόντες, τὰ δε 6(7) 10 προλαβόντες τοις χρόνοις συγκεφαλαιωσόμεθα την όλην πρᾶξιν, ΐνα μή κατὰ μέρος αὐτῆς οὕσης οὐδ' ὅλως ἐπιφανούς έν διηρημένοις χρόνοις απαγγέλλοντες εύτελη καὶ ἀσαφή ποιώμεν την διήνησιν. ὅταν νὰο μόλις 7(8) το όλον άξιον επιστάσεως φαίνηται τοις ακούουσιν, ή 15 πού γε τοίς κατά μέρος έκ διαστήματος λεγομένοις τὸν νοῦν προσέξει τις τῶν φιλομαθούντων; --

"Ότι κατὰ τὸ πλείστον (ἐν) ταῖς ἐπιτυχίαις ὡς 8(9) ἐπίπαν ἄνθρωποι συμφρονοῦσι, κατὰ δὲ τὰς ἀποτυχίας ἀσχάλλοντες τοῖς πράγμασιν ἐλκώδεις καὶ δύσκολοι το γίνονται πρὸς τοὺς φίλους. ὁ καὶ περὶ τὸν Όρο- 9(10) φέρνην συνέβη γενέσθαι, τῶν πραγμάτων αὐτῷ [1117 ἀντιπιπτύντων καὶ τῷ Θεοτίμῷ καὶ μεμφομένων ἀλλήλοις * * *.—

1282] 'Οροφέρνην ... δλίγον χρόνον Καπ- [10 (1) 1104 25 παδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς

² τὰ Ge, ταῦτα M 5 τοῦ del. Ben 304 BW, v. 3, 3, 6. 21, 45. 24, 1, 1. 31, 2, 13; 3, 1. 32, 1, 1; 32, 12 11 οὐδ΄ Ge, οὐχ M 16 τὸν νοῦν προσέξει BW, συμπράξει Μ; προσέξει Cobetus Mnemos. 1862, 13 άφιλομαθούντων M, corr. Ge 17—23 M 80, 19—23 Hey; v. Me 20, 31 17 ἐν add. Ma 18 ἄνθρωποι Di 20 ὁλοφέρνην legerat Ma vulgo, όλοφέρνην Hey, corr. Be 24—376, 2 Athen. 10 p. 440°; v. Me 20, 31

πατρίους άγωγάς φητιν έν τῆ τριακοττῆ δευτέρα είσαγωγείν τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν. —

1280 12 (22,8)] "Οτι "Ατταλος ὁ ἀδελφὸς Εὐμέ- [1107

(28) νους παραλαβών τὴν ἐξουσίαν πρῶτον
ἐξήνεγκε δείγμα τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ πράξεως 5
τὴν 'Αριαράθου καταγωγὴν ἐπὶ τὴν βασιλείαν.

D. OLYMP. 155, 4.

I. RES ITALIAE.

13 (23)] "Ότι τῶν περὶ τὸν Γάιον Φάννιον παρα- [1102

γεγονότων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος καὶ διασαφούντων 10

ὅτι τοσοῦτον ἀπέχοιεν οἱ Δελματεῖς τοῦ διορθοῦσθαί

τι τῶν ἐγκαλουμένων πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν φάσκοντας

ἀδικεῖσθαι συνεχῶς, (ὡς) οὐδὲ λόγον ἐπιδέχοιντο καθ
όλου παρ' αὐτῶν, λέγοντες οὐδὲν αὐτοῖς εἶναι καὶ

2 Ῥωμαίοις κοινόν· πρὸς δὲ τούτοις διεσάφουν μή(τε) 15

κατάλυμα δοθῆναι σφίσι μήτε παροχήν, ἀλλὰ καὶ τοὺς

ἵππους, οὺς εἶχον παρ' ἐτέρας πόλεως, ἀφελέσθαι τοὺς

3 Δελματεῖς μετὰ βίας αὐτῶν· ἑτοίμους δ' εἶναι καὶ τὰς

χεῖρας προσάγειν, εἰ μὴ συνείξαντες τῷ καιρῷ μετὰ

¹ φησιν] Polybius 2 τεχνητικήν cod. A Athenaei, τεχνητήν Meinekius in edit., τενθικήν Meinekius anal. ad Athen. 199, corr. Kaibelius, auctore Sch in lex. ν. τεχνητικός 3—6 P 296', Va 169, Suid. ν. ἄτταλος: οὐτος ὁ ἄτταλος παφαλαβών κτλ., quo tamen loco Suidas Attalum maiorem confundit cum minore; ν. Με 20 s., 31 5 αὐτοῦ P, corr. Va e Suida 9—377, 20 V 100"—101", W 68's., N 107"—109', U 376—379, Ur CXXV; ν. Stei 49 s. 9 γνάιον WN 12 ἐγκαλουμένων ex ἐγκαλωμένων V 13 συνεξεῖς Z, corr. Ur ὡς add. Di (ν. 2, 57, 3. 3, 8, 11. 5, 9, 9), ωστε Ur vulgo, ῶσι' Ben 302 Hu 14 αὐτοῖς Z, corr. Be 15 μὴ Z, corr. Di 18 αὐτῶν Z, corr. BW 19 σννείξαντες Z ante Ur, συνάξαντες U

πολλης ήσυχίας έποιήσαντο την απόλυσιν. ὧν ή σύγ- 4 κλητος ακούσασα μετ' έπιστάσεως ήνανάκτει μέν καλ έπὶ τῆ τῶν Δελματέων ἀπειθεία καὶ σκαιότητι, τὸ δὲ 1281] πλείστον υπέλαβε τον καιρον επιτήδειον είναι 5 πρός τὸ πολεμήσαι τοῖς προειρημένοις διὰ πλείους αίτίας. τά τε γὰρ μέρη ταῦτα τῆς Ἰλλυρίδος τὰ 5 νεύοντα πρός τον Άδρίαν ανεπίσκεπτα τελέως ήν [1108 αὐτοῖς, ἐξ οὖ Δημήτριον τὸν Φάριον ἐξέβαλον, τούς 6 τε κατά την Ίταλίαν άνθρώπους ούκ έβούλοντο κατ' 10 οὐδένα τρόπον ἀποθηλύνεσθαι διὰ τὴν πολυγρόνιον ελοήνην έτος γαρ ήν τότε δωδέκατον από τοῦ πρὸς 7 Περσέα πολέμου και των έν Μακεδονία πράξεων. διόπερ έβουλεύοντο, πόλεμον ένστησάμενοι πρός τούς 8 προειρημένους αμα μεν ώσανεί καινοποιήσαι τας δρμάς 15 καὶ προθυμίας τῶν ἰδίων ὅγλων, ἄμα δὲ καταπληξάμενοι τοὺς Ἰλλυριοὺς ἀναγκάσαι πειθαρχεῖν τοῖς ύπ' αὐτῶν παραγγελλομένοις. αὐται μὲν οὖν ἦσαν 9 αλτίαι δι' ας έπολέμησαν 'Ρωμαΐοι Δελματεύσι' τοῖς γε μην έκτὸς τὸν πόλεμον ἀνεδείκνυον, ὡς διὰ την εἰς 20 τούς πρεσβευτάς ύβριν κεκρικότες πολεμείν. -

1288] Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον παραγεγο- [14 (26) 1107 νότων πρεσβευτῶν ἐξ Ἡπείρου παρά τε

³ τη οπ. Ν ἀπιθεία V (ex ἀπνθεία) U, ἐπιθνμια (s. acc.) W, ἐπιθνμία N, corr. Ur εἰπαιότητι Na 229, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680 s. 7 την ἀσρίαν Z Ur, την ἀνσρίαν N, corr. Ca 957 8 post οδ add. et del. δη V 10 ἀποθηλύνεσθαι Rei 722 Di pro ἀπόλλυσθαι 13 ἐβουλεύοντο Ur, εασιλεύοντο (s. spir.) V, ἐασυλεύοντο (s. spir.) 13 ερουλεύοντο (s. spir.) 14 αποραγγελλουμένους (s. spir.) 15 ante αἰτίαι add. αἰ (s. spir.) 16 ἀναδεικνύειν (s. spir.) 27 ante (s. spir.) 27 ante (s. spir.) 17 αποραγγελλου 18 αναδεικνύειν (s. spir.) 27 ante (s. spir.) 28 ante (s. spir.) 29 ante (s. spir.) 20 ante (s. spir.) 30 ante (s. spir.) 31 ante (s. spir.) 32 ante (s. spir.) 32 ante (s. spir.) 32 ante (s. spir.) 32 ante (s. spir.) 33 ante (s. spir.) 34 ante (s.

τῶν τὴν Φοινίκην κατεχόντων καὶ παρὰ τῶν ἐκπεπτω-2 κότων καὶ ποιησαμένων λόγους κατὰ πρόσωπον, ἔδωκεν ἀπόκρισιν αὐτοῖς ἡ σύγκλητος ὅτι δώσει περὶ τούτων ἐντολὰς τοῖς ἀποστελλομένοις πρεσβευταῖς εἰς τὴν Ἰλλυρίδα μετὰ Γαΐου Μαρκίου.

II. PRUSIAE BELLUM CUM ATTALO.

15 (27)] "Οτι Προυςίας μετὰ τὸ νικῆςαι τὸν "Ατταλον μετὰ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον παρα1284] σκευασάμενος θυσίαν πολυτελῆ προσήγαγε πρὸς 2 τὸ τέμενος τ'Ασκληπιοῦ, καὶ βουθυτήσας καὶ καλ- 10 λιερήσας τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν, 3 κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν καταστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον τούς τε νεὼς ἄπαντας διέφθειρε καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν, ἐσύλησε δὲ καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ 4 τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταίον καὶ τὸ τ'Ασκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φυρο- 5 μάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὐτόν, ὡ τῆ πρότερον ἡμέρα κατασπένδων ἐβουθύτει καὶ κατηύχετο, δεόμενος, ὅπερ εἰκός, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ

³ δῶσι Ο 4 πρεσβευταίς Y° ante Ur, πρεσβευτας (s. acc.) U* 5 μάρχου Y, corr. Ur 7—380, 9 P 296°—296° extr., Va 169, Suid.: Προυσίας δ βασιλεύς· οὐτος μετὰ πτλ.; v. Diod. 31, 35, App. Mithrid. 3, Me 20s., 23s., 32 8 μετὰ] παὶ Sch e Suidae libris deterioribus 10 τάσκληπιοῦ P Va vulgo, τοῦ Λσκληπιοῦ Suid. Sch, Didotiana, Di 11 εἰο P Suid. Hu, ἐπλ Va vulgo 13 νικιφόριου P, corr. Va e Suida 14 δὲ om. Suid. 15 λίθεινα P, corr. Va e Suida 16 τοῦ ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα βαστάσασ P, τοῦ Λσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα Suid., corr. Ben 302 BW φυ|λομάχου P (Suid.), corr. Va e Diod. 17 αὐτὸν P Suid., corr. Be 19 Ωεου P, corr. Va e Suida αὐτῶι P Suid., corr. Be 19 Ωεου P, corr. Va e Suida αὐτῶι P Suid., corr. Be 19 Ωεου P, corr. Va e Suida αὐτῶι P Suid., corr. Be παὶ εὐμενῆ] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680

κατά πάντα τρόπον. έγω δε τάς τοιαύτας διαθέσεις 6 καὶ πρότερου είρηκά που, περί Φιλίππου ποιούμενος τὸν λόγον, μανικάς. τὸ γὰρ ᾶμα μὲν θύειν καὶ διὰ 7 τούτων έξιλάσκεσθαι τὸ θείον, προσκυνούντα καί s λιπαρούντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, οπερ δ Προυσίας είθιστο ποιείν γονυπετών καὶ γυναικιζόμενος, αμα δε ταύτα και λυμαίνεσθαι και διά τῆς 8 τούτων καταφθοράς την είς το θείον ύβριν διατίθεσθαι, πως οὐκ ὢν είποι τις εἶναι θυμοῦ λυττώντος 10 έργα καὶ ψυγῆς έξεστηκυίας τῶν λονισμῶν: δ καὶ τότε 9 συνέβαινε γίνεσθαι περί τον Προυσίαν. ἀνδρός [1108 μεν γάρ (ξργον) οὐδεν επιτελεσάμενος κατά τὰς προσβολάς, άγεννῶς δὲ καὶ γυναικοθύμως γειρίσας καὶ τὰ πρὸς θεούς καὶ τὰ πρὸς ἀνθρώπους μετήγαγε τὸ στρά-15 τευμα πρός 'Ελαίαν' καὶ καταπειράσας τῆς 'Ελαίας καί 10 τινας προσβολάς ποιησάμενος, οὐδεν δε πράττειν δυνάμενος διὰ τὸ Σώσανδρον τὸν τοῦ βασιλέως σύντροφον είσεληλυθότα μετά στρατιωτών είργειν αὐτοῦ τὰς έπι-1285] βολάς, ἀπῆρεν έπὶ Θυατείρων, κατὰ δὲ τὴν ἐπάν- 11 20 οδον τὸ τῆς 'Αρτέμιδος ἱερὸν τῆς ἐν Ἱερᾶ χώμη μετὰ

¹ έγὰ — 3 μανικάς] αὶ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικάι Suid. 3 μανικάς. τὸ γὰρ οm. P, add. Gro e Suida 3 τὸ γὰρ — 10 λογισμῶν: Suid. v. ἑξάλλως 3 τὸ γὰρ — 5 βωμούς ἐξάλλως καὶ πάλιν ταῦτα διαφθείρειν, μανίας ἐστίν: Suid. v. ἔξαλλος 3 μὲν] τε Suid. v. ἔξαλλος 3. 4 διὰ τούτων οm. Suid. tribus locis supra citatis 4 προσκυνοῦντα καὶ om. Suid. v. ἔξάλλως 5 τὰς τραπέζας καὶ om. Suid. tribus locis supra citatis 6 ὅπερ εἴωθε Προυσίας (Προυσίας ὁ βασιλεύς Suid. v. ἔξάλλως) ποιεῖν Suid. v. Προυσίας et v. ἔξάλλως 7 καὶ prius om. Suid. v. ἔξάλλως λυμένεσθαι ρ. corr. Va e Suida 8 ές Suid. v. ἔξάλλως 9 πῶς — θυμο οm. Suid. v. ἔξάλλως 10 λογισμῶν: des. Suid. v. Προυσίας 10 λογισμῶν: des. Suid. v. Προυσίας 12 ἔργον add. Va, ἄξιον coni. Hu 15 ἔλάαν — ελάασ (8. spir.) P, corr. Va

12 βίας ἐσύλησεν. όμοιως καὶ τὸ τοῦ Κυννείου ἀπόλλωνος τέμενος τὸ περὶ Τῆμνον οὐ μόνον ἐσύλησεν, ἀλλὰ καὶ 18 τῷ πυρὶ διέφθειρεν. καὶ ταῦτα διαπραξάμενος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκείαν, οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ 14 τοῖς θεοῖς πεπολεμηκώς. ἐταλαιπώρησε δὲ καὶ τὸ πε- 5 ξικὸν στράτευμα τῷ Προυσίᾳ κατὰ τὴν ἐπάνοδον ὑπό τε τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δυσεντερίας, ὥστε παρὰ πόδας ἐκ θεοπέμπτου δοκεῖν ἀπηντῆσθαι μῆνιν αὐτῷ διὰ ταύτας τὰς αἰτίας * * *. —

16 (28)] "Οτι "Ατταλος ήττηθεὶς παρὰ Προυσίου, προ- 10 (26) χειρισάμενος Αθήναιον τὸν ἀδελφὸν ἐξαπέστειλε μετὰ τῶν περὶ τὸν Πόπλιον, διασαφήσοντα τῆ συγκλήτω 2 τὸ γεγονός. οἱ γὰρ ἐν τῆ 'Ρώμη, τοῦ μὲν 'Ανδρονίκου παραγενομένου καὶ διασαφοῦντος τὰ περὶ τὴν πρώτην 8 ἔφοδον τῶν πολεμίων, οὐ προσεῖχον, ἀλλ' ὑπενόουν τὸν 15 "Ατταλον βουλόμενον αὐτὸν ἐπιβαλεῖν τῷ Προυσία τὰς χεῖρας προφάσεις προκατασκευάζεσθαι καὶ προκατα- 4 λαμβάνειν διαβολαῖς. ἄμα δὲ τοῦ τε Νικομήδους καὶ

¹ κυνίου P, corr. Di Κυννείου Ἀπόλλωνος] v. Ben 302 2 τοῦ P, corr. Di τεμνὸν| P, corr. Va 4 οἰκείαν P Rei 768 Ernestus, οἰκίαν Va Gro 5 ἐταλεπώρησε| P, corr. Va κεζὸν Di 8 θεοπέμπτου Τουρίυs ορυις. crit. Lips. 1781, 264, θεόπτου P vulgo, θεῶν του Rei 768 9 ***] Addenda esse videntur Diodori verba e Polybio hausta haec: 'παραπλήσιον δέ τι συνέβη καὶ περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν τοῦ γὰρ στόλου χειμῶνι παραλόγω περιπεσόντος ἐν τῇ Προποντίδι συνέβη τῶν νεῶν πολλὰς μὲν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν ὑπὸ τῆς θαλάττης καταποθῆναι, τινὰς δὲ πρὸς τὴν γῆν ἐκπεσόντας ναυαγῆσαι. καὶ τὰς πρώτας ἀμοιβὰς τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβείας ταύτας έκομίσατο.' 10 — 381, 8 Χ 227° — 228°, 0 252° — 253°, U* 275—277, Ur CXXVIII; v. Me 20s., 32 10 Χτ΄ ἄτταλλος Οπ΄: ἄτταλλος ἄτταλλος Ο 12 post πόπλιον add. λέντλον Ur, del. Be 13 γὰρ BW, δὲ Y vulgo, μὲν γὰρ coni. Sch 16 βουλομένων αὐτῶν Y, corr. Ur τῶν προυσίων O, corr. Om

τῶν περὶ τὸν Αντίφιλον, τῶν παρὰ τοῦ Προυσίου πρεσβευτῶν, διαμαρτυρομένων μηδὲν εἶναι τούτων, ἔτι μᾶλλον ἡπιστεῖτο τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ Προυσίου. μετὰ δέ τινα χρόνον ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγμα- 5 τείας, ἀμφιδοξήσασα περὶ τῶν προσπιπτόντων ἡ σύγ-κλητος έξαπέστειλε πρεσβευτὰς Λεύκιον Απολήιον καὶ Γάιον Πετρώνιον τοὺς ἐπισκεψομένους πῶς ἔχει τὰ κατὰ τοὺς προειρημένους βασιλεῖς.

¹ περί τὸν O^* Ur, περί τῶν Y 3 ἡπίστει Y, corr. Wielandtius l. c. 58 BW 5 συμφιδοξήσασα Y, corr. Ur 6 ἀπολήιον Y Hu, ἀπουλήιον Ur vulgo, v. Dittenbergerum Hermes 1872. 282

FRAGMENTA LIBRI XXXIII.

A. OLYMP. 156, 1.

I. RES ITALIAE.

- 1286 1] "Ότι ή σύγκλητος ἔτι κατὰ χειμῶνα δια- [1109 κούσασα τῶν περὶ τὸν Πόπλιον Λέντλον ὑπὲρ τῶν κατὰ Προυσίαν διὰ τὸ νεωστὶ παραγεγονέναι τούτους ἐκ τῆς 'Ασίας, εἰσεκαλέσατο καὶ τὸν 'Αθήναιον τὸν 5 2 'Αττάλου τοῦ βασιλέως ἀδελφόν. οὐ μέντοι πολλῶν προσεδεήθη λόγων, ἀλλ' εὐθέως καταστήσασα πρεσβευτὰς συνεξαπέστελλε τῷ προειρημένῳ τοὺς περὶ Γάιον Κλαύδιον Κέντωνα καὶ Λεύκιον Όρτήσιον καὶ Γάιον Αὐρογκολήιον, έντολὰς δοῦσα κωλύειν τὸν 10 Προυσίαν 'Αττάλω πολεμεῖν.
 - Παρεγένοντο δε και παρά τῶν Αχαιῶν πρέσβεις εἰς Ῥώμην ὑπερ τῶν κατεχομένων οι περι Ξένωνα τὸν

Αλγιέα καὶ Τηλεκλέα τὸν Αλγειράτην. ὧν ποιησαμένων 4 λόγους ἐν τῆ συγκλήτω, καὶ τοῦ διαβουλίου προτεθέντος, παρ' δλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατητιαμένους οἱ τοῦ συνεδρίου. τὴν δ' αἰτίαν ἔσχε τοῦ μὴ συν- 5 τελεσθῆναι τὴν ἀπόλυσιν Αὐλος Ποστόμιος, στρατηγὸς ὧν έξαπέλεκυς καὶ βραβεύων τὸ διαβούλιον. τριῶν 6 γὰρ οὐσῶν γνωμῶν, μιᾶς μὲν τῆς ἀφιέναι κελευούσης, έτέρας δὲ τῆς ἐναντίας ταύτης, τρίτης δὲ τῆς ἀπολύειν μέν, ἐπισχεῖν δὲ κατὰ τὸ παρόν, καὶ πλείστων δ' 10 ὄντων τῶν ἀφιέντων, παρελθών τὴν μίαν γνώμην 7 διηρώτα τὰς δύο καθολικῶς, οἶς δοκεῖ τοὺς ἀνακεκλημένους ἀφιέναι καὶ τοὐναντίον. λοιπὸν οἱ κατὰ τὸ 8 παρὸν ἐπέχειν κελεύοντες προσέβησαν πρὸς τοὺς μὴ 1287] φάσκοντας δεῖν ἀπολύειν, καὶ πλείους ἐγενήθησαν 15 τῶν ἀφιέντων. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τούτων ἦν. —

8 Animadversa tripartita varietas est in tribus 2 philosophis, quos Athenienses Romam ad senatum legaverant inpetratum uti multam remitteret, quam fecerat

¹ τηλεκλέα Υ Ca 960, τελεκλέα Ur αίγεάτην Υ Sch, τεγεάτην vulgo post Ur, corr. Wilamowitzius Hermes 1887, 102 B W (v. Dittenbergerum syll.² n. 308 ann. 2), idem coniecerat Sch 3 (τοῦ) ἀπολῦσαι Sch, sed v. Kaelkerum l. c. 254 4 δ' Υ Ur Be, δὲ vulgo post Ca 960 5 αδλος Υ Ernestus, αὕλος εκ αὐλὸς U* Ur, ΑΤλος Ca Gro ποστόμιος Υ B W, ποστούμιος Ur vulgo, v. ad 25, 6, 6 8 ταύτης Υ Di, ταύτη Ur vulgo, v. 3, 63, 13; 73, 5 9 δὲ Υ, corr. Ben 303 BW 10 ἀφιένταν Rei 723 Be, ἐφιεμένων Υ, ἀφιεμένων O ante Ur vulgo, ἀφιέναι βουλομένων coni. Hu 11 διεφάτα Υ, corr. Didotiana β Υ 12 κατὰ Di, παρὰ Υ Ur, πρὸς Ca 960 vulgo 13 προσάνησαν ΧΟ, προσένησαν U*, corr. Ur 16—384, Il Gell. N. A. 6 (7), 14, 8—10, e quo fluxit Macrob. Sat. 1, 5, 14es. Plutarchum Cat. mai. 22 de eadem legatione e Polybio hausisse censent Ni 296 et Scala l. c. I 125s. Cic. Acad. Quaest. 2, 45, 137: legi ... cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent, A. Albinum, qui tum P. Scipione et M. Marcello cos. praetor erat, ... dixisse ...

is propter Oropi vastationem. 9 Ea multa fuerat talentum fere quingentum. Erant isti philosophi Carneades ex Academia, Diogenes Stoicus, Critolaus Peripateticus. Et in senatum quidem introducti interprete usi sunt C. Acilio senatore; sed ante ipsi seorsum [1109 quisque ostentandi gratia magno conventu hominum dissertaverunt. 10 Tum admirationi fuisse aiunt Rutilius et Polybius philosophorum trium sui cuiusque generis facundiam. 'Violenta,' inquiunt, 'et rapida Carneades dicebat, scita et teretia Critolaus, modesta 10 Diogenes et sobria.' —

3 Οτι τῶν ἐκ τῆς Ῥώμης πρεσβευτῶν ἀνακαμψάντων εἰς τὴν ἀχαΐαν καὶ διασαφούντων ὅτι παρ' ὁλίγον ἔλθοι τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐπανελθεῖν τοὺς κατ2 εχομένους, εὐέλπιδες γενόμενοι καὶ μετεωρισθέντες οἱ 15 πολλοὶ πάλιν ἐξ αὐτῆς ἔπεμπον Τηλεκλέα (καὶ) τὸν Μεγαλοπολίτην ἀναξίδαμον. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πελοπόννησον ἐπὶ τούτων ἦν.

II. RES RHODIORUM.

4 "Οτι 'Αριστοκράτης ὁ τῶν 'Ροδίων στρατηγὸς [1113 (9) ἦν μὲν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιωματικὸς καὶ κατα-2 πληκτικός. διόπερ ἐκ πάντων τοῦτον ὑπέλαβον οἱ 'Ρόδιοι τελέως ἀξιόχρεων ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἔχειν

^{12—18} X 230°, 0 254°, U° 279 s., Ur CXXX; v. Me 22, 32 15 εὐέλπιδες O ante Ur, ἐνέλπιδες X, ἀνέλπιδες U° 16 s. (καὶ) τὸν Μεγαλοπολίτην BW auctore Sch, τὸν Μεγαλοπολίτην (καὶ) vulgo post Ur, v. 31, 1, 3 et BW Fleckeis. annal. 1889, 675, ann. 11 d 20—385, 4 P 297°, Va 170. 20—385, 3 Suid.: Αριστοκράτης, 'Ροδίων στρατηγός· δς ήν κατὰ — ἐφάνη; v. Diod. 31, 37, Me 26, 32, Stei 50 s. 22 τού|των P (Suid.), corr. BW auctore Be

1288] τοῦ πολέμος. διεψεύσθησαν μέντοι γε τῶν ἐλπί- 3 δων ἐλθὼν γὰρ εἰς τὰς πράξεις ῶσπερ εἰς πῦρ, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, ἀλλοῖος ἐφάνη. τοῦτο δ' ἐγένετο δῆλον ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων. 4

III. RES CYPRI.

** * προτείνειν αὐτῷ πενταχόσια τάλαντα [5 1110 παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ τἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδειχνύειν, προσενεγχαμένφ τὴν χρείαν ταύτην.

10 Τῷ δὲ Πτολεμαίφ γενομένης προσαγγελίας παρείναι 2° τὸν ᾿Αρχίαν. —

Οτι 'Αρχίας βουλόμενος τὴν Κύπρον προδοῦναι τῷ 2 Δημητρίψ καὶ φωραθεὶς καὶ εἰς κρίςιν ἀχθεὶς καλφδίφ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπεπετασμένων έαυτὸν ἀπεκρέ-15 μασεν. τῷ γὰρ ὅντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ 3

¹ μέντοι γε] δε Suid. 2 ές πῦρ Suid. 6-9 Suid. v. προτείνειν; Pol. fragmentum agnovit Ca 1026, huc rettulit Va ann. 29. Cf. Me 25, 32, Stei 50 6 φ Suid. 8 αὐτοῦ vulgo post Sch ante BW, v. Krebsium D. Präpos. cet. 54 10. Il Suid. v. προσαγγελία; Pol. fragmentum agnovit et huc rettulit Va ann. 29 12—386, 3 P 297, Va 170, Suid.: Μοχίας. οδυος βουλόμενος cet., idem v. κενοί: Αρχίας γαρ Κύπρον βουλόμενος προδοῦναι cet. 12 τῷ om. Suid. utroque loco 13 φορα-Sels P, corr. Va e Suida και είς – άχθεις om. Suid. v. κενοί και είς P vulgo, και ές Suid., v. BW Fleckeis. annal. καλωδίωι P Suid. utroque loco, corr. Di; v. Boeckhium Urk. üb. d. Seewes. cet. 146 et Herod. techn. II 541, 4 13 καλωδίω - 14 παραπεπετασμένων Suid. v. κενοί Ηυ, καλωδίωι — παραπετασμένων P, καλωδίω — παραπετασμάτων Suid. v. 'Αρχίας Rei 768, ὁ δὲ λαβὼν έκ τῆς παραπεπετασμένης αθλαίας καλώδιον Suid. v. αθλαία, καλωδίω — περιπετασμάτων Va. λαβών έκ της παραπεπετασμένης αυλαίας καλώδιον vulgo post Sch. καλφδίω — [παραπετασμάτων] Di 14 άπε πρεμασεν (8. acc.) P Be, anexpénage Suid. Va vulgo

386 RES ARIARATHIS. [Ol. 156, 1.] RES ITALIAE. [Ol. 156, 2.]

4 λογίζονται κατὰ τὴν παροιμίαν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας πεντακόσια τάλαντα προσλήψεσθαι καὶ τὰ προϋπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσαπέβαλεν.

IV. RES ARIARATHIS.

6 "Ότι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους καὶ Πριηνείς [1116 13 ἐνέπεσον παραλόγφ συμφορᾶ. δεξάμενοι γὰρ παρ' Όροφέρνους, ὅτ' ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς, ἐν παραθήκη τετρακόσια τάλαντα ἀπητοῦντο κατὰ τοὺς έξῆς χρόνους 3 ὑπ' Ἀριαράθου ***, ὅτε μετέλαβε τὴν ἀρχήν. οἱ μὲν 1289] οὐν Πριηνείς, ὡς ἐμοὶ δοκείν, ὀρθῶς ἴσταντο, 10 φάσκοντες μηδενὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα ζῶντος 4 Ὀροφέρνους πλὴν αὐτῷ τῷ παραθεμένφ ὁ δ' Ἀριαράθης πολλοίς ἐδόκει παραπίπτειν τοῦ καθήκοντος, 5 ἀπαιτῶν τὴν ἀλλοτρίαν παραθήκην. οὐ μὴν ἀλλ' ἔως μὲν τούτου τάχ' ἄν τις ἔχοι συγγνώμην αὐτῷ κατα-15 πειράζοντι τῷ δοκείν τῆς ἐκείνου βασιλείας εἶναι τὰ χρήματα τὸ δὲ καὶ πορρωτέρω προβαίνειν ὀργῆς καὶ 6 φιλοτιμίας οὐδαμῶς ἐδόκει γενέσθαι κατὰ λόγον. κατὰ δὲ τοὺς νῦν λεγομένους καιροὺς ἐπαποστείλας ἐλεηλάτει

¹ κατὰ τὴν παροιμίαν om. Suid. v. κενοί, del. C. Wunderer Pol. Forsch. I Lips. 1898, 5, ann. 2 2 \$\overline{\sigma}\$ P Suid. v. Âρχίας 3 χρήματα καὶ τὸ πνα προσα|πέβαλεν P Suid. v. Âρχίας, προσαπάλεσε Suid. v. πενοί ceteris omissis 5—387, 12 P 297 s. (v. ad p. 387, 12), Va 170; v. Diod. 31, 32, Me 25, 32, Stei 50 7.12 δλοφέρνους P, Oλοφέρνους Va vertens Oroferne et Orophernes, Όλοφέρνους Ernestus, corr. Sch 7 παραθήκηι P Hu, παρακαταθήκη Va vulgo, v. § 4 et 9 8 \$\overline{\sigma}\$ P \$\overline{\sigma}\$ αξητουν P, corr. Va 9 ***] lac. indicat BW et add. τοῦ βασιλέως |τῆσ ἀρχῆσ P, corr. BW 10 δοκεῖν P Hu (idem coniecerat Ben 304), δοκεί Va vulgo ἐνίσταντο Herwerdenus Mnemos. 1874, 79, sed v. Rei 768 et Sch ad 31,7,2 11 μηδενί P Hu, οὐδενί Va vulgo προείσεσθαι P, corr. Rei 768 Sch 13 παραπαίειν Cobetus Mnemos. 1862, 24, sed v. Hu ad 8, 13, 8 15 ἔχει P, corr. Va

την χώραν τῶν Πριηνέων, συνεργοῦντος 'Αττάλου καὶ παροξύνοντος αὐτὸν διὰ την ἰδίαν διαφοράν, ην εἰχε πρὸς τοὺς Πριηνεῖς. πολλῶν δὲ καὶ σωμάτων καὶ [7 1116 θρεμμάτων ἀπολομένων καὶ πρὸς τῆ πόλει πτωμάτων ε γενομένων, ἀμύνασθαι μὲν οὐχ οἶοί τ' ἡσαν οἱ Πριηνεῖς, ἐπρέσβευον δὲ καὶ πρὸς 'Poδίους, μετὰ δὲ ταῦτ' ἐπὶ 'Ρωμαίους κατέφυγον. οἱ δ' οὐ προσεῖχον τοῖς 8 λεγομένοις. καὶ Πριηνεῖς μὲν μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδὰς ἐπὶ τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τοῖς ἐναντίοις ἐνεκύρη-10 σαν τῷ μὲν γὰρ 'Όροφέρνει τὴν παραθήκην ἀπέδωκαν, 9 ὑπὸ δὲ τοῦ βασιλέως 'Αριαράθου ἱκαναῖς τισι βλάβαις περιέπεσον ἀδίκως διὰ τὴν παραθήκην.

B. OLYMP. 156, 2.

I. RES ITALIAE.

1290] "Οτι τῶν περὶ τὸν Όρτήσιον καὶ Αὐρογκο- [7 (9) 1111 λήιον παραγεγονότων έκ τοῦ Περγάμου καὶ (6) διασαφούντων τήν τε τοῦ Προυσίου καταφρόνησιν τῶν τῆς συγκλήτου παραγγελμάτων, καὶ διίτι παρασπονδήσας 2

² αὐτὸν | P Hu, om. Va vulgo 6 ταῦτα P, corr. Ben 303 BW 7 post κατέφνγον lac. indicat Rei 769 et add. και οἱ μὲν (vel καὶ οὖτοι μὲν, utraque cum hiatu) ὑπὲς ἐκείνων ἐδέοντο πας ᾿Αριαράδη ὁ - προσεῖχε P, corr. BW auctore Sch δὲ P, coir. Ben 303 BW 10 δλοφέρνει P, Ολοφέρνει Va vertens Oropherni, Ὁλοφέρνει Ernestus, corr. Sch 12 post παραδήκην in P ea continuo sequuntur, quae Sch recte rettulit ad 34, 6, 15 15 - 388, 9 V 101°s., W 68°s., N 109°s., U 379s., Ur CXXXIII; v. Me 21ss., 32 15 τῶν Ur pro οἱ δρτήσιον N Αὐρογκολήιον BW (v. ad 33, 1, 2), αὐρουκολήιον Z, αὐρουγκολήιον Ur vulgo, Αὐρουγκολήιον Di 16 παραγεγονότων Z ante Ur, παραγενότων U

καὶ συγκλείσας εἰς τὸ Πέργαμον αὐτούς τε καὶ τοὺς περὶ τὸν ἄτταλον πᾶσαν βίαν ἐνεδείξατο καὶ παρα3 νομίαν, ἡ σύγκλητος ὀργισθεῖσα καὶ βαρέως φέρουσα
1291] τὸ γεγονὸς ἐξ αὐτῆς δέκα πρεσβευτὰς κατέστησε τοὺς περὶ Λεύκιον ἀνίκιον καὶ Γάιον Φάννιον καὶ ε
4 Κόιντον Φάβιον Μάξιμον, καὶ παραχρῆμ' ἐξαπέστειλεν, ἐντολὰς αὐτοῖς δοῦσα διαλῦσαι τὸν πόλεμον καὶ τὸν Προυσίαν ἀναγκάσαι δίκας ὑποσχεῖν ἀττάλφ τῶν κατὰ πόλεμον ἀδικημάτων. —

1289 8 (7)] "Ότι κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦκον [1110 2 (πρεσβευταί) καὶ παρὰ Μασσαλιητῶν, (οῖ) πάλαι μὲν κακῶς πάσχοντες ὑπὸ τῶν Λιγυστίνων, τότε δὲ συγκλειόμενοι τελέως, καὶ πρὸς τούτοις καὶ πολιορκουμένων τῶν πόλεων 'Αντιπόλεως καὶ Νικαίας, ἐξαπέστειλαν πρεσβευτὰς εἰς τὴν 'Ρώμην τοὺς τά τε 15 γινόμενα διασαφήσοντας καὶ δεησομένους σφίσι βοη-3 θεῖν. ὧν καὶ παρελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον, ἔδοξε 1290] τῷ συνεδρίῳ πρεσβευτὰς πέμψαι τοὺς ἄμα μὲν αὐτόπτας ἐσομένους τῶν γινομένων, ἄμα δὲ [1111 πειρασομένους λόγῳ διορθώσασθαι τῶν βαρβάρων 20 τὴν ἄγνοιαν. —

"Ότι τῶν Μασσαλιητῶν διαπρε-[9 (10) 12911 σβευσαμένων πρός Ρωμαίους κακώς πάσγειν αύτους ύπο των Λιγυστίνων, παραγρημα κατέστησαν Φλαμίνιον και Ποπίλιον Λαινάτον και Λεύκιον 5 Πόπιον πρεσβευτάς. οἱ καὶ πλέοντες μετὰ τῶν 2 Μασσαλιητών προσέσγον της 'Οξυβίων γώρας κατά πόλιν Αίγιτναν. οἱ δὲ Λιγυστίνοι προακηχοότες ὅτι 3 πάρεισιν ἐπιτάξοντες αὐτοῖς λύειν τὴν πολιορκίαν, τούς μέν άλλους έτι καθορμίζομένους έπελθόντες 10 έκωλυσαν της ἀποβάσεως, τὸν δὲ Φλαμίνιον κατα- 4 λαβόντες ἀποβεβηκότα καὶ τὰς ἀποσκευὰς ἀποτεθειμένον, τὰς μὲν ἀργὰς ἐχέλευον αὐτὸν ἐχ τῆς γώρας άπολύεσθαι, τοῦ δὲ παρακούοντος ἤρξαντο τὰ σκεύη διαρπάζειν. των δε παίδων και των απελευθέρων 5 15 αντιποιουμένων και κωλυόντων, απεβιάζοντο και προσέφερον τούτοις τὰς χεῖρας. ἐν ις καιρῷ καὶ τοῦ Φλα- 6 μινίου βοηθούντος τοῖς ίδίοις, τοῦτον μὲν κατέτρωσαν, δύο δὲ τῶν οἰκετῶν κατέβαλον, τοὺς δὲ λοιποὺς κατεδίωξαν είς την ναύν, ώς τον Φλαμίνιον μόνις άπο-

πόψαντα τἀπίγυα καὶ τὰς ἀγκύρας διαφυγείν τὸν 7 κίνδυνον. οὖτος μὲν ἀποκομισθεὶς εἰς Μασσαλίαν 8 ἐθεραπεύετο μετὰ πάσης ἐπιμελείας· ἡ δὲ σύγκλητος 1292] πυθομένη τὰ γεγονότα παραχρῆμα τὸν ἕνα τῶν ὑπάτων Κόιντον Ὀπίμιον ἐξαπέστελλε μετὰ δυνάμεως ε πολεμήσοντα τοῖς Ὀξυβίοις καὶ Δεκιήταις.

10 (11)] Ο δε Κόιντος συναθροίσας τὰς δυνάμεις είς την των Πλακεντίνων πόλιν και ποιησάμενος την πορείαν διά των 'Απευνίνων δρών ήχεν είς τούς 2 Όξυβίους. στρατοπεδεύσας δὲ παρὰ τὸν Άπρωνα πο- 10 ταμον άνεδέχετο τους πολεμίους, πυνθανόμενος αὐτους άθροίζεσθαι καὶ προθύμους είναι πρὸς τὸ διακινδυ-3 νεύειν. καὶ προσαγαγών τὴν στρατιὰν ὁ Κόιντος πρὸς την Αίγιτναν, εν ή συνέβη τούς πρεσβευτάς παρασπονδηθήναι, την πόλιν κατά κράτος έλων έξηνδραπο- 15 δίσατο καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ὕβρεως ἀπέστειλε δε-4 σμίους είς την 'Ρώμην. και ταῦτα διαπραξάμενος 5 απήντα τοῖς πολεμίοις. οἱ δ' Ὀξύβιοι νομίζοντες άπαραίτητον αύτοις είναι την είς τούς πρεσβευτάς άμαρτίαν, παραλόγω τινί γρησάμενοι θυμώ καί [1113 λαβόντες δρμην παραστατικήν, πρίν ή τους Δεκιήτας αὐτοῖς συμμίξαι, περί τετρακισχιλίους άθροισθέντες

¹ τάπόγαια Z Ur vulgo, τὰ ἀπόγαια N, τάπόγνα Di, corr. BW Beitr. 23 ann. 1 2 μυσταλίαν Z, corr. Ur 3 post μετα (sic) add. et del. παραχρήμα τὸν ἕνα V 5 έξαπέστελλε V BW, έξαπέστειλε Z Ur vulgo 6 πολεμήσονται Z, corr. Ur θ πλακεντίων Z, corr. Ur 9 πορίαν N διὰ om. N, add. N^m άπεννίνων Z ante Ur, άπεννίων U 10 Οὐάρον coni. Ur coll. Ptolem. 2, 10, 1. 8. 3, 1, 1, Πάρωνα Vαταπ V Rei 724 12 άθροίζεσθαι V corr. V 19 αὐτοίς V corr. V 10 αὐτοίς V τος V 10 αὐτοίς V τος V 10 αὐτοίς V τος V 10 αὐτοίς V αποραστατικήν V 10 αὐτοίς V 3 αναραστατικήν V 10 αναραστατικήν V 10 αὐτοίς V 3 αναραστατικήν V 2 αναραστατικήν V 3 αναραστατικήν V 2 αναραστατικήν V 3 αναραστα

Θρμησαν έπλ τούς πολεμίους. δ δὲ Κόιντος Ιδών την 6 έφοδον καλ τὸ θράσος τῶν βαρβάρων τὴν μὲν ἀπόνοιαν αὐτῶν κατεπλάγη, θεωρῶν δὲ μηδενὶ λόγω ταύτη χρωμένους τούς έχθρούς εύθαρσης ήν, ατε τριβήν έν s πράγμασιν έχων καὶ τῆ φύσει διαφερόντως άγχίνους ύπάρχων. διόπερ έξαγαγών την αύτοῦ στρατιάν καί 7 παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοις καιροῖς ἤει βάδην έπλ τούς πολεμίους. γρησάμενος δε συντόνω προσβολή 8 ταγέως ενίκησε τούς άντιταξαμένους και πολλούς μεν 10 αὐτῶν ἀπέκτεινεν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡνάγκασε φυγεῖν προτροπάδην. οί δὲ Δεκιῆται (συν)ηθροισμένοι παρῆσαν, 9 ώς μεθέξοντες τοῖς Ὀξυβίοις τῶν αὐτῶν κινδύνων. ύστερήσαντες δε τῆς μάγης τούς τε φεύγοντας έξεδέ- 10 ξαντο και μετ' όλιγον συνέβαλον τοῖς 'Ρωμαίοις μετά 16 μεγάλης δομής και προθυμίας. ήττηθέντες δε τη μάχη 11 1298] παραυτίκα πάντες παρέδωκαν σφᾶς αὐτοὺς καὶ την πόλιν είς την 'Ρωμαίων πίστιν. δ δε Κόιντος 12 κύριος γενόμενος τούτων των έθνων παραυτίκα μέν της γώρας όσην ένεδέγετο προσέθηκε τοις Μασσαλιή-20 ταις, είς δὲ τὸ μέλλον δμηρα τοὺς Λιγυστίνους ἡνάγκασε διδόναι κατά τινας τακτούς χρόνους τοῖς Μασσαλιήταις αύτὸς δὲ παροπλίσας τοὺς ἀντιταξαμένους καὶ 13 (δι)ελών την δύναμιν έπὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ την παρα-

14 χειμασίαν ἐποιήσατο. καὶ ταῦτα μὲν ὀξεῖαν ἔλαβε καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν συντέλειαν. —

1290 11 (8)] "Οτι κατά τούς καιρούς, καθ' ους έξέπεμψεν ή σύγκλητος τὸν Όπίμιον ἐπὶ τον των 'Οξυβίων πόλεμον, ήπε Πτολεμαΐος δ νεώτερος 5 2 είς την Ρώμην, και παρελθών είς την σύγκλητον έποιείτο κατηγορίαν τάδελφοῦ, φέρων τὴν αλτίαν τῆς ἐπιβουλῆς 3 έπ' έκεῖνον. ἄμα δὲ τὰς έκ τῶν τραυμάτων οὐλὰς ύπὸ τὴν ὄψιν δεικνύς καὶ τὴν λοιπὴν δεινολογίαν ἀκόλουθον τούτοις διατιθέμενος έξεκαλείτο τούς άνθρώ-10 4 πους πρός έλεον. ήπον δε και παρά τοῦ πρεσβυτέρου πρέσβεις οί περί τὸν Νεολαΐδαν καὶ Ανδρόμαγον, ἀπολογούμενοι πρὸς τὰς ὑπὸ τάδελφοῦ γενομένας κατ-5 ηγορίας. ὧν ή σύγκλητος οὐδ' ἀνέχεσθαι δικαιολογουμένων ήβουλήθη, προκατειλημμένη ταῖς ὑπὸ τοῦ 15 νεωτέρου διαβολαῖς άλλὰ τούτοις μὲν ἐπανάγειν ἐχ 6 τῆς 'Ρώμης προσέταξεν έξ αὐτῆς, τῷ δὲ νεωτέρω πέντε ποεσβευτάς καταστήσασα τούς περί Γνάιον Μερόλαν και Λεύκιον Θέομον και πεντήρη δούσα των πρεσβευτῶν έκάστω, τούτοις μεν παρήγγειλε κατάγειν Πτολε- 20 7 μαΐον είς Κύπρον, τοῖς δὲ κατὰ τὴν Ελλάδα καὶ τὴν 'Ασίαν συμμάγοις έγραψαν έξεῖναι συμπράττειν τῷ Πτολεμαίω τὰ κατὰ τὴν κάθοδον.

^{3 — 23} Χ 230" — 231", 0 254" — 255", U* 2818., Ur CXXXII; v. Me 2188., 32 3 Xm Om U*m: πτολεμαῖος 4 ἰππόνιον Υ, δπίμιον Ur, corr. Ur not. 95, Opimium Ca 961 7 ἀναφέρων vel ἐπιφέρων (utrumque cum hiatu) Bentenus l. c. 52, v. Sch lex. 647 13 ὁπὸ Υ Ur Di, om. vulgo post Ca 961, unde παρὰ Rei 723 Sch, Didotiana, Be γεγομένας Χ, corr. Xm 14 οὐδ' ἀναδέχεσθαι Υ Ur vulgo, οὐδίνα δέχεσθαι Ο, corr. Rei 723 Sch 16 ἐπανάγειν ϔ Rei 723 Sch, ἀπανάγειν Ur vulgo 17 προσέταξεν Υ Rei 723 Sch, προέταξεν Ur vulgo τῷ ex τῶν Ο δὲ om. Ο ἔ Υ 18 μερόδαν Υ, μερούλαν Ur, corr. Sch 19 δερμὸν Υ, corr. Ur

II. RES PERGAMI.

"Ότι κατά την Άσίαν Άτταλος έτι κατά [12 χειμώνα συνήθροιζε μεγάλας δυνάμεις, ατε καὶ (10) [1114 τῶν περί (τὸν) 'Αριαράθην καὶ τὸν Μιθριδάτην έξε απεσταλκότων αὐτῷ στρατιὰν Ιππέων και πεζῶν κατὰ την συμμαχίαν, ών ήγεῖτο Δημήτριος 'Αριαράθου. όντος δὲ περὶ ταύτας αὐτοῦ τὰς κατασκευάς, ἦκον ἐκ 2 τῆς 'Ρώμης οἱ δέκα πρέσβεις, οἱ καὶ συμμίξαντες αὐτῶ περί Κάδους και κοινολογηθέντες περί των πραγμάτων 10 δρμησαν πρός τον Προυσίαν. ἐπειδή δὲ συνέμιξαν, 3 διεσάφουν αὐτῷ τὰ παρὰ τῆς συγκλήτου μετὰ πολλῆς άνατάσεως. δ δε Προυσίας ένια μεν των προσταττο- 4 μένων προσεδέγετο, τοῖς δὲ πλείστοις ἀντέλεγε. διόπερ 5 οί 'Ρωμαΐοι προσκόψαντες αὐτῷ τήν τε φιλίαν ἀπεί-15 παντο και την συμμαγίαν, και πάντες έξ αὐτῆς ἀπηλλάττοντο πάλιν ώς τὸν "Ατταλον. δ δὲ Προυσίας 6 μετανοήσας μέχρι μέν τινος έπηκολούθει λιπαρών, έπελ δ' οὐδὲν ήνυεν, ἀπαλλαγείς ἐν ἀμηγανίαις ἡν. οἱ δὲ 7 'Ρωμαΐοι τὸν μὲν "Ατταλον ἐκέλευον προκαθίσαντα τῆς 30 αύτοῦ χώρας μετὰ δυνάμεως αὐτὸν μὲν μὴ κατάργειν τοῦ πολέμου, ταῖς δὲ πόλεσι ταῖς αύτοῦ καὶ ταῖς κώ-

^{2-394, 9} V 105"-106", W 71"-72", N 112"-114", U 386-388, Ur CXXXV; v. App. Mithrid. 3, Me 21 ss., 32 3 χειμόνα Z, corr. Ur 4 τῶν] τὸν Ν περὶ ἀριαράθην Ζ Ur vulgo, περιαράθην V, περὶ ἀράθην U, περὶ (τὸν) Ἀριαράθην Di; v. BW Fleckeis. annal. 1889, 676 ann. 12 6 ante Ἀρ. add. ὁ et hiatum Polybio obtrudit Sch, del. Di ἀριαράθους Z, corr. Ur 8 τ Z, δέκα Di, om. Ur vulgo οἱ Ν 9 κάδοις Z, corr. Ur e Steph. Byz. 11 παρὰ Ur pro περὶ 12 ἐπιστάσεως Z Ur vulgo, N™ addito γρ΄, δυνάμεως Ν, ἐπιτάσεως coni. Sch, corr. BW auctore Hu, v. App. l. c. 13 ἀντέλεγε Z Rei 724 Sch, ἀντελέγετο U Ur vulgo 14 ἀπείποντο Z, corr. Ur 20. 21 αὐτοῦ Z, corr. Be

1294 8] μαις την ἀσφάλειαν παρασκευάζειν αὐτοὶ δὲ μερίσαντες σφᾶς αὐτούς, οἱ μὲν ἔπλεον κατὰ σπουδην ἀπαγγελοῦντες τῆ συγκλήτφ την ἀπείθειαν τοῦ Προυσίου, τινὲς δ' ἐπὶ τῆς Ἰωνίας ἐχωρίσθησαν, ἔτεροι δ' ἐφ' Ἑλλησπόντου καὶ τῶν κατὰ τὸ Βυζάντιον τόπων, ε μίαν ἔχοντες καὶ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν ἄπαντες, ἀπὸ μὲν τῆς Προυσίου φιλίας καὶ συμμαχίας ἀποκαλεῖν τοὺς ἀνθρώπους, Ἰττάλφ δὲ προσνέμειν τὴν εὕνοιαν καὶ συμμαχεῖν κατὰ δύναμιν. —

13 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς 'Αθήναιος κατέπλευσε 10 (11) ναυσὶ καταφράκτοις ὀγδοήκοντα: ὧν αὶ πέντε μὲν τετρήρεις ἡσαν 'Ροδίων τῶν ἀποσταλεισῶν εἰς τὸν Κρητικὸν πόλεμον, εἰκοσι δὲ Κυζικηνῶν, έπτὰ δ' ἐπὶ ταῖς εἰκοσι τῶν περὶ τὸν "Ατταλον, αὶ δὲ λοιπαὶ τῶν 3 ἄλλων συμμάχων. ποιησάμενος δὲ τὸν πλοῦν ἐφ' 15 Έλλησπόντου καὶ συνάψας ταῖς πόλεσι ταῖς ὑπὸ Προυσίαν ταττομέναις ἀποβάσεις τε συνεχεῖς ἐποιεῖτο 4 καὶ κακῶς διετίθει τὴν χώραν. ἡ δὲ σύγκλητος [1115 διακούσασα τῶν παρὰ τοῦ Προυσίου πρεσβευτῶν ἀνακεχωρηκότων ἐξ αὐτῆς τρεῖς ἄλλους ἀπέστειλεν, "Απ- 20 πιόν τε τὸν Κλαύδιον καὶ Λεύκιον "Οππιον καὶ Αὐλον 5 Ποστόμιον. οῦ καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὴν 'Ασίαν

διέλυσαν τὸν πόλεμον, εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαγαγόμενοι τοὺς βασιλέας ἀμφοτέρους, ὥστε παρα- 6 χρῆμα μὲν εἴκοσι καταφράκτους νῆας ἀποδοῦναι Προυσίαν 'Αττάλφ, πεντακόσια δὲ τάλαντα κατενεγκεῖν (ἐν) ε ἔτεσιν εἴκοσι τὴν δὲ χώραν ἀμφοτέρους ἔχειν ἢν καὶ 7 πρότερον εἶχον, ὅτ' εἰς τὸν πόλεμον ἐνέβαινον. διορ- 8 θώσασθαι δὲ Προυσίαν καὶ τὴν καταφθορὰν τῆς χώρας τῆς τε Μηθυμναίων καὶ τῶν Αἰγαιέων καὶ τῆς Κυμαίων ταὶ 'Ηρακλειωτῶν, έκατὸν τάλαντα δόντα τοῖς 1295 προειρημένοις. γραφεισῶν δ' ἐ(πὶ) τούτοις τῶν 9 συνθηκῶν, ἀπῆγον τὰς δυνάμεις εἰς τὴν οἰκείαν οἱ περὶ τὸν 'Αττάλον καὶ Προυσίου διαφορᾶς τοιοῦτος ὅ τε κατὰ μέρος χειρισμὸς ἐγενήθη τῶν πράξεων ***

C. OLYMP. 156, 3.

15

I. RES ITALIAE.

"Ότι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῆ Ῥώμη [14 1117 τῶν ἐκ τῆς ἀχαΐας πρεσβευτῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον περὶ τῶν ἀνακεκλημένων, ἔδοξε τῷ τουνεδρίφ μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων. —

² ἐπαναγόμενοι Z, corr. Rei 724 Be 3 $\bar{\mathbf{x}}$ Z 4 $\bar{\mathbf{\varphi}}$ Z, πενταπισχίλια coni. Rei 724 δὲ om. N ἐν add. Ur 6 δτε Z, corr. BW 8 μιθνηναίων Z, corr. Ur τῶν del. Be, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 673 αλγγέων Z, αλγέων U Ur, corr. Sch 9 $\bar{\mathbf{\varphi}}$ Z 10 δ' ἐπλ Rei 725 Sch pro δὲ 12 τὰς πεξικὰς καλ τὰς ναντικὰς W et ex eo Ca 966 vulgo ante Sch N Hu, v. BW Beitr. 25 13 τοιοῦτον V (?) N 13. 14 δ τε Z Rei 725 Sch, δτε WN, τότε Ur vulgo 14 ***] lac. indicat et add. καλ τὸ τέλος Rei 725 Sch, καλ τὸ τέλος ποιοῦτον BW 17—20 X 231", 0 255°s., U* 282 s., Ur CXXXVII; v. Me 24 s., 32

- 15 "Οτι ό 'Ηρακλείδης ετι τῆς θερείας ἀκμαζούσης (14) παρῆν εἰς τὴν 'Ρώμην ἄγων τὴν Λαοδίκην καὶ τὸν 2 'Λλέξανδρον. ποιούμενος δὲ τὴν παρεπιδημίαν μετὰ τερατείας ᾶμα καὶ κακουργίας ἐνεχρόνιζε, κατασκευαζύμενος τὰ περὶ τὴν σύγκλητον.
 - 3 Καὶ ᾿Αστυμήδης ὁ Ὑρόδιος, πρεσβευτὴς ἄμα καὶ ναύαρχος καθεσταμένος, παρελθών ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν σύγκλητον διελέγετο περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς 4 Κρηταιείς. ἡ δὲ σύγκλητος προσέχουσα τὸν νοῦκ ἐπιμελῶς παραχρῆμα πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλε τοὺς περὶ 10 Κόιντον λύσοντας τὸν πόλεμον.

II. BELLUM RHODIORUM CUM CRETENSIBUS.

16 "Οτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον οἱ Κρηταιεῖς πρε(15) σβευτὰς ἀπέστειλαν πρὸς ἀχαιοὺς ὑπὲρ βοηθείας (τοὺς
περὶ) ἀντιφάταν Τηλεμνάστου Γορτύνιον, παραπλη- 15
2 σίως δὲ καὶ 'Ρόδιοι τοὺς περὶ Θευφάνην. οὕσης δὲ
1296] τῆς συνόδου τῶν ἀχαιῶν ἐν Κορίνθω, καὶ διαλεγομένων τῶν πρεσβευτῶν ἐκατέρων ὑπὲρ τῆς βοηθείας, ἔρρεπον ταῖς γνώμαις οἱ πολλοὶ μᾶλλον ἐπὶ τοὺς

¹⁻⁵ X 231 s., 0 255 v. U* 283, Ur CXXXVIII; v. Me 24 s., 32
1 δερείας Ur pro δεραπείας 2 παρῆν Be pro παρῆγεν λαοδικὴν Y, corr. Ur 3 ἐπιδημίαν Ο 4 τερατίας Ο
6—11 X 232 v. 0 255 v. U* 283 s., Ur CXXXVIII; v. Me 24 s., 32.

Hanc eclogam in codicibus cum antecedenti arte cohaerentem separat Sch 6 στυμήδης Ο καὶ ante πρεσβ. repetunt Y, del. Ur 7 καθεστάμενος Y, corr. Ur 13—397, 17 X 232 233 v. 0 255 v. U 284 286, Ur CXXXIX; v. Me 24 s., 32 14. 15 τοὺς περὶ add. Ur 15 ἀντίφατον Y, ἀντιφάτην Ur vulgo, corr. Ur not. 97 Sch τηλεμνάστον ex τελεμνάστον U* 16 δευφάνην X BW (v. Ullrichium de Pol. font. Rhod. Diss. inaug. Lips. 1898, 78), δεοφάνην Y* Ur vulgo 17 διαλεγόντων Y, corr. Rei 725 Sch 19 ἔρεπον Y, corr. Be

'Ροδίους, έντρεπόμενοι καὶ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα καὶ 3 την όλην αιρεσιν της πολιτείας και των άνδρων. ὰ βλέπων Άντιφάτας ἐβουλήθη πάλιν ἐπεισελθεῖν, τοῦ δὲ στρατηγοῦ συγγωρήσαντος ἐγρήσατο λόγοις βαρυε τέροις ἢ κατὰ Κρῆτα καὶ σπουδαιοτέροις καὶ γὰρ ἦν ε δ νεανίσκος οὐδαμῶς Κρητικός, ἀλλὰ πεφευγώς τὴν Κοητικήν άνανωνίαν. διὸ καὶ συνέβαινε τοὺς [6 1118 Αχαιούς επιδέχεσθαι την παροησίαν αὐτοῦ καὶ μᾶλλον έτι διά (τὸ) τὸν πατέρα τοῦ προειρημένου Τηλέμναστον 10 μετά πεντακοσίων Κοητών έλθόντα συμπεπολεμηκέναι τὸν πρὸς Νάβιν πόλεμον εὐγενῶς αὐτοίς. πλὴν δι- 7 απούσαντες οὐδὲν ἦττον δρμὴν εἶχον οἱ πολλοὶ τοῖς 'Ροδίοις βοηθείν, έως Καλλικράτης δ Λεοντήσιος άναστάς ούκ έφη δείν ούτε πολεμείν ούδενὶ χωρίς τῆς 15 'Ρωμαίων γνώμης ούτε βοήθειαν πέμπειν ούδενί κατ' ούδενός. και διά ταῦτα κατίσγυσε μένειν έπι τῶν 8 ύποκειμένων. —

"Ότι οἱ 'Ρόδιοι δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν 17 εἰς παραλόγους τινὰς ἐνέπεσαν ὁρμὰς καὶ παρασκευὰς (15*) το καὶ πρὸς παραπλησίαν διάθεσιν ἡλθον τοῖς ἐν ταῖς πολυχρονίοις ἀρρωστίαις δυσποτμοῦσι. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι 2 πολλάκις, ἐπειδὰν πάντα ποιοῦντες κατὰ λόγον τῆς θεραπείας καὶ πειθαρχοῦντες τοῖς ἰατροῖς μὴ δύνωνται

² ε l_S] εl O 4 βαθντέροις Na 282, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 121 ann. 2 5 σπονδαιτέροις O 7 άναγωγὴν Y Ur vulgo, άγωγὴν Rei 725, corr. Be 9 τδ add. Ur 10 $\overline{\varphi}$ Y 11 διακούσαντες O* Ur, διακούσαντας Y 16 κατίσχυσε U^* : Ur, κατήσχυσε XO 18—398, 14 M 80, 23—81, 7 Hey; v. Diod. 31, 43, Me 27 s., 32 19 ένέπεσον legerat Ma 20 ℓ_S παραπλησίαν — 21 δνοποτρούσι: Suid, v. Φνσποτρούτερον, quod fragmentum Ca 1020 Polybio recte tribuerat 20 πρδς BW pro $εl_S$, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680 s. 21 πολυχρονίαις Suid, quod a Sch in lex. 492 s. correctum confirmavit M 22. 23 τῆι δεραπείαι M, corr. Ge

τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον προχοπῆς ἄψασθαι, δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται, καὶ τινὲς μὲν θύταις καὶ μάντεσι προσέχειν, ἔνιοι δὲ πάσης 3 ἐπφδῆς καὶ παντὸς περιάμματος πεῖραν λαμβάνειν. ὅ καὶ περὶ τοὺς 'Poδίους συνέβαινε· πάντων γὰρ αὐτοῖς 5 παρὰ δόξαν ἀπαντωμένων, ἠναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ 1297 4] προσδέχεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐδόκουν πάσχειν εἰκότως· ὅταν γὰρ μηδὲν ἀνύηται (τῶν) κατὰ λόγον, δέη δὲ κατ' ἀνάγκην ἐνεργεῖσθαι τὸ συνεχές, ἀπάγκη πεῖραν λαμ- 10 5 βάνειν καὶ τῶν παρὰ λόγον. διὸ καὶ 'Pόδιοι ἐμπεςόντες εἰς τοιαύτην διάθεςιν ἐποίηςάν τι τῶν γινομένων καὶ δν ἀπεδοκίμαςαν ἄρχοντα, τοῦτον πάλιν εἴλοντο ἄρχοντα, καὶ ἄλλα τινὰ παράλογα.

D. OLYMP. 156, 4.

15

I. RES ITALIAE.

18 "Οτι πρέσβεων διαφόρων παραγενομένων εἰς τὴν
 16) Ῥώμην ἡ σύγκλητος πρῶτον μὲν εἰσεκαλέσατο τὸν
 2 Εὐμένους τοῦ βασιλέως υἰὸν "Ατταλον" παραγεγόνει

¹ δυσθετούμενοι — 2 ἀναγκάζονται: Suid. V. ἀποδυσπετεί et δυσθετήσας, quod fragmentum Valckenarius Polybio recte tribuerat 2 ἀποδ. ἀναγκ.] ἀποδυσπετοῦσι Suid. posteriore loco 3 s. Suid. V. ἐπωδός: Πολύβιος πάσης ἐπωδής [καὶ γοητείας] (καὶ γοητ. del. Gaisfordius cum Suid. codd. ÅΒVΕ) καὶ περιάμματος πεῖραν ἐλάμβανον 4 περιόμματος legerat Μα, περιάμματος Ηεγ, ut coniecerat Ge e Suida 6—8 Suid. V. σωματοποιεῖν: οἰ δὲ ἡναγκάζοντο — προσδέχεσθαι; V. Ur 271 9 τῶν add. Na 130 Di 12 γελωμένων Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 8, μαινομένων Campius l. c. 1549 ann. 2 17—400,14 X 233°—235°, 0 256° — 257°, U* 286 — 290, Ur CXL; v. Με 25, 32 19 παρεγεγόνει Ο Di, v. ad 18, 55, 6

γάο έτι παῖς ὢν κατά τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς Ῥώμην γάριν τοῦ τῆ τε συγκλήτω συσταθήναι καὶ τὰς πατρικάς άνανεώσασθαι φιλίας καί ξενίας. ούτος μέν ούν φιλανθρώπως ύπό τε της συγκλήτου και των s πατρικών φίλων ἀποδεγθείς και λαβών ἀποκρίσεις ας έβούλετο και τιμάς άρμοζούσας τη καθ' αύτον ήλικία, μετά τινας ήμέρας επανήλθεν είς την οίχείαν, πασών 4 αὐτὸν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεων ἐκτενῶς καὶ μεγαλοψύγως αποδεξαμένων κατά την δίοδον. ηκε δέ 5 10 καί Δημήτριος κατά τὸν αὐτὸν καιρόν, τυγών δὲ μετρίας άποδοχής ώς παίς αὐδις άνεχώρησεν είς την οίκείαν. δ δ' 'Ηρακλείδης κεχρονικώς έν τῆ 'Ρώμη παρηλθεν 6 είς την σύγκλητον, έχων μεθ' έαυτοῦ την Λαοδίκην καὶ τὸν Ἀλέξανδρον. πρῶτον μὲν οὖν δ νεανίσκος 7 15 έποιήσατό τινας μετρίους λόγους, ήξίου δε 'Ρωμαίους μνησθηναι της πρός τον Αντίοχον του αύτου πατέρα φιλίας καὶ συμμαχίας, μάλιστα δὲ συγκατασκευάζειν αύτῶ τὴν βασιλείαν εί δὲ μή, συγχωρῆσαι τὴν κάθ-8 οδον και μή κωλύσαι τούς βουλομένους συμπράττειν 1298] αὐτῷ πρὸς τὸ καθικέσθαι τῆς πατρώας ἀρτῆς. δ δ' 'Ηρακλείδης παραλαβών τὸν λόγον καὶ πολλήν 9 τινα ποιησάμενος Άντιόχου μεν μνείαν έπ' αγαθώ, Δημητρίου δε κατηγορίαν, είς τοῦτο κατήντησεν ότι δεί συγχωρείν την κάθοδον τῷ τε νεανίσκο καὶ τῆ 25 Λαοδίκη κατά τὸ δίκαιον, οὖσιν 'Αντιόχου τοῦ βασι-

² τε om. O 3 φιλίας Y Didotiana auctore Sch, φιλανθρωπίας Ur vulgo 4 φιλανῖνως X^m , O ex φιλανῖνως, φιλανθρωπίνως U* Ur vulgo, φιλανθρωπίνων X, corr. cod. Scorial. R III 21 ante Be 5 &ς om. O 10 αὐτὸν om. O 11 ἀνεχώρισεν O οἰπίαν O 15 φωμαίοις Y, corr. Ur 16 πρὸς τὸν Y Ur vulgo, πρὸς O Be αὐτοῦ Y, corr. Be 17 μάλιστα ex μάχιστα U* Θὲ Ur pro μὲν 18 αὐτῷ (Y), corr. Be 19 καλῦσαι Y* Didotiana, πωλύσαι U* Ur vulgo 24 τε Y B W, om. Ur vulgo

- 10 λέως ἐκγόνοις κατὰ φύσιν. τοῖς μὲν οὖν μετρίοις τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν ἤρεσκε τούτων, ἀλλὰ καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ δράματος ἐνενόουν καὶ τὸν Ἡρακλείδην 11 ἐβδελύττοντο προφανῶς. οἱ δὲ πολλοὶ τεθερακευμένοι
- 11 ερθελύττοντο προφανώς. οι θε πολλοί τεθεραπευμένοι ταῖς 'Ηρακλείδου γοητείαις συγκατηνέχθησαν έπὶ τὸ 5
- 12 γράφειν δόγμα τοιοῦτον "Αλέξανδρος καὶ Λαοδίκη, βασιλέως υἱοί, φίλου καὶ συμμάχου ἡμετέρου γεγενημένου, ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν σύγκλητον λόγους ἐποιή-
- 13 σαυτο ή δὲ σύγκλητος αὐτοῖς ἐξουσίαν ἔδωκεν ἐπὶ τὴν πατρώαν ἀρχὴν καταπορεύεσθαι, καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς, 10
- 14 ὡς ἢξίουν, ἔδοξεν." ὁ δ' Ἡρακλείδης ἐπιλαβόμενος τῆς ἀφορμῆς ταύτης εὐθέως ἐξενολόγει καὶ προσεκαλεῖτο τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν *** ἀφικόμενος δ' εἰς τὴν Ἔφεσον ἐγίνετο περὶ τὴν παρασκευὴν τῆς προκειμένης ἐπιβολῆς.

II. RES SYRIAE.

15

19 Καὶ Δημήτριον δέ φητι, τὸν ἐκ τῆς Ῥψμης τὴν [1117 (14) ὁμηρείαν διαφυγόντα, ἐν τῆ τρίτη καὶ τριακοττῆ βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὅντα τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι.

E. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

20

20 "Οτι δταν απαξ οί πολλοί σχωσιν δομήν πρός [1120 (164)τὸ φιλεῖν ἢ μισεῖν τινας ὑπερβαλλόντως, πασα

¹ ἐκγόνοις X ante Ur, ἐκγόνους Y 3 ἐνενόουν O ante Ur, ἐνενοίουν X, ἐνενοίην U* 5 τῆς—γοητείας Y, (διὰ) τῆς—γοητείας Ur, τῆ — γοητεία (cum hiatu) Sch, corr. $Rei\ 725$ Di ἡρακλείδους Y, ἡρακλείδου U* Ur συγκατενέχθησαν O 7 post γεγενημένου lac. indicat Ca 968, sed v. $Rei\ 725$ 10 πατρώαν Y, corr. Ca 968 13 * * *] lac. indicat Ur, δσους ἡδύνατο add. $Rei\ 725$, ως κλείστους BW 14 ἐγένετο O Sch, Didotiana, Di, sed v. Hu $E.Z.\ XXIII$ 8 περί Ur pro παρὰ 16-19 $Athen.\ 10$ p. 440° ; v. $Me\ 26s.$, 32 16 φησί] Polybius 21-401, 2 M 81, 7-9 Hey

πρόφασις Ικανή γίνεται πρὸς τὸ συντελείν τὰς αὐτῶν προθέσεις. —

1299] 'Αλλά γὰρ ὅκνῶ μή ποτ' εἰς τὸ περιφερόμενου 21 ἐμπεσὼν λάθω, πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρο-(18*)
5 νέστερος ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑπέχων δοκῶ γὰρ δὴ κάγὼ πρὸς ὁμολογουμένην ψευδολογίαν ἀκριβολογούμενος καὶ τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον εἰσφέρων παραπλήσιόν τι ποιείν. διὸ καὶ μάτην τελέως περὶ τούτων λέγειν, εἰ 2 μή τις καὶ γράφειν ἐνύπνια βούλεται καὶ θεωρείν 10 ἐγρηγορότος ἐνύπνια.

¹ αὐτῶν M, corr. Di 3-10 M 81, 9-15 Hey; ad librum sequentem rettulit Ern. Schulzius l. c. 18 s. 3 ποτε | M, corr. Ben 304 BW 4 s. de proverbio v. Scalam l. c. I 286 et C.Wundererum Pol. Forsch. I 24 s. 4 τρίγονα legerat Ma, τράγων Hey, τράγον Ge ἀμέλ | M, corr. Ma ἀφρονέστερος M secundum Hey, ut intellegendum coniecerat Ge, om. Ma 5 ἢ δ] v. BW Fleckeis. annal. 1890, 839 δέδοικα Be δὴ Ge, μὴ M Be 8 ποιείν διὸ καὶ] ποιείν δοκῶ Be διὸ καὶ] διὰ τὸ coni. Hey μάταιον coni. Hu λέγων Ma Be, λέγω (cum hiatu) Ge 10 έ | γρηγορότως M secundum Ma et Hey, έ | γρηγορότος legit Bo, ut correxerat Be, έγρηγορὼς Cobetus Mnemos. 1862, 34

FRAGMENTA LIBRI XXXIV.

A. FRAGMENTA GRAECA.

I. GENERALIA NONNULLA. DE ARGUMENTO HUIUS LIBRI.

- Οἱ δ' ἐν τῆ κοινῆ τῆς ἱςτορίας γραφῆ χωρὶς ἀπο-2 δείξαντες τὴν τῶν ἠπείρων τοπογραφίαν, καθάπερ *Εφορός τε ἐποίηςε καὶ Πολύβιος. —
- Πολύβιος ... φήςας περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καλῶς μὲν Εὔδοξον, κάλλιστα δ' Ἐφορον ἐξηγεῖσθαι περὶ
 κτίσεων, συγγενειῶν, μεταναστάσεων, ἀρχηγετῶν, ἡμεῖς δέ, φηςί, τὰ νῦν ὅντα δηλώσομεν καὶ περὶ θέσεως
- 5 τόπων και διαστημάτων τοῦτο γάρ ἐστιν οἰκειότατον 10
- 6 χωρογραφία. ἀλλὰ μὴν cύτε, ὦ Πολύβιε, ὁ τὰς λαοδογματικὰς ἀποφάςεις περὶ τῶν διαςτημάτων εἰςάγων οὐκ ἐν τοῖς ἔξω τῆς 'Ελλάδος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς 'Ελληνικοῖς * καὶ διδοῖς εὐθύνας τὰς μὲν Ποςειδωνίψ, τὰς δ' 'Αρτεμιδώρω, τὰς δ' ἄλλοις πλείοςι. —

Libro XXXIV. Polybium περὶ θέσεως τόπων καὶ διαστημάτων disputasse docet Sch coll. 3, 57, 18s. Cf. Ni Rhein. Mus. 1871, 269ss. 3—5 Strab. 8, 1, 1 C 332 3 γραφῆ] scil. τὰ τῆς γεωγραφίας έπραγματεύσαντο 6—15 Strab. 10, 3, 5 C 465 11 λαοδογματικὰς Τεχchuckius auctore Tyrwhitto pro τάλας ὁ δογματικὰς 14 διδοῖς Ca pro διαδοὺς

Πολύβιος οὖν ὁ ἱςτοριογράφος πεπραγμάτευται βι- 7 βλίον, δ ἐπιτραφὴν ἔγει "περὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἰςημερινὸν οἰκήςεως". αὕτη δέ ἐςτιν ἐν μέςη τῆ διακεκαυμένη ζώνη, καί φητιν ολκελσθαι τοὺς τόπους καὶ εὐκρατο- 8 5 τέραν ἔχειν τὴν οἴκησιν τῶν περί τὰ πέρατα τῆς διακεκαυμένης ζώνης κατοικούντων. καὶ α μέν Ιστορίας Φέρει των κατωπτευκότων τὰς ολκήσεις καὶ ἐπιμαρτυρούντων τοίς φαινομένοις, α δε επιλογίζεται επί της φυσικής περί τον ήλιον ύπαρχούσης κινήσεως. ό γάρ 9 10 ήλιος περί μεν τούς τροπικούς κύκλους πολύν έπιμένει γρόνον κατά τε την πρόσοδον την πρός αὐτούς καὶ την απογώρησιν, ώστε σγεδον έφ' ημέρας τετταράκοντα μένει πρὸς αἴσθησιν ἐπὶ (τῶν) τροπιχῶν χύκλων. [δι'10 ην αίτιαν και τὰ μεγέθη των ήμερων σχεδον έφ' 15 ήμέρας μ΄ τὰ αὐτὰ διαμένει.] όθεν ἐπιμονῆς γινομένης πρός τὰς ολκήσεις τὰς κειμένας ὑπὸ τοὺς τροπικοὺς άνάγκη έκπυροῦςθαι την οίκησιν καὶ ἀοίκητον γίνεσθαι διὰ τὴν τοῦ καύματος ὑπερβολήν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἰςημερι- 11 νοῦ κύκλου ταχείας συμβαίνει τὰς ἀποχωρήσεις γίνεσθαι. 20 [οθεν καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν περὶ τὰς Ισημερίας μεγάλας λαμβάνει τὰς παραυξήσεις.] εὔλογον οὖν καὶ τας ύπο τον Ισημερινον κειμένας ολκήσεις ευκρατοτέρας ύπάργειν, ἐπιμονῆς μὲν (οὐ) γινομένης ἐπὶ τοῦ κατὰ κορυφήν σημείου, ταχέως δὲ ἀποχωροῦντος τοῦ ἡλίου.

^{1—404, 8} Gemin. elem. astronom. c. 16, 32—38 Manitius; ea excerpta esse e libro XXXIV. suspicatus est Sch V 25 ann. f., demonstravit Max. C. P. Schmidtius Fleckeis. annal. 1882, 113 ss., huc rettulit BW=2 ύπὸ Manitius pro περι 12 τετταράπουτα BW pro $\mu'=13$ τῶν add. Manitius 13 $\delta\iota'-15$ διαμένει inducit Manitius 19 ἀποχωρήσεις Hildericus pro παρόδους 20 ὅθεν-21 παρανξήσεις inducit Manitius 20 lσημερινας Ηildericus pro lσημερινας 22 τὸν lσημερινον idem pro τῶν lσημεριναν 23 ἐπιμονης Manitius pro ἐπιτολης 24 ἡλίου Hildericus pro κύκλου

τοῦ ἰςημερινοῦ. —

- 12 πάντες γὰρ οἱ μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων οἰκοῦντες παρὰ τὴν πάροδον ὁμοίως κείνται τοῦ ἡλίου πλείονας δὲ χρόνους ἐπιμένει τοῖς περὶ τοὺς τροπικοὺς οἰκοῦσι.
 13 δι' ἢν αἰτίαν εὐκρατοτέρας εἶναι συμβέβηκε τὰς ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεις, αῖτινες κεῖνται ἐν μέση τῆ το διακεκαυμένη ζώνη, τῶν περὶ τὰ πέρατα τῆς διακεκαυμένης οἰκήσεων, αῖτινες ὑπὸ τοὺς τροπικοὺς κύκλους
- κεΐνται. —

 14 Πολύβιος δὲ ποιεῖ ζώνας εξ, δύο μὲν τὰς τοῖς ἀρκτικοῖς ὑποπιπτούσας, δύο δὲ τὰς μεταξὺ τούτων 10 τε καὶ τῶν τροπικῶν (καὶ δύο τὰς μεταξὺ τούτων) καὶ
- 15 ΄Ο δὲ Πολύβιος τοῦτο μὲν οὐκ εὖ, τὸ ποιεῖν τινας ζώνας τοῖς ἀρκτικοῖς διοριζομένας, δύο μὲν τὰς ὑποπικτούσας αὐτοῖς, δύο δὲ τὰς μεταξὺ τούτων καὶ τῶν 15 τροπικῶν. —
- 16 Εὶ δ', ὥςπερ Ἐρατοςθένης φηςίν, ἡ ὑποπίπτουςα τῷ ἱςημερινῷ ἐςτιν εὔκρατος, καθάπερ καὶ Πολύβιος ὁμοδοξεῖ προςτίθηςι δ' οὖτος καὶ διότι ὑψηλοτάτη ἐςτί·
 διόπερ καὶ κατομβρεῖται, τῶν βορείων νεφῶν κατὰ νο
 τοὺς ἐτησίας ἐκεῖ τοῖς ἀναστήμασι προσπιπτόντων
 πλείστων πολὺ κρεῖττον τρίτην εὔκρατον ταύτην
 ποιεῖν ςτενήν τινα, ἢ τὰς ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς εἰςάγειν. —
- 17 'Ενίςταται δ' δ Ποςειδώνιος τῷ Πολυβίῳ, διότι φηςὶ τὴν ὑπὸ τῷ ἰςημερινῷ οἴκησιν ὑψηλοτάτην. —

⁴ ὁπὸ Manitius pro περὶ 7 οἰκήσεων, αἴτινες Manitius pro οἰκούντων, οἴτινες 9—12 Strab. 2, 3, 1 C 96 11 καὶ — τούτων add. Ca 13—16 Strab. 2, 3, 2 C 97 15 αὐτοῖς pro αὐταῖς sec. man. cod. Paris. 1394 Strabonis ante Xylandrum 17—23 Strab. 2, 3, 2 C 97; cf. H. Bergerum D. geogr. Fragm. d. Eratosth. Lips. 1880, 82 ss. et Max. C. P. Schmidtium 1. c. 18 post καὶ add. δ Strabonis cod. Med. plut. 28 n. 5, Parisin. 1393, Vatic. 482 22 τρίτην Κταμες pro τρίτην τὴν 24—25 ibid.

Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν πολλὴ διαφωνία τοῖς 18 μετ' αὐτὸν τέτονεν' οἱ μὲν τὰρ ξξ αὐτὰς εἶπον, ὡς Πολύβιος καὶ Ποςειδώνιος, τὴν διακεκαυμένην εἰς δύο διαιροῦντες.

5 II. DE ULIXIS NAVIGATIONE, PROPE SICILIAM PRAESERTIM

1299] 'Εκ μηδενός δὲ ἀληθοῦς ἀνάπτειν κενὴν [2 1120 τερατολογίαν οὐχ 'Ομηρικόν. προςπίπτει γάρ, ὡς εἰκός, 2 ὡς πιθανώτερον αν οὕτω τις ψεύδοιτο, εἰ καταμίςγοι 10 τι καὶ αὐτῶν τῶν ἀληθινῶν 'ὅπερ καὶ Πολύβιός φηςι 3 περὶ τῆς 'Οδυςςέως πλάνης ἐπιχειρῶν. —

1800] Καὶ Πολύβιος δ' ὀρθῶς ὑπονοεῖ τὰ περὶ τῆς πλά-4 νης. τὸν γὰρ Αἴολον τὸν προσημαίνοντα τοὺς ἔππλους 5 ἐν τοῖς κατὰ τὸν πορθμὸν τόποις ἀμφιδρόμοις οὖσι 15 καὶ δυσέκπλοις διὰ τὰς παλιρροίας ταμίαν τε εἰρῆςθαι τῶν ἀνέμων καὶ βασιλέα νενομίσθαι φηςί, καθάπερ 6 Δαναὸν μὲν τὰ ὑδρεῖα τὰ ἐν ἄργει παραδείξαντα, ᾿Ατρέα δὲ τοῦ ἡλίου τὸν ὑπεναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον, μάντεις τε καὶ ἱεροςκοπουμένους ἀποδείκνυσθαι 20 βασιλέας τούς θ' ἱερέας τῶν Αἰγυπτίων καὶ [7 1121 Χαλδαίους καὶ Μάγους σοφία τινὶ διαφέροντας τῶν ἄλλων ἡγεμονίας καὶ τῶν θεῶν ἔνα ἔκαςτον τῶν χρη-8 σίμων τινὸς εὐρετὴν γενόμενον τιμᾶσθαι. ταῦτα δὲ 9 25 προοικονομηςάμενος οὐκ ἐῷ τὸν Αἴολον ἐν μύθου ςχήματι

^{1—4} Achill. [Tat.] isag. in phaenom. c. 31, p. 67 Maass; Pol. fragm. agnovit Ca 1002 1 αθτών] scil. τῶν ξωνῶν 7—11 Strab. 1, 2, 9 C 20 12—409, 11 Strab. 1, 2, 15—17, C 23—25 19 ἰεροσκόπους coni. Bentenus 1. c. 52

ἀκούεςθαι, οὐδ' ὅλην τὴν 'Οδυςςέως πλάνην, ἀλλὰ μικρὰ μὲν προσμεμυθεῦσθαι, καθάπερ καὶ τῷ Ἰλιακῷ πολέμῳ, 10 τὸ δ' ὅλον περὶ Σικελίαν καὶ τῷ ποιητῆ πεποιῆσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις συγγραφεῦσιν, ὅσοι τἀπιχώρια λέγουσι 11 τὰ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν. οὐκ ἐπαινεῖ δὲ δ οὐδὲ τὴν τοιαύτην τοῦ Ἐρατοςθένους ἀπόφαςιν, διότι φησὶ τότ' ἄν εύρεῖν τινα ποῦ 'Οδυσσεὺς πεπλάνηται, ὅταν εὕρῃ τὸν σκυτέα τὸν συρράψαντα τὸν τῶν ἀνέ-12 μων ἀσκόν. καὶ τοῦτο δ' οἰκείως εἰρῆσθαι τοῖς συμβαίνουσι περὶ τὸ Σκύλλαιον καὶ τὴν θήραν τῶν γαλεω-10 τῶν, τὸ ἐπὶ τῆς Σκύλλης,

- 13 αὐτοῦ δ' ἰχθυάφ, σκόπελον περιμαιμώωσα, δελφῖνάς τε κύνας τε καὶ εί ποθι μεῖζον ἕλησι κῆτος.
- 14 τοὺς γὰο θύννους ἀγεληδὸν φερομένους παρὰ τὴν 15 Ἰταλίαν, ἐπειδὰν ἐκπέσωσι καὶ κωλυθῶσι τῆς Σικελίας ἄψασθαι, περιπίπτειν τοῖς μείζοσι τῶν ζώων, οἶον δελφί-
- 15 νων καὶ κυνῶν καὶ ἄλλων κητωδῶν, ἐκ δὲ τῆς θήρας αὐτῶν πιαίνεσθαι τοὺς γαλεώτας, οὺς καὶ ξιφίας λέγε-
- 16 σθαι καὶ κύνας φηςί. συμβαίνειν γὰο ταὐτὸν ἐνθάδε 20 καὶ κατὰ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ τῶν ἄλλων ὑδάτων, ὅπερ ἐπὶ πυρὸς καὶ ὕλης ἐμπιπραμένης ἀθροι-
- 1301] ζόμενα γὰς τὰ θηςία φεύγειν τὸ πῦς ἢ τὸ ὕδως καὶ βοςὰν γίνεσθαι τοῖς κρείττοσι.

³ ante καὶ τῷ excidisse ταὐτὸ vel. ταὐτὰ coni. Sch, Ca supplendum ἀληθή putavit vertens: reliqua omnia de Sicilia et poëtam vere scripsisse 4 τὰ περιχώρια vulgo, τὰ ἐπιχώρια Coraes, corr. Di, v. 4, 63, 1. 8, 12, 5. 6 12—14: Odyss. 12, 95—97 16 ἐμπέσωσι et ἐκ super ἐμ Strab. cod. A, ἐκπέσωσι Rei 779s. Coraes 18 κητώσων Na 362 20 φησὶ Coraes pro φασὶ 22 ἐμπιμπραμένης Di ἀθροιζόμενα BW I 77 pro ἀθροιζόμενα

Ταῦτα δ' εἰπὼν διηγεῖται τῶν γαλεωτῶν θήραν, ἣ 3 **CUVÍCT**αται περὶ τὸ **C**Κύλλαιον. σκοπὸς γὰρ ἐφέστηκε 2 κοινός ύφορμοῦσιν ἐν δικώποις σκαφιδίοις πολλοῖς. δύο καθ' ξκαστον σκαφίδιον. καὶ ὁ μὲν ἐλαύνει, ὁ 3 5 δ' έπι τῆς πρώρας εστηκε δόρυ έχων, σημήναντος τοῦ σκοποῦ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γαλεώτου φέρεται δὲ τὸ τρίτον μέρος ἔξαλον τὸ ζῷον. συνάψαντος δὲ τοῦ 4 σκάφους δ μεν επληξεν έκ γειρός, είτ' έξέσπασεν έκ τοῦ σώματος τὸ δόρυ χωρὶς τῆς ἐπιδορατίδος ἀγκιστρώ- 5 10 δης τε γάρ έστι και χαλαρώς ένήρμοσται τῷ δόρατι ἐπίτηδες, καλώδιον δ' ἔχει μακοὸν ἐξημμένον. τοῦτ' έπιχαλῶσι τῷ τρωθέντι, τέως ἂν κάμη σφαδᾶζον [1122 καὶ ὑποφεῦνου τότε δ' έλκουσιν έπὶ τὴν νῆν ἣ εἰς 6 τὸ σπάφος ἀναλαμβάνουσιν, ἐὰν μὴ μέγα ἡ τελέως τὸ 15 σῶμα. κἂν ἐκπέση δὲ εἰς τὴν θάλατταν τὸ δόρυ, οὐκ 7 άπύλωλεν έστι γάρ πηκτύν έκ τε δρυός καὶ έλάτης, ώστε βαπτιζομένου τοῦ δρυϊνου βάρει μετέωρον εἶναι τὸ λοιπὸν καὶ εὐανάληπτον, συμβαίνειν δέ ποτε καὶ 8 τιτρώσκεσθαι διὰ τοῦ σκαφιδίου τὸν κωπηλάτην διὰ 20 τὸ μέγεθος τοῦ ξίφους τῶν γαλεωτῶν καὶ τὸ τὴν ακμήν του ζώου ευαγρώδη είναι καὶ την θήραν.

"Εκ τε δη των τοιούτων εἰκάζοι τις ἄν, φητί, περί 9 Σικελίαν γενέσθαι την πλάνην κατὰ τὸν "Ομηρον, ὅτι τῆ Σκύλλη προσήψε την τοιαύτην θήραν, ἡ μάλιστ'

¹ ante τῶν add. τὴν Be 4 δυσί Rei 780, sed v. Sch 11 καλώδιον vulgo, corr. Di, v. 33, 5, 2 12 τέως (punctis sec. man. circumscriptum in Strab. cod. A, om. in aliis codicibus) ξως Kramer, ξως (deleto τέως) vulgo, τέως (deleto ξως) BW coll. 18, 23, 4; v. Krebsium D. präpositionsart. Adv. b. Pol. Programm. novi Ratisbon. 1882, 29 ann. 1 σφαδάζον Di pro σφαδάζον 20. 21 τὴν δομὴν Coraes 21 καί] ὡς coni. Meinekius post τὴν δήραν add. χαλεπὴν vel ἐπίπονον vel κιν-δυνώδη Rei 780

10 ἐπιχώριός ἐστι τῷ Σκυλλαίφ, καὶ ἐκ τῶν περὶ τῆς Χαρύβδεως λεγομένων ὁμοίων τοῖς τοῦ πορθμοῦ 11 πάθεσι. τὸ δὲ

τρίς μέν γάρ τ' ανίησιν

- 12 άντι τοῦ δίς γραφικὸν είναι άμάρτημα ἢ ίςτορικόν. καὶ 5 τὰ ἐν τῆ Μήνιγγι δὲ τοίς περὶ τῶν Λωτοφάγων εἰρημένοις συμφωνείν.
- 4 Εἰ δέ τινα μὴ συμφωνεῖ, μεταβολὰς αἰτιᾶσθαι δεῖν ἢ ἄγνοιαν ἢ καὶ ποιητικὴν ἐξουσίαν, ἢ συνέστηκεν 2 ἔξ ἱστορίας καὶ διαθέσεως καὶ μύθου. τῆς μὲν οὖν 10 1802 ἱστορίας ἀλήθειαν εἶναι τέλος, ὡς ἐν Νεῶν καταλόγω τὰ ἐκάςτοις τόποις συμβεβηκότα λέγοντος τοῦ ποιητοῦ, τὴν μὲν πετρήεσσαν, τὴν δὲ ἐςχατόωςαν πόλιν, 3 ἄλλην δὲ πολυτρήρωνα, τὴν δ' ἀγχίαλον τῆς δὲ διαθέσεως ἐνέργειαν εἶναι τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχομένους 15 4 εἰσάγη, μύθου δὲ ἡδονὴν καὶ ἔκπληξιν. τὸ δὲ πάντα πλάττειν οὐ πιθανὸν οὐδ' Όμηρικόν τὴν γὰρ ἐκείνου ποίησιν φιλοσόφημα πάντας νομίζειν, οὐχ ὡς Ἐρατοσθένης φησί, κελεύων μὴ κρίνειν πρὸς τὴν διάνοιαν τὰ ποιήματα μηδ' ἱστορίαν ἀπ' αὐτῶν ζητεῖν. πιθα-20 νώτερόν τε τὸ

ένθεν δ' έννημας φερόμην όλοοις ανέμοισιν έν βραχει διαστήματι δέχεσθαι — οι γαρ όλοοι οὐκ εὐθύδρομοι — ἡ ἐξωκεανίζειν, ὡς αν οὐρίων πνεόντων

⁴ Odyss. 12, 105 5 δls] idem coni. aut Pol. coniecturam recepit Crates Mallota, v. A. Ludwichium Berl. philol. Wochenschr. 1888, 1395s. 1426s. (— eiusdem Die Homervulgata cet. Lips. 1898, 193ss.) 9 δεξν Groskurdius pro δεξ 15 ξνάργειαν vulgo post Xylandrum, sed v. Groskurdium et Sch 22 Odyss. 9, 82 23 έν] ξπl Rei 780, sed έν βρ. διαστ. habet vim praedicati; v. 33, 6, 2 et Krebsium D. Präpos. cet. 73s.

συνεχώς. συνθείς δὲ τὸ διάστημα τὸ ἐκ Μαλεῶν ἐπὶ 6 στήλας σταδίων δισμυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων, εἰ, φηςί, τοῦτο θείημεν ἐν ταῖς ἐννέα ἡμέραις διηνύςθαι ἱςοταχῶς, ἐκάστης ἄν ἡμέρας ὁ πλοῦς συμβαίνοι στα- 5 δίων δισχιλίων πεντακοσίων. τίς οὖν ἱστόρηκεν ἐκ 7 Αυκίας ἢ 'Ρόδου δευτεραϊόν τινα ἀφιγμένον εἰς 'Αλεξάνδρειαν, ὄντος τοῦ διαστήματος σταδίων τετρακισχιλίων; πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας πῶς τρὶς εἰς [8 1128 Σικελίαν ἐλθὼν οὐδ' ἄπαξ διὰ τοῦ πορθμοῦ πέπλευκεν 10 'Οδυσσεύς, ἀπολογεῖται διότι καὶ οἱ ὕςτερον ἔφευγον ἄπαντες τὸν πλοῦν τοῦτον. τοιαῦτα μὲν εἴρηκεν.

III. CONTRA PRIORES SCRIPTORES GEOGRAPHICOS DISPUTAT POLYBIUS.

Πολύβιος δὲ τὴν Εὐρώπην χωρογραφῶν τοὺς μὲν ὅ 15 ἀρχαίους ἐᾶν φηςι, τοὺς δ' ἐκείνους ἐλέγχοντας ἐξετάζειν Δικαίαρχόν τε καὶ Ἐρατοσθένη τὸν τελευταίον πραγματευσάμενον περὶ γεωγραφίας καὶ Πυθέαν, ὑφ' 2 οὖ παρακρουσθῆναι πολλούς, ὅλην μὲν τὴν Βρεττανικὴν ἐμβαδὸν ἐπελθεῖν φάσκοντος, τὴν δὲ περίμετρον 20 πλειόνων ἢ τεττάρων μυριάδων ἀποδόντος τῆς νήσου, προσιστορήσαντος δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς Θούλης καὶ τῶν 3 τόπων ἐκείνων, ἐν οἶς οὔτε γῆ καθ' αὐτὴν ὑπῆρχεν 1803] ἔτι οὔτε θάλαττα οὔτ' ἀήρ, ἀλλὰ σύγκριμά τι ἐκ τούτων πλεύμονι θαλαττίψ ἐοικός, ἐν ῷ φησι τὴν γῆν ½ καὶ τὴν θάλατταν αἰωρεῖσθαι καὶ τὰ σύμπαντα, καὶ τοῦτον ὡς ἂν δεσμὸν εἶναι τῶν ὅλων, μήτε προευτὸν μήτε πλωτὸν ὑπάρχοντα. τὸ μὲν οὖν τῷ πλεύμονι 5

¹ Μαλέα dicitur a Polybio (v. ind.) 14—412, 18 Strab. 2, 4, 1—3 C 104 s. 19 ἐμβασδον Coraes pro ἐμβατὸν

ξοικός αὐτὸς έωρακέναι, τάλλα δὲ λέγειν έξ ἀκοῆς. 6 ταῦτα μέν τὰ τοῦ Πυθέου, καὶ διότι ἐπανελθών ένθένδε πάσαν ἐπέλθοι την παρωκεανίτιν τῆς Εὐρώπης τ ἀπὸ Γαδείρων έως Τανάιδος: Φηςὶ δ' οὖν ὁ Πολύβιος άπιστον και αὐτὸ τοῦτο πῶς ἰδιώτη ἀνθρώπω και πένητι 5 τὰ τοσαῦτα διαστήματα πλωτὰ καὶ πορευτὰ γένοιτο. 8 τὸν δ' Ἐρατοσθένη διαπορής αντα εἰ γρη πιστεύειν τούτοις, όμως περί τε της Βρεττανικής πεπιστευκέναι 9 καὶ τῶν κατὰ Γάδειοα καὶ τὴν Ἰβηρίαν, πολύ δέ αρηςι βέλτιον τῷ Μεσσηνίᾳ πιστεύειν ἢ τούτᾳ. δ μέντοι γε 10 είς μίαν γώραν την Παγγαίαν λέγει πλεύσαι δ δέ καί μέγρι τῶν τοῦ κόσμου περάτων κατωπτευκέναι τὴν προσάρχτιον της Εύρώπης πάσαν, ην οὐδ' αν τω 'Ερμή 10 πιστεύσαι τις λέγοντι. Έρατοσθένη δε τον μεν Εὐήμερον Βεργαΐον καλείν, Πυθέα δε πιστεύειν, και ταῦτα 15 11 μηδὲ Δικαιάργου πιστεύσαντος. τὸ μὲν οὖν "μηδὲ Δικαιάργου πιςτεύςαντος" γελοίον, ώςπερ ἐκείνω κανόνι γρήςαςθαι προςήκον, καθ' ού τοςούτους έλέγγους αὐτὸς 12 προφέρεται. Έρατοςθένους δὲ εἴρηται ἡ περὶ τὰ έςπέρια 13 καὶ τὰ ἀρκτικὰ τῆς Εὐρώπης ἄγνοια. ἀλλ' ἐκείνω μὲν 20 καὶ Δικαιάρχω συγγνώμη τοῖς μὴ κατιδοῦςι τοὺς τόπους έκείνους. Πολυβίω δέ καὶ Ποςειδωνίω τίς αν συγγνοίη. 14 άλλα μην Πολύβιός τέ έςτιν ο λαοδογματικάς καλών άποφάςεις, ας ποιούνται περί των έν τούτοις τοίς τόποις διαςτημάτων καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἐν 25 6 οίς ἐκείνους ἐλέγχει καθαρεύων. τοῦ γοῦν Δι- [1124

¹⁰ Μεσσηνίφ] Euhemero 14s. Huc pertinere 34, 6, 15 perspexit Sch; totum locum non recte explicat C. Wunderer Pol. Forsch. I 101ss. 16 μηδὲ Coraes pro δὲ μήτε μηδὲ Coraes pro μήτε 23 λαοδογματικὰς Coraes auctore Tyrwhitto pro δλας δογματικὰς v. p. 402, 11 et 423, 21 24 ποιοῦνται Kramer auctore du Theilio pro ποιείται

καιάργου μυρίους μέν εἰπόντος τοὺς ἐπὶ ςτήλας ἀπὸ της Πελοποννήςου ςταδίους, πλείους δε τούτων τούς 1804] ἐπὶ τὸν ᾿Αδρίαν μέγρι τοῦ μυγοῦ, τοῦ δ᾽ ἐπὶ στήλας τὸ μέχρι τοῦ πορθμοῦ τριςχιλίους ἀποδόντος, ὡς 5 γίνεςθαι τὸ λοιπὸν έπτακις γιλίους τὸ ἀπὸ πορθμοῦ μέγρι cτηλών, τους μεν τρισγιλίους έαν φητιν είτ' ευ λαμ- 2 βάνονται είτε μή, τούς δ' έπτακισχιλίους οὐδετέρως, ούτε την παραλίαν έκμετρούντι οὔτε την διὰ μέσου τοῦ πελάγους. τὴν μὲν γὰο παραλίαν ἐοικέναι μάλιστ' 3 10 αμβλεία νωνία, βεβηκυία ἐπί τε τοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν στηλών, πορυφήν δ' έχούση Νάρβωνα, ώςτε συνίστα- 4 σθαι τρίγωνου, βάσιν έγον την διὰ τοῦ πελάνους εὐθεῖαν, πλευράς δὲ τὰς τὴν γωνίαν ποιούσας τὴν λεχθεϊσαν ών ή μεν ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ μέχρι Νάρβω- 6 15 νος μυρίων έστι και πλειόνων η διακοσίων έπι τοῖς γιλίοις, ή δὲ λοιπή μικοῷ λεῖπον [έλαττόνων ἢ] ὀκτακισχιλίων. καὶ μὴν πλεῖστον μὲν διάςτημα ἀπὸ τῆς 6 Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Λιβύην δμολογεῖσθαι κατὰ τὸ Τυρρηνικόν πέλαγος σταδίων οὐ πλειόνων ἢ τρισχιλίων, 20 κατά τὸ Σαρδόνιον δὲ λαμβάνειν συναγωγήν. ἀλλ' 7 έστω, φηςί, καὶ ἐκεῖνο τρισχιλίων, προειλήφθω δ' ἐπὶ τούτοις δισχιλίων σταδίων τὸ τοῦ κόλπου βάθος τοῦ κατά Νάρβωνα, ώς ἂν κάθετος ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἐπὶ την βάσιν τοῦ ἀμβλυγωνίου. δηλον οὖν, φηςίν, ἐκ τῆς 8 25 παιδικής μετρήσεως ότι ή σύμπασα παραλία ή ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ ἐπὶ στήλας ἔγγιστα ὑπερέχει τῆς διὰ τοῦ

⁸ οὖτε τὴν π. Coraes pro οὐδὲ τὴν π. 16 μικοῶ Xylander pro μικοὰ λεῖπον Sch pro λοιπὸν ἐλαττόνων ἢ del. Hu Ε.Ζ. XXV 5 ann. 2 20 Σαρδόνιον Coraes pro σαρδώνιον, nisi forte Σαρδῷον est praeferendum 21 προσειλήφθω Ca, παρειλήφθω Campius l. c. 1559 ann. 1, sed v. Sch ἐπὶ] ἐν Campius l. c.

- 9 πελάγους εὐθείας πενταχοσίοις σταδίοις. προστεθέντων δὲ τῶν ἀπὸ τῆς Πελοποννήςου ἐπὶ τὸν πορθμὸν τρισχιλίων, οἱ σύμπαντες ἔσονται ςτάδιοι, αὐτοὶ οἱ ἐπ' εὐθείας, πλείους ἢ διπλάςιοι ὧν ⊿ικαίαρχος εἶπε.
 10 πλείους δὲ τούτων τοὺς ἐπὶ τὸν μυχὸν τὸν ᾿Αδριατι- ε κὸν δεήσει, φηςί, τιθέναι κατ' ἐκεῖνον.
- 11 'Αλλ', ὧ φίλε Πολύβιε, φαίη τις ἄν, ὥςπερ τούτου τοῦ ψεύςματος ἐναργῆ παρίςτηςι τὸν ἔλεγχον ἡ πεῖρα 12 ἐξ αὐτῶν ὧν εἴρηκας αὐτός, εἰς μὲν Λευκάδα ἐκ'Πελοποννήςου ἐπτακοςίους, ἐντεῦθεν δὲ τοὺς ἴσους εἰς 10 Κόρκυραν, καὶ πάλιν ἐντεῦθεν εἰς τὰ Κεραύνια τοὺς ἴσους καὶ ἐν δεξιᾳ εἰς τὴν Ἰαπυδίαν ἀπὸ τῶν Κεραυνίων 1305] τὴν Ἰλλυρικὴν παραλίαν σταδίων ἐξακισχιλίων 13 ἐκατὸν πεντήκοντα, οὕτως κἀκεῖνα ψεύςματά ἐςτιν ἀμφότερα, καὶ δ Δικαίαρχος εἶπε, τὸ ἀπὸ πορθμοῦ ἐπὶ 15 ςτήλας εἶναι ςταδίων ἐπτακιςχιλίων, καὶ δ ςὺ δοκεῖς 14 ἀποδεῖξαι ὁμολογοῦςι γὰρ οἱ πλεῖςτοι λέγοντες τὸ διὰ πελάγους μυρίων εἶναι καὶ διςχιλίων. —
- 15 Πῶς οὐκ ἂν εἰκότως δόξειεν ὑπερβεβηκέναι καὶ ἀπολεληρηκέναι τὸν Βεργαῖον ἀντιφάνην καὶ [1125 καθόλου μηδενὶ καταλιπείν ὑπερβολὴν ἀνοίας τῶν ἐπιγινομένων; —

¹ τετραποσίοις coni. Sch 12 Ίαπυδίαν ἀπὸ Magdeburgius de Pol. geogr. Diss. inaug. Hal. Sax. 1873, 62 pro lαπυγίαν, ἀπὸ δὲ 14 οῦτω Di 19—22 P 297°, Va 173; hoc fragmentum cum antecedenti (33,6) arte coniunctum huc rettulit Sch 19 δόξειεν P Sch, δόξοιεν Va vulgo ὁπερβεβληκέναι Na 348, sed v. Rei 769 20 ἀπελεληφωκέναι Rei l. c. Be 19. 20 ἀπολεληφηκέναι καὶ ὑπερβεβηκέναι Di Steph. thes. I 2, 1531 B, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 682 et Krebsium Z. Rection d. Cas. cet. Progr. gymn. novi Ratisbon. 1885, 4 21 ἀπονοίας P, corr. Rei 769 Be, 'ἀπόνοια est temeritas, andacia furiosa' Rei l. c.

Έξης δὲ τὰ τοῦ Ἐρατοςθένους ἐπανορθοῖ, τὰ μὲν 7 εὖ, τὰ δὲ χεῖρον λέγων ἢ ἐκεῖνος. ἐξ Ἰθάκης μὲν τὰρ 2 είς Κόρκυραν τριακοςίους είπόντος, πλείους φηςίν είναι τῶν ἐνακοσίων, ἐξ Ἐπιδάμνου δὲ εἰς Θεςςαλονίκειαν s ένακοςίους αποδόντος, πλείους των δισχιλίων φηςί. ταῦτα μὲν εὖ, ἀπὸ δὲ Μαςςαλίας ἐπὶ ςτήλας λέγοντος 3 έπτακιςχιλίους, ἀπὸ δὲ Πυρήνης έξακιςχιλίους, αὐτὸς λέγει γείρον πλείους ἢ ἐνακιςγιλίους τοὺς ἀπὸ Μασσαλίας, ἀπὸ δὲ Πυρήνης μικρὸν ἐλάττους ἢ ὀκτακιςχιλίους. 10 έγγυτέρω γὰρ τῆς ἀληθείας ἐκεῖνος εἴρηκεν. οἱ γὰρ 4 νῦν ὁμολογοῦςιν, εἴ τις τὰς τῶν ὁδῶν ἀνωμαλίας ὑποτέμνοιτο, μὴ μείζω τῶν ἐξακιςχιλίων εταδίων εἶναι τὸ μήκος την ςύμπαςαν Ιβηρίαν άπὸ Πυρήνης ξως της έςπερίου πλευράς. ὁ δ' αὐτὸν τὸν Τάγον ποταμὸν 5 15 όκτακισχιλίων τίθησι τὸ μῆκος ἀπὸ τῆς πηγῆς μέχρι τῶν ἐκβολῶν, οὐ δήπου τὸ τὸν τοῖς τκολιώμαςιν οὐ τὰρ τεωτραφικόν τοῦτο — ἀλλ' ἐπ' εὐθείας λέτων: καίτοι τε ἀπὸ Πυρήνης αἱ τοῦ Τάγου πηγαὶ πλέον διέχους ν ἢ χιλίους ςταδίους. πάλιν δὲ τοῦτο μὲν ὀρθώς 6 20 άποφαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ τὰ Ἰβηρικὰ ὁ Ἐρατοςθένης καὶ διότι περί αὐτῆς ἔσθ' ὅπου τὰ μαχόμενα ἀποφαίνεται. ος γε μέχοι Γαδείρων ύπο Γαλατών περιοικεϊσθαι 7 φήσας (τὰ) ἔξωθεν αὐτῆς, εἴ γε τὰ πρὸς δύσιν τῆς Εὐρώπης μέχρι Γαδείρων ἔχουσιν ἐκεῖνοι, τούτων 25 έκλαθόμενος κατὰ τὴν τῆς Ἰβηρίας περίοδον τῶν Γαλατῶν οὐδαμοῦ μέμνηται. τὸ, (δὲ) μῆχος τῆς Εὐρώ- 8 1306] πης δτι έλαττόν έστι τοῦ συνάμφω τῆς τε Λιβύης καὶ τῆς 'Ασίας ἐκθείς, οὐκ ὀρθῶς τὴν σύγκρισιν ποιείται. τὸ μὲν γὰρ στόμα τὸ κατὰ στήλας φησίν 9

^{1-414, 6} Strab. 2, 4, 4s. C 106s. 23 τὰ inter versum add. Strab. cod. Paris. 1394 Kramer 26 δὲ add. Sch

ὅτι κατὰ τὴν Ισημερινὴν δύσιν ἐστίν, ὁ δὲ Τάναζς ρεῖ
10 ἀπὸ θερινῆς ἀνατολῆς ἐλαττοῦται δὴ τοῦ συνάμφω
μήκους τῷ μεταξὺ τῆς θερινῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς
Ισημερινῆς τοῦτο γὰρ ἡ ᾿Αςία προλαμβάνει πρὸς
τὴν Ισημερινὴν ἀνατολὴν τοῦ πρὸς τὰς ἄρκτους s
ἡμικυκλίου. —

Προπεπτωκυίας δὲ τῆς Εὐρώπης ἄκραις πλείοςι, 11 βέλτιον μέν ούτος εἴρηκε περὶ αὐτῶν Ἐρατοςθένους. 12 ούπω δὲ ίκανῶς. ἐκεῖνος μὲν τὰρ τρεῖς ἔφη, τὴν ἐπὶ τὰς ςτήλας καθήκουςαν, ἐφ' ἡς ἡ Ἰβηρία, καὶ τὴν ἐπὶ 10 τὸν πορθμόν, ἐφ' ἡς ἡ Ἰταλία, καὶ τρίτην τὴν κατὰ Μαλέας, ἐφ' ἡς τὰ μεταξύ τοῦ ᾿Αδρίου καὶ τοῦ [1126 13 Εὐξείνου πάντ' ἔθνη καὶ τοῦ Τανάιδος οῦτος δὲ τὰς μὲν δύο τὰς πρώτας δμοίως έχτιθεται, τρίτην δὲ τὴν κατὰ Μαλέας και Σούνιον, έφ' ής ή Ελλάς πᾶσα και ή 15 14 Ίλλυρίς καὶ τῆς Θράκης τινά, τετάρτην δὲ τὴν κατὰ την Θρακίαν γερρόνησον, έφ' ής τὰ κατὰ Σηστὸν καὶ "Αβυδον ετενά — ἔγουει δ' αὐτὴν Θοᾶκες — πέμπτην δε την κατά τον Κιμμερικόν Βόσπορον και το στόμα της Μαιώτιδος. 90

IV. DE LUSITANIA.

8 Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτη καὶ τριακοςτῆ τῶν Ἱςτοριῶν περὶ τῆς ἐν Ἰβηρία Λυςιτανίας χώρας διαλεγόμενός φηςιν ὅτι βάλανοί εἰςι κατὰ βάθος ἐν τῆ αὐτόθι θαλάττη πεφυτευμέναι, ὧν τὸν καρπὸν 25

³ $\tau \tilde{\omega}$ Kramer auctore Sch pro $\tau \tilde{\omega}$ 7—20 Strab. 2, 4, 8 C 108 15 $M \alpha \lambda \hat{\epsilon} \alpha s$] v. ad 34, 4, 6 22—415, 3 Athen. 7 p. 302°, v. Strab. 3, 2, 7 C 145

σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. διόπερ οὐκ 2 ἂν ἁμάρτοι τις λέγων ὖς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύννους. —

Λέγει δ' δ Πολύβιος καὶ μέχρι τῆς Λατίνης ἐκ- 3 5 πίπτειν τὴν βάλανον ταύτην, εἰ μὴ ἄρα, φηςί, καὶ ἡ Σαρδὼ φέρει καὶ ἡ πλησιόχωρος ταύτη. —

Τὴν κατὰ Λυςιτανίαν - γώρα δ' ἐςτὶν αὕτη τῆς 4 'Ιβηρίας, ην νῦν 'Ρωμαῖοι Cπανίαν ὀνομάζουςι — δι-1307] ηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης 10 . . . Εν τή τετάρτη καὶ τριακοςτή τῶν Ἱςτοριῶν φηςιν ώς αὐτόθι διὰ τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῶα πολύγονα καὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἐν τῆ χώρα καρποὶ οὐδέποτε φθείρονται βόδα μέν γὰρ αὐτόθι καί λευκόια 5 καὶ ἀςπάραγοι καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλεῖον 15 διαλείπει μηνών τριών, τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ 6 κατά τὸ πληθος καὶ κατά την χρηστότητα καὶ κατά τὸ κάλλος μεγάλην έχει διαφοράν πρός το γινόμενον έν τη καθ' ημάς θαλάττη. καὶ ὁ μέν των κριθών Σικε- 7 λικός μέδιμνός έστι δραγμής, δ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα 20 όβολῶν Άλεξανδρεινῶν τοῦ δ' οίνου δραγμῆς ὁ μετρη- 8 τής καὶ ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς. τῶν δ' άρνων τριώβολον και τετρώβολον ή τιμή. δς δε πίων έκατὸν μνᾶς ἄγων πέντε δραγμῶν καὶ πρόβατον δυείν. τάλαυτον δὲ σύχων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν 9 25 πέντε καὶ βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων 10

³ post θύννους add. vulgo: είσιν γὰς οἱ θύννοι οἶον ὕες ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι, del. Na 123 Di 4—6 Strab. 3, 2, 7 C 145 4 ἐκκίπτειν Meinekius vind. Strab. Berol. 1852, 17 pro ἐκπέμπειν 7—416, 3 Athen. 8 p. 330°s. 18 Σικε. λικὸς Sch lex. 555 pro σίκλος 20 ἀλεξανδςεινῶν Kaibelius, ἀλεξανδςινῶν Athen. cod. Α, ἀλεξανδογινῶν cod. C 22 δὲ πίων Ca pro δείπνων 23 δυσίν Athen. cod. Α, δύο cod. C

ζώων κρέα σχεδον οὐδε κατηξιοῦτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει και χάριτι τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων.

V. DE HISPANIA.

- 9 Τοὺς δ' ἐνοικοῦντας Τουρδητανούς τε καὶ Τουρδού- ε λους προςαγορεύους ν, οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς νομί- [1127 2 ζοντες, οἱ δ' ἐτέρους ὧν ἐςτι καὶ Πολύβιος, συνοίκους φήςας τοῖς Τουρδητανοῖς πρὸς ἄρκτον τοὺς Τουρδούλους. —
- 3 Τῆ δὲ τῆς χώρας εὐδαιμονία καὶ τὸ ἥμερον καὶ τὸ 10 πολιτικὸν ςυνηκολούθηςε τοῖς Τουρδητανοῖς, καὶ τοῖς Κελτικοῖς δὲ διὰ τὴν γειτνίαςιν, ὡς δ' εἴρηκε Πολύβιος, διὰ τὴν συγγένειαν. —
- καὶ Δικαίαρχος δὲ καὶ Ἐρατοςθένης καὶ Πολύβιος καὶ οἱ πλεῖςτοι τῶν Ἑλλήνων περὶ τὸν πορθμὸν ἀπο- 15 φαίνουςι τὰς στήλας. —
- 5 Φηςὶ δὲ ὁ Πολύβιος κρήνην ἐν τῷ Ἡρακλείῳ τῷ ἐν Γαδείροις εἶναι, βαθμῶν ὀλίγων κατάβασιν ἔχουσαν εἰς τὸ ὕδωρ, πότιμον, ἢν ταῖς παλιρροίαις τῆς θαλάττης 1808] ἀντιπαθεῖν, κατὰ μὲν τὰς πλήμας ἐκλείπουσαν, 20 6 κατὰ δὲ τὰς ἀμπώτεις πληρουμένην. αἰτιᾶται δ' ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκπίπτον, καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος κατὰ τὰς ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης, εἴργεται τῶν οἰκείων

^{5—9} Strab. 3, 1, 6 C 139 5 ἐνοιχοῦντας] scil. τὴν Βαιτικὴν 10—13 Strab. 3, 2, 15 C 151 12 ὡς (ð') Meinekius, (ἢ) ὡς Groskurdius 13 ante διὰ add. καὶ man. sec. Strab. cod. Medicei plut. 28 n. 5 Sch διὰ om. Sch διὰ τὴν συγγένειαν del. Ĥu 14—16 Strab. 3, 5, 5 C 170 17—417, 4 Strab. 3, 5, 7 C 172

τοιούτων έξόδων, ἀναστρέψαν δὲ εἰς τὸ ἐντὸς ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους καὶ ποιεῖ λειψυδρίαν· γυμνω- 7 θείσης δὲ πάλιν εὐθυπορῆσαν ἐλευθεροῖ τὰς φλέβας τῆς πηγῆς, ὥστ' ἀναβλύειν εὐπόρως.—

5 Πολύβιος δὲ τῶν περὶ Καρχηδόνα Νέαν ἀργυρείων 8 μνηςθεὶς μέγιστα μὲν εἶναί φηςι, διέχειν δὲ τῆς πόλεως δσον εἴκοσι σταδίους, περιειληφότα κύκλον τετρακοσίων σταδίων, ὅπου τέτταρας μυριάδας ἀνθρώπων μένειν 9 τῶν ἐργαζομένων, ἀναφέροντας τότε τῷ δήμῳ τῶν 10 Ῥωμαίων καθ' ἐκάστην ἡμέραν δισμυρίας καὶ πεντακισχιλίας δραχμάς. τὴν δὲ κατεργαςίαν τὴν μὲν ἄλλην 10 ἐῶ — μακρὰ γάρ ἐςτι —, τὴν δὲ συρτὴν βῶλον τὴν ἀργυρῖτίν φηςι κόπτεσθαι καὶ κοσκίνοις εἰς ὕδωρ διαττᾶσθαι κόπτεσθαι δὲ πάλιν τὰς ὑποστάσεις καὶ 15 πάλιν διηθουμένας ἀποχεομένων τῶν ὑδάτων κόπτεσθαι τὴν δὲ πέμπτην ὑπόστασιν χωνευθεῖσαν, ἀπο- 11 χυθέντος τοῦ μολίβδου, καθαρὸν τὸν ἄργυρον ἐξάγειν.—

Πολύβιος δὲ καὶ τὸν "Αναν καὶ τοῦτον ἐκ τῆς 12 Κελτιβηρίας ὁεῖν φηςι, διέχοντας ἀλλήλων ὅσον ἐνα- 20 κοσίους σταδίους. —

Πολύβιος δὲ τὰ τῶν Οὐακκαίων καὶ τῶν Κελτι- 13 βήρων ἔθνη καὶ χωρία διεξιὼν ςυλλέχει ταῖς ἄλλαις [1128 πόλεςι καὶ Σεγεσάμαν καὶ Ἰντερκατίαν. —

Τοιοῦτον δέ τινα ύφίςταται τἢ καταςκευἢ καὶ λαμ- 14 25 πρότητι (οἵανπερ) Πολύβιος Ἰβηρός τινος βαςιλέως οἰκίαν.

^{5.—17} Strab. 3, 2, 10 C 147s. 14 διαττάσθαι Coraes pro διαρτάσθαι 17 μολίβδου Hu secutus Strab. cod. Paris. 1397 et Medic. plut. 28 n. 5 pro μολύβδου τὸ ἀργύριον Strab. cod. Venet. 377 Di 18—20 Strab. 3, 2, 11 C 148 18 τοῦτον] scil. τὸν Βαῖτιν 21—23 Strab. 3, 4, 13 C 162 24—418, 3 Athen. 1 p. 16° 25 οἶανπερ add. Kaibelius

15 δν καὶ ἐζηλωκέναι λέγει τὴν τῶν Φαιάκων τουφὴν πλὴν τοῦ τοὺς κρατῆρας ἐν μέσω τῆς οἰκίας ἐστάναι πλήρεις οἴνου κριθίνου, ἀργυροῦς ὄντας καὶ χρυσοῦς.

VI. DE GALLIA.

- 1309 10] Πολύβιος δ' έν τῆ τετάρτη καὶ τριακοςτῆ 5 τῶν Ἱςτοριῶν μετὰ τὴν Πυρήνην φηςὶν ἔως τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδίον εἶναι, δι' οὖ φέρεσθαι ποταμοὺς Ἰλλέβεριν καὶ Ῥόσκυνον, ρέοντας παρὰ πόλεις 2 ὁμωνύμους, κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ πεδίῷ τοὑτῷ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθῦς ὀρυκτούς. 10 3 εἶναι δὲ τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πεφυκυῖαν ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς οὕσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πήχεις, ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον ἀπὸ 4 τῶν ποταμῶν ὕδωρ, μεθ' οὖ ἰχθύες κατὰ τὰς παρεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς τροφῆς 16 φιληδοῦσι γὰρ τῆ τῆς ἀγρώστεως ρίξη πεποιήκασι πᾶν τὸ πεδίον πλῆρες ἰχθύων ὑπογείων, οὺς ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν.
 - 5 Περὶ δὲ τῶν τοῦ 'Ροδανοῦ ετομάτων Πολύβιος ... ἐπιτιμὰ Τιμαίψ, φήεαε εἶναι μὴ πεντάστομον, ἀλλὰ 20 δίστομον. —
 - 6 ΄Ο δὲ Λίτηρ μεταξὺ Πικτόνων τε καὶ Ναμνιτῶν ἐκβάλλει. πρότερον δὲ Κορβιλὼν ὑπῆρχεν ἐμπόριον ἐπὶ

¹ τενφήν Musurus pro τεοφήν 5—18 Athen. 8 p. 332°s. 8 Ἰλίβυρειν (immo Ἰλίβιεριν) καὶ 'Ρουσκίνωνα coni. Sch coll. Strab. 4, 1, 6 C 182 12 ἐμπεφυκνίαν Meinekius anal. crit. ad Athen. 148 13 ἐπὶ Sch auctore Rei 780 pro ὁπὸ 19—21 Strab. 4, 1, 8 C 183 22—419, 7 Strab. 4, 2, 1 C 190 22 λίγηρ Meinekius pro λείγηρ, ν. Steph. Byz. p. 166, 12 et Herod. techn. I 49, 22. II 431, 17. 599, 14 ann. Ναμνητών Coraes

τούτψ τῷ ποταμῷ, περὶ ἡς εἴρηκε Πολύβιος, μνηςθεὶς τῶν ὑπὸ Πυθέου μυθολογηθέντων, ὅτι Μασσαλιωτῶν 7 μὲν τῶν συμμιξάντων Κιπίωνι οὐδεὶς εἶχε λέγειν οὐδὲν μνήμης ἄξιον, ἐρωτηθεἰς ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος περὶ τῆς 5 Βρετταννικῆς, οὐδὲ τῶν ἐκ Νάρβωνος οὐδὲ τῶν ἐκ Κορβιλῶνος, αἴπερ ἦσαν ἄρισται πόλεις τῶν ταύτη, Πυθέας δ᾽ ἐθάρρησε τοσαῦτα ψεύσασθαι. —

Φηςὶ δὲ Πολύβιος καὶ ἰδιόμορφόν τι γεννᾶσθαι 8 ζῷον ἐν αὐταῖς, ἐλαφοειδὲς τὸ σχῆμα πλὴν αὐχένος 10 καὶ τριχώματος, ταῦτα δ' ἐοικέναι κάπρῳ ὑπὸ δὲ τῷ 9 γενείῳ πυρῆνα ἴςχειν ὅσον σπιθαμιαῖον ἀκρόκομον, πωλικῆς κέρκου τὸ πάχος. —

Έτι φηςὶ Πολύβιος ἐφ' ἑαυτοῦ κατ' ἀκυληίαν μάλιςτα 10 ἐν τοῖς Ταυρίσκοις τοῖς Νωρικοῖς εὐρεθῆναι χρυσεῖον 15 οὕτως εὐφυὲς ὥστ' ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντι [1129 1310] τὴν ἐπιπολῆς γῆν εὐθὺς ὀρυκτὸν εὑρίσκεσθαι χρυσόν. τὸ δ' ὄρυγμα μὴ πλειόνων ὑπάρχειν ἢ πεντε- 11 καίδεκα ποδῶν. εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν 12 καθαρόν, κυάμου μέγεθος ἢ θέρμου, τοῦ ὀγδόου μέρους 20 μόνον ἀφεψηθέντος, τὸν δὲ δεῖσθαι μὲν χωνείας πλείονος, σφόδρα δὲ λυσιτελοῦς. συνεργασαμένων δὲ τοῖς 13 βαρβαροῖς τῶν Ἰταλιωτῶν ἐν διμήνω, παραχρῆμα τὸ χρυσίον εὐωνότερον γενέσθαι τῷ τρίτω μέρει καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν. αἰσθομένους δὲ τοὺς Ταυρίσκους 14 25 μονοπωλεῖν ἐκβαλόντας τοὺς συνεργαζομένους. —

'Ο δ' αὐτὸς ἀνὴρ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν Ἄλπεων 15 καὶ τοῦ ὕψους λέγων παραβάλλει τὰ ἐν τοῖς Ελλησιν

⁶ Κορβιλῶνος Coraes pro ποριβηλῶνος 8—12 Strab. 4, 6, 10 C 207 s. 9 αὐταῖς] Alpibus 13—25 Strab. 4, 6, 12 C 208 13 "Ετι Coraes auctore Ca pro ἐπεὶ ἐαντῶν Ca 26—420, 19 Strab. 4, 6, 12 C 208 s.

όρη τὰ μέγιστα, τὸ Ταΰγετον, τὸ Λύκαιον, Παρνασσόν, "Ολυμπον, Πήλιον, "Οσσαν, έν δε Θράκη Αίμον, 'Ροδόπην, 16 Δούνακα. καί φηςιν ότι τούτων μεν εκαστον μικροῦ δείν αὐθημερὸν εὐζώνοις ἀναβῆναι δυνατόν, αὐθημερὸν 17 δε και περιελθείν, τὰς δ' Άλπεις οὐδ' ἂν πεμπταίος 5 άναβαίη τις. τὸ δὲ μῆχός έστι δισχιλίων καὶ διακοσίων 18 σταδίων τὸ παρήμον παρά τὰ πεδία. τέτταρας δ' ύπερβάσεις όνομάζει μόνον, διὰ Λιγύων μέν την ἔγγιστα τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, είτα τὴν διὰ Ταυρίνων, ἡν Αυνίβας διήλθεν, είτα την διά Σαλασσών, τετάρτην 10 19 δε την δια 'Ραιτών, απάσας κοημνώδεις. λίμνας δε είναι φητιν έν τοις όρεσι πλείους μέν, τρείς δε μεγάλας, ὧν ἡ μέν Βήνακος ἔχει μῆκος πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ (έκατὸν) τριάκοντα, ἐκρεῖ δὲ ποτα-20 μὸς Μίγχιος: ἡ δ' έξῆς Λάριος τετραχοσίων, πλάτος 15 δε στενωτέρα της πρότερον, έξίησι δε ποταμον τον 21 'Αδούαν' τρίτη δε Ούερβανός μήπος έγγυς τριαποσίων σταδίων, πλάτος δε τριάκοντα, ποταμόν δε εξίηςι μέγαν Τίχινου. πάντες δ' είς τὸν Πάδον συρρέουσι.

VII. DE ITALIA.

20

11 Πολύβιος δὲ διάφορον οἶνον ἐν Καπύῃ φηςὶ γίνεσθαι τὸν ἀναδενδρίτην καλούμενον, ὧ μηδένα συγκρίνεσθαι. —

⁴ post αὐθημ. addendum esse μἐν coni. Be, sed v. Hu praef. I 67, γ 5 παφελθεῖν add. inter versus prima manus Strab. cod. Paris. 1394, recipit Coraes 8 Λιγυσείνων est Polybianum 15 Λάφιος Kramer pro οὐερβανὸς 17 Ἀδόαν est Polybii, v. 2, 32, 2 Οὐερβανὸς Kramer pro λάφιος 21—23 Athen. 1 p. 31⁴ 22 ἀναδενδρίτην Musurus pro ἀναδρίτην

- 1811] Φηςὶ δὲ Πολύβιος πεξή μὲν είναι τὴν παραλίαν 2 τὴν ἀπὸ Ἰαπυγίας μέχρι πορθμοῦ καὶ τρισχιλίων σταδίων, κλύζεσθαι δ' αὐτὴν τῷ Σικελικῷ πελάγει, πλέοντι δὲ καὶ πεντακοσίων δέουσαν.—
 - 5 Τῆς δὲ Τυρρηνίας μῆκος μὲν τὸ μέτιςτον εἶναί φαςι 3 τὴν παραλίαν ἀπὸ Λούνης μέχρι 'Ωςτίων διςχιλίων που καὶ πεντακοςίων ςταδίων πλάτος δὲ τοῦ ἡμίςους [1180 ἔλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὄρεςιν. εἰς μὲν οὖν Πίςας ἀπὸ Λούνης πλείους τῶν τετρακοςίων ςταδίων εἰςίν, ἐντεῦθεν 10 δ' εἰς Οὐολατέρρας διακόςιοι ὀγδοήκοντα, πάλιν δ' ἐνθένδε εἰς Ποπλώνιον διακόςιοι έβδομήκοντα, ἐκ δὲ Ποπλωνίου εἰς Κόςαν ἐγγὺς ὀκτακόςιοι, οἱ δὲ ἐξακόςιοί φαςι. Πολύβιος δ' οὐκ εὖ καὶ τοὺς πάντας χιλίους τριακοσίους τριάκοντα λέγει. —
 - 5 Αἰθάλη, νῆςος Τυρςηνῶν . . . Πολύβιος δ' ἐν 4 τριακοςτῆ τετάρτη λέγει *Αἰδάλειαν τὴν Δῆμνον κα-* λεῖσθαι. —

Καλοῦςι δ' αὐτὸν Κρατήρα, ἀπὸ τοῦ Μιςηνοῦ μέχρι 6 τοῦ ᾿Αθηναίου, δυεῖν ἀκρωτηρίων, κολπούμενον. ὑπὲρ τοῦ Ἦνον τῶν ἢόνων Καμπανία πᾶςα ἵδρυται, πεδίον εὐδαιμονέςτατον τῶν ἁπάντων ... ᾿Αντίοχος μὲν οὖν 6 φηςι τὴν χώραν ταύτην μοπικοὺς οἰκήςαι, τούτους δὲ καὶ Αὔςονας καλεῖςθαι. Πολύβιος δ' ἐμφαίνει δύο ἔθνη 7

^{1—4} Strab. 5, 1, 3 C 211 5—14 Strab. 5, 2, 5 C 222; v. O. Cuntzium Pol. u. s. Werk Lips. 1902, 22 s. 10 οὐαδετέρρας ACB, Οὐολαττέρας vulgo, Οὐάδα τὰ κατὰ Οὐολατέρρας Cuntzius l. c., sed intellegit Strabo terram (v. Strab. 5, 2, 6 C 223), non urbem 13 εὐ και Meinekius vindic. Strab. 51 pro εἰναι, εὐεἰναι coni. Kramer τοὺς πάντας] Cuntzius l. c. censet here νοὶς πάντας] Cuntzius l. c. censet here coni. Kramer τοὺς πάντας] Cuntzius l. c. censet here coni. Kramer τοὺς πάντας] Cuntzius l. c. censet here coni. 13. 14 αυλ΄ vulgo ante Kramerum, unde χιλ. τετραποσίους τρ. Di 15—17 Steph. Byz. v. Αἰθάλη 18—422, 2 Strab. 5, 4, 3 C 242 18 αὐτὸν] scil. τὸν κόλπον τὸν

νομίζων ταῦτα· 'Οπικοὺς γάρ φητι καὶ Αὕσονας οἰκεῖν τὴν χώραν ταύτην περὶ τὸν Κρατῆρα. —

- Πολύβιος δ' ἀπὸ τῆς Ἰαπυγίας μεμιλιάσθαι φηςί, καὶ εἶναι μίλια πεντακόςια ἐξήκοντα δύο εἰς *Cίλαν πόλιν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἰανληίαν ἐκατὸν ἑβδομήκοντα 5 ὀκτώ.—
- 9 Μετὰ δὲ ταύτας τὸ Λακίνιον, "Ηρας ἱερόν, πλούςιόν 10 ποτε ὑπάρξαν καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεςτόν. τὰ διάρματα δ' οὐκ εὐκρινῶς λέγεται πλὴν ὥς γε ἐπὶ τὸ πολὺ σταδίους ἀπὸ πορθμοῦ μέχρι Δακινίου Πολύβιος 10 11 ἀποδίδωςι χιλίους καὶ τριακοσίους, ἐντεῦθεν δὲ καὶ δίαρμα εἰς ἄκραν Ἰαπυγίαν ἐπτακοσίους.—
- 12 Πολύβιος δὲ τῶν τριῶν κρατήρων τὸν μὲν κατερ13 ρυηκέναι φηςὶν ἐκ μέρους, τοὺς δὲ συμμένειν· τὸν δὲ μέγιστον τὸ χεῖλος ἔχειν περιφερὲς ὂν πέντε σταδίων, 15

 1812] κατ' ὀλίγον δὲ ςυνάγεςθαι εἰς πεντήκοντα ποδῶν
 14 διάμετρον· καθ' οὖ βάθος εἶναι τὸ μέχρι θαλάττης σταδιαῖον, ὥστε καθορᾶν ταῖς νηνεμίαις. [εἰ δὲ ταῦτ' ἐστὶ πιστά, οὐκ ἀπιστητέον ἴσως οὐδὲ τοῖς περὶ Ἐμ15 πεδοκλέους μυθολογηθεῖσιν.] ἐὰν μὲν οὖν νότος μέλλη νο πνεῖν, ἀχλὺν ὁμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλφ φησὶ τῆς νησίδος, ὥστε μηδὲ τὴν Σικελίαν ἄπωθεν φαίνεσθαι·
 16 ὅταν δὲ βορέας, φλόγας καθαρὰς ἀπὸ τοῦ λεχθέντος

^{2 (}την) περί Coraes Di 3—6 Strab. 6, 3, 10 C 285
4 σίλαν codices, Σήναν Cluver It. ant. 608 (sed Polybius Σήνην nominat hanc urbem), Σπίναν Tyrwhittus, Καισήναν Groskurdius; v. O. Cuntzium Pol. u. s. Werk Lips. 1902, 28 ss. et Nissenum It. Landesk. II 1, 212 ann. 3 7—12 Strab. 6, 1, 11 C 261
7 ταύτας] scil. τὰς Ἰαπόγων ἄπρας 11 χιλίους Mannertus geogr. ant. IX 2, 202 pro δισχιλίους 13—423, 12 Strab. 6, 2, 10 C 276 13 πρατήρων] scil. τῆς Ἱερᾶς Ἡσραίστου 18 εί—20 μυθολογηθείσιν del. Meinekius 21 δμιχλώδη scribendum apud Polybium perspexit Hu, v. 3, 84, 1. 13 et Hu praef. I 37 22 ἄπωθεν Meinekius pro ἄποθεν

κρατήρος εἰς ὕψος ἐξαίρεσθαι καὶ βρόμους ἐκπέμπεσθαι μείζους τὸν δὲ ζέφυρον μέσην τινὰ ἔχειν τάξιν. τοὺς 17 δ' ἄλλους κρατήρας ὁμοειδεῖς μὲν εἶναι, τῆ δὲ βία λείπεσθαι τῶν ἀναφυσημάτων ἔκ τε δὴ τῆς διαφορᾶς 18 τῶν βρόμων καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ἄρχεται τὰ ἀναφυςήματα καὶ αὶ φλόγες καὶ αὶ λιγνύες προσημαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν τρίτην πάλιν μέλλοντα ἄνεμον πνείν. τῶν γοῦν ἐν Λιπάραις γενομένης ἀπλοίας προειπεῖν 19 τινάς φηςι τὸν ἐσόμενον (ἄνεμον) καὶ μὴ διαψεύσα-10 σθαι. ἀφ' οὖ δὴ τὸ μυθωδέστατον δοκοῦν εἰρῆσθαι 20 τῷ ποιητῆ οὐ μάτην φαίνεσθαι λεχθέν, ἀλλ' αἰνιξαμένου τὴν ἀλήθειαν, ὅταν φῆ ταμίαν τῶν ἀνέμων τὸν Αἴολον.

VIII. DE THRACIA, MACEDONIA, GRAECIA.

Καὶ ἄλλα δ' οὐ πιστὰ λέγει, τό τε συντετρήσθαι τὰ 12 15 πελάγη * * * ἀπὸ τοῦ εὑρίσκεσθαι κέραμόν τε Χῖον καὶ Θάσιον ἐν τῷ Νάρωνι, καὶ τὸ ἄμφω κατοπτεύεσθαι τὰ πελάγη ἀπό τινος ὅρους, καὶ τῶν νήσων τῶν Λιβυρνίδων *τιθείς, ὥστε κύκλον ἔχειν σταδίων καὶ πεντακοσίων, καὶ τὸ τὸν Ἰστρον ἐνὶ τῶν στομάτων εἰς τὸν Ἰλδρίαν ἐμ-20 βάλλειν. τοιαῦτα δὲ καὶ τοῦ Ἐρατοσθένους ἔνια παρ-2 ακούσματά ἐστι λαοδογματικά, καθάπερ Πολύβιός φησι καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων λέγων συγγραφέων. —

⁸ τῶν] τῆς Ca ἀπνοίας Strab. cod. Etonensis et Paris. 1394 Sch 9 τὸν ἐσόμενον· codices, τὸν σεισμὸν Sch coll. Aristot. Meteorol. II c. 8, τὸν ἐσόμενον (ἄνεμον) Ca, sicut habet epitoma Strabonis (vol. III 494 extr. Kramer) 14–22 Strab. 7,5,9 C 317 14 λέγει] Theopompus 15 πελάγη] mare Ionium ***] lac. indicat Meinekius et suppl. τεπμαιεόμενος 20 παρακρούσματα coni. Tachuckius 21 λαοδογματικὰ Coraes auctore Tyrwhitto pro λαοδογματικῶς, ν. p. 410, 23

'Εκ δὲ τῆς 'Απολλωνίας εἰς Μακεδονίαν ἡ [1181] 'Εγνατία έςτιν όδος πρός έω, βεβηματιςμένη κατά μίλιον καὶ κατεςτηλωμένη μέγοι Κυψέλων καὶ "Εβρου ποταμοῦ. 3 μιλίων δ' έςτι πεντακοςίων τριάκοντα πέντε. λογιζομένω δέ, ώς μὲν οἱ πολλοί, τὸ μίλιον ὀκταςτάδιον τετρα- ε κιςγίλιοι αν είεν ςτάδιοι καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόςιοι ὀγδοή-4 κοντα, ώς δὲ Πολύβιος, προςτιθεὶς τῷ ὀκταςταδίω δίπλεθρον, δ έςτι τρίτον ςταδίου, προςθετέον άλλους **c**ταδίους έκατὸν έβδομήκοντα ὀκτώ, τὸ τρίτον τοῦ τῶν **τυμπίπτειν εἰς τὴν αὐτὴν ὁδὸν τούς τ' ἐκ τῆς ᾿Απολ-**6 λωνίας δρμηθέντας καὶ τοὺς ἐξ Ἐπιδάμνου, ἡ μὲν οὖν πάςα Έγνατία καλείται, ή δὲ ποώτη ἐπὶ Κανδαουίας λέγεται, ὄρους Ίλλυρικοῦ, διὰ Λυχνιδοῦ πόλεως καὶ Πυλώνος, τόπου δρίζοντος έν τη όδώ τήν τε Ίλλυρίδα 15 1818 7] καὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐκεῖθεν δ' ἐςτὶ παρὰ Βαρνούντα διὰ Ἡρακλείας καὶ Λυγκηςτών καὶ Ἐορδών εἰς 8 *Εδεςταν καὶ Πέλλαν μέχρι Θεςταλονικείας. μίλια δ' έστί,

9 "Ότι ἐκ Περίνθου εἰς Βυζάντιόν εἰςιν ἑξακόςιοι τριά- 20 κοντα, ἀπὸ δὲ "Εβρου καὶ Κυψέλων εἰς Βυζάντιον μέχρι Κυανέων τριςχίλιοι ἐκατόν, ὥς φηςιν 'Αρτεμίδωρος, τὸ δὲ τύμπαν μῆκος ἀπὸ 'Ιονίου κόλπου τοῦ κατὰ 'Απολλωνίαν μέχρι Βυζαντίου ἐπτακιςχίλιοι τριακόςιοι εἴκοςι'
10 προςτίθηςι δ' ὁ Πολύβιος καὶ ἄλλους ἐκατὸν ὀγδοήκοντα, 25 τὸ τρίτον τοῦ ςταδίου προςλαμβάνων ἐπὶ τοῖς ὀκτὼ τοῦ μιλίου ςταδίοις.

φηςὶ Πολύβιος, ταῦτα διακόςια έξήκοντα έπτά. —

^{1—19} Strab. 7, 7, 4 C 322s. 14 Δυχνιδοῦ Tschuckius pro λυχνιδίου; Lychnis dicitur urbs a Polyb. 18, 47, 12 20—27 Strab. epit. 7, 57 (p. 90 Kram., p. 471 Mein.) 20 τριάποντα scil. σταδιοι

Ή δὲ περίμετρος μη κατακολπίζοντι τετρακισχιλίων 11 σταδίων, ὡς Πολύβιος. —

Πολυβίου δ' εἰρηκότος τὸ ἀπὸ Μαλεῶν ἐπὶ τὰς 12 ἄρπτους μέχρι τοῦ Ἰςτρου διάστημα περὶ μυρίους σταδ δίους, εὐθύνει τοῦτο ὁ ᾿Αρτεμίδωρος οὐκ ἀτόπως κατ' ἐκεῖνον δὴ ςυμβαίνει τὸ ἐκ (τοῦ Ἰςτρου ἐπὶ Μαλ)έας εξαπισχιλίων πενταποσίων. αἴτιον δὲ τούτου τὸ μὴ τὴν ςύντομον καταμετρεῖν ἀλλὰ τὴν τυχοῦςαν, ἡν ἐπορεύθη τῶν ςτρατηγῶν τις.

IX. DE ASIA.

Τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ 13 κεῖται καὶ παρὰ τῷ ᾿Αρτεμιδώρῳ, ἄπερ καὶ παρὰ τῷ ᾿Ερατοςθένει. λέγει δὲ καὶ Πολύβιος περὶ τῶν ἐκεὶ μάλιστα δεῖν πιστεύειν ἐκείνφ.

X. DE ALEXANDRIA, AEGYPTI URBE.

Ό γοῦν Πολύβιος γεγονώς ἐν τῆ πόλει βδελύττεται 14 τὴν τότε κατάςταςιν καί φηςι τρία γένη τὴν πόλιν 2 οἰκεῖν, τό τε Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φῦλον, ὀξὰ καὶ πολιτικόν, καὶ τὸ μισθοφορικόν, βαρὰ καὶ πολὰ καὶ 3 τὸ ἀνάγωγον ἐξ ἔθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεφον [1182 τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον ἡ ἄρχεςθαι δεδιδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν. τρίτον 4

10

15

^{1. 2} Strab. 8, 2, 1 C 335
3—9 Strab. 8, 8, 5 C 389
6 τοῦ Ἰστρον ἐπὶ τὰς Μαλ add.
Kramer, τὰς ante Μαλ del. BW (v. ind.); v. ad 34, 4, 6
11—14 Strab. 14, 2, 29 C 663
11 τούτοις] ab Euphrate et a
Tomisa, Sophenes urbe
16—426, 11 Strab. 17, 1, 12 C 797s.;
v. ad 39, 7
16 πόλει] scil. ἀλεξανδρεία
19 ἀπολιτικὸν coni.
Kramer
22 pro οὐδένειαν suspicatur Hu scripsisse Polybium
ἀδυγαμίαν

1814] δ' ἡν γένος τὸ τῶν ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκεί5 νων ὅμως καὶ γὰρ εἰ μιγάδες, Ἑλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἡσαν καὶ ἐμέμνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους.
6 ἡφανισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑπὸ 5 τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' δν ἡκεν εἰς τὴν ἀλε7 ξάνδρειαν ὁ Πολύβιος — καταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ 8 διέφθειρε —, τοιούτων δή, φηςίν, ὄντων τῶν ἐν τῆ πόλει, λοιπὸν ἡν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ

Αἴνυπτόνδ' ἰέναι δολιτὴν ὁδὸν ἀρναλέην τε.

B. FRAGMENTA LATINA.

- Polybius latitudinem Europae ab Italia ad oceanum scripsit [xī] L M pass. esse, etiam tum inconperta magnitudine. Est autem ipsius Italiae, ut diximus, 15 [xī] xx M ad Alpis, unde per Lugdunum ad portum Morinorum Britannicum, qua videtur mensuram agere Polybius, [xī] LXVIIII.—
 - Polybius a Gaditano freto longitudinem directo cursu ad os Maeotis [XXXIII] XXXVII mil. D passuum 20 prodidit, ab eodem initio ad orientem recto cursu Siciliam [XII] L mil. passuum, Cretam ccclxxv m passuum, Rhodum clxxxvII m D passuum, Chelidonias tantundem, Cyprum ccxxv m passuum, inde Syriae Seleuciam Pieriam cxv mil. passuum, quae conputatio efficit 25 [XXIII] XL m passuum.—

⁵ τούτου] τούτων coni. Sch 11 Odyss. 4, 483 13—428, 19 Quae e libro XXXIV. apud Plinium exstant, primus collegit Sch V 45 ss. 13—18 Plin. nat. hist. 4, 121 19—26 idem 6, 206

In ipso vero capite mox Baeticae ab ostio freti 3 xxv mil. pass. Gadis, longa, ut Polybius scribit, xn mil., lata m mil. passuum. abest a continente proxima parte minus pedes DCC, reliqua plus vn mil. passuum, 5 ipsius spatium xv m passuum est. —

Ultra Siciliam quod est ad Sallentinos Ausonium 4 Polybius appellat. —

At inter duos Bosporos, Thracium et Cimmerium, 5 directo cursu, ut auctor est Polybius, DM pass.

10 intersunt. —

Agrippa totius Africae a mari Atlantico cum in-6 feriore Aegypto [xxx] L m passuum longitudinem, Polybius et Eratosthenes diligentissimi existimati ab oceano ad Carthaginem magnam [x1] m passuum, ab 15 ea Canopum, Nili proximum ostium, [xvi] xxviii m pass. fecerunt.—

Polybius annalium conditor, ab eo accepta classe scrutandi illius orbis gratia circumvectus, prodidit a monte eo ad occasum versus saltus plenos feris, quas generat Africa, ad flumen Anatim ccccl (xxxv) m passuum.

^{1—5} idem 4, 119 3 XII mil.] hunc numerum putat corruptum O. Cuntzius Pol. u. s. Werk Lips. 1902, 67 ann. 4 6. 7 idem 3, 75 6 quod] scil. mare 8—10 idem 4, 77 11—16 idem 5, 40 15 Κάνωβον dicit Pol. 5, 39, 1 hanc urbem 17—22 idem 5, 9 20 monte eo] scil. Atlante 22 'Quae sequuntur apud Plinium 'Ab eo Lixum CCV Agrippa, Lixum a Gaditano freto CXII abesse' quum ita scripsisset Harduinus vol. 1, p. 241: 'Ab eo Lixum CCV. M. passuum: a Gaditano freto CXII. M. passuum abesse', omissis verbis Agrippa et Lixum, qui illum sequerentur, amplum deinde multorum versuum additamentum, quo de locis, fluviis, montibus gentibusque Africanis agitur, Polybii esse crediderunt. Quod resti-

- Ad proximam, quae minor est, a Carthagine ccc m pass. Polybius tradit, ipsam c m passuum aditu, ccc m ambitu. —
- 9 Polybius in extrema Mauretania contra montem Atlantem a terra stadia vm abesse prodidit Cernen. — 5
- 16 Magnitudo dentium videtur quidem in templis praecipua, sed tamen in extremis Africae, qua confinis Aethiopiae est, postium vicem in domiciliis praebere, saepesque in his et pecorum stabulis pro palis elephantorum dentibus fieri Polybius tradidit auctore 10 Gulusa regulo.
 - Polybius, Aemiliani comes, in senecta hominem ab his adpeti refert, quoniam ad persequendas feras vires non subpetant. tunc obsidere Africae urbes, eaque de causa cruci fixos vidisse se cum Scipione, quia ceteri 15 metu poenae similis absterrerentur eadem noxa.
 - Trogus auctor est circa Lyciam penicillos mollissimos nasci in alto, unde ablatae sint spongeae, Polybius super aegrum suspensos quietiores facere noctes.

tuto in novissimis editionibus Agrippae nomine iam Polybio ita est ademptum ut omnia haec Agrippae tribuantur, non Polybio, in quem vix caderet tam accurata rerum in Africa aut cognitio aut tot barbarorum nominum enumeratio. Utriusque scriptoris nomen omisit Solinus c. 24° Di

¹⁻³ idem 5, 26 1 proximam] duarum Syrtium
4. 5 idem 6, 199 6-11 idem 8, 31 6 dentium] scil. elephantorum 12-16 idem 8, 47 13 his] scil. leonibus
17-19 idem 31.131

FRAGMENTA LIBRI XXXV.

A. OLYMP. 157, 1.

BELLUM CELTIBERICUM.

Πύρινος πόλεμος, ὁ 'Ρωμαίων πρὸς τοὺς Κελτί- [1 1184 βηρας ςυςταθείς. ϑαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ἰδιότητα τήν τε 1816] συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰρ κατὰ τὴν 'Ελ- 2 5 λάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν 'Ασίαν ὡς ἐπίπαν μία μάχη κρίνει, σπανίως δὲ δευτέρα, καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἶς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον 3 τὰναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰρ 4 10 κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὕτ' εἴκειν ταῖς ψυχαῖς οὕτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων. τόν γε 5 μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ παρα- 15 τάξεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ἐπὶ ποσὸν διεῖργε. καθ- 6

^{2-430, 2} Suid. v. πύρινος πόλεμος; v. Diod. 31, 40. Pol. fragm. agnovit Ur 257, huc rettulit Sch; v. App. Iber. 48 ss., Sch VIII 1, 122, Ni Rhein. Mus. 1871, 274 s. 2 Ρομαίοις coni. Sch post πρὸς add. τοὺς e Suid. cod. V Bernhardyus 6 μία add. Ca 1014, quam coniecturam confirmant Suid. codices A et V 11 τῆς ψυχῆς Suid. cod. A, τῆ ψυχῆς (cum hiatu) Ur vulgo, ταῖς ψυχαῖς Suid. cod. *V Bernhardyus Di, idem coniecerat Ben 305 14 παρατάξεως Ur pro διατάξεως 15 ἐπὶ ποσὸν Suid. cod. A et V Bernhardyus Di, ἐπιπόνως Ur vulgo

όλου γάρ, εί τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ετερον ἢ τοῦτον νοήσειε. —

2 "Οτι ἐπειδὴ οἱ Κελτίβηρες ἀνοχὰς ποιησάμενοι πρὸς Μάρκον Κλαύδιον τὸν στρατηγὸν τῶν 'Ρωμαίων ἔξαπέστειλαν τὰς πρεσβείας εἰς τὴν 'Ρώμην, οὖτοι μὲν 5 τὴν ἡσυχίαν ἡγον, καραδοκοῦντες τὴν ἀπόφασιν τῆς 2 συγκλήτου, Μάρκος δὲ στρατεύσας εἰς τοὺς Λυσιτανοὺς καὶ τὴν Νερκόβρικα πόλιν κατὰ κράτος έλὼν ἐν Κορ-3 δύβα τὴν παραχειμασίαν ἐποιείτο. τῶν δὲ πρέσβεων εἰς τὴν 'Ρώμην παραγενομένων, τοὺς μὲν παρὰ τῶν 10 Βελλῶν καὶ Τίττων, ὅσοι τὰ 'Ρωμαίων ἡροῦντο, παρ-4 εδέξαντο πάντας εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ παρὰ τῶν ᾿Αραυακῶν πέραν τοῦ Τιβέρεως ἐκέλευσαν κατασκηνοῦν διὰ τὸ πολεμίους ὑπάρχειν, ἔως βουλεύσωνται περὶ 5 τῶν ὅλων. γενομένου δὲ καιροῦ πρὸς ἔντευξιν, κατὰ 15 6 πόλιν ὁ στρατηγὸς εἰσῆγε τοὺς συμμάχους. οἱ δὲ

^{3-435,18} X 235^r-240^r, 0 257^a-261^r, U* 290-299, Ur CXLI; v. ad 429,2-430,2 3 κελτίβηφες X^m 6 την prius om. Ur, add. Y Sch 8 έφχοβφικαπόλιν Y, έφκόβφικα πόλιν Ur, corr. Sch coll. App. l. c. Huc referendum esse putat Sch fragm. 134 κοφδαβά Y, κοφδοβά U*, κοφδυβά Ur, corr. Di 9 έποιείτο] Post § 2 inserit BW 206 et Sch VIII 1, 124 coll. 35, 3, 4 et 4, 3 fragmentum Suidae (ν. κωμάσαι, ν. άνδφωνίτις: και τὸ λεγόμενον usque ad finem) hoc: 'ὁ δὲ Μάφκος ὁ 'Ρωμαίων στφατηγὸς ἐβούλετο [ἐβουλεύετο coni. Sch] ἀπολυθείς τοῦ πολέμου (τοῦ) [add. Di Steph. thes. II 827 B] πρὸς Λυσιτανοὺς μεταβαλείν τὸν πόλεμον και τὸ (ðὴ) [add. C. Wunderer Pol. Forsch. cet. I 4 ann. 1] λεγόμενον έπνεύσας την άνδφωνίτιν εἰς τὴν γυναικωνίτιν κωμάσαι.' Aliter iudicat de hoc fragmento Wunderer l. c. 39 s. 11 τίττων Y Sch, τίγγων Ur vulgo 13 ἀφανάκων Y Ur, corr. Sch, ν. ad 35, 3, 4. 9 14 βουλεύσονται Y, corr. Ur, (ὰν) βουλεύσωνται Di, sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 121 16 εἰσῆγε πρὸς Y, εἰσῆγε πρότεφον Ur, εἰσῆγε πρώτους Di auctore Sch, εἰσῆγε deleto πρὸς, quod ex versu antecedenti irrepsit BW

καίπερ όντες βάρβαροι * * * διετίθεντο λόγους καί πάσας έξευκρινείν έπειρώντο τὰς διαφοράς, ὑποδει- 7 κυύντες ώς, εί μη συστ(αλ)ήσονται καὶ τεύξονται τῆς άρμοζούσης κολάσεως οί πεπολεμηκότες, παραυτίκα 5 μέν, ἐπανελθόντων τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων ἐκ 1817] της 'Ιβηρίας, έκ γειρός προσεπιθήσουσι την δίκην αὐτοίς, ώς προδόταις γεγονόσι, ταγὸ δὲ πάλιν αὐτοί 8 κινήσουσι πραγμάτων άρχήν, έὰν άνεπιτίμητοι διαφύγωσιν έχ τῆς πρώτης άμαρτίας, έτοίμους δὲ πάντας 10 πρός καινοτομίαν ποιήσουσι τούς κατά την 'Ιβηρίαν, ώς Ικανοί γεγονότες αντίπαλοι 'Ρωμαίοις. διόπερ 9 ήξίουν ή μένειν τὰ στρατόπεδα κατὰ τὴν Ἰβηρίαν καὶ διαβαίνειν καθ' εκαστον ετος υπατον εφεδρεύσοντα τοίς συμμάγοις καὶ κολάσοντα τὰς Άραυακῶν ἀδικίας, 15 ή βουλομένους απάγειν τὰς δυνάμεις παραδειγματιστέον 10 είναι την των προειρημένων έπανάστασιν, ίνα μηδείς έτι ποιείν θαρρή τὸ παραπλήσιον τούτοις. οί μέν 11 οὖν Βελλῶν καὶ Τίττων συμμαγοῦντες Ῥωμαίοις ταῦτα καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια διελέγθησαν. ἐπὶ δὲ τού- 12 20 τοις είσηγον τοὺς παρὰ τῶν πολεμίων. οἱ δ' Άραὺά- 13 και παρελθόντες κατά μέν την υπόκρισιν έχρωντο τοίς λόγοις ύποπεπτωκότως καλ ταπεινώς, τη γε μήν

¹ διετίθ. λόγους (πολλούς) Na 134, (πολλούς) διετίθ. λόγους Di, (πραγματικούς) διετίθ. λόγους BW coll. 36, 5, 1 3 συστήσουται Y, corr. BW 6 έπιθήσουσι Rei 726 Di 8 διαφάγωσιν Y, διαφάγωσιν et v super α alterum cod. Bruxell. 11317/21, corr. Ur 10 κενοτομίαν O 14 άφαναπῶν Y, corr. Sch, v. ad p. 430, 13 15 $\tilde{\eta}$] δ O βουλομένοις Be, sed confert Hu 5, 98, 9 et v. Kruegerum Gr. Sprachl. § 56, 18, 3 18 τίγων Y, τίγγων Ur, corr. Sch συμμαχῶντες O 19 έπι Ur pro σὺν 20 εἰσῆγον Y Ur vulgo, εἰσήγαγον O Di, v. 36, 2, 5 άφανάκαι Y, corr. Sch, v. ad p. 430, 13 22 ὑποπεπτωκότες Y, corr. Ur

προαιρέσει [ώς] διέφαινον οὐκ εἰκούση τοῖς ὅλοις οὐδ'

14 ἡττωμένη. καὶ γὰρ τὰ τῆς τύχης ἄδηλα πολλάκις
ὑπεδείκνυον καὶ τὰς προγεγενημένας μάχας ἀμφιδηρίτους ποιοῦντες ἐν πάσαις ἔμφασιν ἀπέλειπον ὡς ἐπι
15 κυδεστέρων αὐτῶν γεγονότων. τέλος δ' ἡν τῶν λόγων ε εἰ μέν τι δεῖ ὁητὸν πρόστιμον ὑπομένειν τῆς ἀγνοίας, ἀναδέχεσθαι τοῦτ' ἔφασαν, τελεσθέντος δὲ τοῦ προστάγματος ἐπανάγειν ἡξίουν ἐπὶ τὰς κατὰ Τεβέριον ὁμολογίας αὐτοῖς γενομένας πρὸς τὴν σύγκλητον.

3 Οἱ δ' ἐν τῷ συνεδρίᾳ διακούσαντες ἀμφοτέρων 10 2 εἰσήγαγον τοὺς παρὰ τοῦ Μαρκέλλου πρέσβεις. Θεωροῦντες δὲ καὶ τούτους ρέποντας ἐπὶ τὴν διάλυσιν 1818] καὶ τὸν στρατηγὸν προσνέμοντα τὴν αὐτοῦ γνώ-3 μην τοῖς πολεμίοις μᾶλλον ἢ τοῖς συμμάχοις, τοῖς μὲν Ἀραυάκαις ἔδωκαν καὶ τοῖς συμμάχοις ἀπόκρισιν ὅτι 15 Μάρκελλος ἀμφοτέροις ἐν Ἰβηρίᾳ διασαφήσει τὴν [1186 4 τῆς συγκλήτου γνώμην, αὐτοὶ δὲ νομίσαντες τοὺς συμμάχους ἀληθῆ καὶ συμφέροντα σφίσι λέγειν, τοὺς δ' Ἀραυάκας ἀκμὴν μεγαλοφρονεῖν, τὸν δὲ στρατηγὸν

annal. suppl. 20 (1894), 532s.

¹ ώς del. Ben 305 Hu διέφαιναν Υ, διέφαιναν et ο super α U*, corr. Ur άχούση Ο, εἴκοντες coni. Hu τοῖς λόγοις Υ del. Be auctore Rei 726 et ita hiatum Polybio obtrudit, τοῖς δλοις Hu auctore Sch 2 ἡττώμενοι coni. Hu 4 πάσαις ἐμφάσειν Υ Ur, πᾶσι τὰς ἐμφάσεις νulgo post Ca 970, corr. Rei 726 et Sch ἀπέλειπον Χ Β W, ἀπέλιπον Υ Ur vulgo 5 ἡν Rei 726 Sch pro εἶναι τὸν λόγον Υ, corr. Ur 6 δεῖ Ur pro δὴ ἀγνείας Ο 7 τοῦτο Υ, corr. Ben 305 B W 8 τιβέριον Υ, Χ m addito ἴσως vulgo, τιμέριον Χ, corr. B W, ν. ad 22,6,6 10. 19 δὲ Υ, corr. Ben 305 B W 11 τοὺς ex τὰς Ο 13 αὐτοῦ Υ, corr. Be 15 ἀφανάπαις Υ Ur, ἀφανάπες Χ m addito ἴσως, corr. Sch 17 αὐτοὶ Be pro οὖτοι 18 συμφέροντας Ο 19 ἀφανάπους Χ secundum de Boorium, ἀφανά Ο, ἀφανάπους U*, ἀφανάπας Ur, corr. Sch ἀχμὴν] ἐπδημεῖν Ο μέγα φρονεῖν Di, μεγάλα φρονεῖν Hu, ν Guil. Schmidtium Fleckeis.

αποδειλιᾶν τὸν πόλεμον, ἐντολὰς ἔδωκαν δι' ἀπορρή- 5 των τοίς παρ' ἐκείνου πρεσβευταῖς πολεμεῖν γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἄξίως. ἐπειδὴ δὲ τὸν πόλεμον ἐποίη- 6 σαν κατάμονον, πρῶτον μὲν τῷ Μαρκέλλῳ διαπιστή- 5 σαντες ἔτερον στρατηγὸν ἔμελλον διαπέμπειν εἰς τὴν 'Ιβηρίαν' ἤδη γὰρ ἔτυχον ὕπατοι τότε καθεσταμένοι 7 καὶ τὰς ἀρχὰς παρειληφότες Αὐλος Ποστόμιος καὶ Λεύκιος Λικίννιος Λεύκολλος. ἔπειτα περὶ τὰς παρα- 8 σκευὰς ἐγίνοντο φιλοτίμως καὶ μεγαλομερῶς, νομίζοντες 10 διὰ ταύτης τῆς πράξεως κριθήσεσθαι τὰ κατὰ τὴν 'Ιβηρίαν' κρατηθέντων μὲν γὰρ τῶν ἐχθρῶν πάντας 9 ὑπέλαβον σφίσι ποιήσειν τὸ προσταττόμενον, ἀποστρεψαμένων δὲ τὸν ἐνεστῶτα φόβον οὐ μόνον Άραυάκας καταθαρρήσειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας.

16 Όσφ δὲ φιλοτιμότερον ἡ σύγκλητος διέκειτο πρὸς 4 τὸν πόλεμον, τοσούτφ σφίσι τὰ πράγματ' ἀπέβαινε παραδοξότερα. τοῦ μὲν γὰρ Κοΐντου τοῦ τὸν πρότε- 2 ρον ἐνιαυτὸν στρατηγήσαντος ἐν Ἰβηρία καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ στρατευσαμένων ἡγγελκότων εἰς τὴν Ῥώμην τἡν τε συνέχειαν τῶν ἐκ παρατάξεως κινδύνων καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολωλότων καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν Κελ-

¹ ὑποδειλιᾶν (Υ), corr. Be auctore Ernesto (lex. Pol. 124), v. 35, 4, 3 2 ἐκείνον ex ἐκείνων U* πολεμᾶν Ο, ut videtur 3 ἐποίησαν Υ Ηu, ἐποιήσαντο U* Ur vulgo 6 καθεσταμένοι Υ ante Ur, καθεστάμενοι U* 7 αὐλος X*(?) Ur, αὐλος U*, αὐλος Ο ποστόμιος U* BW, ποστίμιος Υ, ποστούμιος U vulgo, v. ad 25, 6, 6 8 λικίννιος XU* BW, λικίνιος Ο Ur vulgo, v. BW IV cap. IV λεύκολος Υ, corr. Ur 12 ἀποτριφείνων Be, ἀποτρεφαμένων Na 238, traditam scripturam tuetur Hu coll. 3, 102, 7 13 ἀρανάκας Χ ante Sch, ἀρανάκας Υ Ur vulgo 14 ἀλλὰ — ἄπαντας om. U* Ur, add. Υ Sch (de Ca v. BW IV cap. I 3) 15 φιλοτιμάτερον Υ, corr. Ca 971 16 τοσοῦτο Ο πράγματα Υ, corr. Ben 305 BW 17 Κοίντου] Q. Fulvio Nobiliore cos a. 601/153 τοῦ τὸν Ο* Ur, τοῦτον Υ 20 τῶν Ur pro αὐτῶν

3 τιβήρων, τοῦ δὲ Μαρχέλλου προφανῶς ἀποδειλιῶντος τὸν πόλεμον, ἐνέπεσέ τις πτοία τοῖς νέοις παράλογος, οΐαν οὐκ ἔφασαν οἱ πρεσβῦται γεγενημένην 4 πρότερου, εἰς γὰρ τοῦτο προύβη τὰ τῆς ἀποδειλιάσεως ώστε μήτε γιλιάρχους προπορεύεσθαι πρός την ι άργην τους Ικανούς, άλλ' έλλείπειν τὰς χώρας, τὸ πρότερον είθισμένων πολλαπλασιόνων προπορεύεσθαι 5 τῶν καθηκόντων, μήτε τοὺς είσωερομένους ὑπὸ τῶν ύπάτων πρεσβευτάς ύπακούειν, οθς έδει πορεύεσθαι 6 μετά τοῦ στρατηγοῦ, τὸ δὲ μέγιστον, τοὺς νέους δια- 10 κλίνειν τὰς καταγραφὰς καὶ τοιαύτας πορίζεσθαι προφάσεις ας λέγειν μεν αlσχρον ήν, έξετάζειν δ' [1187 7 άπρεπές, έπιτέμνειν δ' άδύνατον. τέλος δε και τῆς συγκλήτου και των άρχόντων εν άμηχανίαις όντων τι τὸ πέρας ἔσται τῆς τῶν νέων ἀναισχυντίας — τούτω γὰρ 15 ηναγκάζοντο γρησθαι τῷ ρήματι διὰ τὰ συμβαίνοντα — 8 Πόπλιος Κορνήλιος [Αφρικανός], νέος μεν ών, δοκών δε σύμβουλος γεγονέναι τοῦ πολέμου, (τὴν) ἐπὶ καλοκάγαθία καὶ σωφροσύνη δόξαν δμολογουμένην πεποιη-9 μένος, της δ' έπ' ἀνδρεία φήμης προσδεόμενος, δεω- 20 οῶν τὴν σύγκλητον ἀπορουμένην, ἀναστὰς εἶπεν εἴτε

² πτοία Υ Ca 971, πτνία U*, πτοία Ur 3 οίον Ο πρεσβύται Υ, corr. Be 4 ἀποδειλίας Υ Ur, ἀπὸ δειλίας Ο, corr. Di, v. 3, 103, 2 5 προπορεύεσθαι Υ Ur Sch VIII 1, 128, προσπορεύεσθαι vulgo post Ca 971, v. 2, 4, 2. 28, 6, 9. Sch V 318 7 πολλαπλασίων Bentenus l. c. 53, sed v. Poll. 4, 164 10 τὸ Ο 13 ἐπιτείνειν Υ, ἐπιτίνειν Ur, εὐ-θύνειν Rei 727, corr. Sch δ' ἀδύνατον] δυνατόν Ο 14 ἀμηχανίαις Υ Sch, ἀμηχανία U* Ur vulgo 15 τούτω Ur pro τούτων 17 Αφρικανός inducit Ee auctore Sch νέος εν νεως U* 18 τὴν add. Ben 305 s. Di 19 περιπεποιημένος dubitanter Na 258, fidentius Hertleinius Fleckeis. annaμένος dubitanter Na 258, fidentius Hertleinius Fleckeis. αδιδ BW ἐπ' ἀνδρείας (Υ) Ur, ἐπ' ἀνδρείας corr. Χ (secundum de Boorium) ante Rei 727 Sch

γιλίαργον είτε πρεσβευτήν πέμπειν αὐτὸν είς τὴν Ίβηρίαν μετά των υπάτων έξειναι πρός άμφότερα νάρ έτοίμως ἔχειν. καίτοι γ' ἔφη κατ' ίδίαν μέν αὐτῷ τὴν 10 είς Μακεδονίαν Εξοδον αμα μεν ασφαλεστέραν (αμα 5 δ' ολκειοτέραν) είναι· συνέβαινε γάρ τότε τους Μακε- 11 δόνας ἐπ' ὀνόματος καλεῖν τὸν Σκιπίωνα διαλύσοντα τὰς ἐν αὐτοῖς στάσεις: ἀλλὰ τοὺς τῆς πατρίδος και- 12 ρούς έφη κατεπείγειν μαλλον και καλείν είς την Ίβηρίαν τοὺς ἀληθινῶς φιλοδοξοῦντας. πᾶσιν δὲ παρα- 13 10 δόξου φανείσης τῆς ἐπαγγελίας καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν καλ διὰ τὴν ἄλλην εὐλάβειαν, παραυτίκα μὲν εὐθέως συνέβη μεγάλην ἀποδογήν γενέσθαι τοῦ Σκιπίωνος. 1320] ετι δε μαλλον ταῖς έξῆς ἡμέραις οἱ γὰρ πρό- 14 τερον αποδειλιώντες, έπτρεπόμενοι τον έκ παραθέσεως 15 έλεγγον, οἱ μὲν πρεσβεύσειν έθελοντὴν ἐπηγγέλλοντο τοίς στρατηγοίς, οί δὲ πρὸς τὰς στρατιωτικάς καταγραφάς προσεπορεύοντο κατά συστρέμματα καί συνηθείας. ---

Πολύβιος ενέπεσε δέ τις όρμη τζ Σκιπίωνι και 5 20 διαπόρησις, εί δεῖ συμβαλεῖν και μονομαχησαι πρὸς τὸν βάρβαρον. —

³ αὐτῷ Y, corr. Be
4. 5 post εἶναι indicat lacunam Ca
972, αμα δ' ἐντιμοτέραν vel ἐπικνδεστέραν (cum hiatu) add.
Rei 727; post ἀσφαλεστέραν add. αμα δ' οἰκειστέραν Na 131
Hu
9 πᾶσιν X BW, πᾶσι Y' vulgo
11 ἄλλων Υ, ἄλλην
Rei 727 Sch, τῶν ἄλλων coni. Sch εὐθέως] ἐν τοῖς ὅχλοις
coni. Hu, sed v. C. Wundererum coni. Pol. 19
12 μεγά Ο
ὑποδοχὴν Υ, corr. Rei 727 Sch
13 ταῖς ἐξῆς ἡμέραις Υ Sch,
τῆς ἑξῆς ἡμέρας U' Ur vulgo
14 ἐντρεπόμενοι Gro not. 450,
sed v. Rei 727
15 πρεσβεύσειν Ur pro πρεσβεῦσιν
19—21 Suid. v. ἐνέπεσε, v. Liv. epit. 48, App. Iber. 53; id
fragm. huc rettulit Sch. Post hanc eclogam inserendum esse
fragm. 6 suspicatur Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 245 s.

Πολύβιος ... καὶ ἀλλαχοῦ· ὁ ở ἵππος ὁ τοῦ Σκιπίωνος ἐδυσχρήστησε μὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς, οὐ μὴν ὁλοσχερῶς ἐσφάλμησε. διόπερ ὀρθὸς ἀπέπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν ὁ Σκιπίων· Πολύβιος.

B. OLYMP. 157, 2.

ACHAEORUM EXSULES LIBERANTUR.

Ύπερ δε των εξ Άγαΐας συγάδων εντευχθείς διά Πολύβιον ύπὸ Σκιπίωνος, ώς πολύς ἐν τῆ ςυγκλήτω λόγος ἐγίνετο, τῶν μὲν διδόντων κάθοδον αὐτοῖς, τῶν 2 δ' ἐνιςταμένων, ἀναςτὰς ὁ Κάτων "ὥςπερ οὐκ ἔχον- 10 τες" είπεν "δ πράττωμεν, καθήμεθα τὴν ἡμέραν [1188 όλην περί γεροντίων Γραικών ζητούντες, πότερον ύπὸ τῶν παρ' ἡμῖν ἢ τῶν ἐν ᾿Αχαΐα νεκροφόρων ἐκκο-3 μι**ςθ**ῶςι.'' ψηφιςθείςης δὲ τῆς καθόδου τοῖς ἀνδράςιν, ήμέρας όλίγας οἱ περὶ τὸν Πολύβιον διαλιπόντες αὖθις 15 έπεχείρουν εἰς τὴν ςύγκλητον εἰςελθεῖν, ὅπως ἃς πρότερον είχον έν 'Αχαΐα τιμάς οί φυγάδες άναλάβοιεν, καί 4 τοῦ Κάτωνος ἀπεπειρώντο τῆς γνώμης. ὁ δὲ μειδιάςας ἔφη τὸν Πολύβιον, ὥςπερ τὸν 'Οδυςςέα, βούλεςθαι πάλιν είς τὸ τοῦ Κύκλωπος ςπήλαιον είςελθεῖν, τὸ πιλίον ἐκεῖ 20 καὶ τὴν ζώνην ἐπιλεληςμένον

^{1—4} Suid. v. ἀποσφαλμήσας; id fragm. huc rettulit Gro ad Liv. 37, 34, 5 1 δε Suid., corr. Ben 306 BW 2 έδυσχρήστησε Portus pro έδυσχρήτησε ὑπὸ Sch pro ἀπὸ 3 ἀπεσφάλμησε coni. Sch lex. 85 7—21 Plut. Cat. mai. 9; v. Pausan. 7, 10, Sch VIII 1, 131, Ni Rhein. Mus. 1871, 272 7 έντευχθείς] Cato 8 Σκιπίωνος Stephanus pro σκηπίωνος 11 πράττωμεν idem pro πράττομεν

FRAGMENTA LIBRI XXXVI.

A. OLYMP. 157, 3.

I. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

^{2-438, 8} M 81, 16-32 Hey; v. Ni Rhein. Mus. 1871, 276
2 ἐπιζητήσουσι Ge coll. 3, 57, 2, sed v. 11, 1², 1 2. 3 οὐπ ἐν ἀγωνίσματι Μ (v. Krebsium D. Präpos. cet. 73, 4), ούπ ἐν-αγωνίσματι Μα, οὐδὲν ἀγωνίσματι Ge, εἰς ἀγώνισμά τι Lu praef. ad Phylarch. XI probante Hu 3 πεχρήμεθα Μ, ἐτρεπόμεθα (cum hiatu) Lu l. c., πεχρήμεθα τοῖς προειρημένοις coni. Hu 4 λόγους] orationes in senatu Romano ante exortum bellum Punicum tertium habitas, v. Zonar. 9, 26 (Dion. Cass. I p. 306 ss. Boissevain) 13 οὖτε Μ, corr. Ben 306 BW καὶ παρ.] πρὸς παρ. coni. Hu 14 ἐμοί Ge pro ἐμοῦ

οὕτε τοῖς πολιτικοῖς ἀνδράσιν οἶμαι πρέπειν πρὸς πᾶν τὸ προτεθὲν διαβούλιον εὐρησιλογεῖν καὶ διεξοδικοῖς χρῆσθαι λόγοις, ἀλλ' ἀεὶ τοῖς ἀρμόζουσι πρὸς τὸν 7 ὑποκείμενον καιρόν, οὕτε τοῖς ἱστοριογράφοις ἐμμελετᾶν τοῖς ἀκούουσιν οὐδ' ἐναποδείκνυσθαι τὴν αὑτῶν δ δύναμιν, ἀλλὰ (τὰ) κατ' ἀλήθειαν ἡηθέντα (καθ') ὅσον οἶόν τε πολυπραγμονήσαντας διασαφεῖν, καὶ τούτων τὰ καιριώτατα καὶ πραγματικώτατα. —

2 Πάλαι δὲ τούτου κεκυρωμένου βεβαίως ἐν ταῖς (1b) έκάστων γνώμαις καιρὸν ἐξήτουν ἐπιτήδειον [1189 2 καὶ πρόφασιν εὐσχήμονα πρὸς τοὺς ἐκτός. πολὺ γὰρ 1822] δὴ τούτου τοῦ μέρους ἐφρόντιζον Ῥωμαῖοι, καλῶς 3 φρονοῦντες ἔνστασις γὰρ πολέμου κατὰ τὸν Δημήτριον δικαία μὲν εἶναι δοκοῦσα καὶ τὰ νικήματα ποιεῖ μείζω καὶ τὰς ἀποτεύξεις ἀσφαλεστέρας, ἀσχήμων δὲ καὶ 15 4 φαύλη τοὐναντίον ἀπεργάζεται διὸ καὶ τότε περὶ τῆς τῶν ἐκτὸς διαλήψεως πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι παρ' δλίγον ἀπέστησαν τοῦ πολέμου. —

3 °Οτι τῶν Καρχηδονίων πάλαι βουλευομένων περὶ (1) τοῦ πῶς ἀπαντῆσαι (δεῖ πρὸς) τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρισιν, 20

² εὐρησιλογεῖν M Ma B W, εὐρεσιλογεῖν vulgo post Ge, v. ad 29, 1, 2 5 ἀκούονσι M secundum Ma et Hey, ἀκούονσιν legit Bo, ut correxerst Be αὐτῶν M secundum Ma et Bo, tacite videtur correxisse Hey 6 τὰ οπ. M (v. Hey Zeitschr. f. Alt.-Wiss. 1847, 328), add. Ge καθ' add. Ben 306 Di 9-18 M 81, 32-82, 7 Hey; v. Diod. 32, 5. Huc refert fragm. 99 Ni l. c. Cf. B. Fahlandium, Appianum in bell. Pun. III. describ. auctore usum esse Polybio. Diss. inaug. Gryphiswald. 1867, 14 12 δὴ M secundum Hey, δὲ legerat Ma, τι Ge ante 'Ρωμ. add. οἱ Ge, sed v. 3, 15, 2 et 5; 16, 4 et 7; 40, 2 cet. 14 είναι δοκούσα Ben 306 BW pro δοκούσα είναι 16 τάναντία M, corr. BW ἐνεργάξεται Μα 18 πολεμοῦ M, unde πολεμεῖν coni. Hey. Post hanc eclogam ponit 37, 1 et 2 Stei 52 19—443, 18 X 240°—245°, 0 261°—264°, U* 299—308, Ur CXLII; v. Liv. epit. 49, Diod. 32, 6, App. Pun. 75ss., Fahlandium l. c.

καὶ τῶν Ἰτυκαίων ὑποτεμομένων τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν. τοις Ρωμαίοις την έαυτων παραδόντων πόλιν, όλοσχερής αμηγανία περιέστη τοὺς ανθρώπους. μιᾶς νὰρ 2 έλπίδος έτι φαινομένης αὐτοῖς, εί συγκαταβαῖεν είς τὸ ε δοῦναι την ἐπιτροπην περί αύτων, διότι πάντως εὐδοκείν ποιήσουσι τοὺς 'Ρωμαίους, διὰ τὸ μηδ' ἐν ταῖς 3 μεγίσταις περιστάσεσιν καταπολεμηθέντες, καὶ πρὸς τοῖς τείγεσι τῶν πολεμίων ὑπαργόντων, μηδέποτε τὴν έπιτροπήν δεδωκέναι τῆς πατρίδος, καὶ ταύτης τῆς 4 10 έπινοίας τὸν καρπὸν ἀπέβαλον, προκαταληφθέντες ὑπὸ τῶν Ἰτυκαίων οὐδὲν γὰρ ξένον οὐδὲ παράδοξον ἔμελλε 5 φανήσεσθαι τοῖς 'Ρωμαίοις, εἰ ταὐτὸν ποιήσαιεν τοῖς προειρημένοις. οὐ μὴν (ἀλλὰ) κακῶν αίρέσεως κατα- 6 λειπομένης, η τον πόλεμον αναδέγεσθαι γενναίως η 15 διδόναι την έπιτροπην περί των καθ' αύτούς, πολλούς 7 καὶ ποικίλους ἐν τῷ συνεδρίω δι' ἀπορρήτων ποιησάμενοι λόγους κατέστησαν πρεσβευτάς αὐτοκράτορας, και τούτους έξαπέστελλον, δόντες έντολην βλέποντας πρὸς τὰ παρόντα πράττειν τὸ δοκοῦν (συμφέρειν) τῆ 20 πατρίδι, ήσαν δ' οἱ πρεσβεύοντες Γίσκων Στρυτάνος 8

¹⁶ ss., Ni l. c. 275. Superscribuntur partim compendiis in X λόγος λς' (ut coniecerat Sch), in U* λόγος λγ', in O λόγος λα' 20 ἀπαντήσαιεν τῆ Ῥωμ. ἀποιρίσει Rei 727 δεί πρὸς add. Ur 2 προδιδόντων Υ, παραδιδόντων Rei 727, corr. Di auctore Be 4 ἔτι φαινομένης Ca 973, ἐπιφαινομένης Y Ur συγκαταβαίειν XU*, συγκαταβαίνειν O, corr. Ur 5 αὐτῶν Υ, corr. Be 5 πάντως—6 διὰ τὸ οm. O . 7 περιστάσειν X B W, περιστάσει Y vulgo καταπολεμηθέντες Υ Sch, καταπολεμηθέντας Ur vulgo 9 δεδοκέναι et ω super ο U* 10 προκαταληφθέντες Y ante Ur, προκαταλειφθέντες U* 11 ἐτυκαίων O* ante Ur, ἰστυκαίων Υ οὐδὲ Ur pro ὡς δὲ 13 ἀλλὰ add. Rei 727 Sch κακῶς O 14 τοῦ πολέμου O 15 τῶν] τὸν O 19 συμφέρειν add. Ur 20 δ' οἱ Sch, δὲ Y Ur vulgo, δὲ οἱ Rei 727 στρυτάνοις et ος super οις O

1828] ἐπικαλούμενος, Άμίλκας, Μίσδης, Γιλλίμας, Μάγων.
9 ἥκοντες (δ') οἱ πρέσβεις παρὰ τῶν Καρχηδονίων εἰς
'Ρώμην καὶ καταλαβόντες πόλεμον δεδογμένον καὶ τοὺς
στρατηγοὺς ὡρμηκότας μετὰ τῶν δυνάμεων, οὐκέτι διδόντων βουλὴν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων, ἔδωκαν τὴν 5
ἐπιτροπὴν περὶ αὐτῶν.

Περί δὲ τῆς ἐπιτροπῆς εἴρηται μὲν ἡμῖν καὶ 4 πρότερου, αναγκαῖου δ' ἔστιυ καὶ υῦυ ὑπομυῆσαι 2 πεφαλαιωδώς. οί γὰρ διδόντες αύτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων έπιτροπήν διδόασι πρώτον μέν χώραν την υπάρχουσαν 10 αὐτοῖς καὶ πόλεις τὰς ἐν ταύτη, σὺν δὲ τούτοις ἄνδρας και γυναϊκας τους υπάργοντας έν τη γώρα και 3 ταις πόλεσιν απαντας, δμοίως ποταμούς, λιμένας, ίερά, τάφους, συλλήβδην ώστε πάντων είναι κυρίους 'Ρωμαίους, αὐτοὺς δὲ τοὺς διδόντας ἀπλῶς μηκέτι μηδενός. 15 4 γενομένης δε της ανθομολογήσεως τοιαύτης ύπο των Καργηδονίων, και μετ' όλίνον είσκληθέντων αὐτῶν είς τὸ συνέδριον, ἔλεγεν ὁ στρατηγὸς τὴν τῆς συγκλήτου γνώμην ότι καλώς αὐτων βεβουλευμένων δίδωσιν αὐτοῖς ἡ σύγκλητος τήν τ' έλευθερίαν καὶ τοὺς νόμους, 20 έτι δὲ τὴν γώραν απασαν καὶ τὴν τῶν άλλων ὑπαρ-5 χόντων ατῆσιν καὶ κοινῆ καὶ κατ' ίδίαν. οἱ δὲ Καργηδόνιοι ταῦτ' ἀχούσαντες ἔγαιρον, δόξαντες ὡς ἐν κακών αίρέσει καλώς σφίσιν κεχρήσθαι την σύγκλητον,

¹ γιλλίμας \mathbf{Y} Di, γιλλίκας \mathbf{Ur} vulgo 2 ῆποντες (δ') \mathbf{Hu} comment. Fleckeis. 91s. \mathbf{B} W, ἡποντε (\mathbf{Y}) , ἡπον τὲ \mathbf{Ur} , ἡπον δὲ \mathbf{Ca} 973 vulgo 6 αὐτῶν \mathbf{Y} , corr. Didotiana 7 σημείωσαι περὶ ἐπιτροπῆς $\mathbf{U^*m}$ 8 πρότερον] 20, 9, 10 ss. ἔστιν \mathbf{Y} \mathbf{B} W, ἔστι \mathbf{Ur} vulgo ante \mathbf{Be} , ἐστὶ \mathbf{O}^* vulgo post \mathbf{Be} 9 αὐτοὺς \mathbf{Y} , corr. Ernestus 10 χώραν \mathbf{Y}^* \mathbf{Gro} , χῶραν \mathbf{Ur} \mathbf{Ca} l. c. 13 ταῖς] τὰς 0 ἄπαντας ὁμοίως \mathbf{Ur} , ἄπαντας ὁμοίως \mathbf{Ca} 973 14 ante συλλήβδην add. πάντα \mathbf{Rei} 727 21 χώραν \mathbf{Y}^* Ernestus, χῶραν \mathbf{Ur} vulgo 24 σφίσιν \mathbf{X} \mathbf{B} W, σφίσι \mathbf{Y}^* vulgo

ατε των αναγκαιοτάτων και μεγίστων αὐτοις συγκεχωρημένων. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ στρατηγοῦ διασαφοῦν- 6
τος διότι τεύξονται τούτων, ἐὰν τριακοσίους ὁμήρους
εἰς τὸ Λιλύβαιον ἐκπέμψωσιν ἐν τριακονθ' ἡμέραις
5 τοὺς υἰοὺς τῶν ἐκ (τῆς) συγκλήτου και τῆς γερουσίας
και τοις ὑπὸ τῶν ὑπάτων παραγγελλομένοις πειθαρχήσωσιν, ἐπὶ ποσὸν ἠπόρησαν ποια τὰ διὰ τῶν ὑπά- 7
των αὐτοις ἔσται παραγγελλόμενα πλὴν τότε γ' ἐξ
αὐτῆς ῶρμησαν, σπεύδοντες ἀναγγείλαι τῆ πατρίδι
10 περὶ τούτων. παραγενόμενοι δ' εἰς τὴν Καρχηδόνα 8
1824] διεσάφουν τοῖς πολίταις τὰ κατὰ μέρος. οἱ δὲ 9
διακούσαντες τἄλλα μὲν ἐνδεχομένως ἐνόμιζον βεβουλεῦσθαι τοὺς πρεσβευτάς, περὶ δὲ πόλεως μὴ γεγονέναι
μνείαν εἰς μεγάλην ἐπίστασιν αὐτοὺς ἦγε καὶ πολλὴν
15 ἀμηγανίαν.

Έν δὲ τῷ καιρῷ τούτῷ φασὶ Μάγωνα τὸν Βρέττιον 5 χρήσασθαι λόγοις ἀνδρώδεσι καὶ πραγματικοῖς. δύο γάρ, 2 ώς ἔοικε, καιροὺς ἔφασκεν εἶναι τοῦ βουλεύσασθαι περὶ σφῶν καὶ τῆς πατρίδος, ὧν τὸν μὲν ἕνα παρεῖ-20 σθαι. δεῖν γὰρ οὐ μὰ Δία νῦν διαπορεῖν τί διὰ τῶν 3 ὑπάτων αὐτοῖς παραγγελθήσεται, καὶ διὰ τί περὶ πόλεως οὐδεμίαν ἐποιήσατο μνείαν ἡ σύγκλητος, ἀλλὰ [1141 καθ' δν καιρὸν ἐδίδοσαν τὴν ἐπιτροπήν δόντας δὲ 4

³ τ Y 5 τῆς om. Y vulgo, add. Rei 728 Sch, om. Hu 6 πειδαρχήσωσι Χ 7 ποία τὰ Hu, πότε Y, ποία Ur, ποίά ποτε Sch partim auctore Rei 728, ποίά ποτε τὰ Di 8 αὐτοῖς] τοίς Di errato typographico γε Y, corr. Ben 306 BW 11 πολίταις Ur pro πολεμωταῖς 12 ἐνδεχόμενος Y, corr. Ur 13. 21 πόλεων Y, corr. Rei 728 Sch coll. Diod. l. c. 16 φασί Ur, φασίν O, φησίν (φῆ Χ) Υ ἀμάγωνα Y, corr. Ur βρέτιον Y, corr. Rei 728 Sch 17 δύω Χ, δύο Y Ca 974, διδ Ur 19 τὸν Ur pro τὸ παρῆσθαι Ο 20 δίαν Ο νῦν] αὖ Ο διαπορῆσαι Di, quam lectionem in O invenirì falso affert Sch VIII 1, 136 τί] τοί Ο

σαφως γινώσκειν διότι παν τὸ παραγγελλόμενον έπιδεκτέον έστίν, έαν μη τελέως ύπερήφανον (ή) και παρά 5 την προσδοκίαν εί δε μή, τότε πάλιν βουλεύεσθαι πότερα δεί προσδέγεσθαι τὸν πόλεμον εἰς τὴν γώραν και πάσχειν ό, τι ποτ' αν ούτος έπιφέρη των δεινων, ε ή κατορρωδήσαντας την των πολεμίων έφοδον έθελον-6 την αναδέχεσθαι παν τὸ προσταττόμενον. πάντων δὲ διά τὸν ἐφεστῶτα πόλεμον καὶ διὰ τὸ τῆς προσδοκίας άδηλον φερομένων έπὶ τὸ πειθαργεῖν τοῖς παραγγελλομένοις, έδοξεν πέμπειν τούς δμήρους είς τὸ Λιλύ- 10 7 βαιον. καὶ παραυτίκα καταλέξαντες τριακοσίους τῶν νέων έξέπεμπον μετά μεγάλης ολμωγής καλ δακρύων, άτε προπεμπόντων εκαστον των αναγκαίων και συγγενῶν, καὶ μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαουσῶν τὴν τοι-8 αύτην διάθεσιν. ἐπεὶ δὲ κατέπλευσαν εἰς τὸ Λιλύβαιον, 15 οί μεν έξ αὐτῆς παρεδόθησαν διὰ τῶν ὑπάτων Κοίντω Φαβίω Μαξίμω — συνέβαινε γάρ τοῦτον ἐπὶ τῆς Σι-9 κελίας τετάχθαι στρατηγόν τότε - δι' οδ παρακομισθέντες ἀσφαλῶς είς την 'Ρώμην συνεκλείσθησαν δμοῦ πάντες εἰς τὸ τῆς έκκαιδεκήρους νεώριον * * * 20

Καλ των μεν δμήρων έχεισε παραχθέντων, 6 18251 οί στρατηγοί κατήγθησαν είς την της Ίτύκης άκραν. (4) τούτων δὲ προσπεπτωκότων τοῖς Καργηδονίοις δρθή 2 καλ περίφοβος ήν ή πόλις διὰ τὴν ἀδηλότητα τῶν ε προσδοκωμένων. οὐ μὴν ἀλλ' ἔδοξεν αὐτοῖς πρεσβευ- 3 τας πέμπειν τούς πευσομένους των ύπατων τί δεῖ ποιείν καὶ διασαφήσοντας ότι πρὸς πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ετοιμοι πάντες είσίν. των δε πρεσβευτων 4 άφικομένων εls την των 'Ρωμαίων παρεμβολήν, και τοῦ 10 συνεδρίου συναγθέντος, είσελθόντες οι πρέσβεις διελέγοντο κατά τὰς έντολάς. ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν 5 ύπάτων έπαινέσας αὐτῶν τὴν πρόθεσιν καὶ προαίρεσιν έκέλευε παραδιδόναι τά θ' ὅπλα καὶ τὰ βέλη πάντα γωρίς δόλου και απάτης. οι δε πρέσβεις ποιήσειν μεν 6 15 έφασαν τὸ παραγγελλόμενον, σκοπείσθαι δ' αὐτοὺς ήξίουν τὸ συμβησόμενον, έὰν αὐτοί μὲν παραγωρήσωσι των οπλων, έχεινοι δε λαβόντες αποπλεύσωσιν. ομως ταῦτα ἔδωκαν. ---

Δῆλον ἐγένετο διότι μέγα τὸ βάσταγμα τῆς [7 1142 20 πόλεως ἦν· πλείονα γὰρ εἴκοσι μυριάδων ὅπλα παρέδωκαν Ῥωμαίοις καὶ καταπέλτας δισχιλίους. —

¹ παραχθέντων Wielandtius l. c. 58 BW pro ὑπαρχόντων 3—5 Suid. v. ὀρθης δὲ: Και Πολύβιος τούτων δὲ —προσδοκωμένων 3 προσαγγελθέντων Suid. 4 περίφος Ο 5 ἔδοξαν Ο 6 πανσομένους Ο 11 Ὁ magna rubra littera O, quasi nova incipiat ecloga (v. de Boorium Sitz.-Ber. d. preuβ. Akad. d. Wiss. zu Berlin IX [1902], 156) πρεσβύτερος] Non solum Manilii nomen esse omissum, ut annotat Hu, sed etiam alia multa ab epitomatore in brevius esse contracta apparet conferenti Diod. l. c. et App. l. c. Cf. Fahlandium l. c. 26 ss. 13 δ' Ben 306 BW, τε Y 17 ἀποπλεύσωσιν Ur, μὴ ἀποπλεύσωσιν Y 18 post ἔδωκαν add. XU* τέλος τῆς ἱστορίας πολυβίον, Ο τέλος τῆς ἱστορίας πολυβίον καὶ ἀπιανοῦ 19—21 Suid. v. βαστάσας. Pol. fragm. agnovit et huc rettulit

7 ΄Απλῶς δ' οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων ἔγνωσαν,
 2 ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἐμφάσεως ὀττευόμενοι τῶν πρέσβεων εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἐνέπιπτον. —

3 Οἱ δὲ πάντες ᾶμ' ἀνακεκραγότες ἐξ αὐτῆς οἱονεὶ 4 παρελύθησαν. ταχὰ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ 5 πλῆθος, οὐκέτι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἄρμων, ὡς αἰτίους σφίσι 5 τῶν κακῶν ὅντας τούτων, οἱ δ' ἐπὶ τοὺς κατειλημμέ-1826] νους τῶν Ἰταλικῶν καὶ ἐπὶ τούτους ἀπηρείσαντο τὸν θυμόν, οἱ δὲ πρὸς τὰς πύλας τῆς πόλεως * * * — 10

δ Αμίλκας, ὁ καὶ Φαμέας, Καρχηδονίων στρατηγός, ὅς (ὁ) ὑπῆρχε κατὰ μὲν τὴν ἡλικίαν ἀκμάζων καὶ κατὰ τὴν εξιν ἐρρωμένος, τὸ δὲ μέγιστον ἐφόδιον πρὸς πολεμικὴν χρείαν, ἱππεὺς ἄγαν ἀγαθὸς καὶ τολμηρός. —

Ο Ο δε διαζηλοτυπούμενοι πρός τον Σκιπίωνα έπε- 15 βάλοντο διασύρειν τὰς πράξεις αὐτοῦ. —

Küster coll. App. Pun. 80. Cf. Diod. 32, 6, 2 20 \bar{x} Suid. 21 disquillous (β) Küster pro déo (β') ex Appiano

^{1—3} Suid. v. ἀπλως; 2 έξ αὐτῆς—3: Suid. v. ὀττευομένη. Polybii fragmentum agnovit Va 217, huc rettulit Sch coll. App. Pun. 91 1 δὲ Suid., corr. Ben 306 BW post μελλόντων addendum esse ἐξαγγελθήνωι (cum hiatu) coni. Sch lex. 181 2 τῆς ἐμφάσεως τῶν πρέσβεων όττ. Suid. v. ἀπλῶς, τῆς τῶν πρέσβεων ἐμφάσεως δττ. Suid. altero loco, τῆς ἐμφάσεως ὁττ. Suid. altero loco, τῆς ἐμφάσεως ὁττ. Suid. altero loco, τῆς ἐμφάσεως ὁττ. τῶν πρέσβεων BW 3 καὶ θρήνους om. Suid. v. ἀπλῶς 4—10 Suid. v. ἀλογία. Pol. fragm. agnovit Ca 1017s., huc rettulit Sch coll. App. Pun. 91 extr. 92 4 ἄμα Suid., corr. Ben 306 BW ἀνακραγόντες deteriores Suidae libri δ παρελύθησαν Ca 1017 pro παρεληλύθεισαν 6 ἀλογίαν 1. e. ἀφασίαν 7 πρεσβεντὰς Suid. cod. A ante Ca 1017, πρεσβύτας ceteri Suid. libri 8 δὲ Suid., corr. Ben 306 BW 9 ἐπὶ BW pro εἰς, v. Fleckeis. annal. 1889, 680s. et Pol. 38, 9, 5 ἀπερείσαντες Suid., corr. Ca l. c. 10 *** | lac. indicat Sch opusc. II 201, v. App. Pun. 92 extr. Post hanc eclogam inserit fragm. 121 Ni l. c. 276 11—14 Suid. v. ᾿Αμίλκας. Pol. fragm. agnovit et huc rettulit Sch opusc. II 201s. coll. App. Pun. 100 11 Ἰμίλκων coni. Sch Φαβέας Suid., corr. Sch 15. 16 Suid. v. διαζηλοτυ-

Τὰς προφυλακὰς βλέπων ὁ Φαμέας, ὢν οὐκ ἄψυ- 3 (2) χος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς. καί ποτε συνεγγίσας ταῖς ἐφεδρείαις, προβαλόμενος ὀφρὺν ἀπότομον ἐπέστη καὶ πλείω χρόνον. —

- Δὶ δὲ σημεῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφεύγεσαν εἰς 4(3)
 βουνόν καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ Σκιπίων ἔφη,
 *** ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύωνται, καὶ πλείω ποι- 5(4)
 εῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἢ τοῦ δρᾶσαι κα-κῶς τοὺς ἐχθρούς. —
- Ο Οὐ χρη θαυμάζειν εἰ φιλοτιμότερον ἐξηγούμεθα 6 (5)
 τὰ κατὰ τὸν Σκιπίωνα καὶ πᾶν τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ
 μετὰ διαστολῆς ἐξαγγέλλομεν. —

Πολύβιος· ἐν γὰρ τῆ 'Ρώμη Μάρκον Πόρκιον 7 (6) ἀκούσαντα τὰς ἀριστείας Σκιπίωνος εἰπεῖν [πάλιν ἄλλον 15 πρὸς ἐκεῖνον· τί ἀκήκοας]

οίος πέπνυται τοι δε σκιαί άισσουσιν. —

πούμενοι. Pol. fragm. agnovit Va 213, huc rettulit Fahlandius l. c. 38s. coll. App. Pun. 101 et 102 15. 16 πρὸς τὸν Σκιπ. διασύρειν ἐπεβάλοντο coni. BW, nisi forte πρὸς αὐτὸν ἐπεβάλ. διασύρειν est legendum cum Di IV 163 ann. c

^{1—4} Suid. v. ἄψυχος, v. praeterea Suid. II 2 p. 1401, ann. 1 Bernhardy. Pol. fragm. agnovit Ur 264, huc rettulit Sch coll. App. Pun. 100 4 ἐπέστη Di auctore Sch pro ἀπέστη 5—9 Suid. v. σημαίαι. Pol. fragm. agnovit Ur 271, huc rettulit Sch coll. App. Pun. 103s. 5 σημεῖαι BW pro σημαΐαι, v. BW IV cap. IV 7 ***] lac. indicat Bernhardyus, v. Fahlandium l. c. 36 10—12 Suid. v. διαστολή. Pol. fragm. agnovit Ur 265, huc rettulit Sch 13—16 Suid. v. ἀΐσσουσιν, v. Liv. epit. 49, Diod. 32, 9° (p. 47, 15), Plut. apophthegm. p. 200° et praec. reip. ger. p. 804°, Suid. v. Κάτων 14s. πάλιν ἄλλον πρὸς ἐπεῖνον τὶ ἀπήμοας Suid., del. Sch, παλινφδίαν πρὸς ἐπεῖνον τὶ ἀπήμοας Suid., del. Sch, παλινφδίαν πρὸς ἐπεῖνον τὶ ἀπήμοας Hu addens ad ἐπεῖνον: 'illum, cum quo Cato tum collocutus est, Scipionis aut segniore laudatore, aut si recte Suidae fragmentum v. διαξηλονυπούμενοι huc refertur, obtrectatore.' Cf. p. 444, 15s. 16 Odyss. 10, 495

8 Οἱ ὸὲ Ἡμαιοι ὑπερευδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῆ τοῦ Σκιπίωνος ὁμολογία καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων * * *

II. RES GRAECIAE.

9 (37,1)] "Οτι περὶ Καρχηδονίων, ὅτε κατεπολέμη- [1148 (37,1°)] σαν αὐτοὺς οἱ 'Ρωμαῖοι, καὶ περὶ τῶν κατὰ 1327] τὸν Ψευδοφίλιππον κατὰ τὴν 'Ελλάδα πολλοὶ καὶ παντοῖοι διεφέροντο λόγοι, τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὲρ τῶν κατὰ Καρχηδονίους, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ὑπὲρ τῶν 2 κατὰ τὸν Ψευδοφίλιππον. τὰ μὲν οὖν περὶ Καρχη- 10 δονίους ἀμφιδοξουμένας εἶχε τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς 3 διαλήψεις ἔνιοι μὲν γὰρ συγκατήνουν τοῖς 'Ρωμαίοις, φάσκοντες αὐτοὺς φρονίμως καὶ πραγματικῶς βουλεύ- 4 σασθαι περὶ τῆς δυναστείας τὸ γὰρ τὸν ἐπικρεμάμενον φόβον καὶ τὴν πολλάκις μὲν ἡμφισβητηκυῖαν πρὸς αὐ- 15 τοὺς πόλιν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας, ἔτι δὲ καὶ νῦν δυναμένην ἀμφισβητῆσαι σὺν καιρῷ, ταύτην ἐπανελομένους

^{1—3} Suid. v. ὑπερευδοκούμενοι. Pol. fragm. agnovit Toupius emend. in Suid III 518, huc rettulit Fahlandius l. c. 39; v. Liv. epit. 50, App. Pun. 109, Diod. 32, 17 2 ὁμολογία] pactione cum Phamea facta χειρισμῷ Suid. cod. V ante Toupium l. c., χωρισμῷ ceteri Suidae libri 3 ***] lac. indicat BW et comparat App. l. c. 'ἡ δὲ βονλὴ Σκιπίωνα μὲν ἐπήνει, Φαμέαν δ' ἐτίμησαν' cet. 5—451, 2 M 82, 7—84, 18 Hey; v. Ni l. c. 2758., Stei 528. 5 ὅτε legerunt Ma et Hey, ὡς legere sibi videtur Bo 8 ὁπὲρ legit Bo, περὶ legerunt Ma et Hey, ἀμφιδοξουμένας legit Bo, ut correxerat Di 13 βονλειδοσι legerat Ma 14 τῆς Spengelius apud Hu quaest. II 19 ante Be pro τὰς ἐπικεκρεμαμένον | M secundum Ma et Hey, ἐπικρεμάμενον legit Bo, ut correxerat Be 15 τὴν Ma pro μὴν

βεβαιῶσαι τῆ σφετέρα πατρίδι τὴν ἀρχὴν νοῦν ἐχόντων εἶναι καὶ μακρὰν βλεπόντων ἀνθρώπων.

"Ενιοι δὲ τούτοις ἀντέλεγον, φάσκοντες οὐ ταύ(την 5 ἔχοντας αὐ)τοὺς τὴν προαίρεσιν κατεκτῆσθαι τὴν ἡγε-5 μονίαν καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν ᾿Αθηναίων καὶ Λακε-δαιμονίων ἐκτρέπεσθαι φιλαρχίαν καὶ βραδύτερον μὲν ἐκείνων ὁρμᾶν, ἥξειν δ' ἐπὶ ταὐτὸ τέλος ἐκ τῶν προφαινομένων. πρότερον μὲν γὰρ πᾶσι πεπολεμηκέναι 6 μέχρι τοῦ κρατῆσαι καὶ συγχωρῆσαι τοὺς ἀντιταξαμέ-10 νους ὅτι δεῖ πείθεσθαι σφίσι καὶ ποιεῖν τὸ παραγγελλόμενον νῦν δὲ προοίμιον μὲν ἐκτεθεῖσθαι τῆς ἰδίας 7 προαιρέσεως τὰ κατὰ Περσέα, βαστάσαντας ἐκ ρίζῶν τὴν Μακεδόνων βασιλείαν, τετελειωκέναι δὲ κατὰ τὸ παρὸν διὰ τῆς περὶ Καρχηδονίων διαλήψεως μηδενὸς 8 15 γὰρ ἀνηκέστου γεγονότος ἐξ ἐκείνων, ἀνηκέστως καὶ βαρέως βεβουλεῦσθαι περὶ αὐτῶν, πᾶν ἀναδεχομένων καὶ πᾶν ὑπομενόντων ποιήσειν τὸ προσταττόμενον.

"Ετεροι δε καθύλου μεν πολιτικον είναι το 'Ρωμαϊ- 9 κον έθνος έφασαν και τοῦτ' ίδιον είναι και έπι τούτφ 20 σεμνύνεσθαι τοὺς 'Ρωμαίους, ἐπὶ τῷ και τοὺς πολέμους 1328] ἀπλῶς και γενναίως πολεμεῖν, μὴ νυκτεριναῖς ἐπι-

θέσεσι γρωμένους μηδ' ενέδραις, παν δε το δι' [1144] άπάτης καὶ δόλου γινόμενον άποδοκιμάζοντας, μόνους δὲ τοὺς ἐκ προδήλου καὶ κατὰ πρόσωπον κινδύνους ὑπο-10 λαμβάνοντας αύτοῖς καθήκειν. νῦν δὲ πάντα περί τούς Καργηδονίους δι' ἀπάτης καὶ δόλου κεγειρικέναι, 6 κατά βραγύ τὸ μὲν προτείνοντας, τὸ δ' ἐπικρυπτομένους, έως οὖ παρείλαντο πάσας τὰς ἐλπίδας τοῦ βοη-11 θείν αὐτοίς τοὺς συμμάγους. τοῦτο δὲ μοναργικής ποανματοποιίας οίκεῖον είναι μᾶλλον ἢ πολιτικῆς καὶ 'Ρωμαϊκής αίρεσεως και προσεοικός άσεβήματι και παρα- 10 σπονδήματι κατά τὸν ὀρθὸν λόγον. ήσαν δέ τινες 12 οί και τούτοις άντιλέγοντες. εί μεν γάρ πρίν ή δοῦναι τούς Καργηδονίους την έπιτροπην αύτων ούτως έχειριζου τὰ πράγματα, κατὰ βραχύ τὰ μέυ προτείνουτες, τὰ δὲ παραγυμνοῦντες, εἰκότως ἂν αὐτοὺς ἐνόγους 15 13 φαίνεσθαι τοῖς ἐγκαλουμένοις εἰ δὲ δόντων αὐτῶν των Καργηδονίων την έπιτροπην ώστε βουλεύεσθαι 'Ρωμαίους ό,τι ποτέ φαίνοιτο περί αὐτῶν, οὕτω (κατά) την έξουσίαν, ως ποτε δοκοί σφίσι, το κριθέν έπέταττον καὶ παρήγγελλον, οὐκ(έτι τὸ) γινόμενον ἀσεβήματι 20 παραπλήσιον (εί)ν(αι) καλ (μήν) οὐδὲ παρασπονδήματι

² καὶ δόλου Hey, |... όλου M secundum Hey, |\dark δόλου legit Bo, $\ddot{\eta}$ δόλου legerat Ma 4 αὐτοῖς M, corr. Be | $\ddot{\eta}$ ν δ\dark legerat Ma, νῦν δ\dark M secundum Hey, ut coniecerat Ge 5 κεχειρικέναι Ge, κεχειρη|μένα legerat Ma, κεχειρη|κέναι M secundum Hey 7 παρείλοντο Di, sed v. BW I 76 9 πραγματοκοπίας vulgo post Na 363, sed v. BW praef. IV cap. IV 10 |άθτετήματι M, corr. Ge 18. 19 οῦτω ... τὴν M, οῦτω (κατὰ) τὴν Hey 19 ῶς Lu pro δι ποτε δοκεί M, ποτ' ἐδόκει Hu, corr. BW auctore Ge 20 καὶ παρήγγελλον ab Heysio suppleta in cod. legit Bo οὐκέτι τὸ Hey, ούκ ... M γενόμενον M, corr. Hey 21 εἶναι καὶ μὴν Hey; ... ν ... \dark ... M

(μικ)ροῦ (δ)εῖν είνιοι) δ' (ἔφ)ασαν οὐκ ἀδικήματι τὸπαρά(παν)· τριῶν γὰρ (οὐσ)ῶν διαφορῶν, (εls) ας (τὸ 14 π) αν έγκλημα φύσει καταντάν, είς οὐδεμίαν έμπίπτειν τούτων τὸ γινόμενον ὑπὸ Ῥωμαίων ἀσέβημα μὲν γὰρ 15 5 είναι τὸ περί τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς νονείς καὶ τοὺς τεθνεῶτας άμαρτάνειν, παρασπόνδημα δὲ τὸ παρὰ τὰς ἐνόρ-1329] κους καὶ τὰς ἐγγράπτους δμολογίας πραττόμενον, (άδίκημα δὲ τὸ παρὰ τοὺς νόμους καί) τοὺς ἐθισμοὺς έπιτελούμεν(ον): ὧν οὐδὲν (κατά) τὸ παρὸν ἐνόγους εἶναι 16 10 Ρωμαίους οὐ γὰρ είς τοὺς θεοὺς οὐδ' είς τοὺς γονείς οὐδ' εἰς τοὺς τεθνεῶτας ἐξαμαρτάνειν, οὐδὲ μὴν δρκους οὐδὲ συνθήκας παραβαίνειν, τὸ δ' έναντίον αὐτούς έγκαλεῖν τοῖς Καργηδονίοις ὅτι παραβεβήκασι. καὶ μὴν οὐδὲ νόμους οὐδ' ἐθισμούς οὐδὲ τὴν κατ' 17 15 ίδίαν πίστιν άθετεῖν λαβόντας γὰρ τὴν ἐπιτροπὴν παρ' έκόντων δ βούλοιντο πράττειν, οὐ πειθαργούντων

¹ μικοοῦ δεῖν Hey, ... ρον . ειν Μ Ενιοι δ' ἔφασαν BW, ἔνιοι δ' ἔτι ἔφασαν (cum hiatu) Hey, έ ... δ .. ασαν Μ ονκ αδι|πήματι Μ 2 παράπαν Hey, παρα ... Μ γὰρ ab Heysio suppletum in cod legit Bo οὐσᾶν Hey, ... ων Μ 2. 3 εἰς ᾶς τὸ πᾶν Hey, ... ασ ... αν Μ 3 καταντᾶν BW, .. τανται Μ, καταβαίνει (cum hiatu) Hey 3. 4 εἰς οὐδεμίαν ἔμπίπτειν τούτων Hey, εἰσ ουδεμιαν ἔμπίπτειν τουτων Μ 4 γενόμενον Μ, corr. Hey 5 περὶ BW pro εἰς 6 τὰς ἔνόρκονς Ge, τονσ ενορκονσ M secundum Bo, τοὺς ἐνοίκονς legit Hey, τοὺς δρκους Hey vulgo 7 πραττόμενον — 8 νόμονς καὶ Hey, πρὸς (... Bo) |τὸν Μ, corr. Hey oυδενι ... ατο M, οὐδὲν ... τὸ legerat Hey, οὐδενὶ κατὰ τὸ Spengelius apud Hu quaest. H 20 ante Be, οὐδενὶ εἰς τὸ (cum hiatu) Hey, corr. BW 10 οὐ – ουδε (vel ουτε) — 11 οὐδ' M, corr. Ge, οὕτε — οὕτ' Hu 14 μὲν legerat Ma, μὴν M, ut coniecerat Ge οὕτε — οὕτε Hu οὐδ'] οὐδὲ M secundum Hey, οὐδ legit Bo 15 λαβόντες M, corr. Ge 16 δ' non certum, α?' Bo

τοῖς παραγγελλομένοις, οὕτως αὐτοῖς προσάγειν τὴν ἀνάγκην.

Περί μεν οδυ 'Ρωμαίων και Καργηδονίων 10(37,2)2 (37, 1b) ταῦτ' ἐλένετο περί δὲ τοῦ Ψευδοφιλίππου τὸ μὲν πρῶτον οὐδ' ἀνεκτὸς ὁ λόγος ἐφαίνετο πάρεστί τ τις έπὶ τὴν Μακεδονίαν ἀεροπετής Φίλιππος, κατα- [1145 φρονήσας οὐ μόνον Μακεδόνων άλλὰ καὶ 'Ρωμαίων, οὐδεμίαν ἀφορμὴν εὕλογον ἔχων πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 3 ατε γινωσκομένου τοῦ κατ' αλήθειαν Φιλίππου διότι σγεδον οχτωχαίδεχα γεγονώς έτων μετήλλαξε τον βίον 10 έν "Αλβα τῆς 'Ιταλίας δυσίν ὕστερον ἔτεσιν αὐτοῦ τοῦ 4 Περσέως. μετά δὲ μῆνας τρεῖς ἢ τέτταρας προσπεσούσης φήμης διότι νενίκηκε μάχη τούς Μακεδόνας πέραν τοῦ Στουμόνος (κατά) την 'Οδομαντικήν, τινές μέν ἀπεδέγοντο τὸν λόγον, οἱ δὲ πλείους ἀκμὴν ἡπί- 15 5 στουν. μετ' οὐ πολὺ δὲ πάλιν ἅμα τοῦ λόγου προσπίπτοντος ότι νικά μάγη τούς Μακεδόνας έπὶ τάδε τοῦ Στουμόνος καὶ πάσης Μακεδονίας κρατεῖ, καὶ Θετταλών γράμματα καὶ πρεσβευτάς πεμψάντων πρός τοὺς Άγαιοὺς καὶ παρακαλούντων βοηθεῖν, ὡς καὶ περί 20 1330] αὐτοὺς ὑπάργοντος κινδύνου, θαυμαστὸν ἐφάνη καὶ 6 παράδοξον τὸ γεγονός οὐδεμία γὰρ οὕτε πιθανότης

¹ προάγειν legerat Μα, προσάγειν Μ secundum Hey, ut coniecerat Ge 6 'αεροπτας fortasse magis quam άεροπετής, αερο certum' Βο, ούρανοπετής Cobetus Μπεπος. 1862, 34 10 ἔτη Spengelius apud Hu l. c. ante Cobetum l. c. 11 δυσίν ἔτεσιν ὕστερον μετ' legerat Μα, δυσίν ἔτεσιν ὕστερον τοοιί. Ge, δυσίν ὕστερον ἔτεσιν Μ secundum Hey 12 ἢ δ Μ 14 κατά add. Ge δοραντικήν legerat Μα, όδομαντικήν Μ secundum Hey, ut coniecerat Ge 20 ᾶς legit Hey, ὡς corr. Be e codice comprobatum a Bo 21 ὑπάρχον|τας κινδύνους legit Hey, ὑπάρχοντος κινδύνου corr. Lu, e codice comprobat Bo ἐφάνη καὶ 'nunc evanuerunt' Bo 22 τὸ om. Μα, agnovit Hey, ut coniecerat Ge

οὔτ΄ εὐλογία προυφαίνετο περί τοῦ συμβεβηκότος. τοιαῦται μὲν οὖν περί τούτων ἡσαν διαθέσεις. —

"Οτι προσπεσόντων είς την Πελοπόννησον [11(37,3)]νοαμμάτων τοῖς Άγαιοῖς παρὰ τοῦ Μανιλίου ς διότι καλώς ποιήσουσι Πολύβιον του Μεγαλοπολίτην έκπέμψαντες μετά σπουδής είς Λιλύβαιον, ώς χρείας ούσης αὐτοῦ δημοσίων ενεχεν πραγμάτων, εδοξε τοῖς Αγαιοίς έκπέμπειν άκολούθως τοίς ύπὸ τοῦ ὑπάτου νενραμμένοις. ήμεις δε νομίζοντες έαυτοις καθήκειν 2 10 κατά πολλούς τρόπους τὸ πειθαρχεῖν Ῥωμαίοις, πάντα τάλλα πάρεργα (θέμενοι) θερείας άργομένης έξεπλεύσαμεν. ἀφικόμενοι δ' είς Κέρκυραν καὶ καταλαβόντες 3 αὐτοῦ γράμματα παρὰ τῶν ὑπάτων προσπεπτωκότα τοις Κερχυραίοις, έν οίς διεσάφουν ότι τους μέν δμή-15 ρους ήδη παραδεδώκασιν αὐτοῖς οἱ Καργηδόνιοι, πάντως έτοιμοι δ' είσιν αὐτοῖς πειθαργεῖν, νομίσαν- [4 1146] τες διαλελύσθαι τὸν πόλεμον καὶ μηκέτι γρείαν ἡμῶν είναι μηδεμίαν, αὐδις ἀπεπλεύσαμεν είς την Πελοπόννησον. -

¹ εδλογον M secundum Hey, 'nunc evanuit' Bo, corr. Cobetus Mnemos. 1862, 35 BW 3-19 M 84,19-31 Hey 3 προσπεσόντων 'nunc evanuit' Bo 4 πραγμάτων legerat Ma, γραμμάτων M secundum Hey, ut coniecerat Ge 4 παρὰ - 5 ποιή 'nunc evanuerunt' Bo 6 ἐπείμψοντες Μ, ἐπείμποντες Lu, corr. Di 7 δημοσίων legerunt Ma et Bo, δημοσίας M secundum Hey vulgo ενεκεν] εἰς τινα τῶν coni. Hu, sed v. Krebsium D. Präpositionsadverb. cet. Il 23 8 τοῦ ὁπάτον] Polybius videtur scripsisse aut τοῦ τὴν ὅπατον ἀρχὴν ἔχοντος (v. Hu praef. Il² 14) aut τῶν ὁπάτων 11 πάρεργα δὲ καὶ Μ secundum Hey, πάρεργα δεσθαί Μα, ε.... legit Bo, πάρεργα δεμένους coni. Hey Didotiana, v. 31, 18, 8
13 αὐτοῦ Μ secundum Hey Di, αὐδις Μα vulgo, αὐτο | legit Bo, αὐτις coni. Hu 15. 16 πάντες ετοιμοί δ' Μ secundum Hey, ... ως ετοιμοί δ' legit Bo, πάντας, έτοιμοί δ' Be auctore Ge, corr. BW auctore Ge 17 διαλελύσθαι Hey pro δὲ λελῦσθαί

Ού γρη δε θαυμάζειν έαν ποτε μεν τα 12 (37, 4)] (37, 20) χυρίω σημαίνωμεν αύτούς δνόματι, ποτέ δὲ ταῖς χοιναῖς έμφάσεσιν, οἶον οὕτως "έμοῦ δὲ ταῦτ' 2 εΙπόντος' και πάλιν "ἡμῶν δὲ συγκαταθεμένων." ἐπὶ πολύ νὰρ ἐμπεπλενμένων ἡμῶν εἰς τὰς μετὰ ταῦτα 5 μελλούσας Ιστορείσθαι πράξεις, άναγχαϊόν έστι μεταλαμβάνειν τὰς περί αύτῶν σημασίας, ῖνα μήτε τοὔνομα συνεγώς προφερόμενοι προσκόπτωμεν ταυτολογούντες μήτε πάλιν "έμοῦ" καὶ "δι' έμέ" παρ' εκαστον λέγον-1881] τες λάθωμεν είς φορτικήν διάθεσιν έμπίπτοντες, 10 3 άλλὰ συγγρώμενοι πᾶσι τούτοις καὶ μεταλαμβάνοντες άει τὸ τῶ καιρῶ πρέπον ἐφ' ὅσον οἶόν τε διαφεύγωμεν 4 τὸ λίαν ἐπαχθὲς τῆς περὶ αύτῶν λαλιᾶς, ἐπειδὴ σύσει μεν απρόσδεκτός έστιν δ τοιούτος λόγος, αναγκαίος δ' ύπάρχει πολλάκις, δταν μη δυνατόν άλλως ή δηλώσαι 15 5 τὸ προκείμενον. γέγονε δέ τι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ήμιν οίον έχ ταύτομάτου συνέργημα τὸ μηδένα μέγρι γε τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν ταὐτὸν ἡμῖν ὄνομα κεκληοονομηχέναι χυρίως, δσον γε καλ ήμας ειδέναι. -"Ότι κατά τι σύμπτωμα τῶν μὲν τοῦ 20 13(37,5)

[3 (37,5)] °Οτι κατά τι σύμπτωμα τῶν μὲν τοῦ ૧ (37,2°) Καλλικράτους εἰκόνων εἰσφερομένων κατὰ τὸ σκότος, τῶν δὲ τοῦ Λυκόρτα κατὰ τὴν (αὐτὴν) ἡμέροαν ἐκφερομένων εἰς τὸ φῶς κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς διά-

^{1—19} M 84, 31—85, 14 Hey 5 μèν legerat Ma, γὰρ M secundum Hey, ut coniecerat Ge 7. 13 αὐτῶν Ma Hey, αὐτῶν M secundum Bo 8 προσκόπτομεν legerat Ma, προσκόπτομεν M secundum Hey, ut coniecerat Ge περιαυτολογοῦντες Cobetus Mnemos. 1876, 368 12 διαφεύ|γομεν M, corr. Didotiana auctore Ge 17 οἶα M, corr. Ben 307 Di 20—453, 6 M 85, 14—21 Hey; ν. Hamakerum apud Ge 162—167 20. 21 κατὰ τὸ σύμπτωμα τοῦ Καλλικράτους, τῶν εἰκόνων αὐτοῦ εἰσφ. (cum hiatu) Hamaker l. c. 167 21 ἐκφερομένων coni. Lu 22 αὐτὴν add. Di 23 εἰσφερομένων coni. Lu

θεσιν, πάντας ἡνάγκαζε τὸ γινόμενον ἐπιφθέγγεσθαι 2 διότι δεῖ μηδέποτε τοῖς καιροῖς ὑπερηφάνως χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας, εἰδότα διότι καὶ λίαν τοῦτ' ἔστιν ἰδιον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης, τὸ τοῖς αὐτῶν ἐπινοήμασι 5 καὶ νομοθετήμασιν ἐξ ὑποστροφῆς αὐτοὺς ὑποβάλλειν τοὺς νομοθετήσαντας. —

"Ότι αὐτὸ τὸ φύσει φιλόκαινον τῶν ἀνθρώπων 3 ἰκανόν ἐστι πρὸς πᾶσαν μεταβολήν.

III. RES BITHYNIAE.

10 "Οτι 'Ρωμαίοι ἔπεμψαν πρεσβευτὰς τοὺς [14 (37,6) ἐπιληψομένους τῆς ὁρμῆς τῆς τοῦ Νικομήδους και κωλύσοντας τὸν "Ατταλον πολεμείν τῷ Προυσία, και κατεστάθησαν Μάρκος Λικίννιος, ἄνθρωπος [2 1147 ποδαγρικὸς και τελείως ἀδύνατος τοῖς ποσί, και μετὰ 15 τοῦτον Αὐλος Μαγκῖνος, ὅς κεραμίδος εἰς τὴν κεφαλὴν [1882] ἐμπεσούσης αὐτῷ τηλικαύτας και τοσαύτας οὐλὰς εἶχε διὰ τῆς κεφαλῆς ὥστε θαυμαστὸν εἶναι πῶς ἐσώθη, και Λεύκιος Μαλλέολος, ὅς πάντων ἐδόκει 'Ρωμαίων ἀναισθητότατος ὑπάρχειν. τῆς δὲ πράξεως προσδεο- 3 20 μένης τάχους και τόλμης ἐδόκουν ἀφυέστατοι πρὸς

⁴ ἐπίτηδες legerat Ma, ἐπιτήδεν|μα M secundum Hey, ut coniecerat Lu αὐτῶν Ma Hey, αὐτῶν M secundum Bo 7. 8 M 85, 21s. Hey 10—454, 8 M 85, 23—86, 4 Hey; v. Liv. epit. 50, Diod. 32, 20, Plut. Cat. mai. 9, App. Mithrid. 6, Zonar. 9, 28 (Cass. Dion. I 311 Boissevain) 13 λικίννιος M Diod. l. c. BW, Λικίνιος Lu vulgo, v. BW IV cap. IV 14 τελετῶς legerat Ma, τελέως M secundum Hey, corr. Be auctore Ge ποσίν Ma 15 τούτων M, τούτον (cum hiatu) Ma vulgo, corr. Ben 307 BW μακίνιος M, corr. Di ad Diod. l. c. (vol. III p. 102) περαμίδος Di 18 μαλλιολέων M, corr. BW auctore Lu. v. Zonar. 8, 18 (p. 168, 2 Bonn.)

4 τὴν χρείαν εἶναι ταύτην οἱ καθεσταμένοι. διὸ καί φασι Μάρκον Πόρκιον τὸν Κάτωνα προσαγορευόμενον εἰπεῖν ἐν συγκλήτφ διότι συμβήσεται μὴ μόνον ἀπολόμενον φθάσαι τὸν Προυσίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν Νικο- μήδην γηράσαντ' ἐν τῷ βασιλείᾳ: πῶς γὰρ οἶόν τε καταταχῆσαι, πῶς δὲ καταταχήσασαν ἀνύσασθαί τι τὴν πρεσβείαν, μήτε πόδας μήτε κεφαλὴν μήτε καρδίαν ἔγουσαν. —

15 (37,7)] "Ότι Πουσίας δ βασιλεύς, είδεχθης (37,2) ἄν κατὰ την ἔμφασιν, καίπες ἐκ συλλο- 10 γισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, ημισυς ἀνηρ (ἦν) κατὰ την ἐπιφάνειαν καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννης 2 καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος καὶ συλλήβδην ἐκτε-θηλυμμένος καὶ τῆ ψυχη καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν 15

¹ καθιστάμενοι legerat Ma, καθεστά μενοι M secundum Hey, καθεστα με νοι legit Bo, corr. Hey 3 post έν add. τη Lu; sed videtur σύγκλητος sine articulo senatum semel convocatum (eine Senatssitzung) significare, v. 31, 15, 7 $\mu\eta$ Ma, $o\dot{\phi}$ (cum hiatu) Hey, $\mu\dot{\eta}$ legit Bo, v. 6, 31, 3; 53, 3. 8, 5, 11. 9, 17, 8 cet. απολειπόμενον Μ, αποκλειόμενον Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 9, corr. Di 5 γηράσαντα M, corr. Ben 307 BW 6 παταταχήσαντας Μ, corr. Hu Hey, ἀνύσασθε legit Bo τὴ ἀνύσας θαι M secundum την del. Cobetus Mnemos. 1876, 8 ξχοντας | M secundum Ma et Hey, ξχου | legit Bo, Hu 9-455, 12 P 297^a, Va 173, Suid.: Προυσίας δ βασιλεύς cet. Pertinet hoc fragmentum ad mortem Prusiae, v. Liv. epit. 50, Diod. 32, 19. 21, App. Mithrid. 4ss. 9 είδεχθείσ P 10 έφασι P έχ συλλογισμοῦ Suid. Va, |σχουλλογισμοῦ P, ἐκ συλλογισμοῦ οὐ (cum hiatu) Salmasius (v. Sch VIII 1, 143) 11 - 13 Suid. v. ημισυς: ημίσυς ανής Πουσίας ο βασίλευς κατά την - γυναικώδης 11 ην add. BW, v. p. 455, 16 12 ἀγεννης Suid. priore loco Va, ἀγεννης Suidae codices ABE*V altero loco, ceteri libri άγενης, άγενησ P 13. 14 Suid. v. άλλοπρόσαλλος: οἱ γὰρ μόνον δειλὸς ην ὁ Προυσίας βασιλεὺς άλλα και πρός τ. κακ. άλλοπρόσαλλος 14 άλλότριος άλλοπρόσαλλος Suid. l c. συλλήβδην om. Suid. loco posteriore

βίου ὅπερ ὅμιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρ- 3 χειν ἄπαντες μέν, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυ- 4 μίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ καὶ φιλοσοφίας 5 καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἡν καὶ συλλήβδην τοῦ καλοῦ τί ποτ' ἔστιν οὐδ' ἔννοιαν 6 εἶχε, Σαρδαναπάλλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. τοιγαροῦν ἄμα τῷ δράξασθαι 7 βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος ἀμε-1833] τάκλητον δρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

B. OLYMP. 157, 4.

I. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

1386] "Ότι Μαςανάςτης ὁ ἐν Λιβύη τῶν Νομά- [16 (37,10 δων βαςιλεὺς ἀνὴρ ἦν τῶν καθ' ἡμᾶς βασι- (87,8) λέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος, ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη 2

² post μὲν add. γὰρ Suidae codices ABVE Med. 6 τί ποτ' Di, ὁτίποτέ P (Suid.) 6. 7 οὐδ' ἔννοιαν εἶχε Suid. Va, οὐδενὸσ αν εἶχε P 7 Σαρδαναπάλον Suid. Sch βάρ-βαρον] ἀβρὸν (cum hiatu) Na 363, del. Cobetus Mnemos. 1876, 370 8 τοιγαροῦν Rei 769 Sch Di, καὶ γὰρ οὖν P Suid. vulgo δράξασθαι e Suidae cod. V recepit BW, om. P 9 μεταβολῆς τούτον add. ante τὸ Suidae cod. V post ἐλπίδος add. Hu ἀντέχεσθαι post πλῆθος add. λαβέσθαι (cum hiatu) Suid. vulgo, del. Hu 9-12 Suid. v. ἀμετάκλητον: ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχε τὸ πλῆθος εἰς - λαμβάνειν 10 τὴν ὁρμὴν Suidae cod. A v. ἀμετάκλ. 15 - 457, 9 P 297° s., Va 174 15 - 457, 5 παμφόρους: Suid. v. Μασσανάσσης; v. Liv. epit. 50, Val. Max. 8, 13, Ext. 1, Plin. nat. hist. 7, 14, 12 et 48, 49, Diod. 32, 16, App. Pun. 105 ss., Fahlandium l. c. 41 ss. 15 μασαννάσης P Suid., μασσανάσης titulus in P^m, μασαννάσας scripsisse videtur Polybius, v. BW I 74 16 ἦν om. Suid.

τοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε, καθεζόμενος (δὲ) πάλιν 5 4 οὐκ ἠγείρετο. καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἰππικῶν κακοπάθειαν ἡμέραν καὶ νύκτα συνεγῶς διακαρτερῶν οὐδὲν ἔπασγεν.

5 σημείον δε τῆς σωματικῆς αὐτοῦ δυνάμεως εχων ένενήκοντ' ἔτη, καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλειπε τεττάρων ἐτῶν, ὄνομα Σθέμβανον, ὃν μετὰ 10 ταῦτα Μικίψης υἰοποιήσατο, πρὸς δε τούτοις υἱοὺς

6 έννέα. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὔνοιαν διετήρησε τὸν ὅλον βίον πάσης ἐπιβουλῆς καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασι-

7 λείαν. τὸ δὲ μέγιστον καὶ θειότατον τούτου τῆς γὰρ 15 Νομαδίας ἀπάσης ἀχρήστου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ὑπαρ-

χούσης καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου τῆ φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξε 8 1887] διότι δύναται πάντας ἐκφέρειν τοὺς ἡμέρους καρποὺς οὐδ' ὁποίας ἡττον, ἐκάστφ τῶν υίῶν ἐν διαστάσει 5 μυριοπλέθρους ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους. τῆ 9 μὲν οὖν ἐκείνου μεταστάσει ταῦτ' ἄν τις εὐλόγως ἐπιφθέγξαιτο καὶ δικαίως. δ δὲ Σκιπίων παραγενόμενος 10 εἰς τὴν Κίρταν ἡμέρα τρίτη μετὰ τὸν τοῦ βασιλέως θάνατον διῷκησε καλῶς πάντα. —

10 Μαςανάς την δ΄ ίςτορεῖ Πολύβιος ἔνενήκοντα μὲν 11 ἐτῶν ἀποθανεῖν, τετράετες καταλιπόντα παιδάριον ἐξ αὐτοῦ γεγενημένον ὀλίγφ δ' ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς 12 μάχη νικήσαντα μεγάλη Καρχηδονίους ὀφθῆναι τῆ ὑςτεραία πρὸ τῆς σκηνῆς ὁυπαρὸν ἄρτον ἐσθίοντα καὶ 15 πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν ὅτι τοῦτο ποιεῖ * * *

II. BELLUM MACEDONICUM.

1888] 'Εγὼ δέ, φηςὶν ὁ Πολύβιος ἐπιτιμῶν [17 (37,9) τοῖς τὴν τύχην καὶ τὴν εἰμαρμένην ἐπιτρά- (87,4) φουςιν ἐπί τε τὰς κοινὰς πράξεις καὶ τὰς κατ' ἰδίαν 20 περιπετείας, νῦν βούλομαι περὶ τούτου τοῦ μέρους

¹ τη om. Suid. 2. 3 ὁπέδειξεν ὅτι δύναται ἐκφέρειν (cum hiatu) πάντας Suid. 4 νίῶν Di e Diod. l. c., καρπῶν P Suid., καίδων Wesselingius ad Diod. II 523, 79 5 μνριοπληθεισ (s. acc.) P (Suid.), corr. Wesselingius l. c. 8 σκίρταν P, corr. Va 10—15 Plut. un seni resp. gerenda sit 15 p. 791 (V 44 Bernard.) 10 Μασαννάσαν est Polybianum, v. BW I 74 12 αὐτοῦ vuἰgo post Be γεγεννημένον Di δὲ Wyttenbachius, corr. Di 13 μεγάλη om. Di 15 ***] Bernardakis add. διὰ τὴν ἔξιν (vel διὰ τὸ πονεῖν) ἀεί coll. Cic. Cat. mai. 10, 34 17—462, 9 M 86, 5—88, 8 Hey 18 ἐγγράφουσιν Μ, corr. Cobetus Μπεπος. 1862, 35 Di 20 ρος περιπετείας add. M e p. 458, 2 ἐπιδέχεται τρόπος, del. Ma; 'videntur iam a librario esse deleta' Bo

διαστείλασθαι καθ' όσον δ της πραγματικής ίστο-2 ρίας έπιδέχεται τρόπος. ὧν μὲν νὴ Δί ἀδύνατον ἢ δυσχερές τὰς αίτίας καταλαβείν ἄνθρωπον ὄντα, [1149 περί τούτων ίσως άν τις άπορῶν έπὶ τὸν θεὸν τὴν άναφοράν ποιοίτο και την τύγην, οίον όμβρων και νιφε- 5 των έξαισίων ἐπιφορὰ συνεχής, ἢ τἀναντία πάλιν αύγμῶν καὶ πάγων καὶ διὰ ταῦτα φθορὰ καρπῶν, δμοίως λοιμικαί διαθέσεις συνεγείς, άλλα παραπλήσια 3 τούτοις, ών ούκ εύμαρες την αλτίαν εύρειν, διόπερ είκότως περί των τοιούτων ακολουθούντες ταίς των 10 πολλών δόξαις διὰ τὴν ἀπορίαν, ἱκετεύοντες καὶ θύοντες έξιλασχόμενοι τὸ θεῖον, πέμπομεν ἐρησόμενοι τοὺς θεούς τί ποτ' αν η λέγουσιν η πράττουσιν ημίν αμει-4 νον είη και γένοιτο παθλα των ένεστώτων κακών. ὧν δε δυνατόν έστι την αλτίαν εύρελν, έξ ής και δι' ην 15 έγένετο τὸ συμβαίνον, οὐχί μοι δοκεί τῶν τοιούτων 5 δεῖν ἐπὶ τὸ θεῖον ποιείσθαι τὴν ἀναφοράν. λέγω δ' οίον ούτως. ἐπέσγεν έν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς 1334] την Ελλάδα πᾶσαν ἀπαιδία καὶ συλλήβδην όλιγανθρωπία, δι' ήν αι τε πόλεις έξηρημώθησαν καὶ άφο-20 οίαν είναι συνέβαινε, καίπερ ούτε πολέμων συνεχών 6 έσγηκότων ήμας ούτε λοιμικών περιστάσεων. εί τις οὖν περί τούτου συνεβούλευσεν είς θεοὺς πέμπειν έρησομένους τι ποτ' αν η λέγοντες η πράττοντες πλεί-

² νη Δί Hu, ημῖν M, del. Ge 5 νιφετῶν Campius l. c. 1603 ann. 1 BW (v. BW Fleckeis. annal. 1889, 682), δετῶν M vulgo 6 ἐξαισίων Boissonadius anecd. graec. II Paris. 1831, 424, Didotiana, δεξιῶν Μ, καὶ χιόνων Hey 11 δόξαις, διὰ τὴν ἀπορίων vulgo ante Di 12 εδρησόμενοι Μ, corr. Μα 13 δεοὺς ὅτι ταῦτα λέγονοιν Μ, corr. Lu e § 6 14. 15 |κακῶν τῶν δ' ἀδυνάτων ἐστὶ Μ, corr. Ge 16 ὅτι Μ, οὕ vulgo post Ge, οὐχί BW coll. 2, 61, 8. 3, 57, 4; 64, 4. 9, 29, 2 17 δὲ Μ, corr. Ben 307 BW 22 κατεσχηκότων Cobetus Mnemos. 1862, 43

ονες γινοίμεθα καὶ κάλλιον οἰκοίημεν τὰς πόλεις, ἄρ' ού μάταιος ἂν ἐφαίνετο, τῆς αλτίας προφανοῦς ὑπαργούσης και της διορθώσεως έν ημίν κειμένης; των 7 γὰρ ἀνθρώπων είς ἀλαζονείαν καὶ φιλοχρημοσύνην, 5 έτι δε ράθυμίαν έπτετραμμένων και μη βουλομένων μήτε γαμείν μήτ', έὰν γήμωσι, τὰ γινόμενα τέχνα τρέφειν, άλλά μόλις εν των πλείστων ή δύο χάριν τοῦ πλουσίους τούτους καταλιπεῖν καὶ σπαταλῶντας θρέψαι, ταχέως έλαθε τὸ κακὸν αὐξηθέν. ὅτε γὰρ ένὸς 8 10 ύντος ή δυείν, τούτων τὸν μὲν πόλεμος, τὸν δὲ νόσος ένστασα παρείλετο, δήλον ώς ανάγχη καταλείπεσθαι τὰς ολκήσεις ἐρήμους, καὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν μελιττῶν τὰ σμήνη, τὸν αὐτὸν τρόπον κατὰ βραγὸ καὶ τὰς πόλεις ἀπορουμένας ἀδυνατεῖν, ὑπὲρ ὧν οὐδὲ χρεία [9 1150 15 παρὰ τῶν θεῶν πυνθάνεσθαι πῶς ἂν ἀπολυθείημεν τῆς τοιαύτης βλάβης. δ γὰρ τυχὼν τῶν ἀνθρώπων 10 έρει διότι μάλιστα μέν αὐτοί δι' αύτων, μεταθέμενοι τὸν ζῆλου, εἰ δὲ μή, νόμους γράψαντες, ΐνα τρέφηται

² μάταιος M secundum Hey, καθαφόν legerat Ma, pro quo stultitiae vocabulum requisivit Ge 3 έφ' Cobetus Mnemos. 1876, 372, sed v. 6, 15, 6 et Krebsium D. Präpos. cet. 89 n. 5 4 άλαζονίαν M secundum Hey, άλεξανεμίαν legerat Ma, quod corr. Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 9 φιλοχοημοσύνην Baiter apud Orellium l. c., ut est in M secundum Hey, φιλοτομοσύνην legerat Ma 5 μη | βουλομένων legit Bo ut Ma, | βουλομένων Hey vulgo 6 μήτε ἄν M, corr. Di γεινόμενα Μ, γιγνόμενα Be, corr. Hu 7 τῶν πλείστων | scil. ἀνθοώπων βουλομένων τρέφειν δύο Didotiana, ut est in M secundum Hey, δύω legerat Ma, idem legit Bo 9 ὅτε BW Geelium secutus, καὶ legerunt Ma et Hey, δ Bo 10 δυεῖν, εἶτ' ἐκεῖνον μόνον, εἶτε τούτων ἐκάτερον πόλεμος cet. coni. Hu post δυεῖν add. εἶ Hey τούτων Μα pro τοῦτον τὸν δὲ BW auctore Ge, ἢ M 11 καταλίπεσθαι M secundum Ma et Bo, καταλείπεσθαι legit Hey 17 διότι M secundum Hey, ut coniecerat Ge, διά τί legerat Ma διαντῶν M secundum Bo, δι' αὐτῶν legerat Ma, δι' αὐτῶν Hey

τὰ γινόμενα. περὶ τούτων οὖτε μάντεων οὖτε τερα11 τειῶν χρεία. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν κατὰ μέ12 ρος. ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων ἐφ' ὧν ἀλήπτους ἢ δυσλήπτους
εἶναι τὰς αἰτίας συμβαίνει, διαπορητέον· ὧν εν ἢν καὶ

1885 13] τὸ περὶ Μακεδόνας γεγενημένον. Μακεδόνες μὲν ε
γὰρ ὑπὸ 'Ρωμαίων πολλῶν καὶ μεγάλων ἐτετεύχεισαν
φιλανθρωπιῶν, κοινἢ μὲν πάντες ἀπολυθέντες μοναρχικῶν ἐπιταγμάτων καὶ φόρων καὶ μεταλαβόντες ἀπὸ
δουλείας δμολογουμένως ἐλευθερίαν, ἰδία δὲ πάλιν
κατὰ πόλεις ἐκλυθέντες ἐκ μεγάλων στάσεων καὶ φό- 10
νων ἐμφυλίων διὰ τῆς 'Ρωμαίων φιλοτιμίας'
.. ἄμὰ δυσμενείας μὲψ ἢ βλάβης τῆς ἐν τοῖς πρότερον
καιροῖς πρὸς 'Ρωμ(αίους) ἔτι γεύ φιλ

¹ γεινόμενα M, γιγνόμενα Be, corr. Hu 3 έπ έπείνοις vel ύπεο έπείνων coni. Η έφ' del. Η 4 διαπορητέον BW, ύπεραύνειν M secundum Hey, υπες .. νειν legit Bo, διαπορείν είκός Hu 6 ἐτετεύχεσαν Di, sed v. Eberhardum observ. Pol. 28 et Hu E.Z. XXXII 16 7 μοναρχικῶν M secundum Bo, ut coniecerat Be, τῶν ἀρχικῶν legerant Ma et Hey 8 και φόρων M secundum Hey, s φ. ρ . ν legit Bo, έφόσον legerat Ma 9 όμολογουμένως legerant Ma et Hey, όμολογουμε... Βο, όμολογουμένης Di 10 κατὰ πόλεις BW, καὶ τὰ πλείστα M secundum Hey, κ...... ωσ legit Bo στάσεων Hey, ν. 6, 46, 9, 5.0. ων legit Bo 11 έμφυλίων Hey, έμ..... M secundum Hey, έμ|φυλι .. legit Bo 11. 12 'Ρωμαίων (περί νόμους φιλοτι)μίας (ωστ' άπδ) δυσμενείας Ηευ, ρωμαιων φιλοτιμ δυσμενείασ legit Bo $12-461,9 \ldots \eta \beta \lambda \alpha \beta \eta \sigma$ λεωσ ύπὸ δε του ψευδο φι λιππου πρωτον ν. ς πολλουσ μεν HEV E

α πλειστουσ επειδον αυτων εν πανυ | βραχεί χρονω... δευθεντασ ε στρεβλωθεντασ ε φονευθ|εν|τασ ... των εν τοισ ... ο ... καιροισ υπο των καταληθειαν βασιλε|ον ε ειται ηδη τουτο γε ι απαντεσ ... ο | στ .. ν ει τασ ειναι των εξ αρχησ βασιλεων ωσ | legit Bo 13 ξωμ Μ, corr. Hey 13. 461, 1 γεύ|(σασθαι) φιλ(ίας τε και εύνοίας [cum hiatu] περί τὰ της) πόλεως ... Hey

	πόλεως ὑπὸ δὲ τοῦ Ψευδοφιλίπ-
	που πρώτον μέν πρ εξετοι διήτ
	πολλούς μέν άν
	έπεϊδον αὐτῶν ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνφ φυγαδευθέν-
5	τας και στοεβλωθέντας και φονευθέν τας ή των έν
	τοίς πρότερον καιροίς ύπο των κατ' αλήθειαν βασι
	ἤδη τοῦτο γε εχ ῶς απαν-
	τεσι έπὶ το εί αι τῶν
	έξ ἀρχῆς βασιλέων, ώς
10	ὑβρίζ καὶ
	πλείστοις εμος τῶν βο
	xal
	tra / 26 2 ~ /a 2
	'Ρωμαίων στρατοπεδεύματος έξ αὐτῆς μεταμέλοι' έν
15	άδικ των πρό του Ψευδοφιλίππου μέν είς
	αὐτοὺς παρανομημάτων. οἱ δὲ τὸ
	πολλών τε μετά μεν του Δημη-
	1 $\tau \bar{\varphi}$ $\Psi \epsilon \nu \partial o \varphi i \lambda i \pi \pi \varphi$ Hey 2. 3 $\pi \varphi (\epsilon \sigma \beta \epsilon i \varsigma \pi \alpha l \epsilon \varphi) \epsilon \tau (\alpha l \epsilon \gamma i \gamma \tau \sigma \alpha \nu , \pi \alpha l)$ $\pi o \lambda l o \nu \varsigma$ Hey 3 $\mu \epsilon \nu \mid \alpha \nu (\epsilon \lambda \alpha \beta \sigma \nu)$ $\varphi \varphi (\sigma \nu \rho \sigma \nu \varsigma , \alpha \lambda l \alpha \tau \sigma \nu \varsigma)$ $\pi \lambda \epsilon i \sigma \tau \sigma \nu \varsigma$ Herwardenus Mnemos. 1874, 79 4 $\pi \alpha \nu \nu \mid \dots , \chi \varrho \dots$ M secundum Hey, $\nu = 1.59$, 12. 2, 4, 4.
	σιητησαν, και) πολλους Hey 3 μεν αν(ελαρον) φο(ουρους, δ11α τούς) π1είστους Hey π1είστους] π1είους Herwerdenus
	Mnemos. 1874, 79 4 πάνυ χο M secundum Hey,
	v. supra, corr. Hey, e cod. confirmavit Bo, v. 1, 59, 12. 2, 4, 4.
	4, 55, 4; 87, 11. 5, 34, 10 4. 5 φυγ τας καὶ στο έντας Μ secundum Hey, corr. Hey, e cod. confirmavit Bo, v.
	supra 5 η del. Herwerdenus l. c. 6. 7 βασι/(λέων καθ-
	εσταμένων ώστε) ήδη [cum hiatu] Hey 7. 8 γέ(λωτί πως)
	supra 5 η del. Herwerdenus l. c. 6. 7 βασι (λέων καθεσταμένων ωστε) ήδη [cum hiatu] Hey 7. 8 γέ(λωτί πως) άπαντησαι έπλ [cum hiatu] Hey 8 εἴ (τις μνήμην ποιεῖτ)αι τῶν Hey 9 — μετὰ 17 μενονωσ
	and any of production
	λεμον ον
	αρον τῶν αν οωμαιων στρατοπεδεια εξ αυτησ μετα μεν
	ται παρα του ψευδοφιλιππου των εισ αυτούσ παρανομηματων
	οι εν
	legit Bo 10 ὑβρίζεσθαι Hey 15 πρὸ M secundum Hey, παρα legerunt Ma ut Bo, v. supra 17 μὲν M, Φιλίππου coni. Hu pag. 1402
	K0

τρίου καὶ πάλιν μετὰ Περσέως μαχόμενοι πρὸς Ῥωμαίους ἡττήθησαν, ἀνδρὶ (δὲ) στυγνῷ συναγωνιζόμενοι
καὶ περὶ τῆς τούτου βασιλείας ἀνδραγαθήσαντες ἐνί15 κησαν Ῥωμαίους. ἐξ ὧν τίς οὐκ ἂν ἐπαπορήσειεν ἐπὶ
τῷ συμβάντι; τὴν γὰρ αἰτίαν εύρεῖν τούτων δυσχερές. 5
1836 16] διόπερ ἄν τις ἐπὶ τῶν τοιούτων διαθέσεων
δαιμονοβλάβειαν εἴπειε τὸ γεγονὸς καὶ μῆνιν ἐκ θεῶν
ἄπασι Μακεδόσιν ἀπηντῆσθαι. δῆλον δ' ἔστιν ἐκ τῶν
λέγεσθαι μελλόντων.

² dè add. Lu 3 ἀνδραγαθήσαντες Μα, ἀνδραγαθίσαντες legit Bo 7 εἴποιε Μ, εἴποι vulgo, corr. Hu 8 δ' ἔσται Μ secundum Hey, δὲ καὶ legerat Μα, δ' ἐστὶν Hu, δ' ἔστιν BW 9 post μελλόντων add. epitomator ad alterum titulum legentes delegans Ζήτει \in Π "HTTHC (omisso τῷ, quod post Heysium solet addi).

FRAGMENTA LIBRI XXXVII.

OLYMP. 158, 1.

BELLUM MACEDONICUM.

1888] Μούσειου, τόπος περὶ τὸν "Ολυμπον [1 (8) 1145 τὸν ἐν Μακεδονία: Πολύβιος τριακοςτῷ έβδόμψ.

^{2. 3} Steph. Byz. v. Μούσειον; librum XXXVII. temporibus Constantini Porphyrogeniti non iam superfuisse perspexit Ni Rhein. Mus. 1871, 277. Praeterea v. ad 38, 7, 1

FRAGMENTA LIBRI XXXVIII.

OLYMP. 158, 2.

I. EX PROCEMIO.

1840 1 (3)] "Ότι ἡ λη΄ βίβλος περιέχει τὴν συν- [1150
2 τέλειαν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀτυχίας. καίπερ
γὰρ τῆς Ἑλλάδος καὶ καθόλου καὶ κατὰ μέρος πλεονάκις ἐπταικυίας, ὅμως οὐδ' ὁποίοις ἄν τις τῶν πρό- 5
τερον ἐλαττωμάτων οἰκειότερον ἐφαρμόσαι τὸ τῆς
1841] ἀτυχίας ὄνομα καὶ τὴν ἔννοιαν ταύτην ὡς τοῖς
3 καθ' ἡμᾶς γεγονόσιν. οὐ γὰρ μόνον ἀφ' ὧν ἔπαθον
ἐλεήσαι τις ἄν τοὺς Ἑλληνας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἐφ' οἶς
ἔπραξαν ἡτυχηκέναι νομίσειε, πυθόμενος περὶ ἐκά- [1151]

^{2—471, 22} M 88, 8—91, 25 Hey; v. Diod. 32, 26, Ni Rhein. Mus. 1871, 276, Stei 53s. 2 βύβλος Hu 3 Kal περί legerat Ma, καίπερ M secundum Hey, ut correxerat Ge 5 οὐδ' ὁποίοις M secundum Hey, οὐδὲ ποίος legerat Ma, οὐδ' ὁποίος Ge προτέρων M, corr. Hu Philol. 1859, 316s. Di 6 ἐφαρμόσοι M secundum Hey, ἐφάρμοστον legerat Ma, ἐφαρμόζοι Ge, ἐφαρμόσειε Spengelius act. societ. Graec. I 33, corr. Di 8 κατ... legerat Ma, καθ' ἡμάς M secundum Hey, ut coniecerat Ge οὐ γὰρ μόνον ἀφ' ὧν M secundum Hey, οὐ μὴν ἀλλὰ ... legerat Ma, οὐ μὴν ἀλλὰ δι' ὧν Ge ἀφ' ὧν adhibetur hiatus evitandi causa pro ἀφ' οὖ quo ex tempore 9 ἐλεήσει M secundum Hey, ἐλεήση legerat Ma, ἐλεῆσει legit Bo, ἐλεήσειε Ge ἔτι M secundum Hey, ut correxerat Ge, εί legerat Ma 10 πυθόμενος περί ἐκάστων M secundum Hey, ut correxerat Ge, πειθόμενος περί ἐκάστων M secundum Hey, ut correxerat Ge, πειθόμενος περί ἐκάστων M secundum Hey, ut correxerat Ge, πειθόμενος περί ἐκάστων M secundum Hey, ut correxerat Ge, πειθόμενος περί ἐκάστων Legerat Ma

στων τὰς ἀληθείας. δοχοῦντος γοῦν μεγίστου πάθους 4 γεγονέναι τοῦ περί τοὺς Καρχηδονίους οὐκ Ελαττον άν τις ηγήσαιτο, κατά δέ τι μείζον τὸ περί την Έλλάδα τότε συμβάν. οἱ μὲν γὰρ τόπον ἔσγατον ἀπο- 5 5 λογίας γε πρός τούς έπιγινομένους περί σφων απέλειπον, οὖτοι δ' οὐδ' ἀφορμὴν εὔλογον ἔδοσαν τοῖς βουλομένοις σφίσι βοηθεῖν ὑπὲρ τῶν ἡμαρτημένων. καί Καργηδόνιοι μέν αμα ταίς περιπετείαις άρδην 6 άφανισθέντες άνεπαίσθητοι των σφετέρων είς τὸ μέλ-10 λου έγενουτο συμπτωμάτων, οί δ' Έλληνες έφορῶντες τὰς αύτῶν ἀτυγίας παισί παίδων παραδόσιμον ἐποίησαν την ακληρίαν. ώστε καθ' όσον τους ζώντας μετά τι- 7 μωρίας έλεεινοτέρους νομίζομεν των έν αὐτοῖς τοῖς δεινοίς έχλειπόντων τον βίον, κατά τοσούτο και τάς 15 τότε περιπετείας των Έλλήνων έλεεινοτέρας νομιστέον τῶν συμβάντων Καρχηδονίοις, ἐὰν μή τις ἀφρον-8 τιστών τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ καλοῦ, πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ συμφέρον ἀποβλέπων ποιῆται τὴν ἀπόφασιν. ὅτι 9

¹ μεγίστου M secundum Hey, ut correxerat Ge, μέχοι τοῦ legerat Ma 2 τοῦ M secundum Hey, ut correxerat Ge, τὸ legerat Ma 3 δήσαιτο M, corr. Spengelius l. c. Be 4 τὸ πᾶν ἔσχατον ἀπολογίαν M, corr. Ge 5 γε Spengelius l. c. Be, τε legerunt Ma et Hey, τι Bo ἀπέλειπον M Lu Hu E.Z. XXV 8, ἀπέλιπον Ge vulgo 6 οὖ το δ' οὐδ' ἀφορμὴν οὐ Ιδὲ λόγον M, corr. Ge 10 δὲ M secundum Ma et Hey, δ' legit Bo 11 τὰς M secundum Hey, ut addiderat Ge, om. Ma 12 ῶστε correxerat Ge e codice comprobatum a Bo, καὶ M secundum Hey, ὡς legerat Ma 13 αὐτοῖς τοῖς M secundum Hey, ut correxerat Lu, τούτοις legerat Ma 14 ἐκλιπόντων Cobetus Mnemos. 1862, 43 Di, sed v. Hu E.Z. XXV 11 τοσοῦτο M secundum Hey, ut correxerat Ge, τοσούτον legerat Ma, unde τοσοῦτον coni. BW 16 ἀφροντίστως legerunt Ma et Bo, ἀφροντιστῶν coni. Spengelius l. c. BW, ἀφρόντιστος vulgo post Hey 18 ποι εῖται M secundum Hey, ποιεῖ legerat Ma, ποιῆ Ge, corr. Be

δ' ἔστι τὸ νῦν εἰρημένον ὑφ' ἡμῶν ἀληθές, εἴποι τις ἀν ὑπομνησθεὶς καὶ παρα(θεὶς) τὰς δοκούσας μεγίστας συμφορὸς γεγονέναι κατὰ τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα.

Μέγιστον ή τύγη δοκεί φόβον ἐπιστῆσαι τοῖς 5 Ελλησι κατά την Ξέοξου διάβασιν είς την Εὐρώπην. 2 τότε γὰρ ἐκινδύνευσαν μὲν πάντες, ἔπταισαν δὲ τε-3 λέως δλίγιστοι, μάλιστα δὲ τούτων 'Αθηναῖοι' ποοιδόμενοι γαρ έμφρόνως το μέλλον έξέλιπον την πατρίδα 4 μετά τέχνων και γυναικών. βλάβην μεν οὖν δ και- 10 ρός αὐτοῖς ἐπήνεγκε· κύριοι γὰρ γενηθέντες οἱ βάρ-1342] βαφοι πικρώς διέφθειραν τὰς 'Αθήνας' οὐ μὴν ονειδος οὐδ' αἰστύνην, τὸ δ' ἐναντίον εὔκλειαν παρὰ πασι τοις ανθρώποις την μεγίστην απηνέγκαντο (δι)ότι πάντ' ἐν ἐλάττονι θέμενοι τῆς αὐτῆς τύχης εϊλαντο 15 5 χοινωνείν τοίς άλλοις Έλλησι. τοιναρούν χαλή γρησάμενοι προαιρέσει, παρά πόδας οὐ μόνον ἀνεκτήσαντο την πατρίδα και την έαυτων χώραν, άλλά και περί τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἡγεμονίας μετ' ὀλίγον [1152 6 ήμφισβήτουν πρὸς Λακεδαιμονίους. μετὰ δὲ ταῦτα 20 πάλιν ύπὸ Σπαρτιατών καταπολεμηθέντες είς τοῦτ'

ἀνάγκης ήλθον ώστε καθελείν τὰ τείχη τῆς αύτῶν

¹ δέ έστι M secundum Hey, δ' έστι legerat Ma, δ' εστι Bo, corr. BW 2 παραθείς Ge pro παρὰ 4 έφ' ἡμῶν γενόμενα Cobetus Mnemos. 1876, 372, sed v. C. Wundererum coni. Polyb. Diss. inaug. Erlang. 1885, 20 7 ἐπινδυνενσα |μεν (s. acc.) M secundum Hey, ἐπινδυνενόαμεν legerat Ma, corr. Ge 8 δλίγοι Cobetus Mnemos. 1862, 36, sed τελέως coniungas cum ἔπταισαν προειδόμενοι M, corr. Be 9 ἐξέλειπον M, corr. Gr. V. Hu E.Z. XXV 19 14 ἀπένηγκαν legerat Ma, ἀπήνεγκαν M secundum Hey, ut correxerat Ge, ἀπηνέγκαντο legit Bo, ut coni. Cobetus l. c. Di, ἀπένειμεν coni. Hu (δι)ότι BW pro δτι 15 πάντα M, corr. Ben 308 BW είλοντο Ge, v. BW I 76 17 post πόδας interpungit M, corr. Ge

πατρίδος, άλλα και τοῦτο Λακεδαιμονίων, οὐκ Άθη- 7 ναίων αν τις είναι φήσειε τούγκλημα, διότι βαρύτερον έχρησαντο τη δοθείση σφίσι παρά της τύχης έξουσία. Σπαρτιαται (δ') ήττηθέντες ύπο Θηβαίων πάλιν 8 ε απέβαλον την των Ελλήνων ηγεμονίαν και μετά ταυτα τῆς τῶν ἐχτὸς ἀργῆς ἀποστάντες συνεχλείσθησαν εἰς τοὺς τῆς Λακωνικῆς ὅρους. καὶ τί δὴ τοῦτ' αἰσχρόν, εἰ 9 περί των καλλίστων άμφισβητούντες έπὶ τοσούτον έπταισαν ώστε πάλιν έπλ την πάτριον άναχωρησαι 10 δυναστείαν; διὸ τὰ γεγονότα ταῦτα συμπτώματα μέν 10 είναι φατέον, ατυγήματα δ' οὐδαμῶς όητέον. Μαντι- 11 νεῖς ἡνανχάσθησαν ἐκλιπεῖν τὴν πατοίδα διοικισθέντες ύπὸ Λακεδαιμονίων καὶ διασπασθέντες οἰκῆσαι κατὰ κώμας άλλὰ πάντες έπὶ τούτοις οὐ τὴν τῶν Μαντι- 12 15 νέων ἀβουλίαν, ἀλλὰ τὴν Λακεδαιμονίων ἀνείδιζον. Θηβαΐοι μετά τινα χρόνον ἄρδην έπεῖδον τὴν αύτῶν 13 πατρίδα γενομένην ανάστατον, ότε προθέμενος Άλέξανδρος είς την Ασίαν διαβαίνειν ύπέλαβε διὰ της είς Θηβαίους τιμωρίας τῶ φόβω φρουρήσειν τοὺς Έλλη-20 νας κατά τοὺς ίδίους περισπασμούς άλλά τότε πάντες 14 1343] ήλέουν μέν τοὺς Θηβαίους ώς ἄδικα καὶ δεινὰ

² φήσει M, corr. Hey 4 δ' add. BW ὑπὸ M secundum Hey, ὑπὸ τῶν Θηβαίων Hey vulgo, ὑπὸ δηβαίων legit Bo 6. 7 τοὺς τῆς M secundum Hey, τοὺς τῆς λακωνικῆς (sed τῆς λακω fere evanida) Bo, ut corr. Hey 7 ὅτι M secundum Ma et Hey, τί Cobetus Mnemos. 1862, 36, ξ τί legit Bo 8 καλλίστων Hu e codice comprobatum a Bo, καὶ ἐκτὸς M secundum Hey, ἐκτὸς (deleto καὶ) Cobetus l. c. Di 12 διοικισθέντες Hey, διατεθέντες M secundum Hey, ... ασθέντες ('fieri potest, ut fuerit ανασταντεσ') legit Bo 16 μὲν τὰ ἐσχατια (s. acc.) ἄρδην ἐπεῖδον legit Hey, μετα τινα χρονον αρδην επεῖδον Bo, μὲν τὰ ἔσχατα ἄρδην (cum hiatu) ἐπεῖδον Hey, μὲν τὰ ἔσχατα ἐπεῖδον (cum hiatu) ἄρδην Di, μετὰ τῆς στρατιᾶς ἄρδην ἐπεῖδον Hu 18 ὑπέλαβε M secundum Hey, ..ε... legit Bo

πεπουθότας, διεδικαίου δε την ποᾶξιν ταύτην οὐδείς Άλεξάνδρου, τοιγαρούν βραγεί γρόνω τυγόντες 3 (5)] (1°) έπικουρίας τινός αὐθις ώκουν την πατρίδα μετ' 2 ἀσφαλείας. δ γὰρ παρὰ τῶν ἐκτὸς ἔλεος οὐ μικρὸν έπίχειρον έστι τοίς άδίκως ακληρούσιν, εί γε πολλάκις 5 ίδειν έστιν άμα ταις των πολλων δριμαίς και την τύγην μεταβαλλομένην καὶ τοὺς κρατοῦντας αὐτοὺς μεταμελομένους καλ διορθουμένους τὰς τῶν παραλό-3 γως ήτυχηκότων περιπετείας. πάλιν ἐπείθοντο κατά τινας καιρούς Χαλκιδείς και Κορίνθιοι και τινες έτε- 10 ραι πόλεις διὰ τὴν τῶν τόπων εὐφυταν τοῖς ἐν Μακε-4 δονία βασιλεῦσι καὶ φρουράς εἶγον άλλὰ τοὺς μὲν δουλεύοντας πάντες έσπούδαζον κατά δύναμιν έλε::θερούν, τούς δε καταδουλωσαμένους εμίσουν και πο-5 λεμίους ήγοῦντο διὰ τέλους. καθόλου δὲ κατὰ πόλεις 15 έπταιον καλ κατά πόλιν έσφάλλοντο τον προ τοῦ χρόνον ως επίπαν, οι μεν ύπερ ήγεμονίας και πραγμάτων άμφισβητούντες, οί δ' ύπὸ μονάρχων καὶ βασιλέων 6 παρασπονδούμενοι διὸ καὶ σπανίους ἂν εύροις (οἶς)

ονειδος ημολούθει των ακληρούντων η και τὸ τῆς 20

¹ διεδικαίου M secundum Hey, ... δικαιου legit Bo
2 ante βραχεῖ add. ἐν Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 36, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 76 ann. 1 5 ἐπίχειρον ΒΨ, ἐπίον Μ, δῶρον Hey vulgo εἶ γε Hey pro εἰ καὶ 8 inter διορθ. et τὰς interest spatium unius litterae in M secundum Hey, negat Bo, διὰ add. Ma, del. Hey 9 ἐπέθεντο Μ, corr. BΨ 13 πάντας Μ, corr. Spengelius apud Hu quaest. II 21 ante Be 14 ἐμ(ίσουν) Hey, ἐμ..... M secundum Hey, ἐμίσουν 'satis clare' Bo 15 δὴ M secundum Hey vulgo, δὲ legerunt Ma et Bo 18 δὲ Μ, corr. Ben 308 BΨ ὑπὲρ legerat Ma, ὑπὸ M secundum Hey, ut coniecerat Spengelius apud Hu quaest. II 21 19 σπανίους ἄν εὕξοις οἶς ΒΨ, σπάνιον ῆν οἶς M secundum Hey Di, παν αν αντοισ legit Bo, σπάνιοι ἡσαν (cum hiatu) οἶς Hey, πᾶσιν οὐχ οἶον Hu 20 ἀκληρούντων

ἀτυχίας ὄνομα διέμενεν ἀκληρεῖν μὲν γὰρ ἄπαντας 7 ἡγητέον καὶ κοινῆ καὶ κατ ἰδίαν τοὺς παραλόγοις συμφοραῖς περιπίπτοντας, ἀτυχεῖν δὲ μόνους τούτους οἶς διὰ τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν ὄνειδος αἱ πράξεις ἐπι5 φέρουσι. κατὰ (δὲ) τοὺς ὑποκειμένους καιροὺς ἠτύ- 8 χησαν ᾶμα Πελοποννήσιοι, Βοιωτοί, Φωκεῖς, εῖς, Λοκροί, τινὲς τῶν τὸν Ἰόνιον κατοικούντων κόλπον, μετὰ δὲ τούτους ἔτι Μακεδόνες μὴ μόνον κατὰ 9 τὸ πλῆθος | τῶν πρότε10 ρον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἐπίπαν οὐκ ἡκλή1844] ρησαν, ἀλλ' ἡτύχησαν ἀτυχίαν αἰσχρὰν ὡς ἔνι [1158 μάλιστα καὶ ἐπονείδιστον ᾶμα μὲν γὰρ ἀπιστίαν, ᾶμα 10 δ' ἀνανδρίαν ἔδειξαν, καὶ πράξεις αὐτοῖς ἐπήνεγκαν

 $[\]tilde{\eta}$ M secundum Hey vulgo, $\alpha n \log v \cdots \eta$ legit Bo, $\alpha n \log v$ (vel $\alpha n \log \eta n \alpha v$) $\alpha n \log v$ 20. 469, 1 nal $\alpha n \log v$ secundum Hey vulgo, $\alpha n \log v$ legit Bo, corr. Campius l. c. 1610 ann. 2 ante Hu

¹ διέμενεν BW, διέφυγον M secundum Hey, Hu E.Z. ΧΧVII 3, δν legit Bo, διέφευγον ed. Hu, δ(υσώνυμ)ον Hey, διδόναι (immo τιδέναι) πρέπον ήν Campius l. c. 5 δε add. Hey 6 (Δωρι)εῖς verius quam (Εὐβο)εῖς: Hey, ευβοεισ verisimilius quam dweisis: Bo 7 longol paene vidit Hey, or Bo lovinov M secundum Hey, loviov Bo 8] ώστε vel οίγε M, 'evanuit' Bo, olys Campius l. c. 1610 ann. 3, oors coni. Hu 9 δπερεχοημάτησαν μεγαλείως έν τισι των πρότερον M secundum Hey, | ύπερεχ την αγν ... εαν η ... των πρότερον legit Βο, ούχ υπερείχου μεγάλαις αποτίσεσι των προτέρων (immo πρότερον) Campius l. c., υπερέχειν ταύτας τας απωλείας απασών των πρότερον coni. Hu 10 κα τὰ τοῦ ένὸς (cum hiatu) ἀκηφιον έπίπαν M secundum Hey, κα τὰ τὸ γενοσ αναρετ ... σ. legit Βο, κατά τον ένα άκληρίαν (cum hiatu) έπίπαν Hey, κατά (τό μέγεθος της συμφοράς έπειδή κατά τον ένεστώτα καιρόν) έπίπαν 11. 12 ένι μάλιστα Hu, όνομαστόν M secundum Hey, 5...μο... legit Bo 18 άνανδοίαν Hey, άνδοίαν M secundum Hey, ανανδοίαν legit Bo post καί add. αί Hey, sed v. BW Fleckeis, annal. 1889, 679 aprois Hu

4 (6)] Υπέρ ὧν οὐ δεήσει θαυμάζειν ἐὰν παρεκβαί- 10 νοντες τὸ τῆς ἱστορικῆς διηγήσεως ἦθος ἐπιδεικτι- κωτέραν καὶ φιλοτιμοτέραν φαινώμεθα ποιούμενοι περὶ 2 αὐτῶν τὴν ἀπαγγελίαν. καίτοι τινὲς ἴσως ἐπιτιμήσουσιν ἡμῖν ὡς φιλαπεχθῶς ποιουμένοις τὴν γραφήν, οἶς καθῆκον ἦν μάλιστα πάντων περιστέλλειν τὰς τῶν 15 1345 3] 'Ελλήνων ἀμαρτίας. ἐγὼ δ' οὕτε φίλον οὐδέποτ' ἄν ὑπολαμβάνω γνήσιον νομισθῆναι παρὰ τοῖς ὀρθῶς

φρονούσι τὸν δεδιότα καὶ φοβούμενον τοὺς μετὰ παροησίας λόγους, καὶ μὴν οὐδὲ πολίτην ἀγαθὸν τὸν 4 ένκαταλείπουτα την άληθειαν διά την έσομένην ύπ' ένίων προσχοπήν παρ' αὐτὸν τὸν χαιρόν συγγραφέα 5 5 δὲ χοινῶν πράξεων οὐδ' ὅλως ἀποδεκτέον τὸν ἄλλο τι πεοί πλείονος ποιούμενον τῆς ἀληθείας. ὅσφ γὰρ εἰς 6 πλείους διατείνει καὶ ἐπὶ πλείω χρόνον ἡ (διὰ) τῶν ύπομνημάτων παράδοσις των πρός καιρόν λεγομένων, τοσούτω χρη μαλλον και τον γράφοντα περί πλείστου 10 ποιείσθαι την αλήθειαν και τούς ακούοντας αποδέγεσθαι την τοιαύτην αίρεσιν. κατά μέν γάρ τους των 7 περιστάσεων καιρούς καθήκει βοηθείν τούς "Ελληνας ουτας τοις Έλλησι κατά πάντα τούπου, τὰ μὲν ἀμύνοντας, τὰ δὲ περιστέλλοντας, τὰ δὲ παραιτουμένους 15 την των κρατούντων δργήν. ὅπερ ήμεῖς ἐπ' αὐτων τῶν πραγμάτων ἐποιήσαμεν ἀληθινῶς τὴν (δ') ὑπὲρ 8 των γεγονότων τοῖς ἐπιγινομένοις διὰ των ὑπομνημάτων παράδοσιν άμιγη παντός ψεύδους άπολείπεσθαι γάριν τοῦ μὴ ταῖς ἀχοαῖς τέρπεσθαι κατὰ τὸ παρὸν 20 τούς αναγινώσκοντας, άλλα ταῖς ψυγαῖς διορθοῦσθαι πρός τὸ μὴ πλεονάκις ἐν τοῖς αὐτοῖς διασφάλλεσθαι. καὶ περὶ (μὲν) τούτων ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν εἰρήσθω.

³ έγκαταλιπόντα M, corr. Ge 5 δὲ Ge pro δὴ 7 καὶ M secundum Ma et Hey vulgo, καὶ ἐπὶ legit Bo διὰ add. Na 255 Di coll. § 8 8 τῶν πρὸς καιρὸν παρά βοσις λεγομένων M, transponit Ge 9 πλείονος M secundum Ma et Hey vulgo, πλείοτου legit Bo 12 καθήκ... | M, καθήκε Ma, corr. Ge e codice comprobatum a Bo τους del. Di 13 τοῖς del. Di 16 δ' add. Ma 17 ἐπιγενομένοις M secundum Ma et Hey vulgo, ἐπιγινομένοισ legit Bo, ut correxerat Spengelius apud Hu quaest. Il 21 18 ψεύδους coni. Cobetus Mnemos. 1862, 36 Di, μίσους legerat Ma, nihil vidit Hey, ψευδουσ legit Bo |ἀπολείπεσθαι Hey, |ἀπολίπομεν legerat Ma, |ἀπολιπέσθω M secundum Hey, |ἀπολιπέσθς Bo, ἀπολείπειν δεῖ coni. Hu 22 μὲν add. Spengelius 1. c. ante Di

Ού γὰρ ἀγγοῷ διότι τινὲς ἐπιλή- [1158] **1352** 5 (39, 1)] (39, 14) ψονται τῆς πραγματείας, φάσκοντες ἀτελῆ καλ διερριμμένην ήμας πεποιήσθαι την έξηνησιν των 2 πραγμάτων, (είγ') ἐπιβαλλόμενοι λόγου γάριν δι- [1159 εξιέναι την Καργηδόνος πολιορχίαν, κάπειτα μεταξύ 5 ταύτην απολιπόντες και μεσολαβήσαντες σφας αὐτοὺς μεταβαίνομεν έπλ τὰς Έλληνικὰς κάντεῦθεν έπλ τὰς Μακεδονικάς η Συριακάς η τινας έτέρας πράξεις. 3 ζητείν δε τούς φιλομαθούντας τὸ συνεχές καὶ τὸ τέλος Ιμείρειν ἀποῦσαι τῆς προθέσεως καὶ γὰρ τὴν 10 ψυχαγωγίαν καλ την ώφέλειαν ούτω μαλλον συνεκ-4 τρέχειν τοῖς προσέχουσιν. ἐμοὶ δ' οὐχ οὕτως δοκεῖ, τὸ δ' ἐναντίον. μάρτυρα δὲ τούτων ἐπικαλεσαίμην ἂν αὐτὴν τὴν φύσιν, ήτις κατ' οὐδ' ὁποίαν τῶν αἰσθήσεων εύδοχεί τοις αὐτοις ἐπιμένειν κατὰ τὸ συνεχές, ἀλλ' 15 άει μεταβολής έστιν οίχεια, τοῖς δ' αὐτοῖς έγχυρεῖν 5 έχ διαστήματος βούλεται καλ διαφοράς. εξη δ' αν τὸ λεγόμενον έναργες πρώτον μεν έκ της ακοής, ήτις ούτε κατά τὰς μελωδίας ούτε κατά τὰς λεκτικάς ὑποκρίσεις 6 εὐδοκεῖ συνεχῶς ταὶς αὐταῖς ἐπιμένειν στάσεσιν, ὁ δὲ 20 μεταβολικός τρόπος και καθόλου παν το διερριμμένον

^{1-474,23} M 91, 25—93, 13 Hey; v. Ni l. c., Stei l. c. 2 εφτελή Na 249 coll. 32, 11, 6 3 διεφφημένην legerat Ma, διεφθαφμένην M secundum Hey, διε ... γμένην legit Bo, διεφφιμένην Di auctore Hey (v. 3, 57, 5; 58, 3) 4 εξή add. BW auctore Be 6 ἀποβείποντες M, corr. Cobetus Mnemos. 1862, 36 Hu 10. 11 ψυχαγωγί ... | Μ, τὴν ψυχαγωγίαν legerat Ma, κ, γαφ τὴν ψυχαγωγίαν legit Bo, τὴν (γὰφ) ψυχαγωγίαν Ge, (καὶ γὰφ τὴν) ψυχαγωγίαν Di 12 οῦτωσ M secundum Ma et Bo, οῦτω legerat Hey vulgo 14 αἰσθητῶν legerat Ma, αἰσθήσεων | Μ secundum Hey, ut correxerat Lu 16 αὐτοῖς ἐγχυφεῖν Ge, αὐτο (ε. acc.) μὲν χυφεῖν Μ 17 |διαφθοφᾶς Μ, corr. Ge 18 μὲν γὰφ | Μ, μὲν (deleto γὰφ) Ge ῆτιο M secundum Ma et Bo, εἴτις legerat Hey

καὶ μεγίστας έγου άλλαγὰς καὶ πυκνοτάτας αὐτὴν κινεί. παραπλησίως και την γεύσιν εύροι τις αν οὐδε 7 τοῖς πολυτελεστάτοις βρώμασιν ἐπιμένειν δυναμένην, άλλὰ σικγαίνουσαν καὶ γαίρουσαν ταῖς μεταβολαῖς καὶ ε προσηνεστέρως αποδεγομένην πολλάκις και τα λιτά 1353] των έδεσμάτων η τὰ πολυτελη διὰ τὸν ξενισμόν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ τὴν δρασιν ίδοι τις ἂν γινόμενον: 8 ήπιστα γαο δύναται πρός εν μένειν ατενίζουσα, πινεί δ' αὐτὴν ἡ ποικιλία καὶ μεταβολὴ τῶν δρωμένων. 10 μάλιστα δὲ περί τὴν ψυχὴν τοῦτό τις ἂν ἴδοι συμ- 9 βαίνου αί γὰρ μεταλήψεις τῶν ἀτενισμῶν καὶ τῶν έπιστάσεων οἶον άναπαύσεις είσι τοῖς φιλοπόνοις τῶν άνδρων. διὸ καὶ των άρχαιων συγγραφέων οἱ [6 (39,2) λογιώτατοι δοχοῦσί μοι προσαναπεπαῦσθαι τῶ 15 τρόπω τούτω, τινές μέν μυθικαίς και διηγηματικαίς κεγρημένοι παρεκβάσεσι, τινές δὲ καὶ πραγματικαῖς, ώστε μή μόνον έν αὐτοῖς τοῖς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόποις ποιείσθαι τας μεταβάσεις, άλλα και των έκτος περιλαμβάνειν. λένω δ' οίον έπειδαν τα κατα την 2 20 Θετταλίαν έξηγούμενοι καὶ τὰς Άλεξάνδρου τοῦ Φεραίου πράξεις μεταξύ τὰς κατὰ Πελοπόννησον Λακε-

¹ αὐτίκα legerat Ma, αὐτὴν M secundum Hey, ut coniecerat Spengelius apud Hu quaest. II 21 κινεῖν' | M, corr. Ma 5 προσηνέστερον Cobetus Mnemos. 1876, 375, sed ν. Eberhardum observ. Pol. 22 καὶ del. Cobetus l. c. λεῖα M, corr. Ge 10 δὲ Di, e codice comprobat Bo, καὶ M secundum Ma et Hey, δὲ καὶ Hey 14 προσαναπαῦσθαι legerat Ma, προσαναπεπαῦσθαι (quietem dedisse) M secundum Hey, ut correserat Ge, (τοὺς ἐντυγγάνοντας) προσαναπαῦσαι Cobetus l. c. 15 post μὲν add. |οὖν Ma et Hey, 'nunc evanuit, si fuit' Bo, del. BW 19 προσλαμβάνειν coni. BW δὲ M secundum Ma et Hey, corr. Ben 309, e codice comprobat Bo 20 ἐξηγούμενοι] Theopompum intellegendum esse perspexit Lu; ν. ind. script. τοῦ om. Ma, vidit Hey, ut addiderat Ge POLTE. HIST. IV. 23

δαιμονίων έπιβολάς διηγῶνται, καὶ πάλιν τὰς παρὰ Θηβαίων, έτι δὲ τὰς κατὰ Μακεδονίαν ἢ τὴν Ἰλλυρίδα, κάπειτα διατρίψαντες λένωσι την Ίσικράτους είς Αινυπτον στρατείαν και τὰ Κλεάρχω πραχθέντα παρ-3 ανομήματα κατά τὸν Πόντον. έξ ὧν κεγρημένους μέν 5 απαντας εύροι τις αν τω τοιούτω γειρισμώ, κεγρημέ-4 νους γε μην ατάκτως, ημάς δε τεταγμένως. έκεινοι μέν γάρ μνησθέντες πῶς Βάρδυλλις ὁ τῶν Ἰλλυριῶν βασιλεύς και Κερσοβλέπτης δ των Θρακών κατεκτήσαντο τὰς δυναστείας, οὐκέτι προστιθέασι τὸ συνεγές, 10 οὐδ' ἀνατρέγουσιν έπὶ τἀκόλουθον έκ διαστήματος. άλλα καθάπερ εν ποιήματι γρησάμενοι πάλιν έπαν-5 άγουσιν έπὶ τὰς έξ ἀργῆς ὑποθέσεις. ἡμεῖς δὲ πάντας διησημένοι τοὺς ἐπιφανεστάτους τόπους τῆς οἰκουμένης καὶ τὰς ἐν τούτοις πράξεις καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν 15 ἔφοδον ἀεὶ ποιούμενοι κατὰ τὴν τάξιν τῆς διαλήψεως, έτι δε καθ' έκαστον έτος ώρισμένως έξηγούμενοι τάς 6 καταλλήλους πράξεις ένεστηκυίας, απολείπομεν πρό-1354] δηλον τοῖς φιλομαθοῦσι τὴν ἐπα(να)γωγὴν ἐπὶ τὸν συνεχή λόγον και τὰς μεσολαβηθείσας ἀεὶ τῶν πράξεων, 20 ώστε μηδέν άτελές μηδ' έλλιπές γίνεσθαι τοῖς φιλη-7 πόσις τῶν προειρημένων, καὶ περὶ μὲν τούτων ἐπὶ τοσούτου.

¹ διηγοῦν |ται Μ, corr. Ge 1.2 ἀπ' ἀθηναίων Μ, Άθηναίων (deleto ἀπ') coni. Ge, ὑπὸ Θηβαίων coni. Lu, παρ' Αθηναίων Hu, corr. BW 7 ἐκεῖνοι] ν. Theopomp. fragm. 35 (F. H. G. I 284) 8 βράδυλλις Μ, Βάρδυλλις Lu, Βάρδυλις Di 9 Κερσεβλέπτης est forma titulorum, ν. Dittenbergerum syll. In. 913 ann. 2 12 καθάπερ ἐμποιήματι coni. Ge 16 ταξιν Lu pro πρᾶξιν διηγήσεως legerat Ma 17 ὁρισθέντως legerat Ma, ὡρισμένως M secundum Hey, ut correxerat Ge 19 ἐπαγωγήν M, corr. Be 21 μηδ' ἐλλειπὲς legerant Ma et Hey, μηδὲν ἀΟλὲσ ('lege ἀτελὲς' Bo) μηδ ἐλλειπὲς legit Bo, μηδὲν ἐλλιπὲς vulgo post <math>Ge et Be

II. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

1887] "Οτι 'Ακορούβας ὁ ετρατηγός Καρχηδονίων [7 (1) κενόδοξος ήν ἀλαζών καὶ πολὺ κεχωρισμένος τῆς (39,1) πραγματικῆς καὶ στρατηγικῆς δυνάμεως. πολλὰ δὲ 2 5 σημεῖα τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ. πρῶτον μὲν γὰρ παρῆν ἐν πανοπλία, πορφυρίδα θαλαττίαν ἐπιπεπορπημένος, ἡνίκα Γολόσση συνεγίνετο τῷ τῶν Νομάδων βασιλεῖ, μετὰ μαχαιροφόρων δέκα. ἔπειτα προβὰς ἀπὸ τῶν 3 1388] δέχ' ὅσον εἴκοσι πόδας ἀπέστη, προβεβλημένος 10 τάφρον καὶ χάρακα, καὶ κατένευε τῷ βασιλεῖ προσιέναι πρὸς αὐτόν, καθῆκον γίνεσθαι τοὐναντίον. οὐ μὴν 4 ἀλλ' ὁ Γολόσσης ἀφελῶς ἔχων Νομαδικῷ τινι τρόπφ

²⁻⁴⁷⁹, 18 P $298^{r}-298^{u}$, 268^{r} , Va 177, 2-ἀνάγχην476, 5: Suid. v. 20σορούβας; v. Diod. 32, 22, App. Pun. 112—126, Liv. epit. 51, Ni l. c. Hanc eclogam libro XXXVII. tribuit Stei 53 2 ὁ Καρχηδονίων στρατηγός Suid. Χαρχηδονίων Va, καργηδονίων P Suid. Gro 3 hv και Suid. Va vulgo, καὶ P, ἡν BW, v. Fleckeis. annal. 1889, 689 ss. ἀλαζῶν P, corr. Va 4 πολλά—9 ὅσον] σημεῖα δὲ τῆς ἀκρισίας αύτου, δτι παρήν ποτε έν πανοπλία πορφυρίδα θαλαττίαν έπιπεπορπημένος, ήνίκα Γολόσση συνεγίνετο τῷ Νομάδων βασιλεῖ μετά μαχαιροφόρων δέκα. και δσον Suid. 4 δε BW, δε (8. acc.) είσι P, δὲ είσι Va, δ΄ είσι Sch, δέ έστι Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 37 6. 7 πορφυρ. θαλαττ. έπιπεπορπημένος (έπιπεπορμημένος P, corr. Va), quae P habet post Νομάδων βασιλεί, transponit cum Suida post πανοπλία Di 7 γολόσση Suid. Di Steph. thes. II 704 C coll. Diod. l. c. App. Pun. 70. 73. 106. 107—111. 126 (v. ad 38, 7, 4. 5. 38, 8, 1. 5), γολοσσῆι P vulgo 9 δέκα P, corr. Ben 308 BW, v. 10, 7, 5 είκοσι πόδας Suid. Va, x̄πο P post ἀπέστη add. και Va vulgo, om. P Suid. 10 ante κατένευε om. καὶ Va vulgo, add. P Suid. Hu προσιέναι Suid. Va, προϊέναι P 11 αὐτὸν P Suid., corr. Be καθήκον Suid. Va, καθήκειν P Suidae cod. B, καθίκειν Suidae 12 yologons Suid. Di, yologong (s. acc.) P, yologons Va vulgo, v. ad p. 475, 7

μόνος προσήει πρός αὐτόν καὶ προσεγγίσας ήρετο τίνα 5 φοβούμενος την πανοπλίαν έγων ήκε. τοῦ δ' εἰ- [1161 πόντος ὅτι Ῥωμαίους, "Οὐκ ἂν ἄρ'" ἔφησεν ὁ Γολόσσης "έδωκας σαυτόν είς την πόλιν, μηδεμίαν έγων ἀνάγκην. πλην τί βούλει και τί παρακαλεῖς;" φησίν. 5 ο δ δ' Άσδρούβας "Έγώ" φησί "πρεσβευτήν σε παρακαλώ γενέσθαι πρός τον στρατηγόν και παν αναδέγεσθαι διότι ποιήσομεν τὸ προσταττόμενον μόνον ἀπό-7 σγεσθε τῆς ταλαιπώρου πόλεως ταύτης." καὶ [δ] Γολόσσης "Παιδικήν δοκεῖς μοι" φησίν "άξίωσιν άξιοῦν, 10 8 & βέλτιστε ύπλο ων γαο έξ απεραίου πρεσβεύοντες, έτι καθημένων εν Ίτύκη Ένωμαίων, οὐκ εδύνασθε πείθειν, τίνι λόγω νῦν ἀξιοῖς ταῦτά σοι συγχωρεῖσθαι, περιτετειχισμένος και κατά γην και κατά δάλατταν καὶ σγεδον άπάσας άπεγνωκώς τὰς τῆς σωτηρίας έλ- 15 9 πίδας; ' δ δ' 'Ασδρούβας άγνοεῖν αὐτὸν ἔφη' καὶ γὰρ έπὶ τοῖς ἔξωθεν συμμάχοις ἀκμὴν καλὰς ἐλπίδας ἔχειν. ού γάο πω τὰ περὶ τοὺς Μαυρουσίους ημημόει μαὶ τὰ περί τῶν ὑπαίθρων δυνάμεων [ὅτι σώζονται]· καὶ (μὴν) ούκ ἀπελπίζειν τὰ καθ' αύτούς: μάλιστα δὲ πεποιθέναι 20

¹ προσήει Suid. Va, προσίει P συνεγγίσας coni. Hu ήρετο Suid. Sch, είρετο P vulgo 3 γολόσσης Suid. Va Di, γολοσσησ (s. acc.) P, γολοσσής Gro vulgo, v. ad p. 475, 7 5 βούλει P, ut correxerat ignarus scripturae codicis Sch, βούλη Va vulgo 5. 10 φησιν Va, φH P 6 φησι Va, φH P 7. 8 καὶ ἀναδέγεσθαι διότι πᾶν coni. Sch, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 689 ss. 8 ἀπόσχεσθε P Rei 770 Sch, ἀπόσχεσθαι Va, ἀποσχέσθαι Gro Ernestus 9 ὁ del. BW Fleckeis. annal. 1889, 685 γολοσσήσ P, corr. Di, v. ad p. 475, 7 10 δοκήσ P, corr. Va 11 πρεσβενόμενοι P, corr. BW coll. 1, 10, 2. 2, 6, 1; 39, 4. 4, 17, 7 cet. 15 ἄπαξ P, corr. Di auctore Sch 18 πω Di pro που μαύρουσ P, corr. Va 19 ὅτι σάζονται del. Sch, ὅτο σόζεσθαι Hu, ἡκημόει κρίνων περί τ. ὑπ. δυνάμεων ὅτι σάζονται coni. BW 19. 20 καὶ | οὐκ P, corr. BW addito μὴν, v. Fleckeis. annal. 1889, 681 20 κατ' αὐτοὺσ P, corr. Be

τη των θεων συμμαγία και ταις έν έκείνοις έλπίσιν. οὐ γὰρ περιόψεσθαι σφᾶς προφανῶς παρασπονδου- 10 μένους, άλλα πολλας δώσειν αφορμάς προς σωτηρίαν. διὸ παρακαλεῖν ήξίου τὸν στρατηγὸν καὶ τῶν θεῶν 11 ε ένεκεν καὶ τῆς τύχης φείσασθαι τῆς πόλεως, εἰδότα σαφως διότι μη δυνάμενοι τυχείν τούτου κατασφαγήσονται πρότερον η παραγωρήσουσι ταύτης. τότε μέν 12 οὖν ταῦτα καὶ παραπλήσια διαλεγθέντες έχωρίσθησαν, ταξάμενοι μετά τρίτην ήμέραν πάλιν συμπορεύεσθαι. 1339] τοῦ δὲ Γολόσσου μεταδόντος τῷ στρα-[8(2)]τηνώ περί των είρημένων, γελάσας δ Πόπλιος "Ταῦτα μέλλων άξιοῦν" ἔφη "τοιαύτην καὶ τηλικαύτην ἀσέβειαν είς τοὺς αίγμαλώτους ἡμῶν ἐν(απ)εδείξω καί νῦν ἐπὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔχεις, παραβεβη-15 κώς καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους;" τοῦ δὲ βασι- 2 λέως βουλομένου τι προσυπομιμνήσκειν τὸν Σκιπίωνα, καὶ μάλιστα διότι (δεῖ) συντέλειαν ἐπιτίθεσθαι τοῖς πράγμασι χωρίς γάρ των άδήλων και την κατάστασιν 3 τῶν ὑπάτων ἤδη συνεγγίζειν, ἦς δεῖν ἔφη στογά-20 ζεσθαι, μή τοῦ γειμώνος προκαταλαβόντος ἐπελθών [1162 έτερος ακονιτί λάβη την έπιγραφην των έκείνου πόνων και δή τούτων λεγομένων επιστήσας δ στρατη- 4 γὸς ἐκέλευσεν ἀναγγέλλειν διότι δίδωσι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ καὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις καὶ δέκα τῶν συγγενῶν

¹ έλπίσι P, corr. Va 5 ένεμεν| (s. acc.) P, corr. Va 9 συμπορεύσεσθαι Bentenus l. c. 29, sed v. 18, 9, 3 10 γολόσσου (ov in ras.) P Va Di, γολοσσοῦ Ernestus vulgo, v. ad p. 475, 7 13 ένεδείξω P, corr. Na 258 BW, de re confert Rei 770 App. Pun. 118 14 έχειν P, corr. Va 15 ante και add. τοὺς θείους Va, del. Be 16 πρὸσ ὑπὸ μιμνήσκην| P, corr. Va 17 (δεῖ) συντέλειαν Sch, συντέλει P, συντελεῖ Va, συμφέρει τέλος Rei 770 21 ἀκονητὶ P, corr. Va 23*

(καί) φίλων οίκίαις, σύν δὲ τούτοις δέκα τάλαντα λαβείν έχ των ιδίων υπαργόντων και των οικετών 5 έξανανείν έκατὸν οθς ἂν αίρῆται, ταῦτα μὲν οδν δ Γολόσσης έχων τὰ φιλάνθρωπα συνήει πρὸς τὸν 6 'Ασδρούβαν τη τρίτη των ημερών' δ δε πάλιν έξεπο- 5 ρεύετο μετά μεγάλης άξίας έν τη πορφυρίδι καὶ τή πανοπλία βάδην, ώστε τοὺς ἐν ταῖς τραγωδίαις τυράν-7 νους πολύ τι προσοφείλειν. ἦν μεν οὖν καὶ φύσει σάοχινος, τότε δε και χοιλίαν ειλήφει και τῷ χρώματι παρά φύσιν ἐπικεκαυμένος ἦν, ὥστε δοκεῖν ἐν παν- 10 ηνύρει που διαιτάσθαι παραπλησίως τοῖς σιτευτοῖς βουσίν, άλλὰ μὴ τηλικούτων καὶ τοιούτων κακῶν προστατείν, ων οὐδ' αν ἐφίχοιτο τῷ λόγω διεξιων οὐδείς. 8 οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ συνηλθε τῷ βασιλεῖ καὶ διήκουσε τῶν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ προτεινομένων, πολλάχις τὸν 15 μηρον πατάξας, τούς θεούς και την τύγην επικαλεσάμενος, οὐδέποτε ταύτην ἔσεσθαι τὴν ἡμέραν ἔφασκεν έν ή συμβήσεται τὸν ήλιον 'Ασδρούβαν βλέπειν αμα 9 καλ την πατρίδα πυρπολουμένην καλόν γάρ έντάφιον 1840] είναι τοῖς εὖ φρονοῦσι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ταύ- 20 10 της πύρ, ώσθ' ότε μέν είς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ τις βλέψειε, θαυμάζειν τον άνδρα καὶ το μεγαλόψυχον

¹ καὶ add. Di $\bar{\iota}$ P 3 έξαγαγεῖν ϱ , BW (v. Diod. l. c.), έξανάγκης P, ξξ coni. Va, έξενεγκεῖν coni. Sch, έξαγαγεῖν Be, έκατὸν Di αἰρεῖται P, αἰρεῖται Va, corr. Sch 4 γολοσσῆς P, corr. Di, v. ad p. 475, 7 τὰ φιλάνθ ϱ ωπα Va, $|\tau αφιλανα P$ 8 ην—13 οὐσείς: Suid. v. 'Ασσφούβας 9 τότε δὲ] βαλὼν δὲ τὴν πανοπλίαν Suid. καὶ κοιλίαν Toupius not. ad Longin. de sublim. sect. 43 e Suida Sch, καὶ λίαν P, κοιλίαν Va 14 post άλλ' una littera erassa in P 16 $\mu ηρὸν$ Va, $\mu ηρὸν$ P 19 χάλλιστον Na 360 coll. 15, 10, 3 et 38, 20, 3 21 ώσθ'—479, 2 ἀνανσφίαν: Suid. l. c. 21 ὅτε Suid. Sch, δταν P vulgo $\dot{\epsilon}_S$ Suid

των λόγων, ότε δ' είς του γειρισμόν των πραγμάτων, την άγεννίαν καταπλήττεσθαι καὶ την άνανδρίαν. ος 11 πρώτον μέν, των άλλων πολιτών διαφθειρομένων δλοσγερώς ύπὸ τοῦ λιμοῦ, πότους αὐτὸς συνῆνε καὶ δευ-5 τέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελεῖς καὶ διὰ τῆς ιδίας εύεξίας παρεδειγμάτιζε την έκείνων ατυγίαν. άπιστον μεν γαρ ην τὸ τῶν ἀποθνησκόντων πληθος, 12 άπιστον δε τὸ τῶν αὐτομολούντων καθ' ἡμέραν διὰ τὸν λιμόν ἔπειτα τοὺς μὲν διαχλευάζων, οἶς δ' ἐν- 13 10 υβρίζων καὶ φονεύων κατεπλήττετο τοὺς πολλοὺς [1163 καὶ τούτω τῶ τρόπω συνείγε τὴν έξουσίαν, ἡ μόλις αν γρήσαιτο τύραννος έν εὐτυγούση πόλει, καὶ έν δεδυστυγηκυία πατρίδι. διὸ καὶ λίαν δοκῶ καλῶς 14 ήμιν είρησθαι διότι προστάτας πραγμάτων δμοιοτέρους 15 τῶν παρὰ τοῖς Ελλησι τότε καὶ παρὰ τοῖς Καρχηδονίοις ύπαρξάντων ούκ ἂν εύροι τις ραδίως. τοῦτο δ' 15 έσται δήλου, όταν έχ παραθέσεως του ύπερ έχείνων ποιησώμεθα λόγον.

III. BELLUM ACHAICUM.

1345] "Οτι παραγενομένων ἐκ Πελοπον- [9 (7) 1158 υήσου τῶν περὶ τὸν Αὐρήλιον πρεσβευ-

1346] τῶν καὶ διασαφούντων τὰ συμβεβηκότα περὶ

¹ δὲ ές Suid. 2 ἀγέννειαν Di, v. ad 28, 21, 5 12 post πόλει add. P πάνταδεμάλλον η στοα|τηγόσ ἐν ατυχούση πόλει, del. Va 12. 13 καὶ δυστυχηκυία P, καὶ οὐ (v. BW Fleckeis. annal. 1889, 681) vel ἐν δυστυχηκυία Rei 771, καὶ ἐν δεδυστυχηκυία Sch, κάν δεδυστυχηκυία Di, sed v. BW l. c. 688 14 ηλιθιωτέρους Cobetus Mnemos. 1876, 374, ἀνοητοτέρους Carol. Schenkelius Bursians Jahresber. cet. XXXVIII (1884), 1, 249 16 ὑ|πάφξαντασ P, corr. Rei 771 Sch 17 ὑπὲρ P Sch, περί Va vulgo 18 ποιησώμεθα P Sch, ποιησόμεθα Va, qui dicit ποιώμεθα esse in P, unde ποιώμεθα Di 20 - 481, 10 V 107°-108°, W 72°-73°, V 115°-116°, V 391-394, Vr CXLIII;

2 αὐτούς, ὅτι παρ' ὀλίγον τοῖς ὅλοις ἐχινδύνευσαν, χαὶ λενόντων μετ' αὐξήσεως καὶ καινολονίας οὐ νὰο ὡς [1154] κατά περιπέτειαν έπ' αὐτοὺς ήκοντος τοῦ δεινοῦ διεσάφουν, άλλ' ώς κατά πρόθεσιν ώρμηκότων των Άχαιων 3 έπι τὸ παραδειγματίζειν αὐτούς. ἡ σύγκλητος ἡγα- 5 νάπτησεν μέν έπὶ τοῖς γεγονόσιν ώς οὐδέποτε καὶ παραγρημα πρεσβευτάς κατεστήσατο τούς περί τὸν 'Ιούλιον, καὶ τούτους ἔπεμπε δοῦσα τοιαύτας ἐντολάς, 4 διότι δεί μετρίως επιτιμήσαντας και μεμψαμένους επί τοῖς γεγονόσι τὸ πλεῖον παρακαλεῖν καὶ διδάσκειν 10 τούς Άχαιούς μήτε τοις έπὶ τὰ χείριστα παρακαλοῦσι προσέχειν μήτ' αὐτοὺς λαθεῖν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους 5 άλλοτριότητα διεμπεσόντας, άλλ' έτι και νῦν ποιήσασθαί τινα διόρθωσιν των ήγνοημένων, άπερεισαμένους 6 την άγνοιαν έπι τούς αιτίους της άμαρτίας. έξ ών 15 καλ λίαν δήλον έγένετο διότι καλ τοις περλ του Αύ-

v. Diod. 32, 26, Pausan. 7, 14 (cf. C. Wachsmuthium Leipz. Stud. X 292 ss.), Liv. epit. 51, Hu ad 39, 7, 1 (p. 1337, 13), Ni l. c. 276, Stei 53 s. Ex 38, 5, 2 apparet Polybium hoc libro res Poenorum narrasse usque ad mediam Carthaginis obsidionem, tum additis rebus in Graecia gestis transiisse ad τὰς Μακεδονικὰς ἢ Συριακὰς ἢ τινας ἐτέρας πράξεις, denique rediisse ad explicandum Carthaginis interitum. Quod autem excerpta gnomica 38, 1, 1 testantur Polybium eodem libro explicasse τὴν συντέλειαν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀτυχίας, ea quae post Corinthum deletam in Graecia evenerunt insequenti libro attribuenda esse videntur 20 Titulum λόγος λη^{0ς} partim compendiis scriptum add. Z πελοπονήσου W 21 αδρίλιον Z, corr. Ur

ρήλιον έδωκε τὰς ἐντολὰς (οὐ) διασπάσαι βουλομένη

5 τὸ Ur not. 99, Rei 728s. (v. Krebsium D. Präpos. cet. 95), τῷ Z ἡγανάκτησαν Z Ur, ἡγανάκτησεν Ca 976 vulgo, ἡγανάκτησεν vulgo post Be 7 κατεστήσαντο Z, corr. Ca 976 10 γεγονόσιν W 13 διεκπεσόντας Rei 729 14 ἀπερεισαμένους Z ante Ur, ἀπειρασαμένους U 17 οὐ add. Ur, οὐκ ἐπὶ τῷ Hu, v. F. Krappium D. subst. Infin. cet. Inaug.-Diss. Heideberg 1892, 30 διασπάσαι (διασπάσαι Be) βουλομένη Z, διασπάσαι Hu deleto βουλομένη

τὸ ἔθνος, ἀλλὰ πτοῆσαι καὶ καταπλήξασθαι [βουλομένη] τὴν αὐθάδειαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν τῶν ἀχαιῶν.
τινὲς μὲν οὖν ὑπελάμβανον καθ' ὑπόκρισιν τοὺς Ῥω- 7 μαίους * * * διὰ τὸ μένειν ἀτελῆ τὰ κατὰ Καρχηδόνα.
τὸ δ' ἀληθὲς οὐχ οὕτως εἶχεν, ἀλλ' ἀποδεδεγμένοι τὸ 8 ἔθνος ἐκ πολλοῦ χρόνου καὶ νομίζοντες ἔχειν αὐτὸ πιστὸν μάλιστα τῶν Ἑλληνικῶν, ἀνασοβῆσαι μὲν ἔκριναν διὰ τὸ φρονηματίζεσθαι πέρα τοῦ δέοντος, πόλεμον δ' ἀναλαβεῖν ἢ διαφορὰν ὁλοσχερῆ πρὸς τοὺς 10 ἀγαιοὺς οὐδαμῶς ἐβούλοντο. —

"Ότι οἱ περὶ τὸν Σέξτον προάγοντες ἐκ τῆς [10 (8) 'Ρώμης εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπήντησαν τοῖς περὶ τὸν Θεαρίδαν, οἵ(περ) ἦσαν πρεσβευταὶ πεμφθέν- 2 1847] τες ὑπὸ τῶν ᾿Αχαιῶν παραιτησόμενοι καὶ διδάξοντες 15 τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς περὶ τὸν Αὐρήλιον γενομένων ἀλογημάτων. οἶς καὶ συμμίξαντες οἱ προ- 3 ειρημένοι παρεκάλεσαν αὐτοὺς ἀνακάμπτειν εἰς τὴν ᾿Αχαΐαν, ὅτι περὶ πάντων τούτων ἔχουσιν ἐντολὰς αὐτοὶ διαλέγεσθαι τοῖς ᾿Αχαιοῖς. παραγενομένων δὲ 4

των περί του Σέξτου είς την Πελοπόννησον και διαλεγομένων τοις Άγαιοις εν τη των Αλνιέων πόλει καλ προφερομένων πολλούς καλ φιλανθρώπους λό- [1155] γους, και τὸ περί τοὺς πρεσβευτάς έγκλημα παραπεμπόντων καὶ σγεδὸν οὐδὲν προσδεόμενον δικαιολογίας, τ άλλα βέλτιον έκδεχομένων το γεγονός αύτων των Αχαιών, καθόλου δὲ παρακαλούντων μή πορρωτέρω προβήναι της άμαρτίας μήτε της είς αύτούς μήτε της 6 είς τούς Λακεδαιμονίους, τὸ μὲν σωφρονοῦν μέρος άσμένως ἀπεδέγετο τὰ λεγόμενα καὶ λίαν ἐνετρέπετο, 10 συνειδός αύτῶ τὰ πεπραγμένα καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνον τὰ συμβαίνοντα τοῖς πρὸς Ῥωμαίους ἀντιταττο-7 μένοις, τὸ δὲ πληθος τῶν ἀνθρώπων ἀντιλέγειν μὲν οὐδὲν είγε τοῖς ὑπὸ τῶν περί τὸν Σέξτον λεγομένοις δικαίοις, άλλ' ήνε την ήσυγίαν, έμενε δε νοσούν και 15 8 διεφθαρμένον. οἱ δὲ περὶ τὸν Δίαιον καὶ Κριτόλαον (καί) πάντες οί μετέγοντες αὐτοῖς τῆς αὐτῆς γνώμης. οδτοι δ' ήσαν ώσπερ επίτηδες εξ εκάστης πόλεως κατ' έπλογήν οί χείριστοι καὶ τοῖς θεοίς έχθροὶ καὶ λυμαι-9 νόμενοι τὸ ἔθνος καθάπερ ή παροιμία φησίν, οὐ μό- 20

⁴ παραπέμπων N 5 καὶ σχεδὸν οὐδὲν προσδεόμενον (προσδεόμενοι W) Z Ur Di, καὶ σχεδὸν οὐδὲν προσδεομένων Ca 977 vulgo, ὡς (vel ὡς καὶ) σχεδὸν οὐδὲν προσδεόμενον Sch, καὶ Το το Τι Τι το Τι το

νον τὰ διδόμενα τῆ δεξιᾳ παρὰ 'Ρωμαίων ἐδέχοντο τῆ λαιᾳ χειρί, καθόλου δὲ καὶ συλλήβδην παρέπαιον τοις λογισμοῖς. ὑπέλαβον γὰρ τοὺς 'Ρωμαίους διά τε 10 τὰς ἐν τῆ Λιβύη καὶ. τὰς κατὰ τὴν 'Ιβηρίαν πράξεις ε δεδιότας τὸν ἀπὸ τῶν 'Αχαιῶν πόλεμον πᾶν ὑπομένειν 1848] καὶ πᾶσαν προῖεσθαι φωνήν. διὸ νομίσαντες 11 ἴδιον τὸ παρὸν ἀπεκρίθησαν φιλανθρώπως τοῖς πρεσβευταῖς τοὺς μὲν περὶ τὸν Θεαρίδαν ὅμως ἀποστέλλειν εἰς τὴν σύγκλητον, αὐτοὶ δὲ παρακολουθήσαντες 10 εἰς τὴν Τεγέαν καὶ κοινολογηθέντες τοῖς Λακεδαιμονίοις * * *, ἵνα γένηταὶ τις ὡμολογημένη λύσις περὶ τοῦ πολέμου. ταῦτα δ' ἀποκριθέντες ἐν τοῖς έξῆς 12 ἡγον ἐκὶ τὴν πάλαι προκειμένην αὐτοῖς ἄγνοιαν τὸ ταλαίπωρον ἔθνος. καὶ τοῦτ' εἰκότως συνέβαινε γί- 13 15 νεσθαι δι' ἀπειρίαν καὶ κακίαν τῶν κρατούντων.

Το δε τέλος τῆς ἀπωλείας ἡνύσθη τοιῷδέ τινι [11 (9) τρόπῳ. παραγενομένων γὰρ εἰς τὴν Τεγέαν τῶν (3) 2 περὶ τὸν Σέξτον καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπισπασαμένων χάριν τοῦ σύμφωνον αὐτοῖς γενέσθαι πρὸς τοὺς ᾿Αχαιοὺς τήν τε περὶ τῶν προγεγονότων [1156]

² λαιᾶ Ca 977, δὲ μιᾶ Z, δὲ λαιᾶ Ur in marg. παραπαῖον Z, corr. Ca 977 6 προϊέσθαι N διὸ νομίσαντες Z ante Ur, διανομίσαντες superscripto δ super prius α ∇ , δι δν νομίσαντες U 8 ἀποστελεῖν Rei 729 10.17. 484, δ τέγεαν Z, corr. Di 11. 12 ***] post πολέμον lac. indicat Ca 977, ante ῖνα add. ἐπιμελήσεσθαι vel προνοηθήσεσθαι (cum hiatu) Rei 729, φροντιεῖν Hu, πᾶν ποιήσειν BW 11 περὶ Z, del. Rei 729 Sch vulgo, tenet BW 12 ταῦτ' ἀποκρ. super posterius τ superscriptis δ' ά ∇ 14 ταλαίπορον WN 16. 17 ∇ m add.: περὶ τῶν στρᾶ, Wm Nm: ξήτει ἐν τῷ περὶ στρατηγημάτων: περὶ τῶν στρατι; ∇ BW Beitr. 21 16 τὸ δὲ τέλος τῆς ἀπωλείας repetit et priora del. W ante τινι add. δὲ U \mathcal{U} r, om. Z \mathcal{C} a 977 vulgo 17 post παραγεν. add. et del. δὲ ∇ 18 ἐπισπαμένων ∇ 19 σύμφονον ∇ 20 ἀχαιοὺς \mathcal{U} r, παρχηδονίους \mathcal{U} Wm, λακεδαιμονίους ∇

έγκλημάτων δικαιοδοσίαν (καί) την κατά τον πόλεμον έπογήν, έως αν πέμψωσι Ρωμαΐοι τούς περί των όλων 3 έπισκεψομένους, συνεδρεύσαντες οί περί τον Κριτόλαον έχριναν τούς μέν άλλους διακλίναι την απάντησιν, 4 του δε Κριτόλαου προάνειν είς την Τεγέαν. δ μεν 5 οὖν προειρημένος ήδη σχεδὸν ἀπηλπικότων τῶν περί 5 του Σέξτου ήλθε, γενομένης δε συγκαταστάσεως πρός τούς Λακεδαιμονίους είς ούδεν συγκατέβαινεν, φήσας ούκ έγειν έξουσίαν οὐδεν οἰκονομεῖν ἄνευ τῆς τῶν πολλών γνώμης έπανοίσειν δὲ τοῖς Άγαιοῖς εἰς τὴν 10 έξης έφη σύνοδον, (ην έδει) γενέσθαι μετά μηνας έξ. 6 διὸ σαφώς έπιννόντες οἱ περὶ τὸν Σέξτον έθελοκακούντα τὸν Κριτόλαον καὶ δυσχεραίνοντες ἐπὶ τοῖς άπαντωμένοις τούς μέν Λακεδαιμονίους απέλυσαν είς την οίκειαν, αὐτοὶ δ' έπανηγον είς την Ίταλιαν, κατ- 16 7 εγνωκότες άγνοιαν καλ μανίαν τοῦ Κριτολάου. δ δὲ Κριτόλαος γωρισθέντων τούτων επιπορευόμενος κατά 1349] τὸν χειμῶνα τὰς πόλεις ἐκκλησίας συνῆγε, προφάσει μεν χρώμενος ὅτι βούλεται τὰ δηθέντα πρὸς τούς Λακεδαιμονίους καλ πρός τούς έν τῆ Τεγέα δια- 20 8 σαφείν αὐτοίς, τῆ δ' ἀληθεία κατηγορίαν ποιούμενος 'Ρωμαίων και παν τὸ λεγόμενον ὑπ' ἐκείνων ἐπὶ τὸ 9 χειρον έκδεχόμενος, έξ ων δυσμένειαν και μίσος ένειο-10 γάζετο τοῖς ὄγλοις. ἅμα δὲ τούτοις παρήγγειλε τοῖς άρχουσι μή πράττειν τοὺς ὀφειλέτας μηδὲ παραδέ- 25

¹ καl add. Ur 2 ὁποχὴν WN, ἐποχὴν Z Ur not. 100, om. Ur vulgo ante Rei 729 Sch 3 ἐπισκεψομένους Z Ca 978, ἐπισκεψαμένους Ur 4 τοὺς Rei 729 Sch, πλείστους Z διακλίναι Z, corr. Didotiana 5 ol -6 προειρημένου Z, corr. Ur 7 ἢλθον man. antiqua in U 9 οὐδὲ V, ut videtur 11 ἔφη Ur pro ἐφ' χ ἢν ἔδει Di, αὐτἢ Z, ἢτις ἔμελλε Ur 14 ἀπατωμένοις Z, corr. Ur 20 καὶ πρὸς del. Rei 729 Be, sed v. Sch VIII 1, 153

χεσθαι τοὺς ἀπαγομένους εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χρέα, τοὺς (δ΄) ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, ἔως ἄν λάβη τὰ τοῦ πολέμου κρίσιν. λοιπὸν ἐκ τῆς τοιαύτης δημ- 11 αγωγίας πᾶν τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ πιστὸν ἐγίνετο, καὶ πρὸς πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ἔτοιμον ἦν τὸ πλῆθος, περὶ μὲν τοῦ μέλλοντος ἀδυνατοῦν προνοεῖσθαι. τῆ δὲ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ἡαστώνη δελεαζόμενον.

Ο δὲ Κόιντος ὁ Καικίλιος ἐν τῆ Μα- [12 (10) κεδονία τάδε πυνθανόμενος (καὶ) τὴν ἐν

10 Πελοποννήσω γενομένην ἀκρισίαν καὶ ταραχὴν ἐξέπεμψε πρεσβευτὰς Γνάιον Παπείριον καὶ τὸν νεώ- [1157
τερον Ποπίλιον Λαινᾶτον, σὰν δὲ τούτοις Αὐλον Γαβίνιον καὶ Γάιον Φάννιον· οἱ καὶ συνηγμένων τῶν 2
ἀχαιῶν εἰς Κόρινθον, κατὰ τύχην ἐλθόντες εἰς τοῦ15 τον τὸν καιρὸν καὶ παραχθέντες εἰς τὰ πλήθη διετίθεντο πολλοὺς οὖτοι καὶ φιλανθρώπους λόγους παραπλησίους τοῖς περὶ τὸν Σέξτον, πᾶσαν ἐνδεικνύμενοι 3
φιλοτιμίαν χάριν τοῦ μὴ προβῆναι τοὺς ἀχαιοὺς εἰς
δλοσχερεστέραν ἀπέχθειαν πρὸς 'Ρωμαίους μήτ' ἐ(κ)

20 τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους προφάσεως μήτε διὰ τῆς
πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἀλλοτριότητος. ὧν οἱ μὲν πολ- 4

¹ ἀπαγομένους Z Ca 978, ἐπαγομένους Ur 2 δ' add. Sch 3 λοιπὸν bis in VWN 6 post μὲν del. οὖν Rei 729 Hu 7 πας αὐτοῦ Z, corr. Rei 729 Sch ὁαστῶνι Z, corr. Ur 9 τάδε Z Ca 978, τὰ δὲ Ur not. 101, om. Ur καθα αἰλο 10 πελοπονήσω W 11 πρεσβευτάς Z ante Ur, ταραχὰς U 12 Ποπίλιον Λαινᾶτον Hu Fleckeis. annal. 1870, 735 s., ἀλίωνα μαῖνον (λαῖνον additis in marg. ἴσως μαῖνον V) Z, σπιπίωνα ἀφριπάνον Ur, ν. Rei 730 et Sch VIII 1, 154 s. αὔλον Z, corr. Ernestus 17 τοῖς Z Ur not. 101 Be, τοῖς τῶν Ur vulgo παρὰ τὸν σέξτον Z, corr. Ur, παρὰ τοῦ σέξτον con Ur not. 101 18 τοῦ τοῦ Ν παραβῆναι Z vulgo, προβῆναι N ante Sch lex. 424 Di 19 μήτ' ἐκ Hu (ν. 2, 17, 3), μήτε Z, μήτε διὰ Ur vulgo 20 λακεδαιμονίους ex λακεδαιμονίοις V

λοί διακούοντες οὐδαμῶς ἀνείχοντο, χλευάζοντες δὲ τούς πρέσβεις μετά θορύβου καὶ κραυνής έξέβαλον. 5 καλ γάρ συνηθροίσθη πλήθος έργαστηριακών καλ 1350] βαναύσων άνθρώπων δσον οὐδέποτε πᾶσαι μέν γάρ έχορύζων αί πόλεις, πανδημεί δε και μάλιστά πως ή 5 6 των Κορινθίων. δλίγοις δέ τισι καλ λίαν πρεσκε τά 7 λενόμενα διὰ τῶν πρεσβευτῶν. δ δὲ Κριτόλαος, ὥσπερ κατ' εὐγὴν ὑποθέσεως ἐπειλημμένος καὶ θεάτρου συνενθουσιώντος καὶ παρεστηκότος ταῖς διανοίαις, κατανίστατο μέν των άρχόντων, διέσυρε 'δὲ τοὺς ἀντιπολι- 10 τευομένους, ένεπαροησιάζετο δὲ τοῖς τῶν Ῥωμαίων 8 πρεσβευταίς, φάσκων βούλεσθαι μεν 'Ρωμαίων φίλος ύπάργειν, δεσπότας δ' ούκ αν εύδοκήσαι κτησάμενος. 9 καθόλου δὲ παρήνει, λέγων ώς, ἐὰν μὲν ἄνδρες ὧσιν, οὐχ ἀπορήσουσι συμμάχων, ἐὰν (δ') ἀνδρόγυνοι, χυ- 16 10 οίων. καὶ πολλὰ δή τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν έμπορεύων καὶ μεθοδευόμενος έκίνει καὶ παρώξυνε 11 τοὺς ὅγλους. ἐποίει δ' ἐμφάσεις καὶ περί τοῦ μή τυγόντως γρῆσθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, ἀλλὰ καὶ τῶν βασιλέων

¹ ἡνείχοντο Di, sed v. ad 14,1,10 πλεονάζοντες WN 2 έξεβαλον N Hu (E.Z. XXI 6), έξεβαλλον Z vulgo 3 έργαστικῶν coni. Sch, sed v. Diod. 31,25,1 4 post οὐδέποτε addendum esse πρότερον coni. Hu 5 γὰρ Z Hu (ut coniecerat Sch), om. U vulgo έπορύζων V ante Rei 730 Be, έπορύζωντο N, έπορυζον Z vulgo αὶ πόλεις] ἀπόλεις V 8 έπειλημμένος Z ante Rei 730 et Ernestum, ἐπιλημμένος U Ur vulgo 9 παρεστηπότως V κατανίσταντο Z, κατενίσταντο W, κατενισταντο (s. acc.) N, corr. Ur 12 φωμαίων φίλος V ante Rei 730 Sch, φωμαίων φίλονς Z, φωμαίους φίλους Ur vulgo 14 δ' έπαρώνει Rei 730, δὲ παρήνει πρὸς τὸν πόλεμον coni. Sch 15 δ' add. Ca 979 17 έμπειρεύων Rei 730 (sed v. Sch VIII 1, 157), φητορεύων Cobetus Mnemos. 1881, 24, sed v. C. Schenkelium Bursians Jahresber cet. XXXVIII (1884), 1, 249 παρώξυνε Z ante Ur, παρώξεινε U 18 τυχόντος Z, στυχόντος V ut videtur, corr. Ur

τινάς καὶ τῶν πολιτευμάτων ἔνια κοινωνεῖν αὐτῷ τῆς προθέσεως. των δε της γερουσίας βουλομέ- [13 (11 νων ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ κωλύειν αὐτὸν τῶν τοιούτων λόγων, περισπασάμενος τούς στρατιώτας 5 κατανίστατο, κελεύων προσελθείν, έγγίσαι, τολμήσαί τινα μόνον αψασθαι τῆς γλαμύδος. καθόλου δ' ἔφη 2 πολύν ήδη γρόνον παρακατεσχηκώς αύτον οὐκέτι δύνασθαι καρτερείν, άλλ' έρείν τὸ φαινόμενον. δείν γάρ 3 οὐ Λακεδαιμονίους οὐδὲ Ρωμαίους ἀνωνιᾶν οὕτως [1158] 10 (ώς) τοὺς έξ αὐτῶν συνεργοῦντας τοῖς έγθροῖς. εἶναι γάρ τινας τούς πλείον 'Ρωμαίοις εύνοοῦντας καλ Λακεδαιμονίοις ή τοις σφετέροις πράγμασιν, και τούτων 4 πίστιν ἔφερεν ἔφη γὰρ Εὐαγόραν τὸν Αίγιέα καὶ 1851] του Τριταιέα Στρατίου πάντα τὰ λεγόμενα δι' 15 ἀπορρήτων έν ταϊς συναρχίαις διασαφείν τοϊς περί τον Γνάιον. τοῦ δὲ Στρατίου συμμεμιχέναι μὲν τοῖς 5 άνθοώποις δμολογούντος καί μετά ταύτα συμμίξειν φάσκουτος φίλοις οὖσι καὶ συμμάχοις, ἀνηγγελκέναι δ' δραιζομένου μηδεν των έν ταις συναρχίαις είρημέ-20 νων, όλίγοι μέν τινες έπίστευον, οί δε πλείους προσ-

¹ πολιτενομένων Z, corr. Ur 4 περιστησάμενος Cobetus Mnemos. 1858, 209, sed v. Rei 730 s. et Sch VIII 1, 158 6 χλαμίδος WN 7 παραπατεσχηπός Z, corr. Ur αὐτὸν Z, corr. Ur 9. 10 οὕτως Z^* , οὕτω U Ur, ὡς οὕτω Ca 979 (errore pro οὕτως ὡς), corr. Gro 10 αὐτῶν Z, αὐτῶν vulgo post Be συνεργοῦντας Z ante Ur, συνεργοῦντος U έχθροις Z, U^m addito ye, αὐτοῖς U 11 πλείον Z, πλείον vel πλείοι V, πλείονας N, corr. Ur ξωμαίους superscripto oις W λαπεδαιμονίους Z, corr. Ur 13 αἰγέα Z, corr. Ur 14 τριταῖον VU, τρίτατον N (W s. acc.), τριτταιέα Ur, corr. Ur not. 101 Sch στρατίγιον Z, στρατήγιον U vulgo, Στράτιον Sch, Στρατίον Be 15 διασαφείν ex σαφείν V 16 στρατιγίον Z, στρατηγίου W Ur, corr. Sch συμπεμγέναι N 18 φασκοντας super τας addito tos W 19 d δριιζομένον BW, διοριζόμενος Z, dè (immo d) ὁριιζόμενος Ur vulgo, dὲ διοριζομένον Hu

- 6 εδέχοντο τὰς διαβολάς. ὁ δὲ Κριτόλαος παροξύνας τοὺς ὅχλους διὰ τῆς τούτων κατηγορίας ἔπεισε τοὺς ἀχαιοὺς πάλιν ψηφισασθαι λόγφ μὲν τὸν πρὸς Λακε7 δαιμονίους πόλεμον, ἔργφ δὲ τὸν πρὸς Ῥωμαίους καὶ προσεπεμέτρησεν ἔτερον ψήφισμα παράνομον, ὥστε 6 κυρίους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους οὓς [ἂν] ἐπὶ στρατηγίαν αἰρήσονται δι' οὖ τρόπου τινὰ μοναρχικὴν ἀνέλαβεν ἔξουσίαν.
- 8 Οὖτος μὲν οὖν ταῦτα διοικησάμενος ἐγίνετο περὶ τὸ πραγματοκοπεῖν καὶ 'Ρωμαίοις ἐπιβάλλειν τὰς χεῖ- 10 ρας, οὐδενὶ λόγφ τοῦτο πράττων, ἀλλὰ πάντων ἀσεβε- 9 στάτοις καὶ παρανομωτάτοις ἐπιβαλλόμενος τῶν δὲ πρέσβεων ὁ μὲν Γνάιος εἰς 'Αθήνας ἀπῆρεν κἀκεῖθεν εἰς Λακεδαίμονα προσεδρεύσων τοῖς καιροῖς, ὁ δ' Αὖλος εἰς Ναύπακτον, οἱ δὲ δύο μέχρι τῆς τοῦ Και- 15 κιλίου παρουσίας ἔμειναν ἐν ταῖς 'Αθήναις. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐν τούτοις ἦν. —

1857 14 (39, 7) "Οτι Πυθέας ἡν μὲν ἀδελφὸς [116: 'Ακαστίδου τοῦ σταδιέως, υἰὸς δὲ Κλε-

¹ παροξύνας Z ante Ur, παροξύναι U 4 ξωμαίους ex ξωμαίους N 5 πρὸς ἐμέτρισεν ∇ , προσεμέτρισεν Z Ur, προσεμέτρησεν Ca 980, corr. Sch lex. 528 Di post ἄστε add. πάντων Rei 731 6 ἄν — 7 αἰρήσωνται VU Sch, ἄν — αἰρήσωνται Z, ἄν — αἰρήσονται Ur, corr. God. Hermannus de part $\ddot{\alpha}$ ν 37 Di 6 στρατοπεδεία (Z) Ur, στρατηγία Rei 731, corr. Di 7 δι δν τρόπον Z Ur, δ' ἃ τρόπον Ca 980, δι' οὐ τρόπον Di, διὸ τρόπον Hu, corr. BW coll. 1, 47, 2. 10, 22, 9 ἀνέλαβεν ex ἀνέλαβον $\ddot{\nu}$ 10 πραγματοποπέν $\ddot{\nu}$ 2 ante Ur, πραγματοπέν U φωμαίοις $\ddot{\nu}$ Corr. Ca 980 ἐπιβαλλόμενος $\ddot{\nu}$ Na 348 Di, ἐπιλαβόμενος $\ddot{\nu}$ Corr. Ca 980 ἐπιβαλλόμενος $\ddot{\nu}$ Na 348 Di, ἐπιλαβόμενος $\ddot{\nu}$ Vr vulgo ἀπῆρεν (Z) Ur vulgo, ἀπῆρεν $\ddot{\nu}$ Hu 15 αὐλος Rei 732 Sch pro ἄλλος νάπαπτον $\ddot{\nu}$ 17 πελοπόνησον $\ddot{\nu}$ Subscribunt $\ddot{\nu}$ VWN: τέλος τῆς πολυβίον ἰστορίας 18—489, 5 $\ddot{\nu}$ P268τ,

ομνάστου, κακῶς δὲ βεβιωκὼς καὶ δοκῶν έαυτῷ [1165 παρακεχρῆσθαι τὴν πρώτην ἡλικίαν, δμοίως δὲ καὶ 2 κατὰ τὴν πολιτείαν θρασὺς καὶ πλεονέκτης καὶ δι' Εὐμένους καὶ Φιλεταίρου σεσωματοποιημένος (διὰ) τὰς 5 προειρημένας αἰτίας. —

Polybius Achivus quamvis tunc in Africa cum 3 Scipione fuerit, tamen quia domesticam cladem ignorare non potuit, semel in Achaia pugnatum Critolao duce asserit. Diaeum vero adducentem ex Arcadia 10 militem ab eodem Metello praetore oppressum cum exercitu docet. —

1958] "Ότι τοῦ Κριτολάου τοῦ στρατηγοῦ τῶν [15 (39,8) Αχαιῶν μετηλλαχότος, καὶ τοῦ νόμου κελεύοντος, ἐπὰν συμβῆ τι περὶ τὸν ἐνεστῶτα στρατηγόν, τὸν
15 προγεγονότα διαδέχεσθαι τὴν ἀρχήν, ἔως ἂν (ἡ) καθήκουσα σύνοδος γένηται τῶν Αχαιῶν, ἐπέβαλε τῷ Διαίφ 2
χειρίζειν καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν πραγμάτων.
διόπερ ἐκπέμψας εἰς τὰ Μέγαρα καὶ παραγενόμενος 3
εἰς "Αργος ἔγραψε ταῖς πόλεσι πάσαις τῶν οἰκογενῶν
20 καὶ παρατρόφων τοὺς ἀκμάζοντας ταῖς ἡλικίαις εἰς
μυρίους καὶ δισχιλίους ἐλευθεροῦν καὶ καθοπλίσαντας
πέμπειν εἰς τὴν Κόρινθον. ἐμέρισε δὲ ταῖς πόλεσι 4

Va 181; v. Ni l. c. 276, Stei 53 19 ἀκατίδους P, corr. Bergkius Di, v. C. I. A. Π 2 n. 966 A 9. 11 κλεομένους P, corr. idem BW

¹ ξαυτοῦ vel ξιάστω Rei 771 2 παρα πεχωρίσθαι P, παραπεχωρήσθαι Va, corr. Sch lex. 447 Di 4 σεσωματοποιημένος διὰ Di auctore Sch pro σω ματοποιησάμενος 6—11 0ros. 5, 3; id fragmentum detexit Ur 294 12—492, 11 P 268τ—269τ Va 181; v. Pausan. 7, 15 ss. (cf. C. Wachsmuthium Leips. Stud. X 292 ss.), Liv. epit. 52, Ni l. c., Stei l. c. 13. 16 ἀχεῶν P, corr. Va 14. 15 τον πο γεγονότα P, corr. Va 15 ἡ add. Sch coll. 4, 14, 1; 26, 7

την ἐπιβολην τῶν σωμάτων εἰκῆ καὶ ἀνίσως, καθάπερ 5 καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἔπραττεν. οἶς δ' ἂν ἐλλείπη τὸ τῶν παρατρόφων πληθος, ἀναπληροῦν ἔδει τὴν έκάστοις 6 καθήκουσαν μοϊραν έκ των άλλων οίκετων. Θεωρων δὲ τὴν ἀπορίαν τὴν ἐν τοῖς κοινοῖς Ισγυράν οὖσαν 5 διά τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους γεγονότα πόλεμον, ἐπαγγελίας ποιεϊσθαι συνηνάγκαζε και κατ' ιδίαν είσφέρειν τούς εὐπόρους, οὐ μόνον τοὺς ἄνδρας ἀλλὰ καὶ τὰς 7 γυναϊκας. αμα δε τούτοις παρήγγειλεν πανδημεί τούς έν ταῖς ἡλικίαις ἀθροίζεσθαι μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν 10 8 Κόρινθον. έξ ων συνέβαινε γίνεσθαι τὰς πόλεις 9 πλήρεις άκρισίας, ταραγής, δυσθυμίας, καὶ τοὺς μέν άπολωλότας επήνουν, τούς δ' έχπορευομένους ήλέουν, καί προσκατεκλαίοντο πάντες ώσανεί προορώμενοι τὸ 10 μέλλου την δε των οίκετων ανάτασιν καί τον έπι- 15 συρμόν βαρέως ἔφερον, ώς αν των μέν ήλευθερωμένων άρτι, των δε λοιπων πρός την ελπίδα ταύτην μεμε- [1166] 11 τεωρισμένων. αμα δε τούτοις οί μεν ανδρες είσφέρειν ήναγκάζουτο παρά την αύτων προαίρεσιν διτι τις έγειν δόξειεν, αί δὲ γυναϊκες ἀφαιρούμεναι σφῶν αὐ- 20 των και των ιδίων τέκνων τον κόσμον ώσπες ἐπίτηδες 16 (39,9)] είς αὐτὸν τὸν ὅλεθρον εἰσέφερον. ἀπάντων (δέ) τούτων έν ένι καιρώ συμβαινόντων, ή τῶν κατὰ μέρος ἀεὶ προσπιπτόντων κατάπληξις ἀφη-1859] φεῖτο τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπίστασιν 25

^{4 |} μύραν P, corr. Va 9 παρήγγειλεν P BW, παρήγγειλε Va vulgo πανδημεί P, corr. Va 10 άθροίζεσθαι P, corr. BW I 77 14 προπατέπλαιον Rei 771, sed v. Sch VIII 1, 171, προσπατεπλάοντο Di 15 άνάστα| σιν P, corr. Rei 771 s. Di 16 ηλευθε| ρομένων (s. spir.) P, corr. Va 19 αὐτῶν P, corr. Be 20 αἰ δε | γυναίπαισ P, corr. Va 21 ἐπίτιδεσ P, corr. Va 22. 491, 2 ὅλεθρον P, corr. Va 23 δὲ add. Va η Va pro η

καλ διάληψιν, δι' ής έμελλον προνοείσθαι (δι)ότι πάντες είς πρόδηλον όλεθρον άγονται μετά τέκνων καί νυναικών. λοιπόν, οίον ύπὸ γειμάρρου τινὸς λάβρου 2 προωθούμενοι καὶ φερόμενοι μετὰ βίας, έπηκολούθουν s τῆ τοῦ προεστώτος ἀγνοία καὶ παρακοπῆ. 'Ηλείοι μέν 3 νὰρ καὶ Μεσσήνιοι κατὰ γώραν ἔμειναν, προσδοκῶντες τὸν ἀπὸ τοῦ στόλου κίνδυνον: οῦς οὐδὲν ἄν τῶν παρόντων ώνησεν, είπερ ἐφάνη τὸ νέφος ἐκεῖνο κατὰ την έξ άρχης πρόθεσιν. Πατρεῖς δὲ καὶ τὸ μετὰ τού- 4 10 των συντελικόν βραγεί γρόνω πρότερον έπταίκει κατά την Φωκίδα, καὶ τὸ συμβαῖνον ήν πολλῶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον έλεεινότερον. οί μεν γαρ έκ τοῦ ζην 5 παραλόγως αύτους έξηγον, οί δ' έφευγον έκ των πόλεων άνοδίαις, πρός ούδεν ώρισμένον ποιούμενοι την 15 αναχώρησιν δια την έκπληξιν των γινομένων έν ταῖς πόλεσιν. καὶ οἱ μεν ἦγον ἐκδώσοντες ἀλλήλους τοῖς 6 πολεμίοις ως άλλοτρίους γεγονότας 'Ρωμαίων, οί δ' έμήνυον καὶ κατηγόρουν τῶν πέλας, οὐδενὸς ἐπιζητοῦντος κατά τὸ παρὸν τὴν τοιαύτην γρείαν οί δὲ μεθ' ίκετη-20 ρίας ἀπήντων, δμολογοῦντες παρεσπονδηκέναι καὶ πυνθανόμενοι τί δει πάσχειν, μηδέπω μηδενός έπιζητοῦντος λόγον ύπερ τούτων, πάντα δ' ἦν πλήρη παρ- 7 ηλλαγμένης φαρμακείας των διπτούντων έαυτούς είς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνών, ώστε κατὰ τὴν παροι-

¹ διότι Ben 309 BW pro ὅτι 2 ᾶ|γονται P, corr. Va 5 ἀγνοια (s. acc.) P, ἀνοία Va, corr. Hu 9 πρόθεσι P, corr. Va 11 καὶ ἡν τὸ | συμβαῖνον P, transponit BW Fleckeis. annal. 1889, 683 s. τῶν del. coni. Sch 13. 17 δὲ P, corr. Ben 309 BW 22 πάντα — 492, 1 περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου: Suid. v. περιπέτεια 22 πάντα — 24 χρημνῶν: Suid. v. φαρμαχείας 22 παρηλλαγμένης Hu Fleckeis. annal. 1870, 728, ἀρχομένησ P Suid. utroque loco, in suspicionem vocat Sch, μαινομένης Ben 309 s. 24 χριμνῶν P, corr. Va

8 πέτειαν τῆς Ἑλλάδος. τὸν μὲν γὰς πρὸ τοῦ χρόνον ἐσφάλλοντο καὶ τοῖς ὅλοις ἔπταιον ἐνίοτε, ποτὲ μὲν ὑπὲς πραγμάτων διαφερόμενοι, ποτὲ δὲ παρασπονδού-9 μενοι διὰ τῶν μονάρχων κατὰ δὲ τοὺς νῦν λεγο- [1167 μένους καιροὺς ἠτύχησαν ἀτυχίαν ὁμολογουμένην διὰ τὴν τῶν προεστώτων ἀβουλίαν καὶ διὰ τὴν ἰδίαν 10 ἄγνοιαν. οἱ δὲ Θηβαῖοι ἐκλιπόντες πανδημεὶ τὴν πό-1860] λιν ἔρημον τελέως κατέλειπον ἐν οἰς καὶ Πυθέας εἰς Πελοπόννησον ἀποχωρήσας μετὰ γυναικὸς καὶ τῶν 10 τέχνων ἠλᾶτο κατὰ τῆς χώρας. —

11 Παράδοξος αὐτῷ ἐφάνη ἡ ἀπάντητις τῶν πολεμίων. ἀλλά μοι δοκεῖ κατὰ τὴν παροιμίαν κενὰ κενοὶ λογί ζονται. λοιπὸν εἰκότως τοῖς τοιούτοις τὰ πρόδηλα παράδοξα φαίνεται. —

12 Καὶ ἐβουλεύετο περὶ τῆς εἰς οἶκον ἀνακομιδῆς, ὅμοιον ποιῶν ὡς εἴ τις ἄπειρος ὑπάρχων τοῦ νεῖν καὶ μέλλων αὐτὸν βίπτειν εἰς τὸ πέλαγος περὶ μὲν τοῦ βῖψαι μὴ βουλεύοιτο, βίψας δὲ διανοοῖτο περὶ τοῦ πῶς ἄν ἐκνήξαιτο πρὸς τὴν γῆν. —

17 (39, 10)] "Οτι ἄρτι τοῦ Διαίου παρόντος εἰς τὴν Κόρινθον, καθεσταμένου στρατηγοῦ διὰ

20

² τῆς 'Ελλάδος] τοῦ ἀνθρώπου Suid. 4 |ὁπὸ P, corr. Di auctore Sch 8 ἄγνοιαν P Hu, ἄνοιαν Va vulgo λ είποντες BW 9 κατέλειπον P Hu E.Z. XXV 8 BW, κατέλιπον Va vulgo 12-15 M 95, 5-8 Hey; v. Pausan. l. c. 12 αὐτῷ] Diaeo 13 άλλ ὡς έμοι coni. BW 15 φαίνονται M, corr. Lu 16-20 M 95, 8-12 Hey 16 έβουλεύετο] Diaeus 17 νεῖν Ge, |πονεῖν M 18 αὐτὸν M, corr. Lu Ωιπτεῖν Di 19 ξίψαι M, corr. Lu Ωιπτεῖν Di 19 ξίψαι M, corr. Lu Ωιπτεῖν Di 19 ξίψαι P Salmasius ad oram sui exempli edit. Valesianae (v. BW IV cap. II) Hu, om. Va vulgo 22 (και) καθεστ. coni. Sch

των πολλων, ήκον οί περί τον Ανδρωνίδαν παρά τοῦ Καικιλίου καθ' ών προδιαδούς φήμην ώς συμφρο- 2 νούντων τοῖς έγθροῖς, παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς όγλοις, ώστε μετά πάσης ύβρεως συλληφθέντας άπαγ-5 θηναι δεδεμένους. ήπε δε και Φίλων δ Θετταλός 3 πολλά φιλάνθρωπα τοῖς '4γαιοῖς προτείνων' ὧν ἀκού- 4 οντες συνέπραξάν τινες των έκ της χώρας, έν οίς ην καὶ Στρατίος ήδη γηραιός ών, δς έμπλεκόμενος καὶ λιπαρών έδειτο του Διαίου πεισθήναι τοις ύπὸ του 10 Καικιλίου προτεινομένοις. οί δε συνεδρεύσαντες τοῖς 5 μεν ύπὸ τοῦ Φίλωνος λεγομένοις οὐ προσείχον οὐκ 6 ένόμισαν γὰρ κοινὴν εἶναι τὴν σωτηρίαν, άλλ' α(ἀτοὺς κατ' ι)δίαν τὸ σφέτερον συμφέρον και τὴν αὐτῶν άσφάλειαν έν πλείστω τιθεμένους ταῦτα λέγειν. (διό) 15 πρός τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν ἐνεστώτων, εί καὶ πάντων αμα διήμαρτον, σαφώς νὰρ 7 σφίσι τὰ πεπραγμένα συνειδότες οὐδαμῶς ἐδύναντο πιστεύσαι διότι τύγοιεν άν τινος έλέου παρά 'Ρωμαίων. τὸ δ' ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σω- 8 1361] τηρίας παθεῖν ὅ,τι δέοι γενναίως οὐδ' ἐν νῷ [1168 καθάπαξ ελάμβανον. ὅπερ ἡν ἀνδρῶν φιλοδόξων καὶ προστατείν φασκόντων της Ελλάδος, άλλα γαρ πως 9 έμελλε καὶ πόθεν παραστήσεσθαι τοῦτο τὸ φρόνημα

τοῖς προειρημένοις; ἦσαν γὰρ οἱ βουλευόμενοι Δίαιος καὶ Δαμόκριτος, ἄρτι τῆς καθόδου τετευχὼς διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀκρισίαν, σὺν δὲ τούτοις ᾿Αλκαμένης, Θεο10 δέκτης, ᾿Αρχικράτης. ὑπὲρ ὧν, τίνες ἦσαν καὶ τίνα φύσιν ἕκαστος εἶχε καὶ τίνα προαίρεσιν καὶ βίον, εἶ- ερηται διὰ πλειόνων.

18 (39, 11)] "Όθεν έν τοιούτοις ὅντος τοῦ διαβουλίου καὶ τὸ τέλος ἀκόλουθον ἐξέβη τῶν δοξάν-

- 2 των. παραυτίκα μέν οὖν συνέκλεισαν οὐ μόνον τοὺς περὶ τὸν Ανδρωνίδαν καὶ Λάγιον, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑπο- 10 στράτηγον Σωσικράτην, ἐπενέγκαντες αἰτίαν ὅτι προστατήσαι τοῦ διαβουλίου καὶ συναποφήναιτο πέμπειν πρὸς τὸν Καικίλιον καὶ συλλήβδην πάντων εἴη τῶν 3 κακῶν αἴτιος· εἰς δὲ τὴν ἐπαύριον καθίσαντες δικαστὰς τοῦ μὲν Σωσικράτους κατεδίκασαν θάνατον καὶ δή- 15 σαντες καὶ στρεβλοῦντες προσεκαρτέρουν, ἔως διέφθειραν τὸν ἄνθρωπον, οὐδὲν εἰπόντα τῶν ἐκείνοις προσ-
- 4 δοκωμένων. τον δε Λάγιον καὶ τον 'Ανδρωνίδαν καὶ τον "Αρχιππον ἀφῆκαν, ᾶμα μεν τοῦ πλήθους εἰς ἐπίστασιν παραγενομένου διὰ τὴν εἰς τον Σωσικράτη ω παρανομίαν, ᾶμα δε τοῦ Διαίου λαβόντος παρὰ μεν 'Ανδρωνίδου τάλαντον, παρὰ δ' 'Αρχίππου τετταρά-

κοντα μνᾶς. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τοῦ σκάμματος ἄν, τὸ δὴ 5 λεγόμενον, έδύνατο λήξαι τῆς περί τοῦτο τὸ μέρος άναισχυντίας καλ παρανομίας δ προειρημένος, παρα- 6 πλήσια δε τούτοις έπραξε και βραγεί γρόνφ πρότερον ε είς Φιλίνου του Κορίνθιου προθείς νάρ αιτίαν δτι διαπέμπεται πρός Μεναλκίδαν καλ τὰ 'Ρωμαίων φρονεί, τόν τε Φιλίνον και τούς υιούς αὐτοῦ μαστιγῶν και 1362] στρεβλών έν συνόψει πάντας άλλήλων οὐ πρότερον έληξε πρίν ή διέφθειρε τὰ μειράκια καί τὸν Φιλίνον. 10 τοιαύτης δε της ἀνοίας και της ἀκρισίας συμβαινούσης 7 περί πάντας οΐαν οὐδ' ἂν ἐν βαρβάροις εύροι τις ράδίως, δήλον ώς είκότως άν τις έπιζητήσειε πῶς [1169 ούκ ἄρδην ἀπώλουτο πάντες. έγω γάρ ἂν είποιμι 8 διό(τι) δοκεί μοι καθαπερανεί τύγη τις άντερείσαι παν-15 οῦργος καὶ τεχνική πρὸς τὴν ἄνοιαν καὶ μανίαν τῶν ήγουμένων, ήτις έξωθουμένη πάντη καὶ πάντως ὑπὸ της άγνοίας των προεστώτων, βουλομένη δε κατά πάντα τρόπον σώζειν τοὺς 'Αγαιούς, ἐπὶ τὸ καταλειπόμενον ήλθεν ώσπεο άναθὸς παλαιστής, τοῦτο δ' 9 20 ήν τὸ ταγέως σφηλαι (καὶ) ραδίως ήττησαι τοὺς Ελληνας ὅπερ ἐποίησε. διὰ γὰρ τοῦτο συνέβη μήτε τὴν 10 των 'Ρωμαίων δργήν και θυμον έκκαυθήναι ποροωτέρω, μηδ' έλθεῖν τὰς ἐκ τῆς Λιβύης δυνάμεις, μήτε

¹ οὐδὲ γὰς — 3 παςανομίας ὁ δίαιος ὁ στςατηγὸς τῶν Αχαιῶν: M 95,12—14 Hey, v. ad p. 492,20 1 σκάμμα| P extrema pagina, σκάμματος M ante Va 3 ὁ πςοειςημένος] v. ad vs. 1 6 Μεναλκίδαν Rei 772 Sch pro μὲν χαλ|κίδα 14 διότι Sch pro διὸ καθά|πες ἀν (s. acc.) εί P άντεςισαι P, ἀντεςισαι Rei 772, corr. Va 16 πάντη P, corr. Sch 17 άγνοίασ P Hu, ἀνοίας Va vulgo 18 σάζειν P, corr. Hu, ν. BW I 80 καταληπόμενον P, corr. Va 20 καὶ add. Va, καὶ reiecto del. ὁσδίως ἡττῆσαι Rei 772 22 τῶν super vers. add. P Hu, om. Va vulgo

τοὺς προεστῶτας, ὅντας οῖους εἶπον, ἐπιλαβομένους δὲ προτερήματος, ἀποδείξασθαι τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν 11 είς τοὺς δμοφύλους. τί γὰρ εἰκὸς ἦν πρᾶξαι τούτους κατὰ τῶν ἰδίων, ἐπιλαβομένους ἀφορμῆς τινος ἢ προτερήματος, δῆλόν ἐστιν ἐκ τῶν προειρημένων διὰ τὸ το κατὰ λόγον. ἄπαντες δὲ τότε τὴν παροιμίαν ταύτην διὰ στόματος ἔσχον, ὡς "Εὶ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν."

IV. EXCIDIUM CARTHAGINIS.

19a Imperator omnes aleae casus inter mutuas clades to experiri festinans cuneatim stipatus densetisque clipeis ab ictu sagittarum defensus, veloci saltu comitantibus promptis prope portam venit hostilem crasso ferro 2 crustatam. Et licet saxis et glande ceterisque telis cum periculo salutis premeretur, fodicare tamen paratos valvarum latera, ut aditum patefacerent, vocibus increpans crebris, non ante discessit quam telorum

¹ post ὅντασ| add. μὲν Va, del. Hu 3 πράξαι P, corr. Va 5.6 διὸ δὴ κατὰ λόγον ἄπαντες τότε coni. Be 6-8 M 95, 14-17 Hey: "Ότι τῶν ἀχαιῶν ἀπολομένων ὑπὸ διαίου, παροιμία τις ἐξηνέχθη, ὡς εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἀν ἑσώθημεν, ὡς αεὶ μὴ ταχέως: εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα αν ἐσώθημεν. ὅκαντες δὲ τότε τὴν παροιμίαν διὰ στόματος εἰχον οἱ κρημνιζόμενοι (ν. Bernhardyum ad h. l.) 7 ἔσχον P Hu, εἰχον Suid. Va vulgo, ν. Hu E.Z. XXIV 10 p. 377 ann. 1 ἀπωλόμεθα Μ secundum Ma et Hey, ἀπολόμεθα legit Bo 7. 8 ἀπωλόμεθα, ούκ] histus non offendit in proverbio ad Themistoclis (Plut. Themist. 29) auctoritatem redeunte 10-497, 13 Ammian. Marcell. 24, 2, 14-17; Pol. fragm. agnovit Sch V 48 et comparat App. Pun. 117 et Zonar. 9,29 (p. 290, 20 ss. Bonn.). Cf. ad 38, 9, 1 10 Imperator] Iulianus Apostata Pirisaboram, Babyloniae urbem, oppugnans

congerie, quae superiaciebantur, se iam cerneret obruendum. Evasit cum omnibus tamen, paucis levius vul- 3
neratis, ipse innoxius verecundo rubore suffusus.
Legerat enim Aemilianum Scipionem cum historiarum
5 conditore Polybio Megalopolitano Arcade et triginta
militibus portam Carthaginis impetu simili subfodisse.
Sed fides recepta scriptorum veterum recens factum
defendit. Aemilianus enim testudine lapidea tectus 4
successerat portam, sub qua tutus et latens, dum
10 moles saxeas detegunt hostes, urbem nudatam inrupit.
Iulianus vero locum patentem adgressus obumbrata
caeli facie fragmentis montium et missilibus aegre
repulsus abscessit.—

1854] 'Επεὶ δὲ παρελθών εἰς τὸ τεῖχος, [19 (39, 3) 15 τῶν Καρχηδονίων ἐκ τῆς ἄκρας ἀμυνομένων, εὖρε τὴν διὰ μέςου θάλαςςαν οὐ πάνυ βαθεῖαν οὖςαν, τοῦ Πολυβίου συμβουλεύοντος αὐτῷ καταςπεῖραι τριβόλους σιδηροῦς ἢ σανίδας ἐμβαλεῖν κεντρωτάς, ὅπως μὴ διαβαίνοντες οἱ πολέμιοι προσμάχωνται τοῖς χώμαςιν, ἔφη γελοῖον εἶναι, κατειληφότας τὰ τείχη καὶ τῆς πόλεως ἐντὸς ὄντας, εἶτα πράττειν ὅπως οὐ μαχοῦνται τοῖς πολεμίοις. —

"Ότι τοῦ ᾿Αςδρούβου τοῦ τῶν Καρ- [20(39,4) 1168 χηδονίων στρατηγοῦ ἱκέτου παραγενο-

^{14—21} Plut. apophth. p. 200° (II 77 Bernard.); Pol. fragm. agnovit Sch V 49 14 παφελθών] Scipio minor 15 εὐφε BW pro μὴ σὐ, εἰς Wyttenbachius, ἔγνω vel ἔμαθε Hu 16 θάλατταν est Polybianum 18 ἔμβαλεῖν Hu pro ἔμβάλλειν 21 Post hanc eclogam solet poni fragmentum a Suida v. σεμνομυθοῦσιν et partim v. συνέπεσε servatum et a Vα 218 Polybio tributum hoc: ὁ δὲ σεμνός Λοδφούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, ἔπιλελησμένος τῆς μεγαλοφομμοσύνης. Sed et propter hiatum (γόνατα, ἔπιλελ.) et coll. 39, 20, 1 hoc excerptum a Polybio abiudicat Di 22—501, 19 M 93, 14—95, 5 Hey; v. Diod. 32, 23, App. Pun. 131

μένου τοῖς τοῦ Σκιπίωνος γόνασιν, ὁ στρατηγὸς ἐμβλέψας εἰς τοὺς συνόντας "Όρᾶτ'" ἔφη "τὴν τύχην, ά ανδρες, ώς αναθή παραδειγματίζειν έστι τούς άλο-2(3) γίστους τῶν ἀνθρώπων, οὖτός ἐστιν Ἀσδρούβας δ νεωστί πολλών αὐτώ καὶ φιλανθρώπων προτεινομένων 5 ύφ' ήμῶν ἀπαξιῶν, φάσκων δὲ κάλλιστον ἐντάφιον είναι την πατοίδα και το ταύτης πύο, νύν πάρεστι μετά 1855] στεμμάτων δεόμενος ήμων τυγείν της ζωής καλ 3 (4) πάσας τὰς ἐλπίδας ἔγων ἐν ἡμῖν. ἃ τίς οὐκ ἂν ὑπὸ την όψιν θεασάμενος έν νῷ λάβοι διότι δεῖ μηδέποτε 10 λέγειν μηδε πράττειν μηδεν ύπερήφανον ανθρωπον 4(5) ὄντα;' καὶ προελθόντες τινὲς τῶν αὐτομόλων ἐπὶ τὸ πέρας τοῦ τέγους παρητοῦντο τοὺς προμαγομένους 5 ανασχείν μικρόν του δε στρατηγού κελεύσαντος έπισχεῖν, ἤρξαντο τὸν ᾿Ασδρούβαν λοιδορεῖν οἱ μὲν είς 15 έπιορχίαν, φάσχοντες αὐτὸν πολλάχις έπὶ τῶν ἱερῶν δμωμοκέναι μη προλείψειν αὐτούς, οί δ' είς ἀνανδρίαν 6 και καθόλου την της ψυγης άγεννιαν και ταῦτ' ἐποίουν μετά γλευασμού και λοιδορίας άσυρούς και δυσμενικής. Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ή γυνή θεωροῦσα 20 τὸν Ασδρούβαν προκαθήμενον μετὰ τοῦ στρατηγοῦ προηλθεν έκ των αὐτομόλων, αὐτη μέν έλευθερίως

καὶ σεμνῶς ἡμφιεσμένη, τοὺς δὲ παῖδας έν χιτωνίσκοις έξ έκατέρου τοῦ μέρους προσειληφυῖα ταῖς γεροί μετὰ

⁵ καὶ e cod revocat Bo 8 ἡμῖν M, corr. Ma 12 προσελ θόντες legerat Ma, προελθόντες M secundum Hey, ut correxerat Ge 12. 13 ἐπὶ τὸ πέρας om. Ma, ἐπὶ Ge 17 δὲ εἰς M, corr. Ben 309 BW, nisi forte mavis δὲ πρὸς 18 ἀγέννειαν Spengelius apud Hu quaest. Il 21 ante Di, v. ad 28, 21, 5 ταῦτα legerat Ma, ταῦτ M secundum Hey, ut correxerat Ben 309 19 δυσμηνικῆς Ma vit. typ. ut videtur, δυσμενικῆς legit Hey, δυσμινικῆς Bo 21 προκαθήμενον (deleto μετὰ) Ge, παρακαθήμενον μετὰ coni. Hu coll. App. l. c. extr.

τῶν ἰδίων ἐνδυμάτων. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὀνομαστὶ 8 προσεφώνει τὸν Ἀσδρούβαν, τοῦ δ' ἀποσιωπῶντος καὶ νεύοντος εἰς τὴν γῆν, τὰς μὲν ἀρχὰς τοὺς θεοὺς [1164 ἐπεκαλεῖτο καὶ τῷ στρατηγῷ μεγάλας ἀπένεμε τὰς χάρι- 5 τας, διότι τὸ μὲν ἐκείνου μέρος οὐκ αὐτὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ τέκνα σῷζεται· βραχὰ δ' ἐπισχοῦσα τὸν Ἀσδρούβαν 9 ἤρετο πῶς αὐτῆ μὲν φάσκων οὐδὲν κατ' ἰδίαν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πορίζοιτο τὴν σωτηρίαν αὐτο(μολήσας, πῶς δ' οὕτως) ἀναισχύντως ἐγκαταλιπὼν τὰ πρά-10 γ(ματα καὶ) τοὺς ἀστοὺς αὐτῷ πιστεύοντας ὑπέλθοι πρὸς τοὺς πολεμίους, πῶς δὲ παρὰ τούτοις τολμῷ 10 1856] καθῆσθαι νῦν θαλλοὺς ἔχων πρὸς οὺς πολλάκις οὐδέποτε ταύτην ἔσεσθαι τὴν ἡμέραν, ἐν ἦ συμβήσεται τὸν ἥλιον ἄμα καθορᾶν Ἀσδρούβαν (ξῶντα)

⁴ ἀπένεμε BW coll. 2, 61, 7, ἐπαήνει M secundum Hey. επαφ. ει vel επαν. ει legit Bo, απέφαινε Hu 6 σώζεται M. corr. Hu, v. BW I 80 7 Elgero M, corr. Hey αύτὸς M secundum Hey, αὐτῆι legit Bo θαρ(ρούντως) Hey, θαρ (vel ψαμ vel δαλ) M secundum Hey, δαν legit Bo, φάσκων οὐδὲν 8 τοῦ στρατηγοῦ Di a Bo e cod. confirmata, συστρατηγοῦ M Hey, συστρατηγῷ Hey παρίζοιτο M Hey, corr. Di, e cod. comprobat Bo την σωτηρίαν Di IV 130 a Bo e cod. confirmata, την δωρεάν Μ Hey, τινα δωρεάν coni. Hu 8. 9 αδίτος οντοις εύμαρῶς (vel εὐλαβῶς vel ἀσεβῶς) ἀλλ' ὅλον αἰσχίστως M secundum Hey, adto avaisquitos legit Βο, αὐτομολήσας, πῶς δ' οῦτως ἀναισχύντως corr. Βο, αὕ(τοπτον ποιῶν ἀναιδ)ῶς, ἀλλ' ὅλον αἰσχίστως Ηεψ, ἀν(τὶ τοῦ προδότης γενόμενος αίσχίστ)ως coni. Η 9 καταλείπων Μ Hey, καταλιπείν Hey, έγκαταλιπών e cod. revocavit Bo 9. 10 πράγ τοὺς M secundum Hey, πραγ legit Bo, πράγ-(ματα καί τους) Hey, πράγ(ματα καί παρασπουδήσας) τους coni. 10 ἀστούς -- 11 πολεμίους] αύτῷ πιστεύοντας ἀπελθεῖν πρός τοὺς πολεμίους coni. Η 11 πρός τούτους M secundum Hey, παρὰ τούτους legit Bo, πρὸς τούτοις Hey, παρὰ τούτοις coni. Hu 12 (ἄμνν) πολλάκις Hey, (ἔφασκε) πολλάκις Hu, (ελάλει) πολλάκις coni. BW 13 ἔσεσθαι Hey, e cod. confirmavit Bo, έλεϊσθαι fortasse M secundum Hey 14. 500, 1 (ζωντα) καλ $Hey, \ldots, \kappa\alpha M$

11	καὶ τὴν πατρίδα πυρπολουμένην οὐ μὴν ἀλλ' γε	
	το . εινε	
	φυλαοι ουσαν συ πεποιηκασ αισχρωσ δεγεπονει-	
	διστωσ ηδε.ρω και τα τεκνα	
	πράξομεν . κα . ταυτα παλίν εισ	5
	αυτην επω λενων το σ ν ον	
	υ.πο.ουτει λασα τουσ αυ	
	τοισα τε παντασ	
	συμπαθεισ γενομενουσ τηι περπετεια καιη	
	ασ τησ τυχησ ν δοξαι διαμ	10

..... περιπετείας Deinde sequentur obscurati versus septem, quorum in quinto extremo fuisse versus Homeri ab Appiano infra allatos (p. 502, 9 s.) suspicatur Heysius. Ita Heysius. Apparet post ou un all nonnulla verba fuisse addita similia iis, quae sunt apud Appianum Pun. p. 318, 25-319, 3 Mendelssohn. Nos quidem in tanta ambiguitate contenti supra repraesentare ea quae Boissevainius perspexit a coniecturis abstinemus et tantum addimus et vs. 6 ἐπ' ὧλενῶν esse legenda et vs. 8 s. partim cum Boissevainio esse supplenda: (ωσ)τε πάντας (τοὺς συμπαρόντας δακρῦσαι) συμπαθείς γενομένους τῆ περιπετεία καὶ (κατανο)ή(σαντ)ας τῆς τύχης (τὸ παράλογο)ν. Hanc vero eclogam, quae videtur desiisse versu p. 501, 2 (ἐπειμιαν:), id excerptum secutum esse videtur, quo de iisdem rebus agebatur, quas exponunt Appianus Pun. 132 (v. p. 501, 19ss.) et Diodorus 32, 24. Quod autem Suidae fragmentum v. ἀστάθμητον traditum hoc: 'και το ποιητικόν είπεῖν 'ἔσσεται ήμας δταν ποτ' δλώλη "Πιος ἰρή.' καὶ τοῦτο είπεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀστάθμητον είναι λογιζόμενος' a Küstero huc refertur, Di IV 129s. rectissime docuit haec verba cuiusvis potius esse quam Polybii. Sed ea quae sunt apud Suidam v. φιλανθρω-πηθείς 'ό δὲ (immo δ') Ασδρούβας έβουλήθη τούτφ συμμίξας και φιλανθοωπηθείς ἀπελθεῖν είς τοὺς έξω τόπους' et Polybii esse recte agnovit Va 218 et huc fere summo iure rettulit Hu | τὸ δικαιον

ευ ρων φησιν δ πολυβιοσ | εγων οτι και τιν ραν επι αν τούτου χαλλιον τοῦτ' εἴρηται παρὰ (τῷ ποιητῆ): . ουτ $\alpha \alpha \iota$ καὶ ἐπιστρέψας ἐξ αὐτῆς καὶ λαβόμενός μου τῆς δεξιᾶς 10 "ω Πολύβιε," έση "καλὸν μέν, άλλ' οὐκ οἶδ ὅπως ἐγὼ δέδια καὶ προορώμαι μή ποτέ τις άλλος τοῦτο τὸ παράγγελμα δώσει περί τῆς ἡμετέρας πατρίδος ταύτης δὲ 2 (δύναμιν) πραγματικωτέραν καὶ νουνεγεστέραν οὐ ράδιον είπειν το γάρ (έν) τοις μεγίστοις κατορθώμασι καί 3 15 ταῖς τῶν ἐχθρῶν συμφοραῖς ἔννοιαν λαμβάνειν τῶν οίκείων πραγμάτων καὶ τῆς ἐναντίας περιστάσεως καὶ καθόλου πρόγειρον έγειν έν ταῖς έπιτυγίαις την τῆς τύγης έπισφάλειαν ανδρός έστι μεγάλου καλ τελείου καὶ συλλήβδην ἀξίου μνήμης. -

1857] ΄Ο δὲ Cκιπίων πόλιν ὁρῶν [22(39,6) τότε ἄρδην τελευτῶςαν ἐς πανωλεθρίαν (89,4) ἐςχάτην, λέγεται μὲν δακρῦςαι καὶ φανερὸς γενέςθαι

^{8.} οντ και τοντ legit Bo, ξ(πος ξπι)μετ(ροῦν) καθαπερεὶ Hey 8. 9 παρα!...... 5 legit Bo, τὸ παρ' | (Ομήρφο ὁ Πόπλιος) Hey cum hiatu, παρὰ τῷ ποιητῆ καὶ Bo 9 ἔξ αὐτῆς M secundum Hey,, πο legit Bo 10 Πολύβιε ἔφη] ν. Hu Philol. 1859, 302 et cf. 18, 38, 3 11 πρ...|...μαι M secundum Hey, πρ. |ρῶμαι legit Bo, προφοβοῦμαι Hey, πεφόβημαι Cobetus Mnemos. 1862, 45 Di, corr. BW 12 δώσει] φωνήση coni. Hu 12. 13 post πατρίδος legit Bo: ταντησ δεν, (Hs μὲν ἀποφάσεως ἄλλην καὶ) Hey, δὲ δύναμιν BW 14 ἐν add. Lu 18 ψυχῆς M, corr. Ma 20—502, 15 App. Pun. 132; ν. Diod. 32, 24 et ad p. 500, 1. Pol. fragm. agnovit Ur 275 20 πόλιν] Carthaginem 24*

2 κλαίων ύπὲρ πολεμίων ἐπὶ πολὺ δ' ἔννους ἐφ' ἐαυτοῦ γενόμενός τε καὶ ςυνιδὼν ὅτι καὶ πόλεις καὶ ἔθνη καὶ ἀρχὰς ἀπάςας δεῖ μεταβαλεῖν ὥςπερ ἀνθρώπους δαίμονα, καὶ τοῦτ' ἔπαθε μὲν Ἰλιον, εὐτυχής ποτε πόλις, ἔπαθε δὲ ἡ ᾿Αςςυρίων καὶ Μήδων καὶ Περςῶν ἐπ' ἐκεί νοις ἀρχὴ μεγίςτη γενομένη καὶ ἡ μάλιςτα ἔναγχος ἐκλάμψαςα ἡ Μακεδόνων, εἴτε ἐκών, εἴτε προφυγόντος αὐτὸν τοῦδε τοῦ ἔπους (εἰπεῖν),

> ἔσσεται ήμαο δταν ποτ' όλώλη "Ιλιος ίοὴ καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμμελίω Πριάμοιο.

10

8 Πολυβίου δ' αὐτὸν ἐρομένου cùν παρρηςία καὶ γὰρ ἦν αὐτοῦ καὶ διδάςκαλος ὅ τι βούλοιτο ὁ λόγος, φαςὶν οὐ φυλαξάμενον ὀνομάςαι τὴν πατρίδα ςαφῶς, ὑπὲρ ῆς ἄρα ἐς τἀνθρώπεια ἀφορῶν ἐδεδίει. καὶ τάδε μὲν Πολύβιος αὐτὸς ἀκούςας ςυγγράφει.

^{1. 2} έ φ ' έαντοῦ γενόμενος del. Bentenus l. c. 48 7 εἴτε έκὼν (ἔ φ η) Reiskius, (φ ηναι) εἴτε έκών Sch IV 703, (εἶπεν) εἴτε έκών Cobetus Mnemos. 1862, 44 Hu, v. vs. 8 et 9 8 εἰπεῖν add. Di 9. 10 Π . 6, 448 s. 9 post ήμας addendum esse ἔ φ η coni. Be

FRAGMENTA LIBRI XXXIX.

A. OLYMP. 158, 3.

I. RES GRAECIAE.

1362] Οτι Αύλος Ποστόμιος ἄξιος γέγονεν [1 (12) 1169 έπισημασίας ἀπεντεῦθεν. οἰκίας μὲν γὰρ ἦν (40,6) 2 καὶ γένους πρώτου, κατὰ δὲ τὴν ἰδίαν φύσιν στωμύλος 5 καὶ λάλος καὶ πέρπερος διαφερόντως. ἐπιθυμήσας δ' εὐ-3 θέως ἐκ παίδων τῆς Ἑλληνικῆς ἀγωγῆς καὶ διαλέκτου πολὺς μὲν ἦν ἐν τούτοις καὶ κατακορής, ώστε δι' 1363] ἐκεῖνον καὶ τὴν αῖρεσιν τὴν Ἑλληνικὴν προσκόψαι τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἀξιολογωτάτοις τῶν Ῥωμαίων, 10 τέλος δὲ καὶ ποίημα γράφειν καὶ πραγματικὴν ἱστορίαν 4 ἐνεχείρησεν, ἐν ἦ διὰ τοῦ προοιμίου παρεκάλει τοὺς ἐντυγχάνοντας συγγνώμην ἔχειν, ἐὰν Ῥωμαίος ὢν μὴ δύνηται κατακρατεῖν τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου καὶ τῆς

^{2-505, 5} P 270°s. (v. ad p. 506, 4), Va 189, Suid.: Αὐλος Ποστόμιος οἰκίας μὲν - 504, 18 ἔχοντος. ἡν δὲ καὶ φιλήδονος καὶ φυγόπονος; v. Gell. 11, 8, Ni Rhein. Mus. 1871, 276s., Stei 54 2 ποστόμιος P Suid. vulgo Di, Ποστούμιος vulgo post Sch, v. ad 25, 6, 6 3 γὰς οπ. Suid. 4 |στομύλος P, corr. Va 5 ἐπιθνμίσας P, corr. Va 'δ' P Hu (idem corr. Ben 310 ignarus scripturae codicis), δὲ Va vulgo 6 παίδων] noli mutare παιδὸς, v. 6, 11°, 7 8 αίζεει P, corr. Va 10 γράφων Suid. 12 ἐᾶν P, εἰ Suid. Sch, ἐὰν Va 13 δύνηται Suidae libri AV, δύναται P vulgo ante Be

5 κατά τὸν χειρισμὸν οἰκονομίας. πρὸς ὃν οἰκείως άπηντηκέναι δοκεί Μάρκος Πόρκι(ος Κάτ)ων θαυμάζειν νὰο ἔφη ποὸς τίνα λόνον ποιεῖται τοιαύτην 6 παραίτησιν. εί μεν γάρ αὐτα τὸ τῶν Αμφικτυόνων συνέδριον συνέταττε γράφειν ίστορίαν, ίσως έδει προφέρεσθαι ταύτα καλ παραιτείσθαι. 7 μηδεμιᾶς (δ') ἀνάγκης ούσης έθελουτην ἀπογράψασθαι κάπειτα παραιτείσθαι συγγνώμην έγειν, έὰν 8 βαρβαρίζη, της απάσης ατοπίας είναι σημείον. καὶ παραπλησίως ἄγρηστον ώσανεί τις είς τοὺς γυμνικοὺς 10 άγῶνας ἀπογραψάμενος πυγμήν ἢ παγκράτιον, παρελθων είς το στάδιον, ότε δέοι μάγεσθαι, παραιτοίτο τούς θεωμένους συγγνώμην έγειν, έαν μη δύνηται 9 μήτε τὸν πόνον ὑπομένειν μήτε τὰς πληγάς. δῆλον γὰρ ὡς εἰκὸς γέλωτα τὸν τοιοῦτον ὀφλεῖν καὶ τὴν 15 δίκην έκ γειρός λαμβάνειν. ὅπερ ἔδει καὶ τοὺς τοιούτους Ιστοριογράφους, ΐνα μή κατετόλμων τοῦ καλῶς 10 έχουτος. παραπλησίως δε καί κατά του λοιπου βίου έζηλώκει τὰ χείριστα τῶν Ελληνικῶν καὶ γὰρ φιλ-11 ήδονος ην καὶ φυγόπονος. τοῦτο δ' ἔσται δηλον έξ 20 αὐτῶν τῶν ἐνεστώτων. δς πρῶτος παρὼν ἐν τοῖς κατὰ την Ελλάδα τόποις, καθ' ου καιρου συνέβαινε γίνεσθαι

¹ τὸν οm. Suid. 1 πρὸς ὃν — 9 βαρβαρίζη omissis pergit Suid.: ὅπερ ἐστὶ πάσης ἀτοπίας σημεῖον καὶ cet. 2 Μάρκος Πόρκι(ος Κάτ)ων Va, μάρ|κος πόρκιων P 6 προσφερεσθαι (s. acc.) P, corr. Sch 7 δ' add. Va 9 βαρβαρίζη] v. ad vs. 1 10 πα|ραπλήσιον ώς ἄχρηστον P, παραπλήσιον ώς Suid. Va vulgo, corr. BW auctore Sch 10. 12 ές Suid. 10 ἄσπερ ἂν εί τις — 13 συγγνώμην ἔχειν εί μἡ ἀγωνίζοιτο: Suid. v. παραιτοῖτο 11 πυγμὴν ἢ παγχρ. om. Suid. posteriore loco 12 εἰς τὸ στάδιον om. Suid. posteriore loco παραιτοῖτο Suid. utroque loco Sch, παραιτῆται (ἢ in ras.) P Va vulgo 14 μήτε prius om. Suid. 18 ἔχοντος] v. ad p. 503, 2

την έν Φωκίδι μάχην, σκηψάμενος ἀσθένειαν εἰς Θήβας ἀνεχώρησεν χάριν τοῦ μὴ μετασχεῖν τοῦ κινδύνου· συντελεσθείσης δὲ τῆς μάχης πρῶτος ἔγραψε τῆ συγ- 12 κλήτφ περὶ τοῦ κατορθώματος, προσδιασαφῶν τὰ κατὰ ε μέρος, ὡς μετεσχηκὼς αὐτὸς τῶν ἀγώνων. —

1364] Πολύβιος δὲ τὰ συμβάντα περὶ τὴν [2 (13) ἄλωσιν ἐν οἰπτου μέρει λέγων προςτίθηςι (40,7) καὶ τὴν στρατιωτικὴν ὀλιγωρίαν τὴν περὶ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα καὶ τὰ ἀναθήματα φηςὶ γὰρ ἰδεῖν παρῶν 2 10 ἐρριμμένους πίνακας ἐπ' ἐδάφους, πεττεύοντας δὲ τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τούτων. ὀνομάζει δ' αὐτῶν Άριστείδου 3 γραφὴν τοῦ Διονύςου, ἐφ' οὖ τινες εἰρῆσθαί φασι τὸ 'Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον', καὶ τὸν 'Ηρακλέα τὸν καταπονούμενον τῷ τῆς Δηιανείρας γιτῶνι. —

Ότι διὰ τὴν προϋπάρχους τοῦ πλήθους πρὸς [3 (14)] Φιλοποίμενα εὔνοιαν οὐ καθεῖλον τὰς εἰκόνας αὐτοῦ ἐν πόλες τις οὕς ας οὕτως μοι δοχεῖ πᾶν τὸ γινόμενον ἀληθινῶς ἐνεργάζεσθαί τινα δυσεξάλειπτον εὕνοιαν τοῖς εὖ παθοῦσι. — [1171

Διὸ καὶ δικαίως ἂν εἴποι τις τὸ περιφερόμενον, 2
 οὐ θύρα, τὸ δὴ λεγόμενον, ἀλλ' ἀμφόδω διέψευσται. —

Οὐσῶν δὲ πολλῶν μὲν εἰκόνων αὐτοῦ μεγάλων δὲ 3 τιμῶν, ἃς αἱ πόλεις ἐψηφίςαντο, 'Ρωμαῖος ἀνὴρ ἐν τοῖς περὶ Κόρινθον ἀτυχήμαςι τῆς 'Ελλάδος ἐπεχείρηςεν ἀν-25 ελεῖν ἁπάςας καὶ διώκειν αὐτόν, ἐνδεικνύμενος ὥςπερ ἔτι ζῶντα 'Ρωμαίοις πολέμιος καὶ κακόνουν γενέςθαι.

¹ ἐν τῷ Φ. coni. Kallenbergius Philol. 1889, 526 ann. 2, sed v. 5, 24, 12 2 ἀνεχώρησεν P BW, ἀνεχώρησε Va vulgo 4 προδιασαφῶν P, corr. Na 253 Di 6—14 Strab. 8, 6, 23 C 381 7 ᾶλωσιν] Corinthi 15—19 M 95, 17—20 Hey 17 οῦτω Di 20. 21 M 95, 20—22 22—506, 3 Plut. Philopoem. 21 extr. 22 αὐτοῦ] Philopoemenis

λόγων δὲ λεχθέντων καὶ Πολυβίου πρὸς τὸν κυκοφάντην ἀντειπόντος, οὔθ' ὁ Μόμμιος οὔτε οἱ πρέςβεις ὑπέμειναν ἀνδρὸς ἐνδόξου τιμὰς ἀφανίςαι. —

* * * ἐπεβάλετο διδάσκειν διὰ πλειόνων ἀκολούθως 5 τοῖς ἐν ἀργαῖς ἡμῖν εἰρημένοις περὶ τὰνδρός. ταῦτα 5 δ' ήν δτι διαφέροιτο μέν πρός 'Ρωμαίους πολλάκις ύπλο των επιταττομένων, διαφέροιτο δ' έπλ τοσούτον έφ' όσον διδάσκειν και πείθειν ύπερ των άμφισβητου-6 μένων, οὐδὲ τοῦτο ποιεῖν εἰκή. πεῖραν δὲ τῆς προαιρέσεως αὐτὸν ἀληθινὴν ἔφη καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἐκ 10 1865] πυρός παρεσχήσθαι χάριν κατά τούς Φιλιππικούς 7 καὶ κατὰ τοὺς Άντιοχικοὺς καιρούς πλείστην γὰρ έχουτα φοπην τότε των Ελλήνων και διά την αύτοῦ δύναμιν καὶ τὴν τῶν Αχαιῶν ἀληδινώτατα διατετη-8 οηκέναι την πρὸς 'Ρωμαίους φιλίαν, μετασχόντα τοῦ 15 δόγματος τοῖς 'Αγαιοῖς, ἐν ὧ τετραμήνω πρότερον τῆς 'Ρωμαίων διαβάσεως 'Αντιόγω και τοῖς Αιτωλοῖς τὸν ἀπὸ τῆς χώρας πόλεμον ἐξήνεγκαν, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων σχεδον απάντων απηλλοτριωμένων της Ρωμαίων 9 φιλίας. ὧν οί δέκα διακούσαντες καὶ τὴν προαίρεσιν 20 άποδεξάμενοι τοῦ λέγοντος συνεχώρησαν καταμόνους 10 αὐτῷ τὰς τιμὰς ὑπάργειν ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι. λαβόμενος δε της αφορμής ταύτης Πολύβιος (τάς) είκονας

² οὐθ' οἱ Di 4-507,5 P 270^u-271^r , Va 190; ea in codice cum antecedentibus (v. p. 503, 2) arte cohaerentia distinxit Va 4 \ref{Vri} Πολύβιος ἐπεβάλετο Rei 773 5 πεφὶ τάνδρός] de Philopoemene 7 δὲ P, corr. Ben 310 BW 9 εἰκόσ P, corr. Va post πεῖφαν δὲ repetit τοῦτο ποιεῖν P, del. Va 10 δὴ τολεγόμενον P, corr. Va 13 αὐτοῦ P, corr. Be 14 ἀλιθηνώτατα P, corr. Va 15 μετασχόντα Sch, μετασχόνταδε *** | P, αἴτιον βντα Rei 773 16 τετφαμμένω P vulgo, corr. Va ann. 32 Be, γεγφαμμένω Rei 773 Sch 23 |εἰκόνασ P, (τὰς) εἰκόνας Rei 773 Di

ήτήσατο τὸν στρατηγόν, καίπερ ήδη μετακεκομισμένας εἰς Ἀκαρνανίαν ἐκ Πελοποννήσου, λέγω δὲ τὴν Ἀχαιοῦ καὶ τὴν Ἀράτου καὶ Φιλοποίμενος. ἐν οἶς ἀγασθὲν 11 τὸ πλῆθος αὐτοῦ τὴν προαίρεσιν ἔστησεν αὐτοῦ λιθί-5 νην εἰκόνα. —

"Ότι μετὰ τὴν κατάςταςιν τῶν δέκα, [4(15)]ην έποιής αντο έν τη 'Αχαΐα, ούτοι οί δέκα τῶ ταμία τῶ μέλλοντι πωλείν τὴν οὐσίαν τοῦ Διαίου συνέταξαν, ό,τι ποτ' αν έκλέξασθαι βουληθή των ύπαρ-10 γόντων δ Πολύβιος, ύφελόντα καλ δόντα δωρεάν, τάλλα πωλείν τοις ωνουμένοις. δ δε προειοημένος 2 τοσούτον απέσχε του προσδέξασθαί τι των τοιούτων ώς και τούς φίλους παρεκάλεσε καθόλου μηθενός έπιθυμήσαι των ύπὸ τοῦ ταμίου πωλουμένων. συνέβαινε 3 15 γὰρ τοῦτον ἐπιπορευόμενον τὰς πόλεις πάντων τῶν τῶ Διαίω κοινωνησάντων πωλεῖν τὰς οὐσίας, τῶν καὶ κατακριθέντων, όσοι μή παίδας ή γονέας είγον. ὧν 4 τινές μέν ού προσέσγον, οί δε κατακολουθήσαντες τη συμβουλία καλλίστην δόξαν έξηνέγκαντο παρά τοῖς 20 πολίταις.

Ταῦτα δὲ διοικήσαντες ἐν εξ μησὶν οἱ δέκα [5 (16) [καὶ] τῆς ἐαρινῆς ὥρας ἐνισταμένης ἀπέπλευσαν (40,10) 1366] εἰς τὴν Ἰταλίαν, καλὸν δεῖγμα τῆς Ῥωμαίων προαιρέσεως ἀπολελοιπότες πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν. ἐνετεί- 2 25 λαντο δὲ τῷ Πολυβίψ χωριζόμενοι τὰς πόλεις ἐπιπο-

³ $(r\dot{\eta}v)$ Pil. Rei 773, $(r\dot{\alpha}s)$ Pil. coni. Sch $\dot{\epsilon}\varphi$ ols Na 257 Di (cf. Sch lex. 2), sed de $\dot{\epsilon}v$ ols v. 15, 8, 13. 23, 11, 2 6—508, 16 P 271 s., Va 193 7 $\ddot{\iota}$ P 8 $\Delta\iota\alpha\iota ov$ Va pro diraciov 10 dword P, corr. Rei 773 Ernestus 13 $\mu\eta\partial\dot{\epsilon}v\partial s$ Di 21 $\mu\eta\sigma\dot{\epsilon}v$ P, corr. Va 22 xal del. Di 24 $\dot{\epsilon}v\varepsilon\dot{\epsilon}$ Larro—508, 16 $\pi\varrho\sigma\dot{\epsilon}v\mu\dot{\epsilon}v\omega\dot{\epsilon}v$ inducunt Di et Hu (v. ad p. 508, 3) censet Rei 773 ea quae h. l. Polybius de se modeste scripserat, a viro quodam Polybiani nominis studioso in maius esse aucta

ρευθήναι καὶ περὶ (ὧν) οἱ ἄνθρωποι ἀμφιβάλλουςι διευκρινήςαι, μέχρις οδ ςυνήθειαν έχωςι τή πολιτεία καὶ 3 τοῖς νόμοις. δ δὴ καὶ μετά τινα γρόνον ἐποίηςε πρὸς λόγον τοὺς ἀνθρώπους ςτέρξαι τὴν δεδομένην πολιτείαν καὶ μηδὲν ἀπόρημα μήτε κατ' ἰδίαν μήτε κατὰ κοινὸν 5 4 έκ τῶν νόμων τενέςθαι περί μηδενός. διὸ καὶ καθόλου μέν έξ άρχης άποδεγόμενοι και τιμώντες τον άνδρα. περί τούς ἐςχάτους καιρούς καὶ τὰς προειρημένας πράξεις εὐδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον ταῖς μεγίςταις τιμαῖς ἐτίμηςαν αὐτὸν κατὰ πόλεις καὶ ζῶντα καὶ μετ- 10 5 αλλάξαντα. πάντες (δ') ἔκριναν κατὰ λόγον τοῦτο ποιείν: μὴ γὰρ ἐξεργαςαμένου τούτου καὶ γράψαντος τούς περί της κοινής δικαιοδοςίας νόμους ἄκριτα πάν-6 τα ἦν καὶ πολλῆς γέμοντα ταραχῆς. διὸ καὶ τοῦτο κάλλιςτον Πολυβίω πεπράχθαι νομιςτέον πάντων τῶν 15 προειρημένων. ---

6 (17)] "Ότι ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων μετὰ τὸ (40,11) χωρισθῆναι ἐξ Ἁχαῖας τὸ συνέδριον, ἐπισκευάσας τὸν ἐν Ἰσθμῷ τόπον καὶ κοσμήσας τὸν ἐν Ὀλυμπία καὶ Δελφοῖς νεὼν ταῖς έξῆς ἡμέραις ἐπεπορεύετο [1178 τὰς πόλεις, τιμώμενος ἐν ἐκάστη καὶ τυγχάνων τῆς ² ἀρμοζούσης χάριτος. εἰκότως δὲ τιμᾶσθαι συνέβαινεν

¹ καὶ περὶ Va pro καίπερ (ὧν) οἱ ἄνθρωποι Va, οἱ ἀνοι P, (ὧν) ἄν Hu ἀμφιβάλλωσι Hu 2 μέχρις οδ Ben 310 Hu, μέχρι τοῦ P, μέχρι οδ ed. Di, μέχρι ἄν Di praef. I 55 συνήθεις ὧσι coni. Sch 3. 4 πρὸς λόγον BW, προσ τὸ P, πρὸς τὸ Va vulgo, del. Di et Unger Philol. 1896, 76 s., πρῶτον Hu 8 περὶ δὲ (δὲ add. Rei 773 Hu) τοὺς ἐσχάτουσ] 'totus hic locus Polybii non est' Rei 773 10 καὶ ζῶντα (ζόντα P) καὶ μεταλλάξαντα del. Sch auctore Va ann. 33 ratus cetera non esse inducenda 11 δ' add. Va 13 πάντα P, πάντ' ἄν Ern. Schulzius Rhein. Mus. 1868, 431 Hu 17—509, 8 P 271, 'Va 194; v. Liv. epit. 52, Ni l. c. 276 20 ἐπεπόρευτο P, corr. Sch 22 τιμᾶσθαι Va, ἐ P, τοῦτο et tum συνέβαινεν αὐτῷ coni. Hu

αὐτὸν καὶ κοινῆ καὶ κατ' ιδίαν καὶ γὰο έγκοατῶς καὶ 3 καθαρῶς ἀνεστράφη καὶ πράως ἐχρήσατο τοῖς ὅλοις πράγμασι, μέγαν καιρὸν ἐν τοῖς ελλησιν ἔχων καὶ μεγάλην ἐξουσίαν. καὶ γὰρ ἐν οἶς ἐδόκει παρεωρα- 4 5 κέναι τι τῶν καθηκόντων, ἐμοὶ μὲν οὐκ ἐφαίνετο δι' 1367] ἐαυτὸν τοῦτο πεποιηκέναι, διὰ δὲ τοὺς παρακειμένους φίλους. τοῦτο δ' ἦν ἐκφανέστατον (ἐν) τοῖς 5 τῶν Χαλκιδέων ἱππεῦσιν, οὺς ἀνεῖλεν.

II. RES AEGYPTI.

10 "Ότι Πτολεμαῖος ὁ τῆς Cupíας βαςιλεὺς κατὰ [7 (18) τὸν πόλεμον πληγεὶς ἐτελεύτησε τὸν βίον, κατὰ (40,12) μέν τινας μεγάλων ἐπαίνων καὶ μνήμης ὢν ἄξιος, κατὰ 2 δὲ τινας τοὐναντίον. πρᾶος μὲν γὰρ ἦν καὶ χρηστός, 3 εἰ καί τις ἄλλος τῶν προγεγονότων βασιλέων. σημεῖον 4 15 δὲ τούτου μέγιστον ος πρῶτον μὲν οὐδένα τῶν ἐαυτοῦ φίλων ἐπ' οὐδενὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐπανείλετο δοκῶ δὲ μηδὲ τῶν ἄλλων Ἀλεξανδρέων μηδένα δι' ἐκεῖνον ἀποθανεῖν ἔπειτα δόξας ἐκπεσεῖν ἀπὸ τῆς 5 ἀρχῆς ὑπὸ τάδελφοῦ, τὸ μὲν πρῶτον ἐν 'Αλεξανδρεία

λαβών κατ' αὐτοῦ καιρὸν ὁμολογούμενον ἀμνησικάκη6 τον ἐποιήσατο τὴν ἀμαρτίαν· μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπιβουλεύσαντος τῷ Κύπρφ, κύριος γενόμενος ἐν Λαπήθφ τοῦ σώματος ἄμα καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ κολάζειν ὡς ἐχθρὸν ὥστε καὶ δωρεὰς 5
προσέθηκε παρὰ τὰς πρότερον ὑπαρχούσας αὐτῷ κατὰ
7 συνθήκας καὶ τὴν θυγατέρα δώσειν ὑπέσχετο. κατὰ μέντοι γε τὰς ἐπιτυχίας καὶ κατορθώσεις ἐξελύε(το) τῷ ψυχῷ, καί τις οἶον ἀσωτία καὶ ρᡇθυμία περὶ αὐτὸν Αἰγυπτιακὴ συνέβαινεν· (καὶ) κατὰ τὰς τοιαύτας δια- 10 θέσεις εἰς περιπετείας ἐνέπιπτεν.

B. OLYMP. 158, 4.

EX EPILOGO.

1868 8 (19)] "Οτι ὁ Πολύβιός φηςι κατὰ τὸ τέλος (40,12) τῆς τυγγραφῆς ταῦτα μὲν οὖν ἡμεῖς 15 καταπράξαντες ἐκ τῆς 'Ρώμης ἐπανήλθομεν, ὡσανεὶ κεφάλαιά τινα τῶν προπεπολιτευμένων κατειργασμένοι, 2 χάριν ἀξίαν τῆς πρὸς 'Ρωμαίους εὐνοίας. διὸ καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς εὐχὰς ποιούμεθα τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ζωῆς ἐν τούτοις καὶ ἐπὶ τούτων διαμεῖναι, [1174 θεωροῦντες τὴν τύχην ὡς ἔστιν ἀγαθὴ φθονῆσαι τοῖς

άνθρώποις καὶ μάλιστα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος Ισχύει καθ' δ τις ἂν δοκῆ μάλιστα μακαρίζεσθαι καὶ κατορθοῦν ἐν τῷ βίω.

Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω γενέσθαι συνέπεσεν ἡμεῖς 3 5 δε παραγεγονότες έπι τὸ τέρμα τῆς ὅλης πραγματείας βουλόμεθα, προσαναμνήσαντες τῆς ἀργῆς καὶ τῆς προεκθέσεως ής ἐποιησάμεθα καταβαλόμενοι τὴν Ιστορίαν, συγκεφαλαιώσασθαι την όλην υπόθεσιν, ολκειώσαντες την άργην τω τέλει και καθόλου και κατά μέρος. 10 έξεθέμεθα τοιγαρούν έν άρχαις ότι της μέν προκατα- 4 σκευής ποιησόμεθα την άρχην άφ' ών Τίμαιος άπέλιπεν επιδραμόντες δε κεφαλαιωδώς τας κατά την 5 'Ιταλίαν καὶ Σικελίαν καὶ Λιβύην πράξεις, ἐπειδή περὶ μόνων των τόπων τούτων κάκεινος πεποίηται τήν 15 Ιστορίαν, δτ' ανήλθομεν έπὶ τοὺς χρόνους, έν οἶς 'Αννίβας μέν παρέλαβε τὰς Καργηδόνος δυνάμεις, ὁ δὲ Δημητρίου Φίλιππος την έν Μακεδονία βασιλείαν, Κλεομένης δ' δ Σπαρτιάτης έφυγεν έκ της Έλλάδος, αμα δὲ τούτοις Άντίοχος μὲν τὴν ἐν τῆ Συρία βασι-20 λείαν διεδέδεκτο, Πτολεμαΐος δὲ τὴν κατ' Αἴγυπτον δ κληθείς Φιλοπάτωρ, έπηγγειλάμεθα διότι πάλιν άπὸ 6 τούτων των καιρων αρξάμενοι καθ' ους ήν όλυμπιας ένάτη καὶ τριακοστή πρὸς ταῖς έκατόν, διέξιμεν τὰς κοινάς της οικουμένης πράξεις, περιγράφοντες κατ'

¹ log νίειν M, corr. BW auctore Ge 3 $τ \~ω$... M secundum Hey, $τ \~ω$ ι βlω legit Bo, ut correxerat Hey 6 π ε o αναμνήσαντες <math>Ge, sed v. 4, 28, 6, 5, 111, 10 7 εποιήσαμεν legerat Ma, εποιησάμεθα M secundum Hey, ut coniecerat Ge 9. 10 κατὰ μέξος εξεθέμεθα <math>M, distinxit Ma 11 απέλειπεν M, στr. <math>Ge 12 ενδομόντες <math>M, corr. Ge 15 δταν ελδωμεν M, στε ήλθομεν (cum hiatu) Ge, corr. Hey 22 θ καλ λ πρὸς ταῖς <math>ρ M

1369] όλυμπιάδας καὶ διαιροῦντες κατ' ἔτος καὶ συγκρινοντες ἐκ παραβολῆς τὰς καταλλήλους ἔως τῆς Καρχηδόνος ἀλώσεως καὶ τῆς 'Αχαιῶν καὶ 'Ρωμαίων περὶ τὸν 'Ισθμὸν μάχης, ἔτι δὲ τῆς ἐπιγενομένης ἐκ τούτων τὰποκαταστάσεως περὶ τοὺς Έλληνας. ἔξ ὧν τὸ κάλ- δλιστον ἔφαμεν, ᾶμα δ' ἀφελιμώτατον περιγενέσθαι τοῖς φιλομαθοῦσι τοῦτο δ' ἦν τὸ γνῶναι πῶς καὶ τίνι γένει πολιτείας ἐπικρατηθέντα σχεδὸν ᾶπαντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην ὑπὸ μίαν ἀρχὴν ἔπεσε τὴν 'Ρωμαίων, δ' πρότερον οὐχ εὐρίσκεται γεγονός. τούτων δὴ πάν- 10 των ἡμῖν ἐπιτετελεσμένων λείπεται διασαφῆσαι τοὺς χρόνους τοὺς περιειλημμένους ὑπὸ τῆς ἱστορίας [1175 καὶ τὸ πλῆθος τῶν βύβλων καὶ (τὸν) ἀριθμὸν τῆς ὅλης πραγματείας.

¹ κατὰ M, corr. Ben 309 BW 2 κα|ταλλήλους ὡς M, corr. Ma 3 καὶ τῆς | ὁωμαίων M, corr. Be 6 ὡφελημότατόν M, corr. Ma post ὡφ. add. τε M, τι coni. Ge, del. Di, v. 1, 4, 4. 6, 2, 3 περιγίνεσθαι Ge 7 γνῶναι —10 γεγονός Εαdem fere verba sunt 1, 1, 5. 6, 2, 3 7 post γνῶναι add. καὶ μαθεῖν 6, 2, 3 8 πάντα 6, 2, 3 9 post οἰκουμ. add. 1, 1, 5. 6, 2, 3: ἐν οὐχ (οὐδ' 6, 2, 3) ὅλοις πεντήκοντα καὶ τρισίν ἔτεοιν 10 δὲ Ma, δὴ M secundum Hey, sicut e specimine scripturae codicis M aeri inciso, quod editioni Maianae est affixum, revocavit Ge 13 βίβλων M, corr. Hu, v. BW I 77 τὸν add. Di 14 Subscribit M: ἐν τῷ περὶ τοῦ τἰς τἱ ἔξεῦρε: | τελο τῆς πολυβίον ἰστορίας λόγον ἱΦ /. τὸν $\bar{\mu}$ λόγον: | περὶ γνωμικῶν ἀποστομισμάτων (pro quo ἀποστοματισμάτων esse legendum docet Di Steph. thes. I 2, 1702 B), cuius subscriptionis rationem post alios explicat Ni l. c. 277 ss.

FRAGMENTA LIBRI XL.

cui indices inerant, non supersunt.

FRAGMENTA EX INCERTIS LIBRIS.

A. FRAGMENTA, QUAE AFFERUNTUR ADDITO NOMINE POLYBII.

- [1* Άθεσία] και αύθις Πολύβιος έπικούπτειν απασι την άθεσίαν αύτων και την άβεβαιότητα.]
- 1 (4 Hu). Αιγόσθενα] πόλις Μεγαρίδος ... τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Αἰγοςθενεύς, ὡς Μεγαρεύς. Πολύβιος δ' Αἰγοσθενίτην φηςίν .. Steph. Byz.
 - 2(6). Αίφε δάκτυλον]..καὶ Πολύβιος δ δὲ πφοσπεσών αίφεται νίκην εὐτυχεστάτην.
- 3 (9). Ακόλουθον] .. καὶ Πολύβιος τοὺς δ' ἐτίμησε χουσοῖς ὑφάσμασιν καὶ λύγχαις, βουλύμενος ἀκόλουθον 10 εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν.

¹ Si fragmentis litterarum ordine collectis nomen auctoris non est tributum, e Suida hausta sunt; neque tamen addito Polybii nomine certa est fides Suidae, quod constat eum non-nullis locis per errorem Polybium citasse (cf. Bernhardyum ad Suid. ν. ἀνάστασις gl. 2., αὐτάφειια, γεφυρίζων, στέφξω, χάφμα). Cf. Fragm. 1°. 5. 19. 44. 64 1 Fragmentum 1° a Polybio abiudicat Di 3 fr. 1 spectare videtur Pol. 6, 11°, 4 8 δ' BW pro δὲ

- 4 (10). Άκρόπολις] Δαμάςκιος τὰ γὰρ ἐπιφανέστατα τῶν ὀχυρωμάτων ὡς ἐπίπαν κοινὴν ἔχει τὴν φύσιν. γνοίη δ' ἄν τις τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν περὶ τὰς ἀκροπόλεις συμβαινόντων. αὖται γὰρ δοκοῦσι μὲν μεγάλα συμβάλλεσθαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πόλεων, ἐν αἶς ἄν δ ὡσι, καὶ πρὸς τὴν τῆς ἐλευθερίας φυλακήν, γίνονται δὲ καὶ πολλάκις αἴτιαι δουλείας καὶ κακῶν ὁμολογουμένων, ὡς φηςι Πολύβιος.
- $[5\,(12).$ Άλκή] .. καὶ Πολύβιος οἶδε γὰς καὶ λόγων άλκή δανάτου καταφρονείν.]
- 6 (13). '4λογιστία] καὶ Πολύβιος δλίγοι δέ τινες ήσαν οι καταινέσαντες, οι δὲ πλείονες ἀντέπιπτον ὧν οι μὲν ἀλογιστίαν, οι δὲ μανίαν ἔφασαν είναι τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίφ, τὸ παράπαν ἀνεννόητον ὄντα τῆς μάχης καὶ τῆς βαρβαρικῆς χρείας.
- 7 (111). 'Ανατάσεις].. Πολύβιος οἱ μὲν οὖν περὶ Μητρόδωρον καταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἐπανῆλθον.
- 8 (109). 'Ανεκτά] καὶ Πολύβιος' διόπερ οὕτε τὸ λαθεῖν οὕτε κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς εἰσβάλλοντας 20 εἰς Μακεδονίαν τοὺς 'Ρωμαίους ἀνεκτὸν ἦν.

¹ Damascius Damascenus hunc Polybii locum videtur attulisse 5 πόλεων έν αξς Sch Küstero auctore pro πολεμίων έν οξς 7 καλ prius add. Suid. cod. A Di auctore Bernhardyo 9. 10 Ea ex Theophylacti Simocatt. histor. 5, 5 p. 213, 16 s. Bonn. esse hausta perspexit Abreschius animadvers. in Aeschyl. lib. III p. 38, inducit BW. Cf. ad p. 513, 1 et fragm. 44 11—15 Suid. ν. καταινέσαντος: καλ Πολύβιος· δλίγοι δέ τινες — 12 ἀντέπιπτον; idem ν. άλογιστία: παρὰ Πολυβίω· οἰ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον—14 τῷ βίω; idem ν. κυβεύειν: μὴ παραβάλλεσθαι μηδὲ πυβεύειν τῷ βίω; idem ν. ἀνεννόητον: οὐ δεί παραβάλλεσθαι μηδὲ πυβεύειν τῷ βίω; idem ν. ἀνεννόητον: οὐ δεί παραβάλλεσθαι — 15 χρείας. Cf. ad 35, 5, 1 19—21 'Nulla apta est fragmenti sententia, ne deleto quidem [cum Bernhardyo] altero οὕτε' Di 20 κατὰ τούτονς τοὺς καιροὺς cum vi esse dicta docet BW Beitr. 24

- 9 (23). ΑΝΝΙΒΑΣ] Άννίβαν δὲ Μάρκελλος, ὡς μὲν οἱ περὶ Πολύβιον λέγουςιν, οὐδ' ἄπαξ ἐνίκησεν, ἀλλ' ἀήττητος ἀνὴρ δοκεῖ διαγενέσθαι μέχρι Σκιπίωνος. Plut. Pelop. et Marcelli compar. 1 p. 85, 27 Sint. 10 (191). Ἀπαξίωσις] Πολύβιος δ δὲ Φίλιππος ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τῆ τῶν Κερκυραίων ἀπαξιώσει.
- 11 (24). ᾿Απαραγγέλτως] Πολύβιος καὶ πανταχόθεν ἀπαραγγέλτως ήθροίζοντο.
- 12 (25). Απέστησεν] Πολύβιος έκεινον γὰρ οὖτε 10 σκότος οὖτε χειμῶνος μέγεθος ἀπέστησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως ἀλλὰ καὶ ταῦτα διωθούμενος καὶ τὰς ἀρφοτίας ἐκπονῶν καθἴκτο καὶ διευτυχήκει πάντα τὸν χρόνον.
- 13 (26). καὶ αὐθιο Πολύβιος ἀποσχόντες τῆς ἰδίας 15 παρατάξεως ἐφ' ἰκανόν τινα τόπον οἱ μὲν πλείους ἀπέστησαν, δύο δ' ἐπὶ πολὺ προῆλθον.
 - 14(27). Άπηφείσατο] Πολύβιος δ δ' ἀποφῶν τοῖς δλοις πέφας ἐπί τινα τοιαύτην ἐλπίδα κατὰ τὸ παφὸν ἀπηφείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀποφίαν.
- 15 (28). 'Απλῶς] Πολύβιος οὖ καιρὸς ἀφυέστερος οὐ γέγονεν ἀπλῶς.
 - 16 (37). Άπολεγόμενος] Πολύβιος δ δὲ παρητείτο τοὺς Άχαιοὺς ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν.
 - 17 (30). Απόστασις] Πολύβιος οὐδενὸς ἐπεγνωκό-

² οὐδ' BW pro οὐδὲ 3 ante ἀνης add. ὁ Schaefer, ἀνης Di 5. 6 Fragm. 10 videtur pertinere ad Philippi expeditionem contra Corcyram a. 215 factam (v. Niesium Gesch. d. griech. u. maked. Staaten cet. II 468 et 779), ita ut libro septimo possit tribui 8 ἡθορίζοντο BW pro ἡθορίζοντο, v. BW I 77 12 καθῖκτο Sch pro καθῆστο 16 ἐπέστησαν Sch 16. 17. 516, 3 δ' BW pro δὲ 20. 21 Eadem Suid. v. ἀφνής 22. 23 Eadem lex. Vindob. p. 10, 5 Nauck

τος τῶν πολιτῶν τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἄτε μεγάλης οὔσης τῆς πόλεως * * *

18 (31). Άποσφαλμήσας] Πολύβιος ὁ δ' ἵππος, ὑπεραλγής ὢν ἐκ τῆς πληγῆς, ἀποσφαλμήσας ἐφέρετο δύδην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ στρατοπέδου.

[19 (29). ἀπὸ τοῦ κρατίστου] Καὶ Πολύβιος καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίστου ἐγένετο παρὰ 'Ρωμαίοις ἡ μονομαχία, ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς πολλαὶ όδοὶ εὕρηνται.]

388. Suid. v. ὁπεραλγή: ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγής ὧν ἐκ τῆς πληγῆς δύδην ἐφέρετο; idem v. ἀποσφ.: ὁ δὲ ἵππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας. His ex locis composuit Bernhardyus fragmentum hoc: ὁ δὲ ἵππος ἀποσφαλμήσας καὶ ὑπεραλγής (cum hiatu intolerabili, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 682) ὧν ἐκ τῆς πληγῆς cet., Hu hoc: ὁ δὲ ἵππος, ὑπεραλγής ὧν ἐκ τῆς πληγῆς. ἀποσφαλμήσας cet. 6—8 Fragm. 19 del. Di IV 149 9 Secundum litterarum ordinem hic inserendum fuisset fragmentum ex Georgii Syncelli Chronogr. p. 172, 15 Bonn.: Ἡ τῶν Ἰράβων βασιλεία διαδεξαμένη τὴν τῶν Χαλδαίων διήρκεσεν ἔτη σιε ταύτην Ἰσσυρίων μα διεδέξαντο βασιλείς, οὶ καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ χοις καθολικοῦ ἔτους κόσμου ἔληξων εἰς τὸ δχοε΄ ἔτος τοῦ κόσμου, διαρκέσαντες ἔτη ὅλα αυξ΄ ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Βήλου ἔως τοῦ μα΄ Μακοσκολέρου τοῦ καὶ Σαρδαναπάλλου, ὡς συμφωνοῦσι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἰστορικῶν, Πολύβιος καὶ Διόδωρος, Κεφαλίων τε καὶ Κάστως καὶ Θάλλος καὶ ἔτεροι.

Tum addendum esset alterum fragmentum eiusdem generis: Ο δὲ βασιλεὺς Κροῖσος ἀκούσας τὴν τοῦ χρησμοῦ ἀπόκρισιν έξηλθε κατά Κύρου μετά δυνάμεως πολλής και παρήλθε τον "Αλυν, ποταμόν της Καππαδοκίας. και συνέκρουσε Κύρφ γειμώνος όντος μεγάλου και ήττηθείς ήθέλησε φυγείν αύτος καί τὰ πλήθη αύτου καὶ πλημμυρήσαντος του ποταμού έκ του γειμώνος, οὐκ ήδυνήθη φυγείν οὐδε περάσαι. και ελήφθη αίγμάλωτος αύτὸς καὶ (ἀπώλετο addit Cedr.) τὰ πλήθη αὐτοῦ, γιλιάδες υ΄ τοὺς δὲ ζήσαντας ἐξ αὐτῶν ἔλαβεν αίγμαλώτους ὁ Κύρος ᾶμα Κροίσω, και στήσας αύτον έν ξυλίνω τρίποδι έν ύψει δεδεμένον έθριαμβευσεν αύτον τῷ στρατῷ αύτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτον καὶ κατήγαγεν έν Περσίδι. ταθτα δε ιστόρησαν οι σοφώτατοι Θάλης [Θάλλος, ut apud Eusebium, Bentleius Ep. ad Mill. p. 71] καλ Κάστως και Πολύβιος συγγραψάμενοι και μετ' αύτους [sic] 'Ηρόδοτος δ ίστοριογράφος άτινα και ό σοφός Θεόφιλος έχρονογράφησεν. [Malal. p. 157, 8 Bonn., Cedr. I 242, 4 Bonn.] Sed ea e libris Polybii non desumpta esse patet

20 (33). 'Αρκεσίνη] μία τῶν τριῶν πόλεων τῶν ἐν 'Αμορτῷ τῆ νήςῳ. ἤςαν τὰρ Μελανία, Μινψα, 'Αρκεςίνη. Πολύβιος δὲ ἀρςενικῶς τὸν 'Αρκεσίνην φηςί. Steph. Byz.

21 (34). "Αρπυια] πόλις ἐν Ἰλλυρία παρ' Ἐγχελέαις s... Πολύβιος. Steph. Byz.

22 (36). Αὐλαία] Πολύβιος ἀκούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας ἐγέλα ὁ βασιλεύς.

23 (156). Αὐτοτελής] Πολύβιος ταῦτ' εἰρήσθα χάριν τῆς 'Ρωμαίων εὐβουλίας καὶ τῆς ἀνοίας τῶν όλιγω- 10 ρούντων τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, αὐτοτελεῖς δὲ νομιζόντων εἶναι πρὸς τὸ κατορθοῦν τὰς σφετέρας δυνάμεις.

 $24\,(38)$. "Αψυρτος] .. Πολύβιος νῆσον "Αψυρτον ίςτορεῖ. Steph. Byz.

5 25 (39). Βάρος] προορώμενος δε και κατορρωδών το βάρος και το φιλόνικον των άνθρώπων... Πολύβιός φητι.

26 (40). Βασανίζειν].. καὶ Πολύβιος τότε νομίσας τὴν ἐκ πυρὸς ἔχειν βάσανον ἀπελύθη τῆς ὑποψίας * * * 27 (41). Βρεττία].. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεττιανός, ὡς Πολύβιος τὸ θηλυκόν 'ἐπὶ Βρεττιανὴν τόπων' Steph. Byz.

¹ Άρκεσίνη addidit et sequentia, quae cum praecedentibus arte cohaerent, ab his separat Xylander 1—3 Cum prope Laden insulam sit Arcesine, suspicatur Sch V 54 Polybium, ubi de pugna navali ageret facta ad Laden inter Philippum et Rhodios (cf. Pol. 16, 14, 5), huius fecisse mentionem 7 ἐγέλασεν Ημ, ὁ βασιλεὺς ἐγέλα Β W, v. Kaelkerum l. c. p. 227 8 ταῦτ' Β W pro ταῦτα 13 Πολύβιος νῆσον Meinekius, πόλιννῆσον Steph. Byz. cod. Palatinus uterque et Vossianus, πονῆσον cod. Perusinus et Rehdigeranus 16 φιλόνικον Di pro φιλόνεικον, v. ad 21, 20, 1 21 'Βρεττιανὴν χάραν de Bruttiorum agro dixit Pol. 1, 56, 3; Step nus alium Polybii locum respexit' Meinekius

- 28(45). Διασχών] Πολύβιος δ δὲ διασχών τῶν πολεμίων ὡς τρία στάδια κατεστρατοπέδευσε, μεταξὺ λαβὼν τὸν ποταμόν.
- 29 (46). Διατατικώτερον] Πολύβιος τοῦτ' ἄμεινον ὑπολαμβάνοντες εἶναι καὶ διατατικώτερον, τὸ μήτε τῷ ε καιρῷ μήτε ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ παραστατικαῖς διαθέσεσι περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων.
- 30 (7). Διεψευσμένοι] Πολύβιος πάντων τούτων ήσαν διεψευσμένοι [οί Αίτωλοί].
- 31 (47). Δικαιοδοσία] Πολύβιος σταν $\tilde{\eta}$ τὸ δίκαιον 10 ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων $\tilde{\eta}$ κατὰ νόμους $\tilde{\eta}$ κατ' ἄλλας τινὰς ὑποκειμένας δικαιοδοσίας.
- 32 (48). Δυείν] Πολύβιος ἀπελθείν εἰς πόλιν, ἢ δυείν μὲν ἡμερῶν ἀπείχε.
- [33 (49). και αθθις· δυείν προελέσθαι δάτερον, η τό η τό.] 15 34 (50). Ἐθελοντήν] και Πολύβιος· τοίς βουλομένοις πάντα κίνδυνον ἐθελοντήν ὑπομένειν.
- 35 (52). Εἰποβολεῖν] φῶς ἑαυτοῖς παρεσπεύαζον εἰς τὸ μήτε σφάλλεσθαι μήτ' εἰποβολεῖν. Πολύβιός φηςιν.
- 36 (192). Έκκλείουσι] Πολύβιος έπεὶ τὸν Φίλιππον έκκλείουσιν οἱ καιφοί, βούλεσθαι τὸν βασιλέα τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πράξεως ἐκείνω περιποιῆςαι, ὡς ἐν εὐεργεσία προφέρων τούτω τοὺς λόγους.

^{5. 6} μήτε τῶν καιρῶν ἀμελεῖν Ca 1020, μητ εἰκοντας τῷ καιρῷ BW 7 περιγίνεσθαι pro παραγ. coniecerat Ur 265, ut e meliorum codicum scripturis Gaisfordius restituit 9 ol Alτωλοί inducit BW 10—12 Eadem Suid. v. ἐκλαβεῖν 11. 12 κατ' ἄλλας τινὰς ν. ἐκλαβεῖν, κατά τινας ἄλλας altero Suidae loco vulgo, illa praefert BW coll. 3, 63, 6 15 non esse Polybii perspexit Di secutus Schweighaeuserum 24 προφέροντι τούτους τοὺς λόγους Bernhardyus, προσφέροντ τούτp τοὺς λόγους Bw προσφέροντα τοὺς λόγους Bw

37 (56). Ἐκφανεστάτας] Πολύβιος τὸ γὰρ μάλιστα λυποῦν ἀεὶ τῶν ἐν χερσὶν ὄντων ἐκφανεστάτας ἔχει τὰς χαράς.

38 (59). Ἐξαίσια] Πολύβιος ἐπιγίνεται χειμῶνος τ μέγεθος έξαίσιον.

39 (63). ΕΞΗΡΙΚΑ ΠΛΟΙΑ] δοκοῦςι δέ πως τὰ πλοῖα ταῦτα ταχυναυτεῖςθαι πεντηκοντόρων οὐχ ἡττον, κατὰ πολὺ τῶν τριηρικῶν ἐλαττούμενα, πλείςτοις ἔτεςι πρότερον τῆς τούτων ἐκλιπούςης δημιουργίας, εἰ καὶ 10 Πολύβιος ὁ ςυγγραφεὺς ἐκτίθεςθαί πως ἔδοξε τῶν ἐξηρικῶν πλοίων τὰ μέτρα, οῖς φαίνονται πολλάκις 'Ρωμαῖοι καὶ Καρχηδόνιοι πολεμήςαντες πρὸς ἀλλήλους. Zosim. 5, 20, 4 Mendelssohn.

40 (64). "Εξοινος] Πολύβιος εξοινοι γεγονότες καλ 15 κατὰ τὰς σκηνὰς ἐρριμμένοι πάντες οὕτε παραγγέλματος ἀπλῶς ἤκουον οὕτε τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον οὐδ' ἡντινοῦν πρόνοιαν.

41 (66). Ἐπιγεννήματα] Πολύβιος δεῖ τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους περὶ τοῦ πολέμου, καθάπερ καὶ τοὺς εἰν ταῖς ἀρρωστίαις, μηδὲν ἦττον τῶν ἐπιγεννημάτων ποιεῖσθαι λόγον ἢ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποκειμένων παθῶν.

42 (104). 'Επὶ κεφαλαίου] Πολύβιος μνησθεὶς δ' ἐπὶ κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων καὶ θεὶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ τῶν Μακεδόνων προτερήματα 43 (180). 'Επίνειον] Πολύβιος ὅτι οἱ 'Ρωμαῖοι τὰς

^{6.7} τὰ πλοῖα ταῦτα] scil. Λίβερνα 14—17 v. ad 25,2,15
17 ἡντιναοῦν Suid., corr. Di III 435, 1, v. ad fragm. 59
22—24 'De Persei fortasse oratione ad milites agitur, de qua v. Liv. 42,61,4ss.' Sch 25—520,4 'De Neronis fortasse in Hispaniam adventu post Scipionum calamitatem egerat h. l. Polybius, quamquam non omnibus momentis conveniunt quae de ea re Liv. 26,17 habet' Sch

μεν ναῦς ἐνεώλκησαν, τοὺς δ' ἐν τῆ Ταρρακῶνι συναθροίσαντες ἐκ τῶν προγεγονότων ἐλαττωμάτων ἐπίνειον ἐποίησαν, ἐπὶ τῷ προκαθίσαντας ἐπὶ τῆς διαβάσεως διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους.

[44 (68). Ἐπίπνοια] Πολύβιος οἱ δὲ Ῥωμαῖοι θείας ἐπι- το πνοίας τινὸς ἐπεπλήρωντο, τήν τε προθυμίαν ἀνανταγωνίστω σθένει φραξάμενοι * * *]

45 (108). Έρύκειν] Πολύβιος τὸ κυριώτατον ην τὸ τὸν πόλεμον έρύκειν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας.

46 (175). Ἐσχεδίαζον] καὶ Πολύβιος ἀπλῶς δὲ 10 πάντα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχε-διάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

47 (161). 'Εσωματοποίει] Πολύβιος ώσανει και ταὐτόματον και τύχη τις έσωματοποίει τὰς τοῦ Σκιπίωνος πράξεις, ὥστ' ἐπιφανεστέρας και μείζονας ἀει φαίνε- 15 σθαι τῆς προσδοκίας.

48 (76). Εὐδοκουμένην] Πολύβιος τοῦ δὲ λέγειν άληθινῶς ταῦτα πίστιν ἔφη ποιήσειν εὐδοκουμένην.

49 (77). Εὐήθης] Πολύβιος εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικῶς.

50 (80). Εύρεσιλόγος Πολύβιος έχων δε και πλείω

¹ δ' BW pro δὲ, δὲ (συμμάχους) vel δὲ (στρατιώτας) Sch 2 post ἐλαττωμάτων addendum esse ἀναλαβόντες coni. Di 5.—7 Ea ex Theophylact. Simocatt. hist. 5, 15 p. 213, 12 Bonn. esse hausta perspexit Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1871, 419, inducit BW; v. ad p. 514, 9 8 'Eπισημαινόμενος] ... παl νῦν Πολύβιός φησι' glossa Suidae prorsus obscura 'Eρόνειν] Eadem Suid. v. πνρία 8. 9 τὸ ante πνρ0. et post ἡν om. Suid. altero loco 9 ἐρόνειν] φυγεῖν Suid. altero loco 10 Suid. v. σχεδιάζειν: 11 ἀπ' ἀρχῆς — 12 διημαρτήσθαι 13 ss. De Africano maiore cogitat Sch, de minore et Pol. 36, 8, 7 Ni Rhein. Mus. 1871, 276; Liv. 29, 26, 5 comparat Soltau Philol. 1893, 593 13 τὸ αὐτόματον Suid., corr. BW coll. 15, 16, 6; 29, 5. 21, 26, 16. 31, 25, 10

λέγειν άγωνιῶ, μὴ δόξω τισὶν ὑμῶν οὐκ άναγκαίως εὑρεσιλογεῖν.

- 51 (84). Ἡρμόσαντο] Πολύβιος οἱ δὲ στρατιῶται πάνθ' ἡρμόζοντο πρὸς τὴν εἰς οἶκον ἐπάνοδον.
- 52 (86). Ίππαφέσεων] Πολύβιος παραπλήσιόν τι πάθος ἔπασχε τοῖς ἐπὶ τῶν Ιππαφέσεων οἶον εἰκὸς ἐφισταμένοις ἐκ τῶν αἰρομένων πυρσῶν.
 - $53 \, (88)$. Καθήκον] Πολύβιος τολμῶσι πέρα τοῦ δέοντος καλ ποιοῦσι παρὰ τὸ καθήκον.
- 10 54 (90). ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ] καλοῦςι δὲ οἱ παλαιοὶ μεγάλην τε καὶ μικρὰν Καππαδοκίαν, μεγάλην μὲν τὴν ἀπὸ Καιςαρείας τε καὶ τοῦ Ταύρου καὶ ἔως τῆς Ποντικῆς θαλάςςης, ἢν διορίζει "Αλυς μὲν ποταμὸς ἐκ δυςμῶν, Μελιτηνὴ δὲ ἐξ ἀνατολῶν. καὶ αὕτη μὲν ἡ μεγάλη 15 Καππαδοκία. καὶ τούτων μάρτυς Πολύβιος, ὁ τὴν 'Ρωμαϊκὴν ἱςτορίαν γεγραφώς, δς διορίζει τὴν Καππαδοκίαν ἀπό τε Ταύρου καὶ Λυκαονίας καὶ ἕως τῆς Ποντικῆς θαλάττης. καὶ αὐτὴ γὰρ ἡ Νεοκαιςάρεια ἥ τε Κολώνεια καὶ ἡ Μελιτηνὴ ςύμπαςα Καππαδοκία λέγονται. 20 ἔςτι δὲ τὸ ὄνομα Περςικόν. Πέρςης γάρ τις ἀνήρ, * * * ἐν κυνηγίω 'Αρταξέρξη τῷ βαςιλεῖ, ἢ οὐκ οἴδα ἄλλω

³ Fragm. 51 a Suida per errorem tributum esse Polybio censet Hu 4 πάντα Suid., corr. BW 6 ἔπασχε Τουρίμε pro ἔφιστάμενοι ἐφιστάμενοι (τοῖς σημείοις) Sch, qui suspicatur conferri h. l. inter se cupidam attentionem exspectationemque eorum qui ad carceres stant signum cursus exspectantes et eorum qui observant ea signa, quae daturi sunt socii facibus accensis. 8 °Cf. 21,18,5° Sch 10 °De rebus Cappadociae egerat Polybius libro XXXI (v. 31,8); ac fortasse ex illo libro ducta haec narratio est' Sch. Cf. C. Wundererum Blätt. f. bayr. Gymn.-W. 1901, 472 ss. Cappadociam apud Polybium usque ad Pontum Euxinum extendi docet 5,43,1 18 Kolάνεια Καταονία coni. Sch

τινί, λέων προςαπαντήςας τοῦ ἵππου τοῦ βαςιλέως ἐδράξατο καὶ κατὰ τύχην εὑρεθεὶς ὁ Πέρςης ἐν τῷ τοῦ θηρὸς ςυναντήματι τὸν ἀκινάκην ςπαςάμενος ἐρρύςατο τὸν βαςιλέα παρὰ μικρὸν κινδυνεύοντα καὶ τὸν λέοντα ἐθανάτως εν. οῦτος οῦν ὁ Πέρςης ἐπί τινος ὅρους δ ὑψηλοτάτου ἀναβὰς καὶ πᾶςαν τὴν τῆν περιςκοπήςας, ὅςην ὀφθαλμὸς ἀνθρώπινος περιβλέπει κατά τε ἀνατολὰς καὶ δυςμὰς ἄρκτον τε καὶ μεςημβρίαν, δωρεὰν παρὰ τοῦ βαςιλέως πᾶςαν εἴληφε. ταῦτα δὲ ἱςτορεῖ Πολύβιος. Constant. Porphyrogen. de thematis I 2 p. 18 Bonn. 10

55 (93). Καταπορευθέντων] Πολύβιος ἢν οὐχ οἶόν τ' ἀναλαβεῖν, μὴ οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων.

56 (98). Κομιδή] Πολύβιος τῆς εἰς τοὔμπροσθεν κομιδῆς καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς ἀπέστη.

57 (99). LANA] lana graecum et Polybius et Callimachus scribunt. Varro de l. l. 5, 113.

58 (101). Λείπεσθαι] Πολύβιος πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων μεγίστην ροπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι, καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αὶ ψυχαὶ τῶν 20 ἀγωνιζομένων.

59 (112). Μυησικακεΐν] Πολύβιος τοῦ μυησικακεΐν έπὶ τοῖς γεγουόσιν οὐδ' ἡντινοῦν ἔμφασιν έποίουν οί 'Ρωμαΐοι.

 $60\,(113)$. MOPA] τὴν δὲ μόραν εφορος μὲν ἄν- 50 δρας εἶναι πεντακοςίους φηςί, Καλλιςθένης δ' έπτακοςίους, ἄλλοι δέ τινες ἐνακοςίους, ὧν Πολύβιός ἐςτι. Plut. Pelop. 17.

¹¹ $\hat{\eta}\nu$] scil. $\pi \delta \hat{\iota} \iota \nu$ οἶόν τε Suid., corr. BW 16 lana] respicitur, ut apparet, Graecum vocabulum $\hat{\iota} \alpha \chi \nu \eta$, Sch 23 $\hat{\eta} \nu \tau \iota \nu \alpha o \tilde{\nu} \nu$ Suid., corr. Di praef. IV 4, v. ad p. 519, 17

523

- 60 b. Μοτιηνή] χωρίον 'Ιβηρίας, ἄποικος 'Ρωμαίων' Πολύβιος τρίτω Steph. Byz.
- 61 (114). Μύωψ] Πολύβιος δ δὲ προσθείς τοὺς μύωπας έξ ἀμφοτέροιν τοῖν μεροῖν ἤλαυνε κατὰ κράτος.
- s 62 (116). Νεαλής] καὶ Πολύβιος τοὺς πολεμίους ἀκεραίους ὄντας καὶ νεαλείς.
- 63 (117). Νοῦν ἔχειν] Πολύβιος νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεῖ τοὺς στρατηγούς, ἄπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους πράξεις.
- [64 (122). 'Όρμητήριον] Πολύβιος το δε φρούριον οι 11αννόνιοι κατ' άρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες δρμητήριον επεποίηντο και είς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρήκεςαν.]
- 65 (121). Παλίγκυστος] Πολύβιος τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ εἰς παλίγκυστον αὐτοὺς 15 καθεικότων, δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλιπε.
 - 66 (125). Παρατετολμηκότες] Πολύβιος παρατετολμηκότες καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.
- 67 (162). Παρέργως] Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον μο ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου, περὶ τοῦ Κιπίωνος λέγων ὁ Πολύβιος.

^{1 &#}x27;Probabilius est hic quoque ... accidisse, ut ὁμοιοτέλευτου causa corruptelae exstiterit. scripsisse videtur ethnicographus: Μοτιηνή, χωρίου 'Ιβηρίως, (Μοτίνη, πόλις 'Ιταλίως), ἄποιπος 'Ρωμαίων πτλ.' Meinekius. Cf. Pol. 3, 40, 8 4 άμφοῖν coni. BW coll. 1, 46, 9. 2, 29, 2. 3, 55, 9. 6, 23, 7. 16, 3, 6; 29, 13 fragm. 179; ν. Ε. Hassium Fleckeis. annal. 1893, 164 ήλαυνε κατὰ τάχος coni. BW coll. Krebsio D. Präpos. cet. 142, ήλαυνεν ἀνὰ πράτος Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 39 10—12 Propter hiatum καὶ εἰς (ν. BW Fleckeis. annal. 1889, 680 s.) et propter vocabulum ἐξηρήκεσαν, pro quo Hu proponit ἐξηρήκεσαν, fragm. 64 induxit BW. Cf. ad p. 513, 1 14 ἐς Suid., corr. Di αὐτοὺς Bernhardyus 15 τῶν ἐχθρῶν del. Küster 16 παρέλειπε Ca 1023 17 ν. ad 28, 11, 3 21 Σπιπίωνος] de Scipione maiore cogitat Sch

- 68 (127). Πάρθος] πόλις Ἰλλυρική. ᾿Απολλόδωρος ἐν χρονικῶν * * * λέγεται δὲ καὶ ἀρςενικῶς, ὡς Πολύβιος.
- 69 (133). Πλαδαρόν] καὶ αὖθις Πολύβιος τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν, τὸ δὲ δόρυ ε πλαδαρὸν εἶναι.
- 70 (187). Πρᾶξις] Πολύβιος μετὰ τῶν ἐν τῆ πατρίδι φίλων τρίτον πρᾶξιν κατασκευασαμένου καὶ προσενεγκόντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον.
- 71 (140). Πρόθεσις] Πολύβιος $\mathring{\eta}$ ν δὲ τοίς \mathring{P} ω- 10 μαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι.
- 72 (5). Προσανέχων] Πολύβιος δ δὲ πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αλγυπτίων ἐπαριείαις.
- 73 (154). ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Ο ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ ΒΕΡΕΝΙΚΗ] καὶ ὁ τῆς Αἰγύπτου δὲ βαςιλεὺς 15 δεύτερος, ὁ Φιλάδελφος ἐπίκλην, ἐκδοὺς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Βερενίκην ἀντιόχψ τῷ Cυρίας βαςιλεῖ ἐν ἐπιμελεία εἶχε πέμπειν αὐτῆ τὸ ἀπὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἵνα μόνου τούτου τοῦ ποταμοῦ ἡ παῖς πίνη, ἱςτορεῖ Πολύβιος. Athen. 2 p. 45 c.
- 74 (155). 'Ραβδοῦχοι] Πολύβιος' παρῆν φαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.
- 75 (193). Σιτομετφεῖν] Πολύβιος δ δὲ Φίλιππος διαδούς ὅτι μέλλει σιτομετφεῖν ἐκήφυξεν, ὅσοι μὴ πλεῖον

^{2 * * *]} lac. indicat Meinekius 6 κλαδαρόν Küster coll. 6, 25, 5 Sch, sed v. Bernhardyum ad h. l. 7—9 'Ex nescio qua parte belli Annibalici ductum' Sch; si sermo fit de Tarento Romanis prodito, pro τρίτον legendum esse videtur τοῦ Ταραντίνον (scil. 'Ηρακλείδου) Β W, κρύβδην Hu 13 ἐπαρχίως Suid., corr. Ca 1024 14 Fragm. 73 Phylarcho tribuit Wilamowitzius 19 τοῦ ποταμοῦ inducit Kaibelius 21 v. ad 29, 20, 1

έχουσι τριάκουθ' ήμερῶν σίτου, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν.

76 (166). ΣΚΙΠΊΩΝ Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ] Cκιπίων γοῦν, ὁ ᾿Αφρικανὸς ἐπίκλην, ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγεκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βαςιλείας, ἵνα τοῖς προσήκουςιν ἐγχειρισθῶςιν, πέντε μόνους (συν)επήγετο οἰκέτας, ὡς ἱςτορεῖ Πολύβιος καὶ Ποςειδώνιος (FHG III 255). καὶ ἐνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἐπέςτειλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον ἀντ᾽ ἐκείτο νου πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Athen. 6 p. 273 a.

77 (172). Συντάξας] Πολύβιος συντάξας έλαύνειν κατά σπουδήν δσον έχει δυνάμεως.

 $78\,(173)$. Σύνταξις] Πολύβιος ταῦτ' ἐν ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώπαμεν.

15 79 (174). Συστήσας] Πολύβιος τοῦτον ἐξαπέστειλε συστήσας ἱππεῖς πεντακοσίους δυναμένους ἐπιπονείν.

80 (179). Σωματοποιήσαι] Καὶ αὐθις Πολύβιος ὁ δ' ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν έμηχανᾶτο, δι' οὖ τὰ τῶν ἐχθοῶν σωματοποιήσει, τοῖς δὲ σφετέροις πρά-20 γμασι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους.

81 (181). Τελεσιουργήσας Πολύβιος περί τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν.

82 (182). Τύλα] Πολύβιος τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίαν παρεχούσης διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν 25 αὐτῆ τοῖς τύλοις (τοῖς) κρατ(υν)οῦσι τὴν σύριγγα τὴν προσαγομένην * * *

¹ τριάκοντα Suid., corr. BW 2 αύτον Suid., corr. BW
3—10 'De Minori Africano h. l. agi satis certum est' Sch; v.
BW I 95 ann. 1 7 ἐπήγετο Athen. cod. A, corr. Kaibelius
13 ταῦτα Suid., corr. BW 16 ἐπιπονεῖν] ἔτι πονεῖν vulgo
post Sch, scripturam traditam restituit BW 18 δὲ Suid.,
corr. BW 25 τοῖς add. BW auctore Bernhardyo κρατοῦσι

83 (184). Τύχη] Πολύβιος εί χρη τύχην λέγειν έπι των τοιούτων ποτέ μέν γὰρ αὕτη μέν κενως κληρονομεί τοιαύτην φήμην, αἴτιοι δ' εἰσὶν οι χειρίζοντες τὰς πράξεις τῷ ταις αὐταις ἐπιτρέχειν σεμνότητα και μέγεθος, ποτὲ δὲ τοὐναντίον.

[83^b. Τύχη] οἱ δὲ Χριστιανοὶ Θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. καὶ Πολύβιός φησι.]

84 (186). 'Υρτακός] ἡ καὶ Ύρτακῖνος, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ύρτακῖνος. Πολύβιος δὲ τὸ θηλυκὸν Ύρτακίνη ἀπὸ τοῦ Ύρτακῖνος ἐθνικοῦ. Steph. Byz.

85 (190). Φίλιπποι] πόλις Μακεδονίας ... δ πολίτης Φιλιππεύς, Φιλιππηνδς δὲ παρὰ Πολυβίψ. Steph. Byz.

86 (196). Φρεατοτύπανα] φρεατοτύπανα δρηανά τινα παρὰ Πολυβίψ. Hesych.

87 (197). Φυλάκια] καὶ Πολύβιός φηςιν ὁ δὲ κατ- 16 έσχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια, πεντή-κοντα πόδας ἀλλήλων διεστῶτα.

88 (199). Χορηγία] καὶ Πολύβιος: μὴ οἶον κατὰ δάλατταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις μηδ' ἐφ' ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν ταῖς το πήραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια.

89 (200). Ψυχαγωγεί] φηςὶ Πολύβιος οὖτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες τὰς δυνάμεις.

Suid., corr. BW vertens: cum rupes illis multum negotii facesseret, quod in ea facienda essent foramina fulcris, quae cuniculum adactum redderent firmum

² ποτὲ μὲν BW pro μήποτε 3 Suid. v. τῷ νῦν λόγω: αἰτιοι δ' εἰσὶν — 5 τοὐναντίον 4 τοῦ ταῖς μὲν αὐτὴν ἐπιφέρειν vel ἐπιθεῖναι Hu 6. 7 'Videtur locus Polybianus de fortuna humana, quem supra [fragm. 83] proposuit, indicari' Bernhardyus 13 Hoc vocabulo usum esse Polybium 9, 43, ubi dixit de arvis ex Euphrate irrigari solitis, coni. Sch 17 ἀλλήλων διεστὰτα BW pro διεστὰτα ἀλλήλων 18 καὶ χορήγιον Πολύβιος Sch V 102 et opusc. Π 215 20 μηδ' ἐφ' BW pro μηδὲ ἐπὶ

83—97. 527

B. FRAGMENTA AB IIS VIRIS DOCTIS POLYBIO ATTRIBUTA, QUORUM NOMINA SUNT ADIUNCTA.

- [90. Άβλεπτήματι] δ δὲ φέρων ἐπαφτέρει τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀβλεπτήματα, τὰ δὲ τῶν λογικωτέρων αὐτὸν ἡνία. Ca 1027.
- 91 (194). Καὶ άβλεπτοῦντες. Οἱ δὲ άβλεπτοῦντες καὶ αἰδούμενοι ἀντοφθαλμεῖν πρὸς τὸν Φίλιππον ἐβοήθουν. Ca 1027.]
- 5 92 (1). 'Αβουλεί] δ δ' οὐ σφόδρα στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης ἀβουλότατα διεπράξατο. Ca 1027.
- 93 (2). Άγριότης] θαυμαστή γάρ τις κίνησις, ώς ξοικε, τάνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. Toupius emend. in Suid. cet. Oxon. 1790 I 18.
- 10 [94. Άγωνιῶ] ἠγωνία δὲ τοὺς στρατιώτας μὴ ἐπιλείπη τὰ ὁψώνια. Sch.]
 - 95 (3). Άδικοδοξία] δ δὲ στρατηγὸς οὐ δυνάμενος ἐνεγκεῖν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων. Va 212.
- 96 (159). Άκέραιος] οὐ δυνάμενος δὲ πείθειν έξ 15 ἀκεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπραγίαν τοῦ προειρημένου βασιλέως ἡναγκάσθη πεντακόσια τάλαντα προτεῖναι. καὶ δὴ συγκατέθετο βοηθήσειν δ Σέλευκος. Ur 260.
- 97 (8). 'Απόλουθον] ἀπόλουθον ἀπέβη τὸ τέλος ταῖς προτέραις ἐνεργείαις. Sch.

¹ Fragm. 90 del. Sch 3 Fragm. 91 a Polybio abiudicat Di IV 150 5 Fragm. 92 non esse Polybii, qui verbo διαπράξασθαι non utatur nisi in bonam partem, censet Di l. c. δ' BW pro δ\(\text{\$\varphi}\) 7 κίνησις in locum pristinae lectionis άγριότης successisse censet Bernhardyus l. c. 10 Fragm. 94 induct Di l. c. ἐκιλίποι coni. Bernhardyus 14 De fragmenti 96 auctoritate dubitat Sch

[98 (11). Άλάστως] ὁ δὲ ἔγραφε πικοῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους, εὶ οὕτως αἰσχοῶς προήσονται τοὺς τόπους, μηδὲν παθόντες ἡ ἰδόντες κακόν. Ca 1027.]

99 (157). 'Αμυνόμενοι] οι γὰρ 'Ρωμαῖοι οὐ τὴν τυχοῦσαν πρόνοιαν ἐποιοῦντο τοῦ μὴ κατάρχοντες ε φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, μηδ' ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, ἀλλ' ἀελ δοκεῖν ἀμυνόμενοι καλ κατ' ἀνάγκην ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους. Ur 255.

100 (14). Αναδέξασθαι] ποιν ἀναδέξασθαι τοὺς 10 έσκεδασμένους ἐν ταῖς προνομαίς. Ca 1018.

 $101\,(15)$. ἀναδέχεσθαι τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων. $Di~{
m IV}~161$.

102 (16). 'Αναδρομή] 'ἀναδρομή γίγνοιτο κοὐ σφαλούμεθα.' δεῖ πρόχειρον ἔχειν ἀεὶ τὸν στίχον τοῦτον. 15 τοῦτο μὴ ποιήσας Λεύκιος δ 'Ρωμαῖος μεγάλως ἐσφάλη. οὕτω παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων (τῶν) ἡγουμένων ἀκρισία. ἱκανὰ τῶν τοιούτων ὑποδείγματα τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἡ τε Πύρρου τοῦ τῶν 'Ηπειρω:ῶν βασιλέως βία καὶ πάροδος εἰς "Λργος ἡ τε 20 Λυσιμάχου στρατεία διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ Λρομιχαίτην τὸν βασιλέα τῶν 'Οδρυσῶν. καὶ πολλὰ δὴ τούτοις ἕτερα παραπλήσια. Ur 253.

103 (17). 'Αναζυγαίς οι δε 'Ρωμαίοι των γεγονό-

¹ Quae apud Suidam sunt v. ἀκραιφνής, ab Ursino 260 s. non recte tribui Polybio exponit Di IV 173 Fragm. 98 inducit BW 4 Fragm. 99 ab Ursino p. 255 Polybio assignatum ex iis reliquiis, quas servavit Suidas v. ἀμυνόμενοι, ἀναιρεθείς, ἐμβαίνειν, πέλας, composuit Va 206; v. ad 36, 2, 1 14 (κᾶν) ἀναδρομή Di IV 162 κού] κεί Ηυ σφαλλόμεθα Suid., σφαλοίμεθα Portus, corr. BW 18 τῶν ἡγουμένων Sch pro ἀγομένων 20 βιαία πάροδος coni. Bernhardyus, βίαιος πάροδος BW 21 στρατιὰ Suid., corr. Portus

των οὐδὲν δλως εἰδότες περὶ ἀναζυγὴν ἐγένοντο. Va 212.

104. 'Ανακαλούμενος] δ δ' ἐσπούδαζεν ἀνακαλεϊσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας ἐκ τοῦ γεγονότος ἐλαττώματος. Steph. thes. ling. graec. I 2 p. 395 D.

[105. Ανάλημμα] κατανοήσας τὸ βάρος τῶν ἀναλημμάτων και ὡς ἀδύνατόν ἐστι σαλεῦσαι τὰ τείχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν. Unus Va 212.]

[106. Άνασείειν] ὁ δὲ τοὺς Συρακοσίους ἀνασείων καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκαταστήσειν ἐπαγγειλάμενος. Va 212.]

107 (18). 'Αναταθείς] οίς δ' άναταθείς και τὸν έξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας.

107^b (19). ἀνατατικῶς κελεύων. Ca 1018.

15 108 (20). 'Ανατάσεις] τὰ μὲν φιλάνθοωπα παρεσιώπων, τὰς δ' ἀνατάσεις ἕλεγον. Ca 1018.

109. 'Ανατεινάμενος] δ δὲ βασιλεὺς πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινάμενος οὐδὲν ἔδρασεν. Valckenarius.

110 (102). Ανδρωνίτις] v. ad 35, 2, 2.

111 (35). Ανεδέχετο] ὁ δ' ἀνεδέχετο την 'Ασδρού-βου παρουσίαν. Va 212.

112 (32). δ δὲ τούτοις πιστεύων ἀνεδέχετο τὸν πρὸς ἀριαράθην πόλεμον. Va 212.

25 113 (21). 'Ανεδίδου] ό δε συναθροίσας τους φίλους ἀνεδίδου διαβούλιον τί δέον εξη πράττειν. Ur 261.

³ δ' BW pro δὲ 10 Fragm. 106 haustum esse e Diod.
14, 10, 3 perspexit Gaisfordius 12 Suid. v. ἐπικρεμάσας: οἶς δ' ἄμα ἀναταθεὶς—13 ἐπικρεμάσας 12 δ' BW e posteriore Suidae loco 16 post ἀνατάσεις del. καὶ ἀπειλήσεις Bernhardyus 21. 530, 6 δ' BW pro δὲ 23 v. ad 23, 18, 5

- 114. 'Ανεπιστάτητον] οὐκ ἄξιον ἀνεπιστάτως παρα-δραμεῖν περί τῶν τοιούτων. Va 212.
- 115 (201). 'Απεκάθητο] δ δὲ Σκιπίων ἀπεκάθητο πρός τινι πυραμίδι, θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν. Valckenarius.
- 116. Απελογίζετο] ὁ δ' εἰσελθὼν ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας, δι' ὰς πεφευγὼς είη τὸν Φίλιππον. Ca 1018.
- 117. Αποστομοῦν] προέθεντο τὰς διώρυχας ἀποστομοῦν τὰς ἐπιφανεστάτας. Jac. Gronovius.
- 118 (91). Άπὸ τοῦ κρατίστου] ἄτε πεπειθαρχηκό- 10 των Καρχηδονίων ἀπὸ τοῦ κρατίστου πᾶσι τοῖς ἐπιταττομένοις. Di IV 149.
- 119 (134). 'Αποχοησάμενος] οι δὲ περι Πόπλιον ἠπείγοντο σπεύδοντες συνάψαι καὶ συναποχρήσασθαι ταις τῶν βαρβάρων δρμαῖς. Küster.
- [120. Άπραγμάτευτον] δείσαντες οὖν τὸ ἀπραγμάτευτον, λυπρᾶς οὖσης αὐτῶν τῆς γῆς καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνψ ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Τοupius.]
- [121 (202). Βιῶνται] προδήλου δ' οὕσης τοῖς Καρχηδονίοις τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ὅτι βιῶνται διὰ τοῦ πτώματος τοῦ πτέιχους, παρεσκευάζουτο πρὸς τὴν χρείαν. Valckenarius.]
- 122 (203). ⊿είξαντες] οἱ δ' αἰφνιδίως ἐπεκθέουσι τῷ τάγματι καὶ διὰ τῆς φάραγγος δείξαντες προσπίπτουσι τοῖς 'Ρωμαίοις. Va 213.

⁸ Fragm. 117 abicit Di διώρυχας Di pro διώρυγας 14 άποχρήσασθαι Di Steph. thes. VII 1233 C, in συν latere άπεραίοις vel simile quid, vel plura excidisse suspicatur Hu 16 Fragm. 120, cuius pars v. διακλεισθέντες, exordium v. έδωδίμων servatum est, alienum esse a Polybio post Schweighaeuserum omnes consentiunt; v. ad 28, 15, 3 19 Fragm. 121 a Polybio abiudicat Di; v. ad 36, 7, 5 22 Ea quae apud Suidam sunt v. Βορίανθος non cum Ca ad Polybium esse referenda docuit Sch V74s.; item Küster Polybio haud recte tribuit ea, quae v. Γαλάται a Suida servata sunt δ' BW pro δὲ 23 διήξαντες Va, διάξαντες Toupius et Valckenarius, έξαναστάντες Hu, νήξαντες BW

[123 (42). Δεισιδαίμων] δρών δε τους στρατιώτας δεισιδαιμονούντας έπι τοις σημείοις, έφιλοτιμείτο διὰ τῆς ίδιας έπινοίας και στρατηγίας μεταθείναι τὰς τοῦ πλήθους εὐιαβείας. Va 213.]

124. Δέλεας] τοῦ δὲ προθύμως συγκαταθεμένου, δελέατος προσετίθει τἀκόλουθον, παρακαλῶν πλεῦσαι πρὸς τὸν Δημήτριον. Bernhardyus.

125 (43). Διαπεσούσης] ἔδοξεν οὖν αὐτῷ ἐπιςφαλὲς ἔχειν τι τὸ κοινωνῆςαι αὐτοῖς τῆς πράξεως καὶ διαπεσούσης καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβουλῆς. Va 213.

126 (44). ⊿ιασπεύσας] τοὺς μὲν στρατιώτας διασπεύσας, τοὺς δὲ χιλιάρχους παρακαλέσας ἄψασθαι τῆς πράξεως. Va 213.

127 (150). Διέξειν] οΰτω γὰο διέξειν τὰς χεῖρας και φροντιεῖν τοῦ μηδὲν ἀδίκημα ποιήσειν τὸν 15 Προυσίαν εἰς αὐτούς. Va 213.

128 (115). Δυσθετήσας] δ δὲ Νάβις δυσθετήσας ταῖς συνθήκαις οὐ προσέσχε τοῖς γραφείσιν. Ur 266.

129 (204). 'Εθελοντήν] τοὺς παραβόλους κινδύνους ἐθελοντήν ἀναδεδεγμένος. Tittmannus ad Zonarae lex. 20 I 625.

[130 (51). Ἐθελοντής] προσλαβών ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τοῦ στρατεύματος. Sch.] Ea petita esse e Xen. anab. 4, 1, 27 perspexit Bernhardyus.

131 (53). Ἐκκλήσεις] πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγή 26 καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν. Sch dubitanter.

¹ Fragm. 123 in suspicionem vocatum a Schweighaeusero e Diod. 15, 53, 4 esse haustum Frid. Reussius epistula ad Hultschium data docuit 5 τάκόλουθον BW pro τὸ ἀκόλουθον, v. ad 29, 17, 2 7 αὐτῷ om. Suid. cod. B, E, Med. 9 ἐπι-βολῆς coni. Sch 10 Fragm. 126 addubitat Sch 16 Fragm. 128 addubitat Sch; cf. 16, 13, 3

132 (54). Ἐκμηρυσάμενος] ὁ δ' έκμηρυσάμενος την δύναμιν έκ τῶν δυσχωριῶν κατεστρατοπέδευσε. Ca 1021.

[133 (55). Έκ συγκειμένου] τότε δὲ καὶ ἐς τάξιν τινὰ ὥςπερ ἐκ συγκειμένου κατέστησαν καὶ ἐν κόσμφ τὸν ἀγῶνα ἐποίηςαν. Ca 1021.]

[134. Ἐμβριθεστάτη] εἶλε δὲ πόλιν Ὀρτόβριγα δοκοῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν ἀνθρώπων έμβριθεστάτην εἶναι. Ur 266.]

[135. Ἐμπλασσόμενοι] οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλαςcόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς δηρίοις ἀπέθνησκον. Ca 1027.] 10

[136. 'Εμφαλκωμένοις] ἔπειτα κάλοις ἐμφαλκωμένοις ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτω ἀνήρτηςαν διὰ πήγματος. Va 2138.]

137 (58). Ἐνίεσαν] καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν. Gro 1570.

138 (131). 'Εξ αὐτῆς] έξ αὐτῆς οἱ προειρημένοι 15 βιβλιαφόρον ἔπεμπον πρὸς τὸν Περσέα, διασαφοῦντα τὸ γεγονός. Ur 266.

139 (60). καὶ αὐθιο ὁ δ' έξ αὐτῆς προῆγε βάδην τῆ πορεία χρώμενος. Sch.

[140. 'Εξέδρα] ό δὲ κατῆρχε χωμάτων, τὸ μὲν κατὰ τὴν βό- 20 ρειον ἔξέδραν, ἡ μεταξὺ τῶν δύο πυλῶν ἦν. Καὶ αὐθις: κατφκουν πλησίον τοῦ μουσείου καὶ τῆς ἔξέδρας. Va 214.]

141 (61). Έξεθεάτρισαν] οὐ μόνον έαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν. Ca 1021.

¹ δ' BW pro δὲ 3 Fragm. 133 a Pol. abiudicat BW 6 Fragm. 134 Ca 1021 ratus esse auctoris Polybio recentioris res a Claudio Marcello in Hispania gestas describentis pro Όρτόβριγα legendum putat Νερτόβριγα; v. Sch ad 35, 2, 2 9 Fragm. 135 addubitat Sch, abicit Di IV 173 11 Fragm. 136 abicit Sch ξμπεραλχωμένοις coni. Buttmannus lexil. I 246, ξμφαλχουμένοις Bernhardyus 18 δ' BW pro δὲ 20 Fragm. 140 abicit Sch 21 χατώχουν — 22 ἐξέδρας esse Diog. Laert. IV 19 perspexit Hemsterhusius 23 Eadem Suid. v. θεατρίζω; agi de Callicrate eiusque sociis, Graeciae proditoribus, suspicatur Sch 24 πάσαν om. Suid. posteriore loco

- 142 (62). Έξέστηκε] ὁ δὲ τῆ πολυχοονίω τοιβῆ τῶν πολεμικῶν οὐδ' ὅλως ἐξέστη τῶν φοενῶν. Τοupius emend. cet. Ι 181 s.
- [143. 'Εξησθενηκότας] οἱ δὲ Κελτοὶ ἰδόντες τοὺς 'Ρωμαίους 5 μάχεσθαι παρεσκευασμένους καὶ δόξαντες ἐξησθενηκότας τὰ cώματα ὑπὸ λιμοῦ τὸν τάχιστον αἰρεῖσθαι τῶν θανάτων. Küster.]
 - 144 (65). 'Εξ δμολόγου] διὰ τὰς ἐξ δμολόγου καὶ συστάδην μάχας πολλοὶ ἔπιπτον ἐξ ἀμφοτέρων. Sch.
- 145 (158). "Επαυλις] τότε μὲν οὖν ἀμφότεροι τὴν 10 ἐπαυλιν ἐπὶ τοῦ χώματος ἐποιήσαντο [οῖ τε 'Ρωμαῖοι καὶ οἱ Καρχηδόνιοι]. Ca 1027.
 - [146. Ἐπ' ἐξαγωγῆ] ἐμαστιγοῦτο ῥάβδοις, εἰτα ἐπ' ἐξαγωγῆ ἐπιπράςκετο, δειλίας και ἀποδράσεως τίμημα φερόμενος δοῦλος εἶναι. Ca in Sueton. Aug. 24.]
 - 5 147 (67). 'Επιλογισάμενος] και ἀφ' ὧν ἐνόμιζε πλεονεκτήσειν κατὰ τὴν μάχην ἐπιλογισάμενος πείθει. Ca 1027.
- 148(69). Ἐπισημήνασθαι] τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ κολάσεσιν, ὡς καὶ τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶεν, 20 ἐπισημαίνεσθαι. Ur 267.
 - 149 (70). Ἐπίστασις] τὰ δὲ τῶν πόλεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς. Ur 267.
 - $150\,(71)$. Ἐπιστροφῆς] ή σύγκλητος πλείονος έπιστροφῆς εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσαντες. Sch.
- 25 151 (100). Ἐπιτροπή] ὁ δὲ Λεύπιος προχειριζόμε-

¹ Fragm. 142 addubitat Sch, v. ad 21, 6, 7 4 Fragm. 143 addubitat Sch, abicit Be 7. 8 'τὰς ἐξ ὁμολόγου καὶ συστάθην μάχας: Pol. 11, 32, 7' Toupius 9 Fragm. 145 ad Pol. 38, 19 refert Sch V 50 10 οι τε—11 Καρχηδόνιοι inducit BW 15—17 Fragm. 147 addubitat Sch 15 ἀφ' Di IV 165 pro ἐφ' coll. 6, 56, 2 16 ἀπολογισάμενος Sch lex. 255 19 παρασδείγματ' coni. Hu 25—534, 2 Fragm. 151 addubitat Sch 25. 534, 1 προχ. διαπ. videntur Hultschio esse epitomatoris

νος διαπέμπεςθαι πρός τους Λαπατηνους και λαλείν υπέρ έπιτροπης, ἀπαράσκευος ην είς το μέλλον. Ur 267.

152 (72). Ἐπιφοραῖς] οἱ δὲ πεισθέντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων ἀπέθανον γενναίως. Ca 1027.

153 (73). Ἐπραξικόπει] ὁ δ' ἐπραξικόπει τὴν πόλιν, έκ πολλοῦ κατασκευαζόμενος ἐν αὐτῆ προδότας. Ur 267.

154 (74). Έρμα] παρεκόμιζε ναῦς φορτηγούς, ἃς ερματος γεμούσας ἐπενόει βυθίσας κατὰ τὸν τοῦ λιμένος ἐππλουν ἀποκλείειν τοὺς πολεμίους καθόλου τῆς 10 θαλάττης. Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 48; v. ad 21, 7, 7.

155 (75). Εὐδοκεῖν] δ δ' ἔφη εὐδοκεῖν, τοῖς λεγομένοις, εὶ λάβοι πίστεις. Sch.

156 (78). Εὐκαιφείν] ὁ δ' ἐκάλει τῶν πολιτῶν τοὺς 15 δοκοῦντας εὐκαιφείν τοῖς βίοις. Va 214.

[157 (105). Εύπερίοπτον] ήσθάνετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην, εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας οἱ ἐπαναστάντες πρατήσειαν. Ca 1022.]

 $158\,(106)$. Εὐχει ϱ ία] οἱ δὲ Μακεδόνες ταῖς εὐχει- 20 ϱ ίαις πολὺ πε ϱ ίῆσαν. Hu.

[159. Εύψυχία] καθάπες γὰς ἐπὶ τῆς Ἐπαμινώνδου καὶ Πελοπίδου καὶ Βρασίδου καὶ Κλεομβρότου τελευτῆς καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ τελευτᾶν εύψυχίαν ἀδυνατοῦσιν οὶ συγγραφείς ἀξίους εὐρίσκειν λόγους τῆς προκαθηγου- 25 μένης τῶν ἀνδρῶν ἐννοίας. Va 214.]

[160 (81). "Εφεδρος] ἔφεδροι γίνονται τοῖς καιοοῖς καὶ έτοίμως διάκεινται πρὸς τὸ πάλιν ἀντοφθαλμεῖν τούτοις. Ur 268.]

³⁻⁵ Fragm. 152 addubitat Sch 6. 13. 15 8' BW pro 32 17 Fragm. 157 a Schweighaeusero iam addubitatum inducit BW Beitr. 11, v. ad 22, 6, 7 22 Fragm. 159 ad orationem cuiusdam sophistae rettulit Sch 27 Fragm. 160 inducit BW

- 161 (82). Ἐφέσεις] ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσατο πρὸς τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν. Va 215.
- 5 162 (185). 'Ημιολίαις] ταχὸ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμίσας ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβείν τὴν τῶν 'Αχαιῶν σύνοδον. Va 215.
- 162*(83). 'Ηρμόσαντο] οἱ δ' ἡρμόσαντο πρὸς τὴν βούλησιν καὶ συνέθεντο δέκα τάλαντα δώσειν. Ca 1022.
- 10 [162b. Θωράκιον] ὅτι Αννίβας, ὁ Καρχηδονίων στρατηγός, φέρων τῶν ἐλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς τῶν θηρίων οἰκιδίοις ἐπὶ πλεῖστον ὕψος τοὺς κλάθους ἀποκόπτων ἀσφαλῆ καὶ ἑραδίαν τὴν ὁδοιπορίαν κατεσκεύαζε. Henr. Stephanus thes. ling. graec. IV 474 D.]
- 15 163 (95). "Ιδιον] ἴδιον ἔχουσιν οἱ Κελτίβηρες κατὰ τὸν πόλεμον. Φεωροῦντες γὰρ τοὺς παρ' αὐτῶν πεζοὺς πιεζομένους, παρακαταβάντες ἀπολείπουσι τοὺς ἵππους έστῶτας ἐν τάξει· ἄκροις γὰρ τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πατταλίσκους μικροὺς ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους ἐπιμελῶς πήξαντες πειθαρχεῖν διδάσκουσι τοὺς ἵππους ἐν τάξει, μέχρις ἀνακάμψαντες ἀνασπάσωσι τοὺς παττάλους. Va 206.
- 164 (85). Ίμείρω] τὸ ἱμείρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωείν τῆς μεγίστης ἀγεννίας ἐστὶ σημείον καὶ κακίας. 25 Toupius emend. cet. II 349.

¹ Fragm. 161 addubitat Sch 5 Eadem Suid. v. ὑπερισθμίσας; 'videtur agi de Philippo rege' Sch 8 δ' BW pro δὲ 10 Fragm. 162 abicit Sch 15 Eadem partim Suid. v. Κελτίβηρες 16 αὐτῶν Suid. cod. Β, V, Ε, quod optarat Sch, αὐτῶν Hu, αὐτοῖς vulgo apud Suidam, αὐτοῖς Be 19 πασσαλίσανος Suid., corr. Di IV 166 19. 20 ἔχοντες προσηρτ. τούτους Suid. v. Κελτίβηρες, ἀπηρτημότες v. ἔδιον 21 μέχρι ᾶν (cum hiatu) Di l. c., sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 121 24 ἀγενείας vel ἀγεννείας Suid. codices, corr. Hu, v. ad 28, 21, 5

165 (87). 'Ισολογία] διαψευσθείς δὲ τῆς πρίσεως ἐν οὐδενὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἰσολογίαν ἔξειν οὐδέποτε πρὸς τὸ συνέδριον * * * Toupius emend. cet. I 276.

[166. Καθήρηντο] οἱ δὲ πλέονες καθήρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ τοσοῦτον, ὧστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέας ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφίσταντο. Ca 1027.]

167 (89). Καθιγμένος] ὁ δὲ βασιλεὺς καθιγμένος καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν. Ca 1027.

168 (107). Καταβολή] τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ μεταβολῆς συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, εὐθέως ἐκκλίναντες ἔφευγον. Va 215.

 $168^{\rm b}(92)$. ἐχ καταβολῆς πευτήκοντα ναῦς ναυπηγήσασθαι, πευτήκοντα δὲ (τῶν) ὑπαρχουσῶν καθέλκειν 15 ἐχ τῶν νεωρίων. $Ca~1022\,{\rm s}$.

169 (79). Καταμέμφομαι] πολλά τὸν βασιλέα [Εὐμένη] καταμεμψάμενοι. Va~216.

170 (94). Καταταχούμενοι] καταταχούμενοι δ' ύπὸ τοῦ καιροῦ ἠναγκάςθηςαν ὑπομένειν τὸν ἐπίπλουν. 20 Ca 1028.

171 (183). Κατατρίψειν] οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τον ἐν Τυρρηνία πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκεὶ πόλεων πραγματεύεσθαι, δεδοικότι μὴ κατατρίψειεν ᾶπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον, οὐ πολὺν 15 ὅντα, περι τας ἐλαττους ἀσχολούμενος πράξεις. Va 216.

¹ Fragm. 165 addubitat Sch 5 Fragm. 166 addubitat Sch, reicit Di 11 μεταβολής Sch pro καταβολής 15 τῶν add. Sch καθέλειν Sch pro κατελθεῖν 17 Εὐμένη inducit BW 19 δ' BW pro δὲ 20 τῶν καιρῶν coni. Di IV 167 κατηναγκάσθησαν BW 22 Fragm. 171 Sch addubitat, quod Polybius soleat μὴ post timendi verbum cum coniunctivo coniungere; sed v. 4, 71, 6. 5, 20, 3 24 ἐκεῖ Va pro ἐκείνη

- 172 (152). Κατεξαναστάντες] διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος παρητήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥόδον συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας. Va 216.
- 5 [173. Κατεριθευομένου] τὸ δ' ἐναντίον κατεριθευομένου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χώρας ἀπεχομένου καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις, κατολιγωρήσαντες τῆς ἑαντῶν ἀσφαλείας. Va 216.]
- 174 (135). Κατέσχον] δ δὲ Πόπλιος κατέσχε τῆς 10 Αlτωλίας εἰς Ναύπακτον. Ur 269.
 - 175 (128). Κατευδοχήσας | v. 21, 33, 2.
 - 176. Κατηργηκέναι] του δε καθήμενου περί τὰ Τύανα κατηργηκέναι καὶ καταπροϊεσθαι τοὺς καιρούς. Va 216.
- 15 177 (97). Κοίτη] δ δὲ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι κοιταίους. Küster.
 - 178 (102). Κωμάσαι] ν. 35, 2, 2.
 - 179 (96). Μάχαιρα] οἱ Κελτίβηρες τῆ κατασκευῆ τῶν μαχαιρῶν πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων καὶ γὰρ

¹ Fragm. 172 addubitant Sch et Di, quod Polybius nusquam adhibeat κατεξανίστασθαι, Diodori genus dicendi magis redolens. Philippo Thasum invadente (15, 24) poposcisse Thasios a magistratibus suis, ut ad Rhodios mitterent legatos, qui opem ab illis contra regem peterent, suspicatur Sch; ad annum 199 i. e. Polybii librum XVII. hoc fragmentum refert Gelder Gesch. d. alt. Rhodier Hag. 1900, 127, ann. 3, sed liber XVII. Polybii Suidae auctorum temporibus non iam superfuisse videtur 5 Fragm. 173 reicit Sch 9 'Agebatur fortasse de P. Sulpicio Galba, cui ex consulatu Macedonia provincia obtigit, quae ei deinde per aliquot annos continuos prorogata est (Liv. 26, 22, 1; 28. 9. 27, 30, 2). Classem autem Romanam per illa tempora Naupacti stationem habuisse ex eodem Liv. 27, 31, 3 discimus' Sch 12 Fragm. 176 reicit Di προείσθαι Hu 1391 auctore Sch, qui tamen errore scripsit προέσθαι 15 'Fragm. 177 consarcinatum putavit Küster ex Pol. 5, 17, 9; sed potuit alio loco in libro hodie deperdito his ipsis verbis uti Polybius' Sch

κέντημα πρακτικόν καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην έξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν. ἡ καὶ 'Ρωμαῖοι τὰς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας ἐκ τῶν κατ' 'Αννίβαν μετέλαβον τὰς
τῶν 'Ιβήρων. καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην s
ἐπιμέλειαν 'οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι. Lipsius de
mil. Rom. lib. III, dial. 3 p. 115.

180 (103). Μεγαλεΐον] οἱ δὲ τῷ Μάγωνι προσπολεμοῦντες τῶν Λιγυστίνων πρᾶξαι μὲν δλοσχερές τι καὶ μεγαλεῖον οὐχ οἶοί τ' ἦσαν. Va 216.

181 (137). Μεγαλομερῶς] τὸν δὲ Πόπλιον καὶ τὸν Γάιον ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς. Toupius emend. cet. I 400.

182 (110). Μεθοδικώς] πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικώς περὶ τῶν τάξεων ἐπωπτευκώς, εἰ καί τις ἕτε- 15 ρος τῶν καθ' ἡμᾶς. Ur 269.

183. Μεσιτεύειν] τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύπρφ συνετάξαντο, παρ' οἶς ἂν αὐτοῖς εὐδοκηθῆ. Ge 78 ann. 1.

184 (205). Μεσολαβηθείς] τὸν δ' υἰὸν ἔπεισεν, εί 20 τύχοι μεσολαβηθείς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπυωμένης, έξευνγκειν τὸν κατὰ 'Ρωμαίων πόλεμον. Hemsterhusius.

185 (118). Νουνεχῶς] νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς. Toupius emend. cet. I 419.

² μεφοῖν Lipsius l. c. pro χεφοῖν coll. 6, 23, 7 8 Si Schweighaeuser recte coniecerit fragmentum 180 pertinere ad pugnam Magonis a Liv. 30, 18 descriptam, libro XIV. fuerit attribuendum; sed rectius fortasse comparari posse Liv. 28, 46, 8ss. mecum communicavit Otto Meltzer 14 Fragm. 17 μεσιτεύειν] v. 29, 8, 7 18 αὐτοῖς Portus pro αὐτὸς 20—22 Ea intellegenda esse de Philippo, Macedoniae rege, filioque eius Perseo censet Hemsterhusius; Diodori verba esse videntur Hultschio 20 δ' BW pro δὲ

186 (119). 'Ορθη] τὰ ἔθνη τῆς 'Ιβηρίας ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθιστάμενα. Ca 1023.

187 (153). "Όττα] δ δὲ τὸ μέλλον ἐμφοόνως δττευσάμενος εἰς ἔννοιαν ἡλθε τὴν φοουρὰν ἀποτρίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου. Va 216 s.

188 (120). "Όχλου] οὕτ' ἐξετάσαι τὸν ἄνθρωπον οἶόν τ' ἡν ἀκριβῶς, ἀσθενεία σώματος ὀχλούμενον, οὕτ' ἐρωτῶν εὐλαβεία τοῦ ὀχλώδους. Ca 1023.

189 (123). Παραβάλλεσθαι] λοιπὸν ἡν παραβάλλε-10 σθαι καὶ τολμᾶν. Sch.

190 (124). Παράθεσις] βουλόμενος δ' έκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ῆς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει. Va 217.

15 191 (206). Παράτοπον] παρά τόπον δρμίσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς δαλάττης. Ηυ.

192 (126). Παρεκστῆναι σόστε καὶ τοὺς ἐν τῷ τυνεδρίψ ἀχανεῖς γενέσθαι καὶ παρεκστῆναι ταῖς δια- 20 νοίαις, συμπάσχοντας τῷ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνία. Ur (v. Sch VIII 1,48).

193 (160). Παρῶναι] ὁ δ' ἔπλει παράπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας ἡκον γὰρ 'Poδίοις εἰς συμμαχίαν. Va 217.

⁶⁻⁸ Fragm. 188 addubitat Sch 6.8 οὖτ' BW pro οὖτε 7 οἰον τ' BW pro οἰον τε 8 οὖτε ἐξωτᾶν cet. in suspicionem vocat Hu, qui insuper πλήθους conicit pro ὀχλώσους 11-14 Ea ad Hannibalem pertinere putat Sch 12 ποιεῖσθαι Va 15 παφὰ τόπον Hu pro παφάτοπον 18-21 Eadem partim Suid. ν. ἀχληφούντων et ὑπερωθυνία; ad librum XXXVI. refert Ni Rhein. Mus. 1871, 276 praeeunte Campio 1661 ann. 1 19 συνεθρίω (πάντας) ἀχανεῖς BW 22 παφῶναι nominativum Suidas videtur ex accusativo παφ

194. Πειθανάγκη] ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις. Sch lex. 459.

[195 (163). Πειράζειν] Σκιπίων ό 'Ρωμαΐος συνεβούλευσεν ούτως ἢ μὴ πειράζειν ἢ ούτως ὥςτε ἐκ παντός τρόπου τέλος 5 ἐπιθείναι τῷ πράξει. τὸ γὰρ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν ᾶμα μὲν ἐπισφαλές, ᾶμα δ' εὐκαταφρόνητον γενέσθαι ποιεί παντελῶς. Ca 1026.]

196 (207). Περίζωμα] γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασιν. Τουpius.

197 (129). Περικεκλασμένος] ἐνέδραν είχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις και δυσθεωρήτοις. Toupius emend. cet. II 53.

198 (130). Περικοπή] ατε μηδεμίαν έχούσης πραγματικήν έμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν. Ca 1023. 15

199. δ δὲ προῆγε ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας. Ca l. c.

[200. Περιροώγος] έπὶ ὅχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιροώγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον ἰκανὸν φυλάττεσθαι τοσαίτη στρατιᾶ. Sch; ea esse sumpta e Dionys. Hal. Ant. Rom. 20 9, 15, 4 docuit Toupius emend. cet. III 159.]

201. Πνεύσας] ὁ δὲ νέος ὢν καὶ φιλόνικος πολὺς ἐπέπνει BW.

ῶνας sibi finxisse pro πάρωνες (v. Lobeckium ad Soph. Ai. 172)
 vel παρῶνες 22--24 Ea ad Eudamum praefectum classis Rhodiae
 referunt Sch et Ullrichius de Pol. font. Rhod. cet. 48 coll. Liv.
 37, 22ss. 22 δ' BW pro δὲ παράπλους Sch pro παγόπλους

⁴ Fragm. 195 inducit BW ο Ρωμαΐος Polybii non esse perspexit Di 5 οῦτως prius del. Bernhardyus ἢ οῦτως] v. BW Fleckeis. annal. 1890, 835 ss. 6 πειράζειν del. Bernhardyus, tuetur Sch. λίθον προσκόπτειν Ca, λίθον πταίειν vel προσκρούειν coni. Sch. 7 ποιείν ccni. Bernhardyus 9 Fragm. 196 ad 6, 25, 3 refert Sch VI 355 11 Fragm. 197 addubitat Sch 14 Fragm. 198 addubitat Sch 16 Fragm. 199 vulgo reicitur post Be 22 φιλόνικος BW pro φιλόνεικος, v. ad 21, 20, 1 23 ἐπέπνει] v. 21, 31, 13

- 202 (141). ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνεληλαμένων καὶ μαχομένων ἐκ διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις, παραστὰς ἐκ τῶν ὅπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην πατ(άξας ἀπ)έσφαξε. Toupius emend. cet. II 85.
- 5 203 (138). Πραγματικώτατον] ο δή καλ πραγματικώτατον γεγονέναι το διαβούλιον. Hemsterhusius.
 - 204 (139). καὶ αὐθις τοῦτο δ' ἐποίει νουνεχῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς. Hemsterhusius.
- 205 (151). Προπεπωκότες] προπεπωκέναι δὲ παρὰ 10 τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσία. Va 217.
 - 206 (142). Ποοσαναταθείς] δ δὲ βραχέα προσαναταθείς κατένευσε ποιήσειν. Toupius emend. cet. II 108.
- 207 (143). Ποοσανατεινόμενος] τὰ μὲν παρακαλῶν, 15 τὰ δὲ προσανατεινόμενος Sch.
 - 208 (144). Προσαστειασάμενος] δ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν καί τι προσαστειασάμενος τοιοῦτον
 - αλελ δ' όπλοτέρων ανδρών φρένες ήερέθονται. Va 217.
- 209 (145). Προσδέξασθαι] προσδέξασθαι δέ, τὸ δὴ 20 λεγόμενον, εἰς τοὺς πλευράς τοὺς πολεμίους. Ur 270.
 - 210 (146). Προσεπιμετρών] προσεπιμετρών ἀεὶ τώ

¹ Fragm. 202 addubitat Sch προσπνεύματι ex duodus nominidus conflatum esse coni. Bernhardyus, πνεύματι Di, ξτι δὲ τούτων ὅσπερ πνεύματι Hu συνεληλαμένων Bernhardyus pro συνηλαμένων 2 διάφσεως Τουρίus, sed ν. Sch VII 359 s. παραστὰς Τουρίus pro παρὰ τὰς 3 πατάξας ἀπέσφαξε BW pro παρέσφαξε, ἀπέσφαξε Di 5 δ δὴ καὶ βόσει add. Bernhardyus, pro δ δὴ καὶ reponit Hu 7 δ' BW pro δὲ 8 Εα quae apud Suidam sunt ν. προέσθαι, Polybio tribuit Va 217 9 Fragm. 205 addubitat Sch 16 Fragm. 208 addubitat Sch 17 προσαστεϊσάμενος H. Stephanus thes. s. ν. 18 Hom. II. 3,108 20 εἰς Suid. cod. A, B, V, E, πρὸς vulgo 21 Fragm. 210 addubitat Sch

δεομένω πρός το παρά πάντων ομολογουμένως γίνεσαι την έπὶ τούτοις χάριν. Va 217.

211 (147). Προσηφεικότος] ὁ δὲ κατεσκεύασε στοάς, καὶ διὰ τούτων προσηφεικότος τῷ τείχει τὰς κριοφόρους μηχανάς * * * Ca 1028.

212 (148). Προσκήνιον] ή δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας. Ca 1028.

213 (136). Προσταστία] δ δ' έξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας. Ur 270.

214 (149). Πρόστιμα] οἱ δ' ἔδωκαν τῷ βασιλεὶ πεντήκοντα τάλαντα πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας. Ur 271.

[215. Ποωτόπειοος] v. ad 29, 18 extr.]

[216. Πυρσουρίδας] ότι Περσεύς ό Μακεδών κατά πάσαν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρςουρίδας, διὰ τούτων όξέως 15 έμάνθανε τὰ πανταχή γινόμενα. Va 207.]

217 (208). Σαμβύκαι] οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐπερείδοντας (ἐπ. Sch pro ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων) ἐπὶ τὸ τεῖτος τὰς (τὰς Portus pro τοὺς) σαμβύκας. Sch opusc. II 187. 20

218 (195). Σῖτα] ὅτι Φιλοποίμην μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν, ποτὲ δὲ τὰ δύο τέτταρα. Va 209.

⁴ προσηρεικότες (προσηρηκότες habet Suid. cod. *V) coni. Sch 6 De fragm. 212 v. Alb. Muellerum Philol. Suppl. VII (1899), 41s. 9. 11 δ' BW pro δ\(\text{t}\) 14—16 'Non videtur esse Polybii..; nusquam apud Polybium, qui tamen saepe de πυρσοῖς verba facit, et vix apud alium quemquam antiquum scriptorem occurrit vocabulum πυρσουρίδες' Sch 17 Fragm. 217 comparatum cum App. Pun. 125 referri posse ad librum XXXVI. mecum communicavit Otto Meltzer 21—24 Na 364 confert Liv. 35, 28 24 πότε nonnullae Suidae editiones, unde ὅτε Va τὰ om. Va

219. ΣΚΙΠΙΩΝ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ] τὸ δὲ Πολυβίου παράγγελμα διαφυλάττων ἐπειρᾶτο μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελθεῖν ἢ ποιήσασθαί τινα συνήθη καὶ φίλον ἀμῶς γέ πως τῶν ἐντυγχανόντων. Plut. apophth. 5 reg. cet. p. 199 F BW, v. Ur 288.

220 (167). Στειλάμενοι] όλίγοι δέ τινες δεδιότες, μή ποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι καταφανείς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χουσίον. Ur 272.

221 (132). καὶ αὖθις δ δὲ Περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν 10 στέλλεσθαι οὐ μὴν ἐδύνατο γε κρύπτειν τὸ γεγονός. Ur 272.

222 (168). Στύπη] πηγνύντες είς τὴν γῆν ὀοθὰ τὰ στύπη, ψαύοντ' ἀλλήλων, ἐν ἡμικυκλίου σχήματι. Ca 1028.

15 223 (169). Συνέθημεν] τοῦτο συνέθημεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον. Sch lex. 603.

[224. Συνεπισπεῦσαι] ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξας. Va 218.]

[225. Συνεσπειραμένοι] τό τε πυκνόν και συνεσπειραμένον το έπι ταις άνελίξες νου έξω τινός άπονοίας και τόλμης κατεφαίνετο ταραχή τε έπειχε και παρακελευσμός τοις κατ' ούρὰν τεταγμένοις, αι τε άναςτροφαι τῶν κοντοφόρων ἄλλοτε άλλαχοῦ τὰς έμβολὰς ποιούμεναι πολυςχιδή και ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον. Va 218.]

^{1—5} Plut. conviv. disp. p. 659F: τοῦ Πολυβίου Σχιπίωνι παραινοῦντος Αφρικανῷ μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελθεῖν ἢ φίλον τινὰ ποιήσασθαι τῶν πολιτῶν 6—8 Hoc fragmentum referendum putat Di ad pecuniae partem ab Nicia in mare proiectam, sed per urinatores omnem fere extractam (Liv 44, 10, 3), at v. Maur. Muellerum Fleckeis. annal 1870, 245 9—11 v. ad 29, 14, 1 12—14 Fragm. 222 addubitat Sch 13 ψαύοντ' BW pro ψαύοντα, v. Hu Philol. 1859, 307 17 Fragm. 224 in suspicionem vocat Sch, e Xenoph. Anab. 1, 5, 8 haustum esse docuit Abreschius 19 Fragm. 225 del. Sch

226 (170). Συνέχον] τὸ δὲ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων. Τοupius.

227 (171). καὶ αὐθις ἡν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν ὡς οὕτε φρουρὰν οὕθ' ὕπαρχον εἰσδέξαιντο καὶ τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἂν ε
ἐκχωρήσειαν. Τοupius.

228 (57). Συντάξας] συντάξας τοις κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἐλαίαν. Di Steph. thes. III 657 A.

229 (176). Σωματοποιήσαντες] έμου δὲ ταχέως 10 συγκαταθεμένου καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολὴν τῷ βλέπειν διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως. Ur 271.

230 (177). Σωματοποιήσαι] δ δ' έφασκε δείν μή προΐεσθαι τοὺς έχθροὺς έκ τῶν χειρῶν μηδὲ σωματο- 15 ποιείν τὴν τόλμαν αὐτῶν φυγομαχοῦντας. $Ur 271 \, \mathrm{s}$.

231 (178). δ δε βραχείας επιλαβόμενος ελπίδος εκ των πολιορκουμένων εσωματοποίει ταύτην. Ur 272.

232 (165). 'Υπερευδοχούμενοι] οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι ὑπερευδοχούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῆ τοῦ Σκιπίωνος 20 δμολογία καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων. Toupius emend. cet. II 306 s.

233 (188). Φαντασία] είδως γὰρ ὅτι φαντασία περί αὐτόν έστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ' έαυτοῦ πλείω,

⁴ οὐθ' BW pro οὕτε (ἄν) εΙσδέξαιντο Di, εΙσδεξάμενοι BW 7—9 v. ad 21, 10, 1 10 Fragm. 229 praeterit Ca, in suspicionem vocat Sch 14 δ' BW pro δὲ 19 δὲ 'Ρωμαΐοι a Suida posita esse videntur pro δ' Polybii 23—545, 2 'Ad Hannibalem haec pertinere puto, qui ađ Gortynios in Cretam cum venisset opum suarum cupidos, eos astuta fraude in errorem induxit, ut narrat Cornelius Nepos c. IX' Hemsterhusius

(ταύτην) ήρμόσατο πρός την υπόθεσιν ένδεχομένως. Ur 272.

234 (189). καὶ αὐθις οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς 5 πράξεις. Ur 272.

[285. Φρονηματισμόν] θεασάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον ἐς τὸν στρατηγόν. Va 218.]

236 (198). Φωτίζειν] οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νομίσαντες 10 ἤδη τὸν καιρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὰ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπόρρητον. Sch VII 498.

[237. Χρεωκοπείται] της παρά τοις Αίτωλοις χρεωκοπίας κατά την Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, και πάσης πόλεως είς στάσεις και ταραχάς έμπιπτούσης. Ur 273. Ea e Diod. 29, 38 esse petita 15 perspexit Toupius.]

¹ ταύτην add. BW 3-5 v. ad 27,6,3 6-8 'Ad Pol. rettulit Va; nec tamen alias apud hunc scriptorem nomen φρονηματισμός usquam legitur nec ές τὸν στρατηγόν pro πρός τὸν στρ. [ώς τὸν στρ. coni. Di IV 173 ann. a] stilum admodum redolet Polybianum' Sch 13 Θετταλίαν Diodoro restituit Di

CONSPECTUS EDITIONIS HULTSCHIANAE CUM NOSTRA COMPARATAE.

	I	I.							
Hu	BW	Hu	BW						
20, 13	20, 11, 11	81, 14—16	31, 3—5						
21, 2	21, 3	- 17, 1-4	- 7, 1—4						
- 3	- 2	- 17, 5—7	- 16, 1—3						
- 9, 1s.	- 3 ^b , 1s.	- 18—23	- 10—15						
- 9,3 ss.	- 9, 1 88.	- 24, 18.	- 25, 5 ann.						
- 40—41	- 32b32c	- 24, 3 s.	- 25, 5 s.						
- 42—49	- 4047	- 25	- 31						
22 , 6—8	22, 16—18	- 26—28	- 17—19						
- 9—13	- 610	82 , 1—2	- 20-21						
- 14	- 19	- 3—4	- 32—33						
- 15—19	- 11—15	- 5-7	32 , 1—3						
24, 3	24, 4	- 816	31 , 22—30						
- 4	- 3	- 17	32 , 7						
- 8.9	- 14. 15	- 18	- 9						
- 10—15	- 8—13	- 19—21	- 4—6						
26, 1, 3 ann.	26, 1	- 22, 1—7	- 8, 1 -7						
29, 17, 5	29, 18	- 22, 8	- 12						
- 18	- 17, 5 ann.	- 23	- 13						
80, 14	80, 22	- 24	- 10						
- 15—22	- 14—21	- 25, 1	- 11, 10						
- 23	- 29	- 25, 2-10	- 11, 1—9						
81, 1	- 23	- 26—28	- 1416						
- 2	- 28	88, 7	38, 8						
- 3—5	- 25—27	- 8	- 11						
- 6—8	- 30-32	- 9	- 7						
- 9	81, 1	- 10—11	- 9-10						
- 10	- 6	36 , 8, 2—6	36 , 8, 3—7						
- 11	- 9	87, 1-7	- 9—15						
- 12	- 2	- 8	37, 1						
- 13	- 8	- 9	86, 17						

Hu	BW	Hu	BW
87 , 10	86, 16	39, 1-2	88, 5—6
38, 1-2	88, 7—8	- 3—6	- 19-22
- 36	- 1-4	- 7—11	- 1418
- 7—11	- 9—13	- 12—19	89 , 1—8
		'	
]	I.	
BW	Hu	BW	Hu
20, 11, 11	20, 13	81, 25, 58.	81, 24, 3s.
21, 2	21, 3	- 25, 6—10	82 , 11, 6—10
- 3	- 2	- 31	81, 25
- 3 ^b , 1s.	- 9, 1s.	- 32—33	32 , 3—4
- 9, 1 ss.	- 9, 3 ss.	82 , 1—3	- 5—7
- 32 ^b —32°	- 40-41	- 4—6	- 1921
- 40-47	- 42—49	- 7	- 17
22 , 6—10	22, 9—13	- 8, 1—7	- 22, 17
- 11—15	- 15—19	- 9	- 18
- 16—18	- 6—8	- 10	- 24
- 19	- 14	- 11, 1—9	- 25, 2—10
24, 3	24, 4	- 11, 10	- 25, 1
- 4	- 3	- 12 - 13	- 22, 8
- 8—13 14 15	- 10—15 - 8. 9		- 23 - 26—28
- 14. 15 26, 1*	26, 1, 3 ann.	- 1416 88, 7	83 , 9
29, 17, 5 ann.	29, 18	- 8	- 7
- 18	- 17, 5	- 9—10	- 10—11
80, 14—21	80, 15-22	- 11	- 8
- 22	- 14	84 , 1, 7—18	_
- 23	81, 1	- 12, 1. 2	_
- 25-27	- 3—5	- 12, 24-12	84, 12, 1—11
- 28	- 2	86 , 8, 2	fr. 164
- 29	30, 23	- 8, 3—7	36 , 8, 2—6
- 30—32	31 , 6—8	- 8, 8	
81, 1	- 9	- 915	87, 1—7
- 2	- 12	- 16	- 10
- 35 - 6	- 1416 - 10	- 17 97 1	- 9 - 8
- 7, 1—4	- 17, 1—4	37, 1 38, 1—4	88 , 3—6
- 8	- 11, 1— 1 - 13	- 5-6	39 , 1—2
- 9	- 11	- 7—8	88, 1—2
- 10—15	- 18-23	- 9—13	- 7—11
- 16, 1—3	- 17, 5-7	- 1418	89, 7-11
- 17—19	- 26—28	- 19ª	- 2, 7 ann.
- 2021	32 , 1—2	- 19—22	- 3—6
- 22—25, 5	- 8-11, 5	39, 1—8	- 12—19
			35*

I. CONSPECTUS FRAGMENTORUM EDITORUM A SCHWEIGHAEUSERO.

A. FRAGMENTA HISTORICA ET GEOGRAPHICA.

Sch	BW	Sch	BW	Sch	BW
Ι	16	XXV	60	XLIX	205
Π	1	XXVI	151	L	174
Ш	72	XXVII	35, 1, 2	LI	181
IV	22, 6, 7	XXVIII	42	LII	213
V	30	XXIX	45	LIII	172
VI	112	XXX	157	LIV	73
VΠ	20	XXXI	180	LV	187
$\mathbf{v}\mathbf{m}$	111	XXXII	7	LVI	23
IX	ad p. 516,8	XXXIII	60հ	LVII	99
X	54	VXXXIV	128	LVIII	47
XI	135	XXXV	39	LIX	67
XП	118	XXXVI	68	LX	195
$\mathbf{x}\mathbf{m}$	163	XXXVII	21, 33, 2	LXI	36, 8, 2
XIV	179	XXXVIII	138	LXII	232
XΥ	159	XXXIX	221	LXIII	76
XVI	171	XL	216	LXIV	96
XVII	169	XLI	85	LXV	193
$\mathbf{x}\mathbf{v}\mathbf{m}$	70	XLII	10	LXVI	106
XIX	ad 23, 18, 5	XLIII	36	LXVII	43
XX	143	XLIV	75	LXVIII	237
XXI	9	XLV	91	LXIX	176
$\mathbf{X}\mathbf{X}\mathbf{\Pi}$	162b	XLVI	218	LXX {	a.d
$\mathbf{X}\mathbf{X}\mathbf{III}$	21	XLVII	3	#AA {	p. 530, 22
XXIV	84	XLVIII	127	, i	- '

B. FRAGMENTA GRAMMATICA.

Sch	BW	Sch	BW	Sch	BW
I	90	XIII	100	XXVI	117
\mathbf{n} — \mathbf{v}	92—95	XIV	102	XXVII	19
VI	1*	XV	103	XXVIII	120
VII	2	XVI	107 et 107b	XXIX	22
VIII	97	XVII	108	XXX	25
IX	4	XVIII	113	XXXI	23, 12, 1
X	98	XIX	11, 8, 3	XXXII	26
XI	5	XX	114	XXXIII	123
XII	6	XXI-XXV	1115	XXXIV	23, 12, 2

Sch	BW	Sch	BW	Sch	BW
XXXV	125	LXX	161	СП	66
XXXVI	126	LXXI et) Xen.	CIII	197
XXXVII	28	LXXII	anab.	CIV	198
XXXVIII	29	#LAATT	2, 4, 26	l cv	200
XXXIX	31	LXXIII	51	CVI	69
XL	32	LXXIV	162*	CVII	202
XLI	33, 17, 1	LXXV	164	CVIII	206 et 207
XLII	34	LXXVI	52	CIX—	208-212
XLIII	35	LXXVII	165	CXIII	208-212
XLIV—	131-133	LXXVIII	58	CXIV	214
XLVI	131-133	LXXIX	166	CXV	ad
XLVII	37	LXXX	167	UA V	29,18 extr.
XLVIII	137	LXXXI	15, 24, 4	CXVI	74
XLIX	38	LXXXII	168b	CXVII	220
${f L}$	139	LXXXIII	21, 12	CXVIII	222
LI	141	LXXXIV	168	CXIX	224
LII	142	LXXXV	55	CXX—	}77—79
LIII	40	LXXXVI	170	CXXII	۱۲۰۰–۱۳
LIV	144	LXXXVII	173	CXXIII	33, 17, 3
$\mathbf{L}\mathbf{V}$	41	LXXXVIII	177	CXXIV—	229-281
LVI	147	LXXXIX	56—58	CXXVI	123-251
LVII	44	—XCI) '	CXXVII—	80—83
LVIII-LX	148—150	XCII	182	CXXX)
LXI	152	XCIII	59	CXXXI	83 _P
LXII	153	XCIV	61	CXXXII	162
LXIII	33, 17, 2	XCV	63	CXXXIII	233
LXIV	46	XCVI	185	CXXXIV	234
LXV	48	XCVII	11, 1, 1	CXXXV	86
LXVI	49	XCVIII	188	CXXXVI	235
LXVII	156	XCIX	65	CXXXVII	8789
LXVIII	50	C	189	-CXXXIX	10.00
LXIX	160	CI	190		

II. CONSPECTUS FRAGMENTORUM EDITORUM A BEKKERO.

Be	BW	Be	BW	Be	BW	Be	BW
1	90	9	30	14	6	19	108
2-5	92-95	10	97	15	100	20	113
6	1*	11	4	16	102	21	114
7	72	12	98	17	103	22	9
8	2	13	5	18	107	2327	1115

28 117 72 46 112 182 157 19 73 48 113 7 158 150 120 74 49 114 59 159 159 156 115 60 160	193 47 67 195 36, 8, 2 232 76
29	47 67 195 36, 8, 2 232
30 120 74 49 114 59 159 159 150	67 195 36, 8, 2 232
21 (ad p. 75 156 115 60 160	195 36, 8, 2 232
31 1 44 2 1 40 1 40 1 40	36, 8, 2 232
31 [516,8 76 169 116 60 ^b 161	232
32 112 77 50 117 61 162	
33 20 78 160 118 128 163	
34 21 79 161 119 63 164	220
85 111 (Xen. 120 185 165—	1 222-
36 22 80 anab. 121 11, 1, 1 167	
37 16	228
38 25 81 51 123 65 169	78
39 26 82 162 124 189 170	79
40 123 83 237 125 190 171	106
41 125 84 164 126 66 172-	1 229
42 126 85 52 127 192 174	231
43 28 86 165 128 68 175	80
44 29 87 53 129 175 176	43
45 31 88 166 130 197 177	81
46 32 89 167 131 198 178	3
47 34 90 54 132 200 179	176
48 130 91 135 133 138 180	82
49 35 92 118 134 221 181	171
50-52 131- 93 1686 135 69 182	83
(155 54 41,12 150 114 165	83b
53 37 95 168 137 181 184	162
54 228 96 55 138 213 185	84
55 137 97 170 139 202 186	70
56 38 98 173 140 206 187	233
57 189 99 163 141 208 188	234
58 141 100 179 142— \209— 189	85
59 142 101 143 145 212 190	10
60 39 102 177 146 214 191	36
61 40 103 56 147 127 192	75
62 144 104 57 148 205 193	91
63 41 105 151 149 172 194	218
64 147 106 58 150 215 195	86
65 44 107 ad 151 187 196	235
RE EQ 146- (35, 2, 2 152 15 151	87
150 108 180 153 74 198	88
69 152 109 42 154 23 199	236
70 153 110 157 155 99 200	89
71 33,17,2 111 45 156 96	
(1) 1 1	ı

III. CONSPECTUS FRAGMENTORUM EDITORUM A DINDORFIO.

Di	BW	Di .	BW	Di	BW	Di	BW
110	2-11	74	77	112	139	150	66
11-14	14-17	75	78	113	138	151	195
15	118	76	46	114	142	152	193
16	20	77	76	115	144	153	197
17	51	78	47	116	147-	154	198
18 - 20	21 - 23	79—88	80-89	119	Ĵ 150	155	200
21	12	89	95	120	152	156	202
22	13	90	96	121	155	157	203
23 - 25	25-27	91	192	122	156	158	153
26 {	ad	92—94	97—99	123	160	159	205
ι	23,18,5	95	100,	124	161	160{	206 et
27	29		101,	125—	168-	į (207
28	30		111,	127	∫ 165	161	} 208−
29	28		112	128	167	168	∫ 215
30	31	96	113	129	168b	169	218
31	32	97	108	130—	169	170	221
32 {	34 et	98	107	133	∫ 172	171	220
ι	129	99	114	134	21,33,2	172	222
33—37	35—39	100	162*	135	174	173 {	226 et
38	145	101	24	136	177	į t	227
39—43	41-45	102	121	137	179—	174	228
	48-50	103	123	140	∫ 182	175	223
4755	5260	104	36, 8, 2	141	184	176	232
56	60b	105	₹125-	142	168	177	162
57—59	6163	108	128	143	185	178	233
60	11, 1, 1	109	141	144	1, 36, 4	179	234
61—72	64-75	110	132	145—	3186	180	236
73	79	111	137	149	190		ł

IV. CONSPECTUS FRAGMENTORUM EDITORUM AB HULTSCHIO.

Hu	BW	Hu	BW	Hu.	BW	Hu	BW
1	92	7	30	13	6	21	113
2	93	8	97	14-17	100—	22	114
3	95	9	3	14-11	103	23	9
4	1	10	4	18	107	24—28	11—15
5	72	11	98	19	107b	29	19
6	2	12	5	20	108	30	17

Hu	BW	Hu	₿W	Hu	BW	Hu.	BW
81	18	82	161	122	-64	167	220
32	112	88	1624	123	189	168	222
33	20	84	51	124	190	169	223
84	21	85	164	125	66	170	226
35	111	86	52	126	192	171	227
36	22	87	165	127	68	172	77—
37	16	88	53	128	175	174	79
38-41	24-27	89	167	129	197	175	46
42	123	90	54	180	198	176	1 229 -
43	125	91	118	131	138	178	231
44	126	92	168b	132	221	179	80
45	28	98	55	133	69	180	43
46	29	94	170	134	119	181	81
4750	8134	95	163	185	174	182	82
51	130	96	179	136	213	183	171
52	35	97	177	137	181	184	83
5855	181	98	56	138	203	185	162
0500	133	99	57	139	204	186	84
56	37	100	151	140	71	187	70
57	228	101	58	141	202	188	288
58	137	102	110	142-	1 206-	189	234
59	38	103	180	148	3 212	190	85
60	189	104	42	149	214	191	10
61	141	105	157	150	127	192	36
62	142	106	158	151	205	193	75
68	89	107	168	152	172	194	91
64	40	108	45	153	187	195	218
65	144	109	8	154	73	196	86
66	41	110	182	155	74	197	87
67	147	111	7	156	23	198	236
68	44	112	59	157	99	199	88
69-71	148	113	60	158	145	200	89
vv— • • •	150	114	61	158	96	201	115
72-75 {	152—	115	128	160	193	202	121
	155	116	62	161	47	203	122
76	48	117	68	162	67	204	129
77	49	118	185	163	195	205	184
78	156	119	186	164	36, 8, 2	206	191
79	169	120	188	165	232	207	196
80	50	121	65	166	76	208	217
81	160					1	